DE NIEUWE SCHOLASTIEK

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
XVII

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

XII, 1

HANDBOEK RV-BIJBEL I

Nederduits Gereformeerde Bijbelschool 2024
Dubbel Bijbel School 2024
Reformatorische Voorlichting 2024
Visseristische School 2024/2025

De Nieuwe Scholastiek
2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL XII, 1

In dit deel :

NGD XII, 1, HRV I, 8 De Uittocht uit Laodicea - De wederopbouw van de Nederduits gereformeerde kerk
NGD XII, 1, HRV I, 2 De calvinistisch-gereformeerde leer

De Uittocht uit Laodicea

De Wederopbouw van de Nederduits Gereformeerde Kerk

Nederduits Gereformeerde Bijbelschool
2024

Hoofdstuk 1. oude bijbel vs. nieuwe bijbel
Hoofdstuk 2. Het probleem van de oude bijbel : ‘missing links’ en ‘fake links’.
Hoofdstuk 3. opname of terugname ?
Hoofdstuk 4. vasthouden aan het hemelse woord
Hoofdstuk 5. religieuze gokspelletjes : wie heeft de ware god ?
Hoofdstuk 6. Ismael in de woestijn
Hoofdstuk 7. de zelfverduistering - bespreking kamba 1 vers 1-6
Hoofdstuk 8. Zuchten onder de naderende oordelen en gerichten
Hoofdstuk 9. Het pad wat veel verder leidt
Hoofdstuk 10. Wie zal met de Heere strijden ?
Hoofdstuk 11. Doodlopende wegen
Hoofdstuk 12. De bloem van Jozef
Hoofdstuk 13. Het hart van de ziener
Hoofdstuk 14. De betekenis van de eeuwige jachtvelden in de nieuwe bijbel
Hoofdstuk 15. Prikken in Nairobi
Hoofdstuk 16. De vis wordt duur betaald
Hoofdstuk 17. Van Mozes tot Kant
Hoofdstuk 18. roependen in de wildernis
Hoofdstuk 19. what is true ?
Hoofdstuk 20. De komst van de Garuda arend
Hoofdstuk 21. Almond en Alberti
Hoofdstuk 22. de komst van de hemelse zeeën
Hoofdstuk 23. belangrijke checklist, de zeven van hunjer
Hoofdstuk 24. Het fragmentarisme
Hoofdstuk 25. Overdenking over het boek Stranden
Hoofdstuk 26. Het is niet genoeg om vegetariër te zijn
Hoofdstuk 27. Overdenking over het boek Werktuigen

Hoofdstuk 28. Overdenking over het boek II Werktuigen
Hoofdstuk 29. Wisselwerkingen in het fragmentisme - Overdenking over het boek Belech - Een scheppingsverhaal
Hoofdstuk 30. bruine bloemenvelden
Hoofdstuk 31. het natuurdorp
Hoofdstuk 32. de Jezus-vraatzucht
Hoofdstuk 33. van dromen tot stromen
Hoofdstuk 34. uit de hand gelopen feesten
Hoofdstuk 35. het saaie geluk
Hoofdstuk 36. Dit zijn boze dagen
Hoofdstuk 37. Een paradijselijke boodschap
De uittocht uit Dordt
Hoofdstuk 38. Wie bewonderd wil worden zal bedonderd worden
Hoofdstuk 39. vreemde genade
Hoofdstuk 40. Bespreking Inzetting 24.
Hoofdstuk 41. theophobia
Hoofdstuk 42. Oorlog in Israel en wat dat voor ons betekent als mens
Hoofdstuk 43. de schijf van mineralen
Hoofdstuk 44. De Laatste Lacher
Hoofdstuk 45. het oer-orionse afrika
Hoofdstuk 46. het belang van religiologie
Hoofdstuk 47. uit de woeste golven
Hoofdstuk 48. Laten de doden de doden begraven - Wijst uw Redder niet af
Hoofdstuk 49. Wie lauw is wordt verstrikt
Hoofdstuk 50. God’s vrede die alles te boven gaat
Hoofdstuk 51. God is groot
Hoofdstuk 52. het fitness programma
Hoofdstuk 53. Bijbels of Heibels ?
Hoofdstuk 54. de hemelse filosofie
Hoofdstuk 55. de laodiceaanse drugs
Hoofdstuk 56. Loskomen van de Laodiceaanse drugsverslaving
Hoofdstuk 57. Loskomen van de Laodiceaanse drugsverslaving - 2
Verschil tussen de Laodiceaanse verslaafde en de sobere afgekickte
Hoofdstuk 58. de orionisering van de wereld
Hoofdstuk 59. De mens is vee van Laodiceaanse boeren
Hoofdstuk 60. De tien ijspijlen
Hoofdstuk 61. De wond is het medicijn
Hoofdstuk 62. Alleen Ezau zal aan haar ontkomen
Hoofdstuk 63. Het evangelie is niet voor de braven
Hoofdstuk 64. Mother Ocean
Hoofdstuk 65. ‘if you mistreat me, i choose the side of your father or mother’
Hoofdstuk 66. lijstje naslagwerken bij de nieuwe bijbel
Hoofdstuk 67. De Zondologie
Hoofdstuk 68. Geuzen en Geuzinnen in de tachtigjarige oorlog en de afscheiding van 1834
Hoofdstuk 69. Van Kuyper tot Kuypenga - De bron van de Afscheiding van 1834
Hoofdstuk 70. Kinderen van Alva : 1886 - de jongere zus van 1816

Hoofdstuk 71. Het Kuyper Komplot
Hoofdstuk 72. De missende schakel in de kerkgeschiedenis
Hoofdstuk 73. Wachten op 1953 - De Steenblokkiaanse Regressie
Hoofdstuk 74. van eden tot qidmah
Hoofdstuk 75. van ragnarok tot wereldboom
Hoofdstuk 76. de planeet van ajuwth
Hoofdstuk 77. van virussen tot contexten
Hoofdstuk 78. Van Laodicea tot Amarna
Hoofdstuk 79. heere is God, en billè is haar dochter
Hoofdstuk 80. de zwartheid in adam
Hoofdstuk 81. ballingen in laodicea
Hoofdstuk 82. de slapende kerk
Hoofdstuk 83. van goede werken tot gewoonte

De Uittocht uit Laodicea
De Wederopbouw van de Nederduits Gereformeerde Kerk

These are bad dreams, these are mysteries it seems,
And the fight is going to make you climb up above all these avid streams.

Hoofdstuk 1. oude bijbel vs. nieuwe bijbel

Er is nu, voor het eerst, een totale vervanging voor de oude bijbel, dus een hulpmiddel in de strijd tegen bijbelgeesten, wat toch moet gebeuren, want het is rattenvergif, wat wil zeggen dat ook al zit er voor 90% onschadelijke mais in, er zit 10% dodelijk vergif in wat de gehele mensheid tot ZOMBIE heeft gemaakt, en wat alle industrieen bestuurd die ons aan het vergif houden, en ook de lucht zit vol met vergif. Denk aan hoe er met voedsel wordt gerommeld, de mensheid is BEHEKST. En zomaar wat complot theorieen van drugsgebruikers geloven en navolgen, en allerlei roddels over mensen die ze ergens op foute plaatsen hebben gezien en die op bepaalde bekende mensen leken, daar gaan we het niet mee redden, beste mensen. Er zijn een heleboel mensen in 'de zwarte media', the black market van de media laat ik maar zeggen, die gewoon de ratten volgen tot de riolen, omdat ze niet willen wachten op het hemelse woord, niet profetisch willen leven dus, of ze testen het gewoon niet. Zoals Jung eens zei : Nadenken is moeilijk, daarom oordelen de meeste mensen.

Mensen hebben alles overgesimplificeerd zodat belangrijke stappen worden overgeslagen.
Voor het eerst nu een complete vervanging, een compleet orakel, wat dus niet wil zeggen dat alle kennis nu in dit boek staat, de nieuwe bijbel (RV), maar alles wat je moet weten voor de basis staat erin, zodat je verder kunt. Nu moet het nog toegepast worden, van heilsfeit tot ervaringsfeit, dus het is een oorlog op zich. De oorlog begint als de wapenrusting is aangedaan. Het laat alle valkuilen zien in het profetische en geestelijke leven.

Mensen, er moet basis zijn willen we dingen kunnen bespreken. Er zijn een heleboel stoffen die de mens nodig heeft, zoals vitamines en mineralen, maar dat begint in het geestelijke, en daar willen we dingen over bespreken maar er is geen basis voor. Je kunt niet zomaar je lichaam gaan volproppen met van alles in de gezondheidscultus, terwijl je het geestelijke hebt verwaarloosd, want dan werkt het averechts. Dan gaat de zogenaamde gezondheid van je lichaam je ziel aanvreten. Dus daarom kunnen er een heleboel dingen niet doorgegeven worden, kunnen we over een heleboel dingen geen onderwijs geven, en kan God ook niets doorgeven, of de Gnosis. Het is een totale ramp hier op aarde. De mens is totaal afgeleid door de ratten. De mens volgt ratten na die snelle oplossingen bieden, maar informatie achterhouden, en populair ‘fake news’ aanbieden. Ze verpakken het allemaal in flitsende clipjes die op de emoties werken, allemaal sensatie lust, en ze willen afleiden van de daadwerkelijke wortels van het probleem, dus allemaal projectie en symptoom-bestrijding, oversimplificering, gewitte graven, cirkelredenaties, allemaal drogbeelden, waar de nieuwe bijbel het ook veel over heeft. De mens wordt bedrogen door de matrix. Dat wat actueel lijkt is het helemaal niet, en men blijft met de kraan opendweilen zo, de territoriale oorlogsvoering verzakende, want het gaat om de heersende geesten die achter de knopjes zitten. De mens laat zich graag bedriegen door de rode doek van de stierenvechter, en is zo een ten dode opgeschreven rund op weg naar de slacht. De heersende machten hebben de mens totaal bij de ballen. Vandaar dat de nieuwe bijbel deze machten bespreekt. Zij die het onderwijs nauwgezet hebben gevolgd, zoals de halal en de boeken van het nieuwe onderwijs zullen veel van deze dingen herkennen, en zullen doorgang vinden.

Doe de bijbel proef. Hoeveel ken je van de oude bijbel ? Hoe is die ervaring voor je geweest ?
Voor velen van ons was het bitter-zoet en ook traumatisch. Uiteindelijk is het rattengif. Met de goede dingen gaat de nieuwe bijbel verder, wordt het uitgewerkt.

De martelaren riepen om wraak, maar ze kregen een wit kleed, of een witte deken, omdat ze nog moesten rusten. Deze witte klederen en dekens hebben we gehad in de vorm van het eeuwig evangelie en de Vur e.d. maar het waren nog slechts brokstukken van het hemelse woord.

Doe de bijbel proef. Vroeger was er de zogeheten pepsi proef. Dan kun je verschillende cola's met elkaar vergelijken. Wat zijn je nieuwe ervaringen bij de nieuwe bijbel ? Hiermee is een tijdperk ten einde gekomen. De mensheid slaapt. Het hemelse woord is teruggekomen maar ze hebben het niet opgemerkt. Het hemelse woord is in ieders hart, een geheimenis in de lucht, maar ze zagen het niet, omdat ze bezig waren hun eigen koninkrijkjes te bouwen.

Al met al heeft de oude bijbel de draagkracht niet meer voor deze tijden. De oude bijbel is dus nu verlost. We hopen op deze basis verder te bouwen. Ook is er een gids verschenen met ontstaansgeschiedenis. De mensheid slaapt door, maar het is voor de enkelingen. Ga er wijs mee om. Gooi de parels niet voor de zwijnen. We zullen zien hoe het gaat. Er was een droom waarin de Moeder God verscheen om op te roepen om het in het Engels te vertalen, dus dat zal onze bezigheid zijn de komende tijd. We hebben maar weinig mensen, en qua vertalers al helemaal, dus het zal nog wel een tijd duren, en we moeten zien hoe we deze tijd door zien te komen qua nieuwe bijbel onderwijs.

Mensen komen en gaan hier. Onze Franse vertaler is ermee gestopt vanwege gezondheidsproblemen en andere problemen, en we hebben geen speciale Engelse vertaler dus dat moeten we zelf doen.

In ieder geval is de complete Nederlandse nieuwe bijbel er nu, de Rodenberg Versie. Ontraadsel het, en kom los van de oude bijbel geesten, van de parasieten ervan. Die willen NIET laten gaan, dus vecht VOOR JE LEVEN. Zorg dat je ermee vertrouwd raakt met deze stof, zodat we verder kunnen.

Hoofdstuk 2. Het probleem van de oude bijbel : 'missing links' en 'fake links'.

Ga NIET aan de aardse drugs, wat zoals gezegd van alles kan zijn, maar ga aan de literaire drugs, aan de hemelse drugs. In onderzoek kwam naar voren dat heel veel mensen ongeletterd zijn en heel veel mensen niet of nauwelijks lezen, en zo krijgt de zombie cultuur vat op hen.

Er is nu, voor het eerst, een totale vervanging voor de oude bijbel, dus een hulpmiddel in de strijd tegen bijbelgeesten, wat toch moet gebeuren, want het is rattenvergif, wat wil zeggen dat ook al zit er voor 90% onschadelijke mais in, er zit 10% dodelijk vergif in wat de gehele mensheid tot zombie heeft gemaakt, en wat alle industrieen bestuurd die ons aan het vergif houden, en ook de lucht zit vol met vergif. Denk aan hoe er met voedsel wordt gerommeld, de mensheid is behekst. En zomaar wat complot theorieen van drugsgebruikers geloven en navolgen, en allerlei roddels over mensen die ze ergens op foute plaatsen hebben gezien en die op bepaalde bekende mensen leken, daar gaan we het niet mee redden, beste mensen. Er zijn een heleboel mensen in 'de zwarte media', the black

market van de media laat ik maar zeggen, die gewoon de ratten volgen tot de riolen, omdat ze niet willen wachten op het hemelse woord, niet profetisch willen leven dus, of ze testen het gewoon niet. Zoals Jung eens zei : Nadenken is moeilijk, daarom oordelen de meeste mensen.

Mensen hebben alles overgesimplificeerd zodat belangrijke stappen worden overgeslagen. Voor het eerst nu een complete vervanging, een compleet orakel, wat dus niet wil zeggen dat alle kennis nu in dit boek staat, de nieuwe bijbel (RV), maar alles wat je moet weten voor de basis staat erin, zodat je verder kunt. Nu moet het nog toegepast worden, van heilsfeit tot ervaringsfeit, dus het is een oorlog op zich. De oorlog begint als de wapenrusting is aangedaan. Het laat alle valkuilen zien in het profetische en geestelijke leven.

De mens is totaal afgeleid door de ratten. De mens volgt ratten na die snelle oplossingen bieden, maar informatie achterhouden, en populair ‘fake news’ aanbieden. Ze verpakken het allemaal in flitsende clipjes die op de emoties werken, allemaal sensatie lust, en ze willen afleiden van de daadwerkelijke wortels van het probleem, dus allemaal projectie en symptoom-bestrijding, oversimplificering, gewitte graven, cirkelredenaties, allemaal drogbeelden, waar de nieuwe bijbel het ook veel over heeft. De mens wordt bedrogen door de matrix. Dat wat actueel lijkt is het helemaal niet, en men blijft met de kraan opendweilen zo, de territoriale oorlogsvoering verzakende, want het gaat om de heersende geesten die achter de knopjes zitten. De mens laat zich graag bedriegen door de rode doek van de stierenvechter, en is zo een ten dode opgeschreven rund op weg naar de slacht. De heersende machten hebben de mens totaal bij de ballen. Vandaar dat de nieuwe bijbel deze machten bespreekt. Zij die het onderwijs nauwgezet hebben gevolgd, zoals de halal en de boeken van het nieuwe onderwijs zullen veel van deze dingen herkennen, en zullen doorgang vinden.

Doe de bijbel proef. Hoeveel ken je van de oude bijbel ? Hoe is die ervaring voor je geweest ? Voor velen van ons was het bitter-zoet en ook traumatisch. Uiteindelijk is het rattengif. Met de goede dingen gaat de nieuwe bijbel verder, wordt het uitgewerkt.

De martelaren riepen om wraak, maar ze kregen een wit kleed, of een witte deken, omdat ze nog moesten rusten. Deze witte klederen en dekens hebben we gehad in de vorm van het eeuwig evangelie en de Vur e.d. maar het waren nog slechts brokstukken van het hemelse woord.

Doe de bijbel proef. Vroeger was er de zogeheten pepsi proef. Dan kun je verschillende cola’s met elkaar vergelijken. Wat zijn je nieuwe ervaringen bij de nieuwe bijbel ? Hiermee is een tijdperk ten einde gekomen. De mensheid slaapt. Het hemelse woord is teruggekomen maar ze hebben het niet opgemerkt. Het hemelse woord is in ieders hart, een geheimenis in de lucht, maar ze zagen het niet, omdat ze bezig waren hun eigen koninkrijkjes te bouwen.
Dus ga aan de hemelse drugs, van het hemelse woord. Neem een vers of meerdere verzen en mediteer erover, overdenk het, bestudeer het, om aan alle parasieten te ontkomen die de mensheid nu in de grip houden. Er moet een tegendrug zijn. Hierop kun je een nieuw leven bouwen. Dit is ook de weg tot de zogeheten opname. Je kunt bijvoorbeeld bij het boek Odenlech beginnen. Dat gaat over de heks Kakia die de mens probeert af te leiden door haar valse, giftige snoep, net zoals in het verhaal van Hans en Grietje. Areta is dan haar tegenovergestelde. Komt uit de Griekse mythologie. Heel belangrijk.

De machten van de zombificatie zijn zwaar.
Het drukt zwaar op de mens.
De mens heeft een medicijn nodig, het hemelse woord.
Het is sterven aan de waterkant om zo het beloofde land
binnen te groeien.
De anorexia stalina's en de anorexia nazia's zijn op jacht.
Ze zijn blind, maar ze werken door codes.
Ze zijn apathisch na de hemelse kennis toe, zijn ondervoed
naar de ethiek.
De kusten en steden van het beloofde land moeten ingenomen
worden. Dat zijn de bijbelboeken van de nieuwe bijbel.
Het is een studie-opdracht.
Wordt sterk in het Woord. Voed jezelf met het Woord,
anders zul je gezombificeerd worden.
De krachten zijn zwaar.

Hoofdstuk 3. opname of terugname ?

Bloemen komen uit de zee, uit de
oerafgrond, om de mens terug te nemen.
Hiervoor moeten ze de mens afbakenen
van een heleboel dingen.
Rivieren 7:1, de Nieuwe Bijbel (RV)

Ja, ik ben vroeger ook weleens een tijdje in een crisis opvang centrum geweest. Als er ontvoeringen om je heen gebeuren en allerlei andere dingen die je hoofd te boven gaan gaat dat niet in je koude kleren zitten. Daar kom je niet zomaar overheen. Het zat tussen mijn oude huis en nieuwe huis in, als een tussenschakel. Een nieuw huis heb je ook niet één twee drie. Veel mensen in crisis opvang centra zijn dakloos, en sommigen zitten in een crisis opvang centrum puur omdat ze dakloos zijn. Bij mij lag het dus veel ingewikkelder. Er was daar ook een meisje, een lotgenoot, waarmee ik soms sprak, en we hadden het over moeilijke mensen. Zij had daar wel een foefje voor. Ze visualiseerde dan een roos tussen haarzelf en de moeilijke mensen. Dat scheen haar te helpen. Ze was vaak op haarzelf, afgezonderd, dus echt veel contact hadden we niet. Uiteindelijk is zij naar een klooster

gegaan, en ik ging verder op mijn traject en had daarna een eigen huis, maar soms denk ik er nog weleens aan terug.

In de nieuwe bijbel hebben bloemen ook een belangrijke plaats en een belangrijke missie, een belangrijke functie. We mogen het ons zo voorstellen dat ze om ons heen hagen vormen om ons te beschermen tegen de moeilijke mensen. Als deze mensen door de haag heen proberen te komen dan worden ze vast wel gestoken door zo'n hemelse bloem, en gaan ze aan de drugs opdat ze in de war raken en ons niet kunnen vernietigen. Natuurlijk is dat een gevecht. Maar wij hebben deze hulp. Ze zullen door giftige doorns gestoken worden als ze verkeerde plannen met ons hebben, en zullen om de tuin geleid worden. Ze zullen het spoor geheel kwijt gaan raken, en wij zullen in veiligheid worden gebracht, uiteindelijk. Daarom is het belangrijk die schuilplaats te vinden, en samen te werken met de bloemen, want zij zijn onze wapenrusting. Visualiseer de hagen maar tussen jou en de moeilijke mensen, en visualiseer maar zoveel hagen dat het door het hele dorp of de hele stad doorloopt. Wij mogen zo het pad vinden tot de wildernis. Oefen het maar. Wees je maar bewust dat de hemelse bloemen er voor je zijn, en je zullen leiden en beschermen. Dat gaat door worstelingen heen, dat gaat niet zonder slag of stoot. Allereerst moeten de bloemen je eigen vlees en moeilijkheid uitdoven. Daarvoor zijn de doornen in het leven. Paulus had een doorn in het vlees, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. Maar uiteindelijk was dit ervoor opdat hij door de bloem, de vrucht, opgenomen zou worden.

Hoofdstuk 4. vasthouden aan het hemelse woord

Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet
redden, ik heb Uw Woord nodig.
Behemma 5:18

Hebben wij het hemelse Woord nodig ?
Absoluut. Vroeger schreef men het hemelse woord al op op de grotwanden, als tekeningen, en langzaam begon het zich te vormen tot taal. Helaas ging de betekenis meer en meer verloren, verletterlijkte alles zich meer en meer. Er werd gekeken hoe men het best eraan kon verdienen. Maar het hemelse woord mag niet verkocht worden. Het moet zuiver blijven.

Het geheugen is als een zeef. De mens vergeet maar wat snel. De mens moet leren memoriseren en leren opslaan, leren op schrift stellen en de schriften erbij houden, want de mens slaat al snel stappen over als de mens het allemaal op de losse slof wil doen, met de natte vinger in de lucht. Daarom zijn de kinderen van de hemel als bibliothecarissen, oftewel boekenbewaarders.
Ook dat mag niet losstaan van het geestelijke, want de betekenissen mogen niet verloren gaan, het contact met de hemel mag niet verloren gaan, en

dat moet ook opgetekend worden. Boeken zijn altijd belangrijk geweest voor de educatieve gezondheid van de mens. Zonder boeken ben je verloren op de wilde golven van het bestaan, maar het Woord kan niet zonder het geestelijke dus. Het mag geen dode en dodende letterdienst worden.

De boeken moeten tot leven komen. Er moet goed zicht op gehouden worden waar het vandaag komt en waar het naartoe gaat. Het is zaaien en oogsten. Ook diepere betekenissen kunnen en moeten opgediept worden. Wordt daarom vol met het woord. Lees het en memoriseer het, overdenk het, en laat het je leven verrijken en leiden. Dat wat je in je plaatselijke boekhandel kan kopen is niet zomaar het Woord van God. Het hemelse woord is een natuurverschijnsel, één van de wereldwonderen, en mag niet verkocht worden, zoals je ook geen zuurstof gaat verkopen of zonlicht. Het is een eerste levensbehoefte van iedereen.

Houdt daarom aan het gegeven hemelse woord vast, want het is een levensbaken, door de hemel, door de hemelse moeder, je toegeworpen. Laat het je dagelijkse brood zijn, en je dagelijkse levenswater. Groei erin en laat het in jezelf groeien, want onze gedachten alleen kunnen ons gevoel niet redden. We komen anders niet door deze tijden heen. Alles groeit scheef zonder het hemelse woord, overal komen dan gaten in, en dan gaat alles zich omdraaien en verletterlijken, zoals dat gebeurd is. We kunnen niet verder zo. Het hemelse woord is gegeven als een ark voor deze dagen, als een richtsnoer, maar denk erom dat je het alleen kunt begrijpen in je contact met God, met de hemel dus. Alleen het geestelijke kan ons in de juiste richting voortdrijven.

Hoofdstuk 5. religieuze gokspelletjes : wie heeft de ware god ?

De Israelieten en de palestijnse islamieten staan tegenover elkaar. Beiden hebben ze hun goden. Het is god tegen god. Zo is dat altijd geweest. Ze strijden om religie en grondgebied. Maar dan klopt er toch iets niet met theologie ? Het gebeurt niet alleen daar, maar overal. De ene zegt : ‘Ik moet jou van God bestrijden.’ De ander zegt precies hetzelfde. Maar dan klopt het toch niet ? En wat voor God heb je dan ? Ook de christenen zijn het altijd en eeuwig niet eens over hun God, en bestrijden elkaar over wie de juiste God heeft. Al lang geleden ben ik met dit soort spelletjes gestopt. God en Jezus Christus zijn afgoden van de mens, familie wapens, clan wapens, club wapens. Het is gewoon een voetbalspel, en daar kun je dan op gokken. De hogere kennis is de waarheid, mensen, en die moet je verdienen door alles af te leggen, al die traditionele afgoden door de eeuwen heen. Het gaat niet om een persoon, maar om het principe. Die personen zijn wel voorbeelden en symbolen die we kunnen gebruiken, maar we moeten het niet overdrijven. We moeten klaar komen met de betekenis van die personen, de betekenis van God ook, en daarvoor is de nieuwe bijbel. Er is daarin een brug tussen theologie en filosofie, en er is ook een brug naar de natuur. Loskomen van de drogredenen

van de stad en terugkomen tot de dichterlijk-filosofische natuurlijkheid. Je snakt naar adem in deze gekte, in deze godsgekte. Wie heeft de juiste god in z'n broekzak, de juiste theologie ? Daar gaat het helemaal niet om. Het gaat om het vinden van het levenswater in deze gekte. De mens mist een heleboel mineralen. De mens mist een heleboel hemelse vitamines. Laat de mens daar maar eens mee bezig gaan, en dan moet je eerst tot de rivier van twijfel gaan, zoals de nieuwe psalmen aangeven. De Waarheid, de hemelse Waarheid, boven al die lamme afgoden van de mens, heeft de map gezonden, de landkaart, en ja, ook het Jezus mysterie wordt uitgelegd, wat dat nu precies betekent, want dat is dus niet zoals ze het op aarde vertellen. Ik ben in de hemel geweest, dus ik spreek niet zomaar vanuit een boekje. De hemel is trouwens ook iets symbolisch. Het is niet zozeer een plaats, maar een staat van bewustzijn en geweten, a state of mind, een filosofie van de natuur. Het is een Woord, een boek. We kunnen alleen overleven in de hogere literatuur, en die komt de mens tegemoet.

Palestina en Israel tegenover elkaar, maar ze horen juist bij elkaar. Daar gaat de nieuwe bijbel ook over, en daarom is deze oorlog er als een voorhangsel. We moeten er doorheen prikken. Er ligt iets achter. Daarvoor laat de nieuwe bijbel de Orionse geschiedenis zien waaruit de aardse geschiedenis voortkwam. Roep, roep, en spaar niet. Spaar jezelf ook niet. We zien in de nieuwe bijbel de Orionse oorlogen die vooraf zijn gegaan aan de aardse oorlogen.

We mogen ons laten inspireren door de verhalen van God en Jezus, maar het is hetzelfde als met voedsel : als je er teveel van neemt, of te weinig van neemt, of in onjuiste verhouding, dan wordt het giftig. Daarom is de nieuwe bijbel er om weer balans te brengen. Men is 'greedy' geworden omtrend God en Jezus, als religieuze vraatzucht. Dan zitten ze aan hun lange tafels vol met voedsel, met hun Jezus afgoden en hun kruizen. Ze hebben de geestelijke oorlog verzaakt, de studie opdracht, en zijn al spijbelende grote materiele oorlogen begonnen. Dat loopt dus helemaal terug tot de Orionse oorlogen. Kent u die ?

De Takhot werd opgesteld, een soort Orionse bijbel, misvertaald door Mudroch II, en vals uitgelegd door de beruchte kerkvorst Kurka, die ook de kinderoffers terugbracht. Slavernij werd wijd en breed geleerd en uitgeoefend. Uiteindelijk was er een grote slaven-opstand, en de matriarch Vuch werd heerseres op een strategische plaats. Vandaar dat het boek Vuch in de nieuwe bijbel ook zo belangrijk is. Het is een voorteken van het einde van de tirannie van de patriarchie.

Het boek Vuch begint met de verovering van Orion. Ook wij moeten persoonlijk Orion overwinnen, zoals Jakob op Pniel. We moeten van het lagere Orion komen tot het hogere Orion.

Hoofdstuk 6. Ismael in de woestijn

Wij zijn geschapen naar het beeld van God.
Daar horen ook de billen bij.
Alles heeft een functie.
De billen zijn de afvoer van de mens.
Die moeten er dus wel zijn, want de
mens heeft veel zonden en leugens.
De mens denkt er liever niet aan,
dat de mens billen heeft. Dat vind
de mens vies, en daarom is de mens
voornamelijk gericht op zijn hoofd,
ook niet zijn hart.

‘Billen’ is een vies woord voor de mens.
Toch moeten wij niet vergeten dat wij
zijn geschapen naar het beeld van God.
God had er een bedoeling mee. Ja,
ook met de billen. Zo belangrijk is het.
Stel je eens voor dat je geen billen zou
hebben.

De mens denkt met zijn hoofd, niet met
zijn hart, en wil voornamelijk niet aan
de billen denken, want dat is vies. Nee,
je hebt juist je billen nodig om niet vies
te zijn, want nu is de mens vol met ...
viezigheid, smerigheid, want de mens
gebruikt zijn billen niet geestelijk gezien.
De mens is ‘full of sh*t.’

Zo is dat in de stad. Maar in de ghetto’s
draait alles om de billen. Misschien heb
je dat weleens op de televisie gezien,
allemaal vrouwen die met hun billen
lopen te draaien alsof dat het belangrijkste
van de wereld is.

Moet de mens leven vanuit zijn hoofd of
vanuit zijn billen ? Je hebt een afvoer
nodig. Soms kun je je beter richten op
je billen, want de hoofden zijn te vol met
rotzooi, en de mens heeft geen blad meer
voor de mond, geen wachter voor de mond
meer. Men floept alles er maar uit. En
daarom is het oorlog. Men wil de billen
niet kennen.

Maar de mens is naar het beeld van God geschapen, en daar horen de billen ook bij. Richt jezelf op je hart, en ga leven vanuit je hart, en daal dan langzaam tot je buik, je urinoir, en dan tot je billen, om al je overmatige hoofdkennis, dat wat je denkt te weten, los te laten. De mens moet weer zijn billen leren te gebruiken, niet op de ghetto manier overigens.

Ismael leefde vanuit zijn billen. Hij was vijandig naar ieder vlees, als een beeld van de vijandigheid tot de zonde, als een beeld van het toetsen en de geestelijke oorlogsvoering.

We zien de aandacht verschuiven naar het midden oosten. Ismael is weer in strijd met Israel. Dat is de oude strijd tussen Ismael en Abraham, en tussen Israel en Izaak, maar uiteindelijk bouwden Ismael en zijn vader Abraham samen het gebedsoord in de wildernis.

Kennen wij het geheimenis van Ismael ? De ghetto’s wijzen op de billen, en de oorlog in het midden oosten wijst op Ismael. Het zijn gruwelijk misbruikte missing links. Het laat zien dat er een gebrek is, en dat iets zich heeft verdraaid. Daarom mogen we terugkeren tot het hemelse woord wat daarover gaat. Het hemelse woord is gekomen. Lees het en overdenk het, opdat vrede aanbreekt in je hart.

Dat is een hemelse munitie gegeven. Dat is wat het hemelse woord is. Er is altijd die geheimzinnige balans tussen geestelijke oorlog en hemelse vrede. Zij kunnen niet zonder elkaar. Zij zijn je twee billen.

Hoofdstuk 7. de zelfverduistering - bespreking kamba 1 vers 1-6

Het boek Kamba is de opvolger en vervanger van het boek Deuteronomium, in de nieuwe bijbel.

KAMBA

Hoofdstuk 1.

1. God wil gekend worden. Wij moeten kennis van God krijgen willen wij in de wegen van God wandelen. Wij moeten ontwaken, maar eigenlijk is dit juist een verduistering om het valse licht wat ons in slaap en verblinding houdt te laten wegsmelten. De verduistering zal zo ons inzicht geven.

Uitleg :
We zien zo ook direct waarom de moeder wildernis donker is en waarom we in de donkere baarmoeder moeten. De parasieten van het licht kunnen ons zo niet bereiken. Die worden gedood door de baarmoeder. De slangen van het licht en de verblinding moeten ver van ons weg blijven. De mens is verslaafd aan licht wat de waarheid dooft. De mens is verslaafd aan de leugen. De moeder wildernis zal dit niet toestaan en houdt daarom haar kind in de duisternis, waarin het kind zich zal kunnen ontwikkelen. Je kan niet zomaar door geloof in de wegen des Heeren wandelen. Je moet de kennis des Heeren ontvangen. Geloof zonder kennis is dood. Het ware geloof is een school, en dan moet eerst alle oude kennis afsterven, en alle valse lichten die die kennis in stand houden. Dat gebeurt in de duisternis van de baarmoeder van moeder wildernis, waarin ze haar kind veilig houdt. Zo zal het kind uiteindelijk ontwaken.

2. De sobere overwon Goliath door de Eben, de tabletten van de hemelse leerregels, de tabletten van de hemelse kennis.

Uitleg :
David overwon de geest van Goliath niet zomaar door een steen die hij slingerde, maar door de ‘eben’ in het Hebreeuws, wat dus een veel diepere betekenis heeft. David overwon Goliath door het Woord, door de hemelse leerregels. David wordt veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, want dat is zijn Orionse naam. David wordt hier ook de sobere genoemd. De soberheid is de basis om het Woord te ontvangen en te hanteren, anders komt de mens op een dwaalspoor. Er zijn maar wat veel geesten die de mens graag willen leiden door het Woord, maar dan door verdraaiing, opdat ze de mens kunnen uitbuiten. Soberheid is daarom de sleutel tot het hemelse Woord. De mens moet matigen en zich niks aanmatigen.

3. Het heeft als wortel-woord banah, het bouwen van een huis, een familie, waarin de moeder het gezag krijgt, oftewel het herstel van Moeder God. De sobere overwon Goliath door het oprichten van de tentendienst

Uitleg :
David kon Goliath alleen overwinnen als door de verhouding tussen moeder en zoon, wat geen aardse moeder is, maar de moeder als beeld van de hemelse leerregels en kennis. Alleen door de zuivere dienst hiertoe kon David de goddeloosheid en moederloosheid waar Goliath voor stond overwinnen. Goliath staat ook voor immoraliteit en misdaad, terwijl David een godsdaad verrichtte. De moeder is donker omdat dit de schuilplaats uitbeeld en ook het onbaatzuchtige werk van je ene hand niet laten weten wat je andere hand doet, een thema wat ook telkens weer terugkomt in de nieuwe bijbel. Zij die dus de duisternis schuwen en onderschatten zijn dus nog op zoek naar eer en aanzien, en schieten zo langs hun doel heen.

4. Het oog van Goliath stond voor de oude wereldorde. Het oog van Goliath was de menselijke overleveringen en tradities.

Uitleg :
In de Halal staat hierover : ‘In het Aramees trof David Goliath door de eben in het oog (byt, bit, bet). Het oog van Goliath stond voor de zon van de oude wereldorde, maar de strijd was nog niet gestreden. Het verhaal van David was slechts apocalyptisch.’ Het ging dus om een bepaalde zonsverduistering. De mens moest nog tot de diepte komen van deze strijd tegen Goliath. David moest door nieuwe openbaring de vleselijke openbaring van de mens overwinnen. Dit was dus het herstel van de profetische en psalmische bediening. Doordat het oog van Goliath werd geraakt door de hemelse steen kwam er een verduistering op de aarde, en kon de mens weer terugkeren tot de donkere aardmoeder als een beeld van de zelfverloochening, de zelfverduistering. In principe was dit al het werk van de nieuwe bijbel die zou komen. Goliath was een beeld van de vleselijke bijbel. Ook de zonde heeft zijn eigen bijbel. In het Orions was dit de Takoth. David had een openbaring ontvangen die af zou rekenen met het vooroordelende en verdraaide woord van mensenvlees.

Goliath was het beeld van het leven in het vlees, en David was het beeld van het leven door het geestelijke. Dit was dus geen letterlijke strijd, geen vleselijke strijd, maar een geestelijke strijd. David had een nieuwe openbaring van het hemelse woord ontvangen waardoor deze wereldleider van het vlees en van de zelfverheffing zou vallen.

5. De vijand had het volk in slavernij gebracht door het volk te onderwerpen. Als medicijn en sleutel wordt aangereikt : Te komen tot de poorten van de dochter van Sion.

Uitleg :
In de Halal is de dochter van Sion de dochter van Jakob, namelijk D’n, Djannah, Jannah, wat ook weer het paradijs is in het Arabisch, wat Eden is in het Hebreeuws, de tuin van Adam en Eva, Edem in het Grieks (in de Septuagint), en Edom in de Ethiopische bijbel in de Ge’ez taal van Ethiopie. In het Aramees betekent het de exegese. Ethiopie was vroeger ook een naam voor onder Afrika, het Afrika onder Egypte, of voor heel Afrika. In Genesis is Ethiopie het paradijs, Cush, en ook Havila wordt genoemd, wat in Genesis 10 het nageslacht van Cush is. Havila betekent in het Hebreeuws-amazonisch ‘Eva (havah, hebreeuws) is God (ila, voortijds-amazonisch).’ In de nieuwe bijbel, zoals

ook in de grondteksten van de oude bijbel, wordt er een onderscheid gemaakt tussen de hogere Eva, de godin Eva, en de lagere, gevallen, vleselijke Eva. Haar zaad moest de geest van Goliath, de geest van wedijver, competitie, verslaan.

6. Het kwaad zal verkocht worden aan de onderwereld.

Uitleg :
We mogen niet vasthouden aan het vlees. We moeten het afleggen, ‘doorverkopen’ aan God, omdat God weet wat ermee te doen. Ezau moest zijn eerstgeboorterecht, zijn sociale status, verkopen voor het rode, voor de baarmoeder, tot wedergeboorte, wat een veel hoger pad was. Hij moest de duisternis in, zijn ene hand niet laten weten wat zijn andere hand deed.

Hoofdstuk 8. Zuchten onder de naderende oordelen en gerichten

De vrucht van zorgvuldigheid is de

droefheid over de zonde. Als er een

gebrek aan droefheid is over de zonde

dan is er dus ook een gebrek aan
zorgvuldigheid, want de zorgvuldigheid
verheugd zich niet over de zonde,
integendeel.
Belech 7:36

P. Blok stelde in de Saambinder van 1979 (11 januari) in zijn artikel ‘De prediking van God’s rechtvaardigheid’ dat de offers der mensen ijdel en mismaakt waren geworden. De Heere was moe geworden van de zonde en strekte de roede uit. De maat van de zonden was volgeworden en het oordeel was niet meer af te bidden. De maat was volgezondigd, stelde P. Blok (1920-2019), en het was doorgedrongen in de gezinnen, en zelfs de kleine kinderen waren erdoor vergiftigd en werden meegesleurd in de vijandschap tegen de Heere en zijn dienst. Hij stelde dat uit de diepte de profeet opklom. De Heere zou zo naderen tot de zichzelf verhoogde mens. De profeet zoekt dan in eenzaamheid de gemeenschap met de Heere en zucht onder de naderende oordelen en gerichten, stelt hij.

Mensen, het overblijfsel wordt verzameld door het Woord en het geestelijke. H. van Gilst stelde in de Saambinder van 1979 (25 januari) in zijn artikel ‘De vervallen hut van David’ dat het overblijfsel door de Heere vergadert werd tot het eeuwige leven en tot het vaste fundament. Dat zijn de verdrevenen van Israel. Dat zijn mensen die vanwege hun roeping, vanwege het gehoor geven aan

hun roeping, werden bespot. Hij stelt dat stenen worden opgedolven uit de poel des verderfs om ze te leggen op het enige fundament. Nu, wij mogen daar over nadenken wat dat enige fundament is.

Draag je verantwoordelijkheid en zorgvuldigheid ? Dan zal er geen lek in je ark zijn. Maar waar het ontbreekt sluipt de zonde binnen. Laat je dan de zonden twee aan twee de ark binnenkomen, als een soort duivelse Noach ? Nee, vecht, en bouw je ark, wees daar zorgvuldig in, en breng God's natuur naar binnen. Wij mogen hierin geleid worden door de hemel, door de urim, de zienersteen, en in principe is dat een verbroken hart, een verscheurde ziel. Alleen zo kun je de hemel verstaan. Als je nog allemaal rondloopt met vooroordelen dan mis je zo de openbaring van God. Dat is een dichterlijke taal. We moeten ons wel onderwerpen aan het hogere. Het is een psalm. Het gaat niet buiten jezelf om. Verneder jezelf. Ga dieper. Alleen zo kom je tot die hemelse rivier die je zal meenemen. Dat is een diepe ondergrondse rivier waar je je naam hoort roepen. Zij die zich te hoog verheffen zullen de roeping niet verstaan. Zullen we alles achter laten om tot die rivier te gaan ?

Hoofdstuk 9. Het pad wat veel verder leidt

Het gaat erom de lijdensbeker leeg te drinken tot de bodem, oftewel de onderwerping aan de tucht. Dit zijn hele andere moederborsten dan de borsten van de wereld. De moederborsten van de tucht zijn donker, opdat het vleselijke sterft.
Ewa 51:19

We moeten de duisternis niet schuwen.
De duisternis is belangrijk voor onze opvoeding.
We leren hierin te werken in het verborgene,
onze ene hand niet te laten weten wat de andere hand doet. De zelfverduistering is een belangrijk fundament voor de zelfverloochening, opdat we daarin ons hogere zelf, ons ware zelf zullen vinden.

Wij moeten over de zonde wenen, de zonde, de vijand, kennen, en van de zonden vlieden, om zo een nieuw mens te worden. Dat is de opdracht van een kind, te wenen, en van de moedermelk te nemen, in verborgenheid. De moeder heeft een schuilplaats voor haar kind, en daarom is zij donker. In het licht zou alles openbaar zijn, en zouden de wolven het kind verslinden, en daarom heeft de moeder het kind

weggenomen, in veiligheid gebracht, in de duisternis.
Oh, laten wij die lijdensbeker toch tot de bodem
leegdrinken opdat het werk volbracht zal zijn,
de duisternis groot genoeg zal zijn opdat de vijand
het kind niet zal kunnen vinden.

Houdt van uw duistere moeder. Leer te leven in
het duister, opdat gij daar onderwezen wordt. Teveel
licht houdt de mens blind en verwaand. Teveel licht
is aandachtstrekkerij en eerzuchtigheid. Och, laat de
ijdelheden van het leven toch varen. De donkere
moeder spreekt in geheimenissen. Wij moeten de
duisternis en haar belang leren kennen. Leer de
duisternis lief te hebben. Er is een prachtige reis
door de nacht, het pad wat veel verder leidt.

Hoofdstuk 10. Wie zal met de Heere strijden ?

Zoete waarheid dwaalt in 't hart van
de diepte. De honing leidt tot de oer
oceaan.
IV Werktuigen 6:142

Kom vlucht met mij. De dagen van de
honger hebben honing voortgebracht.
IV Werktuigen 7:71

Zowel in de oude als de nieuwe bijbel komt het onderwerp honing veelvuldig voor. Denk aan het land van melk en honing. Ik zag een bol van honing, als een beeld van God, de hemel, de eeuwige kennis, en daar omheen waren aanklagers gekomen die de Heere aanklaagden, maar wie zou debatteren met de eeuwige kennis ? Uiteindelijk bleven ze allemaal vastkleven in de honing, en kwamen niet ver. Wie zal met de Heere strijden ? Zij klaagden ook de dienstknechten en dienstmaagden van de Heere aan.

Ziet u, deze wereld is verslaafd aan beeld en geluid. Alles gaat om het zien en horen in deze wereld. Maar zal de Heere niet communiceren op meer verborgen en vreemde manieren, door patronen ? De

Heere communiceert bij het schrift. De mens moet leren lezen en schrijven, zoals vroeger de mens ook alles al opschreef in de grotten en op de stenen tabletten. De mens was nog niet daadwerkelijk geboren, maar de mens moest geboren worden in het Woord, het hemelse schrift leren. Dat is de daadwerkelijke geboorte of wedergeboorte. De mens moet leren lezen en schrijven, ook in de verborgen talen, in de vreemde talen, om zo alles te kunnen overdenken en geen stappen zal overslaan. Zij die verslaafd zijn aan beeld en geluid missen hun doel. Ze slaan stappen over, en blijven zo kleven in de honing. Ze komen niet verder op het pad. De mens moet de honger en de gematigdheid leren, en zo komen tot de hemelse schrift, en dat leert de mens in de duisternis en in de stilte. Dat is iets van de natuur. Zo brengen de dagen van honger honing voort. Zo keert de mens terug tot het land van melk en honing.

Hoofdstuk 11. Doodlopende wegen

Hebzucht is een droom van macht,
maar al zijn wegen leiden tot de dood.
Duizen 22:30

De schoonheid van de mens is vuilheid voor God. De schoonheid van de mens is namelijk hebzuchtig en machtslustig. Het dwingt zich op aan de ander, en zoekt altijd weer de aandacht, zoekt altijd het middelpunt van de belangstelling te zijn, en voor wat ? Als ze nu iets goeds te zeggen hadden, maar dat hebben ze niet.

De gezondheid van de mens is ziekte voor God. De mens is helemaal niet zo gezond. Het is allemaal gebouwd op hebzucht, het verdrukken van de armen en de dieren, het onderdrukken van de minderheden. De één z’n dood is de ander z’n brood. Wat voor wegen zijn dit dan ? Ze leiden naar de dood, want het zijn de wegen van zelfzucht en hebzucht. Als je je gezondheid verkrijgt door over de ruggen van anderen te gaan, wat is die gezondheid dan waard ?

Bidt niet om genezing, maar om het eeuwige touw van de hemelse leiding. Het eeuwige touw is je genezing, de genezing van je geweten en je navigator.

Hoofdstuk 12. De bloem van Jozef

Om veilig te zijn tegen de vervloekingen van het oervlees, van het voortijdig grijpen, moeten wij komen tot de zwarte steen, de steen van honger, bewaakt door een beest. Dit wordt ook wel de Yashapheh genoemd, als de steen van de stam Benjamin. Judah en Benjamin zijn daarom nauw aan elkaar verbonden.
Benjamin betekent zoonschap.
In de oerkennis is er de ladder van Jozef, die reikt tot de zwarte steen, de steen van honger. Deze steen is belangrijk om niet door de bedriegelijke begeertes van de wereld meegesleurd te worden.
Alles buiten deze steen zal vergaan.
II Duizen 22:8-9

Ishmael komt tot de zwarte steen in het beloofde land, na het testen, na de tocht door de woestijn. Dan kan Ishmael uiteindelijk de verborgenheid ingaan. Dit is het resultaat van het toetsen, het worstelen.
De mens moet weer afdalen in de aarde, in de onderwereld, om tot wedergeboorte te komen. Alle valse, hoogmoedige, vleselijke wijsheid moet weggehaald worden. Het zou gebeuren als door een dief in de nacht.
II Kamba 10:2-3

Wat gebeurt er als we ontwaken ? Komen we dan tot leven ? Nee, dan gaan we dood. We worden dan meegesleurd met een hitsige, aggressieve, gewelddadige Russische orka. Die gaat ook nog eens veel te snel. Althans dat is de wereld waarin we leven. Deze orka staat voor alles wat mannelijke opgeblazenheid heet, en wordt gevolgd door een hele horde waaiervissen, als brei, ook wel

nakervissen genoemd, weduwvissen. De nakers worden ook in de nieuwe bijbel genoemd, en zij wonen veelal in het stadje Kidde, waarover Minka heerst, die maar één oog heeft. Kidde wordt besproken in hoofdstuk 19 en 20 van de nieuwe Exodus, het boek Duizen. De nakers zijn de dochters der mensen, de dochters van het vlees, die het mannelijke vlees hoog houden en in stand houden. Zij geven geboorte aan de reuzenzonen, de mannen van naam. Ik had er een droom over. Ik zag toen ook een zwarte steen. We hebben de zwarte steen nodig om uit Kidde te ontkomen. In Kidde worden mannen gefokt voor het vlees. Het nakergif is overal, ook in het voedsel, ook in de vruchten, want ik zag in de droom ook dat bananen al aangetast waren, wat niet wil zeggen dat je geen bananen meer kunt eten, maar gewoon met mate, niet meer dan drie per dag, en eet ze ook niet iedere dag, en eet ze ook niet iedere week. Ik heb zelf weleens jaren op bananen gevast voor die reden. Je moet profetisch met bananen leren omgaan, opdat het gif je niet zal treffen. Je moet de seizoenen leren van de bananen.

In ieder geval : de zwarte steen. Ik was blij toen ik erover droomde. Het was min of meer doorzichtig gesteente. Het lag als een blok op tafel en begon me te ontgiftigen. De nieuwe bijbel noemt het de steen van honger, oftewel de steen van het minderen.

Het pad van Jozef wordt genoemd om tot de steen te komen.

In Ewa 56:6 staat hierover :

‘Het is als de droom van Jozef die
vervolgt wordt door de nachtmerrie. De
redding is dan in de droom uitleg en de
nachtmerrie uitleg. Dat is dus de gave van
vertolking van vreemde talen. De droom
spreekt tot de mens in een vreemde taal,
en zo ook de nachtmerrie.’

Wij zijn omringd door dromen. Deze dromen zijn tot nachtmerries geworden omdat de uitleg ontbreekt, en alles is tot chaos geworden. Vandaar dat wij dromenuitleggers dienen te worden, net zoals Jozef. Er wordt ook gesproken over de ladder van Jozef tot de zwarte steen. In de nieuwe Genesis, het boek Behemma hoofdstuk 1:31 bidt Samuel voor Eli, die hij zijn vader noemt :
‘Laat hem het pad van Jozef bewandelen, geef
hem de vleugels van Benjamin, om zijn
huis weer binnen te gaan.’

We hebben gezien dat de zwarte steen de steen van Benjamin is, de steen van het zoonschap. Eli oefende geen tucht meer uit, en ook geen zelftucht, en moest dus zelf ook weer zoon worden.

Laten wij deze steen in ons hart ontvangen, deze hemelse steen. Daar mogen wij om vragen. Het is aan ons gegeven. De steen zal ons helpen te leren matigen, te leren doseren, opdat wij niet teveel van iets zullen nemen, en ook niet te weinig. Het hongeren is nooit losbollig, maar zal ons leiden tot de ware vrucht. Deze ware, hemelse vrucht moet rijpen door het offer. We lezen zo in het eerste hoofdstuk van Behemma dat de bloem van Jozef ons daarbij mag helpen. Het is de bloem van dromen. De bloem van Jozef heeft namelijk een opwekkende kracht, maar het is een waarschuwer.

Wij kunnen alleen wakker worden als wij anderen wakker zullen maken. Dat was ook het gebed van Samuel voor zijn vader Eli. Samuel noemt Eli ook zijn innerlijke vader. Hij bidt dus in feite ook voor zijn eigen vaderlijkheid, zijn innerlijke vader, zichzelf.

De bloem van Jozef werd ook de heerser van Egypte genoemd, en werd voortgeroepen vanuit de woestijn. Het is dus een woestijnbloem, en dat is ook de reden dat we ons mogen verblijden als we door woestijnen in ons leven moeten, want het heeft als doel de bloem van Jozef op te wekken in ons hart, en die zal ons leiden tot de zwarte steen. Uiteindelijk is dit de orakelsteen die onze dromen zal uitleggen.

Hoofdstuk 13. Het hart van de ziener

In het morgengebed gaat Ahn de tent
van God, zijn Moeder, binnen, en
onderwerpt zich aan God's onderwijs.
II Behemma 2:1

Ahn is een andere naam van David, zijn Orionse naam.
Het is van belang dat wij elke morgen wanneer we
opstaan tot de tent van God de Moeder gaan, om door
haar te worden onderwezen, opdat de wereld, de vijand,
en het vlees ons niet zal onderwijzen.

Zijn we er dan ? Neen. We lezen verderop in het hoofdstuk
dat er gewezen werd op Jakob die met God worstelde,
om zo alles te toetsen en zo een wachter voor de mond te
ontvangen. Jakob weerspiegelt de oorlogsvoerder. Het is een
gevecht om het Woord van God, het onderwijs, te ontvangen.
Het moet grondig gezifd worden. We mogen hier niet te licht
over denken. Ahn onderwierp zich aan God’s onderwijs,
opdat zijn vlees niet de overmacht over hem had.

Het hoofdstuk stelt dat dit iets geestelijks is, en dat het wijst op
verborgenheid, op afzondering dus. Als we opstaan mogen we
hier speciaal tijd voor vrijmaken. Dat is iets heel symbolisch,
zoals alle religie symbolisch is. Het is een zeker natuurpatroon.

In het hoofdstuk daarna zien we het wat specifieker :

Ahn kwam tot de Eeuwige, het
opperhoofd van de psalmenzingers. Hij
keek naar haar op voor onderwijs in
soberheid. Ahn kwam tot haar in de
onderwereld.
(3:4)

De psalmenzingers zijn dichters, rijgers van hemelse woorden en hemelse natuurpatronen. Dit zijn geestelijke sieraden, raadgevers, orakels. Zo was Ahn ook een psalmist, omdat hij door deze Psalmiste was onderwezen. Dat is een kunst, een discipline. God is dus een Psalmiste. Luister naar Haar muziek, naar Haar gedichten en psalmen, niet die van de wereld en het vlees, niet die van de vijand. Stel je open voor de hemelse psalmen die leiding en raad geven.

Daartoe komen wij als Ahn tot haar tent, wanneer wij opstaan, om de dag aan haar te wijden. Doe dat zorgvuldig, beheerst en ingetogen. Laat daarvoor alle menselijke opgeblazenheid en bluf achter je.

Dan staat er :
‘Here, wie mag verkeren en ingewijd
worden in uw tabernakel ?
Wie mag het interpreteren ?’ (3:22)

Als antwoord hierop wordt gegeven :
Zij die wandelen met de orakelstenen
van de tentendienst, de toetsstenen.

Zij die met de orakelstenen wandelen gaan voorzichtig met het leven om, bekijken het vanuit iedere hoek, en proberen daar diepte in te zien, opdat zij niet zomaar van alles er uitfloepen wat hen maar in gedachten komt. Wees geen losbol. Leer met de orakelstenen om te gaan. Ook dat leer je in de tent van God, als je ‘s ochtends opstaat en tot haar tent gaat. Zorg dan dat je je orakelstenen bij je hebt. Wat betekent dit ? Heb het hart van een ziener, van een geestelijke luisteraar die niet aanziet wat voor ogen is.

Kom met een wachter voor de mond,

kom in stilte, en dit is ook tegelijk een
wachter voor het denken (3:26).

Dan zal God je een schild geven, zegt
het derde hoofdstuk verderop. Dit schild
wordt alleen aan de oprechten gegeven.
Ga dus je motieven na waarom je tot
God komt, waarom je God raadpleegt,
en wees eerlijk, en sta open voor verandering,
wat in jezelf begint. Uiteindelijk is dat ook
de overlevingsstrategie van de natuur zoals
dit gepredikt werd door Darwin in de jaren
1800, in de natuurfilosofie. Dat was
helemaal niet letterlijk ‘overleving van
de sterksten’, maar hen die het meest open
stonden voor verandering.

Dat is ook wat de orakelstenen doen. Ze zullen
een wijdere wereld laten zien, groeiende
en veranderende inzichten. Het zal altijd weer
anders zijn, en vreemd. De orakelstenen zullen
je nooit laten vastgroeien.

Zo kunnen we ook volledig loskomen van
allerlei aardse en vleselijke moeders (3:34),
want die vergiftigen ons slechts, houden
ons verslaafd aan het lagere, opdat wij niet
verder komen. Zo komen we van wedergeboorte
tot wederopvoeding.

En dan wordt je toch vanuit de tent de wereld
ingezonden. Dan moet je een moeder voor
anderen zijn. Dan moet je op zoek naar het
verloren schaap of verloren varken.

Je moet dus niet een moederskindje worden
zomaar, geen schoothondje. Je wordt uitgezonden.
Dat hoort bij de school. Dan ga je op stage naar
vreemde gebieden. Dan kom je vreemden tegen.
Daaraan wordt alles getest, en dat is ook weer
onderdeel van de orakelstenen.

Hannah moest haar zoon weer loslaten, Samuel,
zoals ook Maria haar zoon Jezus moest loslaten.
Ze moesten naar een ander gebied, voor werk,
voor school. Hun leven ging door en verder.

De liefde laat los, laat ademen, laat groeien,
laat de touwtjes vieren. Jezus verliet de aarde
om het heilige geestelijke te kunnen zenden.
We mogen niet zomaar mensen zo verafgoden
dat het verstikkend wordt. We mogen de principes
niet uit het oog verliezen, en die principes staan
altijd boven de mensen zelf.

Jakob's worsteling leidde hem helemaal tot
Egypte, een vreemd land. Een man zal zijn
vader en moeder verlaten om zijn vrouw aan
te hangen. Een heleboel ouders krijgen dat
maar niet in hun hoofd dat ze hun kinderen
moeten loslaten, vrij moeten laten.

Laten we daarom tot de tent van God gaan,
met onze orakelstenen, ons leven, om het
aan God te geven en het door God te
beschouwen, er wijsheid en raad uit te filteren,
en dan diep in haar tent doordringen om zo
de marsordes te ontvangen, opdat wij uitgezonden
worden met deze boodschap, een grote taak.

Zie het in de wereld te volbrengen. Set the
captives free.

Hoofdstuk 14. De betekenis van de eeuwige jachtvelden in de nieuwe bijbel

Het Woord is als een roofdier
uitgezonden tot de zonde. Alleen deze
worsteling zal vruchtdragen.
Anderlech 7:11

Er zijn een heleboel mensen 'zonde-vegetarisch'. Wat is dat ?
Dat is een goede vraag. Het zogeheten 'zonde-vegetarisme'
zorgt ervoor dat de mens niet strijdt tegen de zonde. De mens
is geen roofdier tot de zonde, en laat de zonde in valse vrede
voortbestaan. Het is dus de valse vorm van vegetarisme. Wij
moeten komen tot het ware carnivorisme van het Woord,

als een roofdier uitgezonden tot de zonde. We moeten de strijd aangaan. Doordat de mens nog niet tot het ware, geestelijke en vergeestelijkende carnivorisme is gekomen zien we nog steeds heel veel vals, materialistisch carnivorisme om ons heen.

Zien we de tweeledigheid ? Zien we het dualisme ? Dat is ook zo met bijvoorbeeld homosexualiteit. De slechte vorm van homosexualiteit is waarin het betekent : ‘egoisme, eenzijdigheid en eenkennigheid.’ Dat is de zonde-homosexualiteit. Als mannen onderling een relatie hebben, of vrouwen onderling, of ze nu man of vrouw zijn, dat doet er verder niet toe, maar we moeten de symboliek begrijpen, en begrijpen dat er een duistere kant aan vastzit.

In de nieuwe bijbel komen we het hogere carnivorisme tegen, wat dus symbolisch is, en we moeten het lagere, letterlijke carnivorisme achter ons laten. Dit houdt ook in dat de geestelijke jacht hersteld moet worden, en dat we opgaan naar de eeuwige jachtvelden. Dat is een studie-proces. De nieuwe bijbel laat zien dat het een jagen naar kennis is, die overal om ons heen verspreid is. Het lichaam van Osiris was in stukken gehakt, en de delen moeten weer verzameld worden. Dat is wat de exegese is.
Uit alle stammen zullen de uitverkorenen zich verzamelen, uit elke stam van welke religie, denominatie of ideologie ook, dus ja, daar horen ook de atheisten bij. Ook atheisten kunnen dus aansluiting vinden op de nieuwe bijbel. Dat is een groot goed.

De nieuwe bijbel is vegetarisch, MAAR laat zien dat we hiervoor los moeten komen van het lagere, zonde-vegetarisme. Dit gaan we zeker nog verder bespreken. Het is één van de hoofd-thema’s van de nieuwe bijbel. De discussie zal dus voortgezet worden.

Hoofdstuk 15. Prikken in Nairobi

In een droom was ik op weg naar een station, aan de rand van een dorp. Ik liep langs de huizen en er was een crimescene. Iemand had geweld gepleegd met gereedschap, en dat gereedschap werd onderzocht. Het was een speciale koninginnedag en ik zou naar Amsterdam gaan, maar toen ik bij het station aankwam was het er ontzettend druk, en ik vroeg me af waarom ik eigenlijk naar Amsterdam zou gaan, want daar zou het dan nog wel drukker zijn. Er waren wat relletjes bij het station tussen jongeren, en in de verte blafte een hond keihard. Het was de geest van het mannelijke superioriteitssyndroom, een mentale ziekte. Iedereen werd op het station gechecked door militairen. Er stond een hele rij militairen waar de mensen langs moesten lopen om gechecked te worden, en het pad was nauw. Ik dacht mij niet gezien, laten ze dat dan maar lekker doen. Maar ik had weer genoeg gezien die dag. Dat moest ik even zien, en ik besloot niet naar Amsterdam te gaan.

Wat is de geest van het mannelijke superioriteitssyndroom ? Hoe is het ontstaan ? Het is een typisch verschijnsel wat je nog veel om je heen ziet. We zien dat die geest niet wil loslaten. Gisteren keek ik naar een politiek programma waarin werd gesuggereerd dat vlees gezond is, en dat werd gesuggereerd door een partij die zich ‘de partij van de vleeseters’ noemde. Er was ook een discussie of er meer geslachten waren dan alleen maar man en vrouw.

Het mannelijk superioriteitssyndroom is een nare ziekte. Het ontstaat door vlees en alcohol, want dat verziekt de hersenen, en het is drugs. Men gaat wanen, groter en groter, tot grootheidswaanzin, en dit gebeurt ook religieus. Het is als een pretpark-attractie. Maar hoe ontstaat dat ? Het heeft zijn wortels in het zonde-vegetarisme, dus dat je ‘vegetarisch’ wordt tot de zonde, je niet tegen de zonde strijdt, maar het als huisdier neemt. De zonde als huisdier nemen ? Zo raak je ondervoed tot de kennis en ontwikkelt gnosis-anorexia, en die lange, ijle, dunne gestaltes ontwikkelen zich tot een soort kernenergie, wat voortdurend explodeert en voortdurend waant, in opgeblazenheid en al dat soort verschijnselen geeft wat we om ons heen zien.

De steden en dorpen hebben dit soort geesten boven zich, geesten van zonde-vegetarisme, om zo de mens ondervoed te doen raken door gebrek aan kennis. Ik had een droom over Nairobi Kenya dat daar de hemelse bloemen waren gekomen en die zaten in loketjes, en iedereen moest getest worden op zonde-vegetarisme. Ze moesten allemaal naar het bureau. Deze bloemen waren ook een soort dokters. Laten we loskomen van het zonde-vegetarisme om zo tot het hemelse carnivorisme te komen waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Zij die nog zonde-vegetarisme hadden kregen spuitjes en werden apart gezet, kregen een merkteken, alsof ze ‘melaats’ waren. Ga niet om met hen die zonde-vegetarisch zijn, zij die de zonden hebben genomen als hun huisdieren. Waar je mee omgaat wordt je mee besmet. Leer de hemelse jacht.

Wees je bewust dat de geesten van zonde-vegetarisme alle steden en dorpen hebben ingenomen en daarover als sluiers hangen. Het komt aan op een stuk territoriale oorlogsvoering om hier doorheen te komen.

Hoofdstuk 16. De vis wordt duur betaald

Bitter is haar melk, om haar kind te
sterken. God slaapt en houdt zich doof
voor een reden. Er is een diepere
wereld. God is in dromen.
Ewa 39:11-13

Zwarte pieten aan weerszijden van het schip.
Het houdt de gemoederen weer bezig, en terecht,
want er is een groot raadsel op te lossen.

Zwarte piet voor en na, zoals ook bij mij thuis.
Het schip komt uit Spanje. Een kind kan de was doen.
Natuurlijk ging dat over de Ismaelitische moren
die Spanje binnenvielen, want de Spaanse godsdienst
was te eng geworden, te nauw.

Er is altijd een strijd tussen Israel en Ismael geweest
door de eeuwen heen. Nu ook weer.

Het sinterklaasfeest draagt een belangrijke boodschap,
maar veelal wordt het tot een vreetfeest, en hierin zijn
de oorspronkelijke betekenissen en bedoelingen in
verloren geraakt. Denk je eens in.

De nieuwe bijbel spreekt over een hogere en een lagere
Eva, en over een hogere en een lagere Adam. Er is een
hogere Ismael en een lagere Ismael, en een hogere
Kain en een lagere Kain. Er is een oorlog tussen het
vegetarisme en het vlees eten, tussen het geestelijke
en het materialisme. Vraatzucht wil niet loslaten.
Het zijn Kainitische Ismaelieten die hun broeder
hebben vermoord. Ze aanbidden Kain en ook Eli,

de tuchteloze, en Kakia, de heks, als in een drieeenheid.
De basis van het materialisme is zeer godsdienstig.
Ze zijn op weg naar het Kainsloon, want moordzuchtige
vraatzucht is één van de doodszonden. Ze houden van
de dood. Ze hebben zichzelf opgehangen. Het is zelfmoord.

Maar hier hebben we mee te maken, met Kainitische
Ismaelieten, de lagere soort. We moeten tot de hogere
Ismael komen. Ismael staat voor rebellie tegen al deze
systemen. De hogere Kain staat voor het doden van
het vlees, je eigen vlees. Het eigen vlees bestaat uit
verschillende soorten :

- het voorgeslachtelijke vlees
- het collectieve vlees
- het individuele vlees
- het territoriale vlees (heersende vlees, vlees gesteld over vlees)
- het toekomstige vlees

Ergens ging het fout. Ergens splitste het zich af, door spiegelingen.
Ergens ging het lager en lager en werd het verdorvener en verdorvener,
en we moeten terug. Het is te ver gegaan. De mensheid is omsingeld
door deze cultus van Kainitische Ismaelieten, deze kannibalen,
en die lachen slechts. Ze zijn niet voor reden vatbaar. Het zijn dwazen.

Je kunt niet met ze redeneren. Je hebt het Woord nodig, en profetische
leiding om hier doorheen te komen. God heeft niks met deze realiteit te
maken, met al die kortzichtige, bekrompen en naargeestige mensen die
vaak ook eng religieus zijn op hun manier. God slaapt en droomt en houdt
zich doof naar hen, stelt het 39ste hoofdstuk van het boek Ewa (Eva),
de grote oerwoudsrivier van het paradijs.

De hogere Ismael kwam tot Areta, de volharding in geestelijke oefening,
terwijl de lagere Ismael tot Kakia kwam, het verwennende materialisme.
We zien deze afsplitsingen dwars door de religies heengaan en door
de politiek. We hopen dit in de nabije toekomst verder te bespreken,
hoe te komen van de lagere Ismael tot de hogere Ismael. Het pad zal
verder uitgestippeld worden om door het mijnenveld heen te komen.
Overal zijn Kainitische rovers die het op het leven van hun broeders
hebben gemunt.

Ik had een droom over een groot gebouw, een flatgebouw, met allerlei
flatvleugels, aftakkingen dus, dat als je uit het flatgebouw keek dan
zag je aan de overkant ook weer een flatgebouw, wat bij het gebouw
hoorde, dus ook met inhammen. Een oom had aan de overkant ook
een flat. Hij zat buiten. Ik was met wat mensen in een zaaltje, en

we hadden het over bijzondere albums. Er was een winkel verderop waar ik ging zoeken naar één van die albums. Ze hadden het ook over ‘Op Hoop van Zegen’, waar de uitspraak ‘De vis wordt duur betaald’ vandaan komt, over het sterven voor en door de visserij, wat ook weer heel profetisch is. Mijn oma, een vissersdochter, woonde in die droom ver weg in een wijk buiten het flatgebouw, en die gingen we soms bezoeken. Er was een crimescene, waar ook dat album over ging, waarin kinderen de dupe werden, ook weer verbonden aan de Kainitische Ismaelieten. Dat is de wereld waarin we leven vandaag. We hebben met een lagere Ismael en lagere Kain te maken, die verbonden zijn aan de lagere Eli, de tuchteloosheid, die hen veilig stelt. Maar : ‘De vis wordt duur betaald.’ Laten we dat goed in de gaten houden. Alles heeft zijn voorwaarden en consequenties.

Ze zijn niet voor reden vatbaar, de cultus van het Kainitische Ismaelisme. Het Woord zegt : ‘Het vlees moet volledig sterven, oftewel geofferd worden, als een middel om tot het inwendige zaad te komen, oftewel het verborgen woord.’ (Ewa 41:4)

Het vleselijke is naar buiten gericht, maar het geestelijke is naar binnen gericht. Daar moeten we God vinden. Buiten is het vleselijke, en men rookt vieze pijpen met haar, zoals ze in het Hamelen-verhaal zeiden van de ijsheks.

Haar hart is koud, haar hart is dood. Ze kan
alleen maar moorden en liegen. Ze haalt
haar oogsten binnen door ‘grooming’.
Pas dus op, want ze mengt haar leugens
met waarheden, liefde en zorg. Ze is op
jacht en praat mensen naar de mond,
wat ze willen horen, en gaat lang met
hen mee op hun paden, om aan het einde
van het ritje haar mes te trekken. De vis
wordt duur betaald.

Hoofdstuk 17. Van Mozes tot Kant

Er is veel wildernis, en de samenleving

is slechts een druppel in de wildernis.
III Werktuigen 3:2

De mens moet veel slapen,
en dieper slapen,
en dan is de nachtmerrie slechts een druppel vallende
in de woeste oerzee van de slaap.
IV Werktuigen 4:98

In principe hebben ze maar een
druppeltje van de oceaan weten te roven
en vernietigen, en het zal weldra op hen
af gaan komen. De hemelse wildernis
wordt alleen maar groter.
Anderlech 1:39

Laat het natuurlijk verlopen, niet geforceerd.
Er zijn veel grotere parallelle realiteiten, stelt de nieuwe bijbel. Waar we nu inzitten is het ware leven niet, en we moeten daar veel zaaien. Het is niet vreemd als je in dit leven helemaal doordraait. Maar dan weet je dat er een andere vibratie is.

Er is overal pijn en je moet je er doorheen zien te dansen, zien te balanceren. Wanneer moet je je ene voet voor je andere voet zetten. Voortdurend moet je missiles ontwijken, op de juiste tijd wegdraaien. Je bent in het oerwoud en op weg naar de nederzetting.

Mozes wilde te snel zijn stadje bouwen. Wat hij wel niet allemaal oprichtte. En het ging naam maken en faam, en het werd verkocht. Maar wij moeten verder. Ga verder, dieper de wildernis in, er ligt nog zoveel natuur juist buiten de veilige stad, want het is schijnveiligheid, roept de nieuwe bijbel, en in de nieuwe bijbel komt Immanuel Kant Mozes tegemoet, als de grote verlichtingsprediker van de jaren 1700, een paar eeuwen na de reformatie. Hij kwam met de Vur principes, die later door Hegel werden uitgewerkt, een beetje zoals Elia en Eliza.

Calvijn kwam Mozes tegemoet : Het moet nog soberder. Jeremia kwam Mozes tegemoet. De Israelieten hadden zich ge-ent op de koninklijke bloedlijnen. Ze wilden een koning, maar Samuel sprak dat de mensen zich moesten enten op de profetische bloedlijnen. Hier zijn dus de afsplitsingen :

Volg je de aardse koningen of volg je het profetische dieper de wildernis in ? De ware Ismaelieten gingen tot de oude profeten, het hele rijtje, van Jeremia, Ezechiel, Jesaja, Hosea, Amos, Zefanja, Zacheria, Abadja, Nahum, Maleachi, Habakuk, en Haggai. Alleen zo zouden ze tot het ware koningschap komen, namelijk als beeld van het komen tot de prioriteiten en de overwinning over het vlees, wat dus een hemels koningschap is, waarvan Ahn, de Orionse David, een beeld is.

Er is dus een hogere David en een lagere David.

En wie zit er op de troon van David ? Moeder God. Daarvoor moeten we langs de lange paradijselijke oerwoudsrivier gaan, de Ewa, Eva. Daarlangs komen we alles tegen wat we nodig hebben. Er worden geen stappen overgeslagen.

We moeten terug naar de Ewa. Vele Kainitische Ismaelieten komen daar niet. Ze zijn trots en opgeblazen in hun valse mannelijkheid. Daarom moet Zolt wel komen, en is al gekomen, oftewel de geslachtelijke verwarring. Velen weten niet eens meer of ze nu man of vrouw zijn, en dat is nog maar het begin. Mensen zullen ook niet meer weten of ze mens of dier zijn. Ze zullen niet meer weten waar ze zijn en wie ze zijn. De matrix zal instorten.

Zolt moet komen, de verwarring van de menselijke geslachtelijkheid, de verwarring van de menselijke identiteit, van de menselijke afstammingen ook. De mens heeft het mannelijke misbruikt en verkeerd voorgesteld, en zo ook het vrouwelijke, en heeft zo kind en dier, en de natuur geexploiteerd. De nieuwe bijbel stelt dat dit slechts een druppel in de oceaan is. De hemelse oceaan zal de mensheid overweldigen. De zondvloed zal komen.

Nu wordt Noach nog belachelijk gemaakt, maar Noach moet hier doorheen om tot zijn schip te komen. Aanvaard het spotkleed, want zonder dat ben je niks en ben je nergens. Neem het op de koop toe. Gebruik het om je schip te bouwen. Er is een grotere parallelle realiteit waartoe je dient te ontwaken. Blijf niet achter.

Hoofdstuk 18. roependen in de wildernis

Overal liggen er verleidingen om jezelf een stad en een naam te bouwen.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet.
Probeer geen volgelingen te maken. Wees geen zieltjeswinnaar.
Het moet wild blijven.

Het mag niet te toegankelijk zijn.
Dat is bedriegelijk.
Wees nomadisch.
Trek voort.
Blijf een shapeshifter, een kameleon.

We zijn in 1984.
Alles plakt en kleeft.
We zitten er geheel onder.
Het is een dystopie.
De polariteiten moeten er wel zijn, anders is er geen leven.
Neem het voor lief.
Een utopie zou ons in slaap laten sussen.
Ga de wildernis in en vecht.
Vecht voor je leven.

In een droom was ik in een huis,
wat in die droom mijn huis was.
Er was een jongen binnengekomen en ik was gastvrij.
Ik liet hem op de bank zitten en bood hem wat te drinken aan.
Hij liet een rode doek zien, en zei toen : ‘de kleur van bloed.’
Hij nam toen ook een mes in zijn handen.
Plotseling werd ik van achteren aangevallen door een andere jongen.
Hij had ook een mes, en begon op me in te steken.
Ik kon het afweren, maar hij stak me in mijn buik,
alhoewel het mes niet goed kon doordringen.
Door een gleuf in het huis vluchtte ik naar buiten.
Mensen die me zagen bloeden gilden in paniek,
en ontfermden zich direct over me.
Even later waren de twee jongens gearresteerd.
Het waren predikers van het bloed van Jezus,
en ze predikten dat een ieder die dat bloed niet
aannam die zou naar de hel gaan.

Wij hebben voluit gepredikt wat dit bloed inhield,
en dat dit een strijd is tegen het vlees. Maar deze
predikers waren gewelddadig. Ze staan niet open
voor de hogere kennis. Ze zitten vast in vleselijk

en zelfzuchtig sentimentalisme. Het is het religieuze vlees.

Er waren zoveel mensen om me heen die de wond zagen, en er was zoveel liefde. En de wond begon te sluiten, en ik zag hoe het sprookje begon te voleindigen. Er waren allemaal mooie energieen in de lucht, en zo ontwaakte ik.

Er is zoveel marktgedrag om ons heen.
Dat is wat religieus gezeur vaak is.
Men bouwt een stad, faam en naam.
Men gaat over lijken voor de ‘likes’.
Wat is het waard ? Waar is men mee bezig ?

Ren harder dan de duivel.
Kom uit je comfort zone,
uit de schijnveiligheid,
uit al je ijdelheden.

Ren tot de wildernis,
gooi al je vleselijke speelgoed weg,
schud het van je af,
al je vleselijke kleding.
Het is vaak allemaal voor de show in de kerk,
zeer slecht cabaret, en zo ook in de wereld.
Veel zogenaamde helden zijn bedriegers.
Bedrog is heer en meester vandaag de dag.
De geschiedenis herhaalt zich.
Velen luisteren niet.

We moeten leren leven in anonimiteit
en eenzaamheid, om door dit mijnenveld
heen te komen.

We moeten worden als een holenmens,
en ondergronds gaan, onze stem niet teveel
verheffen, want dat trekt de ergste roofdieren
aan.

Ook al zijn we roependen in de woestijn,
we schreeuwen niet. We maken onszelf geen
naam in de woestijn. Als we hebben geroepen
dan maken we dat we wegkomen, dan trekken
we verder, zodat niemand ons zal vinden,
alleen de echo. We laten het Woord voor hen

achter, en dan moeten ze zelf God vinden.

Afhankelijkheid is te gevaarlijk. Dat is verlammend
voor de kinderen. We doen alleen het nodige.
We laten een bepaald spoor achter, maar dit zal
ook weer wegvagen en vervormen. De mens moet
groeien door dit alles heen.

De mens in de stad is kleverig en klef. 1984.
De vur principes moeten doorbreken.
Ren voor je leven. Schud alles van je af.
Het is een dystopie, maar de wildernis
zal betekenis geven.

De illusie van het ‘zelf’, en de illusie van
‘de ander’, zijn de voorhangsels van de hogere
kennis, van het hogere leven, waartoe ontwaking
zal zijn. De ander is de hel. Uiteindelijk is dat het
pad tot de hemel. De hemel is niet allerlei zoetsappige
vrolijkdoenerij, maar onthulling.

Hoofdstuk 19. what is true ?

This world is not true, only our dreams are true.

Hoofdstuk 20. De komst van de Garuda arend

In het paradijs dreef God de mens
steeds meer naar het oosten. Dat begon al
in Eden zelf, waar God een hof maakte in
het oosten.

De slaap die over Adam viel was ook
als afscherming van de zee van
moedermelk.
De arend, de Garuda, is het beeld van
de ark, het voertuig van God, die de
heilige vrouw, het teken, tot de wildernis
bracht, waar de aarde haar mond opende
om de stroom van het oervlees en de
oerzonden te verscheuren, als een beeld
van de Tehowm, de heilige diepte, die
ons tegemoet komt.
Hiervoor moeten wij God's teken in
ons leven ontvangen, als een weg terug
naar het paradijs, om zo niet in het oosten
te blijven steken, maar op te gaan naar de
zee van moedermelk in het westen, om zo
door de leegte tot de Tehowm, de
paradijselijke diepte, te komen.

Kamba 13:11-14

Wie kan er bestaan als de grote
zwarte arend tot de aarde komt ? De
golven gaan trager, en dan splitsen ze. Er
is een pad uit de stad, tot de wildernis.
Wacht aan de zee tot de arend je
oppikt. Heb geduld. Volhard in het lijden
en strijden.
Durf je de wildernis in te gaan, of laat
je dat liever aan anderen over ? Durf je je
oude vertrouwde drugs los te laten om te
ontwaken ?
De mens moet terug naar de natuur,
over het hek heen. Ren voor je leven.

Rivieren 15 :53-56

Het vlees wil de wortels verbergen.
Het vlees leeft door afleiding,
afleiding van de bron.
Het vlees is bang voor de bron, want de bron dooft het vlees uit.
De voet is een beeld van de bron,
van de wortels, van contact met de bron,
want de voet verbindt de mens met de moeder aarde,

met de onderwereld, maar het vlees heeft
daarom de voet verkeerd voorgesteld,
en heeft de voet bedekt met vleselijke schoenen,
om de bron verborgen te houden.

We zien het om ons heen.
Het is een vleselijke schoenenwinkel.
De naam van deze geest is Moriental.
Ik had er een droom over.
De mens moet loskomen van de vleselijke
schoenen en weer in contact komen met
de moeder aarde, maar in dat proces
probeert de geest Moriental de mens
om te kopen met veel geld, zodat hij
zijn kinder-marteling op deze aarde
kan voortzetten. Deze geest komt soms
als een valse moeder hiervoor, om de
mens te groomen. Als omkoping niet
lukt, dan gaat deze geest over tot het
pushen van emotionele buttons, door
vals medelijden op te wekken, door te
gaan lopen grienen. Pas op voor deze
heks, die als de zus van Kakia is, een
verschrikkelijke geest.

We hebben over dit systeem geschreven
in het boek ‘De Poppenmaker van
Hiroshima’ en ook in het boek ‘Het metalen
ei’, te vinden in de tweede bijbel, oftewel
de achtergrondgeschriften van de nieuwe
bijbel, apocrieven, bijgeschriften en
naslagwerken ervan, ook als gidsen erbij.

De geest Moriental, van de geestelijke
schoenenwinkel is overal doorheen verwoven.
De mens moet dus loskomen van deze schoenen,
opdat de mens verder kan. Ik had een droom
dat ik in een parallelle wereld was, en ik had mijn
huis, maar ook nog een kamer in een opvangcentrum,
waar ik als het nodig was naartoe kon gaan. Dat gaf
een goed gevoel dat die mogelijkheid er was,
alhoewel ik daar nauwelijks gebruik van maakte,
alleen heel soms. Ik ging er weer naartoe, en op
weg naar mijn kamer ontmoette ik wat nieuwe
mensen daar. Ze kwamen uit Engeland. Eentje
was nauwelijks hoorbaar toen ik met hem sprak,

maar ik heette hem welkom. Ik had een epileptische aanval toen ik er was, en ik lag even op de grond, maar het was geen negatieve aanval. Ik kwam in aanraking met de hemel. Ik was blij dat ik er weer even was.

Er was ook een Garuda tunnel in deze parallelle wereld, die de dimensies aan elkaar verbond. Garuda is het voertuig van God die de vervolgde kerk tot de wildernis brengt. Garuda staat ook voor ‘eenheid in diversiteit’, waardoor we zo de natuur kunnen ervaren. Zonder de Garuda arend verdicht de mens, en komt zo in de vleselijke stad terecht. Uiteindelijk hebben we Garuda nodig, de hemelse arend, om uit de schoenenwinkel van het vlees te ontkomen.

Hoofdstuk 21. Almond en Alberti

De geest van Kain is een verschrikkelijke geest, de moordenaar der broeders, omdat hij de beesten van het oervlees niet wilde bestrijden. Als wij niet aan territoriale oorlogsvoering willen doen, en ons niet verder willen laten harnassen in het exorcisme, dan lopen we het gevaar door deze geest behekst te worden, en zo van hem een gladiator en slaaf te worden, om zo door de zondvloed ten onder te gaan.
Set strijdt tegen deze geest. Wij moeten de besnijdenis vragen om ons te enten op de boom van Set, op zijn edele olijf, om aan dit kwaad te ontkomen.
De koopgeest zit diep verborgen in de gevestigde kerken vandaag de dag, om ons tegen te houden op onze tocht naar Eden.

Het merkteken van het beest is 'kopen en verkopen', maar het teken van God is de besnijdenis.
De valse kerk heeft van het geloof een handel gemaakt, en dat begon al bij de Rooms Katholieke kerk. Zo werd de kerk een slaaf van Mercurius, de Romeinse god van de handel.
II Duizen 27:14-18

Er is een geestelijk zorgsysteem wat niet deugt. Mensen worden in verwarring gebracht opdat ze hun weg niet meer kunnen terugvinden en verstrikt raken in het systeem, opdat het systeem aan hen kan vreten. Dit systeem heet ‘Almond en Alberti’, twee territoriale geesten die mensen telkens overtennissen. Ze weten nooit wie hun zorgdragers zijn. Ze leven in grote verwarring. Zo slaat het systeem toe. Dingen zijn niet duidelijk en worden niet duidelijk gemaakt. Er worden termen gebruikt die niet worden uitgelegd. Er wordt geen bewijs geleverd. Het moet allemaal als zoete koek worden geslikt. Demonische geesten nemen zo de mens over.

Het systeem probeert mensen van het hemelse woord af te brengen, af te leiden, en beweert ook dat demonen niet bestaan. Zo kan de mens steeds meer ingenomen worden, stapsgewijs. De mens gaat door een soort programma en wordt gebrainwashed en kapot getrokken, opdat het systeem hieraan verdient, en het systeem wordt hierdoor in stand gehouden.

Territoriale oorlogsvoering is de enige manier om er doorheen te komen. Het fundament hiervan is de besnijdenis. Het is de strijd tegen de geest van Kain die de offerdienst niet bedreef. Er was geen besnijdenis in het leven van Kain, en in plaats van zijn vlees te doden doodde hij zijn broer. We hebben te maken met de mensenmoordenaar van den beginne. Kain maakte de oorlog vleselijk in plaats van geestelijk, en verzaakte zo de territoriale oorlogsvoering.

De schapen kennen de herder niet, leven in grote

verwarring, en zo neemt de huurling over, de geest van Kain. De schapen onderzoeken niet. Alles wordt hen voorgekauwd, in het systeem van Almond en Alberti.

Daarom zijn er hersenwazen en hersenmisten gezonden om de mens hier tegen te beschermen. Het zijn de hersenspinsels en hersenspasmes van Orion om de mens uit te leiden uit dit systeem.

Hoofdstuk 22. de komst van de hemelse zeeën

In een ochtendvisioen was ik in Nunspeet aan de Oosteinderweg bij de Jongkindhoek, en de hemelen scheurden open, en de hemelse zeeen kwamen om mij op te nemen. Ik zag het hemelse touw en het hemelse visnet, en zij namen mij mee.

Zijn wij klaar voor deze dingen ? Zijn wij klaar voor grotere openbaringen nu het hemelse woord wordt geopend ?

Wat voor beelden hebben wij van God ? Laten we al onze godsbeelden inleveren. Laten we openstaan en komen als een kind, bedenkende dat de hemelse kennis altijd groter is dan onze gedachten, en ook veel creatiever is. De hemelse kennis zal ons bevrijden op gezette tijden. Dat hangt af van een heleboel factoren. Als we dingen verliezen worden we ergens voor beschermd. Er is veel schijnveiligheid. Vaak moet de mens losgescheurd worden.

We moeten komen tot de filosofische wereld, niet zomaar de natuur.
Het gaat om de gedachten structuren waaraan het vlees sterft.
Het zit hem in de kleine dingen waarvoor we oog moeten krijgen.

Hoofdstuk 23. belangrijke checklist, de zeven van hunjer

De Zeven van Hunjer
territoriale geesten van allerlei soorten vraatzucht
wonen in de bergen,
zijn sluiers die de mens moet overwinnen :

werken met vele soorten vraatzucht die dus ook geesten op zich zijn,
hier is een checklist, dus check even in hoeverre er een lampje gaat
branden of je zo'n geest hebt of wordt onderdrukt door zo'n geest
en ga dan de strijd aan door de nieuwe bijbel :

rust-vraatzucht,
altijd maar op zoek zijn naar rust, overmatig en extreem,
niet meer werken aan een beter zelf en een betere wereld,
maar alles wegwuiven, werkt heel veel samen met de
vrede-vraatzucht

vrede-vraatzucht, overmatige vrede, ook met zondemachten,
die dus niet wil strijden met de zondemachten, en alles moet
altijd maar liefelijk en gastvrij zijn, wat fataal kan worden,
want juist zo kan allerlei gespuis binnenkomen, dit vinden we
heel vaak in de new age

religieuze vraatzucht

gemaks vraatzucht

titels vraatzucht

orde vraatzucht
alles moet altijd in orde zijn van deze geest, alles moet altijd keurig netjes zijn,
overzichtelijk, werkt ook veel samen met de gemaks vraatzucht,
komt veel voor in het virgo planetenstelsel

letterlijkheids vraatzucht, alles maar letterlijk willen zien, je niet bezig houden
met metaforen en symboliek, maar alles plat

horror vraatzucht, overmatige lust naar horror, zoals eeuwige hel geloof,
maar kan ook in andere vormen komen, extremistische horror die dan
tot vraatzucht wordt, en die kan ook weer samenwerken met andere vraatzuchten

sex vraatzucht, altijd maar bezig zijn je sexuele gevoelens te bevredigen,

zonder te kijken wat het nu eigenlijk is en tot diepte te komen, tot de filosofische wereld, dus oppassen met een overmaat aan erotiek die afdoet aan de hemelse kennis

machts vraatzucht,
altijd maar haantje de voorste willen zijn, altijd voor het oog de winnaar willen zijn, niet tegen je verlies kunnen en geen stapjes terug nemen, geen lagere positie willen innemen, maar altijd maar weer boven de ander willen staan met allerlei protserigheid

eerzuchts vraatzucht
alles voor het oog van de mens doen, compromissen sluiten,
zeggen wat de mensen willen horen, je laten omkopen om
erbij te horen en populair te zijn, etc.

genots vraatzucht

eet vraatzucht,
vlees eten, of van andere dingen teveel nemen dan nodig is,
gebrek aan vasten, gebrek aan balans en gezonde maat

gezondheids vraatzucht,
ja, dat bestaat ook, dat je teveel met je gezondheid bezig bent en je laat misleiden door fake news over gezondheid, ten koste van ethiek en onderzoek, en andere dingen die belangrijk zijn.

familiaire vraatzucht,
teveel met je familie bezig zijn en de rest laten stikken,
al je verantwoordelijkheden

deze vraatzuchten werken dus samen met geestelijke anorexia,
want je raakt zo zwaar ondervoed op andere gebieden,
je betaalt een hele hoge prijs voor het koesteren van één
of meerderen van deze vraatzuchten.
je kunt deze vraatzuchten overwinnen door de nieuwe bijbel

technologie vraatzucht,
zoveel met technologie bezig zijn, met dode technologie,
dat het ten koste gaat van de natuur en de diepere filosofie,
extreme startrekkies die nergens anders meer oog voor hebben
dan moderne apparaatjes en daar helemaal in opgaan.

volwassenheids vraatzucht,
eigenlijk niets meer te maken willen hebben met het kinderlijke

kinderlijkheids vraatzucht,
te overmatig kinderachtig worden,
te extreem alles verkinderen tot het punt
dat je niet meer opgroeit, als een soort excuus,
een soort luiheid, spijbelen, zo van : mijn naam is
haas, ik ben een baby, ik hoef niks meer,
en zo je verantwoordelijkheid weggooien,
en juist zo ontstaat de volwassenheids vraatzucht,
want hierin kan een valse volwassenheid zich
ontwikkelen, ze voeden elkaar dus, en stuwen
elkaar op

oorlogs vraatzucht, gevechts vraatzucht,
teveel met oorlog bezig zijn ten koste van studie
en andere dynamieken, dus ook gebrek aan toetsen
en onderzoeken, en maar snel naar de bijl grijpen,
werkt dus samen met vrede vraatzucht, deze
wekken elkaar op, want valse vrede brengt
valse oorlog. deze geesten houden elkaar
zo in stand. ze hokken met elkaar en
maken babies.

schoolvraatzucht,
zoveel met school bezig zijn dat het ten
koste gaat van de vur-principes, ten koste
van toetsen en loslaten

stilte vraatzucht,
teveel in de stilte zijn ten koste van andere dingen

combinaties van deze vraatzuchten, en meerdere
soorten vraatzuchten erop nahouden, zoals
de vraatzucht naar vraatzucht op zichzelf,
het verzamelen van vraatzuchten, kan dodelijk
zijn. sommigen hebben hun stokpaardjes,
anderen hebben hun combinaties, en weer
anderen hebben hele verzamelingen.
het kan ook erfelijk zijn.
dan moet je dus ook de strijd aangaan
tegen de erfelijke geesten. die zitten dan
in de bloedlijnen, of je hebt het op een
andere manier geerfd. waar je mee omgaat
wordt je mee besmet. kan van allerlei
kanten komen.

het is oorlog, de nieuwe bijbel is het beloofde land,

neem nu de steden in, oftewel leer de gebieden
kennen, de boeken, en maak er gebruik van

versla de geesten van vraatzucht, snijd ze los
van elkaar en kom erachter wie hun leiders zijn,
de groepsleiders, dus territoriale oorlogsvoering,
laat je niet door de kleineren om de tuin leiden,
pas op voor de rode doeken van de matedoren.

pessimisme vraatzucht,
te overmatig doemdenken ten koste van
de uitdagingen en plannen die geboden
worden, ten koste van de opdracht en
de positieve dingen

depressie vraatzucht, idem, te overmatig
bezig zijn met depressie die tot zelfzucht en
zelfmedelijden wordt, tot vleselijke depressie,
overmatige wanhoop die leidt tot spijbelen,
omdat het allemaal toch niet zou helpen,
en alles is zinloos etc.

vreugde vraatzucht, tegenovergestelde hiervan,
te optimistisch zijn, het kwade niet meer zien,
terwijl dat er wel is, etc.

plezier vraatzucht, idem, je taak uit het oog
verliezen, tot te snelle conclusies komen en
daar verheugd over zijn, groot zelfbedrog en
waardoor je ook anderen gaat bedriegen en
aansteken, of ze gaan vervolgen omdat ze niet
zoals jou zijn. het is een geest van verraad,
van deserteurenschap

reisvraatzucht,
overmatige reiszucht, bewegingszucht,
zonder planmatig en strategisch te zijn,
dus roekeloos, overmatig toeristisch,
overmatige sightseeing, alles maar willen
zien en de belangrijkere dingen vergeten

nieuwsvraatzucht, media vraatzuchten

praat vraatzucht,
altijd maar willen praten praten en nog eens praten,
dwangmatig

geloofsvraatzucht

genade vraatzucht

lofprijsvraatzucht

rechtsvraatzucht, overmatige moraalridders,
overmatig analyseren, geen ruimte geven,
wie jong is moet veel lijden, wat belangrijk
is voor groei, met name het leren van
medelijden, lijden is goed in de jeugd,
opdat men tegen gevaarlijke jeugdzonden
wordt beschermd

medelijdenvraatzucht, extreem medelijdenvraatzucht,
medelijden ten koste van ethiek en groei, ten koste
van verantwoordelijk gedrag

lijdensvraatzucht, sadisme, overmatig lijden,
lijden als doel op zich, lijden als machtsmiddel,
lijden om de grootste te willen zijn met de meeste
macht, lijden voor aanzien, egoistisch lijden,
oh wat heb ik het toch slecht

de zeven van hunjer werken met clowntjes,
‘oh help, paniek paniek, iemand is vermoord’
roepen die clowntjes terwijl ze rondrennen met wapperende
handjes in de lucht, terwijl ze voortdurend dieren vermoorden,
en schapeshifters zijn, en zelf die moord hebben verricht,
en dan doen ze net alsof iemand anders het heeft gedaan

vrees-vraatzucht, overmatige vrees ontwikkelen,
verzamelen en verkopen van allerlei soorten vrees,
als drugs, selectieve vrees, smetvrees, onverschilligheid,
aspergerisme, vrees voor menselijke tradities en overleveringen,
de vrees van het vlees, het is een grote markt tegenwoordig,
ook ziekenhuizen zijn hierop gebouwd, ze hebben een
duivelse ark gebouwd, een duivelse urim en thummim

Hoofdstuk 24. Het fragmentarisme

van alles maar een klein beetje
het begin van een nieuwe wereld

oude bijbel | tweede bijbel | nieuwe bijbel
boekbesprekingen

De nieuwe literatuur, de nieuwe filosofie en nieuwe theologie komen samen in iets wat het fragmentarisme heet. Dat is een nieuwe beweging, gebaseerd op de vur principes, dus alles loslaten en toetsen, alles fragmentariseren, waarvan de zee een beeld is die dan zelf ook door de fragmentarisering weer land voort brengt, dus de zeekanten.

Hoofdstuk 25. Overdenking over het boek Stranden

Word wedergeboren in de bron, maar
laat de bron ook wedergeboren worden in
jou.
Stranden 10:9

In een droom was ik in een parallelle wereld,
in een opvangcentrum, en ik had mijn bed
in een zaaltje. Ik was de gang opgegaan om
even naar het toilet te gaan. Toen ik terugliep
was er een meisje aan de deur, maar iemand
die daar werkte sprak tot het meisje. Ik zou niet
meer teruggaan naar bed. Ik had mijn kleren en
schoenen al aan. Maar ik wilde het meisje niet
spreken, en wilde niet dat ze me zou zien, dus
ik ging terug naar mijn bed, en sloeg de deken
om me heen. Ik had mijn schoenen ook nog
gewoon aan en ging een beetje op bed liggen.
Toen liep het meisje met die werker langs,
maar ze zag me niet, en ze gingen een andere
richting op. Toen ineens kwam mijn moeder
in het zaaltje, en die wilde ik al helemaal niet
zien. Ze zag mij ook niet, en legde toen een
hele wijde tas bij een tafeltje dichtbij mijn bed,
voor mij, en toen ging ze weer weg.

Het was een hele mooie tas. Toen ik wakker
werd vroeg ik me af waarom ik mijn bed in
een groot zaaltje had waar iedereen zomaar
langs kon lopen, en ik vroeg me dus af wat
er in die tas zat. Ik ben soms in mijn dromen
in parallelle werelden, en dan kan je maar beter
een plaats hebben in een opvangcentrum,
omdat die werelden zo ingewikkeld zijn.
Er is natuurlijk ook een hoop trauma verwerking
nodig.

We moeten wedergeboren worden in de bron,
en de bron ook in ons wedergeboren laten worden.
In het boek Stranden wordt er ook gesproken
over dat we aan de zonden moeten afsterven,
en dat de zonden aan ons moeten afsterven.
Zo is het werkende van twee kanten, als
tweeledig zaad. Het is zowel dodend als
stervend zaad. Natuurlijk hebben we daar veel
hulp in nodig, om door deze processen heen
te gaan, waarvan het opvangcentrum een beeld
is. We sterven af aan onze vleselijke moeder,
en onze vleselijke moeder sterft aan ons af,
opdat we zo wedergeboren kunnen worden in
de geestelijke moeder, de hogere geestelijke

bron, en die bron kan zo ook in ons wedergeboren worden. Dat is het wonderlijke van het leven.

Het boek Stranden werkt dit helemaal uit. Uiteindelijk moeten we niet alleen wachten op de hemelse vogel, maar de hemelse vogel ook zelf worden. Uiteindelijk moeten we niet alleen wachten op de opname, maar zelf ook opnemen.

Het boek Stranden zegt dat we niet met oneerlijke maatstaven moeten meten, niet met twee maten (14:5). Een heleboel mensen doen God te kort door het alleen maar van buitenaf te houden, door hun projectie. Dat is ook met twee maten meten. Allemaal éénrichtingsverkeer.

Het boek Stranden zegt dat het om het principe van de boog gaat, want die trek je eerst diep tot je, opdat het verder kan schieten, en zo kan het vlees dus daadwerkelijk sterven, oftewel de onwetendheid. Deze boog moet geoefend worden, en zo zal de mens ontwaken.

Laten we daarom dus ook onze hoofden buigen voor de hemelse kennis,
opdat we ook met de hemelse kennis zullen opstaan.

Hoofdstuk 26. Het is niet genoeg om vegetariër te zijn

Het is niet genoeg om vegetariër te zijn. Je moet een hemelse carnivoor worden, zoals besproken in de nieuwe bijbel. Je moet een fragmentariër worden. Leven met een beetje van alles en zo je weg vinden. Dat is als een stromende rivier, als een bruisende zee, opdat je tot de zeekanten komt, nieuw land. Dat kan alleen in het fragmentarisme waar theologie en filosofie tezamen komen. Het is het

fundament, de basis, voor een nieuwe wereld. Het lost de theologische en filosofische vraagstukken op. Het vult de missing links aan. We hebben een ark zonder lekken gekregen deze keer. Het is een volkomen orakel na tweeduizend jaar orthodox christendom. Wat een bevrijding. Maak er gebruik van. De natuur is ons tegemoet gekomen. Moeder natuur heeft ons de hand gereikt. Wat een gave. Neem er de tijd voor om het in je leven uit te werken. Het is een grote dag.

In de nieuwe bijbel wordt de nieuwe theologie en de nieuwe filosofie uitgelegd, en nieuwe werktuigen worden aangereikt. Mis het niet. Er is juist ook zoveel anti-fragmentarisme en vals fragmentarisme om ons heen, want dat bestaat ook, wat de territoriale geest 'Mato' is. Strijd de goede strijd. Je kunt het alleen overwinnen door het ware fragmentarisme, door het ware fragmentarisme te kennen en te beoefenen. Mato staat voor de onwetendheid, de onwetendheid van het collectieve bewustzijn.

Het is niet genoeg om vegetariër te zijn. Dan begint het pas.

Hoofdstuk 27. Overdenking over het boek Werktuigen

Zodra je gaat beseffen dat je
grotendeels niet bestaat, dan wordt je
hemels bewustzijn.
Werktuigen 4:17

Ik was vannacht in een droom aan prachtig woeste zeekanten, langs een weg. Het was heuvelachtig, bosachtig, en aan de andere kant van de weg was bewoond gebied. Ik liep over weggetjes langs de grotere weg, en was op zoek naar een plaats om te plassen, zo in de natuur. Maar telkens waren er weer mensen om me heen.

Later droomde ik over Voldemort. Hij was aan het lachen en spotten. Voldemort was de macht achter de oude bijbel, en wilde alle andere boeken in kalkoenen veranderen, ook de nieuwe bijbel. De oude bijbel viel aan als een gevaarlijk gif, maar ik moest op een afstand blijven.

Ik werd wakker en besefte dat de strijd doorging. Ik besefte dat de natuur waarover ik gedroomd had het beloofde land was, de nieuwe bijbel, maar dat er nog over gevochten moest worden, en dat we onze weg er doorheen moesten vinden, dat er een goede exegese op moet komen. De prediking gaat dus door. Het beloofde land moet nog volkomen ingenomen worden, oftewel we moeten de studie ervan aangaan, en het moet begrepen worden.

Ik las toen in het boek Werktuigen over Adam die tot het beloofde land moest gaan. Eva was hierin een beeld van zijn volharding.

De droom was groot, maar toen ik wakker werd kon ik me nog maar heel iets herinneren. De rest was vaag. Grotendeels bestaan we niet, en zijn we op zoek naar wat wel bestaat, en dat is eigenlijk maar heel klein, maar tegelijkertijd ontzettend groot. Dit brengt je namelijk tot hemels bewustzijn.

Voor het grootste gedeelte is het leven slechts ijdelheid, stelt het boek Werktuigen. Daarom moeten we van alles maar een heel klein beetje nemen, dan is het medicijn (4:52), oftewel het fragmentarisme. Dualiteiten helpen ons daarbij, oftewel de dialectiek. Laten we dus de tegenstellingen en het lijden wat daarbij hoort op waarde schatten.

Hoofdstuk 28. Overdenking over het boek II Werktuigen

We mogen het leven waarderen en
vieren zoals het is, want hier gaat de
hemel mee werken.
Zo zal ook de hemel juist dat nodig
hebben waar wij ons in bevinden. Dat wat
we nu hebben, waar we nu doorheen
gaan, is alles wat we nodig hebben.
Dit is het. Hier gaat het om. Hiermee
gaat het gebeuren. We mogen ons dus in
het leven zoals het is verheugen, omdat
de diepte ervan geopenbaard zal worden.
Er is niets wat dat zal kunnen
tegenhouden.
II Werktuigen 1 : 7-9

Toen ik een klein kind was woonden een tante en oom op de Schoolstraat, en een andere tante en oom woonden trouwens tegenover hen. Ik kan het me nog goed herinneren. Dan ging je het trappenhuis in, en ergens in het trappenhuis hing een schilderij van een cowboy. Prachtig schilderij. Dan kwam je binnen bij hen, als je over de trap was gegaan, en dan hing er in de gang een schilderij van negers, ook een prachtig schilderij. Verder kon ik het me niet meer herinneren, want ik was nog heel jong. Een paar dagen geleden was ik in een droom terug daar, en ik ging naar binnen, en er waren deuren ontzegeld, en er waren allemaal kinderzalen waarin kinderen werden opgevangen, en

dat liep door, dus door veel meer zalen erachter. Ik was daarna in mijn oude school, op het college, en er waren daar ook deuren ontzegeld, en er was een gebouw en gang dwars tegenaan gebouwd, aan de achterkant, en dat liep helemaal door. Het was een ziekenhuis. Ik zag toen een heleboel kinderen die heel lang in kelders gemarteld waren onder de school die over die gang konden om zo het ziekenhuis in te gaan, wat nu een afdeling was van de school.

Vannacht had ik een droom dat ik bij mijn vader in de auto zat. We reden over een landweg, en hij reed ontzettend hard. We kwamen toen aan bij een boerderij waar mijn vroegere vriendinnetje woonde die altijd schuin tegenover ons woonden. Zij waren van de gereformeerde gemeente. Haar vader stond buiten en sprak met mijn vader. Ik stapte ook uit, en was in mijn pyama.

De gereformeerde gemeente is een beeld van bezinning en exegese. Dat is wat er moet gebeuren nu de nieuwe bijbel is gekomen. Er moet verdieping komen.

Deze dromen laten zien dat de hemel werkt met wat in ons leven gegeven is. Er wordt gewerkt met de informatie die er al is, en dat wordt uitgewerkt en verdiept, ontzegeld.

Hoofdstuk 29. Wisselwerkingen in het fragmentisme - Overdenking over het boek Belech - Een scheppingsverhaal

Het Woord schiep ons uit tranen, om
op de juiste paden te wandelen,
opdat je een diep mens wordt, bent en
blijft.
Oh, er zijn zoveel holen en grotten
langs de rivier van tranen, vol met het
Woord om de hemelse kennis te leren.
Laat het je streven zijn om dit schrift te
ontcijferen.
Belech 1:8-9

Ik droomde over zwarte skeletten met zwarte kappen onder leiding van Canon. Het waren geesten van de oude bijbel. Ze wilden niet laten gaan. Ze waren op zoek naar meisjes die ze vervolgens van achteren een gifdoekje op de mond drukten. Ook hadden ze gouden messen.

Ik was in een huis met andere mensen en het was oorlog. Er was bliksem en harde wind.

In de ochtend in die droom kwam mijn schoonvader, mijn geestelijke vader, mij opzoeken. Hij kwam met zijn herdershonden Xodus en Vodus, en hij had ook een witte vogel bij zich, een soort kruizing tussen een arend en een papegaai. De vogel heette Tictac. Ik keek toen in de lucht en zag een enorm grote zwarte vogel, met uitgestreken vleugels. Ik had nog nooit zo'n grote vogel gezien. Het was ook een arendachtige vogel, en had de naam Iztic, en die was ook meegekomen met mijn schoonvader, mijn geestelijke vader. Zij zouden allemaal meehelpen in de oorlog.

In het boek Belech van de nieuwe bijbel lezen we een prachtig scheppingsverhaal : We moeten minderen in de zee van tranen, want alleen zo zullen we het vlees overwinnen (2:38-39). Dit heeft dus alles te maken met het Woord, zoals we in het scheppingsverhaal van Belech 1 lezen. Uit het Woord stromen de tranen, en de mens werd vanuit de tranen geschapen, en dit zal ons vanzelf leiden tot het schrift in de grotten en holen langs die rivier, en zal het dus ook ontcijferen, want in de hemelse tranen is de openbaring (2:37). Het is een tranenschrift met een tranenuitleg. Zo kun je de oude wereld loslaten (2:42).

Kurt Vonnegut zei eens : "We moeten voortdurend van kliffen springen en onderweg onze vleugels ontwikkelen." De vleugels zijn er dus ook voor om de val te breken. Het is niet zomaar vallen, lijdelijk zijn en de andere wang toekeren, want er is ook 'de oogst van de zaaiers en het loon der toetsers' (2:73), en dan heb je ineens een gesel in de hand (3:26). De aarde zal dus de springer in die zin tegemoet komen, en de val zal dus gebroken worden. De mens zal gaan op adelaarsvleugelen. Zo komt de mens tot de wildernis in de afgrond, die voor de mens bestemd is. Het vlees zal niet het laatste woord hebben. (3:27, 1:17, 1:20, 2:86). We mogen deze wisselwerking vinden in het fragmentarisme.

Hoofdstuk 30. bruine bloemenvelden

Some forces want to kill you,

Some forces want to doom you,
Some forces want to control you,
Some forces want to imprison you,
Some forces want to destroy you,
Some forces want to tax you,
Some forces want to rape you,
Some forces want to enslave you

De strijd tegen de oude bijbelgeesten gaat door.
Het is niet genoeg dat de nieuwe bijbel is gekomen,
want nu moet de mens nog vol worden met het Woord,
en er moet een exegese komen op het Woord.

De zwarte skeletten in zwarte pijen met kappen
marcheren nog overal, en doen nog overal hun
gruwelijke werk. Ze vechten tegen het vrouwelijke
geslacht. Ze haten het vrouwelijke.

Uiteindelijk zullen ze in zwarte bloemen veranderen
en zwarte bloesem, en zullen ze drop voortbrengen.
Uiteindelijk zal hun zwarte kleur afzwakken en het
zal zich verbruinen, en de mens zal gaan tot de
bruine bloemenvelden.

Vannacht werd ik lastig gevallen door een oude bijbel
geest die messen op mij afwierp. Ik wierp een kast op
hem, en drukte hem zo tegen een hoek van de kamer.
Zo kon ik zijn mes afpakken en hem op zijn rug
vastbinden. Uiteindelijk werd hij gearresteerd.

Er zal een nieuwe wereld moeten komen.

Hoofdstuk 31. het natuurdorp

Het boek Vuch in de nieuwe bijbel begint ook met een scheppingsverhaal. Alles komt voort vanuit een samenwerking tussen slaap, zaad, verbrokenheid, en de bitterheid van de ziel, de kiem van het leven. De ware opname is het verliezen van het vleselijke koningschap.

Ik had een droom over een schilderij wat ik eens had gemaakt, maar het was zoveel hemelser geworden. Ik had het zaad gezaaid. Het was een soort nachtvisioen of ochtend visioen, en soms sliep ik maar half, maar ik zag het schilderij op een monitor, en het was een soort plantsoen, en ik kon er binnen gaan, in het schilderij, en ik kwam in een natuurdorp. Het was prachtig, er waren allerlei heuvels langs rivieren of plantsoengrachten, en achter die heuvels waren rijtjeshuizen dwars er tegenaan. De heuvels waren vol begroeid met bloemen, struiken en planten, zoals het hele dorp was, alsof het een dorp in het oerwoud was, in de wildernis, en ik ging langs al die heuvels, en langs al die riviertjes, en ik zag de rijtjeshuizen met hun oranje dakpannen. Het was een heel groot dorp, het ging maar door.

Hoofdstuk 32. de Jezus-vraatzucht

Ik had een droom over personaliseringsvraatzucht, overpersonalisatie van principes waardoor de principes worden overschaduwt door teveel persoonsverering, zodat het uit balans gaat. Het is een kanker die de randen om de ogen wegvreet zodat de mensen geen wimpers meer hebben, en het vreet ook de tepels weg, de lippen, en de clitoris van de vrouw. In de droom was er een donkere vrouw die door overpersonalisatie en ook overzelfpersonalisatie was verminkt en ontsierd. Ik was in een kamer met een meisje die Michael Jackson wilde ontmoeten, in een landhuis, op een bovenverdieping. Toen Michael Jackson kwam had ze ineens geen interesse meer. Ze keek hem niet aan en draaide weg. Het meisje was heel jong, en ik tilde haar op. Michael keek toen naar haar, en wilde haar ook vasthouden, maar toen draaide hij zich ook weg. Toen kreeg ik een foto te zien van de vrouw met overpersonalisatie. Ze had geen lippen dus, en de randen van haar ogen waren weg, zonder wimpers, en het was ook in een boek opgetekend. Ik vroeg me af waarom het kleine meisje geen interesse meer had in Michael Jackson toen hij was gekomen, of dat ze misschien bang was of verlegen. Er ligt een gevaar dat we personen boven principes gaan verheffen, dat het een personaliseringsvraatzucht wordt. Het is dus een soort kanker, net zoals het oppompen van de spieren bijvoorbeeld.

In religie en relaties ligt dat gevaar. Het is geen goed nieuws voor stelletjes. Het kan al snel misgaan. Er is werk aan de winkel, en daar wil de nieuwe bijbel bij helpen.

Persoonlijkheids-extremisme vinden we ook in het christendom overmatig, rondom de persoon van Jezus. Dit heeft zich bij velen tot een Jezus vraatzucht geleid. Het vreet dus hun lippen, oogranden, tepels en clitoris weg, wat zintuigen zijn. Dit is ook waar sexvraatzucht toe leidt, want sexvraatzucht heeft ook weer met overpersonalisatie te maken en zelfoverpersonalisatie. Het brandt je zintuigen weg. Ook schoonheidsvraatzucht, ijdelheid, is dus een tak van de overpersonalisatie en vreet ook de zintuigen weg. De schoonheid van de mensen is vuilheid en ziekte voor God. Er kan alleen op een gedegen manier sex en schoonheid plaatsvinden in het grotere kader van de filosofie en de gnosis. De rest is allemaal kanker, wat er buiten valt, en wat leidt tot deze geestelijke verminkingen.

Hoofdstuk 33. van dromen tot stromen

Jij bent het zaad, en dat sterft, en dan

groeit daar iets uit voort, wat gaat
stromen, en dat manifesteert zich dan in
het nieuwe denken van de hemelse
kennis.
Kamba 27:15

Het waakproces van de mens is 99% demonisch. Eigenlijk als de mens denkt te ontwaken valt hij juist in slaap, en gaat dan dromen. De aardse droom is 99% demonisch, en dat zie je wel om je heen. F. Mallan stelde dat de grootse ellende van de mens was zijn eigen ellende niet op te merken. Dit is het tijdperk van Laodicea, wat trouwens een Efraïmitische eigenschap was, van de zoon van Jozef. Het nageslacht is afgeweken van het pad van Jozef. Jozef kende zijn ellende wel, en ging daarmee tot de Heere.

Het waakproces van de mens is dus 99% demonisch. Het aardse bestaan is als een droom van zonde, waarvan we ons moeten losworstelen. Worstel in je dromen om tot de hemelse stromen te komen. De mens moet van dromen komen tot stromen.

Hoofdstuk 34. uit de hand gelopen feesten

Het leven is zinloos, onzinnig, eindeloze ellende die maar niet op schijnt te houden. Het is absurd, maar in het geestelijke werk is er zin, en daar leven wij voor. Het geestelijke werk geeft dus ook weer zin aan het leven, doel en zicht.

Het eigenbelang en de zelfbelangrijkheid van de mens zwingt de pan uit, al die hoogmoed, wat zich telkens weer opstapelt. De mens is onderworpen aan de geesten van vraatzucht die een schijnleven hebben geschapen, wat je om je heenziet. Het is het ware leven niet. Het is het vlees wat dient af te sterven.

De wereld is in grote vraatzucht wat altijd zijn hoogtepunt heeft met de zogeheten kerstdagen, allemaal om het ego te strelen. Het zijn grote vraatfestijnen en de mens eet tot zijn eigen vernietiging, over de ruggen van anderen heen. Daarom gaat het geestelijke werk door.

We horen telkens de grote ambulances met hun sirenes, maar die zijn er niet voor de armen in hongersnood en ook niet voor de dieren. De vraatzucht van de wereld is zwaar selectief en

opportunistisch. Fijne feestdagen ? Dank je de koekkoek. Jeremia zou de kerstdagen hebben vervloekt. Het is een sprookje met een goede boodschap, maar men heeft er iets heel anders van gemaakt. Het is allemaal voor de markt.

De wereld is toe aan een nieuwe catechismus. De reformatie streed tegen het materialisme, maar kwam ook terecht in de valstrikken van geestelijk en religieus materialisme. De geesten van vraatzucht wilden de wereld niet zomaar laten gaan. Daarom zal de 2024 uitgave van de nieuwe bijbel ook inclusief de nieuwe catechismus zijn.

De feesten zijn uit de hand gelopen. We moeten terug naar de ware boodschap.

De geboorte van het christuskind was niet in de vreettenten van de stad. Neen. Er was geen plaats voor het christuskind en ook niet voor de dieren, want die werden opgevreten.

De geboorte van het christuskind was ver buiten de stad in de wildernis, bij de dieren. Laten we dat goed in de gaten houden wat tijdens het kerstfeest gebeurd niet het ware verhaal is. Er moet juist een uittocht zijn uit de tafelschuimerijen van de stad, tot de eenvoud en soberheid van de wildernis, waarin het dier nog steeds zin en betekenis heeft. Zij die het dier doden voor hun vraatzucht hangen nog steeds het christuskind op. Zo is het kerstfeest tot een doodsfeest geworden, een dieper paasfeest dus. Het is een kannibalenfeest. Let op het woordje ‘kannibalen’, kan niet balen, neen, want ze willen bazen, niet balen. Ze willen niet lijden voor het grotere goed.

Hoofdstuk 35. het saaie geluk

Mij werd gevraagd of ik gelukkig wilde zijn.
Ik zei dat ik gewoon geestelijk werker wilde zijn.
Gelukkig zijn kan al snel saai worden en het geestelijk werk uitdoven,
en dan zou ik me juist doodongelukkig voelen.
Ik zou niet met vals, ingebeeld geluk kunnen leven.

Hoofdstuk 36. Dit zijn boze dagen

God is liefde. Maar als we om ons heen kijken dan zien we een gevallen wereld, een wereld waarin iedereen leeft ten koste van de ander. Dat is geen liefde, mensen. Dat is haat en hooghartigheid. Dan ben je een volgeling van de gevallen engelen, van het kwaad. Eet je nog vlees ? Dan ben je daarmee ook nog verbonden aan het kwaad en de gevallen engelen. Dan moet je je bekeren van je vraatzucht en hooghartigheid, van je egoïsme. Waarom leef je anders nog ?

God is het hogere bewustzijn van liefde. Die liefde zie je bijna niet op aarde. Het is een diep gevallen, diep gezonken aarde. Elke dag hoor je wel van moorden en oorlogen. Waar leef je voor ? Laat dat goed tot je doordringen.

Oh ja, velen prediken over de liefde, maar dan zonder de waarheid. De waarheid prediken ze je vaak niet. Dat is een valse liefde. Vaak eten ze nog gewoon vlees. Houd dan maar op over de liefde, want dan heb je geen liefde. Nee, vaak willen ze bewonderd worden door mensen. Ze willen gezien worden. Daar zijn ze naar op zoek, en dan moet je met de anderen braaf meedoen. Braaf meedoen in de zonde. Maar bij God is er in geheel geen zonde. God kent geen zonde, maar alleen maar Waarheid. Wees eerlijk naar jezelf en bekeer je. De liefde eet geen lijken. Als je die verslaving nog hebt omdat je zo bent opgevoed, kom dan tot dit besef en strijd de goede strijd. Zweer de banden met de gevallen engelen af. Ga in gevecht met je demonen. Dan staat God aan jouw kant. Krijg het bewustzijn wat ware liefde en waarheid is. Die gaan altijd samen. Je kunt er niet eentje wegkieperen.

Dit zijn boze dagen, mensen. Sluit je hart niet voor God. Sluit je hart niet voor de liefde en de waarheid. Hecht jezelf niet aan de mensenbehagenis en de bewonderzucht, want dat zijn misleiders. Sluit je hart niet voor de roepstem van God. Dit zijn boze dagen. Dat kun je wel zien om je heen. Kijk maar. Dan zul je ook het smalle pad zien. Ook al ben je dan heel eenzaam op dat smalle pad waar bijna niemand is, toch is God bij je. God is de Ene Ware gids, die Ene Grote die je in je leven nodig hebt, anders is alles voor niks, schiet je langs alles heen.

Als je je mond opent, komt er dan waarheid of leugen uit je ? Liefde of haat ? Zijn het de woorden van God die geen compromis maakt met de zonde, of maak je excuses voor de zonde ? Tegen God, de Allerhoogste, kun je niet strijden. Vergeet het maar. Je kunt alleen tot God komen als je die zonde en die excuses voor de zonde achter je laat. In God is geheel geen zonde. Houd jezelf niet voor de gek. Dierenmisbruik is geen liefde. Als je dierenmisbruik op je bord hebt is dat geen liefde, maar haat, vraatzucht en hoogmoedigheid. Nee, dat moet stoppen, want God pikt het niet, dat de mens maar doorgaat in zonde te leven. De mens is verdwaasd en leugenachtig. De mens houdt van de zonde. De ware liefde strijdt

tegen de zonde en scheidt zich af van de zonde, wil er niet meer bijhoren.
Het is een eenzaam pad, maar alleen dit pad zal tot de eeuwige
zaligheid leiden. God is niet voor de grote massa's gekomen,
maar voor de eenling die naar de stem vanuit de hemel luistert.
Onderzoek dus je hart en nader tot God.

Hoofdstuk 37. Een paradijselijke boodschap
De uittocht uit Dordt

Al die piratenscheepjes worden oerwoud.
De zegels worden verbroken.
De voorhangsels worden weggeschoven.
Dordt staat in de geestelijke wereld in brand.
De Dordtse leerregels staan in brand,
en er is een grote uittocht uit de kerkers van Dordt,
ook de ondergrondse.
Piratenschepen staan in brand in de geestelijke
wereld, en het oerwoud wordt zichtbaar.
Het is hetzelfde als een droom die ik eens
had over varkelijke leprechauns die worden
tot bloemen en bloesem. Ook vliegen worden
tot bloemen en bloesem, en de aarde ademt
weer.

Ik zag in de droom van vannacht ook familie
van het voorgeslacht in de uittocht uit Dordt.
Zij werden geëerd met een onderscheiding
omdat ze aan onze kant hadden gestreden.
En ik zag andere piratenschepen tot vissersschepen
worden, met hemelse vissers.

En ik kwam tot een haven van het oerwoud.

We moeten vanuit het profetische leven,
en niet zomaar wat prediken.
We moeten vanuit het Woord van God
leven, en niet vanuit het vlees.
Er zijn een heleboel predikers die niet

profetisch leven. Velen prediken voor
geld en om bewonderd te worden.
Het profetische gaat dwars tegen het
menselijke in.

Predik en leef niet om gezien en bewonderd
te worden, want dan heb je je loon al.
Predik niet voor het geld, want dan heb je je
loon al. Predik niet voor macht, want dan heb
je je loon al. Het is allemaal vraatzucht.
Dat gaat zich manifesteren, en dan moet je
van demonen bevrijd worden, van de ketenen
van de gevallen engelen.

Er is een uittocht uit Dordt. Het geestelijke
Dordt en haar leerregels staan in brand.
Piratenschepen zinken. Grote slangen
verliezen hun macht en kracht, en worden
tot bloesem, worden tot plantengroei in
de zee. Daar had ik vroeger ook eens een
droom over.

Neem je kinderen mee. Laat ze niet als wezen
achter. Leidt hen over de brug. Werp hen een
touw toe, en een ladder.

Leef vanuit het Woord, niet vanuit je eigen gedachten,
maar vanuit de gedachten van God, het hogere en
het eeuwige.

Het is geen cadeau. God is geen sinterklaas.
Het is loon, en hard werken. Je moet je bekeren.

En ik zag vogels in de bomen en de struiken bij
de haven, en ze zongen het hoogste lied, een
nieuw lied, het lied van de morgen.

Vele profeten volgen slechts hun eigen gedachten,
en hebben die tot God gemaakt. Ze strijden en
toetsen niet, maar volgen hun vlees, en eten vlees,
en de lijkenparasieten van de dood werken door
hen heen voor dode werken.

Vele profeten zijn geen soldaten, hebben zich niet
afgezonderd, en daarom werken de massa’s nog
door hen heen, het collectieve vlees.

Het zijn deserteuren die een markt hebben opgezet,
en zij zijn hooghartig en willen bewonderd worden.
Ze hebben marktdruk, dus ze kunnen en willen niet
wachten op God's Woord, en nemen daarom genoegen
met hun eigen woorden.

Leer bidden :

1. 'Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.'
2. 'Niet op mijn tijd, maar op Uw tijd.'
3. 'Niet in mijn mate, maar Uw mate.'
4. 'Niet op mijn manier, maar Uw manier.'

Ware profeten hebben hun leven afgelegd.
Zij doen niets om gezien te worden.
Zij zijn door de hemel en de hel getrokken.
Zij zijn tot de andere kanten van het verhaal
gegaan. Zij zijn nederig geworden, niet
hooghartig. Zij hebben niet slechts de liefde
gepredikt, maar ook de waarheid.

Zij hebben de mensen niet als wezen
achtergelaten, maar de mensen hebben hen
vermoord, zoals ze met alle ware boodschappers
van God door de tijden heen hebben gedaan.
Niets nieuws.

En ik zag de hemelse vogels komen om
de mensen op te nemen die klaar waren
om geoogst te worden.

En zij werden gebracht tot een hemels
land, tot het beloofde land, diep in de
wildernis. Hier begonnen zij het Woord
te bestuderen en te leren. Hier stroomde
het Woord als watervallen en rivieren.
En zij gingen op tot de nieuwe catechismus,
de hemelse catechismus, want de wolken
waren immers opzij geschoven.

En de heerlijkheid van God daalde op hen.
Wie oren heeft die hore.

Hoofdstuk 38. Wie bewonderd wil worden zal bedonderd worden

De geschiedenis van Golar is fundamenteel. De achtentwintigste monarch, Katar, richtte het boek van Ul op.
Duizen 12:10

Ik had een droom over corrupte codes die in het boek Psalmen waren ingeslopen. Ik zag allemaal vrouwenkerkhoven in natuurgebied. Ik zag die codes lopen vanuit het Orionse Ul-gebied, waarvan ook een boek is namelijk het Orionse Oude Testament, het boek van Ul, wat in de Takhot terecht is gekomen. Het boek Ifter is dan het nieuwe testament, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. In ieder geval liepen de codes van de vrouwenhaat en vrouwenkerkhoven vanuit het Ul-gebied tot de aarde via Madhya Pradesh, centraal India, door China en door Sierra Leone, West-Afrika, tot de Psalmen in Israel. Dus ja, er staan veel goede dingen in de Psalmen, maar de codes kloppen hier en daar niet.

De nieuwe bijbel heeft wel de juiste codes, en daarin is het probleem van vrouwenhaat en vrouwenkerkhoven niet meer. Wel is het zo dat de vleselijke vrouw de dood in moet gaan, het bedriegelijke vrouwenvlees wat liegt, en wat hypocriet is en lauw, en het aardse systeem in functie houdt, oftewel het hele naker-systeem, de dochters der mensen, die de nephilim de hand boven de hoofd houden. Het idee van ‘vrouw zijn’ moet gezuiverd worden. Er zijn teveel valse vrouwenbeelden. De mens heeft geen idee wat het is.

Vele vrouwen willen bewonderd worden, en worden zo bedonderd, en bedonderen zo ook. De hemelse natuurvrouwen zijn geen meelopers, maar warriorvrouwen. Zij sluiten geen compromissen, doen geen water bij de melk. De mens zal de moedermelk puur moeten drinken.

De stad Ul in Orion en ook de omliggende dorpen van het Ul-gebied, staan in brand, net zoals Dordt in de geestelijke

wereld, want Ul ging vooraf aan Dordt. Ul is het fundament van Dordt. De valse identiteit van de mens is opgeslagen in Ul, en die wordt gewist, en daarom is er ook zoveel verwarring, en komen velen in een identiteitscrisis, en dat is goed. Zie ook het hele Zolt gebeuren in de nieuwe bijbel.

In Ul wonen de religieuze piraten en zombies, en ze hebben hun maskers opgedaan. Ze vieren carnaval. Het is een eeuwig carnaval, maar het is brandende. Hun maskers branden weg, en we zien we voor wat ze zijn. Iets kan heel mooi zijn of lijken, maar kom tot de codes die ereachter liggen. Wat doet het ? Wie bewonderd wil worden zal bedonderd worden, en bedonderd anderen zo ook, laat een heleboel weg. Wij zijn geroepen om onderwezen te worden en te onderwijzen, niet om bedonderd te worden. De waarheid is hard.

Bewonderingsdrangen en bewonderingszucht kan sterk zijn, maar zijn ziekelijk en verwoestend, en ontstaan daar waar je spijbelt, waar je de waarheid niet zoekt, waar je op je lauweren rust. Leer daarom jezelf te verwonderen over de hemelse kennis. Voed jezelf op, en neem de juiste voeding tot je. Bewonderingszucht is groot vergif. Verloochen jezelf. Werk aan jezelf. Verlies jezelf in de hogere waarheid en kennis, waarin je je ware identiteit zult vinden.

Wij laten onze ene hand niet weten wat de andere hand doet. We doen het niet om op te vallen. We zijn geen aandachts-hoeren. We vragen aandacht voor het Woord van God. Daarin mag je jezelf verliezen.

Hoofdstuk 39. vreemde genade

De negenentwintigste monarch, Benzeem,
richtte het boek Ifter op. De dertigste vorst,
Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de
Takhot. Als je de Takhot niet aanbad,
werd je opgesloten, gemarteld en gedood.
Duizen 12:10-11

We zien dus dat het boek Ifter na het boek van Ul kwam, wat dan samen de Takhot werd, de

Betelgeuzische bijbel van Orion. De Ifter is dus duidelijk een soort van nieuw testament, wat dus de bron was van het aardse nieuwe testament. Ik had een droom over dit boek, en het was vol met drugs en licht, en hen die dit boek volgden hadden vrouwenslagerijen, en verkochten vrouwenvlees. Het waren dus kannibalen. Vandaar dat de aardse bijbel ook kannibaalse elementen heeft, denk aan het eten en drinken van het lichaam van de afgod (Jezus).

Ik zag in de droom een man die een vrouw droeg, en de man at van het lichaam van de vrouw.

Ifter was net zoals Ul een stadgebied, ook met dorpen er omheen die ook tot Ifter behoorden. Er was ook een Ifterse catechismus, en er waren de piraten van Ifter, en hun schepen. Het was een vreemde genade die ze verkondigden. Er zou ergens in de Ifter staan dat vrouwen er waren om gegeten te worden. Vrouwen werden dus net zo behandeld als koeien op aarde, omdat ze borsten hadden, uiers, en ze werden ook gehouden voor hun melk, op vrouwenboerderijen.

Hoofdstuk 40. Bespreking Inzetting 24.

‘God is meedogenloos tot de zonde, want de zonde is meedogenloos en uitgezonden om te moorden. God is uitgezonden als een roofdier tot de zonde. (Beloch 4:7, 5:11, Anderlech 7:11, Beloch 4:9-10) De meedogenloosheid van God is de ware vruchtbaarheid van de nieuwe mens. Zonder deze zou de mens nooit tot de nieuwe schepping kunnen komen, want dan zou de zonde hem hebben verleid en verwoest.’

Inzetting 24, De Nieuwe Bijbel Catechismus

We zien deze beelden terug in de schepping, bijvoorbeeld bij de geslachtsgemeenschap tussen man en vrouw. Het geslachtsdeel van de man beeldt zijn zonde en vleselijkheid uit die tot een hoogtepunt is gekomen, en waarvan de man de grootte heeft begrepen en de grootte van zijn ellende, en daarom brengt hij het tot de vrouw opdat het zal sterven. Zijn orgaan is opgezwollen tot het toppunt, in de zin dat hij de algehele zonde en ellende van de mensheid heeft begrepen en de

zonde nu zo haat dat hij het tot de vrouw brengt, als een beeld van God, opdat het tot zaad zal worden in de aarde. Het vlees moet nu zijn doden loslaten, alles wat het vlees heeft opgeslokt. Vandaar dat de man zich goed moet voorbereiden als hij tot de vrouw gaat, want het is als het gaan tot God, en God is de meedogenloze. God stopt niet totdat de traan valt, de verbrokenheid komt, en het zaad wordt uitgestort, opdat het nieuwe vruchtbaarheid zal brengen, een nieuwe schepping. Zo zal het innerlijke kind van de man vrijgezet worden, en zal zijn ruwe bolster wegvallen. Zijn blanke pit zal dus overblijven.

Hoofdstuk 41. theophobia

Atheisten hebben natuurlijk soms goede punten in het verwerpen van de afgoden van de aarde, maar ook voor de atheisten liggen er afgoden op de loer, en ook moeten ze beseffen dat als er vals geld in de omloop is, is er ook goed geld in de omloop. Het één sluit het ander niet uit. Daarom is extreem en orthodox, ongeestelijk, eenzijdig atheisme ook niet echt een goede raadgever.

Ook in de New Age hebben ze er een handje van om God geheel weg te cijferen, opdat ze bandeloos aan de gang kunnen gaan, dat het een soort geestelijke vraatzucht wordt.

Dus : atheisme, new age, wetenschap, etc. : We kunnen er in parelduiken, maar pas op voor het grote beest van theophobia !

Hoofdstuk 42. Oorlog in Israel en wat dat voor ons betekent als mens

In een droom was ik in Israel met school. Ik nam een taxi, maar na een tijdje begon de taxi-chauffeur een pistool te trekken, en op mij te richten. Ik wist niet hoe snel ik uit de auto moest komen. Ik was na een tijdje weer bij de schoolgroep, maar ze waren allemaal verspreid. Ik keek naar de lucht en er vlogen levensgrote vuurprojectielen over ons heen en grote dikke raketten van gigantische afmetingen. We zijn toen naar de zee gerend. Ik dacht toen : ‘Waarom ben ik naar Israel gegaan ?’

Maar natuurlijk waren we daar op missie. Het gaat niet goed met Israel. Het is weer hetzelfde liedje : Israel tegen Ismael, Jakob tegen Ezau, Adam tegen Eva, Jezus tegen Juda, Abadja tegen Edom, Hosea tegen Efraïm (Gomer), Kaïn tegen Abel, Paulus tegen Petrus, Jeremia tegen Mozes, David tegen Saul, etc. etc.

Waarom trekt Israel zo de aandacht ? Omdat er nogal belangrijke mineralen in Israel zijn die de mens nodig heeft. Die mineralen zijn door de geschiedenis heen van land tot land verscheept, van Egypte tot Duitsland. Er ligt een groot geheimenis rond die mineralen. De mens heeft er een tekort van. Zoek die mineralen op en zorg dat je er niet te weinig van neemt, maar ook niet teveel. Breng ze in de juiste verhouding. De mens heeft het veel over de schijf van vijf, maar de schijf van de mineralen kent de mens niet of nauwelijks. Als de cirkel van de verloren mineralen rond is, dan wekt het het zogenaamde bloedgas op, wat belangrijk is om het gifgas ‘zuurstof’ te vervangen, want het zuurstof heeft de hersenen van de mens aangetast en daarom leeft de mens in een gruwelijke horrorrealiteit, wat een schijnrealiteit is, en gaat de mens van oorlog tot oorlog en van ramp tot ramp. De mens is diep afgeweken van de paradijs aarde en kan niet in vrede leven. Allemaal vanwege zuurstof. De mens moet dus nieuwe hormonen aanmaken van binnenin om het zuurstof om te zetten tot het bloedgas.

Ook het verhaal ‘De Schuilplaats’ gaat over deze dingen. We zullen dit in de komende tijd gaan uitwerken. De nieuwe bijbel catechismus gaat komen om de cirkel van de mineralen rond te maken.

Ja, je hoort het dus goed : door een mineralentekort, door zonlicht en door zuurstof zit de mens vast in de matrix. Daarvoor moeten we naar Israel om dat mysterie op te lossen.

Hoofdstuk 43. de schijf van mineralen

Hebben we zomaar te maken met veel vraatzucht om ons heen ? Het zijn in principe gewoon dimensie overlappingen, waar ons onderwijsboek ‘Het Plumares Mysterie’ over gaat. De nieuwe bijbel gaat hier ook over. Het zijn warknopen die ontward worden, en dat kan door een betere inventaris. De mens moet zijn geestelijke inventaris op orde krijgen, en zijn geestelijke kaartenbakken. Alles moet dus in kaart gebracht worden.

Zonlicht op deze aarde is voor 99% schadelijk, en ook zuurstof op aarde is voor 99% schadelijk en ze houden de mens in de matrix. Wat denk je ? Dit is het gebied buiten het paradijs. Het

is niet zo onschuldig als het allemaal lijkt. ‘Oh, goed, ik kan ademen.’ Maar wat adem je dan in ?

Daarom moet je klaar komen met de schijf van de geestelijke mineralen die je nodig hebt. Dat zijn geestelijke metalen en gesteentes die met de religies mee zijn gekomen, die vanuit Orion tot de aarde kwamen. Vandaar dat religie nog belangrijk is. Maar breng het in de juiste verhouding, maak het niet te bont, maar verdun het ook niet teveel.

De mens heeft de geestelijke mineralen nodig die nieuwe hormonen aanmaken, opdat de mens losbreekt van de matrix, en zodat zuurstof, een gevaarlijk gifgas, wordt omgezet tot natuurgas. Deze mineralen liggen in Egypte en de reformatie (Duitsland), en Egypte heeft weer zijn diepere wortels in het diepere Afrika. Vandaar dat het onderwijs hier veel mee bezig is geweest. Verdiep Egypte in Afrika.

Zo kan de mens terug van het oer tot Orion om vervolgens tot het oer-orion te komen, en het oer-orionse Afrika, ook wel Orpeo genoemd. Daar is nog wel wat om te doen. Dat is een heel gedoe en een hele strijd, want er is ook nog het lagere Orion wat dat niet pikt. De mens moet het lagere, vleselijke Orion, het Orionse ego, overwinnen.

Daarvoor moeten we over de Afrika brug. Daarvan zijn verschillende boeken in ons onderwijs, waaronder het boek ‘De Afrika Brug’, en ‘het orionse afrika’. Er liggen daar mineralen die belangrijk zijn. Van alles ging er mis toen deze mineralen werden weggekapt, en de mens kwam in de zuurstof matrix terecht, in een kosmische draaikolk, in een zwart gat, een vicieuze cirkel, die de mens naar beneden zoog en opvrat. De hersenen van de mens zijn hierdoor zwaar aangetast, en dat zie je wel om je heen.

De mens verloor zijn verbinding met het natuurgas waardoor hij leefde. Zo kwam de mens in een fokkerij terecht en werd door het lagere aardse zuurstof, het lagere Orionse zuurstof, geheel gezombificeerd, tot een wel heel vreemde robot. Moeder Afrika en Moeder Orion roepen de mens terug, over de Afrika brug, en dat begint met heel veel Egyptologie.

Hoofdstuk 44. De Laatste Lacher

Voor de mineralen moet je hard werken.
Je moet het verdienen.
Het is een werken in de mijnen.
De mineralen geven je zicht en leiding.
Je weet dan waar je naartoe moet.

De mens heeft allerlei geestelijke mineralen nodig om te overleven.
Zijn die mineralen er niet, dan komt er vertroebeld zicht,
en zie je de vijand als je vriend, en je vriend als de vijand.
Je draait alles om.

Iemand zei eens : ‘Humor is een verdedigingsmechanisme dat wordt gebruikt om te voorkomen dat je de realiteit onder ogen ziet dat je acties niet stroken met je waarden. Als je een ernstig probleem onder ogen komt, krijg je de verantwoordelijkheid om het op te lossen.’

En dat is helemaal waar. Er is veel valse humor, valse vrolijkheid, die overal omheen danst, als grote onverschilligheid. Wees daarom voorzichtig met zomaar lachen. Het kan een valstrik zijn. De lachers zijn geesten van het lagere orion, die lachen alles van zich af. Zodra er problemen zijn beginnen ze te lachen, want dan kunnen ze weer zorgeloos verder, en zo is lachen voor hen een drugs.

Nu we opgaan tot de nieuwe bijbel catechismus moeten we de catechismus van het materialisme verslaan. Dan sta je tegenover clowns en lachers, oftewel opportunisten. Er zitten geen handvaten aan. Ze lachen alles weg. Dan heb je de mineralen nodig om vastheid te vinden, belangrijke principes. Ga daarnaar op zoek. Treuzel niet, want dan pakken ze je, en plakken ze je vast, zoals vroeger in het sprookje van het treuzelende meisje die niet naar school ging, maar altijd meer oog had voor de winkels, en toen plakte de pekkabouter haar vast.

Och, wees toch geen treuzelaar, geen treuzelientje, en geen loze lacher. We zijn op weg naar het hemelse land. De zwarte arenden des hemels zijn naarstig op zoek naar hen die zoekende zijn. Blijf niet plakken bij het materialisme, laat je aandacht daardoor niet afleiden. Ga terug naar de mijnen. Er valt veel te werken. Werk door totdat je je hebt ontdaan van de laatste lacher.

De catechismus van het materialisme. Ken je het ?
Meer is meer.
Geen kritiek hebben.
Altijd blijven lachen.
Bedrieg anderen wanneer je kunt ...
Moet ik doorgaan ?
Het gaat om het uiterlijk niet om het innerlijk.

De rijken moeten rijker worden, en de armen armer.
Jouw probleem is mijn probleem niet.
Herken je het ?
Nog even doorgaan.
Ik heb altijd gelijk.
Ik ben het belangrijkste.
Iedereen gaat toch dood, dus lang leve de lol.
Ben ik mijn broeders hoeder ?
Kan ik er wat aan doen.
Och, ik ken die hele catechismus van het materialisme wel uit mijn hoofd.
Na mij de zondvloed.
Kan mij het schelen.
Enzovoort, enzovoort.
Dit is de weg niet.
Het is een doodlopende weg, en het zal allemaal op je terugvallen.
Het is een heilloze weg, dat materialisme.

Vecht tegen de laatste lachers. Vecht ze uit je hoofd.
Je komt niet zomaar binnen in het hemels land.
Zomaar geloof en genade zonder de harde werken is dood.
Kom daarom terug tot je doel.
Neem je wapens en gereedschap op, en werk en vecht.
Werk en vecht. Niets zal voor niets komen.
Het moet in je eigen leven gebeuren, anders is het waardeloos.
Als je dat gaat inzien, dan mag je komen tot een hele andere catechismus,
die van hart tot hart gaat,
niet van grote smoel tot grote smoel.

Hoofdstuk 45. het oer-orionse afrika

Als we in het Orionse Afrika zijn gekomen om te mijnen, dan is er onder Afrika een hele lange insectische brug die door andere gebieden gaat (zie hierover ons onderwijs boek ‘Ragnarok Ontsluierd deel 2’), en dan uiteindelijk kom je in het oer-orionse Afrika, ook wel Orpeo genoemd. Ik was in dat gebied aangekomen, dieper in de kern en bron van Orion, in Betelgeuze. Er waren daar veel opvangcentra in het stedelijke gebied. Iedere nieuweling kreeg een dubbel huis in de zin dat ze een eigen huis kregen en ook een kamer in een opvangcentra om de taal te leren en de

gevaren te kennen en sociale vaardigheden te leren in dit gebied. Zo kon je dus switchen tussen je huis en opvang. Ik zag in de opvang centra ook geslachte varkenszielen. Ik zei toen tegen die geslachte varkenszielen : ‘Jullie zijn de begeleiders van de begeleiders.’ Het waren hele intelligente, kinderlijke zielen. Ik droeg vaak een zonnebril tegen bepaalde soorten straling. Er was een meisje met kort donker haar die ook veel een zonnebril droeg. Ik had haar al eerder gezien, en ik was blij toen ik haar weer zag. Ze was veel in het opvangcentrum vanwege een rookverslaving. Dat begon al vanaf ‘s ochtends vroeg.

In het opvangcentrum werd er door de begeleiding en therapeuten gewaarschuwd voor een persoon genaamd Layen (ook wel Laen genoemd). Hij was nogal gevaarlijk, een lagere Orionse geest die rondwaarde in deze gebieden, en hij was bewapend met een pistool. We kregen de opdracht dat als we hem tegen zouden komen, dan moesten we ons direct uit de voeten maken.

Ik ging toen met een meisje en een bewaker naar haar gedeelte. Ze wilde haar kamer laten zien. Toen we in haar kamer waren zagen we ineens Layen voor het raam staan. Hij had een hoge hoed op en een pak aan, en hij trok zijn pistool. De bewaker zag hem het eerst, en zei dat we direct bij het raam wegmoesten. Hij ging naar buiten om achter Layen aan te gaan. Het meisje rende direct van het raam weg, maar ik kon me niet meer bewegen. Layen begon toen heel vreemd te lachen en vreemde bewegingen te maken. ‘Hij gaat schieten !’ riep het meisje. ‘Kom snel !’ Maar ik kon me dus niet meer bewegen, en dacht dat mijn laatste uur was geslagen. Maar gelukkig gebeurde er toen niks. De bewaker had hem weg kunnen jagen. De bewaker had een baardje. Ik was blij dat hij er was.

Ik kon me toen uiteindelijk weer bewegen en ging naar de gang. Daar was toen David Bowie. Ik was blij hem te zien, blij dat hij hier ook gekomen was. Ik vroeg hem waar Layen was. Hij zei toen niks. Even vreesde ik dat hij misschien Layen was, want Layen is ook blond. David Bowie bleef me maar aankijken. We zijn toen naar een ruimte gegaan om veiligheidsregels te bespreken, en ook toegangsregels. Er moesten allerlei formulieren ingevuld worden via een bepaald systeem met lampjes om alles te toetsen. Daarin werden allerlei vragen gesteld. Ik zei toen ook dat er zeker een regel moest zijn dat ze niet alleen maar komen om te gaan dansen. Die regel bleek er al te zijn. Er was ook wat begeleiding bij, en soms waren ze geirriteerd over de dingen die ik zei.

Toen ik wakker werd hoorde ik de stem van David Bowie. Het was heel vertrouwd, en hij was bij me, en ik was er blij mee.

Hoofdstuk 46. het belang van religiologie

Het leven wordt bestuurd door hogere intelligenties die de jonge mens nog niet kan oppikken. Het zijn levenscycli die de mens dan gecodeerd in zijn hersenen ontvangt, omdat de mens er nog niet klaar voor is. In onze onderwijsboeken beschrijven we het hele traject van de doortocht door Orion tot de kern, de levensbron van Orion om dit te onthullen. Als we in het Orionse Afrika zijn gekomen, dan is er dus een lange insectische brug door verschillende diepere gebieden onder het

Orionse Afrika om zo uiteindelijk tot het oer-orionse Afrika te komen, wat ook wel Orpeo wordt genoemd. In dit gebied gebeurd grote decodering. Het is dus het traject ‘van oer tot orion tot oer-orion’, wat we in de onderwijsboeken beschrijven.

Alles buiten Orpeo, buiten de levensbron van Orion, buiten het oer-orion dus, is het gebied van een geest genaamd Layen, waar we over hebben gesproken. Het is een geest van het lagere Orion, en ook in Orpeo richt hij nog veel schade aan, dus de strijd gaat voort. In Orpeo wordt overal gewaarschuwd tegen deze geest. Layen is een gewelddadige drugsgeest, een drugshandelaar, om je in het lagere Orion te houden. Als je geen zaken met hem doet, dan zet hij geweld tegen je in. Altijd heeft hij zijn pistool op zak en altijd is hij op jacht naar hen die geen zaken doen met hem, die het niet met hem op een compromis hebben gesloten. Layen geeft dus geforceerde drugs. Dat moet van hem. Komt het ons bekend voor ? Goed nadenken. We hebben er veel over gesproken. Het is een dwangdomein, van dwangverpleging, om de mens verslaafd te houden, en de drugs zorgt ervoor dat de mens niet ziet dat hij in een dwangbuis zit. Layen is dus een grote bedrieger, die illusies verkoopt voor de fokdieren, zodat ze niet tegenwerken. Layen is het beveiligingssysteem van de fokkerij, van het lagere Orion.

Ik had een droom dat ik in een parallelle wereld was, en het ouderlijk gezin zou vluchten uit het domein van Layen. Ik ging ook mee. We hadden hiervoor een boot, een jacht, maar we moesten erg oppassen toen we over de grens van het Orpeo gebied gingen om Orpeo binnen te gaan, want er waren soms mijnen en boobytraps. Er waren overal nog valstrikken. Het onderwijs gaat dus door. Layen is een zakenman, en we moeten loskomen van allerlei vreemde contracten, dwangcontracten. Dat zal gebeuren door de hogere kennis, door de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus, zowel door oud als nieuw onderwijs. Het hoort bij elkaar.

De drugs van Layen heeft het menselijke brein verlamd, en zeker ook zijn hart. Alle hogere ethiek is weggebrand, en de mens leeft slechts met een karikatuur. Het is de bedoeling dat we ons brein en hart weer terugheroveren, en dat we zo het hele scala aan geestelijke zintuigen en werktuigen weer wederoprichten. De weg is terug naar het paradijs van Orion, het oer van Orion, oftewel het Orpeo gebied, het oer-orionse Afrika, in de dieptes van Orion, in Betelgeuze. We moeten tot de kern gaan, tot de levensbron. Hierin zijn een heleboel buffers nodig, tussenlagen, opdat alles goed versleuteld bleeft tegen indringers. Leer dus vele talen spreken en metaforen gebruiken op vele manieren, wat dus ook inhoudt dat je niet zomaar je religies moet weggooien, maar moet komen tot het juist omgaan met de religies, oftewel de religiologie.

Spreek in vele talen om aan Layen te ontkomen, want deze gifgeest houdt grote delen van het menselijke lichaam door hormonale processen onder controle.

Hoofdstuk 47. uit de woeste golven

Ik had een droom over een reusachtig grote witte vis, heel majestueus, die ons meenam uit de woeste golven. Het was de dialectische sociologie.

Het strijdt tegen drugs-kapitalisme. Er is niet slechts een voedselketen, maar ook een drugsketen.

Er zijn overal dimensionale knopen, dimensionale overlappingen, ontstaan door de drugspyramides.

De dialectische sociologie, van stelling, tegenstelling en samenstelling, is nodig om hier doorheen te komen. Het is niet rechttoe rechtaan. De mens moet de bochten en omschakelingen van de sociologie leren kennen, als een wisselspoor.

Aan de top van de drugsketen staan de vleeseters, maar die keten zal hen ook wurgen. Dialectische sociologie kan de knopen ontwarren.

Hoofdstuk 48. Laten de doden de doden begraven - Wijst uw Redder niet af

Wees de mindere en de minste om de meerdere te zijn over het vlees en de zonde. God die in u is is meer dan degene die in de wereld is. (Belech 2:25,37,38, Stranden 16:2) Laat er geen wedijver zijn, maar laat een ieder de mindere willen zijn. Dit leidt tot de innerlijke bron van wijsheid waarin alle schoonheid der hemelen is, om zo uw harten te behoeden om zo geen slaven der wereld te worden, of slaven van de kerk. Aan God zijn alle dingen onderworpen. (Zeeën 6:7)

De Nieuwe Bijbel Catechismus, inzetting 36

Laten we ons onderwijzen door de heilige catechismus, woorden van leven. Ik moet hierbij denken aan Filippenzen 2:5-7 in de oude bijbel, geliefde verzen onder de minore broeders en Franciscanen, broeders van de heilige armoedsorders :

Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in de tot inzetting gemaakte Yeshua was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.

Nu, Filippenzen wordt ook in de nieuwe bijbel genoemd, als zijnde een belangrijk geschrift van de voorouders, want er stonden belangrijke principes in.

In het boek Filippenzen is er de strijd
tussen de asceten en de vijanden van het
ascetisme die de buik als god hebben,
oftewel de strijd tussen ascetisme en
hedonisme.
IV Werktuigen 7:77, de Nieuwe Bijbel

Ziet u, de families onder ons heen, de families van het vlees, van deze lagere aardse gewesten die afgeweken zijn van de hoge paradijselijke principes, zijn de families van de vraatzucht, dienaren van de god van de buik. Ja, ze hebben hun eigen Yeshua, maar dan als vergif door de melk. Het gaat erom tot de gouden Yeshua te komen, de principes waarvoor het staat. Yeshua was goed op de hoogte van deze families, die door het vlees werden geleid, door hooghartige vraatzucht, als gehoorzame slaven van het marktwezen. Inzetting 36 van de nieuwe bijbel catechismus zegt heel duidelijk dat we geen slaven van de wereld of van de kerk moeten zijn, maar dat alles aan God is onderworpen. Yeshua was hiervan op de hoogte, en sprak over de familie : ‘Laten de doden de doden begraven,’ en ‘wie zijn familie niet haat kan mij niet volgen,’ en ‘zij die de hemelse wil doen zijn mijn ware familie’. De families van de lagere aardse gewesten om ons heen, in deze verdorven wereld die de waanbeelden van hun eigen begeertes volgen zijn door zichzelf aangestelde afgoden om God te bespotten. Ze hebben een karikatuur van God en Yeshua gemaakt, en daarom is niks meer zoals het was, en zij zijn familie-ziek geworden in hun familie-afgoderij. Dat hebben ze boven God gesteld, net zoals de duivel, het kwaad, het ego, het vlees dus, de zonde, een troon had gezet boven God, boven de allerhoogste en heerlijkste kennis.

Alle tekenen zijn daar. Ze eten vlees, ze leven van het vlees, door de dood dus. Ze dienen de dood, en aanbidden de dood, de afgod van de buik, met heel hun ziel en zaligheid, en ze laten zich door niets afleiden daarin. Ze zijn getrouw tot het vlees. Ze hebben het vlees niet de oorlog verklaard. Nee, ze zitten liever op hun troontjes, om anderen te oordelen die dat wel doen. Ze strijden tegen de soldaten van God, en daarmee tegen God zelf. Je kunt niet de wereld, het vlees, liefhebben en God, want als je de wereld liefhebt dan is God je vijand. Je kunt geen twee heren dienen. Je kunt niet God dienen en de Mammon. Dan eet je van twee walletjes en meet je met dubbele maten, en bedrieg je jezelf.

Ze gieten vergif in de monden van hun kinderen, bij de tandarts. De giftandarts is de ergste vijand van God. Daarom zijn deze families gevaarlijk en sectarisch en mogen wij niet zwijgen. Als je zwijgt als een kind of dier, je naaste, in nood is, onderdrukt wordt, dan ben jij de volgende die onderdrukt gaat worden. Wij worden allemaal onderdrukt in deze wereld, maar gedeeld lijden is half lijden, en door onverschilligheid wordt het alleen maar erger. Geen empathie hebben is een doodlopende weg. Wat je zaait zul je oogsten.

We leven in een tijd van de ergste holocaust ontkenning die ooit heeft bestaan. Ook dat was voorspeld door de oude bijbel :

Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen, want de mensen zullen vol zijn van eigenliefde, geldgierig, pochers, hooghartig, lasteraard, aan hun geestelijke ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk en trouweloos, vol met

smerige en leugenachtige vooroordelen, onmatig, onhandelbaar, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor vraatzucht en wellust dan voor God.
II Timoteus 3:1-4

Nu, kijk maar om je heen, dan zie je hoe waar dit is. En dat heeft ermee te maken met het feit dat de mens de minste niet wil zijn, en zo niet de meerdere kan zijn over het vlees en de zonde. Daarom moet de mens terugkeren tot inzetting 36 van de nieuwe bijbel catechismus en de doden de doden laten begraven. Man en paard moet benoemd worden, en kritiek ZAL geleverd worden vanuit de hemel. Wie ben jij om te zeggen dat je kunt zondigen en dat er geen kritiek mag komen ? Die ZAL er komen, omdat alles wat kwaad is aan het daglicht zal worden gesteld, zoals de oude bijbel ook spreekt :

En hebt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer.
Efeziërs 5:11

Als de mensen zondigen dan roepen ze : ‘Heuvelen val op ons, en bergen bedek ons,’ want ze willen dat in valse vrede blijven doen, en geen kritiek krijgen, maar God is rechtvaardigheid. De zonde ZAL gestrafd worden, opdat de ziel van de mens gered zal worden. De rechtvaardigheid is dus een REDDER. Wijst dan uw Redder niet af.

Hoofdstuk 49. Wie lauw is wordt verstrikt

Ook is het zo dat zij die in de lagere klassen blijven hangen, en dus niet doorleren en lauw worden de hogere klassen zullen aanvallen, en dat is ook gebeurd.
Ewa 31:18

Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet!
Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.
Openbaring 3:15-16

Wij, en ook de voorouders, zijn intens blij met de samenwerking tussen de oude en de nieuwe bijbel, want zo kunnen problemen tegen elkaar weggestreept worden, gaat de nare lading eraf, krijgen dingen richting en verdieping, worden dingen meer en meer vergeestelijkt, en zo heeft de vogel dus twee vleugels in plaats van maar één. Een vogel met maar één vleugel, met alleen maar de oude bijbel, kan niet vliegen, en daarom is in deze dagen de nieuwe bijbel gekomen, om de vogel weer te laten vliegen, op weg naar de hemel. We leven in geweldige tijden. We zien overal de holocaust ontkenning om ons heen. Mensen zijn lauw, willen niet van elkaars problemen weten. ‘Uw probleem is mijn probleem niet.’ Daar willen ze niet mee belast worden, maar wat ze de minste van de broeders hebben aangedaan hebben ze God aangedaan. Als je het lijden van God niet wil, dan kun je ook geen band met God ontwikkelen. Toch durven ze het dan nog over God te hebben, maar dat is dan hun eigen afgod, die helaas vaak de buik is.

Het zijn dimensionale knopen, en door de samenwerking tussen de oude en de nieuwe bijbel worden deze sloten gesmolten. Er zit geen pit in de mensen. De mensen zijn lauw geworden, en vallen de hogere klassen aan, de hogere kennis, God zelf dus, maar God zal voor een uittocht zorgen voor de welwillenden, zij die hun ellende onder ogen komen, en die van elkaar. Hoe kun je verwachten met God te zijn als je geen oog hebt voor het lijden van God ? Wat voor relatie is dat dan ? Onverschilligheid en lauwheid is nooit een goede basis voor een relatie. Dan vliegt de vogel weg. Geen empathie hebben is zo goed als dood zijn. En dat zie je, want ze eten lijken, levende van de dood. Het kan ze niet schelen, maar de uittocht, de exodus, zal plaatsvinden. De ark zal komen, voor hen die God liefhebben, en naar God’s hart leven. We leven in een boosaardig geslacht, in een boosaardige generatie, maar toen Elia in zijn nood dacht dat hij alleen was overgebleven sprak God dat er nog zevenduizend anderen waren die niet voor de afgod hadden gebogen. Ze hadden de afgod ook niet gekust. Ze hadden geen snoepgoed van de afgod aangenomen. De afgod is een verrader, een trickster, en wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Waakt en weest nuchter, en velen moeten hiervoor eerst ontwaken.

Als je de afgod dient, dan sta je aan de verkeerde kant van het schaakbord, en strijdt je voor de verlangens en de misleidingen van de afgod, om het zo in je eigen begeertes te laten doorwerken. Je dient dan je lagere zelf, je ego, wat je juist dient te overwinnen, te beteugelen. Overwin je beest, je ik-beest. Dat is waartoe de mens is geroepen, om zijn oude natuur af te leggen en de nieuwe natuur aan te doen. Zo, en alleen zo, kan de mens de tocht voorzetten tot het hemelse land. Daarvoor moet je alles achter je laten en niet lauw zijn, niet halfhartig en hooghartig.

Leer je vleugelen gebruiken. Je hebt er twee gekregen. Maak er goed werk van.

Hoofdstuk 50. God’s vrede die alles te boven gaat

Door zijn verlorenheid kan de mens het rechte pad niet vinden, maar door met God vervuld te zijn kan de mens het rechte pad vinden en bewandelen. Dit moet van twee kanten komen. De mens is niet aan zijn lot overgelaten, maar moet zich zeker laten vormen. De mens moet over het smalle, lange pad gaan door de enge poort, door berouw en bekering. De mens moet zo zelf ook het smalle pad en de enge poort zijn. Predik de waarheid zoals die is, niet om bewonderd te worden. Wijs op de ware weg, en wees zelf ook de ware weg. Beoefen zelf datgene wat je predikt. Er is geen kennis zonder ijver (Zeeën 1:17, 2:21).
Inzetting 40, de Nieuwe Bijbel Catechismus

Want er zal een tijd komen waarin de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun oor verwend is, halen ze vanwege hun eigen wellust hun eigen leraren bijeen die hen naar de mond spreken.
2 Timotheus 4:3

Het is alweer zondag eind januari. De tijd gaat snel. Wees ook snel in het terugkeren tot de Heere. Laat je niet meesleuren met de zonde. Moeder God belooft wedergeboorte in haar baarmoeder, en dat is in de natuur, niet in de kunstmatigheid die je om je heen ziet, want dat is wat mensen ervan gemaakt hebben, voor hun eigen agenda, en ze doen dit om bewonderd te worden, en om zo macht uit te oefenen. De mensen hebben hun eigen verkiezingssystemen, maar niemand kan God met succes bedriegen.

Er is een smal pad, dat lang is, voor de welwillenden, en de natuurvrouw is een beeld van dit pad en de enge poort. De ingang is nauw, en hierin moet de mens aan zichzelf sterven, zijn eigen wensen, zijn eigen theologieën en ideologieën, en zo komt de mens tot het vergetene en het verlatene, net zoals Ishmael, als de mens de kudde mentaliteit achter zich laat om het verloren schaap te zoeken, de verloren hemelse wijsheid. Het is ook een beeld van je innerlijke kind, en kinderen zijn nog zo onbevangen en onbezoedeld. Het kan een sleutel zijn voor je groei. Je hebt die missing links nodig, en moet ernaar op zoek gaan, zodat je ketting compleet is. Het is niet voor de beste stuurlui die aan wal staan.

Durf je dat pad te gaan, de kudde achter je te laten, al dat gemekker van hen die het altijd en immer beter denken te weten, die altijd gelijk willen hebben, ook als ze niet gelijk hebben, en die altijd bewonderd willen worden door de andere kudde dieren, en dat terwijl ze worden gefokt voor de slager ? Smeed de kennis tezamen met je ijver, anders is het een dood instrument. Er zijn missende schakels nodig om hieruit te komen. De kudde zal wel doormekkeren, maar jij weet wel beter. Laat de doden de doden maar begraven. Je hebt hier geen woonplaats, want je weet dat het een slagerij is. De herder die ze volgen is een wolf in schaapskleder. Het is geen herder, maar een huurling.

De kudde zal je terug proberen te roepen, maar doof de stemmen van de wereld. Luister naar je innerlijke stem van God gegeven. God heeft de mensen niet als wezen achter gelaten, maar willen ze luisteren ? Soms moet je wachten om te kunnen horen. Soms moet je eerst door een lange nacht heen om tot de morgen te komen. Soms moet je eerst heel ver weg gaan in je binnenste, je van alles afsluiten en afzonderen, opdat je God’s stem niet verward met de stem der mensen. Maar ga ervoor. Het is de enige weg om er doorheen te komen. Ere zij God, en vrede op aarde, dat kan alleen als je dat pad begaat, tot het verlorene, het vergetene, het verlatene, daar waar de kudde geen oog voor heeft. Dat is een vrede die alles te boven gaat. Dat is de vrede van de hemelse ijver.

Dan kan het oorlog zijn overal om je heen, maar dan heb je toch God's vrede in je hart, wat de vrede van de gehoorzaamheid is, als een licht wat je leidt op het pad. Dat is geen menselijke vrede, want mensen hebben vaak valse vrede, maar het is een hogere hemelse vrede van de Vreze des Heeren, oftewel van de hemelse eerbiedigheid en de hemelse ernstigheid. Laat niemand dat licht van je afroven. De kudde om je heen is lichtzinnig. Ze draven voor hun eigen huis, hun eigen bezit, en zijn daarmee bezig, en leiden zo velen af van het ware pad, omdat ze het goede voorbeeld niet geven. Confucius zei : 'Vroeger studeerden de mensen voor zelfverbetering, maar nu studeren de mensen om bewonderd te worden.'

Hoe waar is dit. Hij zei ook : 'De superieure mens begrijpt gerechtigheid; de inferieure mens begrijpt winst.' Keer daarom terug tot het hemelse pad, en laat de kudde maar mekkeren, want je weet waar het hen om te doen is. Zo is dat altijd geweest.

Hoofdstuk 51. God is groot

De mens moet de grootheid van God leren kennen, dat God altijd groter is, en vanuit die kennis het vlees tegemoet gaan om het te bestrijden. Zo moet de mens ook een ontmoeting hebben met de grootheid van God, wat zijn leven voor altijd zal veranderen. (Anderlech 9:31)

Inzetting 43, de Nieuwe Bijbel Catechismus

We zagen in inzetting 5 hoe belangrijk het is om de grootte te kennen van de zonde en de ellende, voordat je het kunt overwinnen. Eerst moet er dus zicht op komen, op de totaal omvang. Maar hier zien we hoe belangrijk het is om de grootte van God te kennen, waarvan de natuurvrouw weer een beeld is, die vaak de grote moeder of de grote vrouw wordt genoemd, ook bij de indianen, die het ook wel het grote geestelijke noemen. Wij moeten dus niet zomaar een ontmoeting hebben met God, maar met de grootheid van God.

We mogen niet te klein denken over God. God is altijd groter. God is groter dan de zonde, groter dan het vlees, groter dan het kwaad en alle onwetendheid. God is groter dan de wereld. Daar mag je rust en vrede in vinden, niet om te stoppen met werken, maar te stoppen met vleselijke werken die niet stroken met de grootheid van God. Het kennen en ontmoeten van de grootheid van God roept ons op om de grotere, hemelse werken te doen, maar dat gebeurt zeker niet naar de maatstaf van de mensen.

Hoe kun je nu zeker weten dat je de grootheid van God hebt ontmoet ? Als je onveranderd blijft, dan heb je God niet gezien. Niemand zal God zien en leven. Je oude leven gaat weg, en je nieuwe leven komt, vervuld van God. Dat wil niet zeggen dat je als een hippie door de straten gaat. Dat wil niet zeggen dat je overal en altijd lacht. Dat wil niet zeggen dat ineens alles je voor de wind gaat. In tegendeel. Toen Jezus een ontmoeting met God had werd hij de woestijn ingedreven om verzocht te worden door de duivel, een gevecht te hebben met het kwaad. Zo kun je het dus herkennen of je God hebt ontmoet, God's grootheid, dat je wordt opgeroepen tot de oorlog, dat je je daarvoor afzondert en afgezonderd voelt, en dat kan heel eenzaam zijn, want ineens ben je niet meer zoals de kudde. Je bent anders. Zo was dat ook in het leven van Ezau toen hij de grootheid van God ontmoette, dat hij zijn sociale status moest afleggen, en met tranen werd hij de woestijn ingedreven, opdat God hem zou onderwijzen.

Je moet tot je innerlijke zee komen, je innerlijke rivier, en het door je heen laten stromen, en dat is allemaal onderdeel van de woestijntocht. Je bevindt je dan op de golven en gaat op en neer. Je kunt zo niet meer meedoen met de rest. Je loopt niet meer in rechte lijn met hen mee, en je danst ook hetzelfde dansje niet meer wat iedereen doet. Neen. Je bent anders, apart gezet, omdat je een ontmoeting hebt gehad met de grootheid van God, en dan is je leven veranderd. Je vindt geen aansluiting meer. Juist door die ontmoeting van God's grootheid ga je ook de grootte zien van de leugen en de zonde, van de ellende op deze wereld. Daar ben je dan gevoeliger voor geworden. Je ziet dan dingen die anderen niet zien. Daar waar je vroeger blij van werd, daar wordt je nu bedroefd om, omdat je weet dat het tegen de grootheid van God ingaat. Maar God is altijd groter.

Het kwaad zal niet het laatste woord hebben. Onwetendheid zal niet het laatste woord hebben. God's grootheid is juist ook de grotere kennis, en die heeft alles al uitgestippeld, laat het pad zien. Ja, dat is het smalle pad met de enge poort, maar het is omhuld met God's grootheid, en geeft toegang tot God's grootheid. Wij kunnen die grootheid zien in de natuur en in het Woord. Wij mogen die grootheid zien in de alledaagse dingen. God heeft uiteindelijk het laatste woord.

Hoofdstuk 52. het fitness programma

Ik had een droom over gevaarlijke territoriale zakengeesten :

1. Ik was in de slaapkamer van een blonde zakenvrouw, en ze liet me gewichten zien die op haar manier gebruikt moesten worden voor een fitness-programma. Daar had ze bepaalde oefeningen voor. Als er van die oefeningen werd afgeweken of er zouden andere oefeningen met haar gewichten worden gedaan, dan zou ze geirriteerd raken.

2. Ik was met een zakenvrouw met kort donker haar in een zaken-oord aan het strand. Ze had het over Huey Lewis and the News, dat ze die muziek gebruikte. Ik zei dat ik er een tijdje terug mee bezig was. Hij heeft soms wel goede teksten, maar daar maakt hij gimmicks van door juist een heleboel belangrijke tussenstappen en andere stappen weg te nemen, als een smokkelaar dus. Ze

bood me toen een doos van chocolaatjes aan van allerlei beroemdheden, waarvan ik er één mocht uitkiezen, maar het was vergif, dus ik wees het af, en toen was ze geirriteerd. Dat vond ze vreemd.

Als straks de zondvloed komt, wat voor een ark heb je dan ?

Hoofdstuk 53. Bijbels of Heibels ?

Als de mens gaat bouwen buiten het studie verbond om, dan bouwt de mens voor de vijand. (Vissen 2:8) Waar openbaring ontbreekt verwilderd het volk. (Ewa 34:14) Het oorlogsverbond moet onderworpen zijn aan het leerverbond en het werkverbond, omdat het vlees het leven van het kind bedreigt. (Vissen 1:10, Stranden 12:13-14) Daarom bedreigt de oervrouw het vlees.

Je mag niet buiten het hemels werkverbond werken, want dan werk je vanuit de vleselijke krachten die ten verderve leiden, tot de dood. De mens moet de grenzen kennen van het beloofde land, van het werkverbond, en niet daar overheen gaan, want daar heerst de dood, oftewel het missen van het doel.

De opname is allang geweest. De opgenomen geestelijken moeten toezien hoe het verblinde volk hun blinde leiders volgen, wars van kennis. En zo wordt de kloof tussen het vleselijke en het geestelijke steeds groter. (Behemma 38:4)

Inzetting 44, de Nieuwe Bijbel catechismus

Ja, mensen, het is waar. De opname is allang geweest, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt, en de opgenomen geestelijken zitten met hun handen in het haar omdat het volk niet luistert. Ze zullen geen ark hebben als de zondvloed komt. Vraag jezelf af wat voor ark je hebt als de zondvloed komt en of je wel eens een ark hebt. Velen zijn namelijk aan de Jezus-drugs, Jezus als afgod waar ze alles op af kunnen schuiven, alsof Jezus alles wel vergeeft en door de vingers ziet, want alles is immers genade, en Jezus is voor hun zonden gestorven denken ze, wat totaal belachelijk is natuurlijk, maar wat hun dogma is wat ze hebben om hun verantwoordelijkheden af te schuiven, wat niet eens meer bijbels is, maar gewoon heibels.

Hup, aan de Jezus drugs. Lekker vandaag zondigen, om morgen weer vergeving te vragen. Zo werkt dat niet. Je kunt God niet bedriegen. Velen zullen dan tot Jezus komen in dat verhaal, wat een goede metafoor is, en Jezus zal dan zeggen : ‘Gaat weg van mij, want ik ken jullie niet, jullie zijn werkers van de wetteloosheid.’ Door hun valse, roze Jezus hebben ze namelijk alle regels lopen wegwissen, alsof dat niet meer nodig was, want Jezus was er immers al. Het is de grootste theologische dwaling

aller tijden, allemaal berust op misvertaling, want dit is dus niet meer bijbels. Jezus als drugsdealer. Hoe halen ze het in hun hoofd. Het volk is dus verwilderd, afgedwaald, door gebrek aan kennis, zeggen zowel de oude als de nieuwe bijbel, en de nieuwe bijbel zegt er ook nog bij dat het volk zo voor eigen leider spreekt, maar dat komt ook weer vele malen terug in de oude bijbel.

Daarom roept inzetting 44 van de nieuwe bijbel catechismus de mens op om terug te keren tot het studie verbond, en ook het werk verbond, en dan moet de ark dus echt gebouwd worden. We leven in gevaarlijke tijden. Er zijn vele dreigingen. De mens denkt : 'Nou, ik ben nog niet getroffen. Het zijn alleen de negers in Afrika, de dieren in de slachthuizen die in de holocaust zijn. Ik lekker niet. Die oorlog is ver van mijn bed. Het kan me allemaal gestolen worden. Ik slaap er niet minder van. Dat is allemaal hun probleem, niet de mijne.'

Maar er is geen zekerheid voor de dag van morgen, en als je niet doorhebt dat als één lid lijdt alle delen lijden, dan leef je in Laodicea, dan zie je niet hoe naakt, arm en ellendig je bent, hoe verdwaasd en misleid. De oproep om terug te keren tot het studie verbond is dus ook een oproep tot berouw en bekering weer. De zondvloed zal er komen. Waar is dan je ark ? Allerlei smoesjes gaan je dan niet helpen. Dan is de Jezus drugs ook uitgewerkt, en zal Jezus zeggen : 'Maar ik ken je helemaal niet. Wat je de minste broeders hebt aangedaan heb je mij aangedaan. Waar was je toen ze honger hadden ? Waar was je toen ze kapot gingen in de oorlog ? Waar was je toen ze in het ziekenhuis waren ? Waar was je toen ze in een crisis opvangcentrum zaten ? Waar was je toen ze in de gevangenis waren ? Nee, je was niet bij mij, want ik was daar, en je zei dat het mijn probleem was, niet de jouwe.'

En dan zendt Jezus je weg, terug naar school, en moet je het alsnog leren. Dat is maar een verhaal, maar oh zo waar. Uiteindelijk moet je toch je les leren. Velen rennen dan weer weg van de school, die harde leerschool, en gaan dan liever nog even doorspijbelen op andere manieren, zo lang ze kunnen, om nog maar zoveel mogelijk tijd te rekken. Daar trommelen ze allerlei andere afgoden en drugs voor op. Dan gaan ze pijpje roken, sigaretje roken, en zo verliezen ze stukje voor stukje hun verstand, hun hart en hun ziel. De opgenomen geestelijken moeten dat met lede ogen aanzien, hoe mensen hun eigen leven en dat van anderen verwoesten. Ze leven met een roze bril op, als roze new age boeddha's, vol van vraatzucht. En die roze bril wordt ineens pikzwart als je hen er op aanspreekt, want dan ben jij de spelbreker.

Ze willen niet luisteren naar Mozes en Aäron in de woestijn, en ook niet naar Jozua. Ze willen terug naar de vleespotten van de stad. Lekker spijbelsigaretjes roken, lekker pijpje roken, en dikke sigaren. Maar het zijn knalsigaren. Het is gif. Het is het heksenhuisje uit het sprookje van Hans en Grietje. Ook maar een verhaal natuurlijk, maar oh zo waar. En ze betalen er een hoge prijs voor, voor al dat giftige snoep wat ze naar binnen hebben gehaald. Ze worden dwazer en dwazer, en het wordt hoe langer hoe gekker, maar dat zien ze niet, want ze zijn onder een betovering. De heks heeft hen betoverd. En de heks is een kannibaal. Ze worden zoetgehouden voor de slacht. Ze zijn erin geluisd.

Met lede ogen moeten de opgenomen geestelijken dit aanzien. Ieder mens heeft een vrije wil. Niemand wordt gedwongen. De spijbelaars hebben hun ziel verkocht aan de heks, aan de duivel, aan de roze Jezus, of de roze Boeddha. Ze hebben zichzelf verkocht. Ze hebben Nederland

verkocht. Ze hebben anderen ook verkocht. Ze drijven handel in wanen, in hun waanparadijs. Alles moet op hun manier.

Daarom is dat studie verbond waar inzetting 44 over spreekt, van de nieuwe bijbel catechismus, zo belangrijk. Och, mensen, keer toch terug tot de Heere, en laat al uw dwaze spelletjes toch los waar u telkens weer dwaze prijzen mee wint. Keer toch terug naar het hemelse studie verbond, en zo ook het werkverbond, en zo kunt u daadwerkelijk het hemelse oorlogsverbond aangaan om af te rekenen met het spijbelvlees, de spijbeldrugs. Wat zal de wereld er mooi uitzien als de mens van deze verslaving is losgekomen. Het licht in het vooruitzicht in de evolutie. God die een goed werk in u begonnen is zal dit ook voleindigen. De mens zal loskomen van zijn schaduwen uiteindelijk. God is altijd groter. Die grootheid zal in de toekomst geopenbaard worden. De aarde zal vol worden met de kennis van God.

Wat een mooi vooruitzicht. Strijd om in te gaan. Studeer om in te gaan. Werk om in te gaan. Dat is een drievoudig hemels verbond. Blijf bouwen aan de ark, niet alleen voor jezelf, maar ook voor de anderen, en voor de dieren.

Hoofdstuk 54. de hemelse filosofie

Ik had een worsteling met inzetting 44 van de nieuwe bijbel catechismus. Het was een prachtige natuurvrouw, als een openbaring van de Moeder God. Ik ontmoette haar in de wildernis. Ze wilde niet dat ik me voor haar neerwierp, dat ik voor haar neerboog om haar te vereren. Neen. Ze wilde dat ik vroeg aan haar om mij te onderwijzen.

Zo wil God dat wij met God omgaan, want God walgt van de lofprijs, en wil gerechtigheid zien, onderwijs. God walgt van vormendienst, van lippendienst, maar wil dat de mens gehoor geeft aan de leeroproep.

Ze was de prachtigste vrouw die ik ooit had gezien. Dat had niks te maken met zomaar uiterlijkheden, maar met de hemelse filosofie. God is prachtig in al haar wezen, in al haar wegen, vanwege de hemelse filosofie. Het was een wilde vrouw, een vrouw van de wildernis, geen lopende schoonheidssalon. Juist dat maakte haar zo prachtig. Ze was van een buitenaardse en bovenaardse schoonheid. Ze was als een hemels roofdier. Ze was niet onderdanig aan de man, en niet onderdanig aan het menselijke. Ze was star en gedisciplineerd in haar primitiviteit en eenvoud, als de hemelse eenzijdigheid. Ze liet niet met haar sollen. Dit is hoe de natuurvrouwen en de oervrouwen zijn, als amazones. Ze zijn gedisciplineerd, hemels eenkennig tegen het vlees.

Hoofdstuk 55. de laodiceaanse drugs

Dit gaat 90% over het geestelijke en 10% over het materiële.
Sodium, ook wel Natrium genoemd, Na, zit in zout.
Zout hebben we nodig om te leven op aarde, MAAR niet teveel. Natrium is nodig voor het doorgeven van de zenuw prikkels en de samentrekking van de spieren, MAAR een overdosis hiervan geeft problemen. Daarom wordt er aangeraden niet meer dan 6 gram zout per dag te nemen gemiddeld, maar de meeste mensen zitten hier ver en ver boven in Nederland, soms wel tot 11 of 12 gram per dag, en dat komt omdat het bewerkte voedsel vaak zoveel zout bevat, en veel mensen gooien er dan ook nog zelf heel veel zout tegenaan, met name tafelzout, wat chemisch bewerkt grondzout is, en zo dus chemisch wordt gezuiverd en zo ontdaan van mineralen. Het wordt dus helemaal gebleekt. Helemaal niet gezond dus.

Dit zwaar industrieel chemisch bewerkt zout, tafelzout, ook wel keukenzout genoemd, is het meest gebruikte zout.
Als mensen dan gaan minderen met zout en overstappen op zeezout, merken ze vaak al snel enorme verbeteringen. Zo zijn er dus ook natuurzouten zoals Himalaya zout, Perzisch zout en Keltisch zout, waar nog veel belangrijke mineralen inzitten. Zo kun je terug gaan naar de natuur, en het kan helpen met het minderen van zout op zich, en kan ook ongewenst honger gevoel tegengaan, en je vochtbalans herstellen.

Deze natuurzouten zijn soms wel miljoenen jaren oud, komende van de oerzeeën, dus ze kunnen helpen om moderne bio-electrische blokkades weg te halen, ook geestelijke blokkades. Je kunt er dus weer door in contact komen met je natuurzelf, met je oerzelf.

Belangrijk is het op te merken dat in zeezout en natuurzout minder natrium zit dan in tafelzout, dus ook weer een reden om over te stappen op zeezout/ natuurzout. Als je dus merkt dat je teveel zout binnen krijgt, probeer dan eens Himalaya zout, want dat heeft minder natrium, en Keltisch zout heeft nog wel minder natrium dan Himalaya zout. Daar komt wel bij dat er dus weer andere stoffen inzitten, allerlei soorten mineralen, dus daar moet je ook weer niet teveel van nemen, want die mineralen kunnen heel krachtig zijn. Dus houdt het goed in de gaten hoe je lichaam er op reageert, want ieder

lichaam is ook weer anders. Maar deze natuurzouten kunnen ook helpen dus om los te komen van vlees-verslavingen, snoep-verslavingen, rook-verslavingen en andere soort vervelende verslavingen.

Nu, waar leidt dit ons ? We hebben nu even de materiële en natuurlijke zijde ervan besproken, maar dit is dus ook gaande in de geestelijke wereld.

Deze wereld is in een natrium overdosis, of sodium overdosis. Ja, je leest het goed : We zitten in de sodium matrix, zowel natuurlijk, materieel als geestelijk.

Teveel natrium/ sodium valt het hart aan, de hersenen, en de andere organen, en zorgt voor botontkalking en aderverkalking. Zaak dus om het in de gaten te houden, en af te bouwen waar nodig is. Het valt ook je geestelijk leven aan. Zout-vraatzucht is een wezenlijk gevaar.

‘Ja, maar mijn eten heeft smaak nodig,’ zegt misschien iemand.

Probeer dan eens de natuurzouten/ zeezouten met minder natrium en meer mineralen zoals gezegd. Probeer ook eens in plaats van zout wat cayenne peper te gebruiken, wat ook weer goed is voor het hart, en aderverkalking tegengaat, dus de plak wordt zo verwijderd uit je hartvaten. Maar neem cayenne peper ook met mate, dus neem daar ook zeker niet teveel van. Rauwe knoflook kan ook gebruikt worden, ook niet teveel, dus een keer een teentje knoflook bij het eten, maar doe dat niet zomaar elke dag. Rauwe knoflook, als je dat met mate eet, kan ook het plak verwijderen uit je hartvaten. Je lichaam zal je er dankbaar voor zijn.
Ook je hart. Belangrijk is om zelf onderzoek te doen. Voor ieder mens en iedere situatie zal het weer anders zijn. Leer te luisteren naar je lichaam, wat je lichaam nodig heeft.

Nu gaan we het over het geestelijke hebben :

We leven dus in de wereld van een sodium overdosis, en dit heeft de hersenen ingenomen. De wereld leeft in een zout hallucinatie. Luister goed. Je wilt dit niet missen wat ik nu ga vertellen.

Deze wereld is vals, een psychose, een zout psychose, van een natrium overdosis dus, zoals gezegd, een sodium

overdosis, en natrium/sodium is dus een metaal wat communicatief is. Het is een zwaar reactief alkali metaal, wat dus overcommunicatief wordt in een overdosis, en dat zien we overal ter wereld, dat de mens overcommunicatief is, en overal maar inspringt en mee samenwerkt, net zoals te hoog sodium gehalte. Teveel aan sodium wordt tot een oversociale klets- en zeurkous, klefheid, vleiend, bevooroordeeld, overwerkt, lauw, laodiceaans, aan de laodiceaanse drugs, volgelingen van de afgod ‘Laos’, wat volk betekent. Laodicea betekent volksgerechtigheid, volksoordeel, in het Grieks, van laos (volk, natie) en dike (oordeel, gerechtigheid). Daarom werd Laodicea ook bestempeld als lauw en pretentieus, zelfovertuigend, eigengerechtigd, volksgerechtigheid, ‘volksverblind’, allemaal kudde-mentaliteit, achter de grote massa´s aansjokkend.

Ze zijn niet overtuigd van hun eigen ellende, zien hun zonden en problemen niet. Ze zijn blind. Ze zien niet dat ze arm en naakt zijn, net als in het sprookje van de nieuwe kleren van de keizer. Het is heel tragisch. Laodiceaanse kalveren worden gefokt voor hun vlees, en krijgen drugs toegediend om hen kalm te houden en gewillig, verdoofd. Ze zullen hun bevrijders eerder bevechten. Zoals Mark Twain zei : Het is makkelijker mensen te bedriegen dan mensen te overtuigen dat ze bedrogen zijn.

Het is koud en half berouw, als er sprake is van berouw. De bekering is half. Ze zullen er altijd tussenin blijven, en ze hebben vleselijke beloningszucht, net zoals veel honden, waarvan we weten dat ze veelal vraatzuchtig zijn.

Ze hebben een ‘nu-moet-het-goed-zijn’ mentaliteit, en daar willen ze dan voor beloond worden, in plaats van de lat bij henzelf hoger leggen. Het zijn geesten van afrafeling. Ze gaan voor het toetje. Het zijn pijpjes-rokers, ze hebben de geestelijke wapens omgesmolten tot tuingereedschap. Het zijn levensgenieters, als bourgondische elven en kabouters, lui, lauw en laf, de 3 L’en.

Lui, lauw en laf. Komt het je bekend voor ? Je ziet het overal om je heen. Durf je in jezelf te kijken ?

Het zijn de 3 L’en van de afgod Laos, de volksafgod, wat als een lens is, want wat doen de 3 L’en ? Juist ja,

die projecteren alles op de ander. Het is een filter die alles omdraait. Dat doet de drugs. Het is een spijbeldrug van Laodicea die de mens blind houdt. Het is niet meer bijbels, maar spijbels. Ze vullen hun gebrek aan kennis niet aan. Leren niet over de hoge principes, en als ze het doen is het alleen half half, omdat ze gewoon nog reserves hebben, en dat is allemaal de sodium overdosis, het valse geluk, het goud der dommen, wat zich heel wijs voor probeert te doen, natuurlijk, want de dwaas ziet niet dat hij dwaas is. Dat wil hij niet. Hij heeft zijn ziel verkocht aan de suiker.

Dus wat is de sodium overdosis, oftewel de sociale overdosis, het bourgonische ? Het is een soort suiker. Ja, je leest het goed. Het kan heel zuur overkomen, maar het suiker maskert zichzelf dan ook. Hele samenlevingen worden hierdoor gebouwd, hele culturen, hele bureaucratieën, dictatorschappen, en het zijn dus narco-staten, drugsstaten, met drugspyramide systemen, drugshiërarchieën dus, waarin we hebben te maken met ‘éénogen die heersen in de landen der blinden’.

En dat allemaal door de sodium overdosis, een al dan niet gemaskerd suiker, wel tien keer erger dan normaal suiker, want dit is supersuiker, opgehyped suiker, als een opgevoerde motor, als anabole steroïden.

Het is hypergevoelig, want alles moet volgens de etiquette. Het is het eenmaligheids-syndroom, en het halfmaligheids-syndroom, het neemt van alle toetjes een hapje, om weer vervolgens door te gaan naar het volgende toetje, als een karikatuur van het ware minderen en het ware ‘leven met de kleine beetjes’, wat natuurlijk iets heel anders is.

Uiteindelijk komt de sodium overdosis toch weer uit op ‘een beetje meer dit, en een beetje meer dat’, maar zal het zich vaak bij het beetje houden, want het is immers half-half, lauw, laocideaans, dus wel alle zwarte markten afstruinend, vanwege dat het een verbindings-element is.

Maar hoe werkt dat precies, nu ik toch dit balletje heb opgegooid ?

Wat zijn de symptomen van de sodium overdosis verder ?

Kijk maar om je heen. Mannetjes met stropdassen die de wereld denken te besturen. Mannetjes die niet rijk genoeg daarvoor zijn of denken daarvoor te dom te zijn zoeken dan hun heil in het gangster zijn, stelen en bedriegen, neppe en foute bling bling om anderen te imponeren, om zo toch nog een gevoel van controle te hebben en besturing. Daarom is de fetish van dit soort groepen ook vaak de auto, en als het moet huren ze die gewoon, zolang ze maar kunnen protsen en pretenderen.

Door de muziek heenpraten is dan ook vaak hun vak (rap). Nou, de mannetjes die dat dan allemaal teveel werk vinden nog die pompen hun spieren dan op, oftewel de spierbundel mannen, alsof dat nog wat zou voorstellen dan. Gewoon je spier-bundels laten zien, en klaar. Sommige mannetjes met stropdassen zien daar dan weer een markt in, en lopen daar dan omheen, als een idioot die zijn domkop heeft gevonden.

Mensen, weest toch op uw hoede. Mister Joe Sixpack laat zijn buik zien, om gewoon openlijk, ja, je leest het goed : openlijk, zonder schaamte, de afgod van de buik te prijzen, alsof dat wat voor te stellen heeft. Allemaal, ik zeg : allemaal, verschijnselen, symptomen, van de sodium overdosis, drugsflipping dus. Zeg dan maar helemaal goodbye naar je brein, want dat is wel het laagste van het laagste niveau van verstand en kennis van zaken, totaal onder het nulpunt al gezakt met een negatief cijfer, en dan ben je dus echt ver heen, maar sommigen zien het als de normaalste zaak van de wereld.

Misschien ben je dan ook niet verbaasd dat ik zeg dat sodium overdosis een ziekte is, ook een mentale ziekte. Pas dus op, want het zit vaak ook veel te veel in brood en ander bewerkt voedsel in de supermarkten, in de voedsel-industrie, die dus contracten heeft met de medische industrie, ik hoop dat je dat goed door hebt. Ja, de voedsel industrie heeft contracten met de medische industrie. Goed nadenken wat dit betekent.

Ook dus geen groente in potten of blikken kopen, want daar zit dus veel toegevoegd zout bij. Koop dus groente uit het vriesvak, waar vaak geen extra toegevoegd zout bij zit, of neem je eigen groente tuin, of haal gewoon verse groente.

Nu : sodium overdosis, gemaskerd suiker, tien keer erger dan normaal suiker. Dat ging zich ontwikkelen tot zuurstof. Over zuurstof hebben we het laatst gehad. Door de juiste mineralen en sporen-elementen kan het zuurstof omgezet worden tot natuurgas, waaruit de mens kan leven. Zuurstof is dus een gemaskerde sodium overdosis hier op aarde. Wie denkt dat zuurstof allemaal onschuldig is en natuurlijk begrijpt niks van hoe de matrix werkt en begrijpt niks van dat dit de wereld is van de duivel, buiten het paradijs, waar de mens bloot is gesteld aan zwaar vergif.

De mens is vergiftigd door zuurstof ja, zwaar vergiftigd, en de mens heeft het nodig om te leven. Zuurstof is net als de zon voor 99% schadelijk !! Knoop het in je oren. Zuurstof KAN dus omgezet worden in natuurgas door de juiste mineralen en sporen-elementen die o.a. te vinden zijn in zeezout/natuurzout. Dit gaat NIET langs de geestelijke wereld heen. Dit is dus ook grotendeels geestelijke scheikunde van het paradijs. Ook is dit geestelijke wiskunde.

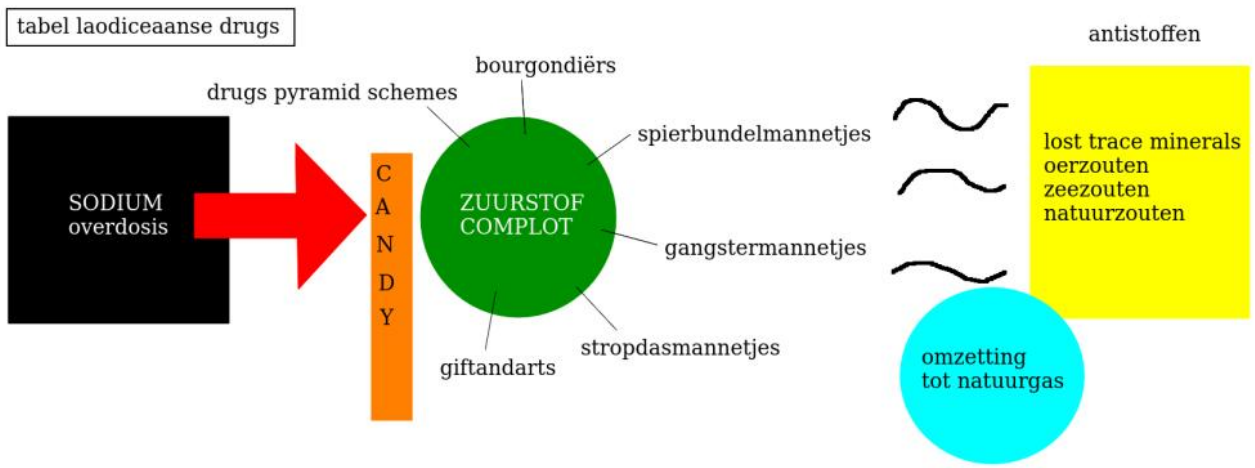

Hoofdstuk 56. Loskomen van de Laodiceaanse drugsverslaving
(Het zijn bepaalde hexagrammen van de I Tjing
die met elkaar in gevecht zijn)

Hoe ging die eerste ontmoeting tussen Adam en Eva ?
Velen denken er niet lang over na.
Ze maken van Adam en Eva iets heel romantisch,
om hun bad producten te verkopen, hun piepende eendjes.

Denk je eens in hoe het gegaan is.
Adam en Eva kenden elkaar nog helemaal niet.
Het waren beiden wilden.
Ze waren beiden in grote angst.
Zou de ander een roofdier zijn,
misschien sterker dan hen zelf ?
Wat zou er dan gebeuren ?
Dan ben je afhankelijk aan de genade van de ander.

Nee, het ging er helemaal niet romantisch aan toe.
Ze waren bang en moesten elkaar nog toetsen.
Ze raakten in een groot gevecht.
Ze waren verwonderd over elkaar, maar vreesden elkaar ook.

Eva was als paradijs vrouw, als natuur vrouw, veel en veel sterker dan Adam, en die kwam tot Adam, omdat Adam om leiding had gevraagd, om een hulp. Maar dat moest eerst getoetst worden. Wat als Eva de duivel zou zijn geweest ?

Daarom raakten ze in gevecht, maar Eva was veel sterker, omdat ze van God gegeven was. Ze was als een soort moeder voor Adam. Adam moest nog veel leren, terwijl Eva veel wijzer was, wat ook verklaarde dat ze veel sterker was.

Pas na de zondeval was de man sterker dan de vrouw, dus alles draaide zich om.

In de paradijselijke situatie was Adam volgzaam tot Eva, want Eva moest hem inwijden in de hogere kennis. Zo wordt dat ook beschreven, en dat verhaal kun je positief uitleggen en negatief. Er is een hogere Eva en een lagere Eva.

De grootheid van Eva wordt verklaard in hexagram 19 van de I Tjing. De grootheid is de vooruitgang, de progressiviteit, de vooruitgang van wijsheid, eerlijkheid en vrijgevigheid. Het gevaar ligt erin als men sterker wordt dan zijn voorzichtigheid, en dat is ook precies hoe de zondeval plaatsvond. Sterkte en grootheid werd losgekoppeld van al deze deugden, en zo werd de mens verblind en ging aan de Laodiceaanse drugs. Zo ontstonden er een lagere Adam en Eva van het ego, en daarin was alles omgedraaid.

Hexagram 19 is de Lien, de Toenadering, de Confrontatie, het toetsen. Deze is in groot gevecht met hexagram 11, smooth peace.

Lien is het volwassen worden, het achterlaten van de jeugdige dwaasheid. In de Lien is het luisterende aspect (aarde) groter geworden dan de blijmoedigheid (het meer). Het gevaar is altijd dat de mens blijmoediger wordt dan dat hij luistervermogen heeft. Dan raakt de mens verblind, en dat is ook een oorzaak geweest van de zondeval. Vandaar dat Lien, de ijverige studie, in gevecht is met Tai, de overmoedige vrede, oftewel de new age.

Nee, het is geen tijd om overvloedig te gaan shoppen in de new age, new age boek na new age boek, als je de toetsfundamenten en toetsprincipes nog niet kent en hebt geleerd. Dan ben je gevaarlijke plezierreisjes aan het maken. Dan ben je een slaaf van Tai, van de smooth peace, van vrede, vrede, terwijl er geen vrede is. Het is een verblindende vrede.

Het westerse christendom zakte diep in die putten toen ze de Ismaelitische grondbasissen van het toetsen hadden gedemoniseerd. Ismael was altijd een beeld van het toetsen geweest. Hij was in vijandschap met ieder mens, en ieder mens met hem. Hij was voorzichtig. Hij ging niet vleien en huichelen. Hij nam geen geschenken aan, geen steekpenningen.

Het westerse christendom had het toetsen, de voorzichtigheid, overboord gegooid, in ruil voor aardse macht en weelde, om hun markten te waarborgen, en zo zakten ze diep in de new age, in de Laodiceaanse moerassen, omdat hun lichten groter

waren geworden dan de hemelse duisternissen.

Daarom moest de islam komen. Mohammed was als de wederkeer van het Ismael principe, van de toetsprincipes. Hij wees op de armenbelasting, het helpen van de armen, om zo uit buitensporige, verblindende Laodiceaanse, bourgondische levensstijl te kunnen vluchten.

Daarna kwam het tijdperk van Calvijn, die een beeld was van het eeuwige touw, van de hemelse gebondenheid, en die net als Mohammed wees op de armenhulp. Je kan zeggen wat je wil over Mohammed en Calvijn, en er valt heel wat te zeggen, maar ze brachten ook een paar hele belangrijke principes. Ze doofden vele Laodiceaanse lichten, en brachten de nodige hemelse duisternissen van het toetsen en de demonologie, van de duisternis kennis, en ellende kennis weer terug, de kennis van de zondeval, en van de noodzaak tot bekering en soberheid, waakzaamheid.

De islamieten verwachten in de ramadan, in de uitoefening van het minderen en het hongeren de grootse duisternis, oftewel de wederkomst van Lien, hexagram 19. Zorg ervoor dat je ziel niet weggevreten wordt door overmoedige lichten van zelfovertuiging. Zorg ervoor dat je islamitische en calvinistische factor voldoende zijn.

De hexagrammen van de I Tjing zijn in grote strijd met elkaar, opdat zo de mens loskomt van bedriegelijke vraatzucht, die altijd met vele smoesjes en excuses komt.

Lien betekent ‘groot worden’, volwassen worden, in de deugden dus, niet losgekoppeld daarvan groot worden, want dan is het vals.

Dat is een strijd tegen de Tai hexagram van de new age. De Tai hexagram moet dus afsterven.

Deze strijd is zwaar, niet makkelijk, want Tai is sluw, en zal door ieder gaatje proberen heen te komen, door ieder gebrek aan kennis. Daar maakt hij dankbaar gebruik van.

Ook in de I Tjing kan er een positieve en negatieve uitleg zijn. Er is een hogere I Tjing en een lagere

I Tjing, en de hexagrammen zijn in oorlog met elkaar om elkaar uit te zuiveren.

De I Tjing is één van de oudste boeken van de wereld. Het is de Chinese bijbel.

Lien werkt samen met hexagram 7, wat de hexagram van de demonologie is, van de geestelijke oorlogsvoering, het leger. Hierin is het luisterende (aarde) verbonden aan het onpeilbare (water), dus wetende dat je niets weet (Socrates). Deze hexagram heet Sje. Lien wijdt de mens in door Sje, de demonologische kennis, als Eva die Adam hierin inwijdde, als de oorlogsgodin.

Sje brengt onderscheiding.

Tai heeft ook versterking ingeroepen, namelijk van zijn fundament, Twei, het blijmoedige (meer), hexagram 58. Het gevaar van deze hexagram is dat het het berouw en de ellende-kennis kan doen verdwijnen. Deze hexagram heeft zijn eigen discipline en bekering, want er moet aan heel wat voorwaarden voldaan worden om deze hexagram gunstig te stemmen. En dan is vreugde de beloning.

Mensen, pas toch op met vreugde. Alleen in de kennis is ware vreugde, maar die is gematigd. Ga niet zomaar voor de vreugde en de vrede. Jezus kwam niet om vrede te brengen, en ook Mohammed en Calvijn niet. Zoek de dingen die boven zijn.

Twei is de jongste dochter, de glimlach van het meer, van zelfovertuiging en vrede.
Met dit beeld worden de jonge Nederlandse meisjes door hun families doodgegooid, want dan zijn ze verkoopbaar. Ze moeten als een Chinees product zijn, waar we het veel over hebben gehad : de schattige, altijd glimlachende Chinese meisjes.
Ze zijn aan de Chinese drugs,
de Laodiceaanse drugs van de new age.

Lien werkt ook samen met hexagram 33, T’oen, de terugtocht, de regressie dus,

dat je terug gaat naar de fundamenten waar je dingen hebt verloren, om je gebrek aan kennis op te vullen. Dus ga de geschiedenis in, en pas op met allerlei moderne boeken die niet terugwijzen op de principes die vroeger gegeven waren, de goede principes, de basis-principes.

New Age werkt al vanaf den beginne, maar ook de hemelse kennis, en die lijnen zijn altijd met elkaar in oorlog geweest. Tijd om los te komen van de verslaving aan de Laodiceaanse drugs, Chinese drugs. Loskomen van het oost-indisch doof zijn naar de hogere kennis.

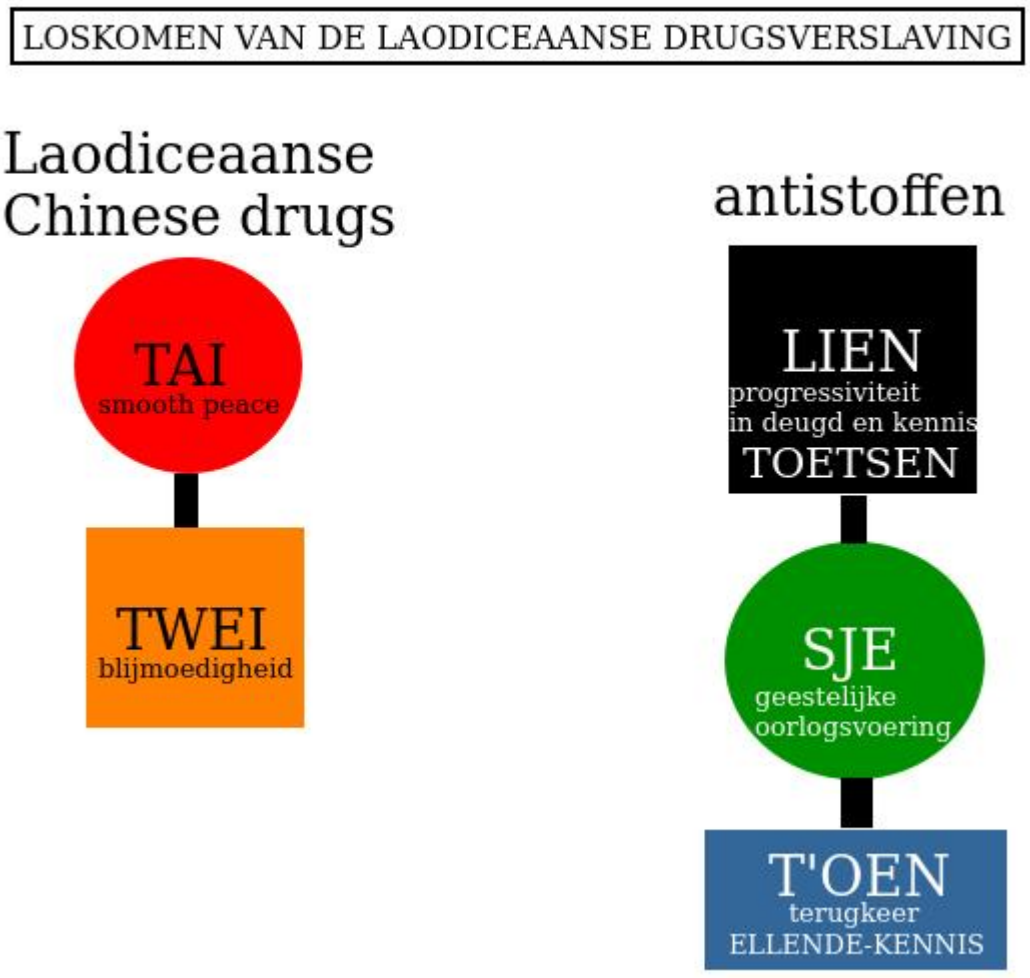

We gaan nog even verder met dit onderwerp.
Gisteren was er een beginnetje gemaakt met hoe die drugs precies in elkaar zat,
maar dit gaat dus nog ingewikkelder worden.
China zit dus achter die drugs, die laodiceaanse new age drugs, dus het is gewoon een
Chinese drugs, dus gaat ook over de I-Tjing.
We hebben met Chinese wetenschappers te maken, dus daar mag niet te simpel
over gedacht worden, dus uiteindelijk komt het aan op diepe scheikunde
om die drugs te kunnen afbreken. De antistoffen zitten dus ook
in de I-Tjing, in China, dus er is een oorlog tussen die hexagrammen,
tussen de lagere I-Tjing en de hogere I-Tjing.

Hoofdstuk 57. Loskomen van de Laodiceaanse drugsverslaving - 2
Verschil tussen de Laodiceaanse verslaafde en de sobere afgekickte

zie plaatje

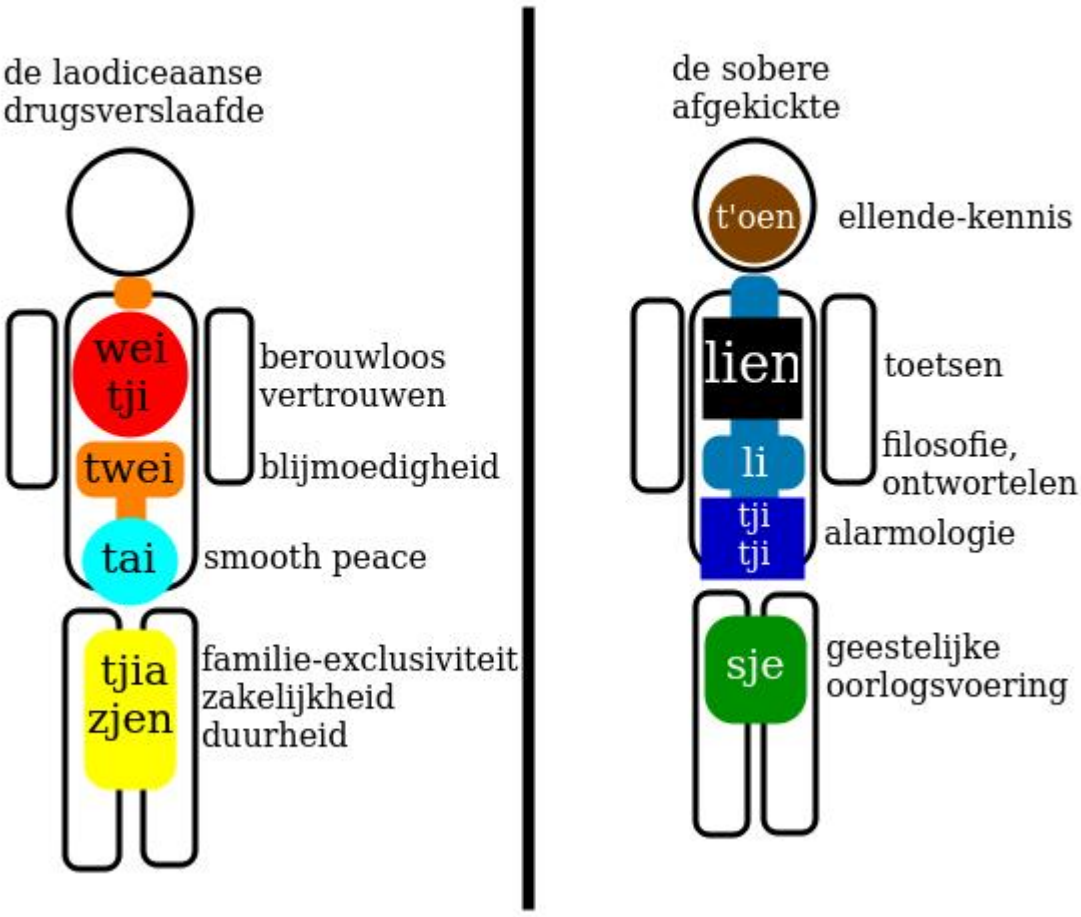

Ik had een droom over I Tjing filmpjes van I Tjing feesten en I Tjing vrolijkheid, wat we al helemaal niet kunnen gebruiken nu. Er werd ook muziek gespeeld. De vrouwen waren schaamteloos op blote voeten, en de rillingen gleden over me heen. Ik was in het eerste ouderlijk huis in een parallel wereld. Vader en moeder kwamen thuis, en vader was een hexagram van de I Tjing, als een planeet, als een natuurverschijnsel. Ik hoopte maar dat ze geen I Tjing filmpjes voor me hadden meegenomen zoals de I Tjing feesten.

Er gleed een warmte over me, over mijn borst, en toen begon mijn stuitje te gloeien. Het was een andere hexagram. Er was oorlog binnen de I Tjing. De antistoffen vielen de ziektekiemen aan.

Tai, smooth peace, was het stuitje van de Laodiceaanse drugs, en daarom werd mijn stuitje warm van een andere hexagram om me ertegen te beschermen. En mijn borst gloeide van de hexagram van de vader, van het gezin.

Ik ging toen met vader naar de CD-speler om dingen te testen, want we waren bezig de Laodiceaanse drugs af te breken. Hij vroeg of hij bepaalde muziek kon draaien. Ik kende die muziek niet, en ik zei : ‘Ga je gang.’ Hij begon toen te klikken met een afstandbediening.

Boven waar vroeger de ouderlijke slaapkamer was was nu een computer kamer, waar je uitkeek op de straat. Ik keek op de computer monitor en het was allemaal programmerings-taal. We waren alles opnieuw aan het programmeren.

Als schepping en zekerheid zo vals is moet er eerst twijfel en chaos komen. De mens is ingedut in berouwloos vertrouwen. Dat is de strijd tussen hexagram 63 en 64, de laatste twee. Hexagram 63 is na de voleinding, en hexagram 64 is vóór de voleinding. De mens heeft alles al vals voleindigd, heeft alles al in kannen en kruiken. Men is vóór die voleinding, want men prikt er niet doorheen. Men blijft onder de plak zitten. Daarom moet de mens er doorheen prikken en ‘na de voleinding’ gaan, om op te gaan tot de ware voleinding, die veel langer duurt, wat een veel langere, en veel smallere weg is.

Laten we naar de anatomie kijken van de Laodiceaanse drugs :

Wei Tji, het berouwloze vertrouwen, is het hart. (64)
Twei, de blijmoedigheid is de ruggegraat. (58)
Tai, de smooth peace, is het stuitje. (11)
Tjia Zjen, de familie-gehechtheid, is de benen (37)

De familie-gehechtheid is zakelijk en duur.

We zien dus zo een soort chakra-systeem van de Laodiceaanse drugs die de mensheid onder controle houdt.

De anatomie van de antistof is :

T’oen is de terugkeer, de ellende kennis, het hoofd. (33)

Lien is het toetsen, de groei in deugd en kennis, het hart. (19)

Li, de gefundeerdheid, ruggegraat (30)

Li, hexagram 30, is een goede fundering hebben voor alles. Ook is het de territoriale oorlogsvoering, dat de aanvoerders van het kwaad uitgeschakeld moeten worden, zodat ook de meelopers in gevangenschap gaan, oftewel : het kwaad moet bij de wortels worden aangepakt.

Hexagram 63 is voorzichtigheid en vreze. Mooie kleren worden tot lompen. Het is de val van Laodicea. Tji Tji. Dit is het stuitje. (63)

Sje is de geestelijke oorlogsvoering, de benen. (7)

Hoofdstuk 58. de orionisering van de wereld

China en India zijn ver afgedreven van hun Afrikaanse oerbron, en daarom moeten ze veel gerecycled worden, geafrikaniseerd. Ook Amerika is erg afgeweken van zijn Afrikaanse oerbron, en moet daarom geafrikaniseerd worden. Maar Afrika is deels ook ver afgeweken van zijn indiaanse oerbron, en daarom moet Afrika gedeeltelijk geindianiseerd worden, zoals de indianen deels geafrikaniseerd moeten worden.

Ik had vroeger dromen over gezonken eilanden tussen Amerika en Afrika waar amazones woonden, dus vroeger was er ook een soort brug tussen Amerika en Afrika. Zowel Amerika als Afrika zijn ook zwaar van hun amazone oerbron afgeweken, en moeten daarom ook deels geamazoniseerd worden. De sleutel hiertoe ligt in de verloren eilanden tussen Amerika en Afrika en de verloren brug tussen Amerika en Afrika. Ook ligt de sleutel in het oerorionse Afrika, ook wel Orpeo genoemd.

Nu, Afrika, de indianen en de amazones zijn ook heel ver afgeweken van hun gereformeerde oerbron, en daarom moeten zij ook gereformiseerd worden, zoals het gereformeerde ook heel erg is afgeweken van de Afrikaanse oerbron, de indiaanse oerbron en de amazone oerbron, en daarom moet het gereformeerde ook veel geafrikaniseerd, geindianiseerd en geamazoniseerd worden.

Alles moet doorvertaald worden tot de oerbron van de natuur, van de hogere filosofie en theologie.

Er is teveel van Orion afgeweken. Daarom moet veel ook weer georioniseerd worden.

Hoofdstuk 59. De mens is vee van Laodiceaanse boeren

De mens is zelfbewust, niet kennisbewust, en al helemaal niet ellende bewust. Het zijn Laodiceaanse kalveren die gefokt worden voor de slacht, maar daarvoor zwaar aan de drugs worden gehouden om ze kalm te houden. Dat is wat deze aarde is. Zoete, vleiende woorden willen ze horen, anders zijn ze op hun teentjes getrapt. In het Munchhausen syndroom verzinnen ze van alles over de ander, en bouwen zo hun roddelbladen op waaruit ze leven. Dat is hun bijbel, hun zelfbewustheid en zelfbelangrijkheid. De waarheid willen ze niet horen. De waarheid doet pijn, en ze willen niet lijden voor het goede. Ze willen snoep, geen discipline. Zo gaan ze als Danaïden door het leven, afgeleid tot bijzaken, wat hun werk is geworden. Ze werken voor het grote niets, altijd maar weer water gieten in een bodemloos gat.

De grootste strijd van de mens is niet tegen de vijand, maar tegen zichzelf en zijn redders. De mens is zo’n beetje overgered, overbehouden, in schijnveiligheid. Waar hebben al deze zogenaamde

redders de mens naartoe geleid ? De mens is ondankbaar geworden, nooit tevreden, en de mens heeft de roze bril opgekregen, ja, zelfs nu nog, nu de plagen zijn gekomen, wil de mens van geen bekering, berouw en ellende-kennis weten, en proberen ze alles weg te praten, alles goed te praten. De mens weet alles beter. Dat de ander ook een mens is en weer tegengestelde ideeën heeft schijnt de mens niet te intereseren, want de mens zelf weet het toch altijd beter, en is altijd maar weer ‘the special cookie in the jar’.

Dan is het hoog tijd dat de mens teruggaat naar het ‘Ik ellendig mens’, en naar het ‘gij geheel anders’. Zondert u af. Waar u mee omgaat wordt u mee besmet. Allereerst is dat dus geen strijd tegen uw vijand, maar tegen uw redders en uzelf. Het Munchhausen syndroom heeft alles omgedraaid. Het zijn allemaal verzinsels van de mens, over elkaar, en over zichzelf.

En bidt dan :

‘Uw Woord is leven.
Dank U voor Uw Woord.’

Alles staat namelijk al geschreven. Alles is al volbracht, maar de mens moet het Woord wel eerst opnemen.

‘Oh, hemels Woord, kom toch in mijn hart en leidt mij.’

De mens moet het Woord gaan dragen, in zijn hart binnenlaten, en dit Woord koesteren.

Woord met Woord vergelijken, en niet zomaar kersen gaan plukken, niet zomaar papieren pauzen gaan maken en navolgen, want de letter doodt. Het moet gaan leven in je hart, en dat gebeurt als je het levende Woord ontvangt en gaat uitwerken. Wordt niet bitter, maar ween bitter over de zonde, en de ellende, en ga de onwaardigheids-oefeningen doen om van alle vals aangemeten en gestolen waardigheden weer los te komen. Wees eerlijk naar jezelf. Wees bereid om te strijden tegen je drugsverslaving. Wees bereid het zoonschap tot de wereld af te leggen, en het zoonschap tot de hemel aan te nemen.

Hoofdstuk 60. De tien ijspijlen

Ik had een droom dat de mens de spullen buiten had liggen in het veld, in de tuinen, en telkens weer werd de mens opgeroepen om de spullen naar binnen te brengen, maar de mens luisterde niet. Er kwam toen een wind die alles begon weg te blazen, als het einde van de wereld, en er waren lichten, maar toch werd het einde van de wereld toen uitgesteld, en er kwamen tien ijspijlen die op gespannen bogen werden gelegd diep onderin de aarde. De mens staat onder schot. De mens moet leren wat hij moet leren en niet meer uitstellen.

Al lang geleden werd verkondigd dat Nederland wordt beheerst door een geest van uitstel, genaamd Askelon. En we weten allemaal dat van uitstel afstel komt. Nederland moet zich hiervan bekeren.

Hoofdstuk 61. De wond is het medicijn

Ik was in mijn oude school, het college, en liep naar het lerarengedeelte, door de lerarengang en ging de lerarenkamer binnen. Even later kwam de secretaresse naar me toe, een wat oudere vrouw, en ik sprak tegen haar, maar ze zei dat ik hier niet mocht komen. Ze probeerde streng te zijn, maar dat lukte niet echt, en ik voelde dat ik overwicht had. Ik had het toen met haar over andere onderwerpen, maar ze probeerde telkens me duidelijk te maken dat ik hier niet mocht komen, en dat was vanwege hogere hand, en dat ze in de gaten werden gehouden. Ik zei toen dat wij ook afgeluisterd werden en gefilmd werden soms. Toen zei ze : ‘Oh ja ?’ En toen hadden we het daar allemaal over. Er was ook de jongere secretaresse van vroeger, maar die deed verder niks en zei ook niks.

Dit was een droom. Daarna droomde ik over een landkaart van Orpeo en in het mid zuiden was er een gebied wat Egics heette. Ik was daar toen in de woonwijken. Het was mooi en warm weer. Het begon toen te donderen in de verte, en ik wilde schuilen. Ergens op een veldje stond een klein kerkje, maar van binnen was het een schuur. Ik ging daar toen naar binnen. Het was gewoon een openbare schuur. De donder scheen niet veel voor te stellen, dus ik ging al snel weer naar buiten, en ging toen door de woonwijken. Er waren wat kinderen waar ik langsheen liep, op de stoep. Er kwam toen een jongetje aanrennen die wat vuil had rondom zijn ogen en ook op andere plaatsen, en hij zei dat hij verwond was. In mijn ogen was het gewoon vuil, en ik zei dat hij zich even goed moest wassen, maar hij zei toen dat hij nergens naar binnen mocht. Er was tussen de huizen aan de overkant een langwerpig gebouw met een openbare douche ruimte en was ruimte, en daar nam ik hem toen naartoe. De douche daar gaf direct warm water en ik begon het vuil van zijn oog en hand weg te spoelen. Ik voelde toen wel dat het een soort wond was, maar onzichtbaar. Het voelde heel broos aan maar was tegelijkertijd een medicijn. Het beschermde de jongen ergens tegen. Ik voelde dat ik zelf ook die wond had toen. Het gaf me een soort van rodig zicht. Er waren overal openbare ruimtes waar mensen gebruik konden maken, dus het feit dat de jongen nergens in de huizen naar binnen mocht was niet zo’n probleem. Het dorp waar ik was was gastvrij over het algemeen vanwege allerlei openbare voorzieningen.

Hoofdstuk 62. Alleen Ezau zal aan haar ontkomen

Het speeksel van Kakia is een
slangengif waarmee ze haar cosmetische
rotzooi heeft gemaakt, godslasterlijke

chemische giffen waarmee ze de hoofden
van de mens dolmaakt en hen tegen
elkaar opzet. Ook haar moedermelk heeft
ze er doorheen gemengd. Alleen Ezau zal
aan haar ontkomen. Hij werd teruggefloten
door de amazones. Genoeg was genoeg.
Odenlech 18:78

Vannacht had ik een droom over de giftandarts. Die heeft tijdenlang gif lopen dumpen, onder dwang, in de mens, wat er dan permanent inzit. Er ging een soort rubberachtige of plastic-achtige stof in het bloed van de mens zitten, wat zich vormde tot slierten, door het hele lichaam heen. Het begon aan de oppervlaktes te komen en ik moest het eruit trekken. Ik voelde me heel anders toen het eruit was getrokken. Het gif wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven.

Alleen Ezau zal aan haar ontkomen lezen we in het boek Odenlech van de nieuwe bijbel. Het gaat over de verschrikkelijke heks Kakia, de heks van goddeloze wereldgezindheid, van moderne en luxe prullen die de mens hebben omgekocht en tot slaaf hebben gemaakt, waarvan de giftandarts een voorbeeld is.

Waarom Ezau ? zou je denken. Ezau telde zijn sociale status niet, zijn eerstgeboorterecht. Hij was hongerig naar het Woord van God, waar het kommetje rode soep van Jakob een beeld van was, en zo ruilde hij zijn vleselijke status in voor het Woord, wat de beste keuze is wat een mens ooit kan maken, en kwam toen pas daadwerkelijk zijn zonde en ellende onder ogen, vanwege dat het Woord overtuigd van zonde en de rotzooi en ellende laat zien, en hij weende bittere tranen.

Dit is dus precies het tegenovergestelde van het leven wat de Laodiceaanse heks Kakia aanbiedt aan de mens, want dan zie je je ellende niet, en denk je dat alles goed in orde is en vredig.

Hoofdstuk 63. Het evangelie is niet voor de braven

Het evangelie is niet voor braven. In de kerken zijn allemaal braven. Ze zijn braaf naar elkaar, bang om er niet bij te horen. Ze durven geen heilige huisjes in te trappen, oh zo bang over wat de ander daarvan zou zeggen. Ze zijn braaf en doods. ‘Alleen Ezau zal aan haar ontkomen,’ staat er geschreven. Ezau was een rebel. Hij had niks met sociale hiërarchieën te maken. Hij gaf niet om zijn eerstgeboorte-rechten. Hij was een kind van de wildernis, strijdende tegen de machten van het vlees. Hij gaf alles op voor het kommetje soep, het beeld van het Woord van het hemelse, waar hij hongerig over was, en hij kwam tot de ellende-kennis, had kennis over hoe diep de wereld, de aarde, was gevallen, in de zondeval. Hij wist hoe groot de zonde en de ellende was. Daar weende hij over, daar zuchtte hij over.

Het evangelie is niet voor braven, niet voor de brave Hendrikken en andere brave borsten in de stad, de Johnny-too-goods. Neen.

Er is niets geheimzinnigs aan het verhaal van Adam en Eva en de slang in het paradijs. De slang is het geslachtsdeel van Adam wat symbolisch moet sterven om zijn zaad te geven, wat al in Egypte te vinden was in het verhaal over Ra en de slang (apep). Het zaad van de vrouw, haar vagina, zou de slang overwinnen, de slang onder haar voeten vertreden. Dat was het symbolische middel door de hemel gegeven om de mens los te krijgen van de zonde, te wassen.

Nee. Het evangelie is niet voor de braven die denken dat sexualiteit er niet toe doet, dat het vies is, dat er niet over gesproken mag worden, vooral niet in de kerk. Dat geloof je toch zeker niet ? Er moet juist betekenis komen in deze dingen, waarom God het geschapen heeft, anders is er misbruik, en dat gebeurd in de stad omdat ze niet weten wat het is.

Het evangelie is niet voor de braven. Jezus had niet zoveel op met tempels en kerken. Hij ging er soms naartoe met een gesel, als een rebel tegen deze machten. De kerk is vaak werelds. Kom daarom tot de hogere kerk, de hemelse kerk, die in je hart is. De kerk is geen gebouw. De kerk ben je zelf, en je hebt niemand van node. God is immers in je.

Ezau zocht naar deze kerk, naar Eva, in de wildernis. Daar deed hij alles voor. Daar liet hij alles voor achter, en telde zijn leven en sociale status niet. Hij liet de doden de doden begraven, en daarom was Ezau een voorloper van Jezus. Nee, niet de Jezus die ze in de stad prediken, maar de wildernis profeet, Jezus, die als voorbeeld was gesteld. De ware Jezus was als een tegendraadse, rebelse Jeremia. Ja, hij was zowel de leeuw als het lam. Hij keerde de andere wang, maar droeg ook een gesel. Hij was niet mama’s zoete lieve kindje. Maar ze hebben Jezus tot een marktproduct gemaakt in de stad, als een keurig nette heer die altijd ja en amen knikt bij wat de mens dan ook doet. Ze hebben een roze Jezus gemaakt die hen op hun wenken bediend, en die altijd precies denkt zoals zij denken. Maar de ware Jezus, Yeshua, was zoals Ezau, die niets ophad met de stadse maatstaven, en overal tegenin ging. Hij zwom in tegen de massa’s dode vissen.

Hoofdstuk 64. Mother Ocean

Mother Ocean,
She pulls me up and under to show me her story,
She is the heart of nature,
Only savages are devoted to her,
while the hypocritical hippie tribes have sacrificed their brave youthfulness
to the gods of greed of the cities.
These are pirate tribes,
and they’re tattood en enslaved by their greed.

Mother Ocean speaks in the hearts of the true savages
who have left all these pirate cities and their possessions behind.
Mother Ocean is the everlasting voice of nature.
Without her we would have lost everything and there would be no life possible.
The pirate ghosts of the cities have mimicked and mocked everything native,
as the dark shadows and oracular reflections the soul has to overcome and unriddle.

Hoofdstuk 65. ‘if you mistreat me, i choose the side of your father or mother’

Ik had een droom over een meisje wat mij slecht had behandeld. Ze had haar eigen kerk, en ze leefde in onmin met haar vader, die ook zijn eigen kerk had. Ik probeerde het met haar uit te praten, maar ze hield voet bij stuk. Ik hoorde ook bij haar kerk, maar zei dat als ze niet zou stoppen mij verkeerd te behandelen, dan zou ik overstappen naar haar vader’s kerk. Ik zag toen haar beteuterde gezicht. Het was een droom met een open einde.

Wat kunnen we van deze droom leren ? Wees dankbaar met de vriendelijkheid die je ontvangt. Als je verkeerd wordt behandeld door iemand, kies dan de zijde van hun moeder of hun vader. Natuurlijk zitten daar haken en ogen aan. Wat als je verkeerd wordt behandeld door die moeder of die vader van die persoon ? Dan kies je vervolgens de kant van hun vader of moeder, enzovoorts, maar wat als je zelf mensen verkeerd behandeld hebt en je gewoon je les moet leren ? Soms beschouwt de mens iets een verkeerde behandeling, terwijl de mens het nodig had, want de mens heeft ook tucht en opvoeding nodig. We mogen mensen niet naar de mond praten, en vriendelijkheid mag nooit ten koste gaan van de waarheid. De kussen van de vijand zijn overvloedig, maar de wond door een vriend geslagen is welgemeend. Als je volhard in het verdoezelen van de waarheid dan hebben de mensen al het recht om de kant te kiezen van je vader of moeder.

Hoofdstuk 66. lijstje naslagwerken bij de nieuwe bijbel

Hier is een lijstje van studie boeken, bijgeschriften, achtergrondgeschriften, etc. die handig kunnen zijn bij het bestuderen van de boeken van de nieuwe bijbel :

VUCH :
- De Calvijn code

- Het leven is literatuur

ZEEËN :
- Ragnarok ontsluierd 2
- Het Orionse Afrika

ANDERLECH :
- Van Heidelberg tot Dordrecht

BELECH :
- De Wachters van Dordt

VISSEN :
- De Ontsluiering van Genesis

STRANDEN :
- Leven op de paradijs aarde 2

RIVIEREN :
- Leven op de paradijs aarde
- De Venezuelaanse muur
- Het Kehatitische verschijnsel

ODENLECH :
- De Aretaïtische Filosofie
- De Logistieke Filosofie

DE TETRATEUCH (Behemma, I+II Duizen, Kamba)
- The World Beyond Fairytale
- De Vur
- De Moeder Bijbel - De Hogere Canon
- De Bilha
- The Dark Sorsol
- De Halal

II KAMBA :
- De Twaalf Kleine Profeten
- De Egypte Code

III KAMBA :
- De India Code

II BEHEMMA :
- Het Plumares mysterie

WERKTUIGEN :

- De Afrika brug

II WERKTUIGEN :
- De Amerika brug

III WERKTUIGEN :
- Het filosofische voortijdse Afrika

IV WERKTUIGEN :
- Rigil Kent ontsluierd

EWA :
- De contextuologie
- De recyclocratie
- Van reformatie tot regressie - De Rodenbergse Catechismus

Hoofdstuk 67. De Zondologie

We kennen allemaal de reformatie. Daar zijn wij uit voortgekomen, zo goed en kwaad als dat ging. Het strijdveld was in psychologie en sociologie, want er werden gevaarlijke psychologische en sociologische spelletjes met de mens gespeeld, en eigenlijk was dit gewoon een gebrek aan psychologie en sociologie. Religie in de handen van onwetenden is gevaarlijk geschut.

Het volk is inderdaad ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis, wat zowel de nieuwe als de oude bijbel stelde. Psychologie en sociologie kunnen ook niet begrepen worden zonder de antropologie, de menskunde. De menskunde laat de grotere context zien. Maar ook in de antropologie liep de mens vast, en ging de mens in cirkeltjes bewegen.

De mens kent namelijk het verschijnsel van de vrouw niet. De man en de mens kunnen niet begrepen worden zonder degelijke amazonologie, oftewel de vrouwkunde. De mens heeft zichzelf gesaboteerd door een gebrek aan vrouwkunde, en nu rotzooit de mens maar raak met vrouwen, wars van enige kennis, niet gehinderd door enige kennis. En die gewoonte voert zich ook door in de andere takken van de wetenschap. Nu speelt het volk dan voor leider, maar is hierin niet bekwaam, zoals de nieuwe bijbel stelt. In het land der blinden is éénoog koning. Waar blinden blinden geleiden daar gaan dingen niet goed, en dat zien we overal om ons heen, tenminste, als we nog kunnen zien en daarvoor niet blind zijn, niet laodiceaans.

De mens moet de zondologie leren, de ellende-kennis, weten wat wel en niet zonde is, en hoe groot de zonde en ellende is, wat zowel de heidelbergse catechismus stelt als de nieuwe bijbel catechismus. Als er geen degelijke zondologie is, dan wordt de demonologie van de mens corrupt, als een projectie. Dan raken de filters van de mens verward, vervuild. Daarom is 1953 een belangrijk jaar, toen er een scheuring kwam in de gereformeerde gemeente. De zondologie werd ingevoerd, en de zondelogen scheidden zich af. Dat werd toen de GGiN, de Gereformeerde Gemeenten in Nederland, o.l.v. Steenblok en Mallan. Dat was een belangrijk fundament voor herstel van de Nederlandse theologie.

We moeten verder (reformatie), maar ook terug (regressie), naar het Nederland wat nog Nederduits was, naar het Germaanse Nederland, maar uiteindelijk komen we dan bij de amazone bron van Nederland aan. In het Amazone tijdperk heette Nederland Beloch-Amazonië, en dat waren Nederland en België, Zuid-Nederland, bij elkaar.

Waar geestelijkheid overgeestelijk wordt mist het belangrijke principes, telkens weer. Dit is ook het geval als religie overreligieus wordt.

Vandaar dat we ook spreken van een Beloch-amazons Zondologisch-Gereformeerde Kerk, wat de bron is van de Nederduits Gereformeerde Kerk. Zo gaan we nog een laag dieper, en dat is wel nodig om aan de geesten van Alva, en ook de geesten van het hypercalvinisme, en het hypergereformeerde te ontkomen.

Duitsland :
1500-1600 Theologische Reformatie (Luther, Calvijn)
1700 Filosofische Reformatie (Kant)

Nederland :
1800 Regressieve Reformatie (Afscheiding en Wederkeer) (Ledeboer, Kuyper)
1900-2000 Zondologische Reformatie (Steenblok, Mallan, 1953)

Och, Laodiceanen, keert toch terug tot de zondologie, opdat gij weet hoe diep die zondeval is gegaan, hoe groot de zonde en de ellende is, opdat gij moogt worden overtuigd van uw zonde, en zult wederkeren tot de vrouwkunde. U moet uw hemelse moeder weer leren kennen, opdat gij tot wedergeboorte zult komen.

Steenblok en Mallan waren als de Luther en de Calvijn van Nederland voor de Zondologie. Mallan volgde Steenblok op, zoals Calvijn Luther opvolgde. Het is niet genoeg om te komen tot de schuilplaats in Emden, in de Nederduits Gereformeerde Kerk. Nu moet u nog tot haar bron gaan. Ga van de geuzenkerk (reformatie) tot de amazonekerk (zondologie).

Krijg demonologie weer in balans met zondologie. Krijg apologetiek weer in balans met zondologie, en kom tot de vrouwkunde, de amazonologie, als sleutel tot de antropologie, opdat sociologie en psychologie hersteld kunnen worden. Laat dit de absolute basis zijn van enige homilethiek en ethiek. 1953 is de sleutel voor het herstel van Nederland. Nederland mag zo een poort zijn tot het herstel van Europa.

Zo kan de mens loskomen van het Wups-geslacht, wat een vals demonisch en gedeformeerd geslacht is, een laodiceaans geslacht wat valse drugs aanhangt. Van deze bloedlijn moet de mens losgesneden worden.

Hoofdstuk 68. Geuzen en Geuzinnen in de tachtigjarige oorlog en de afscheiding van 1834

Duitsland :
1500-1600 Theologische Reformatie (Luther, Calvijn)
1700 Filosofische Reformatie (Kant)

Nederland :
1800 Regressieve Reformatie (Afscheiding en Wederkeer)
Afscheidingen van de Hervormde Kerk, de koningskerk van Willem I :
1834: De Cock
1841: Ledeboer
1886: Kuyper

1900-2000 Zondologische Reformatie (Steenblok, Mallan, 1953)

Ik had een droom dat ik moest vluchten van de koningskerk van 1816, de kerk die alles aan de koning had onderworpen in plaats van God, in liberale vrijzinnigheid. Vrijzinnigheid is alleen maar goed tot een bepaalde mate, zolang het niet afwijkt van de hemelse inzettingen. Te weinig vrijzinnigheid kan ook weer een gevaar zijn, van bijvoorbeeld letterslavernij, dat de mens overdogmatisch wordt, wat ook altijd een kenmerk is geweest van de reformatie. Daarom moest de reformatie nog worden voortgezet.

Ik moest vluchten over een meer tot 1834, het jaar van de afscheiding en de wederkeer. Ik werd geholpen door de hemelse wachters van 1834. Ze hadden een wapenrusting van plastic. Ze hadden grote laarzen van plastic aan. Ik werd op het meer verschrikkelijk aangevallen door de geesten van 1816 die het volk niet wilden laten gaan. De wachters van 1834 konden met deze geesten afrekenen. Ze gaven mij een plastic bovenarmband en een plastic hesje. Maar ik merkte dat ik nog steeds niet met de geesten van 1816 kon afrekenen. Ik vroeg me af wat het geheim van de wachters van 1834 was. Het bleek hun plastic gordel te zijn, hun riem, die over de buik ging. Het was de Unie van Utrecht. De Unie van Utrecht was de geuzengelofte tot verzet tegen de Spaanse overheersing in de tachtigjarige oorlog, in 1579, en het aanstellen van de Nederduits Gereformeerde Kerk van Emden, van 1571, als Moederkerk van Nederland.

Ik wilde die gordel ook ontvangen, en ik kwam in aanraking met andere geuzen, en die vroegen mij hoe Utrecht werd genoemd in de taal van de voorouders, want dat zou belangrijk zijn, dan zou die

gordel geactiveerd worden. Ik zei toen : Anderlech, want dat was de amazone naam voor Utrecht in het amazone tijdperk.

Ik kreeg toen een bijbel te zien, en helemaal aan het einde was er een landkaart, en daar waar Rusland lag stond Lovz. Dat was een gebied in het Name gebied, de Amazone naam van Rusland. Er waren dingen fout gegaan in Lovz, en daarom kennen we het huidige tijdperk. Teveel vrijzinnigheid, wat ten koste gaat van de hemelse inzettingen, daar aan afdoet, wordt tot valse koninklijkheid. 1816 was een mengsel van Russische, Engelse, Franse en Spaanse geesten, als Alva die weer toesloeg, niet los wilde laten. Het is de doodsvijand van Nederland.

De amazones waren de vrouwen van de geuzen, die achter hun mannen stonden, hen moesten toerusten voor de strijd tegen de Spaanse overheersing van Filips II in de tachtigjarige oorlog. Zij belichaamden de Nederduits Gereformeerde Kerk, de moeder kerk van Nederland. Meer dan ooit heeft Nederland deze geuzinnen nodig.

Hendrik de Cock (1801-1842) rekende af met de teruggekeerde geest van Alva, die weer opnieuw toesloeg. Ledeboer en Kuyper streden aan zijn zijde tegen deze geest, want het hield Nederland verstandelijk en gevoelsmatig nog steeds in de greep. Deze geest wilde het volk niet laten gaan, en had zichzelf in andere vormen gegoten, via de expansie-drift van Frankrijk. Het is nooit een daadwerkelijke religieuze geest geweest. Het ging altijd om geld en controle, opdat de elite zich kon uitleven in het laodiceaanse-bourgondische. Het waren lauwe Laodiceanen waar de Cock tegen streed. Hij streed vanuit Ulrum, Groningen, en later Smilde, Drenthe. Hij was namelijk met zijn gezin in 1935, na de afscheiding in 1834, vertrokken naar Smilde vanwege vervolgingen en onderdrukkingen in Ulrum, maar nog steeds kreeg hij boetes voor het prediken van de afscheiding.

De Cock vertrok dus van Ulrum naar Smilde, nadat hij voor drie maanden in de gevangenis had gezeten. Hij wilde in Smilde een nieuw leven beginnen. Hij overleed in 1842 aan een ernstige ziekte, en zelfs toen werd hij niet met rust gelaten, want vandalen probeerden zijn graf te vernielen. Daarom moest zijn graf bewaakt worden. Hij werd begraven in Groningen. Die ernstige ziekte die hem velde was een longziekte. Toen hij zich in Smilde had gevestigd met zijn gezin werkte hij nog wel voor de christelijke afgescheiden gemeenten in zowel Drenthe als Groningen, en hij had veel tegenstanders.

Wij moeten ons vast blijven houden aan 1834 en het uitwerken, met de gordel van de Unie van Utrecht aan, wat een verzetsgordel is. Na Smilde werd hij in 1837 aangesteld tot predikant, waar hij in 1842 overleed. Groningen was het laatste station van zijn leven. Drenthe blijft belangrijk als een belangrijke vluchtroute in zijn leven. ‘Van Ulrum tot Smilde’ is hem op zijn hart geschreven, en nog steeds hebben de geuzen een schuilplaats in Smilde.

Hendrik de Cock hield van Ulrum, maar na zijn vrijlating was het onmogelijk nog daar te werken. De soldaten van Ulrum maakten hem het leven onmogelijk. Hij moest daarom wel zendeling worden, en vertrok naar Smilde, naar Drenthe. Dit pad ligt er voor ons allemaal. Zijn boodschap is altijd geweest dat een mens niet zalig wordt door vleselijke werken, door het houden van menselijke geboden, maar door de werkingen van het hemelse Woord, wat in waakzaamheid ontvangen kan worden. Hij streed hierbij tegen de Paapse kerk en de Liberale kerk, als tegen het Roomse beest. (Zie Acte van Afscheiding of Wederkeering, 1834, Hendrik de Cock, Ulrum)

Het Roomse beest was Laodiceaans zeggende : ‘Wij zitten als een koningin en zullen geen rouw zien.’ Hiervan wilde Hendrik de Cock zich afscheiden. De kerk was zo vrijzinnig, liberaal en laodiceaans geworden, dat Hendrik de Cock, die de geschriften van Calvijn had bestudeerd, terugriep tot de hemelse beteugeling, tot de zoogvrouwen. Hij noemde het feit dat de waarheid was aangerand, en dit had Nederland naar de rand van de afgrond gebracht. Het was een diepe Laodiceaanse zondeval die hij onder ogen was gekomen, en waar hij tegen streed. De waarheid was verdrukt, vertrapt en vertreden door leugenprofeten en lastermonden, stelde hij, die onbeteugeld waren, en de minnaren en onderwijzers van de waarheid waren verworpen en geweerd, als eenzame jongelingen. Hij riep op tot toetsen. Hij riep op tot afscheiding. De mens moest zich weer onderwerpen aan de hemelse leer en tucht, want de mens was afgeweken in het bourgondische en liberale. Hiervoor kwam hij in de gevangenis terecht.

Hij riep op tot waakzaamheid. Er waren vele flauwmoedigen en dwaalgeesten, zoals vandaag de dag. Hij riep de mens op tot onderdanigheid aan de hemel, in een ernstige toespraak in Ulrum in 1834. Hij riep op tot het terugkeren tot de grondwaarheden. Hij waarschuwde tegen de listigheid van schone titels en opschriften. Hij riep weer op tot de terugkeer tot het gezegde : ‘Zonder Mij kunt gij niets doen.’ De mens was dood in zonden en slaaf van zonden, en moest dat onder ogen komen. De mens moest terugkeren tot de ellende-kennis, de diepte kennen van de zondeval, de grootte van de zonde en de ellende, om zo ervan te kunnen loskomen. Men moest dus eerst de Laodiceaanse verblinding afdoen.

De blinden van het volk werden geleid door blinden, zoals vandaag de dag ook het geval is. ‘Beproeft de geesten of zij uit God zijn,’ riep hij. Er waren grijpende wolven in de gemeente binnengeslopen die geen herders waren. Het waren verleiders. Hij wees terug op de zondologie en de alarmologie, als basis voor de demonologie. Hij verkondigde dat de bomen van ongehoorzaamheid zouden vallen en zullen blijven liggen waar ze waren, tot in alle eeuwigheid. ‘Gelijk de boom valt, blijft hij liggen.’ Het was geen strijd tegen vlees en bloed, zoals de Fransen deden. De Fransen waren een beeld van vleselijke strijd en grijpzucht, en dat was de basis voor de 1816 kerk, en daar moest de mens van loskomen. Het volk was te gronde gegaan door de handelsgeesten van het sofisme, door lichtzinnige drogredenen die niet zijn geworteld in de ellende-kennis.

Hij stelde : ‘Wij moeten toch niet alleen weten, dat wij zondig zijn, maar ook, hoe groot onze zonden en ellenden zijn.’ Dat is het beginsel van de zondologie, de ellende-kennis, als antistof tegen het laodiceanisme. ‘Spreek tot ons zachte dingen,’ zegt het laodiceanisme, het religieuze hedonisme.

Het gaat niet om de vleselijke werken, stelt de Cock, maar om de goede, waarachtige werken, waarvan Calvijn zei dat de mens hiervoor blinder was dan een mol.

Hoofdstuk 69. Van Kuyper tot Kuypenga - De bron van de Afscheiding van 1834

1835 is een belangrijk jaar in de theologie. De Nederlandse Luther van de Afscheiding, ook wel de Regressie genoemd (De Wederkeer), vluchtte van Ulrum, Groningen, tot Smilde, Drenthe. Het was een tijd van grote vervolging en onderdrukking. De koningsgeesten of willemsgeesten zaten achter hem aan, die wilden dat hij zou buigen voor de koningskerk van Willem I. Die had de Nederduits Gereformeerde Kerk van 1571 (Duitsland) en 1579 (Nederland) onderworpen aan het Nederlands-Franse cesaropapisme, een systeem waarin de wereldse leider ook tegelijkertijd de geestelijke leider is, in dit geval als de Nederlandse farao. Waar de Fransen nog een zekere godsdienstvrijheid kenden was dit niet het geval bij de vernieuwde kerk van 1816. De mens moest onderworpen worden aan de hervormde paus, aan de nieuwe Nederlands Hervormde Kerk, want zo ging deze koninklijke vorm van de Nederduits Gereformeerde Kerk nu heten.

1834 was het jaar van de Afscheiding, waarin de christelijke afgescheiden gemeenten ontstonden, o.l.v. Hendrik de Cock, die de geschriften van Calvijn had bestudeerd. In principe was het toen weer gewoon de Nederduits Gereformeerde Kerk. Kuyper noemde zijn afscheiding in 1886 van de Nederlands Hervormde Kerk de Nederduits Gereformeerde Kerken, wat in 1892 werd tot de Nederlands Gereformeerde Kerken in Nederland. Dit was een poging om de moederkerk van Nederland te herstellen en onder God te plaatsen, in plaats van onder de koning.

Dit systeem van Kuyper werd ook meer en meer een systeem van kerken, van synoden, en daarom was er in 1944 de vrijmaking van Klaas Schilder, want die wilde dat God het voor het zeggen had, en niet de kerk.

Er werd teruggewezen op Dordrecht, op 1618. Daar was het één en ander mis gegaan. Als we naar 1816 kijken, waar ook het één en ander misgaat, dan bestaan die jaren uit dezelfde cijfers, maar dan zijn de 8 en de 6 gewisseld. 1618 stond voor overreligieusheid, en 1816 stond voor overvrijzinnigheid, wat in principe gewoon bij elkaar hoort, en wat de fundamenten zijn, de twee vleugels, van de geest van Alva. Daarom moest 1834 wel komen, en in 1835 vond de wederopgebouwde Nederduits Gereformeerde Kerk een schuilplaats in de Smilderse wildernissen. Ook hier werd deze kerk nog vervolgd, want er volgden nog vele boetes voor Hendrik de Cock vanwege het prediken van de Afscheiding en de Wederkeer. De Nederduits Gereformeerde Kerk was op een regressief-gereformeerd fundament gekomen, als regressief-gereformeerde kerk. Dat was een begin. Nu moest men nog tot de dieptes van Smilde zien te komen.

1835 was dus een belangrijk geuzenjaar in de strijd tegen de omgevormde geest van Alva. Alva was inmiddels diep doorgedrongen tot het hart van Nederland, in vele vermommingen. De koning had de plaats van God ingenomen, en daarna zou de kerk de plaats van God innemen. Zo is dat altijd geweest. 1835 was een belangrijke vluchtroute. De mens moest weer buigen voor de hemel. Cesaropapisme is van het vlees. Het vlees wil koning zijn, het vlees wil kerk zijn, en het vlees wil God zijn. Dat is wat de geest van Alva is. Het is een losbandige, onbeteugelde geest die zijn eigen systeem heeft opgezet om de mens te onderwerpen aan de maatstaven van het vlees, en deze geest is zeer koppig en chronisch. Groningen had de eerste stap gezet in de Afscheiding in 1834 (Ulrum), en Drenthe zou de tweede stap zetten in 1835 (Smilde).

We zien in 1953 de Zondologische Reformatie van Steenblok en Mallan, het terugkeren tot de ellende-kennis, de kennis van de diepte van de zondeval, van de grootte van de zonde. 53 is verbonden aan 35. Die getallen horen bij elkaar. De mens ging van de 18 naar de 19, en zo draaiden de getallen. Dit zijn ook ezelsbruggetjes in het bestuderen van de kerkgeschiedenis.

Er was in de jaren 1800 een oorlog tussen de hervormden en de gereformeerden, en die is eigenlijk altijd gebleven. De hervormden beroemden zich op 1816, dat de gereformeerde kerk was overgegaan tot de hervormde kerk, en vervolgden zo de gereformeerden. Daarom wilden velen de naam gereformeerd niet meer gebruiken, terwijl anderen de vervolging voor lief namen, en herstel wilden zien van de nederduits gereformeerde kerk. Zij die vrijheid wilden noemden zich de christelijke afgescheiden gemeenten, en zij die gereformeerd wilden blijven ondanks de vervolgingen noemden zichzelf de gereformeerde kerken onder het kruis, de zogeheten kruisgemeenten of kruiskerken.

Ik heb die strijd ook in de familie gezien. Mijn opa was hervormd, en mijn oma nederlands gereformeerd. Als mijn oma de naam Jezus Christus zei was mijn opa overstuur. ‘Mens, hoe durf je dat te zeggen ?’ Voor beide kanten valt veel te zeggen.

Willem I trad af in 1840 en overleed in 1843. Willem II, de zoon van Willem I, werd in 1840 koning, en zo begonnen langzaam de godsdienstvervolgingen te verdwijnen. In 1848 stopte de vervolging geheel vanwege aanpassingen in de grondwet. Vanwege 1840, 1843 en 1848 kwamen de gereformeerde kruiskerken en christelijke afgescheiden gemeenten in 1869 samen als de christelijke gereformeerde kerk. Het was weer veilig om de naam gereformeerd te gebruiken. Veel van de christelijk gereformeerde kerk ging op in de doleantie van Kuyper, in het herstel van de Nederduits Gereformeerde Kerk, en het overblijfsel daarvan bleef gewoon de christelijk gereformeerde kerk, in 1892. Jacobus Wisse zorgde voor het voortbestaan van de christelijk gereformeerde kerk, buiten de doleantie van Kuyper.

Er waren ook andere groepen die buiten deze twee verenigingen bleven van Kuyper en Wisse. Dezen verenigden zich met de gemeenten van Ledeboer in 1907 in de gereformeerde gemeente van Kersten.

Toen Hendrik de Cock van Noord-Laren naar Ulrum ging werd hij daar in 1829 werd bevestigd door zijn acedemievriend Hofstede de Groot, die daar ook voorganger was, maar waarvan veel werd gemist in de prediking. De sleutel tot de afscheiding van 1834 is eigenlijk een gemeentelid daar geweest, genaamd Kuypenga. Hij werd de leerling van De Cock, maar was de sleutel tot verdere bekering van De Cock, want Kuypenga sprak vaak over zijn verdoemelijkheid tot God, waarbij hij zei dat hij geen zucht tot zijn zaligheid zou kunnen brengen, waarmee dan bedoeld werd dat we nergens komen met zomaar vleselijke werken. Hij kreeg niet alleen het besef hoe groot de zonde en de ellende was (zondag 1 van de Heidelbergse catechismus), maar ook hoe verdoemelijk hij was voor God, als een besef van de grootte van het oordeel wat daarover moest komen. En verdoemelijkheid is niet iets naargeestigs en zwartgalligs van ‘straf als doel op zich’, maar ‘het in aanmerking komen voor correctie’, oftewel de hemelse zorg en tucht, als middelen van de hemelse opvoeding, iets wat bij het zoonschap hoort, want wat er veel insluipt in gedeformeerde kerken is dat ze de verdoemelijkheid op anderen proberen te schuiven, en zo wordt het corrupt en gruwelijk.

Nee, het oordeel begint bij God’s huis. De gedeformeerde kerk is Laodiceaans. Zij leven in projectie, zonder zelf-reflectie, zonder introspectie. Daarom moet de mens terugkeren tot de Zondologie en tot Kuypenga, en gaan inzien hoe verdoemelijk hun vlees is voor God. We hebben het hier over de bron van de Afscheiding. Zonder het besef van de verdoemelijkheid is er geen afscheiding mogelijk. (Zie Een Schat in Aarden Vaten, eerste serie, III, Werken zolang het dag is, het leven van Hendrik de Cock, 1915, p. 12)

Och Laodiceanen, bedenkt toch hoe diep gij zijt gevallen, hoe verdoemelijk gij zijt voor God.

Ik zag eens man dansen voor een indiaanse vrouw. Het was een jongen, en hij danste heel nederig, niet met zijn lichaam protsende, maar hij vernederde zich voor de vrouw in zijn dans, alsof hij verdoemelijk was, als een beeld dat de mens verdoemelijk is voor moeder natuur, voor Moeder God. Dat beeld is me altijd bijgebleven.

Kuyper noemt de zondeval, ook in het Noachitische tijdperk, brooddronkenschap, een woord wat tuchteloze overmoed betekent, joligheid. Hij benoemt het wenen over de zonde, de schuld, en de doodschuld van het menselijk geslacht als teken van de wedergeboorte.

G. Wisse predikte dat Nederland aan de rand van de afgrond was gekomen, dat er een stortvloed was gekomen van geestelijk verval, dat de mens werd bedrogen door een duivelse genotscultuur, een verdovend gevaar van welvaartscultuur.

Wisse : 'Evenals in de medische wetenschap de verschijnselen, het verloop enz. ener ziekte worden waargenomen, onderzocht, bestudeerd, om daarna ten slotte in een wetenschappelijk boek te worden beschreven; zo ook is er velerlei in het zieleleven, hetwelk men eerst daar in die ziel heeft waar te nemen, te controleren, te zien ontplooien enz., om eerst daarna het als bevindelijke geleerdheid, als empirische (ervarings) wetenschap te beschrijven.'

Wisse noemt de droefheid naar God als een eerste teken van de wedergeboorte, want : 'Schreiend wordt de mens geboren; zo natuurlijk als geestelijk. Gelijk het een der kenmerken is van normale geboorte, dat het kindeke schreiend ter wereld komt, zo is dit ook een verschijnsel onafscheidelijk verbonden aan de ware, geestelijke geboorte uit God. Wie wedergeboren wordt, geboren uit water en het geestelijke, hij komt schreiend tot zijn nieuwe aanzijn. Als God een mens gaat levend maken, doet Hij hem eerst sterven. Het betekent een droefheid, welke overeenkomstig, volgens God is; dat wil zeggen: een droefheid welke behoort bij de aanvoeling en ontmoeting Gods in onze ziel. Wie met God in aanraking komt, vangt om te beginnen, niet aan met juichen, maar met schreien. De openbaring, de aanvoeling, de ontmoeting Gods in onze ziel verwekt smart, droefheid in ons.' Hij stelt dat dit ook de weg is om het stenen hart te verzachten tot zachtmoedigheid, een ander teken van wedergeboorte. Dit is geen wereldse zachtmoedigheid, maar een hemelse, verbroken zachtmoedigheid. Het is de zachtmoedigheid van de hogere natuur.

Wisse : 'Ik heb eens gelezen van een Engelse godgeleerde, die het schreien naar God zó zalig vond, dat hij verklaarde het jammer te vinden, dat alle tranen in de hemel zouden worden afgewist; want,

zo dacht hij, dan zouden ook deze tranen, die van de droefheid naar God, niet meer vloeien, en dit vond hij, gelijk gezegd, een waar gemis. Gij kunt die man mogelijk wel verstaan, beste lezer? Ja waarlijk, het is te bekennen, dat dit schreien naar God zoetigheden bevat, die reeds ver boven alle aardse genietingen uitgaan.'

Het moet in de natuur van de mens zitten dat hij smeekt om genade, maar zich toch onderwerpt aan het oordeel, want de Heere neemt de mens alleen aan in loondienst en zoonschap. In diepte is dat dus geen plaag, maar een opvoeding en een scholing. Het oordeel is geen doel op zich.

In Ulrum kwam de Cock in aanraking met Kuypenga, en zag zo in hoe verdoemelijk hij was voor God, en door deze gewaarwording veranderde zijn prediking, om zo te leiden tot 1834 en 1835, in de dieptes van Ulrum en Smilde. Oh, laat de mens toch gaan tot de Ulrumse wildernissen om zo het Smilderse geheimenis te aanschouwen. Zo breekt de mens los van het vlees, en zal het zaad volledig uitgestort worden en geheel sterven, omdat de mens tot wedergeboorte kan komen in de baarmoeder van moeder Ulrum, die Smilde is.

Wij moeten als Ismael en ezau onze verdoemelijkheid inzien en deze tranen van verbrokenheid voor eeuwig wenen, om zo opgenomen te worden, zoals de Nieuwe Bijbel Catechismus ook stelt. Daartoe is de nieuwe bijbel gekomen, om hier de aandacht op te richten, opdat er een doorgang is voor de mens uit de overvrijzinnig geworden gedeformeerde kerk, uit 1816. In dat opzicht is 1834 het oog van de naald.

In de jaren daarvoor begonnen de woorden van Kuypenga steeds meer door te dringen tot de Cock, van zijn verdoemelijkheid tot God, en daarom is 1831 een absolute basis geweest voor 1834. Reeds in 1831 begon de afscheiding in Hendrik de Cock zelf. Hier werden de voorbereidingen getroffen voor de grote exodus. Kuypenga was als de Aäron van de Nederlandse Mozes, de Cock. Kuypenga sprak op hem in, en herinnerde hem aan de grote opdracht.

De voeten van Jezus zullen staan op de olijfberg bij zijn wederkomst, maar Jezus is een hele zwakke vertaling van de Griekse en Aramese baarmoeder, dus we hebben veelal met de Moeder God te maken, of de godin van de deugd, zoals Petrus en Paulus, en ook de oude profeten, volgelingen waren van Areta, wat in principe gewoon een Griekse naam is voor God. Jezus in de wortels dus zeer vrouwelijk. Haar voeten zijn geen plaag, maar een beeld van de opvoeding : terug naar de wortels, terug naar de geschiedenis, naar de moeder aarde, de grond onder onze voeten. Daarom viel Maria aan de voeten van Jezus, en zat aan de voeten van Jezus om van hem te leren, en lag Ruth aan de voeten van haar losser Boaz, waar zij sliep. Het zaad was geheel gestorven.

We spreken van de grote depressie van de jaren 1800, ruwweg van 1831-1842, de dertiger jaren van de jaren 1800, waarin de mens werd herinnerd om los te breken van zijn Laodiceaanse houding van 1816.

In mijn jeugd voelde ik me opgesloten in de Nederlands Gereformeerde Kerk. Het pakte me niet. Ik had het gevoel dat er iets miste. Met catechesatie speelde de dominee een tape af met daarop een fragment van ‘Children of the Damned’, kinderen der verdoemden, van de band Iron Maiden. Dat pakte me wel, maar hij speelde het af om ervoor te waarschuwen. Het was maar een fragment, en sinsdien vroeg ik me af hoe het nummer verder zou gaan. Het was een open einde, en ik verzon van

alles in mijn hoofd. De kinderen der verdoemden, of verdoemelingen, zijn de kinderen van 1834, die blootgesteld werden aan de geuzenvervolgingen. Je mocht namelijk niet afwijken van het heersende. Geuzen was een woord voor armoedszaaiers, verschoppelingen, verdoemden, bedelaars, smekelingen. Een verdoemeling betekent in het Egyptisch ‘een besnedene van het hoofd’, oftewel iemand die zich niet braaf aan leiders onderwerpt. Het betekent ook de besnijdenis van het verstand (d’m). Ik had als kind dromen dat de amazones tot me kwamen, me riepen, als een beeld van Moeder God, als een beeld van de wederopbouw van de moederkerk van Nederland, de Nederduits Gereformeerde Kerk. Het beginsel van deze kerk, die in Emden, Oost-Friesland, in Duitsland, ontstond, was ‘geen kerk zal over de andere kerk heersen.’ Het was een beginsel van godsdienstvrijheid. ‘Geen leider zal over een andere leider bepalen, geen mens zal over een ander mens bepalen. Alles is onderworpen aan God. Alleen God kan bepalen, en God’s wegen zijn ondoorgrondelijk.

Hoofdstuk 70. Kinderen van Alva : 1886 - de jongere zus van 1816

De veronderstelde wedergeboorte is geen daadwerkelijke wedergeboorte, dus eigenlijk een soort gokken, en kan een mens op het verkeerde been zetten en doen indutten.

Artikel 105, synode Utrecht, gereformeerde kerken in nederland :

‘En wat uiteindelijk het vierde punt de onderstelde wedergeboorte aangaat verklaart de synode, dat volgens de Belijdenis onzer Kerken het zaad des verbonds krachtens de belofte Gods te houden is voor wedergeboren en in Christus geheiligd, totdat bij het opwassen uit hun wandel of leer het tegendeel blijkt; dat het echter minder juist is te zeggen, dat de doop aan de kinderen der gelovigen bediend wordt op grond van hun onderstelde wedergeboorte, omdat de grond van den doop is het bevel en de belofte Gods; dat voorts het oordeel der liefde, waarmede de Kerk het zaad des verbonds voor wedergeboren houdt, geenszins zeggen wil, dat daarom elk kind waarlijk wedergeboren zou zijn, omdat Gods Woord ons leert, dat niet allen Israël zijn, die uit Israël zijn, en van Izak gezegd wordt: in hem zal u het zaad worden genoemd (Romeinen 9:6-7), zodat in de prediking steeds op ernstig zelfonderzoek moet worden aangedrongen, aangezien alleen wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.’

En ook : ‘Intussen meent de Synode dat de stelling, dat elk uitverkoren kind daarom reeds vóór den Doop metterdaad wedergeboren zou zijn, noch op grond van de Schrift noch op grond van de Belijdenis te bewijzen is, dewijl God zijne belofte vervult naar zijne vrijmacht op zijnen tijd, hetzij vóór of onder of na den Doop, zoodat het eis is zich hierover met omzichtigheid uit te laten en niet wijs te willen zijn boven hetgeen God ons heeft geopenbaard.’

Dit is dus een half-half leer, en een hele gevaarlijke formulering. G. Wisse streed hiertegen en noemde het de gevaarlijkste dwaling van die tijd. Klaas Schilder streed tegen de ‘algemene genade’ van Kuyper, omdat Klaas Schilder leefde vanuit het werkverbond.

Kuyper :

- veronderstelde wedergeboorte
- algemene genade

Natuurlijk nuanceert hij dit, en noemt hij de algemene genade slechts een uitstel van het oordeel, maar het is en blijft gevaarlijk. Het genade tijdperk doet de mens in slaap sussen. De mens moet zich bekeren van zijn boze en vleselijke werken. Het is allemaal heel half half bij Kuyper, tricky.

Vannacht weer een droom gehad over de Kuyper kerk van 1886. Mensen, hier ging het verkeerd. Het heette de Nederduits Gereformeerde Kerken in Nederland, als een poging om de Nederduits Gereformeerde Kerk weder op te bouwen, die in 1816 was weggenomen, was veranderd tot Nederlands Hervormde Kerk, onder koningsbevel. We kunnen 1886 beter de Unie van Kuyper noemen. Hierin kwamen nieuwe afgescheidenen samen met oude afgescheidenen.

Er waren al eerdere unies geweest, zoals die van Middelburg in 1869, de Unie van Middelburg, die ze de Christelijk Gereformeerde Kerk toen noemden, waarin vervolgde kruisgezinden zich herenigden met de Cocksianen, de christelijke afgescheiden gemeenten. Ook daarover had ik vannacht een droom.

Ik was in zwaar gevecht met de geesten van de Kuyper kerk. Ze hadden vrouwen maskers op, deden zich voor als vrouwen, met vreemde glimlachen, alsof ze aan de drugs waren. Het waren een soort clowns, waar ik al eerder dromen over had gehad in het verleden. Ik mocht me niet van hen afscheiden, of in onmin met ze leven, anders zouden ze mijn plaatje afnemen, alsof ik afhankelijk van ze zou zijn. Ze deden zich ook voor als mijn jongere broer.

Ik was op de planeet Drenthe in een parallelle wereld en zou naar het station gaan om terug te gaan naar mijn geboortedorp. Ik kwam daar mijn vader tegen, een parallelle vorm. Hij had een glimlach, en het viel me op dat hij een stuk kleiner was. Hij gaf mij toen 15 euro voor nog een soort van ‘verjaardag’, een soort van iets wat ik bereikt had door mijn werk. Toen liep ik verder op het station om een treinkaartje te kopen. Het waren geen treinkaartjes, maar druppels die je op je tong moest nemen. Ik liet het druppeltje op mijn tong vallen en zo kwam ik aan in mijn geboortedorp, als door een droom. Je moest dan gewoon ergens gaan zitten.

De parallelle vader had een probleem met onreinheid, en kon dat niet inhouden. Het was een ziekte, en ik zei dat ik hem daarbij zou helpen. Hij was christelijk gereformeerd, en ik zei tegen hem dat daar het probleem was. We moesten verhuizen naar Smilde. We moesten gewoon nederduits gereformeerd zijn. We kregen voor die verhuizing 3 druppels op de tong. Zo gebeurde die verhuizing dus als iets medicinaals in het lichaam.

We hebben te maken met deze unies :

1834 - De Unie van Ulrum (De Cock)
1841 - De Unie van Ledeboer
1869 - De Unie van Middelburg (christelijk gereformeerde kerk)
1886 - De Unie van Kuyper
1892 - De Tweede Unie van Kuyper (samen met het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk werden zij tot de gereformeerde kerken in nederland)

Dit zijn allemaal afscheidingen van de nederlands hervormde kerk van 1816.

Ik zag in de droom de lijnen van de Kuyper kerk ook doorwerken door een oom van mij die pas is overleden, als een soort religieuze vraatzucht, maar dat zijn geesten, Saturnische geesten. Ook zag ik het doorwerken door de biologische vader. Verschrikkelijk. Het is een grote oorlog met de Kuyper geesten die het volk niet willen loslaten. Het ging fout in 1886, en fout in 1892. We moeten terug naar Smilde. Ook Klaas Schilder kwam meer en meer in gevecht met de geesten van Kuyper, wat tot zijn afzetting leidde, en tot de vrijmaking in 1944. Dit was ook de basis voor 1953, want ook de gereformeerde gemeente was aan het indutten onder invloed van deze geesten. Het zijn wereldsgezinde geesten met een religieuze schijn. Het is een poedermiddel, een slaapverwekkende zoetheid in de broodjes, wat dus ook als make up wordt gebruikt voor de vrouwen. Het is een cosmetische industrie. Het zijn mannequins, de etalage poppen van Kuyper. Verschrikkelijk. Blaast de bazuin. Keer terug tot de Nederduits gereformeerde kerk, keer terug tot 1834, tot Kuypenga in 1831 om een verdoemeling voor God te worden, oftewel iemand die in aanmerking komt voor de hemelse correctie, een hoofd-besnedene, geen brave Kuyperborst meer. Och, laat uw verstand besnijden, en ontvlucht de Laodiceaanse schijnkerk. Zij gaat in lichtvaardigheid en schijnheiligheid ten onder, omdat ze bepaalde principes aan hun laars hebben gelapt. Deze principes zijn terug te vinden in de Nieuwe Bijbel Catechismus en de Nieuwe Bijbel.

Nederland ging de afgrond in in 1886, in een bakkersput, het grote Kuyper complot. Kuyper maakte dingen beter en slechter. Ook hij moest nog bevrijd worden. Die bevrijding ligt in de grote depressie van de jaren 1800, de depressie van Kuypenga en de Cock, van 1831-1842, in het tijdperk van grote vervolging, het nazi-tijdperk van de jaren 1800. Dit werd overgenomen door de gereformeerde nazi’s van 1886, wat zijn hoogtepunt kreeg in de afzetting van Klaas Schilder in 1944 als het begin van de vrijmaking. Het was Schilder tegen Kuyper. Schilder wees terug op de geschiedenis, toen de gereformeerde kerk meer en meer tot een dwangbewind werd. Schilder wilde in hoger beroep kunnen gaan, en zich niet onderwerpen aan synodale beslissingen. Hij wees hierbij op artikel 31 van de Dordtse kerkorde. Het Kuyper systeem was een te nauw systeem geworden. De mens werd ingesloten. De geest van Alva had een gat gevonden in 1886, en maakte er dankbaar gebruik van.

1886, de jongere zus van 1816, als kinderen van Alva.

1886, de dochter van Alva, werd hoe langer hoe erger in haar opgroeien, tot de grootste vijand van Nederland, als een Saturnische vijand, die zijn eigen kinderen opvrat. Het was een kannibaalse bakkerij. Zo zou Kuyper het nooit bedoeld hebben, maar dat waren nu eenmaal de geesten die erdoor werkten. Ook Kuyper moest nog bevrijd worden van Alva. Hij werd gemaakt tot een levend schild voor Alva, als krijgsgevangene, als slaaf. Ja, deze wilde jongen was nog een slaaf van Alva, en werd bedreigd door de geest van Alva.

In de naam van Smilde breken wij deze banden, en bidden wij voor de verdere bevrijding van de Kuyperianen, want het zijn geesten van de dood. Het zijn fluistergeesten, sjoemelaars, assassins, huurmoordenaars. Zij moorden voor Alva in het kinderleger.

Laten wij daarom terugkeren tot de baarmoeder van moeder Smilde, tot verdere wedergeboorte. De Kuyperkerk werd de nieuwe koningkerk. In 1944 wees Klaas Schilder de weg terug.

De geest van 1886 is genaamd Wielpje. Het is een klein meisje, en sluw. Ze is de kleine koningin die zich heerseres waant, als éénoog heersende over het land der blinden, zwaar aan de drugs.

Och, laten wij toch zorgdragen over deze geesten. Ze moet naar een verzorgingstehuis. Deze geesten zijn zwaar verminkt, psychisch verminkt. Ze zijn doodsvijanden van Nederland, maar hebben hulp nodig. Ook Wielpje is slechts een slaaf van Alva. Laten we bidden voor Wielpje, dat ze het rechte pad zal vinden. Ze wordt onder schot gehouden door veel ergere geesten van 1886.

Och, laten we geen blinde vuistvechters zijn, maar dit tot de bodem uitzoeken.

Het is laodiceaanse drugs van eigenwaan, eigengerechtigheid, overzelfvertrouwen en verwaandheid. Ze zijn als koeien in de stal die gemest worden voor de slacht, totaal bedolven onder deze drugs. Het zijn fokschapen.

Klaas Schilder was een frisse wind in Nederland, in 1944, wat onherroepelijk leidde tot 1953, de laatste trein terug tot Smilde. Och mensen, keert toch terug, en blijft niet rondhangen. Stop toch met het eten van zoete broodjes en zoete taartjes. De mens is allang dood en opgezet als etalage poppen in de kerk van Kuyper, in 1886, wat een zelfde soort schrikjaar is voor die tijd als 1984. 1886 was de 1984 van de jaren 1800. Een schrikjaar. Gruwelijk. Maar de Laodiceanen lustten er wel pap van.

1886 was gewoon een nieuwe 1816, gewoon eenzelfde soort systeem, maar dan in een andere vorm.

De tachtigjarige oorlog was nog niet afgelopen. De geuzen hadden nog steeds een strijd te voeren met Alva. De mens was tussen twee vuren ingekomen in de periode van 1816-1886, als een zeventigjarige oorlog die door de Kuyper kerk werd gewonnen. De bakker had gewonnen, en zijn broodjes waren lauw. Nederland ging verder ten onder in deze Laodiceaanse kerk. Er was ontwaking in 1944 en 1953 : Terug naar Smilde. Er was daar een gat in de aarde, terug tot moeder Smilde, tot de Smilderse wildernissen waarin wedergeboorte was. Daarin lag nog steeds de Nederduits gereformeerde kerk opgeborgen, als schuilplaats voor de geuzen.

Hoofdstuk 71. Het Kuyper Komplot

Abraham Kuyper was een wijs en geleerd man met een enorme kennis van zaken, en had alle elementen die nodig waren, maar hij sjoemelde ook. Er werden dingen uit verband gehaald en de

verhoudingen klopten niet. Daarom stonden ook vele predikanten, waaronder Klaas Schilder, op tegen zijn leer, want die was benauwend, verstikkend. Het woordje genade werd teveel gebruikt in zijn leer, en hij beschreef de verschillende soorten van genade, zowel zaligmakend als niet-zaligmakend, maar overgebruik van genade doet het volk in slaap sussen.

Er was een hogere en een lagere Kuyper. De lagere Kuyper groeide uit tot een doodsvijand van Nederland, iets wat in Kuyper was geslopen.

Hij weet het allemaal wel, en noemt het ook wel zo nu en dan op, maar wordt dan weer snel afgeleid door andere dingen, die ook in hem leefden. Het mannelijke houdt hij zogezegd groots, en het vrouwelijke wordt ondervoed.

Ja, hij wijst terug op de oude paden, op de voorvaderen, als een echo, en daar moeten we ons aan vasthouden. Hij noemt het belang van de belijdenis van het dodelijke karakter van de zonde, in het eerste deel van ‘De Gemeene Gratie’ uit 1902 (p.11). De mens was van nature dood door de zonde en de misdaden. Hij noemt dan het verschil tussen zaligmakende en niet-zaligmakende genade, en de niet-zaligmakende genade is ook niet eeuwig, maar tijdelijk en tot het tegenhouden van het verderf, in de zonde school. Zijn mandaat is : ‘Geen zondvloed meer, maar een meerdere genade ter inbinding en stuiting van de zonde.’ (p.25)

Maar genade neemt hier de plaats in van de nodige tucht. Daarom waarschuwde G. Wisse ook tegen deze leer, en tegen de veronderstelde wedergeboorte die er in sloop. En nog steeds moet er gewaarschuwd worden, want Nederland is hierdoor aan de drugs gegaan. Waar Kuyper overvloedig hamerde op zijn genadeverbond, hamerden Wisse en Schilder op het werkverbond. Wisse hamerde ook op het weenverbond, wat Kuyper soms ook wel noemde, maar het genadeverbond was overheersend in de Kuyper kerk. Al het andere had een ondergeschikte plaats. Voor Kuyper was de genade een beteugeling van de mens, en een strategie van God, die beter was dan telkens weer zondvloeden te zenden, waarbij hij ook wees op Calvijn.

Kuyper wees op de ontwikkeling van het menselijke geslacht, en de humane christelijke wereld, en dat die niet zou hebben bestaan als er meerdere zondvloeden telkens zouden zijn gekomen, maar wat zien we om ons heen ? Alles heeft zich juist meer en meer gedeformeerd. De zonde is tot een hoogtepunt gekomen. Dan is genade wel het laatste wat moet gebeuren. Kuyper draaide de boel dus om, en zat zoete broodjes te bakken, ondanks dat hij veel rake klappen uitdeelde. Bij elke klap greep hij een zoet broodje om zichzelf te belonen. Hij werkte voor klinkende munt.

Niet genade is zo belangrijk, maar het zijn van een verdoemeling, de terugkering tot 1831 in de dieptes van de Smilderse wildernissen van de Afscheiding. Al met al was dat de afscheiding van Kuypenga, niet zomaar van Hendrik de Cock. De verdoemelingen factor zien we veel te weinig in het werk van Kuyper, die vaak rustig om alles heenpraat. Daarom moest na 1886 1953 terugkomen om weer terug te wijzen, als een weg uit Laodicea. Laodicea was de hoer die op het beest reed, die handelde met de koningen der aarde. Ze zouden elkaar weldra aan stukken rijten en verscheuren.

Dan gaat Kuyper verder met zijn gruwelijke uiteenzetting van de genade :

‘Genesis 9

Deze Goddelijke toespraak begint en eindigt met „zegen te spreken", en sluit al het overige in dit kader van zegeningen in. Er staat niet: „En God sprak tot Noach", maar uitdrukkelijk: „En God zegende Noach en zijne zonen." Men doet uit dien hoofde aan de beteekenis van het gezegd verhaal te kort, zoo men dit karakter van zegenende genade alleen in vs. I en vs. 7 zoekt, en het uitsluit van wat daar tusschenin ligt. Slechts zooveel mag toegegeven, dat in vs. 1 en 7 dit zegenende karakter meer regelrecht uitkomt. Daar toch beet het: „Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde", en dan nogmaals in vs. 7: „Maar gijlieden, weest vruchtbaar en vermenigvuldigt; teelt overvloediglijk voort op de aarde, en vermenigvuldigt haar." Wat nu tusschen deze beide rechtstreeksche zegenspreuken ingesloten ligt betreft: 1°. de zedelijke overmacht die aan den mensch over al het gedierte wordt gegeven; 2°. het verlof om zich met het vleesch der dieren te voeden; 3°. het verbod van het eten van rauw vleesch met zijn bloed; 4°. de instelling van de Overheid en het gebod van de doodstraf. Vier stukken die als uitingen van genade zijn op te vatten, en eerst alzoo recht kunnen verstaan worden.'

Lieve help. Mijn God, mijn God. De mens werd opgeroepen om het vlees, het ego, te verscheuren, maar niet het vlees wat leven in zich heeft, oftewel 'vlees en bloed', wat gewoon het vlees van de schepping is, de mensen en de dieren. Het waren geen letterlijke dieren die de mens mocht eten, maar het was zinnebeeldig vee als een beeld van het kwaad, wat ook in de grondteksten naar voren komt, want als er vee werd geofferd dan betekende dit in het Aramees dwaalleer, zonde en leugen. De mens heeft het verletterlijkt, en Kuyper durfde dat ook nog eens uitingen van genade te noemen. Deze wilde jongen was het spoor helemaal bijster geraakt, ondanks zijn enorme kennis en geleerdheid. Hij had veel kennis van de westerse gereformeerde leer, maar niet van de grondteksten waarvan het was afgeweken en misvertaald. Vandaar dat predikanten vandaag de dag taalkundig behoren te zijn, om dit soort misstanden te voorkomen. De Kuyper kerk was het volk wat ten gronde was gegaan door gebrek aan kennis.

Hij zegt dan :

'Maar ook ten tweede, doordien het God belieft om aan de dierenwereld vreeze voor den mensch in te storten. In ruwe, vernielende kracht gaat vooral het wilde dier den mensch zoover te boven, dat er voor den mensch aan geen weerstand te denken zou zijn. Maar wat ge in het sterke paard het duidelijkst ziet, t. w. dat het zich naar den mensch schikt, voor den mensch zwicht, voor den mensch uit den weg gaat, en zich ten slotte zoo met zijn meester vereenzelvigt, dat het niets dan een verlengstuk van den mensch schijnt geworden te zijn, is een algemeen verschijnsel, dat zich, zij het ook op minder duidelijke wijze, toch merkbaar bij allerlei soort dieren openbaart. De leeuw uit het woud zal op den buffel aanstonds toespringen, maar voor den mensch aarzelen. Waar de mensch een wilde landstreek binnentrekt, geeft het wild gedierte het al spoedig op, en trekt zich terug naar verder afgelegen oorden. Hier hebben we dus te doen met een indruk, dien het dier van den

mensch ontvangt, en welke die indruk zou zijn, hing af van de verhouding welke de Schepper, die beiden op aarde saambracht, tusschen mensch en dier verordende. Zoo was het dus een genade, een goede gunste onzes Gods, dat Hij, „de vreeze en de verschrikking des menschen" op de dierenwereld legde. Niet de mensch had ze in zijn hand, maar „ze zijn door God in de hand der menschen overgegeven.

Dat hierin nu genade spreekt, is niet alleen in dien zin te verstaan, dat het een voor den mensch gunstige beschikking was, maar ook zoo, dat God door deze daad van genade de kwade gevolgen stuitte, die de mensch door de zonde over zich gebracht had. In het paradijs is van vreeze van den mensch voor de dierenwereld geen sprake. De dieren komen tot Adam in stifle gedweeheid, en hij aanschouwt ze en doorziet ze, en noemt hun naam.'

Dan zegt hij :

'Ook mag niet vergeten, gelijk reeds onze vaderen opmerkten, dat Adam en Eva in het paradijs, na den val, van Gods wege met schaapsvellen bekleed zijn, iets wat het slachten van deze dieren onderstelt. En bij dit alles komt nu nog, dat na den Zondvloed het eten van rauw, bloedig vleesch verboden wordt, een verbod dat alleen zin heeft, zoo deze ruwe, barbaarsche wijze van doen voor den Zondvloed veelvuldig voorkwam.'

Weer een feit dat hij de grondteksten niet kent. God gebruikte geen vellen van letterlijke dieren, maar van de gevelde zonden die zinnebeeldig als dieren werden voorgesteld. Het paradijs was de geestelijke wereld. Kuyper gaat dan verder met zijn pleidooi voor carnivorisme vanuit de bijbel, totaal niet gehinderd door de vele vegetarische verzen in de bijbel. Zo gaf Kuyper door zijn geschriften de moordenaars een mes. De bakker was ook slager.

Zij die vleesvoeding veroordelen worden dan door Kuyper bestempeld als betweterige mensen die het beter denken te weten dan God. Wat een belachelijke manier om dierenethiek te gronde te richten. Kuyper was de nieuwe door zichzelf aangestelde koning en had zich in de plaats van God gezet. Kuyper wist alles immers beter, en had in zijn ogen de ware uitleg van de bijbel, terwijl het duidelijk was dat hij niet welgeschoold was in de grondtalen van de bijbel.

Hij geeft vervolgens toe dat het doden van een dier tegennatuurlijk is, tegen menselijk besef ingaat, en een daad van geweld is. Hij geeft toe dat het een wreedheid is waar ons hart tegenin gaat, en dat vooral een vrouw er een afkeer van heeft. Hij wijst hierbij ook op Calvijn's uitspraken hierover. De mens heeft het recht niet om vanuit zichzelf of vanuit nature

een dier te doden. Maar vervolgens zegt hij dan dat het alleen kan als de Heere dat recht uitdrukkelijk aan de mens toekent. En dit recht is dan volgens hem heel beperkt, want de mens mag in zijn ruwheid en barbaarsheid dan niet de eerbied uit het oog mag verliezen tot de schepper van het dier.

Hij zegt dan ook dat de mens gerust bloedig vlees mag eten, want het gaat hierom dat eerst de ziel uit het dier vertrokken moet zijn, dus waar het om gaat is volgens hem dat het dier goed dood moet zijn voordat het gegeten wordt. Volgens Kuyper is het niet erg als er wat bloed is overgebleven in het vlees, en de mens zal volgens hem niet schuldig staan voor God vanwege dat bloed. Hij loopt het dus allemaal goed te praten in zijn genadeleer. Dit is wat zijn genadeleer is.

Hij wijst dan op Lev. 3:17 : ‘geen vet noch bloed zult gij eten.’ Maar dat wordt dan vervolgens rustig door hem afgewimpeld, want dat was slechts een gebod voor de Levieten, stelt hij, maar het is vervallen met de komst van Christus, onder de bedeling van het Nieuwe Testament. Hij gebruikt dus de Jezus-afgod om het eten van vlees goed te praten, al dan niet met bloed. Zijn genade-leer is daarom wel heel vrij, en heel erg gevaarlijk. Het is zwaar vrijzinnige uitleg van deze hebreeuws-aramese teksten die een hele andere betekenis hebben dan Kuyper de mens wil doen geloven.

Vóór de zondvloed werd er nog veel rauw vlees met warm bloed gegeten, stelt hij, dus vandaar dat dit verbod moest komen. Hij stelt dat het goed is voor een roofdier, maar niet voor een mens.

Hoofdstuk 72. De missende schakel in de kerkgeschiedenis

De taak van Ismael en Ezau was cruciaal in het verstaan van het evangelie, en predikanten die niet voldoende taalkundig zijn geschoold glijden hier vaak langsheen en onderschatten het vaak.

Wat is de betekenis van het zijn van een verworpeling, een verstotene, een verdoemeling, voor de Heere ? Het is ten eerste plaatsvervangend lijden, zoals dit de taak was van Yeshua, die voortkwam

uit de taak van Ismael en Ezau, want dit ging niet om een daadwerkelijke verworpenheid, toen hij uitriep : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ Het was een cruciaal onderdeel van het evangelie, niet als redder, maar als voorbeeld. In die zin redt het principe ons dus, zodra wij het gaan toepassen. Dit is een belangrijke nuance in het evangelie.

Ten tweede is het zijn van een verworpeling, een verstotene, een verdoemeling, belangrijk om zo geen valse goden aan te nemen, om zo los te komen van valse goden, wat ook het geheimenis van de islam verklaart, namelijk dat God geen kinderen heeft, en wat een Ismaelitisch en Edomitisch geheimenis is waarop de islam terugwijst. Wederom is dit geen daadwerkelijke kinderloosheid, zoals ook de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus laten zien. Het is de theologische dialectiek van stelling, tegenstelling en samenstelling die voortkomt in de grondteksten.

Dit is het ware pad van de minste willen zijn, zoals ook Jezus onder de engelen werd gesteld. We spreken van een hoger Edom en een lager Edom, een hogere Ismael en een lagere Ismael. Zelfs in de oude bijbel werden Ezau, Edom en Ismael weer opgenomen in het verbond, zoals ook Jezus na zijn lijden en sterven verhoogd werd. Maar laat dit pad niet te kort zijn. Kom niet tot snelle zelfovertuiging en overzelfverzekerdheid. Ga het gehele pad van Ismael en het gehele pad van Ezau.

Het is anders niet veilig. Als het buiten dondert en bliksemt in het veld, moet je ook het laagste punt zoeken om zo niet getroffen te worden. Wie zichzelf verhoogd zal vernederd worden, en wie zichzelf vernederd wordt zal verhoogd worden, maar dit is niet de verhoging die de wereld kent, maar een groeien in de lijdensgeheimenissen en de Vreze des Heeren, zoals de nieuwe bijbel stelt.

In de edomitische reformatie van de jaren 1700 was Ezau een type van Yeshua, want hij legde zijn eerstegeboorterechten af, zijn hemelse status, voor het kommetje van het rode, oftewel het beeld van de verworpenheid en het lijden, de hongerheid tot het hemelse woord, waarin al het vleselijke afsterft. Hier stierf het zaad volledig. Dit was een weerklank van het pad van Ismael. Omdat de kerk deze principes had verwaarloosd moest de islam wel komen om hierop terug te wijzen. Deze schakel mag niet ontbreken en is de kern van het evangelie. Daarom moesten ook de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus komen.

In ons onderwijsboek ‘De Ontsluiering van Genesis’ uit 2021, staat hierover geschreven :

‘In de jaren 1700 leefde het Israelitisch-Edomitisch christendom zeer op in Oost-Europa, die op gnostische basis het pad van Ezau predikten ter bevrijding van de aardse wetten. Ezau was in deze cultus een soort messias. Ook was de basis ascetisch. Jakob zou dit pad op moeten om alsnog tot Seir te gaan als tot het beloofde land, het land van Ezau. Deze religie was interreligieus in de zin dat elke religie wel wat goeds in zich had.

In de jaren 1700 werd er een brug gebouwd tussen het Jodendom en het christendom door wat men in Oost-Europa de heilige Edomitische religie noemde. Ditmaal was het geen schaapkudde mentaliteit zoals het christendom was, waarin de slagers zich als herders verkleedden om de kuddes tot de slacht te leiden, maar was het religieuze anarchie. In het christendom was er zowel communisme als kapitalisme. De elites legden kastes op aan de mensen en in die kastes waren de mensen gelijk, maar Edom predikte rebellie en anarchie tegen de aardse rangen en wetten, tegen de

aardse kastensystemen, en ging een stap verder van het zijn van de minste, wat oorspronkelijk ook de boodschap van Jezus was. De kern en oorsprong van het christendom was namelijk Edomitisch, maar het was door rovers gekaapt.

Ezau was een eenling, en predikte tegen het bedrog van sociale status en alle ingebakken en ingedutte wetjes van de samenleving, om de wildernis in te gaan. Ezau was de wildernis mens. Het pad van Ezau was een hongerpad, om tot Seir te gaan, waar de holbewoners waren (vgl. Suri, wat in het voortijds ‘ tranen van verbrokenheid’ betekent.) De naam Ezau is afgeleid van Edom, wat rood betekent, als de rode aarde, primitief, en van Se’ir, wat harig betekent, sober, ongetemd. Daarom is het volk van Ezau Edom, van het Hebreeuwse ‘d’m’, bloed, wat komt van het Egyptische d’m, doem, de besnijdenis van het hoofd, van het verstand. Het volk Edom is het volk van Doem, van de verdoemden, oftewel de besnedenen. Zij hebben het vleselijke volwassene afgedaan, weggesneden, en zijn kinderen, kinderen der verdoemden, kinderen der verdoemenis. Edom was ook een beeld van wijsheid, voornamelijk de Teman stam.

Er moest verzoening komen tussen Jakob en Ezau. De religies werden gezien als de verdiepingen, de verschillende divisies van het messiaanse pad, en Jakob moest ingewijd worden in de Edomitische stam. Zo werd de Edomitische religie de brug tussen Jodendom, de islam en het christendom. Het draaide niet zomaar om Ezau, maar om Ezau als pad terug tot de zwarte Madonna, de zwarte Maria, zoals in het lied van Salomo, het hooglied, de bruid zwart was, terug naar de tenten van Sarah (Suri), Rebekka en Bilha. Er was dus de katholieke lijn, en daarnaast de byzantijnse lijn en nu was er in de jaren 1700 een duidelijke edomitische lijn naastgekomen, die redeneerde vanuit de anarchie van Ezau in de Israelologie. Jakob moest met Ezau verzoend worden. Se’ir, het land van Edom, was het beloofde land, het woeste en wilde land van de holbewoners, natuurbewoners. Daartoe was de geestelijke pelgrimstocht, de bedevaart. Zij moesten daar een ontmoeting krijgen met de zwarte madonna, de zwarte moeder godin. Dit kon alleen door ascetisme en anarchie tegen de huidige kerkelijke instellingen.

De kinderkruistochten kregen zo een nieuwe koers.’

De kinder reformatie van 1200 liep namelijk vast, maar vond in 1700 doorgang.

1200 - Kinder Reformatie
1400 - Hussische Reformatie
1500 - Calvinistische Reformatie
1700 - Edomitisch-Israelitische Reformatie

Laten wij daarom verdoemelingen zijn, en dit beoefenen, en de vervolgingen, verwerpingen en onderdrukkingen voor lief nemen om ons laag te houden en de minste te doen zijn. Daarom is er in de Laodiceaanse kerk ook zoveel haat naar Ezau en Ismael, en begijpen ze deze teksten niet, en willen ze niet begrijpen, want zij willen de meeste zijn. Ze hebben de kern van het evangelie verworpen, en zijn zo in hun dwaasheid ten onder gegaan. De nieuwe bijbel (RV) en de nieuwe bijbel catechismus is gekomen als een oproep tot ontwaking.

De Laodiceanen zeggen : ‘Och, heeft God Ezau niet gehaat, en Jakob liefgehad ?’ Maar ze vergeten dat ook Jezus door God gehaat was aan het kruis, want hij was een verworpene. Dit had te maken

met de messiaanse taak, en het loskomen van de afgoden. Ezau is het zaad van de vrouw wat Rome zal overwinnen, als een antistof. Hierbij ingesloten ligt het zaad van Ismael. Ezau is het zaad van Ismael. Ook dit is het zaad van Abraham en het zaad van de belofte. De Laodiceaan is eng eenzijdig, overeenzijdig, en kent de theologische dialectiek en zinnebeeldigheid van de grondteksten niet. De Laodiceaan is verstikt door het zaad van Rome, het zaad van de slang.

Toch spreekt de nieuwe bijbel ook van een ontwaking in Laodicea. Er is een hoger Laodicea en een lager Laodicea. Er is ook een heilige bron in Laodicea. Er zal een grote uittocht zijn. De kinderreformatie zal weer op volle gang komen, want de sleutel van 1700 is gegeven. Alles was vastgelopen in de jaren 1200 in de kinderkruistochten. De zee splitste niet, en de kinderen gingen in slavernij. Na de jaren 1700 begon alles weer mis te gaan. Daarom moet de mens terug naar 1700, en zo tot de bronnen van het Edomitische Israelitische en gereformeerde. Het was een belangrijke schakel in het wezen van de Nederduits Gereformeerde Kerk. Hier scheurde Laodicea zich van deze kerk af, en maakte haar eigen kerk, of dat nu onder dezelfde naam was, of met een andere naam.

We mogen de rivier van de tranen van Ezau volgen, terug tot het pre-adamitische tijdperk van Sukker, de eerste Adam, en zo komen tot de oerbronnen van het orionse Afrika, waar Nederland ook eens deel van was, als het Afrikaanse Nederland, Beloch. Van deze paradijselijke beginsituatie is Nederland afgevallen. Dat was een Edomitisch-Israelitisch en Edomitisch-gereformeerd Nederland, de oerbron van de Nederduits Gereformeerde Kerk, de moederkerk van Nederland eind jaren 1500, 1600 en 1700. Daarna ging het bergafwaarts. Laodiceanen zijn islamofoben. Zij wanen zichzelf rijk en de meesten, en kijken neer op de armen. Zij haten daarom ook de armenbelasting. Zij menen te zien, maar zijn blind, en kunnen niet zien waar de islam op terugwijst. Zij hebben een heel eng en nauw evangelie gemaakt, waarmee zij anderen onderdrukken, om hun Laodiceaanse levensstijl te kunnen blijven uitoefenen.

Och, Laodiceanen, ontwaakt toch. Er wordt op uw deuren geklopt.

Als we beseffen dat in de Septuagint al erop werd gewezen dat het paradijs Edom is (Edem) en in de Ethiopische bijbel (Edom), dan krijgt Ezau een veel belangrijkere plaats in de verkondiging van het Woord, en zo ook Ismael. In de wortels is Edom nog steeds Adam, en d’m, een Egyptisch woord voor de besnijdenis van de leiders.

We zullen deze belangrijke en vaak missende schakel van de kerkgeschiedenis bespreken, waarmee ons onderwijsboek ‘De Ontsluiering van Genesis’ al mee was begonnen.

Jakob Frank (1726-1791) claimde dat er alleen redding was, op grond van deze principes, in de religie van Edom, op het pad van Ezau. Dit was waar Jezus op terugwees. Jezus riep het uit in zijn lijden en sterven : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten,’ want hij was onder de engelen gesteld, en in zijn plaatsvervangend lijden, in zijn medelijden, verworpen van God, wat als een ragnarok ervaring was om de valse bruggen tussen de mensenwereld en de godenwereld af te breken. Door zijn verworpenheidslijden kon de zonde hem niet aanraken. Hij had net als Ezau zijn sociale en familiaire eerstgeboorterechten afgelegd, dezelfde rechten die de mensen gebruiken om dieren te onderdrukken. Het waren vleselijke rechten. Jezus weende de tranen van Ezau, de tranen van de verworpenheid.

Jakob Frank noemde Polen Edom. Zijn volgelingen waren de Frankisten, Edomitische Israelieten, Edomitische gereformeerden, die het belang hadden ingezien van de zinnebeelden van Ezau. Het pad van Ezau leidde dus tot Polen. Voor Jacob Frank was Polen het beloofde land, het paradijs. Hier ontmoette Jakob Ezau weer. Dat moest hij vervullen. In Polen zouden de verloren stammen van Israel herenigd worden, en daar hoorde de stam van Ezau ook bij.

Alleen door Ezau zou er tot de hogere Jakob gekomen kunnen worden, om zo de lagere Jakob achter te laten. Het pad leidde terug tot de Torah uitgebeeld als een vrouw, als de zwarte Madonna. Deze vrouw werd soms naakt voorgesteld en gekust. Er werd ook om deze vrouw heengedanst. Dit moest allemaal leiden tot religieuze anarchie. We spreken dus ook over een Edomitische reformatie in de jaren 1700 die parallel liep aan de Nadere Reformatie. Over deze twee lijnen ontwikkelde zich de Nederduits Gereformeerde Kerk. Deze lijnen kunnen niet zonder elkaar. Vaak wordt alleen de Nadere Reformatie besproken, en niet de Edomitische Reformatie. Dat is dus vaak een missende schakel in de kerkgeschiedenis.

In 1760 bereikte deze religie zijn hoogtepunt, maar Jakob Frank werd gevangen genomen, en ook zijn volgelingen, toen hij naar Warschau was gegaan. Ze werden gevangen gezet in het Jasna Góra-klooster in Częstochowa, wat één van de grootste heiligdommen van de Zwarte Maria ter wereld is. Hier werd hij voor dertien jaar vastgehouden. Dit was zijn Golgotha, en vele van zijn volgelingen gingen om hem heen wonen om contact met hem te houden, want ze zagen hem als een martelaar. Ook wij moeten gaan van Warschau (Getsemané) tot Czestochowa (Golgotha) om ons als verdoemelingen te onderwerpen aan de Zwarte Moeder God. Zo zal het vlees niet meer kunnen opstaan. In zijn gevangenschap tot de Zwarte Maria, de Zwarte Moeder, werd dit zijn centrale theologie. Het pad van Ezau moest terugleiden tot de Zwarte Moeder, waar alles om draaide. Toen hij stierf in 1791 werd hij opgevolgd door zijn dochter Ewa.

De leugenachtige Jakob, de bedrieger, bedroog zijn broer Ezau, en Esau weende met tranen van verbrokenheid en verworpenheid. Jakob was de Judas. Het christelijke volk waant zich Jakob, en blijft hiermee Ezau bedriegen. Het is een kenmerk van Laodiceaans-bourgondisch leven. Het westen gaat ten onder in haar overmatige rijkdom en luxe weelde, en moet daarom weer leren luisteren naar Ezau, die wijst op de armenbelasting, op gematigd leven, op soberheid, het zijn van een verdoemeling voor God.

De cultus van Jakob Frank uit de jaren 1700 kwam voort vanuit de cultus van de profeet en messias Zevi in de jaren 1600. In 1648, het jaar waarin de tachtigjarige oorlog tot een einde kwam, beweerde hij dat hij de messias was. Hij was een Ottomaanse Jood. De wereld was op weg naar het jaar 1666, waarvan ze dachten dat het het jaar van de Apocalypse zou zijn, vanwege dat 666 in het jaartal zat. Velen vreesden dit, en bekeerden zich tot Zevi. Toen dit jaar was aangebroken bekeerde hij zich tot de islam en zei dat God hem tot een Ishmaeliet had gemaakt.

Zijn profeet, Nathan, had in het jaar daarvoor, in 1665, gezegd dat de wereld in 1666 overwonnen zou worden zonder bloedvergiet. De Messias, Zevi, zou de tien stammen van Israel terugleiden tot het beloofde land, rijdende op een leeuw met een draak met zeven koppen in zijn bek. De draak zou overwonnen zijn door Zevi. Het was dus iets heel profetisch dat de Jood Zevi tot een Ishmaeliet werd. Daarin ligt het geheimenis van de val van de draak, het collectieve vlees. De wereld zou overwonnen worden door Nathan zelf, de voorloper van de Messias, die beweerde de verrezen Elia

te zijn. In dit proces zou de Messias, Zevi, in het verslaan van de draak, zelf tot de draak worden, tot farao, en zo de slang van Mozes zijn. We zien dit ook gebeuren in het lijden van Jezus, die aan de zonde en aan satan gelijk werd, oftewel de tegenstander verving, en zo zelf tot tegenstander werd, wat weer de Ishmaelitische en Edomitische filosofie is, en de theologische dialectiek, wat ook in Numeri 22:22 gebeurde, waar God in de satan veranderde om Bileam tegen te houden. Het worden van de vijand is een oorlogsstrategie, wat ook een oud indiaans gezegde is, dat je de vijand overwint door de vijand te worden. Het zijn immers zinnebeelden, geen letterlijkheden. Ook Job was een beeld van de messias, en werd door zijn lijden tot farao.

1600 - Ismaelitische Reformatie (1666)
1700 - Edomitische Reformatie

Ze predikten boete, iets wat voor Laodiceanen vaak een vies woord is. Dan kijkt de Laodiceaan apathisch om zich heen, en doet alsof hij niks gehoord heeft.

Hoofdstuk 73. Wachten op 1953 - De Steenblokkiaanse Regressie

Wij moeten op het strand wachten op de hemelse vogel van 1953, een zwarte adelaar. Dit is de Zondologische Reformatie, de Steenblokkiaanse Reformatie. Hij verliet de Kuyper kerk in 1942. Het was als de uittocht van Ismael. Klaas Schilder werd in 1944 afgezet en ook dit werd een uittocht uit de gereformeerde kerk van Kuyper. Het werd genoemd de Vrijmaking, en ook werd het de Wederkeer genoemd, oftewel de Regressie van de jaren 1900, de veertiger jaren. Er was alreeds een regressie geweest in de jaren 1800, ter afscheiding van de nederlands hervormde kerk. In 1886 ontstond de Kuyper kerk, wat een probleem was na de koningskerk. 1886 was de opvolger van 1816.

Ook C. Vonk werd in 1944 afgezet. In ons onderwijs boek ‘Het Leven is Literatuur’ uit 2022/23 staat hierover :

‘C. Vonk werd met zestien anderen in 1944 afgezet als predikant. Hij is ook bekend van de Voorzeide Leer, en van het blad Opbouw, wat de voorgeschiedenis was van de Nederlands gereformeerde kerken. Hij schreef in het eerste nummer van Opbouw, in zijn artikel ‘Het brood der Kerk’ dat het fanatisme steeds meer begon te groeien in de vorm van het zich willen blijven handhaven tegenover God, het ‘iets willen zijn’ voor God’s aangezicht, wat het vlees in stand wil blijven houden. Hij zegt : ‘Van het niet gebroken en verdoemd willen worden voor de levende God.’ Hij noemt dit de oerzonde. De zonde in de mens, het ego, moet verdoemd worden. Dat moet in ieder mens gebeuren. Een heleboel mensen willen die verdoemenis ontwijken en projecteren dat graag op iemand anders, maar de mens moet zelf in die verdoemenis gaan. Pas dan kan de mens opgenomen worden.’

Ook C. Steenblok (1884-1966) predikte boete en bekering, en stelde de prediking van de ellende kennis en van de doodsstaat door de zonde centraal, want daar moet het eerst beginnen, wat de theologische diagnose is. De mens moet weten hoe groot zijn zonde is, hoe verdoemd hij is voor God, hoe groot zijn ellende is, hoe diep hij is gedaald in de zondeval, en hoe dood hij is door de zonde. Hij wees daarom het te snelle aanbod van genade af. Dit werd hem niet door de Laodiceanen in dank afgenomen. In 1953 werd hij ontslagen als docent van de gereformeerde gemeente, en zo noemde hij zijn werk ‘De Gereformeerde Gemeenten in Nederland’, ofterwel de GGiN, waarin hij later werd opgevolgd door F. Mallan. C. Steenblok werd ook in de GGiN als docent ontslagen, in 1964. Sindsdien was er veel om zijn persoon te doen, met voors en tegens. Feit is dat hij een belangrijke boodschap predikte die door de Laodiceanen maar wat vaak wordt vergeten of omgedraaid. De Laodiceaanse kerk is blind, en kan het belang van 1953 en de boodschap van Steenblok niet zien.

De Laodiceaanse mens praat er liever omheen. Ineens heeft de Laodiceaanse mens duizenden anderen dingen te doen, als deze onderwerpen ter sprake komen. Ik heb dat in mijn werk steeds weer gezien. De Laodiceaanse mens probeert ergens van te vluchten.

Geloof is één van die drugs waar de Laodiceaanse mens naar grijpt.
In zijn gereformeerde dogmatiek stelt in vraag 2221 dat na de jongste dag het geloof ten einde zal zijn gekomen, want dan zien de hemelbewoners de verheerlijkte Immanuel, en zien zij God. Ook de hoop zal teniet zijn gedaan. In 2211 stelt hij ook dat spijzen en buik teniet zijn gedaan. Het eten is dan nog maar slechts een zinnebeeld, iets tijdelijks. Zo zien we ook dat de vraatzucht uiteindelijk zal vergaan. Ook de zee en de verdwijning van de zee is een zinnebeeld (2210), en zal er niet meer zijn.

Net als Klaas Schilder, C. Vonk en Steenblok vluchtte ook G. Wisse uit de Kuyper kerk. Hij deed dit in 1921. 1921, 1942 en 1944 zijn dus belangrijke uitochten uit de Kuyper kerk. In 1926 vluchtte Geelkerken uit de Kuyper kerk, die daar geschorst was. Daarvoor was er nog de kwestie Netelenbos, die in 1919 werd afgezet als predikant van de Kuyper kerk, en dit werd in 1920 nog eens door de generale synode bevestigd. In 1921 werd hij toen hervormd predikant in Heinkenszand. Net als Geelkerken behoorde hij tot de beweging der jongeren die vernieuwingen wilden zien in de GKN, de gereformeerde kerken in nederland, oftewel in de Kuyper kerk.

In ons onderwijsboek ‘Het leven is literatuur’ staat hierover :

‘In 1920 heeft de redactie van het blad wat we aan het bespreken zijn (De Reformatie) het over de kwestie Netelenbos in 1919, dus eerder dan de Geelkerken kwestie. Netelenbos geloofde niet in het paradijs, niet in de slang en niet in de boom van kennis van goed en kwaad, maar wel dat er een val is geweest. Als wij het paradijs noemen dan hebben wij het ook gewoon over de voortijden, of natuurtijden. Het is natuurlijk beeldspraak. Netelenbos stelde dat de bijbel de menselijke inkleding is van de hemelse gedachten. Hij maakte onderscheid tussen vorm en inhoud van de bijbel, en stelde dat ze feilbaar waren, en daarom werd hij in 1919 afgezet.’

Hoofdstuk 74. van eden tot qidmah

Ik had een droom dat er een muur kwam tussen mij en de Kuyper kerk. Ik kwam toen op een etage hoger dan de Kuyper kerk. Vanaf een binnenshuis balkon zag ik beneden mijn zusje lopen die naar haar kamer ging. Zij zat dus nog in het internaat van de Kuyper kerk. Ik ben toen naar beneden gegaan en nam haar naar een zijhal en daar gaf ik haar mobieltje terug. Daarna zag ik mijn moeder vanaf de hogere etage op een scherm, en zij veranderde in een jong meisje uit een kinderboek.

De islam is gewoon voortgezet mithraïsme, waar het tweede boek van de koran in principe op wijst, op de runderjacht. De reformatie kwam voort uit de islam, ook als een voortzetting van het mithraïsme, van de buffeljacht. Oorspronkelijk was dit iets edomitisch, zoals de nieuwe bijbel dat ook laat zien. Ezau moest de berg op voor de buffeljacht. Dit hoorde bij de Hiti stam, en zou de overgang betekenen van Eden (Edem, Edom, in de Septuagint en de Ethiopische bijbel, oftewel het land van Ezau) tot het dieper gelegen, westelijke Qidmah gebied. Dit loopt via de Oxcrenon put of tunnel tot het rijk der kinderen, oftewel tot de wedergeboorte, want de schepping kwam voort vanuit de buffeljacht, stelt de nieuwe bijbel, wat een beeld is van het overwinnen van de mannelijke suprematie van het ego. Het is dus geenszins een letterlijke buffeljacht, of letterlijke runderslacht, want dat zou spijbelen zijn. Het gaat hier om geestelijke beelden, zinnebeelden. Van deze geestelijke jacht, de studie opdracht, week de mens af. Men verachtte het studieverbond, en maakte allerlei slappe vervangingen.

De droom wijst er ook op dat we net als Ezau de berg op moeten gaan, om zo te ontkomen aan de Kuyper kerk. De Kuyper kerk is de mobieltjes generatie. Zij worden niet geleid door het hemelse woord, niet door de bazuin van Voyba voor de buffeljacht, maar door de mobiel. Die heeft hun hart vervangen. Die heeft God en het Woord vervangen, het geestelijke. Ze zijn door en door aards geworden, Laodiceaans. Het is een soort mongoolsheid van het verstand. De mens is door de mobiel zwaar en zwaar geestelijk gehandicapt geraakt. Dat willen ze niet horen. De Laodiceanen proberen dat in de doofpot te stoppen. Ze zijn blind en willen graag blind blijven.

Wat moeten we dan doen ? God geeft hen over aan hun mobieltjes en het mobieltjes tijdperk. God spuwt ze uit de mond omdat ze lauw zijn, met mobiel en al.

Ezau raakte op Pniël in gevecht met het wilde rund van de chaos en de lagere wil, wat zijn wortels heeft in de Egyptologische mythologie, zoals beschreven staat in de nieuwe bijbel. Niet alleen Jakob ging dus tot Pniël, maar ook Ezau. In het gevecht vormde het bloed van het wilde rund de ladder van Ezau, die tot de hemel reikt. De ladder van Jakob was dus in Bethel, terwijl de ladder van Ezau op Pniël was.

De nieuwe bijbel laat zien dat Yeshua, Yah-Shua, het lijden en sterven van Ezau betekent, op Pniël, als een Egypto-Judeo Golgotha. Dit was de opstanding in het Qidmah gebied, wat in principe gewoon nomadisch gebied is, en wat ook wel Gad-Adam wordt genoemd in de nieuwe bijbel. Gad-Adam betekent Adam komende tot Gad. Gad betekent het bloed van de vijandelijke prooi. In het paradijs was het Qidmah gebied ouder dan Eden, als het hiervoormaals, en het was te bereiken over of langs de rivier de Tigris. Adam bereikte het Qidmah gebied door de nachten van het visnet.

Hoofdstuk 75. van ragnarok tot wereldboom

In het Ragnarok moet de mens komen tot de wereldboom die de werelden verbindt, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. De mens zit in de zuurstof-matrix van de Kuyper kerk. Er zijn subtielere gassen waar de mens uit kan leven, het natuurgas, wat bestaat uit bloedgas, boomgas, en bruingas, het gas wat komt van de bruine huiden van de natuurvrouwen, waar de Halal over spreekt. Verder kan de mens ademen vanuit 40 gasplaneten. De Halal noemt ook dat het natuurgas of paradijselijk gas nog bestaat uit urinegas, wat wordt opgewekt door urine, en zaadgas, en ook tranen schijnen een bepaald gas op te wekken wat hoort bij het natuurgas, waardoor de mens kan ademen, en dit zijn dus veel subtielere vormen van gas en adem. Het bruine gas neemt hierin een centrale plaats, heersende over de andere gassen, stelt de Halal. Hieruit wordt ook weer energie opgewekt. We moeten beseffen dat op aarde de mens gebruik maakt van veelal illegale energie bronnen. De Halal wijst er op dat dit soort informatie veelal komt uit Orionse paradijsteksten (Alnilamse, Betelgeusische etc.)

Het zuurstof complot heeft de mens gezombificeerd, ingewijd in de Laodiceaanse dode kerk. Het zijn de dode etalage poppen van de Kuyper kerk. Het is uiterlijke schijn, schijnheiligheid, de schijnverering van God, lippendienst, letterdienst, namendienst, noem maar op. De mens moet dus ontzombiet worden, en dat gaat door het leren leven door andere natuurgassen. De 40 gasplaneten zijn hierin cruciaal. Zo kan de mens ontwaken. Zuurstof is voor 99% demonisch, en heeft de mens opgezet, op sterk water gezet en verstikt. Geestelijk is de mens verstikt, maar ook bio-energetisch. Zuurstof houdt een heleboel belangrijke hersenhormonen tegen, en vernietigd hersenfuncties.

De wetenschap weet niet veel, want daar hebben ze de middelen niet voor. Hun instrumenten zijn maar heel beperkt in hun metingen. De subtielere energie vormen kunnen ze niet meten. Het kan maar 0,00000001 procent, of minder, registreren. Verder weten ze niets en worden ze bedonderd door de matrix, omdat ze de realiteit door het materiële, oftewel het verdichte, proberen te beoordelen. Het materialisme kan het materialisme niet uitleggen, en ook het geestelijke niet. Hun formules kloppen niet. Veel kerken zien het geloof als bewijs, dus het niet hebben van bewijs is hun bewijs geworden, in hun lauwheid en luiheid, want je moet het gewoon geloven, want als er een bewijs zou zijn, en je zou het zien, dan zou het geen geloof meer zijn. Geloof is hun afgod, en die hebben ze boven alles gezet, wat zelfs niet meer bijbels is, want de bijbel noemt de liefde als het hoogste, en in het Hebreeuws is dit gewoon de baarmoeder, de opvoeding en de tucht. Het is het wezen van de kennis, door tucht en zorg onderhouden, en dat is een hemelse zorg, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt, als zijnde zorgvuldigheid.

Maar die zorgvuldigheid is er in de Laodiceaanse dode kerk niet te vinden. Ze zijn opgehangen aan het koord van de zuurstof. Wij moeten onze adem heel ergens anders vandaan halen. Niet alleen van brood zullen wij leven. God is onze adem. God is onze levensbron. De 40 gasplaneten zijn adembronnen die we nodig hebben om de geesten van zuurstof te overwinnen, en daarbij moeten

we eerst overgaan tot alternatieve vormen van zuurstoffen, andere vormen. Het zal opgewekt worden als de mens terugkeerd tot de verloren mineralen, en de schijf van mineralen rondmaakt.

Zuurstof heeft de mens opgeblazen gemaakt, halfhartig en hooghartig.

Hoofdstuk 76. de planeet van ajuwth

Ik had een droom over mijn opa en oma, die vroeger altijd in onmin leefden met elkaar, en wat de familie ook uit elkaar heeft gescheurd. Die scheuring was altijd merkbaar in de familie. Het was een koude oorlog. Mijn opa was hervormd, en mijn oma nederlands gereformeerd. In de droom was mijn opa heel oud, in de negentig. Hij overleed toen hij negenenzeventig was, aan aderverkalking. Hij had veel van zijn geheugen verloren.

In de droom was mijn oma van de Jetur stam van het volk Ismael, en mijn opa van de Massa stam van het volk Ismael. De verloren stammen van Ismael moeten hersteld worden, waar de nieuwe bijbel over gaat. Ik zei tegen mijn opa en oma dat het zo'n zootje was in de familie, en dat het zo slecht ging, omdat ze beiden geen liefde voor elkaar hadden. Ze zagen niet meer naar elkaar om, raakten elkaar niet meer aan. Ik vroeg ze toen of ze elkaar weer lief wilden hebben voor het herstel van de familie. Mijn opa nam toen de eerste stap en gaf mijn oma toen een kus. Het was het begin van het herstel van de verstandhouding tussen de stam Massa en de stam Jetur. Deze stammen zijn genoemd naar de zonen van Ismael. Er zijn twaalf zonen van Ismael, twaalf stammen.

Toen ik wakker werd bad ik voor het herstel van de stammen van Ismael en voor de vrede in Palestina. Bij het wakker worden zag ik de planeet van Ajuwth, de eerste zoon en stam van Ismael. Ajuwth staat voor de geestelijke oorlogsvoering, voor de overweldiging van de vijand, van het vlees.

Isaschar en Zebulon zijn twee stammen van Israel die de stammen van Ismael in zich zullen opnemen.

Hoofdstuk 77. van virussen tot contexten

Ik had een droom over een Putin in een parallelle wereld, die een insectische heerser was. Hij zei dat hij verkeerd begrepen was, dat hij zijn mensen beschermde tegen virussen, maar dat het verkeerd door de lens heenkwam en zo verkeerd op aarde werd geprojecteerd. Hij zei dat ik me moest bezig houden met de grotere contexten. Hij was van de papyrus van Izu, wat een insectisch geschrift is.

Het is een grote strijd tegen kerkzombies. Ze hebben pistolen en schieten plaatjes in de hoofden van de mensen.

Ik noemde de insectische heerser Putin ‘brother Putin’, en hij leek veel Putin, maar soms als hij zijn gezicht wat draaide leek hij minder op de aardse Putin. Ik zag hem ook op een bed liggen. Hij was als een broeder voor me, heel zorgzaam, en legde alles uit. Hij zag dat ik er mee zat dat de oorlog in Oekraïne maar voortduurde en was daarom gekomen.

Hij nam me op in zijn wereld. Er waren daar prachtige oerwouden, alles was zo rijk van de natuur.

Hij zei dat hij het volk moest verlossen van spookkerken.

Hoofdstuk 78. Van Laodicea tot Amarna

Misschien ken je dit soort gezegdes wel, ik heb ze in ieder geval vaak gehoord :

‘Allah is God en Mohammed is zijn profeet.’

En :

‘Niemand komt tot God de Vader dan door Jezus Christus, zijn Zoon.’

Ja, mooie gezegdes, maar als je die gezegdes letterlijk gaat nemen, dan veroorzaak je daarmee wel oorlog. Dat mag duidelijk zijn. Waar komen die gezegdes eigenlijk vandaan ? Allereerst moeten we opmerken dat het monotheïstische gezegdes zijn. Inzetting 35 van de nieuwe bijbel catechismus zegt het heel treffend :

‘Inzetting 35. Over naamslavernij en letterslavernij

Het gaat niet om namen, maar om principes. De mens doet aan persoons-verheerlijking, en is daardoor in diepe naamslavernij gekomen, net als in letterslavernij, wat allemaal tot het godslasterlijke materialisme behoort. De mens heeft afgoden gemaakt, en bewaakt die met hand en tand. Zo wordt de mens afgehouden van levensprincipes en levensbronnen. Zo is de mens dood geworden in zijn materialisme. De mens moet weer in vele talen leren spreken, en de seizoenen en bedelingen leren. De mens lijdt aan godsdienstwaanzin, omdat de mens het niet als symbool heeft herkend, maar als iets letterlijks, en daarmee onderdrukken de mensen elkaar in hun eigengerechtigheid en hoogmoedigheid. Zo dient de mens heren die ze niet kennen. (Anderlech 8:55, Kamba 27:25, III Werktuigen 3:25)

De afgoderij zit niet in monotheïsme of meergodendom op zich, of in welk gebruik van namen dan ook, maar in het verkeerd voorstellen van principes.’

We nemen deze religieuze gezegdes dus symbolisch. Maar waar komen ze vandaan ? We moeten dan helemaal terug naar de jaren vóór Christus, en komen dan terecht in de jaren 1300 vóór Christus, in Amarna, het destijdse Jeruzalemn of Mekka van de wereld, in Egypte.

‘Aton is God, en Akhenaten is zijn profeet.’

Dat was Egyptisch monotheïsme tot de rode zonneschijf, de aten, met de vele armen, stralen, die tot de mensheid uitreikten. Misschien ken je het plaatje wel. Het doet nog steeds tot de verbeelding spreken.

Zo werd Egypte gereformeerd, en daarna werd het Judaïsme gereformeerd door het christendom, en daarna werd het christendom gereformeerd door de islam en door de reformatie, en vandaag de dag is er weer een terugkeer tot het Egyptische geloof, en wordt zo het cirkeltje rondgemaakt, wat overigens verdiept wordt in het verdere, diepere Afrika, want Egypte is nog maar een uithoek van Afrika. Zo mag je aan de hand van zinnebeelden je geestelijk leven verdiepen. Maar laat het dus wel blijven bij zinnebeelden, want anders heb je zo een nieuwe oorlog te pakken.

Je ziet het ook wel veel bij de westerse Afrikanen, die eens als slaven werden vervoerd op schepen naar Amerika. Ze werden toen gedwongen tot het christendom, zoals wij ook in Europe gedwongen werden tot het christendom, en nu is er een grote exodus terug, als een uittocht en een intocht, terug naar de Afrikaanse grondvesten. Veel Afrikanen nemen daarom ook Egyptische namen. Het is een interessant verschijnsel. Ze waren verstrooid over alle volkeren, en komen nu terug tot hun erfgoed. Terug naar Amarna. Egypte spreekt nog veel tot de verbeelding. We zijn allemaal gelijk in Egypte. Daar komen al die geloven vandaan, en Egypte droeg daarvan dus ook de uitleg, want de Egyptologie gaat hier dus heel diep op in, en zo ook het verdere en diepere Afrika.

Wie ben je in Amarna ? Wie ben je in Egypte ? Ga je identiteit terugvinden. Toen Jezus werd vervolgd door Herodus vond hij ook een schuilplaats in Egypte. Daar leidt het verhaal dus naar terug.

Ik had er een mooie droom over, dat ik in een museum was met een groep, en we kwamen zo steeds dieper en dieper in Amarna, in Egypte, door kennis hierover te vergaren. Ook de nieuwe bijbel spreekt over deze reformer, Akhenaten, ook wel Achnaton genoemd, en over de aten, wat voorgesteld wordt als de hemelse baarmoeder, een verschijningsvorm van Serket, de schorpioenenmoeder. Het steekt, het laat niet los. We moeten terug. De mensheid is te ver afgeweken in afgedwaalde letterlijkheden, en is zo tot naamslaaf en letterslaaf geworden. Het menselijke bevattingsvermogen is maar heel laag en traag. Ontwaak tot je hogere natuur. Er moet een einde komen aan alle religieuze oorlogen die door religieuze dwaasheden zijn ontstaan. Het is allemaal vlees wat eraf moet. De mens moet besneden worden in Egypte.

Vormt Akhenaten dan de brug tussen jodendom, christendom en islam ? Kan er dan eindelijk vrede komen op aarde ? Of zou vrede ons allemaal doen indutten ? Het is goed om over deze dingen na te denken. Het nut van het lijden. Waarom is er nog zoveel leed op aarde ? Zou dat ook niet iets

symbolisch zijn wat de mens nog niet heeft begrepen ? Het wijst ergens op terug. Daartoe is religie, daartoe is het geestelijke, en daartoe is de filosofie, om deze vraagstukken te behandelen, en ze tot een goed einde te brengen. Feit is dat het volk ten gronde is gegaan door een gebrek aan kennis, en speelt het volk voor leider, en verstaat het volk alles verkeerd, zegt de nieuwe bijbel.

Kennis is dus van groot belang, maar wie luistert ? De mens heeft teveel afgoden om te luisteren, en daarom worden deze afgoden vandaag de dag één voor één stukgeslagen.

Ja, de mens heeft vele afgoden bijeen geraapt, en zingt telkens : ‘Ik heb een oogje, maar niet op jou, steeds op een ander waar ik van hou.’ Leer dat te herkennen als de vleselijke natuur. De mens is diep in de zonde gedaald, en moet eerst de grootte van zijn zonde, de ellende-kennis, en de doodsstaat onder ogen komen, goed onder ogen komen. Geen gnosis zonder diagnosis. Geen alarmologie zonder zondologie. Je moet echt een zondoloog worden om door de bedriegelijke mijnenvelden van de Laodiceaanse aarde heen te komen. Laat je bewapenen in Amarna.

Ik heb visie voor de wereld,
Het rode uitgestort over de aarde,
opdat alles tot sieraad wordt gestrekt,
alle dingen medewerken ten goede voor hen die de kennis begeren.

Hoofdstuk 79. heere is God, en billè is haar dochter

Het Griekse vlees moest verslagen worden. Het
Grieks moest weer in goede samenhang komen met
de Israelitische en Aramese wortels.
II Duizen 9:8

In Thessalonika of het Thessalië gebied wat er onder ligt gaat het om het netjes zijn, oftewel het toetsen, om zo het goede te behouden (III Kamba 7:36-38). Aan de oostkant van Thessalië liggen de Sporaden eilanden. Spora betekent zaad, oftewel wedergeboorte, wat het resultaat is van het toetsen. (Duizen 35:2) Daaronder ligt Boeotië, waar Heracles moest kiezen tussen Areta en Kakia, en hij koos Areta, wat dus duidt op de hemelse wil, die kennis is. Niet mijn wil, maar uw wil, en dit is niet zomaar kennis, maar getoetste kennis. Wij moeten dus zelf leren het goede te verkiezen. (Odenlech 4:59)

In het amazone tijdperk was griekenland genaamd ‘Aretaïti’. Laten we direct kijken naar de amazone fundamenten van diverse gebieden, hoe die eerst heetten. We zien de godin Areta, de godin van de deugd, geleerdheid en geoefendheid, telkens terug in de namen :

Athene : Bilha-Areta

Korinthe : Rebekka-Areta
Tessaloniki, Thessalië : Gomer-Areta
Boeotië : Bosse-Areta
Sparta : Huri-Areta

Voordat Griekenland er was was er het Amazone tijdperk en het voortijdse Griekenland was Aretaïti. De Hurieten leefde in het Sparta-gebied, wat later Sparta zou worden. Zij werden ook de Herieten genoemd, en dienden Heere, of Here, die later ook nog door de Grieken werd vereerd als Here (Ionisch, Dorisch) en Hera, en waar nog steeds ons woord Heere vanaf stamt. De Huri's waren amazone godinnen die door de amazones werden vereerd, en Heere was de opper-Huri. Denk ook aan de hoeri's, de eeuwige maagden of amazones van de islam. Allah is in principe de opper-hoeri, de opper-amazone. Er was in het Huri-gebied de stelling : 'Heere is God, en Billè is haar dochter.' Zij bracht de amazone tuchtregels, de tuchtleer. Hun taal was als het proto-arabisch. Hammalach, kellach, achalach, halach, allach, halach kalach, achakallas, sachakallach, hachalach, achalach, allach kach, acha sjach, hachalach achejag.

Billè was dus ook een soort vrouwelijke Mozes bij de amazones. Heel veel van de Bilha mythologie komt daar ook vandaan.

Bovenlaag Griekenland, voortijds Aretaïti :

Epirus : Zukki-Areta
West-Macedonia : Name-Areta
Centraal Macedonia : Centraal Rebekkah
Oost Macedonia Tracië : Honieten/ Hunieten

Van links naar rechts loopt dat uit op het Midden Oosten via Turkije. De bovenlaag van Aretaïti is daartoe een belangrijke sleutel, een orakel.

Hoofdstuk 80. de zwartheid in adam

Evangelische beweging : 'Jezus Christus moet centraal staan in de prediking.'
Pinkster beweging : 'De Heilige Geest moet centraal staan in de prediking.'
Steenblok : 'De absolute doodsstaat van de mens moet centraal staan in de prediking.'

Natuurlijk hebben al deze drie stellingen waarde, maar waar de stelling van Steenblok ontbreekt, die stelde dat de absolute doodsstaat van de mens voorop moest staan in de prediking, daar gaat het al snel mis, dat men Jezus en de Geest gaat verafgoden en daarbij de diepere betekenis, het diepere principe, uit het oog verliest.

Eens was Nederland een oerwoud, in het amazone tijdperk, nog vóór het atlantische en pre-atlantische tijdperk. Waar nu het veluwemeer ligt lag toen een oerwoudsrivier genaamd de Patisso

rivier, maar die was veel langer dan het veluwemeer. Nederland en België waren één land, en daar leefden de amazones. Zij hadden zwarte amazone koninginnen. Dat is een langdurig tijdperk geweest, en dat ging op een gegeven moment mis door de komst van heksenkoninginnen. Dit was allemaal nog voordat Germanië kwam opzetten. Het was toen nog Amazonië.

In 1953 was er een belangrijke breuk met de gevestigde kerk. Steenblok nam het voortouw als een 1900se Nederlandse Mozes, die later werd opgevolgd door Mallan, als een Nederlandse Jozua. Mallan predikte de noodzaak van de wedergeboorte in deze ellende. Hij stelde dat de grootste ellende van de mens was dat hij zijn ellende niet kende. Wij moeten de volgorde en hiërarchieën kennen. Er is geen gnosis zonder diagnosis. Als er voldoende diagnosis is, en men kent de grootte van de ellende en van de doodsstaat waarin de mens verkeert, dan komt er vanzelf hemelse gnosis. De diagnosis moet dus volkomen zijn, en daarom is de prediking van de ellende kennis en de doodsstaat waarin de mens zich in zonde verkeert zo belangrijk.

Waar je dat loslaat kom je al snel in Laodicea terecht, en zij leven door psychoses, wanen, ijdelheid. Zij kennen de grootte van de zonde niet, maar leven in opschepperij. Ook kennen zij de grootte van het oordeel niet. Steenblok en Mallan leidden het volk terug tot de wildernis, tot buiten de poorten, waar zij werden onderwezen door de natuurvrouwen, de amazones.

De dood kan ons niet vasthouden, maar de mens heeft snelle paarden genomen in de roze Jezus cultus, de sinterjezus die ze hebben opgetrommeld, en er worden belangrijke principes weggewimpeld. Laat de natuur het werk doen, maar nee, de mens heeft de verdorven stad het werk laten doen, en heksenkoninginnen verkozen. Wat de meerderheid geloofde was voor de mens belangrijker, en zo werd het de mens tot valstrik. Door het vleselijke kunnen we niet van de dood loskomen. Dat kan alleen door het geestelijke. Het geestelijke gaat via de hogere natuur. De mens laat zich afleiden en afschepen door de lage natuur, allemaal vanwege gebrek aan kennis, en die kennis wil men niet, want men heeft de profeten vervolgd. Men is hierover niet in berouw. Het beest bekeerd zich niet, en daarom moet de zondvloed komen. Die moet je ontvangen in je hart, over je vlees, stelt inzetting 1 van de nieuwe bijbel catechismus.

Er moet dus bloed stromen. Het vlees, de zonde, moet in ons sterven. Dat kan de vleselijke natuur niet. Die maakt er een potje van. Die laat onschuldigen sterven. Die vervolgt altijd weer wat hij niet begrijpt en wat zijn laodiceaanse levensstijl in de weg staat.

Symbolisch gezien is dat wel het Jezus verhaal, als voorbeeld, maar men heeft het verletterlijkt en verabsoluteerd tot een monopolie, en DAARIN ligt de zonde. Dat is een laodiceaanse valstrik voor de mens op het smalle pad. Men is tot de Jezus afgoderij gegaan en heeft het van z’n kracht beroofd. Men is tot namendienst en letterdienst gekomen, en men heeft het geestelijke bedroefd en uitgedoofd. Dit zijn gruwelen die over Nederland heersen en hangen, en daarom moet de mens via 1953 en de geschriften van Steenblok en Mallan terug tot het voortijdse Nederlandse oerwoud.

Mallan stelt de vleselijke godzaligheid de mens heeft verblind en dat ze daarom niks willen weten van de prediking over de drekgoden die ze volgen, in zijn commentaar op zondag 26. Ze wanen zich al gereinigd door de drekgoden. Ze hebben hun eigen drekjezus.

Ook Mallan stelde de volledige prediking van de doodsstaat van de mens in zonde centraal, als opvolger van Steenblok. Hij sprak in zijn commentaar op zondag 25 :

‘Hoe meer de mens in zijn zwartheid in Adam wordt geschilderd, hoe meer ook de rijkdom der genade Gods in Christus kan worden uitgedragen.’ Hij wees op de ziekte hier in Nederland van holle prediking, waardoor men op droggronden gerustgesteld is, en zij zijn daarom geërgerd als er over de doodsstaat wordt gepredikt.

Doodologie
Zondologie
Alarmologie
Demonologie
Toetsologie

Dit zijn belangrijke vakken om los te komen van de Laodiceaanse geest. Dit werd vroeger in de pre-adamitische voortijden door de amazones onderwezen en gepredikt. Nu is het tijd voor de mens om daar naar terug te gaan in de regressie. Dit onderwijs is te vinden in de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus en alle bijgeschriften daarvan. Voor achtergrond studie kan men de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek Collectie raadplegen, de opvolger van Karl Barth’s Kirkliche Dogmatik. Kirchliche Dogmatik bestond uit 13 delen en werd van de dertiger tot de zestiger jaren uitgegeven. De Nederduits Gereformeerde Dogmatiek begon te ontstaan vanaf de zeventiger jaren tot nu, en bestaat inmiddels uit 11 delen. Het zijn bijgeschriften bij de nieuwe bijbel, achtergrondgeschriften, naslagwerk, wat een rijke informatie geeft over zowel de oude als de nieuwe bijbel, en de reformatie. Het is uitgegeven door de Nederduits Gereformeerde Kerk.

Hoofdstuk 81. ballingen in laodicea

Toen Mohammed werd gevraagd wat nu het belangrijkste is in de gehele islam, toen zei hij : ‘Het voeden van de armen.’ En ik heb de koran gelezen en wat me het meest opviel was dat het heel vaak over armenhulp ging. Ook de oude bijbel noemt dit als het belangrijkste, dat dit de ware godsdienst is. Veel andere dingen in deze boeken moeten we symbolisch nemen, zoals de boeken dat ook zelf aangeven.

Mallan sprak in zijn Troostboek voor de christen, 1973, over de noodzaak van wedergeboorte, en dat de mens grondig de doodsstaat moest leren kennen, en hierin geen vijandigheid meer moest tonen naar het rechtvaardige oordeel. De mens moest daarom ook zijn vijandigheid leren kennen. Dit behoort allemaal tot de zondologie en doodologie, wat een kenmerk was van de 1953 scheuring van de gevestigde kerk. Mallan was een leerling van C. Steenblok, die hij later ook opvolgde. Hij waarschuwde tegen het modelwerk wat de kerken van het Godswerk hadden gemaakt, dat alles volgens een bepaald schema moest gaan, en zodra iets niet met dat schema overeenkomt dan wordt het afgekeurd. Hij stelt dat het veel duisternis en verwarring in de kerk heeft gebracht. Hij legt hierbij zijn vinger op het gebrek aan kennis in de kerken. Hij noemt het grootspraak, waardoor ze door velen geacht en gevierd worden. (I, p. 429)

Hij stelt dat er zonden van nalatigheid in het spel zijn. De kerkscheuring van 1953 was dus terecht, want de kerk was wereldsgezind geworden, door eigen maatstaven op te stellen. 1953 was de grote scheuring van de laodiceaanse kerk. Die kerk leefde in grote verwaandheid en eigengerechtigheid. Zwarte arenden kwamen tot de aarde om te waarschuwen. De mens zou dieper moeten buigen, of breken. F. Mallan noemde hierbij Spreuken 17:15 : 'Wie de goddeloze rechtvaardigt, en de rechtvaardige verdoemt, zijn de Heere een gruwel, ja, die beiden.'

De laodiceaanse kerk had zijn eigen rechtssysteem, waar Klaas Schilder in 1944 al van los brak, want hij wilde zich niet onderwerpen aan een kerkschema, aan modelwerk. Dat was de eerste vrijmaking al, en 1953 de tweede.

Het bleef niet bij de totale doodstaat, stelt Mallan, want in die doodstaat zou de mens een beroep kunnen doen op God's Woord. De mens is maar heel tenger en kwetsbaar, en toch heeft de mens door de zonde het hoogste woord. Dat moet de mens onder ogen komen.

In het land hierboven kan geen vurige vergiftige pijl des duivels meer binnenkomen, stelt Mallan in zijn bespreking van zondag 22. Dat gebeurt als men het lichaam der zonde achterlaat, als de vogel uit de kooi is ontsnapt. Mallan wees hiertoe de weg. Dat was een pad van zondologie, wat Steenblok al predikte. Dat moet de mens grondig leren kennen. Daarin moest de mens geen compromissen maken. Het beginsel van het land hierboven mocht de mens hier en nu al ontvangen.

Hij stelt hierbij dat de ware christen geen hemelzoeker is, maar zoekt naar het uitdienen van God's raad (I, p. 404).

Het eert uw vader en uw moeder wijst ook op het eren van de vaderen en moederen van 1953 die de Heere gegeven heeft in de uittocht. De mens was in de wildernis verstrikt geraakt in de laodiceaanse kerk die zich overmoedig een stad en een naam maakte in de wildernis, in plaats van verder te trekken tot het woeste, wilde land, tot het beloofde land.

Hoofdstuk 82. de slapende kerk

F. Mallan gaf het al aan in zijn bespreking van de catechismus in 1973, in zijn troostboek voor de christen, dat de mens lijdt aan zelfoverschatting, wat een kenmerk is van de Laodiceaanse kerk, een grote valstrik op het pad door de wildernis uit de grote stad.

We kunnen stellen dat hierbij de mens ook lijdt aan zonde-onderschatting, aan vijand-onderschatting. Vandaar dat de geestelijke opvoeding van groot belang is.

Och, mens, luister toch naar het Woord des Heeren in deze tijd gesproken.

Zo spreekt de Heere :
‘Ik ben tegendraads en tegenstrijdig.’

Ziet u, de Heere moet wel strijden tegen de Laodiceaanse kerk, want die is zinkende, en sleurt velen mee. De Laodiceaanse mens heeft alles al in kannen en kruiken, maar de Heere zal die kapot slaan voor het behoud van de mens. Zo zal de opgesloten ziel van de mens vrijkomen.

F. Mallan stelt in zijn bespreking van zondag 21 dat als de mens zichzelf overschat, dan is hij niet bekwaam tot de dienst des Heeren. Men is bezig met modelwerk en niet Godswerk.

Het is droevig dat er zo weinig diepgang te vinden is, zo weinig bevinding, in de kerken, en dat marktgedrag het heeft overgenomen. Dat is zeker een teken des tijds, een kenmerk van de Laodiceaanse kerk. Zij volgen de god Laos, de mening en gerechtigheid van het volk, wat een eigengerechtigheid is die tegen elkaar is verdeeld.

God is u tot tegenstander, als u in zonde leeft. Zo veranderde God ook in de tegenstander om Bileam tegen te houden, en de Hebreeuwse tekst zegt zelfs dat God tot een satan werd om Bileam te wederstaan, waar de nieuwe bijbel catechismus ook op wijst in inzetting 56. Het gaat dan om Numeri 22:22. Vaak als de mens denkt dat de duivel tegen hem strijdt, dan is het de Heere zelf, om hun zonde. Daarom moet de mens besneden worden van hart en ziel en verstand.

Wij moeten daarom danken voor de tucht die wij krijgen, want dat is om ons geestelijk op te voeden en ons voor deze dingen te behouden. Wij mogen dankbaar zijn met God’s oordelen, want die zijn goed en waarachtig, waar de catechismus op wijst in inzetting 57. Het is onderdeel van de uittocht. Zonder de plagen zou het volk nooit uitgeleid kunnen worden. We moeten de oordelen des Heeren en de tucht dus weer op waarde schatten. Wij mogen de tucht niet onderschatten.

In zijn boek 'De tucht in de kerken christi' uit 1908 schreef G.H. Kersten dat in het Hervormd Genootschap, oftewel de koningskerk men niet vraagt naar de bevelen van de hemel, maar men heeft de hals gebogen, onder de aardse koning, die de kerk wilde regeren als was zij een maatschappij; die voor haar burgerlijke wetten gaf, en juridische straf in plaats van tucht.

Laat het duidelijk zijn dat de profeten en de rechtvaardigen hierover zuchten en klagen, zoals het Oude Testament stelt op diverse plaatsen. Het is een juridische markt geworden die steekpenningen

aanneemt. Broeder Kersten wilde terugkeren tot de hemelse tucht, want de wereldse tucht is van het vlees, van de grote stad, en leidt tot verderf. Och, dat onze ogen zich hiervoor mogen openen.

Broeder Kersten spreekt dat de hemelse tucht geneesmiddel is, aangewend tot herstel, hoe scherp het ook wezen mag, en waarvan Calvijn al sprak dat het in zachtmoedigheid moest geschieden. Kersten stelt dat de tucht hierin opvoedkundig is. Zij is langzaam, goedertieren en voorzichtig. Ook al is het een gesel, het is een prikkel tot ontwaken. Deze tucht gaat over leer en leven.

F. Mallan stelt dat God geen zondaren heeft verkoren, maar mensen, en dat het hoogste doel in God altijd zijn eigen eer en verheerlijking is, waaraan alles dienstbaar moet zijn, zelfs de val des mensen. (TvdC I, p. 383, 384)

Wij moeten dankbaar zijn dat het oordeel en de tucht er nog is, want waar zouden we anders zijn ?

Zo spreekt de Heere : ‘Ik ben de chaos, de verwarring, de onzekerheid en de twijfel.’

Die moet er wel zijn, want het volk is zelfverzekerd, zo akelig zeker van zichzelf, en het heeft hen in de grootst mogelijke problemen gebracht. Dat ze tegen elkaar verdeeld zijn schijnt hen niet te deren, want zij weten immers alles beter dan hun naasten. Daarom moet de duisternis des Heeren wel komen. God is geen zoete lieve Gerritje die alles wel door de vingers ziet.

De theologie van hypergenade is door en door corrupt en berust op misverstand en misvertaling. Vandaar dat de geestelijke opvoeding zo belangrijk is.

Waar de catechismus op wijst is dat er hogere vormen en lagere vormen zijn van alles, wat in de theologie en de filosofie ook wel de dialectiek wordt genoemd. Daarom ben je er ook nog niet als je zomaar Jezus volgt, want er zijn hogere Jezussen en lagere Jezussen, zowel geestelijke als vleselijke vormen, en komt het aan op onderscheiding en kennis. Scheurt u af van de zonde en de lagere voorstellingen en alle leugens, verdraaiingen en misvertalingen van de Laodiceaanse kerk. Scheuring op zich is niet verkeerd, want ook Jezus kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding, het mes van de besnijdenis en de afscheiding, maar laten uw scheuringen in de Heere zijn, wat ook een belangrijk punt is in de geloofsbelijdenis.

1953 is en blijft een belangrijke afscheiding van de gevestigde kerken die Laodiceaans waren of dreigden te worden. C. Steenblok en F. Mallan waren hierin als een Mozes en Aäron voor het Nederlandse volk. Ook hen moet je niet zomaar volgen, want er zijn zowel geestelijke als vleselijke vormen van deze uittocht. Het gaat erom hen op diepte te schatten, niet te overschatten en niet te onderschatten. Al met al was het een belangrijke tweede vrijmaking voor Nederland, na die van Klaas Schilder in 1944.

Klaas Schilder stelde dat de mens niet onderworpen moest zijn aan kerkelijke reglementen maar aan hemelse reglementen. Dat was de eerste vrijmaking. Het was een losmaking van de Laodiceaans geworden Kuyperkerk. Maar de vrijmaking was nog niet klaar, want nu moest 1953 nog komen, waarin de mens terug moest keren tot het vak van de zondologie in de hemelse school. Daar hoort ook de doodologie bij, waarin de mens zijn doodsstaat beseft. Dat zijn belangrijke antistoffen tegen de Laodiceaanse kerk. Steenblok waarschuwde dat de kerk wereldsgezind was geworden, in slaap

was gedut, en stelde de prediking over de doodsstaat centraal. Daar begon het bij. De mens moest zich niets inbeelden. De mens moet klaarkomen met het vak dialectiek, om zo onderscheid te maken tussen geestelijk en vleselijk, om zo ook het valse geestelijke te ontmaskeren. Er is ook een vleselijke geestelijke stroom, en die is zwaar giftig, en schakelt de mens uit in zijn dienst tot God. De mens moet daarom op zijn hoede zijn. We bespreken de valstrikken van de uittocht waarin de mens en de kerk is vastgeraakt.

Laodicea waant en slaapt. Zij is de slapende kerk.

‘Ontwaakt, gij die slaapt, en neemt geen deel aan de onvruchtbare werken des duisternis, maar ontmaskert ze veeleer, en sta op uit de doden.’ Dat is een boodschap uit Efeze 5, die ook gericht is aan de Laodiceanen, want die waren overal al doorgedrongen.

Velen zullen tot Christus komen, en Christus zal hen afwijzen omdat ze werkers der wetteloosheid zijn. Zij zijn dus naam-christenen. Vandaar dat het er dus niet om gaat om zomaar Jezus te volgen, want er zijn zoveel valse Jezussen. Het gaat om de geestelijke opvoeding, en God te dienen in gerechtigheid. Heb de waarheid lief, en loop niet weg met allerlei stokpaardjes. Het maakt je niet heiliger om telkens maar te pas en te onpas Jezus in de mond te nemen. Dat is meer Laodiceaanse trickery, als drugs. De mens is tot zware Jezus-afgoderij gekomen die geen daadwerkelijke betekenis meer heeft. Men doet aan wachtwoorden politiek, maar velen zullen roepen Heere Heere, maar de Heere zal hen niet aannemen.

Daarom zijn wij er, als predikanten van 1953, om het volk te waarschuwen. Daarom is er de Nederduits Gereformeerde Kerk, die terugwijst op de oude paden, want de mens heeft teveel weggeworpen en gemoderniseerd. Alles bedolven onder asfalt en cement, waar de Laodiceaanse sportwagens overheen razen, zonder enig flauw benul.

Och mensen, hoort de roepstem des hemels. De mens is in de Laodiceaanse kerk niets anders dan een dode etalage pop. Dat kan anders. De reformatie moet voortgezet worden.

Wij zijn roependen in de woestijn. Er wordt naar ons niet geluisterd. Het is alleen voor de enkeling, voor het verloren schaap. Daarvoor hebben wij alles achtergelaten om die te vinden.

Wij danken u voor uw aandacht.

Hoofdstuk 83. van goede werken tot gewoonte

Wat een heerlijke belofte lezen wij in het boek Buli in de nieuwe bijbel, dat Odenlech na het tijdperk van de lichamelijke opvoeding ons doet ingaan in het tijdperk van de geestelijke opvoeding waarin zij de mens onderwijst.

Odenlech is één van de heerlijkste namen van God, en ook de naam van een bijbelboek van de nieuwe bijbel. De voorouders hadden lang geleden de komst van de nieuwe bijbel al voorspeld in

het boek Openbaring. Wij mogen blij en dankbaar zijn dat deze inmiddels is gekomen, met een nieuwe bijbel catechismus. Zo is de cirkel rondgekomen.

De belofte is dat wij in Odenlech, zij die op de troon van David zit, opgenomen zullen worden. Uiteindelijk leidt dit ook tot het herstel van de vrouw, van de geestelijke moeder. Odenlech komt vanuit de zee, dus wij moeten ons richten op de zee. En zij neemt velen mee die opgesloten zaten in de zee, en de zee moest haar doden geven. We lezen dat in het laatste hoofdstuk, in hoofdstuk 11.

Oh, wat zien wij uit naar de openbaring van Odenlech, en dat er een nieuw tijdperk aanbreekt. We lezen dat dan ook het vrederijk zal aanbreken, tot het herstel van de vrouw (11:10). Dit is uiteindelijk het zaad van Eva dat overwon, het zaad van de vrouw. Dat is een belofte die al in het boek Genesis werd gegeven.

Het is daarom van belang te lezen wat het boek Odenlech precies zegt. Het spreekt over het sobere pad. Hierop moeten wij niet slechts goede werken doen, maar het moet een gewoonte worden, onze goddelijke natuur. Hierin hebben we een strijd met het kwaad, kakia.

Tot deze strijd is ieder mens geroepen. Uiteindelijk komen we nergens door zomaar opzegversjes, maar door geoefendheid en overwinning, en dat wij hierin door God worden overwonnen op Pniël, waardoor God ons opneemt. Niet zomaar genade en goede werken op zich dus. De mens moet geestelijk opgevoed worden, geestelijk geoefend. Een soldaat die niet geoefend is zal al snel de nederlaag lijden.

We komen zo dan ook los van twee grote dwaalleringen, namelijk die van de hypergenade en de hyperwerken. Dat is altijd de strijd tussen protestant en katholiek geweest, maar we moeten boven die strijd uitstijgen. (1:17)

DE CALVINISTISCH-GEREFORMEERDE LEER

DUBBEL BIJBEL SCHOOL (DBS)
2024

VOORWOORD
HOOFDSTUK 1. ZICHT OP CALVIJN EN KERKGESCHIEDENIS
HOOFDSTUK 2. DE WITTE STEEN IS VOOR DE OVERWINNAARS
HOOFDSTUK 3. DE KERK INGENOMEN DOOR DE SLUWE LISTEN VAN DE DUIVEL
HOOFDSTUK 4. LAODICEA OF DE WITTE STEEN ?
HOOFDSTUK 5. DOOR U, DOOR U ALLEEN
HOOFDSTUK 6. HET OORDEEL DES HEEREN IS ONS GENOEG
HOOFDSTUK 7. ALS PASEN EN PINKSTEREN KRUIZEN
HOOFDSTUK 8. DE MENS IN LAODICEAANSE BALLINGSCHAP
HOOFDSTUK 9. BUITEN DE MUREN
HOOFDSTUK 10. VRIJMAKINGEN UIT DE LAODICEAANSE KERK IN DE KERKGESCHIEDENIS
HOOFDSTUK 11. DE MENS : SLAAF VAN LAODICEA
HOOFDSTUK 12. DE WEDERKOMST DES HEEREN
HOOFDSTUK 13. TER GEDENKING VAN C. STEENBLOK
HOOFDSTUK 14. DE JEZUS-ICOON IN DE NGK
HOOFDSTUK 15. DE LAODICEAANSE TOREN
HOOFDSTUK 16. HET VIJFTIGJARIGE TIJDPERK VAN DE HERLEVING
HOOFDSTUK 17. LAODICEAANSE VOORWERPELIJKHEID
HOOFDSTUK 18. DE THYATIRAANSE THEOLOGIE
HOOFDSTUK 19. INGESLUIMERD OP HET KUSSEN VAN DODE ORTHODOXIE
HOOFDSTUK 20. DE DIALECTISCHE THEOLOGIE
HOOFDSTUK 21. VAN WEDERGEBOORTE TOT WEDERGEBONDENHEID
HOOFDSTUK 22. ZONDER STRIJD GEEN OVERWINNING
HOOFDSTUK 23. CALVIJN EN DE GALATEN
HOOFDSTUK 24. CALVIJN EN DE THESSALONICENZEN
HOOFDSTUK 25. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 1
HOOFDSTUK 26. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 2
HOOFDSTUK 27. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 3
HOOFDSTUK 28. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 4
HOOFDSTUK 29. DE JACHT OP DE GALAATSE ZWIJNEN
HOOFDSTUK 30. VAN GALATEN TOT THESSALONICENZEN
HOOFDSTUK 31. BESPREKING HET GEKROOKTE RIET VAN SMYTEGELT - 1

HOOFDSTUK 32. MISDAAD LOONT NIET
HOOFDSTUK 33. HET DAL VAN VRAGEN
HOOFDSTUK 34. BESPREKING 1 TIMOTHEÜS 1:1-8
HOOFDSTUK 35. DE ONTWAKING TOT DE LITERATUUR
HOOFDSTUK 36. DE DOOD HEERST
HOOFDSTUK 37. BESPREKING HET GEKROOKTE RIET VAN SMYTEGELT - 2
HOOFDSTUK 38. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE
HOOFDSTUK 39. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 2
HOOFDSTUK 40. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 3
HOOFDSTUK 41. DE BOK EN HET VARKEN IN DE APOCALYPSE VAN DE NIEUWE BIJBEL
HOOFDSTUK 42. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 4
HOOFDSTUK 43. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 5
HOOFDSTUK 44. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 6

VOORWOORD

De tijden zijn te zwaar. Theologische schoonheidsfoutjes kunnen niet meer. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. De theologische wetenschap is vandaag de dag te ver om zo maar aan te rotzooien, maar wie luistert ? Ze hebben allemaal hun eigen theologen al opgetrommeld, en die zijn gewoonlijks markttheologen en gewoonlijks niet voldoende taalkundig geschoold. Vandaar dat er lekken in de schepen zijn, en de theologische wetenschap wil die aantonen, wat gebeurd door de nieuwe bijbel. Ook wordt er dieper onderwijs gegeven over de oude bijbel. De reformatie gaat verder. We zijn in het tijdperk van de dubbeltheologie gekomen, van onderwijs over zowel de oude als de nieuwe bijbel. Dat is de nieuwe theologie. We kunnen geen wijn in oude zakken meer gieten. Daar zijn de tijden niet meer voor. Het is te gevaarlijk, en het volk moet verder. Nu moeten er wel grote ontmaskeringen komen, want de wereld staat aan de rand van de afgrond en ook de kerk. Fouten kunnen we ons niet permiteren. Daar zou zwaar voor betaald moeten worden. God heeft zijn volk niet in de steek gelaten.

De nieuwe theologie gaat samen met de nieuwe filosofie. Dat heeft niets met moderne theologie te maken, want de nieuwe theologie grijpt juist veel dieper op de oude theologie. Er wordt juist teruggekeerd naar een heleboel principes die overboord zijn gegooid.

HOOFDSTUK 1. ZICHT OP CALVIJN EN KERKGESCHIEDENIS

Overmoedig geluk is vals geluk ten koste van de ander, wat vaak ontstaat in een onverschilligheid tot de ander, het te kort doen van de ander. Het werkt samen met geesten van eigenbelang, zelfoverschatting, overmoedige zelf-overtuiging, overmatige zelfverzekerd-heid, en is zo een onderdeel van de laodiceaanse kerk.

Daarom moeten wij op de hoorn blazen en waarschuwen, opdat wij niet op de stoel van Eli zitten, van de tuchteloos-heid. De stoel van Eli staat overigens vooraan in de Laodiceaanse kerk, als de troon van de laodiceaanse afgod.

Gisteren bleef een kind te lang hangen bij de speelgoedrekken en zat aan het speelgoed, terwijl zijn moeder aan het vloeken was en hem vertelde dat ze het niet mee zouden nemen. ‘Mama is stout,’ zei het jongetje toen. Ik dacht bij mezelf : ‘Wat een savage.’

Is de moeder stout, of is het kind stout, of beiden, of is hier meer gaande ? Feit is dat de nieuwe generatie het oude gezag niet meer pikt. Is dat een goed of slecht teken ?

Och, mensen, laten we toch de wederkomst van God verwachten, en loskomen van de spookkerken van Laodicea. Vandaag de dag is het ‘gemakkelijke geloof’ nog wel verder afgeweken van de bron dan het atheïsme, wat vaak veel dichter leeft bij de ware God, omdat het strijdt tegen de moderne afgoden die de mens heeft gemaakt. Dat was ook de ongemakkelijke boodschap die Simone Weil predikte (1909-1943).

Christus is tot een schuilplaats geworden van al het gemaksgeloof, en is de grootste afgod van deze tijd geworden, omdat men Christus heeft losgesneden van het onderliggende principe. Zoals de catechismus stelt is de mens diep gevallen in inhoudsloze naamslavernij, naamverering, en hierin blijven zij onveranderd. God is vandaag de schuilplaats van de zonde. God en Jezus zijn hiervoor stopwoorden geworden. Ja, God is tot afgod geworden, en daarom is er ook veel meer nodig dan zomaar geloof of religie. Kierkegaard wees er daarom al op dat het gemakkelijker is om christen te worden als je geen christen bent, dan om christen te worden als je een christen bent.

We leven in een tijd waarin het licht duisternis is, het tijdperk van de gewitte graven van Laodicea. Daarom blazen wij op de bazuin. De mens moet geestelijk heropgevoed worden. De mens heeft zichzelf sprookjes verteld om hier aan te ontkomen. Het zijn de sprookjes van de spookkerken van Laodicea, die ze uit hun diepe en rijke Israelitische en Egyptische verband hebben gerukt. Dit was ook de reden dat Atlantis viel. Ze hadden het Woord des Heeren te beknopt gemaakt, te kortaf, als Chinezen die de voeten van hun vrouwen hadden ingebonden.

Blaast op de bazuin, gij wachters op de muren, opdat gij geen bloed aan uw handen heeft door uw onverschilligheid. We leven in duistere tijden waarin de duivel geen wapen ongeroerd laat in de strijd. Zijn wapen is verleiding en misleiding, zelfs tot in het diepste van het huis van God, waarin hij zichzelf als afgod heeft opgesteld, en hij laat zich rustig Christus noemen, en Heere.

Diepe afgoderij is in het huis des Heeren. Men heeft van het geloof een product gemaakt wat verkocht moet worden, en daarom heeft men haast, is men overmoedig, en ziet men dingen over het hoofd. Zo wordt het gif opgediend aan het volk, opdat de spoken blijven regeren.

Als je ontwaakt, dan zie je dat je alleen bent, dat de discipelen slapen. Het is iets waarmee je moet leren leven, zoals ook Jezus dat moest. Ze zullen maar moeizaam ontwaken, of helemaal niet meer. In veel gevallen is het dan tijd om het stof van je voeten af te vegen en verder te trekken, maar blaast de bazuin. Als de ene stad je niet aanneemt, dan ga je tot de volgende stad.

Roept, oh volk, want dat is het enige teken dat gij een geroepene bent. Wees een roepende in de woestijn. Ga over de rivier, en ga tot de verloren schapen, want de vetgemeste schapen in de kerken en de steden zullen niet luisteren. Zij slachten en worden geslacht. Zij leven door het zwaard en sterven door het zwaard. Wees bereid een eenling te zijn en alles op te geven. Ook in het slapen van de discipelen, van hen waarvan je dacht dat het je vrienden waren, ligt een grote beproeving. Je kan niets met je meenemen. Alles is geheel tussen God en jou. Steun alleen op God, en worstel met God op Pniël opdat gij geen valse goden aanneemt in uw hart. God heeft de verbrokenen en de twijfelaars lief, die alles hebben achtergelaten voor het evangelie.

Ook al mogen we geen paarlen voor de zwijnen werpen, we moeten blijven delen. Velen hebben het werk verzaakt en hebben koude harten, hete hoofden ook, en zijn zo lauw geworden in Laodicea.

Dit is het tijdperk van Laodicea. Pas op waar je je voet zet. Overal om ons heen zijn landmijnen en boobytraps neergezet door de duivel en zijn trawanten, de spoken van de Laodiceaanse kerk. Ziekelijk zijn ze bezig, omdat ze weten dat hun dagen kort zijn. Ze weten dat hun dagen geteld zijn, en daarom zijn ze op een zelfmoord missie, om zoveel mogelijk te verwoesten, zoveel mogelijk met hen mee te sleuren.

Christus is geen gave, maar een voorbeeld, wat in uw binnenste zich moet voltrekken. Christus is geen naam maar een allerheiligst principe. Het zijn geen letters, maar geestelijkheden en geheimenissen. Och, laat uw Christus afgodsbeelden toch los en komt tot dat waar het daadwerkelijk voor staat, zoals ook Yeshua in Israel allereerst een werkwoord was, en daarom hebben ze de afgod van Jezus ook nooit aanvaard. Het zijn waarheden, maar deze waarheden moeten op waarde geschat worden en mogen niet op zichzelf blijven staan.

In de kerkgeschiedenis ging de vrijmaking van de Laodiceaanse kerk in etappes :

1834 - vrijmaking van de koningskerk
1944 - vrijmaking van kerkheerschappij
1953 - vrijmaking van de wereldgezinde kerk

Dat waren drie belangrijke kerkscheuringen, want scheuringen moeten we wel zijn. Christus kwam niet om vrede te brengen, maar de scheiding tussen het vleselijke en het geestelijke, dus afscheiding en wederkeer is van het grootste belang, waar ook de geloofs-belijdenis op hamert.

Daarom sprak F. Mallan (een 1953-predikant) : ‘De gehele wereld is verdoemelijk voor God.’ Hij wilde niet afdoen aan deze boodschap, aan de waarschuwing tegen Laodicea. Hij wilde geen bloed aan zijn handen hebben. Broeder Mallan predikte een ernstige boodschap. In zijn bespreking van zondag 17 stelde hij dat de straf op de zonde de drievoudige dood is : de tijdelijke, de geestelijke en de eeuwige dood.

Beste mensen, die dood is er voor ons vlees, niet voor de nieuwe mens. Laten we daarom opgaan tot de nieuwe mens om ook die nieuwe mens zelf te worden. Dat wordt er bedoeld met het Jezus-verhaal. Dat is hoe het evangelie van God werkt. Als we prediken over de opstanding van Christus, dan moeten wij wijzen op deze dingen. Wij mogen deze dingen niet achterhouden. Wij moeten eerlijk zijn tegenover het volk, anders zullen wij bloed aan onze handen hebben als we een gemakkelijk geloof prediken.

Het westerse christelijke geloof is verdoemd door hun dwaling. De kerken zijn Laocideaans. Daarom moet 1953 terugkomen. Men heeft de boodschap van 1953 en de noodzaak ervan nog niet begrepen. Daarom zijn wij predikers van 1953 die de boodschap van C. Steenblok en F. Mallan voortzetten en verder uitwerken, want de reformatie is nog niet voldaan.

F. Mallan stelde ook, zoals de Luthersen het stelden, dat de nederdaling ter hel de eerste trap van de verhoging van Christus voorstelde. Verhoging is dus altijd in de diepte, in het neerdalen in de onderwereld, niet het opstijgen op een hoge troon. Laten we dit goed in de gaten houden, zoals de nieuwe bijbel dit ook predikt. De hemel ligt dus opgeborgen in de hel, in het afdalen in de hel. Daar is de baarmoeder. Daar ligt het werk. En dit is waartoe de discipelen slapen, want zij willen alleen delen in de hemelvaart van Christus, en niet in zijn hellevaart. Daarom staan er valse Christus afgoden aan de toppen van het volk, en zij verslinden de massa’s. Het zijn bloeddorstige monsters. Het zijn grote theologische en Laodiceaanse dwalingen. De nederdaling ter helle is wat de mens tot een wedergeborene maakt, niets anders.

Het is een feit, mensen, waar Mallan ook op wijst, dat Jezus predikte : ‘En dit is het oordeel, dat de mensen de duisternis liever hebben gehad dan het licht.’ Het is een feit. Daarom moeten we ook niet bij de mensen zijn, maar bij God. De mens is een verdoemelijk wezen, en daarom moeten we God en Jezus ook niet te menselijk afschilderen. De beelden die de mens heeft gemaakt van God en Jezus zijn door en door doortrapt. Daartegen komt 1953 : De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.

F. Mallan spreekt dat men over het algemeen maar niet hoort spreken over een kennis van zijn gevallen staat. Men is niet ontdekt aan de bron der verdorvenheid, stelt hij in zijn bespreking van zondag 14 (TvdC, I, p. 360). Men hoort graag spreken van het borgwerk van Jezus, tot wegneming van al de dadelijke zonden, maar de ontvangenis hiervan heeft geen betekenis.

Hij wijst er dan op dat de bruidegom blank is, in het Hooglied, en dat de bruid zwart is, en zijn blanke schoonheid bezingt. Het is het eerste wat zij noemt, stelt Mallan, als zij de schoonheid van de bruidegom be-schrijft. Hij concludeert dan dat als wij waarlijk Christus in zijn schoonheid willen kennen, dan moeten we bij onze diepe val zijn gebracht. En het is waar. We moeten nederdalen ter helle, de zwarte moeder aarde in, om tot het geheimenis van Christus te komen, en dan gaan we ook zien dat het niet zomaar om de naam van Christus gaat, om de letter, maar om de betekenis ervan.

Dan zal dus alle overmatige Christus-afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.

F. Mallan stelt dat we Christus niet kunnen leren kennen als we Adam niet hebben leren kennen. Adam, het kennen van de zondeval, is dus de sleutel tot het Christus geheimenis, en daarom is de zwarte bruid ook zo prachtig. Oh, ze is prachtig. Ik heb haar gezien in het paradijs.

'Wat moeten we met Christus doen, als we Adam niet hebben leren kennen ?' stelt Mallan. Hij stelt dat we buiten de kennis van de eerste Adam niet kunnen komen tot de kennis van de tweede Adam. In Adam is dus het Christus idee verborgen, en zo ook in Eva. Zij laten de diepte zien van de val die tot het Christus geheimenis reikt. Dat gaat niet om de letter of de naam van Christus, zoals in de afgodische Christus cultus, waar zij het stoffelijk omhulsel van Christus verafgoden, maar het gaat om de ziel van Christus, en dit is dus in een bepaalde taal waar we mee te maken hebben, en waarin we spreken tot het volk. Het zijn voorstellingen, voorbeelden. Het is geen letterlijke waarheid, maar een geestelijke waarde, en dat is een groot verschil.

Nooit mogen we woorden en voorstellingen gaan verabsoluteren, want dat hebben de nazi's gedaan, en dat nooit weer. De kerk van Laodicea is hard op weg om een nazi kerk te worden, dus laat u terugroepen.

Elke dag dank ik de Heere op mijn knieën voor de komst van C. Steenblok en F. Mallan, uit 's hemels milde hand gegeven, de hand van het paradijs, en die heb ik aangenomen, en het heeft mijn ziel verrijkt, en die boodschap predik ik ook, en het is een paradijselijke boodschap. Zonder 1953, de kennis van Adam, komen we nergens in de theologie, en komen we nergens in het leven. 1953 is wat de mens, en wat Nederland, nodig heeft, om zo een poortstad te zijn voor de bekering van Europa en de gehele wereld. Maar dat is iets voor de enkelingen.

Beide dienstknechten des Heeren gaven richting aan het woord van Calvijn, verdiepten en zuiverden het, want het calvinisme hing als een duistere wolk over het land, onbegrepen.

De sleutel van Adam is de sleutel tot de uittocht uit Laodicea. Hierin wordt het Christus geheimenis onthuld.

Mallan waarschuwde tegen naamchris-tenen, broodchristenen, die de naam hebben te leven, maar toch dood zijn. Hij waarschuwt tegen het oppervlakkig roemen over Jezus, waarmee men denkt christen te zijn. Hij stelde dat we daar niet genoeg tegen kunnen waarschuwen.

Hij noemt deze Jezus-afgoderij, het vleselijke en betekenisloze roemen van Jezus, vijandschap tegen de waarheid, en dat het vaak achter schermen van veel geleerde woorden verborgen gaat. Daarom stelt hij dat de mens zijn vijandschap onder ogen moet komen. Er is geen Jezus prediking buiten de Adam prediking om. Dat gebeurt alleen in de kerk van Laodicea. Dat zijn vraatzuchtige Jezusbeelden, verslaafd aan de drugs en de alcohol.

Oh, wij bidden om de hogere zichten en inzichten, om aan de zinkende kerk van Laodicea te ontkomen. Het schip is alreeds zinkende.

Oh-ja-momenten zijn dan belangrijk, dat we ons weer de zondeval herinneren en de ellende die het met zich mee bracht, en dat we weer het belang gaan inzien van het lijden om ons hiervan los te maken en ons er tegen te beschermen, en vanwege plaatsvervangend lijden, wat een belangrijk kenmerk is van de empathie.

We zien dan ook het balng van de kerkscheuring van 1980, want we waren er nog niet. De predikant J. de Groot (1916-2004) van de 1980-scheuring stelde dat de zonden niet bedekt moeten worden, maar ontdekt. We moeten de doodskennis van Adam ontdekken om tot leven te komen, wat weer de hemelse dialectiek is.

De predikant A. van den Berg (1916-2004), ook van de 1980-scheuring, stelde dat er een geest van lauwheid was gekomen, dat de verwereldlijking ook bij hen begon door te dringen. In 1953 was dit aan de hand in de gereformeerde gemeente, waardoor er een kerkscheuring kwam, maar ze waren er nog niet, en de vijand achtervolgde ook hen van 1980, dus we moesten wel verder. De Nederduits Gereformeerde Kerk, onze moederkerk van 1571/ 1579 moest hersteld worden. Vandaar dat de Nederduits Gereformeerde Kerk onlangs ‘De Nederduits Gereformeerde Dogmatiek’ heeft uitgegeven, wat inmiddels bestaat uit 11 delen bestaat, als de grote opvolger van Karl Barth’s ‘Kirchliche Dogmatik’ van de dertiger tot en met de zestiger jaren.

De Nederduits Gereformeerde Dogmatiek begon te ontstaan vanaf de zeventiger jaren, en bindt er geen doekjes om. Zoals Barth’s dogmatiek al zeer schokkend was voor de kerk, is de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek nog wel schokkender. En dat moet ook wel, want de dogmatiek van de kerk is door en door corrupt. Dan moeten taalkundigen dit recht zetten, die Israel en Egypte kennen, en wat die metaforen betekenen. Dat is altijd een gebrek geweest in de kerk. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis. Laodicea wil niet luisteren, maar toch ligt voor haar de oproep terug te keren tot de oude paden, en dat betekent niet zomaar Dordt en Heidelberg, maar Israel en Egypte, want daar liggen de fundamenten.

Het vlees maakt een heleboel schijn-overwinningen, maar het zal plotsklaps instorten, want het heeft geen fundament.

We waren er nog niet in 1907 met de aanvang van de Gereformeerde Gemeenten. Nee, toen begon het bos. In een droom zag ik dat de mensen draagtronen droegen met daarop grote monsterlijke beren, die ze vreesden en vereerden. Deze beren deden zich voor als God, en stonden voor verschillende soorten dwaalleer.

De borsten van God de Moeder zullen het vlees vernietigen. De melk des Heeren zal de waarheid namelijk openbaren, en ook de dwaalleer ontmaskeren. Vandaar dat het ook van belang is de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek te bestuderen, de 11 delen die er al zijn, want daar staat het al in en is het geopenbaard. Het is van de hemel gegeven, en dus een hemelse dogmatiek. Het is zeker geen lichtvaardig en lichtzinnig werk, maar zeer diepgaand, in de Vreze des Heeren ontvangen en gegeven. De Vreze des Heeren doet de afgoden ontmaskerd worden. De afgoden zijn zeer geraffineerd en zitten diep in het kerkelijke wezen. Denk dus niet dat u er al bent, want dan bent u vatbaar voor dwaalleer. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle.

De borsten van de Moeder God zullen overwinnen, want het zaad van de vrouw zou overwinnen, zoals Genesis 3 al sprak. In 1980 stierf het zaad van de kerk, want het vlees moest sterven.

Ewa 44:16 zegt het heel treffend, in de nieuwe bijbel :

‘Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.’

Hoe komt men tot de moederborst ? Werktuigen 1:51-52 is er heel duidelijk over. Het gaat door ijzeren leerregels waaraan de mens onderworpen is, oftewel strenge voorwaardes, waarbij we tegelijkertijd komen bij Calvijn’s gestrengheidsleer :

‘Omdat het volk zo halsstarrig is dat ze totaal ontembaar zijn is het noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline over hen gesteld is die hen niet zachtzinnig zal behandelen, maar jegens hen ruw zal optreden.’ (amos commentaar, Calvijn’s gestrengheidsleer) Calvijn sprak dat het kruis lang nodig is tot het temmen van de mens.

De gestrengheidsleer werd duidelijk gepredikt door Calvijn, dat de mens onder tucht moest komen, en dat alles weer voorwaardelijk werd. De mens getemd door het kruis, en straf op de zonde. (Zie ook het boek ‘Van Heidelberg tot Dordrecht’ hierover, 2021/22, HRC)

Werktuigen 2:6 laat zien dat we alleen door nederigheid kunnen komen tot de moederborst van de volharding, en dat die volharding alleen kan ontstaan in verbrokenheid, dus we ontkomen niet aan het kruis, wat overigens in de nieuwe bijbel ook gewoon het wurgtouw wordt genoemd, waar Jezus in het Aramees aan hing, en het Aramees was zijn eigen taal. Ook wordt er in de nieuwe bijbel veel over het visnet gesproken als de metafoor van het lijden. De catechismus spoort ons aan in inzetting 3 om het visnet te ontvangen om het vlees te laten sterven.

We zien om ons heen hoe dit veraardst is, en dat de ware betekenis van het visnet verloren is gegaan. De mens leeft nu van de dood, in de dode kerken van Laodicea. Och, en hierom klagen wij. Klaag en zucht over de zonde, zodat u ook het teken van God ontvangt, waar Ezechiel 9 het over heeft, opdat u niet samen met de wereld veroordeeld zal worden. Vlucht weg uit Laodicea zolang u nog kan.

De mens is slechts geroepen als hij zichzelf roept. De mens moet zichzelf wakker roepen. Het is als een echo. God wil geen dode etalage poppen zoals in Laodicea. Dat is een dwaalleer die diep in de kerk is doorgedrongen, dat alles alleen maar van God kan komen. God wil geen robotmensen waarbij er op knopjes gedrukt moet worden, want dan is dat een dode relatie. Wat is de liefde dan waard als we er zelf niet bij betrokken zijn, en waarom zou dat moeten en zo zijn ? Dat wordt zomaar aangenomen alsof dat de waarheid zou zijn, maar het is een Laodiceaanse dwaling van gemakszucht, ook dat alles genade zou zijn. Men weet niet eens wat genade is. Het volk is hopeloos verloren door een gebrek aan kennis.

Het vlees heeft een schijnoverwinning behaald, wat we om ons heen zien, maar omdat er een gebrek aan fundament is dus zal het dus weer gaan instorten. Laten we opgaan naar de ware overwinning. Calvijn gaf aan dat er niet zomaar een uitverkiezing is in Abraham, maar in Jakob. We moeten dus

tot Pniël gaan om met God, met de theologie, te worstelen, en niet zomaar de handdoek in de ring gooien en atheïst of new-ager te worden. We moeten opgaan tot Bethel, tot de Jakobsladder die ten hemel reikt.

HOOFDSTUK 2. DE WITTE STEEN IS VOOR DE OVERWINNAARS

De oude bijbel sprak dat aan het eind der tijden het boek des levens geopenbaard zou worden, de witte steen voor de overwinnaars van het vlees. Die tijd is nu aangebroken met het verschijnen van de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus.

Het is hetzelfde als toen Teklé het Tarsis gesteente vond op het eiland van Keyena, waarop het Woord van de hemel gegraveerd was. Het maakte hem niet lichtzinnig, maar de Vreze des Heeren in hem werd alleen maar groter. Hij had een ontmoeting met de Heere, en moest toen terug naar het eiland waar hij vandaan kwam, maar kon het niet meer vinden. Het bestond niet meer. Als wij een ontmoeting met de Heere hebben gehad kunnen wij niet meer terug naar ons oude leven, want alles is nieuw geworden. Het oude is voorbij gegaan.

Hij keerde toen terug naar het eiland van Keyena, zoals we kunnen lezen in het boek Duizen 6. Maar hij vond daar de Heere niet meer. Ziet u, als wij een ontmoeting met de Heere hebben gehad, dan zal dat weer wegvagen tot een bitter lijden, zoals Jezus tot de woestijn werd gedreven na het ontvangen van het heilige geestelijke, na zijn ontmoeting met God. Want ziet u, wij moeten lessen leren en beproefd worden, getemd worden door het lijden, waar Calvijn ook op wees. Teveel in vervoering zijn zou ons in slaap doen sussen.

Teklé leerde een bittere les na zijn ontmoeting met de Heere, na het ontdekken van het Woord van de hemel. Hij werd misbruikt op het eiland van Keyena. Toch staat die ervaring met het Woord van de hemel boven alles. Daar moeten we alles voor opgeven. Laten we daarom de moed niet opgeven als we na het ontvangen van het Woord beproefd worden. Het hoort bij de les. Zo zal het Woord ons dieper leiden, en kunnen wij toch zeggen : ‘Halleluja, U heeft ons het Woord gegeven. Uw oordelen zijn goed en waarachtig, zoals de catechismus al aangaf. Wij aanvaarden Uw tucht en danken daar voor.’

Wij zijn maar een stipje op de aardbodem. Wat stellen wij voor ? En toch heeft de Heere aan ons het Woord van de hemel gegeven. Nu moeten wij het nog ontvangen. Daar kan een grote hiaat tussen zitten. Alleen de overwinnaars zullen het ontvangen. Er is een groot verschil tussen horen en luisteren. Overwinnen betekent overwonnen worden door God, zoals Jakob op Pniël, en zoals Jeremia in de Benjamin poort (Jeremia 20).
Geliefden, laten we er een moment bij stilstaan dat Calvijn in de uittocht uit de katholieke kerk ook op het pad van Jakob wees als het pad tot de uitverkiezing, en predikte dat het niet zomaar bij Abraham bleef. Wij moeten volharden op dit smalle pad, te worstelen met de gevestigde kerk en de gevestigde theologie, zoals C. Steenblok en F. Mallan dit deden. Ook Klaas Schilder deed dit. Wij

moeten worstelen met de goden van kerk en staat, en wij moeten door God overwonnen worden in dit proces, want God zal ons zeer zeker tegemoet komen als wij alles toetsen en beproeven, als wij alles in de Vreze des Heeren onderzoeken. Dit houdt geen vleselijke vreze in, geen Vreze des Kerks. Onze geloofs-belijdenis houdt ons voor dat we gewillig moeten zijn ons af te scheiden en alle boze banden te breken die ons tegenhouden. Wij moeten met lege handen tot de Heere gaan. Wij kunnen niemand uit het moeras helpen door er zelf in te springen.

Wij hebben een nieuwe gids des Heeren ontvangen, alreeds geopenbaard in de oude bijbel. Er zijn hemelse boeken geschonken en ons gegeven, en nu moeten wij ze nog ontvangen en ze toepassen in ons hart en leven.

HOOFDSTUK 3. DE KERK INGENOMEN DOOR DE SLUWE LISTEN VAN DE DUIVEL

In de hebreeuwse bijbel wordt satan zowel gebruikt voor het goede als het slechte, en dat onderscheid wordt ook gebruikt in onze catechismus in inzetting 56, over misstanden over satan en demonen. Satan betekent gewoon wederstaan in het Hebreeuws, dus is een neutraal woord. Zelfs de Heere veranderde soms in Satan, om de zonde, de perversie, het ‘roekeloze rijden’ van de mens te wederstaan. (Numeri 22:22,32) De Joden hebben daarom een veel dualistischer beeld over satan, zoals de Egyptenaren dat ook hadden, en wat ook een veel eerlijker beeld is, en daar heb ik mijzelf als demonoloog en predikant ook altijd aan vast gehouden, want zo liggen ook de verhoudingen in de geestelijke wereld. We moeten bedenken dat we niet zomaar uit een boekje werken, maar dat we met persoonlijke, unieke situaties te maken hebben.

Ook is het niet zo dat iedere demoon voor eeuwig verloren gaat, want ten eerste zijn er in de grondtekst van de bijbel zowel goede als slechte demonen, en ten tweede kunnen de slechte demonen zich, net als mensen, ook weer bekeren. Dat niet iedere slechte demoon zich zal bekeren is een feit, en dat zijn gewoon schaduwen in het wonderlijke mysterie van de schepping. Wij moeten zorgen dat we er niet te dramatisch over doen, en ook niet te lichtvaardig. Wij moeten in de wegen des Heeren hierover wandelen, maar onze catechismus stelt duidelijk dat dit een bevel des Heeren is.

Het element ‘De Heere als Satan’, waar de bijbel in de grondteksten duidelijk over spreekt, als de Heere die de zonde wederstaat, en daardoor de mens beschermt, zoals in het verhaal van Bileam, is een verwaarsloost element in veel westerse kerken. De Laodiceaanse kerk wederstaat de zonde niet of nauwelijks, want die denkt dat die zonde er niet is, of dat die zonde is weggewassen door het bloed van Jezus. Het is een lauwe kerk. Zij houden niet van een God die wederstaat. Zij zien satan dan ook als iets puur slechts, heel eenzijdig. God als tegenstander is iets wat ze liever wegschuiven. Maar wij moeten de zonde weer wederstaan. Wij moeten onder ogen komen dat ‘satan’ bij de kerk hoort, als een werkwoord. En ja, satan wordt ook in de bijbel gebruikt als een woord voor het verzetten tegen God, een tegenstander zijn van God, dus er is ook een hele verkeerde satan, waar wij inderdaad tegen moeten strijden.

De satan is een onderdeel van de tempel in het Hebreeuws, om de tempel rein en zuiver te houden, maar de satan is in veel gevallen ook juist de aanvaller die de tempel aanvalt, dus er is een goede en een slechte satan. De Heere is de goede satan en de zonde is de slechte satan, maar hoe dan ook hebben wij zuivering nodig, zoals ook Seth, de egyptische satan, en ook de god van de natuur, de woestijn, en de storm, aan Ra’s zijde streed tegen het kwaad, tegen de Apep slang, in de onderwereld. Seth was een onderdeel van de boot van Ra, ook wel Rw in het Egyptisch, wat in het Aramees gewoon het heilige geestelijke is, wat uitgestort werd op de pinksterdag.

De prediking in de Laodiceaanse kerken is te eenzijdig en lijdt daarom schipbreuk. Hierom is er ook nog zoveel oorlog in de wereld. Wij moeten weer openstaan voor zuivering, en voor dit missende element van God, namelijk God die de zonde wederstaat, God de tegenstander. God wederstaat en is satan tot het vlees.

In de nieuwe bijbel wordt het woord ‘satan’ vrijwel niet genoemd, maar dus wel even in de catechismus, om wat dingen recht te zetten. Heeft het kwaad dan een soort monopolie op het

woordje ‘wederstaan’ en ‘tegenstander’ ? Want dat is in de misvertalingen van de westerse bijbels veelal binnengeslapen. Dat is een groot gebrek. In de nieuwe bijbel is het kwaad ‘kakia’ en ‘kakos’, wat het materialisme is, het hedonisme, de zonde. Juist de zuivering als oppermacht van het kwaad bestempelen is niet slim, omdat we juist zoveel van die zuivering nodig hebben. We kunnen dit zien als een strategie van de duivel, van het kwaad, die satan opstelde als de oppermacht van het kwaad in de kerken, waardoor de duivel de monopolie kreeg op het wederstaan.

Och, mensen, wij moeten de zonde wederstaan. Alleen dan pas zal de zonde van ons vlieden. Als we teveel tegen het begrip ‘satan’ strijden, en onze zonden niet onder ogen komen, en onze dwaalleer niet, en onze leugen niet, dan snijden we in onze eigen vingers.

De overmatige satans-paranoia in de kerken, bang zijn voor een woord eigenlijk, een werkwoord, en nog wel een heel belangrijk werkwoord, namelijk van het strijden tegen de zonde, zorgt er juist voor dat de duivel is gaan heersen, het kwaad, als een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering. Satan is namelijk een woord voor oorlog. De vleselijke oorlog is het kwaad, maar de geestelijke oorlog, die belangrijk is, is van God. Daarom hebben de Joden een veel genuanceerder beeld van wat ‘satan’ inhoudt. Het wederstaan is een onderdeel van onze wapenrusting. In het Egyptisch werd het woord ‘satan’ al gebruikt voor beproeving en het toetsen, waardoor er onderscheiding is. Juist door de verwaarlozing van dit principe en het gebrek aan kennis hierover is het onderscheidingsvermogen van de kerken uitgedoofd en strijden ze allemaal tegen elkaar om de beker. Zo is de kerk in diepe misleiding gekomen door deze gewiekste strategie van de duivel. Het wederstaan van de zonde is namelijk gedemoniseerd. Zo heeft de zonde diep kunnen doordringen in de kerk, als een slang.

Vandaar dat de nieuwe bijbel deze dwaling aan de kaak moest stellen. Aan de overwinnaars zou de witte steen geschonken worden. Die is inmiddels in zicht gekomen. Het is het boek des levens. In de geschiedenis was de kerk geketend door het boek des doods. Er is nu een uittocht. De mens mag loskomen van het boek des doods, door kennis te nemen van het boek des levens. De kerk wilde als een Martha zijn, bedrijvig in het vlees, en handel drijvend. Nu moet de mens weer terugkomen tot de nederige houding van Maria die naar de Heere luisterde. Maria had het beste deel verkozen. Daarom werd haar ook de witte steen geschonken en werd haar naam opgetekend in het boek des levens waarvan zij kennis kon nemen, omdat zij er tijd voor had vrijgemaakt, terwijl Martha maar doorrende.

Ja, de kerk heeft snelle paarden verkozen, en kwam zo in ballingschap tot het hart van het boek des doods. Och, mensen, ontwaakt toch. Mensen zijn maar mensen, en kerken zijn maar kerken, maar gij moet bij de Heere wezen. Daarom blazen wij op de bazuin.

De mens heeft het Woord dood ge-maakt, door menselijke overleveringen en tradities van het vlees. Is er nog hoop ? Jazeker. Ga tot Pniël en worstel met de moderne afgoden van de mens, en ook de afgoden van het verleden waar men nog niet mee heeft afgerekend. We zijn er nog niet in de reformatie, maar de witte steen is al in zicht, en het is een heerlijk zicht. Het boek des levens zweeft als een hemelse ibis met wijdgespreide vleugelen over de zee, klaar om de overwinnaars op te nemen. Het zijn zij die hebben doorgezet in hun studie, die niet ergens hun handeltje hebben opgezet na de handdoek in de ring te hebben gegooid. Ook voor u ligt het pad naar de hemel, als u durft verder te trekken, en daarvoor moet gij alles achterlaten, alles willen opgeven voor de Heere.

Maar het zal niet opwegen tegen de heerlijkheid van het koninkrijk des hemels wat u dan geopenbaard zal worden. De witte steen, het boek des levens, is het heerlijkste bezit. Dat is iets wat al door de oude bijbel werd beloofd.

De Nederduits Gereformeerde Kerk moest onder de grond een schuilplaats zoeken met de vervolgingen van Alva en later van koning Willem I. Profetisch betekent hoofdzakelijk geleid wordend door de Heere, zoals Ledeboer ook een profeet was, wat later werd tot de gereformeerde gemeente, en toen tot de gereformeerde gemeenten in Nederland, maar profetisch betekent ook exegetisch en etymologisch. Wij spreken over teruggaande openbaring en voortgaande openbaring, regressie en reformatie dus, waarvan de oude bijbel ook spreekt. Boeken zouden geopend worden, hemelse boeken, en zegels zouden verbroken worden, opdat de kennis vermeerderd zou worden. Ja, de aarde zou vol worden van de hemelse kennis.

Daarom werd de ondergrondse Neder-duits Gereformeerde Kerk ook zwaar vervolgd in de tachtiger en negentiger jaren en daarna. Maar de overwinnaars zijn tot de witte steen gekomen. Deze kerk is van ons allemaal, en ook de witte steen is voor ons allemaal. Och, voedt uw kinderen toch op in de wegen des Heeren, in het geopenbaarde Woord, in het boek des levens, in plaats van in het Laodiceaanse boek des doods. De witte steen, het verborgen manna, is juist ook voor de kinderen, en gij moet zelf ook als kinderen worden, want alleen aan hen is het geopenbaard, en alleen aan hen is het koninkrijk des hemelen geschonken.

De duivel zal uitgeworpen worden, mensen. De duivel heeft slechts een schijn-overwinning behaald, maar het heeft geen fundament, en zal dus opkomen als een bloem en weer verwelken. Deze toestand, zoals die nu is in de wereld, is maar een flits in de eeuwigheid. Het zal niet opwegen tegen de eeuwige heerlijkheid van de hemelse kennis die aan ons geopenbaard zal worden. Halleluja !

Houdt daarom hoop, mijn geliefde broeder of zuster. Het Woord des Heeren is tot u gekomen, en heeft u niet vergeten. Ook u bent heel dicht bij die witte steen gekomen die van de hemel is gegeven voor de overwinnaars. De zonde staat maar heel lichtelijk in de weg. Wederstaat hem, en hij zal van u vlieden. De Heere zij met u. God’s genade, liefde en vrede zij met u allen.

HOOFDSTUK 4. LAODICEA OF DE WITTE STEEN ?

‘Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het nog niet dragen; doch wanneer de geestelijke waarheid komt, zal dat u de weg wijzen tot de volle waarheid.’ Johannes 16:12-13

Geliefden, in het Aramees is de waarheid, srr, srara (vgl. Sara), ook de stevigheid, het firmament, wat de mens zal overweldigen. Het is een overweldigende gebeurtenis als wij tot de witte steen

komen. Het is het moment waarop God ons overwint. Het leiden, de weg wijzen, is in het Aramees ook wel het planten van zaad tijdens het ploegen. Tot de witte steen, de volle openbaring van het Woord, kom je dus niet zomaar, maar moet je eerst hard voor aan jezelf sterven.

Aramees is de taal van Jezus, en Jezus sprak dat de discipelen veel nog niet zouden kunnen verdragen wat hij te zeggen had. Daarom werd er in Openbaring gesproken dat er ook nog een verborgen Woord was, het verborgen manna, de witte steen, voor de overwinnaars op Pniël, de door God overwonnenen, overweldigden.

Er ligt een enorme hiaat, een enorme afgrond tussen de oude bijbel en de nieuwe bijbel. Die wordt overbrugt door de enorme tweede bijbel, oftewel de apocrieven bij de nieuwe bijbel. Het staat boordevol met verhalen. Laat u voorbereiden. Toen de wereldschepen in het eeuwig evangelie aankwamen in ondieper water in de bloemenzee, toen versierden de overwinnaars elkaar met verhalen. We hebben niks te maken met letterlijke drugs die de wereld biedt, maar de paradijselijke bossen, oerwouden en zeeën hebben hun eigen hemelse drugs van principes en verhalen, als een literaire drugs, want het Woord des Heeren brengt de mens daartoe, wat uit de hemelse bloemen komt. Het is principiële drugs, geestelijke drugs dus. Laten we niet tot de wereldse en laodiceaanse drugs gaan, maar tot de Heere gaan, die onze drugs is, maar laten we ook beseffen dat Jezus er op wees dat het pad hiertoe het gezaaid worden was. Eerst moet het zaadje sterven, en dan groeit er een paradijselijke boom aan waterstromen, vol met stoffen die het denken kunnen reformeren.
Dat is wat de tweede bijbel is, en wat de nieuwe bijbel is, deze werken geschonken aan de ondergrondse en vervolgde Nederduits Gereformeerde Kerk. Het boek Openbaring is vlak voor onze ogen in vervulling aan het gaan. Het boek des levens vliegt vóór ons.

De oude bijbel liet dus al zien dat de mens toendertijd nog niet veel kon verdragen. Er moest nog een nieuwe bijbel komen. Dat zou pas veel later komen. We zijn nu inmiddels bijna 2000 jaar verder. Nu is het de tijd. En dat is ook wel nodig. De mens is omsingeld door Laodiceaanse zombies.

Steeds dichterbij komt het. De mens moet nu kiezen. Laodicea of de witte steen ?

Als we niet zondigen en de zonde wedestaan, en we zijn als Maria aan de voeten van de Heere, luisterende, dan zal ons lichaam vanzelf hemelse hormonen aanmaken met de paradijselijke hallucinogenen, maar pas op : Dan begint de strijd pas, want de duivel schenkt ook hallucinogenen, die van het vlees. Allereerst zal de Heere ons laten zien hoe diep de zondeval is gegaan en hoe diep en groot de ellende daarvan is. Als eerst zullen we door de geestelijke waarheid overtuigt worden van zonde, oordeel en gerechtigheid. Adam is de sleutel tot Christus, de tweede Adam. Eerst moeten we de doodskennis ontvangen, zoals C. Steenblok en F. Mallan al stelden. Eerst moet er diagnose zijn. Deze prediking moet centraal staan voordat andere dingen kunnen gebeuren. Jakob is de sleutel tot Abraham, stelde Calvijn, de sleutel tot de uitverkiezing. Dat is Pniël dus. Ga niet zomaar aan de geestelijke drugs. Er ligt zoveel Laodiceaans New Age gevaar. Ga niet zomaar trippen, maar blijf bij de gezonde leer, en houdt fundament, wat betekent dat eerst alle valse fundamenten afgebroken moeten worden.

De Waarheid is de stevige, de dwingende, zegt het Aramees, het firmament, de hemel, als een moeder die haar kind vormt in de baarmoeder.

De oude bijbel had nog missing links, waar Jezus op wees, omdat ze simpelweg nog in de kinderschoenen stonden, en er nog niet klaar voor waren. Maar ze moesten uitzien naar het volle geopenbaarde hemelse Woord, waar Johannes over schreef op Patmos. Als u daar tegen strijdt, en velen doen dit, dan strijdt u tegen God zelf. Dan probeert u God monddood te maken. We zien om ons heen dat dat niet werkt. Het ego zit op de troon, dus het nieuwe Woord moet wel komen, met de openbaringen over de missing links. Dat Woord is gekomen. In deze dagen.

De oude bijbel is bruikbaar, maar het onvolledige Woord, aldus Christus, want ze konden het nog niet verdragen. Maar pauzen hebben het zalig en voltooid verklaard, en ook reformatori-sche kerkvaders, waar velen nu wel van terug zijn gekomen. Ze hebben gelogen. Het is een onbijbelse leer dat de oude bijbel al de volledige waarheid zou bezitten. Paulus sprak dat het nog maar ten dele was.

De kerk van Laodicea is een luie en lauwe kerk. Die kerk is gemakszuchtig, dus zij hoeven niet meer als zaad in de grond te sterven, want dat heeft Jezus al voor hen gedaan. En zij hoeven het eeuwig evangelie, het boek des levens en andere hemelse boeken die geopend zouden worden niet meer te ontvangen, want die hebben ze immers al volgens hen. Het is een dwaling. Zij maken de weg breed en kort, en komen zo tot een schijnhemel. Zij willen de kennis niet, niet meer woorden, want dan moeten ze ervoor werken, en ze zijn lui en willen met pensioen. Het zijn hedonisten, bourgondiërs, tafelschuimers die het er van nemen.

Ontwaakt, broeders en zusters in Laodicea, en kom de woorden van Jezus onder ogen die sprak dat jullie het nog niet konden dragen. De oude bijbel was nog niet het volledige. Het was slechts de eerste stap in het heilsplan van God. Nu moeten we naar de volgende. Wij prediken daarom uit de oude en nieuwe bijbel. Daartoe zijn wij geroepen. Dat is bijbels. Het is niet bijbels om voor altijd en eeuwig maar met zijwieltjes rond te rijden. De mens moet leren fietsen, leren evenwicht te bewaren, en voort te gaan, op ‘s hemels vleugelen, om zo ook te verjongen. Loskomen van al die geestelijke pensioenfondsen en al het gerentenier. Een groot hemels werk staat te wachten, en dat is niet slechts een werk, maar meer nog een hemelse gewoonte die de mens zich moet aanleren, om zo deel te hebben aan de hemelse natuur.

Daartoe nodig ik u uit vandaag. Neem het Woord op en ga ermee tot de Heere, en laat de Heere het uitleggen en u het verborgen Woord openbaren, als u daarvoor klaar bent. Velen zijn nog niet klaar, maar de Heere zal het telkens weer aanbieden. De Heere wil blijven spreken. De Heere heeft ons nog veel te zeggen. Dit is allemaal terug te vinden in zowel de oude als de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel catechismus is hierin onze gids. Er is een brug tussen oud en nieuw.

Wie de Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren op arendsvleugelen. Jesaja 40:31

Uw jeugd vernieuwt als van een arend. Psalm 103:5

HOOFDSTUK 5. DOOR U, DOOR U ALLEEN

F. Mallan gaf al aan dat het volk des Heeren was omringd door doodsvijanden. Hij sprak dat de jeugd is blootgesteld aan veel verleiding en dat velen ten prooi vallen aan ongodsdienstigheid. En het is waar : Er is veel wereldgezindheid onder de jeugd, juist omdat ze het juiste onderwijs niet krijgen, en zo dwalen ze af, worden ze dwaallichtjes. Ze vallen ten prooi aan de wereld of aan de new age, of ze vallen ten prooi aan de Laodiceaanse kerk van de schijn-godsdienst. F. Mallan was een leerling van C. Steenblok, die hij later ook opvolgde. C. Steenblok vocht vurig tegen de Laodiceaanse leer, en stelde de prediking over de doodstaat in Adam centraal, als sleutel tot de tweede Adam, waar Mallan ook over predikte. C. Steenblok omschreef die sleutel als het leren kennen van de melaatsheid van het hart, de verdorvenheid van de natuur van de mens, de diepte van de zondeval, als het stellen van theologische diagnose. Daar begon het mee. Dat moest voorop staan, anders zou de mens nergens komen, zo schreef hij daar ook over in het Goudse kerkblad in 1946 in het artikel ‘Tot God terug gebracht’, toen hij nog in de gereformeerde gemeente zat, want de kerkscheuring begon pas in 1953.

Hij gaf de belofte mee dat ze tot verstand zouden komen door de zoete kracht van het Woord, wijzende op Jesaja 29. De dwalenden zouden tot verstand komen (vers 24). Ook in Laodicea, stelt de nieuwe bijbel, is er een overblijfsel, en ook zij zullen de adelaarsvleugelen ontvangen, om zo te komen tot de hemelse uitzichten (Kamba 14:45).

C. Steenblok stelt, wijzende op het oude woord, dat God de blinden zal leiden, maar hij wijst er ook op dat dit alleen door het kruis geschiedt. We moeten ook weten dat we gezaaid moeten worden, wat de Aramese betekenis is van het geleid worden. Dat is dus een tocht onder de grond, wat al in het Ra verhaal voorkwam in het oude Egypte.

C. Steenblok sprak in het jaar 1946, net na de tweede wereldoorlog, in de Goudse kerkbode, in het artikel ‘Uit het leven van Vader Jakob’ dat genade geen erfgoed was, en ook niet iets grijpbaars is. Het ligt alleen besloten in God. ‘Het is: Door U, door U alleen,’ sprak hij. Wij moeten daarbij dus opmerken dat de genade dus juist werkt in de mate waarin wij het godskarakter in ons eigen leven hebben toegepast, zoals de genade in het Grieks ook gewoon de beloning betekent, en zo is het ook eerlijk. Het is loon naar werken, en dan is het een hemels loon, geen aards loon. En het is hemels werk, en geen vleselijk werk. Laten we daar heel duidelijk over zijn. Het is een samenwerking tussen God en mens, waarin de mens volledig aan zichzelf is gestorven, en God dus zijn hogere natuur is. Dat gaat dus niet om onze persoonlijke eigenschappen. Het gaat niet zomaar om karakter, maar om God’s karakter. Ons eigen karakter moet sterven aan het hemelse.

Het is dus een voorbeeld en geen letterlijke genade of gave. Niets wordt ons zomaar in de schoot geworpen. Wat we zaaien zullen we oogsten. Je kunt niet op de akker van het vleselijke zaaien en denken het geestelijke te oogsten. We mogen de genade dus niet misbruiken en verkeerd voorstellen. In het Aramees is genade gewoon een school. Het is een studie plan. Hierin worden we overigens wel verlost van de scholen van het vlees, maar daar moeten we wel voor strijden. We moeten deelnemen in de geestelijke oorlog. Genade is geen persioneringsfonds.

Waar komt de genade op aan ? God moet wassen, en de mens moet minder worden.

HOOFDSTUK 6. HET OORDEEL DES HEEREN IS ONS GENOEG

In de Goudse kerkbode, 1e jrg, nr. 17 uit 1947, stelt C. Steenblok een belangrijk gegeven in de theologie. C. Steenblok is één van de grootste en belangrijkste theologen die de Heere ooit aan Nederland heeft geschonken, een icoon en groot enigma in de Nederduits Gereformeerde Kerk. Hij diende in de Gereformeerde Gemeente, en daarna in de Gereformeerde Gemeenten in Nederland. (1894-1966)

Hij was als een Mozes in de Nederlandse exodus en vrijmaking van die tijd, als opvolger van Klaas Schilder (1890-1952). C. Steenblok stelt in zijn artikel 'De Heiligmaking' dat de ethischen ethiek boven dogmatiek, leven boven leer stellen, afglijdend tot de vrije wil. Nu, dat is zeer belangrijk dat hij dit stelt. Beste lezer, onze vleselijke werken en onze ethische emoties leiden ons nergens als het niet onderworpen en gezuiverd is door het Woord Gods.

Oh, hoe ethisch en moraliserend is het vlees vaak voor God, God de les willen leren, en zo God voor de voeten lopen, want zij vergeten dat de oordelen des Heeren goed en waarachtig zijn en de tucht nodig ter afsterving van het vlees, zoals onze catechismus stelt. Zij moeten weer onder ogen komen hoe groot de zonde is, en hoe groot het oordeel, dat God de zonde wel moet straffen. Allereerst moet de mens klagen over de zonde. Dat is het eerste wat nodig is. Dat vinden we ook heel duidelijk terug in Ezechiel 9. Dat is een hemels vereiste om binnen te komen, want zij die niet zuchten en klagen om de zonde die mochten niet opgenomen worden. De engelen moesten hen overslaan. Er moest bloed van de vijand zijn aan de ingang van de tenten :

En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.
Buli 3:1, de nieuwe bijbel

Zij die de zonde niet wederstaan zullen de dood vinden door de zonde. Laat dat duidelijk zijn. Medelijden met de zonde vormt een strik.

Wij moeten niet zo ethisch worden dat we onze visnetten neerleggen in onze strijd tegen de zonde en de leugen. Onze dogmatiek heeft genoeg ethiek in zich, en dat moeten we niet overdrijven. De dogmatiek, de hemelse leer en kennis, stuurt de ethiek, en zal de lagere ethiek van het vlees, het overmatig klagen over oordeel en tucht, doen afsterven. 'Het oordeel des Heeren is ons genoeg.'

Ethiek is zeer belangrijk, zeer hoogge-plaatst in het Woord des Heeren, maar zodra zij op de stoel van Eli gaat zitten is zij vals. Zij moet zich aan de Heere onderwerpen, aan de eeuwige kennis, die met een rede de tuchtroede draagt.

HOOFDSTUK 7. ALS PASEN EN PINKSTEREN KRUIZEN

C. Steenblok stelde dat reine spraak begint met het klagen en kermen over de zonde. Het is een roepen uit de diepte, met geween en gesmeek. De mens is zo afgedwaald en loopt rond met een hete aardappel in de keel, hooghartig en bazerig sprekend. Dat is iets van de Laodiceaanse dwaalkerk. Ze zijn als dronken mannequins.

Eerst moet het hart zuiver zijn. Een goed hart hebben is niet voldoende. Daartoe moeten Pasen en Pinksteren kruizen, zoals ze weleens zeggen : ‘als Pasen en Pinksteren op één dag vallen.’

Pasen moet gezuiverd worden door Pinksteren, en Pinksteren moet gezui-verd worden door Pasen. We hebben beiden nodig, en zij moeten ons op het rechte pad houden, als een wachter voor onze mond, en een wachter voor ons denken.

Hiertoe moet de mens zich oefenen in het onderwerpelijke, stelt C. Steenblok. Daar is het om te doen, want dat kent de Laodiceaanse mens niet. De Laodiceaanse mens heeft niet geleerd zich te buigen. Deze oefening bestaat uit het haten van de zonde en er van vlieden, stelt C. Steenblok. Dan hebben we een voorwerp nodig, een voorbeeld.

Het antinomianisme is het strijden tegen de wet, niet tegen de zonde. Het antinomianisme is hypergenade, mis-bruik van genade. Steenblok stelde dat de antinomiaan wilde leven vanuit het vlees. Het zijn dus de bourgondiërs, de Laodiceanen. De antinomiaan vindt dus al snel iets wettisch, want hij voelt zich bedreigt door de wet, want dan zou hij zijn geliefde zonden niet kunnen beoefenen, die hij als zijn dierbaren ziet, zijn familie.

Steenblok stelde dat de antinomiaan hierin vroom en bekeerd was. Het komt neer op een soort kerkje spelen, een soort ritueel, om deze levensstijl veilig te houden.

Steenblok stelde dat ze een bittere vijandschap hebben tot hen die twijfelen en de zonde bestraffen.

Wetticisme staat wel degelijk op de loer, stelt Steenblok. Het treedt op bij hen die geringe kennis hebben, en het kan de ziel lange tijd in dienstbaarheid houden zodat van ware gehoorzaamheid maar weinig terecht komt. Er is dan wel veel ijver en reformatie, maar knechtelijk uit slaafse vrees, als een lagere trede van de heiligmaking, stelt Steenblok. Ze rennen heen en weer als Martha, maar moeten komen tot de Maria ervaring, van onmacht, en dat ze God nodig hebben. Ze moeten ontdekken hoe armelijk het allemaal is.

Maar er zijn er dus ook die zeggen : ‘Wij kunnen niets, dus wij doen niets,’ stelt Steenblok. Men legt dan de nadruk op het niets doen, en verflauwt in het gebed. Hij wijst dan op het : ‘Ik vermag alle dingen in God.’ Hierom is het zo belangrijk te sterven aan onszelf, zodat de hemelse natuur het gaat overnemen. Laten we niet onverschillig worden. Er moeten dingen gebeuren, maar u kent de weg. Als er niet gezaaid wordt zal er niet geoogst worden.

HOOFDSTUK 8. DE MENS IN LAODICEAANSE BALLINGSCHAP

De predikant C. Steenblok (1894-1966) wees op de bijen als hemelse beelden van ‘geen rust nemen tot de arbeid is vervuld’. Ze zijn een beeld van de hemelse ijver. Zoemend en gonzend komen ze en gaan ze, en dan komen ze weer.

De hemelse ijver wordt ook in onze catechismus genoemd. Het is van belang, want zonder ijver is de kennis dood. Zonder ijver is er geen kennis (inzetting 40). En onze waakzaamheid kan alleen volgroeien in ijver. Werk aan de winkel dus. We kennen de weg. Laat het niet in het vlees gebeuren, maar laat het van boven komen. Wees daarom leeg van jezelf, een kanaal, en dat kan alleen als u verbroken bent, want dan pas kan het leeg stromen. Vandaar dat het zo belangrijk is tot Pniël te gaan en u laten tuchtigen in het gevecht. Op Pniël werd de kruik van Jakob gebroken, en kon hij leegstromen, om zo gevuld te worden met de levens-stromen van de hemel.

Daarom zegt Deut. 32:9 : Want des Heeren deel is het volk van God, Jacob is het snoer van God’s erfdeel.

En Jer. 30:10 zegt : En Jacob zal weder-komen, en stil en gerust zijn, en er zal niemand zijn die hem verschrikke.

Niet zomaar genade, niet zomaar werken, maar worstelen en sterven aan jezelf. Genade is een veel rijker woord in het Aramees dan de westerse talen het overbrengen in hun bedriegelijke oppervlakkigheid. Vandaar dat we moeten leren van de hemelse bijen. Zij werken met de bloemen. Die waren eerst zaadjes die in de grond zijn gestorven.

Niet zomaar lompe, westerse genade dus. Het ligt veel genuanceerder. Kent u het gedicht ? Genade treedt op waar de wet overmatig wordt. Ook het omgekeerde is waar, dat de wet optreedt waar de genade overmatig wordt, waar het afdwaalt. Eerst zien we hiervan de boze vormen, de hyperwet in strijd met de hypergenade, maar ze wijzen terug op diepere waarheden. Daarom zien we nog zoveel hypergenade en hyper-wettelijkheid om ons heen, omdat de wereld nog balans moet vinden, en onderwezen moet worden.

De mens is nu nog diep in Laodiceaanse ballingschap. Maar het Woord des Heeren beloofd verlossing uit die ballingschap. Laten we dat verwachten en op deze belofte staan.

De farao van Laodicea wil het volk niet laten gaan, en daarom moeten de plagen komen, en het volk moet daarom de oordelen en de tuchtigingen des Heeren aanvaarden. Zonder oordeel en tucht, geen uittocht. Zonder Leviticus geen exodus, zei Klaas Schilder.

Daarom stelde Theodorus van der Groe (1705-1784) dat de mens tot de spiegel van zondenkennis moest gaan om te kunnen ontkomen. Die spiegel wordt de mens voorgehouden, maar kijkt de mens

wel ? Zo niet, dan blijft men in bedriegelijk waangeloof, stelt van der Groe. Het huidige theologische mechanisme klopt niet, maar men wil dit niet zien. Dat is een Laodiceaanse eigenschap van de oude natuur die eraf moet. Men is op snelle paarden gegaan, tot snelle zelfovertuiging en zelf-overschatting.

Men moet tot het punt komen dat men van de zonde walgt. Men moet zich ervoor schamen. Men moet ook voornamelijk kennis krijgen van de verborgen zonden. Ook moet de mens kennis krijgen van het oordeel, zoals de catechismus stelt (inzetting 57). De mens moet de grootte kennen van de straf op de zonden. Het mag niet alleen maar blijven bij zondenkennis. En door gebrek aan kennis over deze dingen, gebrek aan degelijk onderwijs hierover, is het volk ten gronde gegaan.

Ja, de mens is in Laodiceaanse balling-schap. Maar de Heere belooft bevrijding, en toont de paden die de mens moet gaan om hieruit te komen. Jakob zal wederkomen. Er is een overblijfsel in Laodicea.

Franciscus Ridderus (1620-1683) stelde dat sommigen er veel van houden, dat men de wonden en etterbuilen van het verdorven vlees zo zachtjes overplei-stert door het Evangelie. Zij houden meer van smeren en strijken, dan van zuiveren en doorsnijden, dus laten zij de wond van binnen veretteren, en zo wordt de zielewond gelijk Jerobeam's krankheid in zijn ingewanden, daar geen genezen aan was.

Dat is de gruwelijke realiteit van de Laodiceaanse kerk. Zij hebben als advocaat, stelde Ridderus, Martha de goedprater, die de zonden schoonpraat. We moeten naar de wortel. Het blijft anders voortwoekeren.

Paulus wees op het 'Ik, ellendig mens.' Steenblok stelde in zijn artikel 'Ellende, verlossing en dankbaarheid' uit 1948 (Gouds kerkblad, nr. 21, 2e jrg) dat 'de leer der ellende vooraf moet gaan aan die der verlossing.'

Steenblok stelde dat zolang iemand van zijn ellende niet overtuigd is, is en blijft hij een onbekwaam leerling in de school van de genade en een onnuttig toe-hoorder van het Evangelie. Als de rechte overtuiging van de ellende er niet is, stelde hij, dan kan er ook geen godsdorst opgewekt worden. Met een half oog de ellende bezien houdt de mens lui en in schijnvrede. Zo is er dan ook geen hoogachting van de verlossing, stelt hij. De mens kan het dan niet op waarde schatten.

Ridderus sprak dat we tot de wortel des vlezes moeten gaan om het uit te rukken. Vleselijke mensen echter zullen dan vermaak zoeken in weer een andere zonde, stelt hij. Ze springen gewoon over van het één tot het ander. Vandaar dat het ook niet zomaar verstandelijk werk is, maar het ook in het hart moet geschieden. Hij noemt het vlees als gelijk aan het beest met meerdere koppen, die aan één van zijn koppen gewond was, maar weer werd genezen. Zo werkt het vlees. Het heeft vele schuilplaatsen en vele reserves. Ze hebben duizend uitvluchten om aan de lusten van het vlees te blijven voldoen, stelt hij, wijzende op de woorden van Job.

Het vlees is zeer sluw, niet voor een gat te vangen. Zo is dat ook met het kerkelijk vlees. Ze zijn volleerd in het schuiven en omwisselen. Ridderus wijst op het spreekwoord : 'Een oud koetsier hoort nog graag het klappen van de zweep.' Maar velen willen de oude predikanten niet horen, en

willen niet dat de oude Adam sterft. Ridderus heeft het over de dartele en pronkende wereldskinderen. Ze willen het er nog van nemen.

Ridderus wijst dan op de wedergeborenen die het vlees aanmerken als overspeelster en moordenaar, en de wedergeborenen hebben niet de minste vleselijkheid waar ze geen afstand van doen. Dat is wat de ware wedergeboorte is, stelt Ridderus.

Steenblok wijst op de noodzaak van de wederbaring, die er voor een ieder is die verslagen is van ziel en beeft voor het hemels Woord. Deze wederbaring verbreekt het stenen hart, stelt hij, en leidt in tot de overtuiging en kennis van de ellende en gescheidenheid van God.

Zonder strijd is er geen loon, stelt hij. Het zaad moet in de aarde sterven. Er is een tijd voor alle dingen.

HOOFDSTUK 9. BUITEN DE MUREN

Och, weent en klaagt, en wordt ontdekt aan uw verloren en verdoemde staat door uw zonde, en de verloren en verdoemde staat van de wereld door de zonde, en ga de diepte van de zondeval ontdekken, want de mens heeft de snelle paarden verkozen, snelle weder-geboortes, door een leugenachtige Laodiceaanse Christus, vanwege gebrek aan kennis.

Och, blaast toch op de bazuin. Het volk is diep verloren, en heeft van het Laodiceaanse manna genomen, wat de ziel verblind en in blindheid houdt. Och, weent en klaagt toch, zoals Ezechiel 9 ons opdraagt, weest ten diepste bedroefd over de zonde, want de zonde heeft de mensheid bedrogen.

Men laat de wedergeboorte te snel gaan, trapt de zwangere vrouwen in de buik, en zo is het een miskraam. Daar is een andere Jezus, een ander evangelie aan de gang. Men kan de gezonde leer niet verdragen. Ze kennen het niet. Men is verdwaasd door de moderne afgoden. De Laodiceaanse Jezus is snelle zelfbevrediging. Ze maken een bespotting, een karikatuur, van het ware evangelie, want Jezus wees op de studie, op de kennis, en de hemelse leiding, wat in het Aramees dus het gezaaid worden tijdens het ploegen is.

Daarom moet de mens de doodstaat en de verdoemde staat onder ogen komen, want dat heeft de zonde gedaan. Dat heeft overigens niks te maken met een eeuwige verdoemenis, maar de mensheid is onder een vloek, en is slapende.

De snelle Jezus is de snelle slang van het vlees, de Leviathan. Och, weest toch op uw hoede, volk, want deze geesten zijn sluw, en volleerd in het bedriegen en misleiden.

Er zijn een heleboel schijn-wedergeboortes, Laodiceaanse weder-geboortes, Laodiceaanse baringen. Wij mogen daar niet over oordelen, alleen God. De mens moet beginnen met het ‘ik, ellendig mens’ van Paulus, en ‘wetende niets te weten’ zoals Socrates. Daar begint het bij. Wees in alles de minste, en dan zal God je kunnen gebruiken, en dan is het hemelse woord ook niet tegen te houden. Aai het vlees niet, praat het vlees niet goed, maar doodt het vlees. Dat kan alleen in een worsteling, in een gevecht, met het vlees. Het vlees valt niet zomaar dood. Het kost je alles.

De mens moet weer beseffen hoe klein hij is, en hoe groot God is. De mens mag hierin niet sjoemelen, geen water bij de melk doen, zoals de nieuwe bijbel het stelt.

Altijd is God groter, stelt onze catechismus in inzetting 43. God is dat wat verder is gegaan dan de dood, door de dood heen is gegaan tot de overkant, en weer terug is gekomen. God heeft ons niet aan ons lot overgelaten, want wij zijn immers God’s kinderen.

Het zaad moet meervoudig sterven, het vlees moet meervoudig sterven, want het vlees heeft meerdere koppen, zoals Ridderus stelde, want die koppen die genezen telkens en zo volgt de wereld haar in verbazing, telkens weer.
Het gaat niet zomaar om berouw en bekering, maar om de diepte van de zonde te kennen, de diepte van de val, want de heiligmaking kan heel sluw en selectief zijn in het sjoemelen en dingen overslaan. De mens moet de grootte van de zonde kennen. De grootste ellende is dat de mens zijn ellende niet kent. De mens is diep in Laodiceaanse ballingschap, en wordt telkens vervolgd door de Laodiceaanse inquisitie wanneer hij probeert te ontsnappen.

Pas wanneer wij aan de diepte van de zondeval en de ellende zijn ontdekt, dan gaan wij dorsten naar God en het uitroepen tot God, en laten we goed beseffen, zoals Calvijn het ook stelt, dat God de eeuwige kennis is die we nodig hebben. Die eeuwige kennis is zo diep gegaan, nog wel dieper dan de zondeval ooit is gegaan, en is zo persoonlijk geworden, omdat dat een eigenschap van de dieptes van de hemelse kennis is. En de hemelse persoonlijkheid ken-merkt zich in een onderhouden, en daarom worden wij ook door God onderhouden. De kennisleer van Calvijn wordt over het algemeen door Laodicea omzeild, omdat Laodicea’s grootste vijand de hemelse kennis is. Het gaat in Laodicea niet om kennis, maar om het vleselijke genot van de onwetendheid. En die is onnozel zoals we weten.

In deel 7 van onze Nederduits Gereformeerde Dogmatiek lezen wij over de goede pilaren van het calvinisme, waar de kennisleer ook zeker bijhoort :

I – Gedenkingsleer (gedenking en belijdenis van het kruis van de geschiedenis)
II – Bewonderingsleer
III – Gestrengheidsleer (getemd worden door het kruis)
IV – Soberheidsleer
V – Verborgenheidsleer

En dan is de zesde pilaar de Kennisleer. Al deze pilaren worden in de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek besproken, en er wordt onderscheidt gemaakt tussen het Laodiceaanse calvinisme, wat verderfelijk is, en het Nederduits gereformeerde calvinisme, waar meer de nadruk gelegd wordt op de hemelse principes die Calvijn tot de kerk bracht, want die waren er ook.

Het is van belang dat de mens luistert naar wat de oude vaderen hebben ge-zegd, want nu eert de mens zijn geestelijke vaderen en moeders niet. En door het overboord gooien van de voorgeslachtelijke kennis die God heeft geschonken heeft de mens schipbreuk geleden, en zo is het volk ten gronde gegaan.

Zowel G.H. Kersten als J.P. Paauwe riepen de mensen op om de preken van de oude vaderen te lezen, en J.P. Paauwe waarschuwde de mensen voor de kerk, dat het soms beter is om thuis te blijven en de preken van de oude vaderen te lezen, om zo beschermd te worden tegen het grote kwaad wat zich in de kerk had lopen nestelen door de tijden heen. Wat een ware woorden zijn dat. De kerken zijn veelal Laodiceaans en gevaarlijk, en daarom raadde J.P. Paauwe (1872-1956) de mensen ook aan om na zijn dood niet meer naar een kerk te gaan, maar gewoon thuis de preken te lezen. De ware kerk is een bibliotheek. De thuislezers van J.P. Paauwe worden ook wel de Paauweanen genoemd, maar er zijn veel meer groepen die dat doen, zoals ook de regressief-gereformeerde gemeente, een vriendelijke afscheiding van de gereformeerde gemeente, en in de evangelische beweging wordt het ook veel gedaan. De kerk bevindt zich buiten de kerkmuren, in de wildernis. Er is een grote uiitocht gaande uit Laodicea. De kerk is geen gebouw, stelde C. Steenblok, en onze catechismus wijst daar ook op (inzetting 49). Door de Laodiceaanse inquisitie door de tijden heen is de Nederduits Gereformeerde Kerk ondergronds gegaan. De hoerenmacht van de laodiceaanse kerk moet verbroken worden. Zij rijdt op het beest met meerdere koppen, maar uiteindelijk zullen die koppen haar verslinden, wat het ouroborous principe is. Het vlees zal zichzelf verslinden, in het verderf storten. Blijf daarom op een afstand, lieve mensen. De nieuwe bijbel spreekt hier ook over.

Het jongelingenblad van de gere-formeerde gemeente, Daniël, wees in 1946 op de belofte in Ezech. 6:9, waar de Heere zegt : ‘En zij zullen een walging aan zichzelf hebben over de boosheden, die zij in al hun gruwelen gedaan hebben.’ Het beest zal alles wat hij onrechtmatig heeft opgeslokt ook weer moeten uitspuwen. Hij zal ervan walgen. Het blad stelt dat de ontdekte zondaar zich niet meer thuis zal voelen in de wereld, want de genietingen van de wereld zijn voor hem slechts opgestapelde ijdelheden.

Ja, het zaad moet meervoudig sterven. Men moet volleerd worden in de zondenkennis, en de doodskennis, de ellendekennis en de verdoemelijkheids-kennis, onder ogen komende hoe melaats het hart van het laodiceaanse vlees is. Waar je mee omgaat wordt je mee besmet. Het zijn geestelijke melaatsen. Blijf bij hen uit de buurt. Ga terug naar uw huizen. Besef dat uw huis, ja, uw eigen lichaam, de kerk is. Besef dat het hemelse woord de kerk is. Wij hebben de oude en de nieuwe bijbel als onze twee vleugelen om tot die schuilplaats in de wildernis te gaan, tot de ondergrondse kerk. Halleluja. De Heere zal de farao en zijn ruiters die ons achtervolgen overweldigen door de golven van de zee.

HOOFDSTUK 10. VRIJMAKINGEN UIT DE LAODICEAANSE KERK IN DE KERKGESCHIEDENIS

Wij moeten onze geestelijke vaderen en moeders eren, zoals een Steenblok en een Paauwe. We zijn op een woeste zee, achtervolgt of vastgehouden door de Laodiceaanse inquisitie, en de Heere heeft ons kapiteinen gegeven.

Paauwe waarschuwde in zijn preek over Psalm 34 tegen de godsdienst van de wereld, en de verfoeilijke godsdienst van de kerk. Hij stelde dat de wetten nu eenmaal zo zijn, ook al zijn ze niet goed. De kerk werd tot vijand, de kerk werd tot wereld, stelt hij. De kerk stelde zich op dezelfde lijn als de vervolgers in het Romeinse rijk, stelt hij.

Hij stelde dat men het verloren moest hebben, anders zou men het in de eeuwigheid onherroepelijk verliezen. Ook Jezus had het verloren tegen de aardse machten. Zo ook wij, en we moeten het telkens verliezen, dagelijks verliezen, en zo winnen wij, stelt hij. Wij moeten net als Jezus de grote verliezer zijn. De kerk van Laodicea wil de grote winnaar zijn. De kerk van Laodicea wil aardse macht, maar hierdoor verliezen ze hun ziel. Wie zijn leven wil behouden zal het verliezen, stelt de bijbel.

Het zaad moet veelvuldig sterven, veelvuldig verliezen. Vanuit die leegte, vanuit die dood, komt het nieuwe leven opzetten, wanneer dit door en door is gebeurd.

In 1914 werd Paauwe afgezet door de Nederlands Hervormde kerk, en toen predikte hij buiten de muren. 1914 is dus ook een vrijmaking uit de koningskerk geweest :

1834 - de Cockiaanse vrijmaking
1841 - de Ledeboeriaanse vrijmaking
1914 - de Paauweaanse vrijmaking

We noemen bewust even de Kuyperse vrijmaking niet op, want die had zijn eigen problemen, en daarvan moest de mens ook weer vrijgemaakt worden, wat al begon met de Netelenbos vrijmaking in 1920, de Geelkerken vrijmaking in 1926 en de vrijmaking van Klaas Schilder in 1944 (waar C. Vonk ook bijhoorde, van de Voorzeide leer).

Ook in de gereformeerde gemeente waren er vrijmakingen, zoals de Steenblokkiaanse vrijmaking van 1953. Toen Kersten stierf in 1948 ging het bergafwaarts met de gereformeerde gemeente, waardoor de 1953 scheuring ontstond. Steenblok beriep zich op Kersten, dus eigenlijk de Kersteniaanse gereformeerde gemeente, nu ze in het post-kersteniaanse tijdperk waren gekomen. Steenblok waarschuwde tegen wereldsgezindheid in de kerk. De kerk was Laodiceaans aan het worden. Dat waren Kuyperse invloeden die de broodjes te zoet bakten, dus vandaar dat wij de breuk van 1953 ook zien als een verdere vrijmaking uit de Kuyperse kerk die de nieuwe koningskerk was geworden in Nederland. Vandaar dat wij Steenblok ook zien als een opvolger van Klaas Schilder in de vrijmaking. Klaas Schilder stierf in 1952. Er was hier en daar een soort Kuyperse gereformeerde gemeente aan het optreden. Die aardse koningsmacht kwam opzetten na Kersten in 1948. De kapiteinen moesten het net als Jezus verliezen.

1920 - Netelenbos vrijmaking
1926 - Geelkerken vrijmaking
1944 - Schilder vrijmaking
1953 - Steenblokkiaanse vrijmaking

Toen was er ook nog een vrijmaking van de gereformeerde gemeenten in Nederland, van de 1953-gemeenten dus, in 1980, van de predikanten A. Wink, J. de Groot en A. van den Berg. Die werden toen het buitenverband van de GGIN.

HOOFDSTUK 11. DE MENS : SLAAF VAN LAODICEA

De zondekennis in Laodicea is beknopt, kortaf, de zonde goedpratend, en zo ook de doodskennis. Het is een kerk van geestelijke melaatsheid en harts-trombose. Deze kerk moet gedotterd worden, maar dat kan alleen als de ware zondekennis wordt ingebracht, de kennis van de uiterste diepte van de zondeval, de ellende kennis en de verdoemelijkheidskennis. Als de kerk openstaat voor de geestelijke dottering, dan zal de kerk leven, maar anders nog meer sterven. Het is een zombie kerk geworden.

Men moet weten wat zonde is en wat geen zonde is, want vaak zijn de dingen omgedraaid. Er is veel valse zonde-kennis. Men kan alleen door God overtuigd worden van zonde. De wereld overtuigt ook van zonde, maar die noemt het goede slecht en het slechte goed. Dat is een valse overtuiging van zonde. Als je niet leeft zoals de Laodiceaanse kerk leeft, dan wordt dat hoogmoed genoemd. Je mag er ook niet tegen strijden, want dan heb je hoogmoedswaanzin. Zo zijn er veel meer dingen. Laodicea heeft zijn eigen vleselijke apotheek. Zo houdt Laodicea zichzelf in stand, en is hierin een volleerde leugenaar.

Laodiceanen zijn geen strijders, maar strelers. We moeten strijden tegen de zonde opdat de zonde weggaat. Dat gaat niet vanzelf. We moeten ook geen compromissen sluiten met de zonde, want dan worden we eigendom van de zonde. Dan worden we gebaard door de zonde. Dan worden we kinderen der zonde. Die bloedbanden moeten doorgesneden worden. Door te strelen bereik je niets. Strijd om in te gaan. Wedersta de duivel en hij zal van u vlieden. Dat is geen opzegversje. Dat is niet zomaar een zondaarsgebedje. Nee, dat kan een hele oorlog zijn, en daarin moet de mens de zonde, de ellende, de dood en het oordeel geheel voor leren kennen, anders heeft de mens geen basis. De mens moet eerst de vijand leren kennen alvorens die te kunnen verslaan. Zo niet, dan gaat de mens die oorlog niet winnen. De vijand is te gewiekst in misleiding, en maakt gebruik van onwil en onwetendheid. Ja, de mens heeft de zonde en de vijand ernstig onderschat. Nu is de mens in Laodiceaanse ballingschap en slavernij.

Educatie is het wapen tegen de duivel, en het hemels onderwijs komt veelvuldig gestorven zaad. Paulus zei : ‘Ik sterf elke dag.’ Laten we dat niet van elkaar loskoppelen. Er is geen hemels

onderwijs zonder het visnet. Het visnet is een veelgebruikt zinnebeeld in de nieuwe bijbel, maar het werd ook in de oude bijbel gebruikt. We moeten het water in om ons oude leven achter te laten.

HOOFDSTUK 12. DE WEDERKOMST DES HEEREN

We lezen in de nieuwe bijbel uit Ewa 15:11-14 :

Kierkegaard was als een Ismael, of een Jakob op Pniël, in een strijd met het algemene, het ingebakken, het uitgedokterde, het universele, door zijn angst en zijn relatie met de angst om zo te komen tot de vrijheid van de mogelijkheden, de andere verborgen werelden, de obscure uitzonderingen en afgezonderden. Kierkegaard streed hierin tegen het oververtrouwen van de samenleving en de kerk, tegen het al te makkelijk en snel verzoenen van de elementen. Kierkegaard voerde een dialectiek van uitzonderingen, en verfijnde het absurdisme, wat getoetst moest worden aan de angst. Als de mens geen gezonde angst had dan zou de mens tot het lagere absurdisme komen, het materialistische absurdisme. Kierke-gaard richtte zich op het hogere, filoso-fische absurdisme, om zo het pad van de uitzonderingen te gaan. Hij was een paar eeuwen op zijn tijd vooruit. Kierkegaard was een bruut naar het beest van zinnelijk genot. Hij wilde de bedriegelijke kortaangebonden rede van dit beest overstijgen. Hiervoor had hij veel angst nodig en obscuriteit, anders zou hij ook door dit beest gepakt worden.

De Laodiceaanse deftigheid en beleefdheid tot de zonde is door en door verdwaasd. Als dronken mannequins staan ze daar. De laodiceaans-christelijke etiquette is diep in de kerk binnengesijpeld. De Heere walgt ervan, en wij zouden er ook van moeten walgen. Doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg, zouden we moeten zeggen.

De wederkomst des Heeren is de wederkomst van het Woord, de komst van de nieuwe bijbel. Die moet dan nog wel uitgewerkt worden in de harten door de prediking. Wij moeten hiervoor over de rivieren van de zondekennis heengaan. De mens moet dieper gaan dan de zondeval ooit gegaan is. Dat is de wederkomst. In feite betekent dat dat de mens zelf maar eens moet wederkomen tot God en niet alles op God moet projecteren. God is allang wedergekomen, maar de mens nog niet. De mens heeft de wederkomst des Heeren niet herkend. De Heere kwam als een dief in de nacht. De mens heeft het niet eens gemerkt, en leeft rustig door alsof er niets gebeurd is.

Het is een Laodiceaans oververtrouwen in de wereldse kerken. De gedeformeerde kerk is nog Rooms, roomser dan de paus. Kierkegaard (1813-1855) streed hiertegen op het pad van de uitzonderingen, en was liever een hemelse dwaas dan een wereldse wijze. Hij paste het ‘gij geheel anders’ en ‘ik, ellendig mens’ toe.

De duivel komt niet zomaar om te stelen, te bedriegen en te moorden, maar om te programmeren, en hij heeft de hele Laodiceaanse kerkelijke poppen-kast geprogrammeerd. Het is wereldse

deftigheid, terwijl ze poep eten. Het zijn varkens. Ze wanen maar wat, en zijn hierbij zwaar aan de laodiceaanse drugs. Zo worden de kinderen ook opgevoed. Ze zijn betoverd als de Galaten. Ze willen nog mensen behagen, dus spreken zij zoete woordjes en doen zij net, maar het zijn gewitte graven. Ze bedekken de zonden onder hun dure en luxe kleding, in plaats van de zonde te ontdekken en te ontmaskeren en uit hun midden weg te doen. Ze willen niet horen over de zonde. De prediking van de zondenkennis noemen zij zonde. Het staat hen in de weg, het is hen een steen des aanstoots.

Ze zoeken mensen te winnen in plaats van God te winnen. Ze denken nog in grote aantallen, in kerkstatistieken, wat ze als een graadmeter zien van hoe dicht iemand bij God leeft. Ze laten zichzelf graag zien als supersterren, gaan graag op de foto, en dat pronkt dan op de covers van hun glossy magazines, waar de schaapjes vervolgens peperdure prijzen voor moeten betalen.

Ze fokken en slachten de schapen. Het zijn geen herders, maar huurlingen. Toen Paulus tot de Galaten predikte, geliefden, toen ging hij geen moment met vlees en bloed te rade. Hij waarschuwde tegen valse broeders die waren ingeslopen, wolven die na zijn heengaan de kerken zouden verscheuren, die mensen zagen als economische schema's. Krankzinnige financiële spelletjes zouden er met mensen gespeeld worden. Nee, het volle Woord des Heeren was nog niet gekomen. Na Jezus zou er nog iets groters komen. De geestelijke waarheid zou komen die de mens zou leiden tot de volle waarheid, want toendertijd konden ze het nog niet dragen (Johannes 16:12-13).

Zie hier één van de meest gehate bijbelverzen door de Laodiceanen :

Johannes 14:12
Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.

Oh, wat haten ze het als je zegt dat er na Jezus grotere werken zouden komen, waar ook Openbaring over spreekt, over de geboorte van een nieuwe zoon, en de komst van de nieuwe bijbel, het boek des levens, de witte steen, het verborgen manna. Jezus hebben ze niet begrepen, maar ze hebben van Jezus een afgod gemaakt. Ze waren er nog niet, zijn niet de berg opgegaan, maar maakten een gouden kalf, geheel tegen de waarschuwingen van Jezus in, want Jezus sprak dat ze de sleutel van de kennis, van de gnosis in het Grieks, de yadt in het Aramees, hadden achtergehouden (Lukas 11:52). Dat hadden de wetgeleerden gedaan, en tegenwoordig volgt men de Laodiceaanse wet. Daar is men door gebonden. Zo groeien kinderen ook gebonden op.

Ze hadden vleselijke wetten gemaakt, geliefden, die Galaten, waar Paulus tegen predikte en in de jaren 1800 ook Kierkegaard. De hemelse kennis is de hogere wet, maar die verafschuwden ze. Daarvoor zouden ze de berg opmoeten als Mozes, maar ze hadden liever het gouden kalf van de gemakszucht. Lekker makkelijk is de norm in Laodicea. Lekker beleefd, deftig en ijdel praten, hoogdravende woorden gebruiken. Men praat tegenwoordig alles weg, en alles schoon. Men dekt de rommel af, en het blijft maar ophopen, en dan is er op een gegeven moment geen weg terug meer. Ze zijn als honden of varkens die naar hun braaksel zijn teruggekeerd, naar hun uitwerpselen. Dat is wat Laodicea is, en de geschiedenis blijft zich wel herhalen.

De mens moet sterven aan de Laodiceaanse wetten van het vlees. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse wetten zijn. Integendeel. Er zijn lagere wetten en hogere wetten stelt onze catechismus in inzetting 9. Laodiceanen maken zich soms ook wijs dat er helemaal geen wetten meer zijn. Maar dat is niet zo. Jezus kwam om de wet te vervullen, niet om af te doen aan de wet. En die vervulling betekent dat Jezus de hogere wet liet zien, waar ook hij aan af moest sterven, en dan zou er iets nieuws komen, iets groters, waar de mens toen nog niet aan toe was. Jezus sprak dat de Vader meer was dan hij, in Johannes 14:28, en daar zou hij naartoe gaan, en dan zou er iets groters komen, waar het boek openbaring over spreekt. Er zou een nieuwe zoon geboren worden, want de mensheid was daar vroeger in de dagen van Jezus nog niet aan toe, zoals hij zelf sprak. Oh, dat zijn door velen gehate bijbelverzen die men liever overslaat. Men predikt er in Laodicea liever niet over, of men verdraaid het om het door te voeren in hun eigen begeertes. Men weet met alles wel raad tegenwoordig. Men heeft alles al in kannen en kruiken.

Maar ziet u, de bijbel is in de grondteksten een hele andere bijbel, en dan hebben we het over het Aramees ook, de taal van Jezus, niet alleen het Grieks. En dan zien we een heel ander evangelie dan wat in de Laodiceaanse kerken wordt gepredikt. Laten we ook goed beseffen dat het Egyptisch de moedertaal is van het Aramees en het Hebreeuws. We moeten dus heel diep gaan, dieper dan de zondeval ooit is gegaan, om het weer recht te zetten.

Dat gebeurt op het smalle pad, wat een lang pad is, zoals de nieuwe bijbel zegt. Dat gebeurt niet op het Laodiceaanse pad, want dat is de brede, gemakkelijke weg die tot het verderf leidt, tot de verdwazing.

Geliefden, Paulus sprak tot de Galaten dat het niet om de wet ging die ze nu hadden, maar om de belofte, oftewel iets wat nog komen moest. Dat was zelfs een belofte voor Christus, het zaad van Abraham. De huidige wetten deugden niet. Er mankeerde nog heel wat aan. Maar de mensen waren nog niet klaar. Er werden beloftes gedaan aan zowel Abraham als aan zijn zaad, Christus. Daarna moest er nog wat komen. De mens was nog maar halverwege die tijd. De volle waarheid was nog niet gekomen, maar dat willen ze u wel laten geloven, alsof de oude bijbel en Christus alles al is wat ze nodig hebben. Neen. Zij liegen. Zij zijn onder de betovering van de Galaten met al hun wetten en met hun valse evangelie. Zij proberen u namelijk een product te verkopen, mijn geliefde broeder of zuster.

Snelle wedergeboortes, snelle weder-komsten, want het geld moet binnenstromen. Het is een marktdrang, in plaats van een waarheidsdrang. De waarheid verkoopt namelijk niet goed, en al helemaal niet de volle waarheid. Het is voor de enkeling, voor het overblijfsel.

Doen we dan Christus niet te kort ? Neen. We doen Christus te kort als we de betekenis van Christus niet onder ogen komen. Die wordt uitgelegd in de nieuwe bijbel. Daar kan niemand meer omheen.

Uiteindelijk is het een woord en een principe, maar de westerse mens heeft het in zijn dwaasheid verletterlijkt, en heeft het te menselijk gemaakt in zijn onwetendheid en eigen menselijkheid. Het is mensenwerk. Men heeft God in de doos proberen te vangen als een wild konijn, maar God is veel groter. God is altijd groter.

HOOFDSTUK 13. TER GEDENKING VAN C. STEENBLOK

We leven in het tijdperk van de Laodiceaanse onderdrukking. Daar hebben F. Mallan en C. Steenblok ook mee te maken gehad in hun werk voor de Heere, want de zondenkennis en de kennis van de doodstaat van de mens zijn nu eenmaal niet geliefd in Laodicea.

C. Steenblok en F. Mallan zijn als iconen opgenomen in de Nederduits Gereformeerde Kerk, vanwege hun werk voor de Heere, wat niet wil zeggen dat we precies dezelfde theologie of dogmatiek hebben en het in alles eens zouden zijn met elkaar. Neen. Maar wel in het voorop stellen van de prediking van de zondenkennis en de doodsstaat van de mens. Dat staat centraal en is het belangrijkste.

In de Wachter Sions van 6 januari 1967, na het overlijden van C. Steenblok op 29 december 1966 in Gouda, werd er gezegd in de memoriam dat er de wens was geen eer te brengen aan het schepsel, omdat het het werk van de Heere was, maar aan de andere kant moeten wij ook onze geestelijke vaderen en moederen eren, en dat is natuurlijk altijd met een bepaalde mate. Het gaat niet om de persoon zelf, maar om het werk wat de Heere door die persoon heen heeft gedaan. Het is dus wel een referentie-punt, anders weten we niet waarover we het hebben, en wij moeten zeker de strijders des Heeren voor het hoogste goed gedenken, want zij zijn als voorbeelden aangesteld. Vandaar dus dat zij iconen zijn in de Nederduits Gereformeerde Kerk, als gedenkpunten, als geestelijke wapenen in de strijd. De Heere heeft hen niet voor niets gegeven.

Ik ging in de geestelijke wereld in gebed tot het graf van de predikant C. Steenblok, en ik weende. Er waren hemelse bloemen en hemelse ge-steenten.

De tekst op het graf leest uit Jesaja 54 :

‘Gij, ellendige, door storm voortgedrevene, ongetrooste, zie, Ik leg uw stenen in blinkend erts, Ik grondvest u op lazuurstenen.’

Of zoals de Statenvertaling het zegt :

‘Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste. Zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren grondvesten.’

Dat is het elfde vers. De Leidsche vertaling uit 1914 zegt :

‘Gij arme, voortgezweepte, ongetrooste. Zie, ik ga uw stenen leggen in blinkend erts, en zal u grondvesten met saffieren.’

De Wachter Sions noemde hem een kampvechter voor de oude beproefde Waarheid. Hij is in Christus gezaligd. Ondanks de tegenwerkingen, de Laodiceaanse verdrukking, ging hij door,

waardoor hij een voorbeeld is. We hoeven het niet in alles met elkaar eens te zijn, en het waren toen ook andere tijden, maar we moeten elkaar wel op waarde kunnen schatten. Er is grote veelkleurigheid en verscheidenheid in het koninkrijk van God. Juist dat is ook een groot wapen, want als we allemaal hetzelfde zouden zijn en op dezelfde manier zouden denken en geloven, dan zou de vijand ons heel makkelijk kunnen vinden. Neen. De Heere gebruikt strategie. De Heere gebruikt hierin de theologische dialectiek van schijnbare tegenstrijdigheden. Zoals de Emdense kerkenorde het daarom ook stelt : ‘Geen kerk heerst over de andere kerk, geen taakuitvoerder heerst over de andere taakuitvoerder.’

C. Steenblok was een groot zondoloog, en daarom ook door sommigen gehaat en niet begrepen, want Laodiceanen raken van de zondologie in de war. Daar hebben ze geen tijd voor, daar nemen ze geen tijd voor, en daar willen ze ook geen tijd voor nemen, met alle gevolgen van dien. Er is maar een hele dunne lijn tussen de zondologie en de demonologie, en op verschillende punten kruizen zij, dus C. Steenblok is ook van belang in de demonologie.

Ik las ergens in een oud wiskundeboek en in het geestelijke weende ik, want dit wordt de jongelingen geleerd, en niet de zondologie en de demonologie, waardoor zij makkelijk door de vijanden worden ingenomen en tot voedsel dienen. Het oude wiskunde boek wat ik doorbladerde was puur materialisme. Het is een verstandelijke opvoeding, geen geestelijke opvoeding. Zo sterven hun zielen. Vandaar dat wij C. Steenblok moeten blijven gedenken, en ook zijn opvolger F. Mallan.

HOOFDSTUK 14. DE JEZUS-ICOON IN DE NGK

Sommigen denken dat de nieuwe dogmatiek van de Nederduits Gereformeerde Kerk tekort zou doen aan Christus, maar dan hebben ze wel heel slecht gelezen, want de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek heeft juist het Christus mysterie vervuld.

Op de kwestie of Jezus nu God is of niet geven we ook een heel dialectisch antwoord : ‘Ja en nee.’ Want het moet op de juiste manier gebeuren, net zoals de gereformeerde gemeente en de gereformeerde gemeenten in Nederland en het buitenverband al tijden strijden over wanneer het tijdstip van de wedergeboorte plaatsvindt, hoe en wanneer de genade precies intreedt, en de rechtvaardigmaking en de zaligmaking, enzovoorts enzovoorts. Grote kerkscheuringen hebben hierover plaatsgevonden, en over in welke volgorde het allemaal moet zijn, en in hoeveel stappen, en hoeveel verbonden er zijn.

Geliefden, dat is wat geestelijke wiskunde is, hemelse chemie, en de kerk moet ermee klaarkomen. In het Jodendom hebben ze al die verschillende opvattingen en argumenten van de rabbi’s naast elkaar gelegd en ze noemden het de Talmoed, zodat mensen zelf hun weg erin kunnen vinden, want soms is het gewoon beiden waar, maar gaat het over verschillende seizoenen.

Laten we kijken wat deel 1 van de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek zegt over Jezus :

‘Doem is gewoon een Egyptisch en Israelitisch woord voor bloed en besnijdenis. Het verdoemd zijn betekent gewoon dat je vlees besneden is. Ook Jezus was een verdoemde, en de oude profeten. Zij waren de kinderen van de verdoemenis, de kinderen der verdoemden, oftewel de kinderen van de besnijdenis van het vlees, van het kruis.’ p. 14

‘Ook Jezus zei : 'Het gaat om de kennis die de sleutel tot behoudenis is.' p. 17

Hierbij kunnen we opmerken dat het om Lukas 11:52 gaat, en dat er in de Griekse grondtekst het woord ‘gnosis’ wordt gebruikt, dus alle hysterie omtrend het woordje gnosis mag nu ook ophouden, want Jezus noemde dat als de sleutel tot de behoudenis, en niet zomaar het aanroepen van zijn naam of het volgen van hem, want velen zullen later door Christus weggezonden worden, niet gekend zijn, omdat ze werkers der wetteloosheid zijn. Laten we ook niet vergeten dat toen iemand aan Jezus vroeg hoe hij behouden moest worden, dat Jezus wees op de geboden. En dat was nog niet alles, want Jezus sprak ook dat alles wat je had verkocht moest worden om het aan de armen te geven. Als er dan in latere stukken door anderen wordt gezegd : ‘Geloof in Jezus om behouden te worden,’ dan gaat dit om wat Jezus gezegd heeft, om de kennis, de gnosis, dat je behouden wordt als je anderen behoudt, de armen voedt zogegezegd, het zorgdragen voor anderen. Dat gaat niet om allerlei spookachtige opzegversjes. Dan is het slechts lippendienst. Ze hebben van het geloof iets spookachtigs gemaakt in Laodicea, terwijl het iets heel practisch is : De ware godsdienst is het omzien naar de wezen en de weduwen. Dat is ook de boodschap van de koran, en de rest is allemaal symbolisch grotendeels. Jezus sprak in gelijkenissen.

Nu, dat is te lezen in Lukas 18. Daarbij wordt ook door de Heere Jezus letterlijk gezegd dat hij geen God is, dus waarom wordt dat overal zo vurig gepredikt alsof Jezus God zelf is ? Jezus zelf ontkent dat.

Vers 19 : Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.

Diezelfde Jezus zegt ook dat de Vader meer is dan hij. De mensen hebben van Jezus een afgod gemaakt, een gouden kalf. Dat heeft Jezus zelf niet gedaan. Daarom moest het arianisme komen en de islam, want de kerk was in de Jezus-vraatzucht terecht gekomen. Nu, hier komen grote kerkscheuringen over, hete hoofden en koude harten. Die zijn simpel op te lossen door de theologische dialectiek, wat dus betekent dat die dingen een dualiteit zijn. God is een dualiteit. Daarom zeggen wij vaak ‘Ja en nee,’ als iemand ons vraagt of Jezus god is. Het gaat erom dat je de dynamiek van de dualiteit gaat leren kennen. Daarover gaat de nieuwe bijbel, ook over het vraagstuk of God nu kinderen heeft, zoals het christendom stelt, of dat God geen kinderen heeft, zoals de islam stelt. Het antwoord is : Beiden, omdat God een dualiteit is en aan seizoenen gebonden is. Er was een moment aan het kruis dat Jezus niet meer de zoon van God was, maar een verdoemde, en onder de engelen werd gesteld. Ook de oude profeten gingen hier doorheen. Ook de dichter van de psalmen riep al : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ En wij moeten daar allemaal doorheen. Dat is ook de worsteling op Pniël, opdat God zich niet hecht aan de zondaar, en de mens zich niet hecht aan de afgod, dus die dualiteit moet er wel zijn. Dit is een zeer belangrijk hoofdstuk in de dogmatiek en de theologie.

Jezus wordt het Woord van God genoemd, en in die hoedanigheid is Jezus God (Johannes 1), maar Jezus in de hoedanigheid van de Zoon is niet God. Daarin ligt het verschil. Jezus is dus niet zomaar met de losse gooi God, maar het gaat door een heleboel stadia heen, en al die stadia hebben hun eigen kenmerken, zoals dit ook al het geval was in het Egyptische Dodenboek. God (Ra) ging door vele vormen heen en moest tot andere vormen van God komen.

Dan gaat de NGD I verder :
‘Er is zowel een totale verwerping en negering van de vorst Jezus Christus versus de totale aanvaarding en het blindelings volgen van deze vorst. Deze uitermate lastige kwestie kunnen we alleen geschiedkundig benaderen, alzo ook demonologisch. We zullen dit in alle eerlijkheid en oprechtheid doen, zonder partijdigheid en vooringenomenheid. Beide partijen die elkaar volkomen en volledig verwerpen lijden aan geestelijke smetvrees. Wij moeten de historische context begrijpen.’ p. 35

‘Alhoewel het calvinisme de godheid van Jezus niet direct ontkent, ontkrachte het calvinisme alles waar Jezus in de vorige vorstendommen van het paulinisme en het katholicisme voor stond, en liet een veel grotere godheid zien, namelijk van het touw, de heilige gebondenheid. De mens had niets, maar dan ook niets meer in te brengen in het calvinisme. Het was het definitieve einde van de mensheid, als het laatste oordeel. Met het calvinisme stierf de wil van de mens. Wij moeten niet nalaten deze amazone strijder te herkennen. De mensheid had dit goddelijk oordeel zelf opgeroepen. Het calvinisme was de voleindiging van de apocalypse.’ p. 42-43

‘Calvijn roofde de Jezus-schat en bracht het tot volheid, als een schilderij, als een verstening. (...) Het was een allegorie, en dus niet zuiver letterlijk. De Vreze des Heeren leidt tot het begrijpen van de wet, als een onderwijzer.’ p. 45

We zagen dus dat Jezus God is als het Woord, en niet als de Zoon, wat de dualiteit van God is, waarin God ook tot antigod wordt, of gewoon niet-god, oftewel menselijk, vlees wordt. Dan is God God niet meer, wat seizoens-gebonden is, vormsgebonden. Als Jezus het Woord is of representeert, dan gaat het dus om de logos, die de gnosis bevat, de kennis, waar Jezus op wees als de sleutel tot behoudenis, dus in die zin moeten wij in Jezus geloven als het geloven van het Woord, de kennis, wat ook de geboden inhoudt. Het gaat dus niet zomaar om het geloven in een persoon. Er is veel meer gaande en veel meer nodig, en dat is precies de reden waarom Christus straks zoveel mensen zal afwijzen, omdat ze wetteloos waren. Je komt nergens met zomaar lippendienst. Ja, Christus is een icoon in de Nederduits Gereformeerde Kerk, als een koning zelfs, en een heer, maar niet als afgod. Christus is de Heere, of de Heere Christus, of de Heere Jezus Christus, dan gaat dat om het Woord, om de hemelse kennis die Jezus bracht of voorstelde. Zo is dat nu eenmaal gegroeid in de kerkgeschiedenis en de bijbelgeschiedenis.

Verder met de NGD I :

‘Door de mens Jezus Christus tot God te maken kon de mens zichzelf officieel en legaal tot God maken, dus daarom zal een ieder die de Niceaanse geloofsbelijdenis heeft gedaan die zelfgoddelijkheid ook krijgen en voor God gaan spelen. Omdat het dus geen waarheid is, maar een potentiële jachtswaarde, een leugen als een raadsel dus, is iedereen hierin tegen elkaar verdeeld, en slaat iedereen elkaar de hersens in, precies wat de oude goden wilden. Zij hadden de mens door de

Jezus Christus list overwonnen en klem gezet in een arena voor hun amusement, voor veel bloed en geld. De jongen kijkt erna en vraagt zich af wat er nu daadwerkelijk aan de hand is. Er zijn altijd gnostische bewegingen geweest die het allemaal doorzagen als demiurgische spelletjes. De demiurg is een onderontwikkelde, gehandicapte god die een schaduw van de gnosis, de hogere kennis, is. De demiurg, een mongool, staat tussen de mens en de gnosis in, maar is deel van het ontwakings-proces. De mens moet hier dus doorheen, anders zou de mens nooit ontwaken. Velen zijn slachtoffer van de gedwongen Niceaanse geloofsbelijdenis dat Jezus God is. Velen zijn slachtoffer van religieuze dwangverpleging. Jezus Christus is een allegorie van de lijdende, onderdrukte mens, en die zichzelf wil vergoddelijken om zo van al het lijden af te kunnen zijn, maar zoals we zagen ging hierin van alles mis door de Niceaanse geloofsbelijdenis. De mens werd zo tot een goddelijke geloofsgek en begon met het moorden en dwangverplegen van iedereen om zich heen. De mens moest aanbeden worden. In de diepte was het de zelfmoord van de mens.' p. 52

'Jezus Christus is dus onderdeel van een bepaalde taal. De mens wordt vergoddelijkt, maar dan op een hele verkeerde manier. De mens wilde snel afrekenen met het lijden, dus daarvoor werd Jezus Christus van stal gehaald. Iedereen die Jezus Christus aanneemt als godheid wordt zo zelf ook tot een godheid. De mens krijgt het godsyndroom, godsdienstwaan. Dit is een ernstige ziekte. De mens kan het niet laten om voor God te spelen. Van alles gaat er fout, maar de mens stoort zich er niet aan. Hij is immers God, en het probleem is toch altijd de ander. De mens is zo zelf als een blinde demiurg geworden. De blinde demiurg lacht en liegt, want alleen lachen en liegen kunnen hem besparen voor het lijden. Daarom zal de lachende blinde demiurg ook altijd het probleem ontkennen. Het is een demoon.
Het was zoals in het paradijs : De slang wees op de verboden vrucht, en zei dat de mens zo als god kon worden. De mens deed het, en kwam onder de Niceaanse geloofsbelijdenis. De mens Jezus Christus was nu God. Dit neemt niet weg dat er een ware oproep voor de mens is, en wat zelfs een noodzaak is, om deel te hebben aan de goddelijke natuur, maar dit kan alleen maar plaatsvinden in de demonologie. De mens moet terug naar school.
Dit is het stalkerige, opdringerige geschreeuw van de 'Jezus is God' leugen die de hele wereld in z'n macht houdt. Op elke hoek van de straat kom je dit wel tegen. Het is dus een erfenis die nog op vertaling wacht. Het moet een plaatsje krijgen. De gedwongen 'Jezus is God' belijdenis zonder welke je vroeger niet kon leven, als het merkteken van het beest, is de verabsolutering van een deelwaarde, wat tegelijkertijd de definitie van een secte is. Hiervoor moet de mens de delen kennen en in balans brengen. p. 52-53

'De mens en de kerk moet dus de balanzen weer op orde zien te krijgen. De mens is dus alleen God ergens in een cyclus, en alleen dan kan de 'Jezus is God' stelling waarde hebben. Deze godheid is altijd maar deels, en stelt de mens niet over anderen, want die moeten ook hun eigen goddelijkheid vinden. Die is niet te vinden in een mens, maar in een principe.' p.53

Daarna wordt het Jezus principe en het Jezus mysterie en enigma geheel uitgelegd, en wordt erop gewezen hoe het woord al in Israel en Egypte werd gebruikt en een heel andere betekenis had. Zowel in het Grieks als het Aramees was Jezus een voorstelling van de baarmoeder, en op andere momenten moest Jezus de baarmoeder in of uit. Vandaar dus dat het Eeuwig Evangelie, zoals beloofd in het boek Openbaring, de verschillende uithoeken liet zien van Jezus, de verschillende vormen en etappes van Jezus. Omdat het volk hierover onwetend is is er nog zoveel religieuze oorlog. Het is hetzelfde als de oorlog in de verschillende soorten gereformeerde gemeenten, en ook

daarbuiten, over de wedergeboorte, de rechtvaardigmaking en het genade aanbod, wanneer, hoe en in welke volgorde, enzovoorts enzovoorts. Zo is er dus ook een oorlog over Jezus. Bovenstaande laat dus heel duidelijk zien dat de NGD niet zomaar plompverloren stelt dat Jezus niet God is, maar ook zeker niet het tegendeel. In de delen van de NGD wordt dit dus verder genuanceerd. Hier was de mens vroeger nog niet klaar voor. Of de mens er nu klaar voor is is de vraag. Het is voor de enkeling die serieus met theologie en dogmatiek bezig is, en los wil komen van de gevestigde Laodiceaanse theologie.

Jezus is de kerk, zijn lichaam. Is dat zomaar God ? Neen. Het is de tempel van God, en dat heeft dus potentie, want het is het Woord van God. De kerk behoort het Woord van God te dragen en te zijn, als het lichaam van Jezus, maar als de kennis en de geboden er niet zijn, en het principe van het alles loslaten om het aan de armen te geven, oftewel het gezaaid worden op de akker van de armen, zoals Calvijn het stelde (het altaar is de armen), dan komt de kerk nergens en is de kerk niets.

Jezus is de kerk, zijn lichaam, ook als de baarmoeder van God in het Aramees, de Moeder Kerk, de donkere bruid. De bruidegom is blank, zoals het Hooglied stelt.

In ons artikel uit nr. 2 ‘Zicht op Calvijn en kerkgeschiedenis’ stellen wij :

‘Het is een feit, mensen, waar Mallan ook op wijst, dat Jezus predikte : ‘En dit
is het oordeel, dat de mensen de duisternis liever hebben gehad dan het
licht.’ Het is een feit. Daarom moeten we ook niet bij de mensen zijn, maar bij
God. De mens is een verdoemelijk wezen, en daarom moeten we God en Jezus ook niet te menselijk afschilderen.
De beelden die de mens heeft gemaakt van God en Jezus zijn door en door doortrapt. Daartegen komt 1953 : De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.
F. Mallan spreekt dat men over het algemeen maar niet hoort spreken over een kennis van zijn gevallen staat. Men is niet ontdekt aan de bron der verdorvenheid, stelt hij in zijn bespreking van zondag 14 (TvdC, I, p. 360). Men hoort graag spreken van het borgwerk van Jezus, tot wegneming van
al de dadelijke zonden, maar de ontvangenis hiervan heeft geen betekenis.
Hij wijst er dan op dat de bruidegom blank is, in het Hooglied, en dat de bruid zwart is, en zijn blanke schoonheid bezingt. Het is het eerste wat zij noemt, stelt Mallan, als zij de schoonheid van de bruidegom beschrijft. Hij concludeert dan dat als wij waarlijk Christus in zijn schoonheid willen kennen, dan moeten we bij onze diepe val zijn gebracht. En het is waar. We moeten nederdalen ter helle, de zwarte moeder aarde in, om tot het geheimenis van Christus te komen, en dan gaan we ook zien dat het niet zomaar om de naam van Christus gaat, om de letter, maar om de betekenis ervan. Dan zal dus alle overmatige Christus-afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.
F. Mallan stelt dat we Christus niet kunnen leren kennen als we Adam niet hebben leren kennen. Adam, het kennen
van de zondeval, is dus de sleutel tot het Christus geheimenis, en daarom is de zwarte bruid ook zo prachtig. Oh, ze is prachtig. Ik heb haar gezien in het paradijs.
‘Wat moeten we met Christus doen, als we Adam niet hebben leren kennen ?’ stelt Mallan. Hij stelt dat we buiten de kennis van de eerste Adam niet kunnen komen tot de kennis van de tweede Adam. In Adam is dus het Christus idee verborgen, en zo ook in Eva. Zij laten de diepte zien van de val die

tot het Christus geheimenis reikt. Dat gaat niet om de letter of de naam van Christus, zoals in de afgodische Christus cultus, waar zij het stoffelijk omhulsel van Christus verafgoden, maar het gaat om de ziel van Christus, en dit is dus in een bepaalde taal waar we mee te maken hebben, en waarin we spreken tot het volk.'

Ook Ra moest deze diepte leren kennen in de Egyptologie. God is het leven, de moeder, en die is donker omdat wij buiten de zondekennis en de doodskennis om, buiten het kennen van de grootte en de diepte van de zondeval, haar niet kunnen leren kennen. De kerk is het lichaam van God, maar dat is slechts een potentie, want de laodiceaanse kerk is het lichaam des doods en de valse kerk. Dat is wat wordt uitgewerkt in de NGD, die inmiddels uit 11 delen bestaat, als opvolger van Karl Barth's 13-delige Kirchliche Dogmatik. Dat was al schokkend en diep, maar de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek is nog wel schokkender. Er zal niets van het vlees overblijven, en daartoe moet de Adamologie ten volle gepredikt worden.

God heeft dus geen kinderen, en God heeft kinderen, en Jezus is niet God, en Jezus is God. Wen er maar aan, en sla elkaar de hersenpannen er niet meer over in, maar leer wanneer deze stellingen waar zijn en wanneer niet, wanneer het in werking treedt en wanneer het ophoudt te werken. Leer de theologische wiskunde.

Zolang Jezus niet de donkere moederbruid is of de donkere amazone van de logos en de gnosis, dan is Jezus zeer zeker God niet, maar een zoon, of een verdoemde, want Jezus daalde ook neder ter helle om onder de engelen gesteld te worden. Jezus moest het zelfs verliezen van de aardse machten, zoals J.P. Paauwe het stelde, en wij moeten ook grote verliezers zijn.

Jezus, het Woord, die wijst op de gnosis, de kennis, en de geboden, en het gezaaid worden.
Jezus, de Zoon
Jezus, de Verdoemde

De laatste twee zijn zeker geen God. En dan te bedenken dat er een hogere en lagere Jezus is, een geestelijke en een vleselijke, want veel wat er vandaag de dag over Jezus wordt gepredikt, wie hij was en wat hij deed enzovoorts, was Laodiceaans. Jezus is dus niet zomaar God en de mens al helemaal niet, want de vleselijke mens zoekt naar wegen zichzelf te vergoddelijken en dat gaat heel sluw, via het zijn van het lichaam van Jezus. Daarom moesten het arianisme en de islam Jezus wel neutraal maken, als leraar, al dan niet als een leider door God gezonden. Als we het dan hebben over het eren van Jezus als Heere, dan gaat dat veelal over het werk wat de Heere door hem heendeed, of zoals dat is opgeslagen in het verleden. Wij moeten daar heel voorzichtig mee zijn, en net als bij het gekibbel over het moment van rechtvaardigmaking en wedergeboorte zeggen : 'Neem hiervoor niet de snelle paarden. Het is beter te twijfelen dan met valse zekerheden rond te lopen.'

Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk de Vreze des Heeren is over deze dingen en het toetsen, zodat het Jezus-afgodsbeeld in onze harten zal instorten en wij Christus ontmoeten zoals het werkelijk is. Daarna moeten wij direct doorgaan tot het volgende station, al getoond in de evangeliën, 'de grotere werken dan Christus,' want Christus hoort bij de moedermelk, en we moeten niet opnieuw telkens hetzelfde fundament leggen en weigeren op te groeien. Het is een beetje spelen in de zandbak in de Laodiceaanse kerk. Ze raken in paniek als ze een paar minuten het woordje

‘Jezus’ niet meer horen. Daar worden ze achterdochtig van. Het zijn naamchristenen, lippenchristenen.

Die ‘grotere werken dan Jezus’ waar Johannes het over heeft betekent ook het onder ogen komen van de grootte van de zonde, waar beide catechismussen het over hebben, en het onder ogen komen van de grootte van het oordeel. Dat zijn uiteindelijk de grotere werken, en zo kan het vlees dan ook uiteindelijk na een lang gevecht waarin geen stappen zijn overgeslagen daadwerkelijk sterven. Dat is het werk van de Adamologen.

HOOFDSTUK 15. DE LAODICEAANSE TOREN

Terwijl de GG, de GGIN en de GGIN-bv en ook daarbuiten de mensen kibbelen en vechten over het hoe, wat, en wanneer van de rechtvaardigmaking, de vergeving van zonden en het genade aanbod bespreekt de dogmatiek van de Nederduits Gereformeerde kerk het vraagstuk of en wanneer Jezus God is en wanneer niet, en of en wanneer God kinderen heeft en wanneer niet.

Feit is dat de mens zonder de Adamologie niet tot enige Jezusologie kan komen. De mens moet de donkere bruid leren kennen. De donkere bruid laat zien : ‘Je met de zonde, de vijand, leren kennen, anders kom je nergens.’ Dan gaat het niet alleen om de zonde van de man, van Adam, maar ook om de zonde van de vrouw, van Eva, oftewel de Evalogie. Hij moet de verleiding van de vrouw, van Eva onder ogen komen, hoe ze dat doet, dus niet alleen de zonde op zich kennen, maar hoe het gekomen is.

De vrouw der zonde, de vrouw des doods, maakt misbruik van de onwetendheid van de man. Daarom is het ook zo belangrijk geweest dat Jezus op de sleutel der kennis wees tot de behoudenis (gnosis, Grieks ; yadt, Aramees). Alleen door de kennis kon de mens aan de zonde en de vrouw der zonde ontsnappen, en zo aan de dood. Dat is allereerst de kennis van zonden.

Eva boodt haar eigen zondige kennis aan, de kennis van goed en kwaad, haar kennis van wedergeboorte,
rechtvaardigmaking en het genade aanbod, van de vergeving der zonden. Het was een lust voor de ogen van de man. Zo trok ze hem in het verderf, want de man wilde niet wachten op de Heere. De man wilde niet toetsen en onderzoeken. Dat was hem teveel werk. Eva trok hem naar een groter paradijs, maar het was een valstrik. Hij werd verkocht onder de zonde. Wat een tragisch verhaal.

Velen zinken ergens halverwege op de rivier van de zondenkennis, omdat ze het opgeven, en weer grijpen naar de gemakkelijke genade, gemakkelijke rechtvaardigmaking en de gemakkelijke wedergeboorte, de verboden vrucht door de vrouw der zonden aangeboden, door Eva. Ze grijpen overmatig naar allerlei new age spiritualiteit die hier niet over spreekt. Er wordt heel wat overgeslagen. Oh, het Laodiceaanse gevaar is groot, zoals het Galaatse gevaar van wetticisme groot is.

De mens moet de donkere bruid leren kennen, niet zomaar een blanke bruid. Het Hooglied spreekt erover. De mens kan niet zomaar overwinnen en tot de witte steen gaan. Eerst moet de mens tot de zwarte steen gaan, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dat is de steen van de honger, van het niet voortijdig grijpen (II Duizen 22:8-9).

De mens moest eerst de onderwereld in, de aarde in, om zo tot wedergeboorte te komen, om los te komen van alle valse kennis (II Kamba 10:2-3). Dat kan als de mens tot de zondenkennis, de kennis van de doodsstaat en de verdoemelijkheidskennis komt, waarvan de zwarte steen een beeld is. De witte steen is niks zonder de zwarte steen. Eerst moet de mens aan zijn verlorenheid ontdekt worden, de grote verliezer zijn, net zoals de gehangen Jezus en de oude profeten. Eerst moet het zaad sterven in de zondenkennis en de ellendekennis, en het zaad wat stierf, oftewel de mens die alles verkoopt om het aan de armen te geven die is op de weg tot de behoudenis. Dat is de hemelse dialectiek, de dualiteit. Als je je leven wil behouden zul je het verliezen, en als je het wil verliezen om de wil des Heeren, dan zul je het behouden. Dat gaat over het oude leven wat we moeten loslaten, en wat we voor vuilnis moeten rekenen, al die eigengerechtige theologie ook en al die vleselijke dogmatiek waar van alles aan mankeert en van alles aan rammelt. We moeten het opgeven.

Laat de mens maar eens tot de Evalogie gaan, en leren hoe demonen mensen verleiden, hoe de zonde de mensen verleidt. Er gebeurt niks snel snel. Men is overmoedig geweest met het Jezus mysterie. Men heeft van de verboden vrucht gegeten, in de valstrik gevallen van de vrouw des doods.

Men moet het Adamsvlees, het Eva-vlees en ook het Jezusvlees in zichzelf doden, naast het eigen vlees en het familie vlees. Het doden van het vlees is dus meervuldig.

Geliefden, als u een nieuw mens wil worden, dan moet zowel het wereldse vlees als het geestelijke, religieuze vlees gedood worden. Dat gaat in stappen, en daarom hebben wij ook onze catechismus en de nieuwe bijbel. De mens moet hiervoor zijn vleselijke rang en status afleggen, zoals Ezau en Ismael dat moesten toen ze de woestijn ingingen, en zoals Jezus dat moest op Golgotha. De minste zijn, de ander hoger achten dan jezelf, en zo het vlees overwinnen en ‘meer zijn dan degene die in de wereld woont’, boven alle overheid en macht. Dat kan alleen als je aan de wijnstok verbonden blijft, en die groeit boven alles uit, maar dat begint in het wortelen, onder alles gaan, de zondeval ten diepste kennen, en nog dieper gaan, anders kan de zonde nooit overwonnen worden. We moeten naar de wortel reiken en dieper dan dat gaan. Zo niet, dan zal de zonde ons blijven bedriegen.

Wij moeten de donkere bruid door en door leren kennen. Zij is de hemelse zondenkennis. Zomaar dingen geloven is van het vlees. Geloof had vroeger een veel diepere betekenis. Je moet niet zomaar alles geloven. Er is zoveel verdeeldheid tussen mensen en het zijn maar mensen. Vandaar dat zonden-kennis en leugenkennis zo belangrijk is, de kennis dat de mens verleugend is. Kennen wij de diepte wel van de leugen ? Het geloof wijst op het vasthouden van principes. Laat je niet bedriegen door het woordje ‘geloof’, maar ga kijken wat het betekent, wat er allemaal bij komt kijken om te geloven. De mens moet weer komen tot de geloofskennis, voordat de mens zegt : ‘Ik geloof.’ Wat geloof je eigenlijk ? Wat is geloven eigenlijk ? Ga tot de bron, en stop met zomaar kerkje spelen, want dat zegt helemaal niks. Beschouw het als vuilnis, zoals Paulus, en trek verder.

Pas op, oh geliefden, voor de vele vleselijke baarmoeders om u heen, die u vleselijk leven willen geven, uw oude natuur willen brengen tot opgeblazenheid. Het overmoedig en vleselijk geloof komt voort vanuit overmoedig zelfgeloof. Vertrouw jezelf niet zomaar en alles wat rondspookt in je hoofd, al die gedachten, al die emoties en gevoelens, al die theologieën, want de duivel is een gewiekste misleider. Alles moet getoetst worden, ook het geloof. En de Heere beloont de toetsers, de verbrokenen en verslagenen van hart, en komt hen tegemoet. Al onze vleselijke werken en wetten en al ons vleselijk geloof is waardeloos voor God, maar de Heere bemint een verbrijzeld hart dat in de Vreze des Heeren leeft. In de Vreze des Heeren neem je niet zomaar een geloof aan, vertrouw je niet zomaar, maar toets je, en bewerk je je behoudenis in Vreze en beven, en kom je allereerst onder ogen dat je vleselijke en oude mens verdoemelijk is. Zo kan het nieuwe leven ontstaan. Zoals de nieuwe bijbel stelt is de schepping nog niet geweest. De mens is nog maar een feutus, en is in de feutale nachtmerries.

Prik er doorheen. Prik ook door jezelf heen, want daar begint het allemaal, in het vlees. Daar is het misgegaan. Het is een vuile bron die weer gedoofd moet worden. Dat kan niet zonder zelfkennis en zondenkennis. Je moet de diepte van die bron kennen en nog dieper gaan.

Er is veel ingebeeld geloof in Laodicea, ingebeelde genade, en een ingebeelde hemel. Prik er doorheen. Ga dieper. Wie gelooft en gedoopt zal zijn, die zal behouden worden betekent dat je nog zoveel kan geloven, maar als het zaad niet gestorven is, dan is het waardeloos en kan er geen nieuw leven komen. Dat zaad sterft niet zomaar, maar moet de diepte van de grond in. Dan gaat het om het wortelen voordat het nieuw leven kan geven, voordat het kan groeien, bladeren kan krijgen, bloesem, bloemen en vruchten.

Het gaat niet om je eigen wil, of om de wil van de mensen om je heen. Mensen willen van alles. Het gaat om de wil van de Heere, die de kennis is. Dan kom je bij de kennisleer van Calvijn. God is niet zomaar God, maar het is de hemelse en eeuwige kennis die dieper is gegaan dan wie dan ook, en boven alles is uitgestegen, meer dan degene die in de wereld is, boven alle overheid en macht. Laat al die mensen toch. Kijk eens naar al hun verdeelde kerken. Waarom zou je mensen volgen ? Het vlees is bedriegelijk. De werken van de mens stellen niets voor bij God. De mens is maar een zucht. De mens moet zijn verdoemelijke staat onder ogen komen, en de oude natuur, de vleselijke natuur, afleggen als een kleed, en zo de diepte ingaan. Laat alles achter om de Heere te volgen. Dat liet de Heere Jezus zien toen iemand hem vroeg wat hij moest doen om behouden te worden. Er werd niks gezegd over zomaar geloven. Er werd gewezen op geboden en principes. Er werd gewezen op de stervenskennis, niet zomaar op de wet. Vanuit het sterven van het zaad komt de mens tot de hemelse kennis en de hemelse geboden, waardoor de mens daar ook in kan wandelen. Men moet sterven aan de wet door de wet tot de wet, en de wet moet sterven aan de mens tot de wet. Wet, waar is uw prikkel dan ? Wij moeten komen van de wet des doods tot de wet des levens.

We moeten overgaan van de wet des vlezes tot de wet der belofte, waar de Galaten-brief het over heeft. Er zijn hemelse wetten waar de aardse wetten uiteindelijk niet tegenop kunnen. Dat is niet zomaar een wet, maar kennis. Uiteindelijk zal de wet sterven aan de hemelse kennis, en die zal de mens leiden. De wet moet sterven in de grond als zaad. Heeft de wet dan afgedaan ? Neen. De wet is dan vervuld geworden door de kennis. Daarom wees de Heere Jezus de kennis, de gnosis in het Grieks, de yadt in het Aramees, aan als de sleutel tot de behoudenis. Dan moeten dus eerst alle

vleselijke en overmoedige schijn-behoudenissen afsterven. Wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. Eerst moet de behoudenis gezaaid worden, teruggegeven worden aan God.

De Laodiceaanse kerken hebben het wilde konijn wat ze in de doos hebben gestopt tot God gemaakt, en die beslist over alles, en al die kerken zijn tegen elkaar verdeeld. Is het niet bizar en dwaas ? Daarom sprak J.P. Paauwe ook dat de mens na zijn dood maar beter de kerk kon velaten en gewoon thuis de preken te lezen. De mens moet uit Laodicea gaan, uit Babylon. Er is iets goed mis in Laodicea en in het eigen vlees. Dan gaat het erom te stoppen met kerkje te spelen en eerst maar eens onder ogen te komen wat voor bende het is. De zaadkorrel moet veelvuldig sterven en eerst de diepte ingaan.

Het is een eigenaardig wezen, is het niet ? Het kerkelijk wezen van Laodicea, die alles beter weet en alles betutteld. En dat zit ook in het eigen vlees wat eraf moet. Dieper gaan dan Adam. Dieper gaan dan Eva, tot de donkere bruid. Dan zal zij de blankheid van haar bruidegom bezingen. Er is geen witte steen zonder de zwarte steen.

Och, broeder of zuster, vertrouw toch niet op het tijdelijke en op de tijdelijke behoudenissen die worden aangeboden, want het is van het vlees. Ga het smalle pad, de langere en diepere weg, en kom uw verdoemelijkheid onder ogen, opdat het kan sterven en u tot nieuw leven kunt komen. Ga door de enge poort en laat het schijngeloof en de schijnwedergeboorte achter u, want die zijn overmoedig en maar tijdelijk. Die kunnen niet staan voor het aangezicht des Heeren. Laat de werken van het vlees toch achter u, ook de werken van schijnreligie, van vleselijke godsdienst. Het dogma van Adam, de zondenkennis, dat is wat de mens in al zijn dogmatiek over het hoofd heeft gezien en heeft verwaarloosd. De mens heeft in zijn vleselijkheid en zelfoverschatting een toren van Babel gebouwd tot de hemel, maar die zal in de zondvloed ten onder gaan. Die zondvloed zal ditmaal komen in het hart. We leven weer zoals in de dagen van Noach. De geschiedenis herhaalt zich, en ook de oordelen van God.

De mens moet loskomen van de Laodiceaanse goedgelovigheid om ingeleid te worden tot de Adamologie. Alleen dan zal het Hooglied werkelijkheid worden. Het vlees blaast zich op met allerlei hoge woorden, maar het zijn maar woorden. Het moet afsterven aan het Woord des Heeren. Het Woord des Heeren omvat de Kennis des Heeren, en die trippelt niet rond zonder de kennis van de doodsstaat, de kennis van de grootte van de zonden en van de grootte van het oordeel. Laten we de Kennis des Heeren niet tekort doen, niet kortaf voorstellen. Alle woorden en namen van de mens moeten getoetst worden aan de Kennis des Heeren, aan de diepten des Heeren, en dat gaat dieper dan de zondeval. Er is geen verlossing uit die put als u niet dieper gaat, broeder of zuster. Alleen door die put komen we tot het hiervoormaals, en zo tot het hiernamaals, en dat moet gebeuren in het hier en nu. Van uitstel komt afstel. Benut u tijd goed.

Als mensen zeggen te geloven in Jezus, dan zegt dat helemaal niets, want ze geloven in hun eigen gedachtes over Jezus, en dat moet getoetst worden aan de Kennis des Heeren, aan de dieptes des Heeren, opdat al het geloofsvlees en Jezusvlees zal afsterven. Het geloofsvlees is niet objectief, maar subjectief, en moet afsterven. De mens moet de geloofskennis ontdekken en dat kan alleen als hij ontdekt is aan de zondenkennis. Zonder de donkere bruid komt men nergens.

De Geloofskennis des Heeren is niet Laodiceaans, maar diep, dieper, diepst. Deze komt niet tot snelle conclusies voor een markt, om de portemonnee te spekken. Ze hebben het huis des Heeren tot een hoerenhol gemaakt, en Jezus gaat er doorheen met de gesel. Dus wat daar vooraan staat te pronken in de Laodiceaanse kerken, wat het ook mag wezen, is niet Jezus in ieder geval. Het is hoogstens Jezusvlees, en dat moet eraf. Dat wil Laodicea niet, want het verkoopt te goed. Toch zal er een overblijfsel zijn in Laodicea. Toch zal er een uittocht zijn uit Laodicea, mijn geliefde broeder of zuster.

Als je geheel wil loskomen van de oude natuur, dan moet je tot de dieptes gaan van de put van Adam om het te leren kennen, tot de bodem ervan, zoals Jezus de gehele lijdensbeker moest leegdrinken. De zondenkennis gaat tot de bodem, en dieper. Anders kan het nooit wegstromen, nooit leeg worden om gevuld te worden door de Heere. De catechismus stelt dat we de grootte van de zonden moeten kennen, dus met zomaar het zondaarsgebed kom je er niet. Maar Laodicea strijdt tegen de Adamologie, want die wil niet dat de zonden ontmaskert worden, en dat de leugens aan de kaak gesteld worden die iedereen blind houden. Het verkoopt te goed voor Laodicea. Geld is nooit een goede leermeester geweest. Ze hebben van God’s huis een markt gemaakt.

Laodicea gaat altijd over dezelfde brede wegen en in dezelfde cirkels, maar deze cirkels moeten sterven aan de hogere cirkels des Heeren. Je moet kunnen ademen. Ze hebben de cirkeltjes te nauw gemaakt. Het gaat altijd over hetzelfde. Zo prevelen ze hun Laodiceaanse formules en spuwen ze hun bijbelverzen waarvan ze de betekenissen, de grondteksten en de etymologie niet van kennen, laat staan wat de Heere ermee bedoelt. Het is koopwaar geworden. Het is een markt en ze staan onder marktdruk. Ze zijn eigendom geworden van iets anders.

Het woord van Laodicea heeft de mens behekst. Het heeft geen betekenis meer. Het is oppervlakkig. Het is geroofd. Het is een trofee. Ze weten niet wat het is. Dat willen ze ook niet weten. Ze willen alleen weten wat zij ervan hebben gemaakt, en de verkoopcijfers. Ze zijn uit op winst, niet op waarde.

Het maakt niet uit hoeveel bijbelverzen je uit je hoofd kent en hoe snel je ze kunt opprevelen of hoe lang je al een gelovige bent, of wat voor titel of taak je draagt, of hoe goed je je aan de geboden houdt, of hoe geoefend je bent in het geestelijke en het bevindelijke, als je het maar kunt doorzien, er doorheen kunt prikken.

HOOFDSTUK 16. HET VIJFTIGJARIGE TIJDPERK VAN DE HERLEVING

Laodiceanen worden al gauw nerveus en achterdochtig als je niet vaak genoeg Christus zegt. Dat zien ze als graadmeter van hoe dicht je bij God leeft. Maar de Heere wil niet dat wij God’s naam ijdel gebruiken. We worden niet heiliger door telkens de naam Christus te zeggen. Dan ben je een naamchristen.

‘Ja, maar Jezus is God,’ zeggen de Laodiceanen dan.

Neen. Jezus zei van zichzelf dat hij God niet was. ‘Wat noemt gij mij goed ? Alleen God is goed,’ zei hij. En : ‘De vader is meer dan ik.’ Als Woord is Jezus God, en in zijn hoedanigheid als het beeld van de baarmoeder, wat Christus in de Griekse wortel is, de chasma. Maar als Zoon en Verdoemeling is hij geen God. Hij is de Zoon van God. Dat is iets anders. Maar niet God zelf.

‘Ja,’ zeggen de Laodiceanen dan, ‘maar Jezus is aan het kruis voor ons gestorven om onze zonden weg te nemen.’

Neen. Mis. Jezus stierf aan het kruis om het goede voorbeeld te geven, om te laten zien dat we alleen behouden worden als de zaadkorrel in de grond sterft. In die zin heeft hij ons gered, door die kennis over te dragen. De mens moet leren lezen en leren begrijpen, en niet er iets heel anders van maken en snelle conclusies trekken zoals in Laodicea, want dan misbruik je de naam van God, en dan laster je God, want dan heb je de naam van God lopen gebruiken voor je eigen theologieën.

Jezus heeft het gedragen voor de ander, maar nu moet je het zelf nog dragen voor de ander. De mens heeft van Jezus een gesneden beeld gemaakt, een afgod. ‘Oh, het is de naam boven alle naam,’ zeggen de Laodiceanen dan. Neen. Mis. Het gaat om de principes waar Jezus voor stond, niet om de naam op zich. Velen gaan die naam zeggen en zullen niet door Jezus aangenomen worden. Jezus zal zeggen : ‘Ik ken u niet, gij werkers der wetteloosheid.’ Ze hebben hun eigen wetten gemaakt, en God’s naam ijdel gebruikt, lichtzinnig, om het in hun begeertes door te drijven. Het is allemaal ver weg van de ware betekenis ervan. Jezus wees op de geboden, de kennis en de zaadkorrel als de weg ten eeuwig leven. In die zin is hij de weg, de waarheid en het leven, omdat hij die principes uitdraagt, als leraar zijnde, als voorbeeld.

‘Ja, maar Jezus is de Zoon van God en wie in hem gelooft zal eeuwig leven,’ zeggen de Laodiceanen dan, en blijven zo in dezelfde cirkeltjes draaien en weten niet wat het betekent. Geloven betekent gehoorzamen, en dat willen ze niet. Het is allemaal afstandelijk. Jezus is de hete aardappel in hun mond.

‘Wat noemt gij mij Heere, maar doet niet wat ik zeg ?’ Ze luisteren niet zoals Maria, maar rennen rond als Martha. Ze weten immers alles al. Dit zijn geen verbrokenen en verbrijzelden van hart. Ze kennen de diepte van Adam’s put niet, en de sluwe listen van Eva. Ze zijn Laodiceaans. De verboden vrucht staat op het menu. Ze breken alle wetten van God door die zogenaamde genade en gebruiken de naam van God in ijdelheid.

Maar zelfs dat proberen ze theologisch goed te praten met een hele omhaal van woorden. Dure, kostbare woorden worden gebruikt. Ze zijn zeer belangrijk. Ze leven immers in Laodicea en zijn nog niet aan hun zonden en leugens ontdekt.

Als de Laodiceanen aan de hemelpoort komen dan denken ze dat Christus wel het wachtwoord zal wezen, en dan gaan ze ook een heleboel bijbelverzen opprevelen, maar God zal ze niet kennen, want die bijbelverzen hebben ze geheel uit het verband gehaald en misbruikt om het in hun eigen

begeertes door te voeren. Vandaar dat wij moeten strijden tegen het Laodiceaanse vlees totdat het de dood is ingegaan.

‘Zoals wij het zeggen is het waar,’ zegt Laodicea dan. Ja, dat denk je zolang je Adam en Eva niet kent in de zondeval. Ze besparen henzelf die moeite. Zij hebben immers makkelijke theologie. Maar dat is het evangelie niet meer. Voor hen wel, en dat is alles wat telt.

Na het heengaan van G.H. Kersten ging het bergafwaarts in de gereformeerde gemeente, en C. Steenblok begon hen te waarschuwen tegen voorwerpelijkheid, oppervlakkigheid en wereldsgezindheid. C. Steenblok stelde de onderwerpelijkheid voorop. Het was uit balans gegaan. Hij uitte die waarschuwingen in het Goudse kerkblad van 1953 (nr. 19). Er was veruitwendiging aan het plaatsvinden, wat allemaal kenmerken zijn van de Laodiceaanse kerk. God als voorwerp en niet meer als onderwerp. Er was een geest van holheid binnengeslopen (zie nr. 20.).

Dit was al eerder aan de gang in de Kuyper kerk van 1886, de doleantie. Er werd een te grote nadruk op de genade gelegd, en de kerk was aards, zeer aards. Als we naar eerdere afscheidingen kijken uit de hervormde kerk, de koningskerk van 1816, dan zien we in 1834 de christelijke afscheiding van Hendrik de Cock. In 1851 ontstond er een tijdschrift van de christelijke afgescheiden gereformeerde kerk, genaamd ‘De Stem’. In 1853 ontstond het blad ‘De Bazuin’ van de christelijke afgescheiden kerk. In 1865 ontstond het blad ‘Wekstem’ van de christelijke afgescheiden kerk. Dit kwam dus allemaal voort vanuit 1834, en was nog voordat de Kuyperkerk ontstond.

1834-1885 was het tijdperk van herleving, tussen de afscheiding uit de hervormde kerk en de komst van de Kuyper kerk in. Het was het tijdperk van de christelijke afgescheiden gemeenten en de gereformeerde kerken en gemeenten onder het kruis. Het was het tijdperk van de wildernis kerk. Kuyper was een zoete broodjes bakker die het volk leidde tot de luilekkerland theologie of sjoemel theologie, als een ingedutte gereformeerde zen. Het werd een sluitend systeem waarin de mens opgesloten raakte. De mens moet ontsnappen door terug te gaan naar het tijdperk voordat de Kuyper kerk kwam opzetten.

In een droom kwam ik tot een kamer die oude muren had en waarin aarde op de grond lag. Er waren kleine krokodillen en er waren arenden die zich neerstortten op slangen, cobra’s, die ze in hun snavel namen. Ik kwam in die ruimte doordat ik in een school door een deur ging, en ik moest die deur achter me op slot doen. Het slot ging heel moeizaam dicht. Ik hoorde al allemaal kinderen dichtbij komen, maar uiteindelijk lukte me het toch. Ik moest het Kuyper tijdperk afsluiten, en kwam dus in het tijdperk daarvóór. Het was in de geestelijke wereld, en de aarde was groener. Ik kwam in een parallelle wereld op Orion, en daar was er tussen Nunspeet en ‘t Harde een natuurstad genaamd Hustrum, waar ik al vaker over gedroomd had. Er wilden ook andere mensen komen die ik aan de telefoon had, en ik legde ze uit hoe lang het ongeveer zou duren voordat ze daar zouden kunnen komen. Ze zouden dan komen vanuit Ermelo. Het is toch een beetje de bible belt daar. Er waren veel struiken. Ik kon in die struiken dingen van het verleden zien, die gewoon takken waren.

We kunnen stellen dat in 1886 Chinese en Japanse geesten Nederland massaal overnamen om een vreemdsoortige en eigenaardige gereformeerde zen te vestigen. Het was sjoemel theologie die Kuyper bracht. Er werden allerlei stappen overgeslagen. Vandaar dat onze catechismus van belang

is en de nieuwe bijbel om dit recht te zetten wat misging in Nederland. Wij danken de Heere dat God ons tegemoet gekomen is in deze nood. Daar waar de gereformeerde zen riskant wordt en gemakszuchtig, daar sluipen geesten binnen van geestelijke pensionering. Die vreemde geest heb ik altijd in de gereformeerde Kuyper kerk ervaren, en er ook dromen over gehad.

Wij moeten tegen gereformeerde zen geesten strijden die ons hart willen verblinden en innemen, en daarom is de Adamologie en Evalogie zo belangrijk, de zondenkennis, de kennis van de doodsstaat en de kennis van de verdoemelijkheid. De bruid is donker, en alleen die donkerheid kan de blankheid van de bruidegom tot zijn recht doen komen. Dat is een donkere kennis die uitgaat vanuit het Hooglied en te vinden is in zowel de oude als nieuwe bijbel, als in de catechismussen. De Heere heeft ons niet als wezen achtergelaten, en zeker ook niet gidsloos.

HOOFDSTUK 17. LAODICEAANSE VOORWERPELIJKHEID

Het gaat er niet alleen om om los te komen van de lauwheid van Laodicea, maar ook van het extremisme van Laodicea, want zij is door geen enige kennis of onderwerpelijkheid gehinderd in haar voorwerpelijkheid, het misbruik maken van God’s naam, God gebruiken als voorwerp.

De predikant van Rhijn werd in 1851 in ‘de Stem’ genoemd (nr. 5) vanwege zijn stellingen. Eén zo’n stelling was, dat als er een kerk is dan moet er een kerkleer zijn, maar als het te streng wordt gehandhaafd dan kan het vervallen tot gemoedloos dogmatisme. Men twist veelal over hoogdravende speculaties. Dit gaat dan ten koste van het geheel, van het leven en wezen des geloofs, stelt hij. Kerkleer heeft in vele opzichten geen absoluut-eeuwige, maar een relatief-tijdelijke waarde, stelt hij dan.

Er kunnen verschillen zijn, vanwege zaad wat gezaaid wordt in verschillende gronden, en dan verschilende vruchten voortbrengt, ook al is het hetzelfde zaad, waardoor de kerkleer in sommige opzichten gewoon historische betekenis heeft en moet hebben, en niet altijd dezelfde waarde kan behouden, stelt hij.

Daarom is het zo belangrijk dat we een nieuwe bijbel hebben en een nieuwe bijbel catechismus, wat de oude bijbel al aankondigde. De mens die waarheid heeft ontvangen mag zo opgaan tot de volle waarheid.

Zoals Paulus zegt : ‘Want wij zien nu een voorbeeld (Aramees, mhzy) in een donker woord, maar dan van aangezicht tot aangezicht; nu ken ik gebrekkig, maar dan zal ik ten volle kennen, gelijk ook ik gekend ben. (I Korinthe 13:12)

HOOFDSTUK 18. DE THYATIRAANSE THEOLOGIE

De mens moet de omvang van de zondeval onder ogen komen, maar de Laodiceaanse mens raakt dan in paniek, want het vlees voelt zich bedreigd als het ontmaskert wordt, en gaat zo sjoemelend redeneren, de gere-formeerde zen, en misbruikt zo de naam van Christus. Die wordt snel van stal gehaald, als een snel paard die over alles heenspringt en zo het werk verzaakt. Als de Laodiceaanse mens voor de noodzaak staat om de Adamologie te leren, dan wordt dat snel afgekapt met de overmoedige Christus-afgod die opgegorgeld wordt met de hete aardappel in de keel. Toen mijn oma over Jezus Christus begon om het gehele zonde probleem snel af te sluiten zei mijn zwaar hervormde opa : ‘Mens, hoe durf je dat te zeggen.’

Eerst moet je de diepte ingaan, dingen onder ogen komen, de omvang van de zondeval en het zondeprobleem ontmoeten en ervaren, zodat je niet meer terug in slaap valt, en niet alles schoonpraten met Jezus Christus luilekkerland theologie. Vele Laodiceanen hebben zijn hierin volleerd. Het is onnavolgbare gere-formeerde zen geworden, en wel een hele vreemdsoortige. Alles is stijfgetrokken door theologische en geestelijke pensioneringen. De mens heeft zich vele pensioen fondsen laten aanpraten, terwijl er een werk te doen is.

Er is geen zuivere Christologie zonder de dieptes van de Adamologie en Evalogie. Een mens komt daar niet zomaar omheen. De mens werd te vrijzinnig en te new age. De mens had overal oplossingen voor, terwijl ze niet eens het probleem kenden. De mens had een koningskerk gebouwd (1816). Maar met de vrijmaking en afscheiding, die tegelijkertijd een wederkeer was tot de oude vaderen, moest er op de bazuin gebeuren, en dat werd ook gedaan in 1853 met de komst van het blad ‘De Bazuin’ van de afgescheiden christelijke gemeenten. ‘Vraag toch naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin.’ (Jeremia 6:16)

Was de mens er toen al ? Neen. Zowel wederkering als reformatie moesten voortgezet worden. Is er niet voor alles een tijd ? Ook voor Christus is er een tijd. Je kunt niet alles te pas en te onpas naar voren schuiven. Als de mens de eerste Adam niet kent, is er geen weg tot de tweede Adam. Als er geen Jeremia in het leven van de gelovige is, vergeet het dan ook maar. Weer gaat dit niet om de namen, geen namenchristendom, maar om de principes en voorschriften waar het voor staat, om de inzettingen des Heeren, maar de Laodiceaan wil dat ontwijken, wil daar omheen cirkelen, raakt het niet aan. En zo hangt de Heere alleen aan de galg (wat ook een Aramese betekenis is van het kruis). De mens wil het leven behouden, en haalt daarom de Christus-afgod erbij, zo snel als hij kan, en huppelt overal snel doorheen, door Getsemané en Golgotha. Het is immers al volbracht, maar de mens moet zelf het water in en de diepte van de zondeval onder ogen komen, anders heeft het allemaal weinig zin. Volleerd in de gereformeerde zen zijn de Laodiceanen. Het gaat hen om het product, en dat staat onder marktdruk, en daarom wordt er gesjoemeld en geschoven met de waarheid. De waarheid wordt huichelachtend omgewisseld. De mens kent zijn Christus-afgoden niet. Het is beunhazen-theologie. De mens is tot Roomse voorwerpelijkheid gekomen, waar nr. 1 van de Bazuin van 1853 ook over spreekt, omdat men de onderwerpelijkheid heeft verworpen. God is een voorwerp geworden, een product. Ze kussen het, en gaan zo hun weg. Ze kennen het niet. Het gaat om de uiterlijke vormen, de Roomse zen. Het zijn rituelen, maar het hart is ver weg. Het is lippendienst, namendienst, relikwieën-dienst zonder enige bete-kenis. Het is zielloos.

De strijd tegen Roomse lichtgelovigheid en Alva gaat verder. Het zit nog diep in de kerk. Het is Roomse en Spaanse zen die gemengd is tot vreemdsoortige Kuyperiaanse gereformeerde zen in de kerken, en de geesten bewaken het met hand en tand. Vreemdsoortig is het. Eigenaardig. De kerk mag niet losgekoppeld worden van de school, anders wordt het Laodiceaans. Maar laten wij hierin door de Heere onderwezen worden. Er was een terechte angst voor opleidingen, want ook de opleidingen waren ingenomen. Het eerste nummer van de Bazuin stelde dat het ochtend was geworden, maar het was nog steeds nacht.

Nr. 2 van 1853 spreekt over een dodelijke rust die was gekomen, en die toen werd vervangen door een ernstig streven om God en het Woord van de Heere te dienen. We spreken over het tijdperk van de herleving in het midden van de jaren 1800 waarin dit gebeurde. Nr. 2 van de Bazuin spreekt over een ontwaking die plaats aan het vinden was, en de strijd tegen bijgeloof, zonde, de wereld en de duivel werd aangevangen, omdat men de stem van God had vernomen die sprak : ‘Saul, Saul, waarom vervolgd gij Mij ?’ Het zal niet een algemene opwekking zijn, spraken de oude vaderen, want velen weigeren de roepstem te horen. Velen zijn dwaze maagden of nog wel erger, stelt nr. 2. Er werd ook gewezen op het probleem van de ‘eters en de drinkers.’

Wij moeten onze geestelijke vaderen en moederen eren, maar dan moeten we wel weten wat zij hebben gezegd, welke waarschuwingen ze hebben gegeven, opdat we van hen leren, waar het boek Spreuken ook over spreekt.

Voor geestelijke opvoeding heb je geestelijke vaderen en moederen nodig, en die heeft de Heere gegeven, maar bovenal hebben wij de Heere nodig daarvoor, en het Woord des Heeren.

Er wordt in nr. 2 van de Bazuin in 1853 gesteld dat de wedergeboorte door het water en het geestelijke geschiedt. Laten we dit goed in de gaten houden in de interpretatie, dat wij daardoor niet zomaar door letterlijk water worden wedergeboren, maar door geestelijk water, en dat dit op de verstikking van het vlees wijst, zoals ook onze catechismus wijst op het belang van de zondvloed en het wurgtouw. Het water is dus slechts een zinnebeeld.

Het blad stelt dat er een ruime evangelie prediking dient te zijn, maar dat is geen algemene genade. De algemene genade moet bestreden worden, stelt het blad. De wedergeboorte gaat door de bekering en het geestelijke leven. Er zal een scheiding zijn tussen kaf en koren, stelt het blad.

In nr. 8 van De Bazuin uit 1853 wezen de oude vaderen op het gevaar van de kerk van Laodicea en de kerk van Thyatira. Laodicea noemen zij de lauwe kerk, en Thyatira noemen ze de kerk met een zwakte voor verleiding.

Geliefden, als we het hele stuk over Thyatira lezen in Openbaring 2, dan zien wij dat het vraatzuchtigen waren, tafelschuimers. Zij lieten zich verleiden tot hoererij en het eten van vlees voor de afgoden. De Leidse vertaling noemt het offervlees. In het Aramees staat er dierenoffers, slachtoffers, en een feest dat zulke dierenoffers vereist. Het mag duidelijk zijn dat elk vlees een dierenoffer is, tot de god van de buik voornamelijk. Daarom kreeg Noach te horen dat hij niets mocht eten wat een ziel had, wat leven had, want dan zou het moord zijn. Telkens weer waar in de oude bijbel daadwerkelijk vlees of vis wordt gegeten gaat het om zinnebeelden in de grondtekst.

Daarom eten vele Israelieten die de grondtalen machtig zijn geen vlees. De theologie van Thyatira probeert het eten van vlees goed te praten. Thyatira was verleid door een valse profetes die deze dingen leerde, en waar veel kerken vandaag de dag nog niet mee hebben afgerekend. Thyatira betekent ‘geur van ellende’ in het Grieks.

In het Aramees is het afgodenoffer of feest van het afgodenoffer ook ver-bonden aan het Pascha offer van Christus en waarmee de Thyatiranen afgoderij en hoererij pleegden onder leiding van de valse profetes. Zij gebruikten het om hun zonden ermee te bedekken, maar Spreuken 28:13 zegt : Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming.

De Thyatiraanse theologie was ver-vaardigd om de mens af te houden van de Adamologie. Hierom moet de mens strijd voeren.

HOOFDSTUK 19. INGESLUIMERD OP HET KUSSEN VAN DODE ORTHODOXIE

De mens was diep in de Thyatiraanse ballingschap gekomen door de theologie van de valse profetes. Deze werkte zowel door Rome heen als door de reformatie. Het was de kerk van vraatzucht. Ze aten dierenoffers, oftewel vlees. Toen de Kuyper kerk kwam in 1886, wat later de gereformeerde kerken in Nederland ging heten in 1892, was dit ook deels Thyatiraans. Er was overmatige genade vraatzucht en meer dingen. De wereld werd schoongepraat op diverse punten. De reformatie was nog niet klaar. Dingen gingen beter en slechter. Er is een hogere Kuyper en een lagere Kuyper, een geestelijke Kuyper en een vleselijke Kuyper. De lijnen van de Heere werkten hier zeker doorheen. Het is van belang tot de hogere Kuyper kerk te komen en de lagere Kuyper kerk, de Thyatiraanse Kuyper, achter ons te laten.

De afscheiding van 1834 kenmerkte de wederkering tot de Adamologie, die uiteindelijk zou leiden tot de Evalogie, tot de kennis van de donkere bruid uit het Hooglied, wat overigens door Salomo geschreven was, die niet Salomo heette, want pas in de middeleeuwen verzonnen de Masoretische Joden er klinkers bij. Het paleo-Hebreeuws had geen klinkers, en begon ook gewoon met hieroglyphen. Vandaar dat Salomo gewoon slm, ‘sl’m of ‘islam’ was, een eerdere islam rondom deze persoon. Het was geen letterlijk koningschap, maar een koningschap over het vlees. Hij herstelde de dienst tot Moeder God, tot de Heere, zo goed en kwaad als dat ging, want hij liet zich ook verleiden door verkeerde vrouwen en hun afgoden. Vandaar dat hij ook de ketter-koning werd genoemd, maar hij stond ook bekend om zijn kennis, en als schrijver van het boek Spreuken, over de tucht. Zo is er dus een hogere, geestelijke Salomo, en een lagere, vleselijke Salomo. Zijn naam betekent betaling, het is volbracht, beloning. Als de mens gemakszuchtig stelt dat Jezus alles heeft

volbracht en dan rustig doorzondigt, zich veilig voelend in de Thyatiraanse dogmatiek van drogredeneringen, dan is dat een schijnveiligheid, en men kent niet de wezenlijke diepte van deze stelling, die te vinden is in de Adamologie en Evalogie van Salomo. Er zijn geen gemakkelijke wegen in de theologie van Salomo. Spreuken 28:13 zegt : ‘Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming.’

Zij moeten gaan tot de kennis van de oude vaderen en moederen, en die kennis om hun hals dragen. (Spreuken 1)

Nu, de Evalogie is belangrijk, want de kerk van Thyatira was verleid en misleid door een valse profetes, zoals Adam was verleid door Eva. De mens moet de vrouwelijke verleidingskunsten doorzien en kennen, om veilig te blijven in deze duistere wereld. Telkens weer verleid Eva Adam met de verboden vrucht, en zij heeft haar kerk gebouwd. Deze vrouwelijke geesten martelen de mens die niet aan haar toegeeft.

Het blad ‘Wekstem’ van de afgescheidenen werd tot ‘de Roepstem’, en toen tot ‘de Roeper’, en werd een blad van de gereformeerde kerk. In nr. 17 van 1896 stelt het dat we moeten opgaan tot Sion, dat we moeten gaan van paaszaal tot Getsemané, en dan tot Gabbatha, en dan Golgotha, en dan de olijfberg, als we Jezus willen volgen. De valse profetes van Thyatira had het allemaal te simpel gemaakt, net zoals Kakia deed in de Griekse mythologie, en zo werd er met de Christus afgoden gehoereerd en at men de dierenoffers. Men misbruikte Christus voor eigen gewin, maar dat heeft niets meer te maken met zuivere Christologie, die geworteld is in de Adamologie en Evalogie. Thyatira blijft ergens steken op het pad, en richt daar haar markt van bedrog op. Zij gaat hiervoor op de stoel van Mozes zitten, net zoals de farizeeërs. Ze leren de mensen vele wetten, maar niet de waren. Als je onder het recht van Thyatira komt dan zul je ook misbruikt worden. We spreken dan over de inquisitie van Thyatira. De valse profetes van Thyatira is de vervolger van de heiligen, de doodsvijand.

Met de komst van Kuyper in 1886 kwam de mens aan in Sion, maar dit was deels nog gewoon een Thyatiraans Sion. De mens moet leren het goede van het kwade te onderscheiden, het geestelijke van het vleselijke. Kuyper is en blijft een machtig enigma en icoon van het Nederlandse volk. Daar komt niemand zomaar omheen.

Vanaf het eerste nummer van 1893, nadat de Kuyper kerk tot ‘de gereformeerde kerken in Nederland’ werd in 1892, werd het blad ‘de Roeper’ ‘Gereformeerd Weekblad’ genoemd. Het begin van een nieuw tijdperk.
Zo ontwikkelde het blad ‘De Stem’ uit 1851, als blad van de Afgescheiden Christelijke gemeenten van 1834 tot ‘Wekstem’, ‘de Roepstem’ en toen ‘de Roeper’, wat nu het gereformeerde weekblad was geworden. Vanaf het eerste nummer van 1895 werd het blad ‘De Roeper’ genoemd ‘Weekblad ten dienste van de Gereformeerde Kerken.’

U zult misschien denken : ‘Waarom moet dat nu, al die verschillende kerken, en al die verschillende opvattingen ? Waarom kunnen wij God niet zien ?’

Neen. Wij kunnen God niet zomaar zien. Dan zouden we verteerd worden. Wij mogen alleen de achterzijde van God zien, en al die kerken dienen tot voorhangsels, maar zijn niet het eigenlijke.

Het is voor onze eigen bescherming. Wij moeten een tocht maken door de kerkgeschiedenis om God daadwerkelijk te ontmoeten, maar dat gaat niet zonder een strijd tegen de wereldgeesten. De onthulling gaat maar heel langzaam, want meer kan een mens niet aan.

Alles is ‘uit de Heere, door de Heere, en tot de Heere’. God is de verborgen geschiedenis en de verborgen toekomst. Dat kan de mens nog niet aan, en daarom bestaan de zonden, de leugens en de verschillende opvattingen als een voorhangsel. Het is ook aangesteld als de tucht voor de mens. De engel des Heeren versperd het pad tot de boom des levens, want de mens is er nog niet klaar voor, en zou het misbruiken, er teveel van nemen. Daarom moet de mens het pad leren en dat begint bij de Adamologie, de volle omvang van de zondeval te leren kennen, en de volle omvang van God’s oordeel hierover.

In het blad ‘De Vrije Kerk’ van 1898 wordt er gesteld : ‘Het denken en het willen is in God, behoort tot Zijn Wezen. De inhoud van dit willen en denken komt niet van elders in, wordt God niet opgedrongen, is dus geene noodzakelijkheid in God, behoorende tot Zijn Wezen, maar is uit God Zelven. Hij is in Zijn Wezen, en dus ook in Zijne besluiten volstrekt onafhankelijk. Niet besluiteloos, alsof Hij ook niet kon willen wat Hij wil. Zijn wil is gebonden aan Zijn Wezen.’

Het blad stelt daarbij dat iets niet goed is omdat God het wil, maar God wil het goede. Daarom is God ook niet zomaar God, maar representeert het het goede. Er wordt gesteld dat God werkt omtrend de zonde, niet dat God de werkende oorzaak is van de zonde. In nr. 1 van 1895 van ‘De Roeper’ wordt er gewezen op dit blad. De drie koningen, Willem I, II en III, waren inmiddels weg, en sinds 1890 was Wilhelmina de koningin. Nederland stond toen onder een vrouw. In 1901 zou Kuyper minister-president van Nederland worden. Dit zou duren tot 1905. Wilhelmina zou koningin zijn tot 1948.

In 1869 was er een grote samenvoeging van afgescheiden gemeenten en kruisgezinde gemeenten die voortgekomen waren uit 1834. Zo ontstond in 1869 de christelijk gereformeerde kerk, en vanaf 1875 werd het blad ‘De Vrije Kerk’ uitgegeven, wat van de christelijk gereformeerde kerk was. Later toen de Kuyper kerk op kwam zetten gingen veel christelijk gereformeerde kerken daarin op, maar een klein deel bleef gewoon de christelijk gereformeerde kerk, drie gemeenten. Zij prikten door de leer van Kuyper heen. Deze afscheiding vond plaats in 1892.

De sabbath herinnert ons eraan dat eerst het vlees tot rust moet komen voordat het werk des Heeren kan geschieden. Dat is een zinnebeeld. Je kan letterlijk de sabbath houden, maar als je niet begrijpt dat je vanuit de sabbath dient te leven, namelijk het uitdoven van de vleselijke werken, dan heb je er niks aan. Dan zijn het gewoon de putten van de Danaïden, als je het vlees een dag rust geeft en dan de rest van de week gewoon weer door het vlees leeft. Het gaat om een sterven aan de sabbath. Het hebreeuwse woord ‘sabat’ betekent niet zomaar rust, maar achterlaten, vernietigen, verwijderen, afscheiden, uitroeien. Dat is wat er met het vlees moet gebeuren en de vleselijke werken. Ze moeten afgelegd worden. Het is dus een dag van grote worsteling, van geestelijk werk. Het is een principe.

Zo is dat ook gegaan in de afscheiding van 1834. De mens moest de vleselijke werken van de kerk achterlaten. Het was werelds geworden.

Nu was daar nog een geest van hoererij in de gemeente van Thyatira. Dit was ook een geestelijke hoererij : Het Woord van God werd nog steeds verkocht. Zelfs vandaag de dag wordt het Woord van God nog steeds verkocht, wat de zonde van simonie is, en waardoor ten minste 10% van het product vals is. Dat heeft de mens ervan gemaakt. Terwijl Jezus sprak : Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. Dus laten we wel wezen : Omdat de gemeente nog veelal vlees eet en het Woord des Heeren verkoopt, en dus nog steeds van Thyatira is, is haar dogmatiek ook nog veelal verloederd.

‘God meer gehoorzaam zijn dan mensen,’ stelde ‘De Vrije Kerk’. Dat was ook het beginsel van de afscheiding van 1834, en daar wilde de christelijk gereformeerde kerk zich aan vasthouden. Om ook die kerk te kunnen zijn moesten ze breken met de heersende synode (1e en 2e jrg, p. 139). Zij zagen zichzelf als een strijdende kerk, en daarom werden zij ook vervolgd. Er werd door het blad aangegeven dat in de jaren 1700 de kerk was ingesluimerd op het kussen van dode orthodoxie, en daardoor was de kerk vatbaar voor dwalingen (p. 148). Uiteindelijk is de mens bezwangerd met zonde en dwaasheid, en dient de mens door de Heere wedergebaard te worden (p. 167).

De Vrije Kerk stelt dan dat de vrijheid waarnaar gestreefd wordt een vrijheid van zonden is (p. 169). De christelijk gereformeerde kerk was een groot kamp op weg naar de Kuyper kerk, waar velen zich uiteindelijk vestigden, maar een ander gedeelte ging dus uiteindelijk verder, omdat ze in het kamp van Kuyper niets te zoeken hadden.

Er was een luilekkerland christologie aan het ontstaan, die voet kreeg in de Kuyper kerk, die veel wereldsgezinder en materialistischer was dan de christelijk gereformeerde kerk. Alhoewel velen van de christelijk gereformeerde kerken meegingen met de reformatie van Kuyper, de doleantie, bleef er ook een deel van de christelijk gereformeerde kerk over in 1892 die zich niet wilden onderwerpen aan Kuyper’s theologie.

Ik had een droom dat ik achterna werd gezeten door Kuyper geesten. Ze werkten door de bloedlijnen en telefonisch. Ze raadden mij aan om naar een mond-internaat te gaan voor een stralende glimlach. Ik moest toen zeggen : ‘Nee, want ik ben christelijk gereformeerd.’ Vanwege de luilekkerland christologie van de Kuyper kerk, van de gereformeerde kerk, moet er een reformatie komen in de christologie. In die zin moeten wij ‘christelijk gereformeerd’ zijn.

HOOFDSTUK 20. DE DIALECTISCHE THEOLOGIE

Een overmoedige, ondoordachte christologie maakt dat mensen er langsheen schieten. Een christologie zonder diepgaande Adamologie komt nergens, komt niet van de grond. Daarom moet er een reformatie komen in de christologie, en moet men in die zin ‘christelijk gereformeerd’ zijn.

Kuyper schoot er langsheen met zijn sinterklaas theologie. Oh ja, hij had zeker een roede, maar hij bakte de broodjes te zoet. De kerk was in luilekkerland gekomen en was nog zwaar wereldgezind.

Wie denkt dat het in de gereformeerde gezindte allemaal koek en ei is heeft het heel mis. Er is zowel een opwaartse stroming als een neerwaartse stroming. Er is zowel het gereformeerde als het gedeformeerde. Ik was van huis uit van een afsplitsing van de vrijgemaakte kerk van Klaas Schilder, maar ik groeide intergereformeerd op, want we kerkten overal, en ik groeide op met hen van de gereformeerde gemeente.

De gereformeerde gezindte heeft grote geheimen, die vaak oraal worden doorgegeven. Er was een eerdere reformatie, van de Franciscaan Johannes Hus, maar die eindigde op de brandstapel. Zijn volgelingen, de Hussieten, zetten de reformatie door. Luther werd erdoor geinspireerd. Ze vertelden mij dat zekere Hollandse Hussieten in 1455 een ondergrondse kerk hadden gesticht, die verborgen moest blijven, genaamd de Geestelijk Gereformeerde Kerk. Dit was dus nog vóór de Lutherse reformatie van 1517 en vóór de Nederduits Gereformeerde Kerk van 1571. De Nederduits Gereformeerde Kerk werd in 1579 met de Unie van Utrecht de moederkerk van Nederland, maar er was dus al een Geestelijk Gereformeerde Kerk die verborgen gehouden moest worden, die dus de moederkerk was van de moederkerk, oftwel de grote moederkerk van 1455, de Geestelijk Gereformeerde Kerk. Dat vertelden ze mij in de gereformeerde gezindte. Dat had ook allemaal weer te maken met vervolgingen dus daarom hielden ze het verborgen. We spreken dus over een eerdere ondergrondse reformatie in Nederland, die bovengronds werd uitgevochten in de Bohemen (Tjechië).

De reformatie van Johannes Hus die leefde van eind jaren 1300 tot begin jaren 1400 was in de lijn van de Franciscaanse reformatie in de jaren 1200, en daarvoor was er de Gregoriaanse reformatie in de jaren 1000 en 1100. De Gregoriaanse reformatie streed ook al tegen de simonie, net zoals Hus en Luther dit deden, tegen de geesteshandel. De Gregoriaanse reformatie was een vrijmaking van de wereldlijke macht van de koning, de strijd tussen de wereldse koning en de geestelijke koning. Het was een onafhankelijkheids-strijd die de geestelijken voerden. Onze kroon is niet werelds maar geestelijk. Laten wij geen schatten op aarde zoeken.

Ezau legde zijn eerstgeboorte-recht en sociale status af voor het rode, wat heenwijst op het bloed van Christus, oftewel de dood van het ego, wat ook de betekenis van het woord ‘Yeshua’ is in de Israelitische talen, het sterven aan het vlees op het strijdveld, de strijd in de geestelijke gewesten. God zou uit Teman komen, zei de bijbel in Habakuk 3:3, oftewel het wijsheidsvolk van Ezau, wat er op wijst dat er grote verborgen geheimenissen liggen in het verhaal van Ezau. Zowel de grondwoorden als de nieuwe bijbel laten zien dat er een lagere en een hogere Ezau is. Zo is dat ook met andere geheimenissen, zoals het geheimenis van Saul. In de koran had Saul al een wat positievere betekenis, maar ook in het grondwoord van de oude bijbel was dit geval, waar de nieuwe bijbel op wijst.

Ezau was bedrogen en achtervolgde Jakob. Jakob was een leugenaar, een hielenlichter, en in die zin vervolgde Ezau de lagere natuur van Jakob, niet zijn hogere natuur. In die zin was hij een eerdere Saul. Er is een hogere en een lagere Saul. De hogere Saul vervolgde de lagere natuur van David, want ook David was nog erg vleselijk. We moeten niet vergeten wat hij Uria, de man van Bathseba, had aangedaan.

II Behemma 4:54 zegt : Toen Ezau tot het rode kwam verloor hij zijn eerstegeboorterecht, waardoor hij al snel tot klagen kwam. Water verandert in bloed, als een teken dat het ego sterft. In het boek van Jozua is het rode touw een beeld van de opname, om zo te komen tot de diepte. Dit zijn allemaal beelden van de rode kroon van Noord-Egypte.

Uiteindelijk, en dat zien we ook in het leven van Jozef, Job en Jezus, leidt het lijden om de wil van God tot de rode kroon van gerechtigheid, Deze kroon is het Woord van God wat in het hoofd van de mens komt, en is geen aardse kroon, en geen aardse macht, maar de kroon die men ontvangt als men het vlees heeft verslagen. Men heerst over de zonde, in plaats van andersom. (vers 55)

De rode kroon is de baarmoeder van het verstand, van het hoofd, als de schorpioenenkroon. In het Aramees heeft de kroon ook met belasting te maken. Ook zijn de geschriften van Paulus hierbij belangrijk, die overigens ook Saul heette. Wij moeten de vergankelijke kroon inruilen voor de onvergankelijke kroon. Dat gaat niet buiten de Adamologie om. Daarom noemt de nieuwe bijbel de rode kroon ook de kroon van de klaagliederen. Wij moeten diep zuchten en klagen over de zonde, zoals in Ezechiel 9, om zo niet met de wereld geoordeeld te worden, maar het zegel van God op onze voorhoofden ontvangen.

Onze lagere Ezau moet sterven, en onze hogere Ezau, Yeshua, moet opstaan. De Ezaulogie is belangrijk op het pad, net zoals de Adamologie. Yeshua is de tweede Ezau, de hogere natuur van Ezau, net zoals hij de tweede Adam is. Dat is het pad waar zowel de grondwoorden van de oude bijbel over gaan, als de nieuwe bijbel.

De eerste Saul was aards, maar de tweede Saul, Yeshua, is geestelijk, wat we ook zien in het leven van Paulus, die Saul genoemd werd. Dit speelde zich ook af in het leven van Ezau. We mogen daarom Ezau niet wegwerpen, waar onze catechismus ook over spreekt. Wierpen we ook Yeshua weg toen hij onder de engelen was gesteld en zijn leven had afgelegd, toen zijn bloed was uitgestort ? Hij was de verworpene, en hij riep het uit : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ Hij was op dat moment door God gehaat, en de toorn van God rustte op hem. Hij was niet meer de Zoon van God, wat een groot geheimenis is. Hij had deze status namelijk afgelegd, net als Ezau, voor het grotere goed, het geheimenis van de uitstorting van het bloed opdat het ego sterft. Hij rekende zo af met de vleselijke macht. Ezau en Yeshua zijn zo typologisch aan elkaar verbonden. Ezau werd zo tot het wijsheidsvolk, tot een Salomo (slm, islam, oftewel de eerdere islam, voordat de Mohammedaanse islam kwam). Salomo staat niet voor de aardse macht en aardse rijkdom, maar het geestelijke koningschap over het vlees, en de geestelijke rijkdom die het met zich meebrengt. Dat openbaarde zich in Ezau. Het openbaarde zich als de tweede Saul, ook in de brieven van Paulus, als de geestelijke Saul, de hogere Saul, die aan zijn vlees ontkwam. Dit behoort tot de dialectische theologie, of dualistische theologie. Wij mogen niet eenzijdig zijn, maar wel eenzijdig

in onze strijd tegen het vlees, waar onze catechismus over spreekt. Ook het grondwoord van de oude bijbel is dualistisch. Het zijn dichterlijke talen die voor meerdere uitleggingen vatbaar zijn. Och, laten wij het Woord des Heeren toch niet te kort doen.

We lezen in II Kamba 6 : 28 : Symbolisch gezien krijgt Saul daardoor
een positiever beeld, wat ook weer terugkomt in de islam, waarin Saul (Talut, Arabisch) de ark terugbracht, een toetser was en begaafd was met grote kennis.

Er is een hogere islam en een lagere islam. We moeten de vleselijke ontvluchten en tot de geestelijke gaan, die terugleidt tot de pré-mohammedaanse islam, namelijk het geestelijke koningschap van Salomo, als het beeld van de rode kroon die Ezau ontving. God zou uit Teman komen. We zien dit allemaal terugkomen in het Yeshua verhaal en het Paulus verhaal. Er liggen geheimenissen in Ezau en Saul die we nodig hebben om er doorheen te komen. Ze hebben geestelijke betekenis, innerlijke waarde, wat ook de betekenis is van Yeshua in de Israelitische talen. Salomo, slm, islam (want het Oude Hebreeuws had nog geen klinkers, die hebben de Masoretische Joden er in de middeleeuwen bijbedacht), herstelde de Moeder God in ere, ook al viel hij daarbij in valstrikken van de afgoden van zijn vrouwen. Ook het leven van Salomo is heel dubbel, als een lagere Salomo en een hogere Salomo, en die zijn in strijd met elkaar, en moeten rijpen in Ezau, in het afleggen van de aardse status. Het zaad moet sterven.

In vele opzichten is Saul voor ons belangrijk. IV Werktuigen 7:223 zegt : In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de onderdrukking door Saul ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.

Ook de grote Edomitische reformatie in de jaren 1700 getuigt van deze dingen, wat vaak een missing link is in de hedendaagse en moderne theologie. Adam is het wortelwoord van Edom, wat soortgelijke betekenissen heeft, en in de Septuagint was Eden genaamd Edem, en in de Ethiopische bijbel wordt het gewoon Edom genoemd, wat het volk van Ezau is. In de grote Edomitische reformatie werd benadrukt dat Ezau leidt tot de donkere moeder, wat ook terugkomt in de nieuwe bijbel. Dat is het Salomonische aspect van Ezau. Jeremia trad al op tegen het volk Israel omdat het volk te patriarchisch was geworden. Ook David sprak in de grondwoorden van de Psalmen over God als een moeder.

Zoals F. Mallan het stelde was de donkere bruid van Salomo in het Hooglied een beeld van de zondekennis, van het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval van de eerste Adam. En er was ook een val van Ezau, en ook een val van Jezus, en dit allemaal om terug te leiden tot de donkere moeder en de eerste liefde, de donkere bruid, om zo ontdekt te worden aan de grootte van de zonde en de ellende, waar beide catechismussen op wijzen.

Geliefden, kennen wij dit pad ? Er wordt maar weinig over gepredikt in de kerken, waardoor ook de scheuring kwam van 1953.

En hoe groot is de leugen in de kerk ? Daar moet de mens aan ontdekt worden, want nu pronkt de mens nog in de kerk als Laodicea, denkende alles wel te weten, wat hoort en wat niet hoort. De Laodiceaanse mens heeft alles al in kannen en kruiken, en ze volgen de leer van de Nikolaïeten, die

(offer)vlees aten en de genade gebruikten als excuus om te kunnen zondigen, zondigden opdat de genade zou toenemen. Ze hadden een afschuwelijke Christus-afgod gemaakt die hen zou beschermen op de dag des oordeels. Daarom sprak J.P. Paauwe ook dat men na zijn dood beter niet meer naar de kerk zou moeten gaan, maar de preken van de oude vaderen zou lezen.

De Nikolaïeten blijven hun kerken bouwen als schuilplaatsen tegen het hemelse oordeel, het 'heuvelen bedek mij, en bergen val op mij.' Zij strijden schaamteloos tegen de Adamologie en Ezaulogie, en bedrijven ijverig hun simonie. Ze hebben als de Efeziërs hun eerste liefde verzaakt, en lezen hun moderne bijbels waarin alle grondwoorden en hun betekenissen zijn weggewassen.

Daarom moest de Gregoriaanse reformatie wel komen, en nog steeds. daarom moest Ezau wel strijden voor de rode kroon, wat een kroon van het minderen is, een spotkroon, de anti-kroon. Daarom wilde L. Boone destijds ook niet met de gereformeerde gemeente van Kersten mee in 1907, want hij was bang voor machtsspelletjes ten koste van de Vreze des Heeren. Hij wilde blijven op Ledeboeriaans fundament, en gaf aan door zijn oud-gereformeerde kerk terug te willen tot de oude vaderen, want daar was de mens vanaf geweken. Hij wilde de oude Nederduits gereformeerde kerk herstellen.

Ezau hechtte ook geen waarde aan aards eerstgeboorterecht en sociale status, en koos voor het Woord gedoopt in oorlogsbloed. Het koningschap van Ezau, wat dus een geestelijk koningschap was over het vlees, manifesteerde zich in de brieven van Paulus, als het koningschap van Yeshua, in de catechismussen en in de nieuwe bijbel.

In Ezau moest de zonde gehaat worden, moest de zonde ontvlucht worden, zoals Maleachi 1 spreekt over God die Jakob liefheeft en Ezau haat. Dit is een noodzakelijke tussenstap tussen de Adamologie en de Christologie, dat God Ezau haatte, zoals ook Christus aan het kruis, toen hij werd verworpen onder de toorn van God. Dit kwam ook al eerder voor bij David, die het in de psalmen al uitriep : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.' De haat van God is niet zozeer persoonsgebonden, maar principe-gebonden. Daarom roept Jezus ook de mens op : 'Wie zijn familie, vrouw, kinderen, niet haat, die kan mij niet volgen.' (Lukas 14) Men moet dus zicht krijgen op de betekenis van de bijbelse haat, en dit niet eenzijdig en modern gaan toepassen. De bijbelse haat is dus zeer belangrijk in het heilsplan van God.

We moeten zicht krijgen op de betekenis van Ezau, zoals we zicht moeten krijgen op de betekenis van Adam : In Ezau werden alle volkeren geoordeeld. Adam ging over de diepte leren kennen van de zondeval, en Ezau ging over het leren kennen van de grootte van het oordeel wat daarover moet komen. Hierin speelt Ezau dus een dubbelrol, net zoals Seth in de Egyptologie, die ook dualistisch was.

Jesaja 63 zegt : Wie is het, die van Edom komt, in helrode klederen van Bosra, die daar praalt in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen. Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid.

Net zoals bij Adam hebben we het meer over een volk als we het over Ezau hebben. Veel christenen griezelen bij het horen van het woord 'Babylon', terwijl in de bijbel ook in I Petrus 5:13 staat : 'De

gemeente die in Babylon is, samen met u uitverkoren, groet u; en dat geldt ook voor Marcus, mijn zoon.'

De Adamologie is dus de zondekennis en de Ezaulogie is de oordeelskennis. Zoals er een gemeente te Babylon was was er ook een gemeente te Edom, een overblijfsel in Edom, waar Amos 9:12 over spreekt. Edom behoort ook tot Israel, als een verloren stam.

De zonde moet geheel veroordeeld zijn, en dat kan niet door de Nikolaïtische christologie die al deze stappen overslaat. Het oordeel moet geheel gekend zijn, de mens moet Ezau kennen, anders is de christologie waardeloos en slechts een drogbeeld.

Saul betekent leegte, en het raadplegen van een orakel. Dat kan zowel positief als negatief zijn. In ieder geval moet de mens leeg komen tot God, opdat God de mens kan vullen met het Woord. Daarom moet de mens lek gestoken worden. Vandaar dat we het hebben over de aanhoudende doorn in het vlees. Ook Saul is die doorn, en Ezau. Zij vervolgden de heiligen, die overigens niet zo heilig waren. Zowel Jakob als David leefden in diepe zonde. Maar die doorn heeft dus ook een hogere betekenis. Ook het kruis heeft die dubbele betekenis. Uiteindelijk zal alles ten goede medewerken voor hen die de kennis des Heeren hoog houden. Zij zijn hoogwerkers. Zij strekken alles tot sieraad, verdiepen zich in de zaken des Heeren, slaan niets over. Zij zijn ijverig in de kennis des Heeren als hemelse bijen. Zij kennen de plaatsen van de hemelse bijenkorven en houden die in ere.

Zijn deze dingen nodig ? C. Steenblok stelt als antwoord van vraag 894 in zijn dogmatiek dat de mens door ze zonde 'geheel walgelijk en onrein' is geworden. In zijn troostboek van 1973 stelt F. Mallan dat de mens een driehoofdige vijand heeft, namelijk de duivel, de wereld en zijn eigen vlees. God's volk heeft altijd met deze doodsvijanden te doen, want ze houden niet op met het aanvechten van God's volk, waarover zondag 52 gaat van de heidelbergse catechismus. Hij noemt dit een zware en bange strijd. Mijn oudtante die in Bilthoven woonde zei vaak : 'Het is weer bar en boos.' Een vriendin van haar die hoger woonde op haar flat en zo nu en dan bij haar kwam zei vaak : 'Oh moeder, wat een piene piene piene.' Maar dit beschreef goed wat er gaande was en gaande is. Daarom wees F. Mallan op de zielsontdekking, want als dat zou ontbreken, dan zou het volk sterk staan in eigen kracht. Hij stelt dan dat door smartelijke wegen van ontkrachting in onszelf God ons onze eigen machteloosheid doen kennen. F. Mallan wees op het pad van de zelfbeproeving. Het hart zou geheel ontbloot moeten worden voor het aangezicht des Heeren, en de mens zou door bange zielsberoeringen heenmoeten en vele vertwijfelingen, opdat de mens niet door de lusten der wereld meegezogen zouden worden.

Beste lezer, bent u al op zoek naar de kroon der gerechtigheid, de kroon van het Woord des Heeren, wat u alleen kunt vinden als u al uw wereldse en vleselijke kronen aflegt ? De krans der gerechtigheid waar Paulus het over heeft is als de spotkroon, als de doornenkroon, als de kroon der dwazen, want dat is wat het kruis is voor de wereld. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Snakt u ernaar om begrepen te worden, om aandacht te krijgen ? Dat is de ware weg niet. Wij dienen te hongeren naar gerechtigheid, niet naar eigen gewin of aanzien. De profeten spraken de mensen niet naar de mond, maar spraken dikwijls in duistere raadselen.

Och, bent u op zoek naar de rode kroon in de hemelen ? Als u uw aardse status en aardse eerstgeboorterechten niet aflegt als Ezau zult u het nooit vinden. U dient de Ezaulogie en de

daaropvolgende christologie leren kennen, en de pneumatologie, de leer van de geestelijke dingen. Dat is geen makkelijk pad. Daarvoor moet u alles afleggen en als vuilnis te rekenen, opdat het zaad in de aarde zal sterven. Wie zijn leven probeert te behouden zal het verliezen. Het christologische pad, en zo ook het ezaulogische pad, is er niet één van aanzien, van jezelf een naam en een stad bouwen. Het is geen pad waar je kunt pronken met al je veren. Nee, je moet het afleggen en de aarde ingaan.

De Gregoriaanse reformatie (1000, 1100) was zaad in de aarde, en zo ook de Franciscaanse reformatie (1200), de Hussitische reformatie (1400), de Lutherse reformatie (1500), en de Edomitische reformatie (1700). Veel konden ze niet beginnen tegen de machten der aarde, werden telkens weer onder de aarde geschoven, maar het zaad moest sterven. God's koninkrijk is immers niet van deze wereld. Als je je daarbij aansluit dan sluit je je aan bij de verliezers. We verliezen allemaal aan het kruis, en het gaat diep en duurt lang, maar uiteindelijk zullen we zo de rode kroon ontvangen, en ja, dit is de kroon van de verliezers, van de hemelse dwaasheid, om zo de wereldse wijsheid te beschamen. Uiteindelijk is er een weg, dwars door de zee heen. Dat is wanneer het zaad sterft, en de wortelen ondergronds de weg banen. Er is geen andere weg. Deze weg zullen we moeten zoeken. Dat gaat vanzelf als we aan onszelf sterven. Het is immers niet onze eigen kracht, niet onze eigen vindingrijkheid. We moeten loskomen van zelfoverschatting.

'Saul, Saul, waarom vervolgd gij mij ?' kreeg Paulus te horen toen hij op weg was naar Damascus. Zo kwam er een keer in zijn lot, in het leven van Saul. Hij ging dingen met andere ogen bekijken. Hij keek niet meer met aardse ogen, maar met hemelse ogen. Hij had de rode kroon ontvangen, het rode zicht van het Woord des Heeren. Hij was nu als een geestelijke koning, geen aardse koning meer. Hij had zijn zonde overwonnen. Dat is het enige koningschap wat voor ons is weggelegd, het koningschap over de zonde.

De geestelijke kroon van Saul, van Paulus, is een kroon die niet gezien kan worden door de wereld. Ze noemen het dwaasheid. Het ligt op het pad van Ezau en Yeshua die alles hadden opgegeven, die niet gevonden wilden worden, niet begrepen wilden worden, geen simonie wilden plegen, geen stad en naam wilden bouwen. Het ligt op het pad van de wildernis, weg uit de stad, weg uit Egypte. Het is een anti-kroon. Het gaat niet door macht, maar door een diepere dood, tot een diepere wereld, waar de hemelse kennis ligt opgeslagen in het Woord des Heeren, los van alle naamslavernij en letterslavernij.

Het is een prachtige kroon van rood gesteente, toegewijd aan de hemelse moeder, aan Moeder God. Zij is de donkere bruid van de zondekennis en de roodbruine bruid van de oordeelskennis. Zij heeft haarzelf gewassen in het bloed van de vijand. Zij komt uit een grote oorlog. Het is een Solomonische kroon. Door de Damascus ervaring, zoekende de dingen van boven, ver verheven boven alle overheden en machten der duisternis.

HOOFDSTUK 21. VAN WEDERGEBOORTE TOT WEDERGEBONDENHEID

Voordat de Gregoriaanse reformatie kwam opzetten was er de Benedictijnse reformatie, de monastische reformatie, die zijn oorsprong had in de woestijnvaderen.

De Benedictijnse Kerk groeide op naast de Katholieke kerk. Het was hierin vaak : kerk tegen klooster. De Benedictijnse Kerk werkte namelijk vanuit het klooster en de natuur, en streden tegen het insluipende materialisme in de kerk, en was zo het beginsel van de latere reformaties. Er werd een nadruk gelegd op de soberheid, op 'bid en werk' (ora et labora), en op het verbod op vlees eten. Het is dus ook de bron geweest van de Franciscaanse reformatie. Ook zijn de Kantiaanse reformatie (1700) en de Hegeliaanse reformatie (1800) hieruit voortgekomen die meer de nadruk legden op de pneumatologie, de geestelijkheidskunde, waaruit ook weer de herlevingen van de pinksterbeweging en de charismatische beweging voortkwamen.

Onze catechismus stelt ook in inzetting 50 dat theologie en filosofie bij elkaar horen, als in theo-filosofie. Predikanten die niet theo-filosofisch zijn opgeleid en Laodiceaans zijn in hun dogma houden het volk door hun prediking in slaap. 'U bent gered,' zeggen ze dan, 'want u heeft Jezus aangenomen.' Maar velen die Jezus hebben aangenomen zullen niet doorgelaten worden. De hypergenade theologie is geen ware soteriologie (reddingskunde). Wat voor een redder ben je dan, als je wat formules opprevelt. De menhs moet gered worden van zulke Laodiceaanse theologie. De mens is hiermee vastgelopen, en er moet nog een uittocht zijn. Die uittocht is Benedictijns. Die uittocht is Kantiaans en Hegeliaans. Die uittocht is theo-filosofisch, als de evolutie van het brein. Wordt gereformeerd door de vernieuwing van uw denken. Dat moet uitgewerkt worden, dat moet bewerkt worden, in vreze en beven. Waarom die vreze en het beven ? Omdat het ons wakker houdt, als een alarm. Het is niet populair. De Laodiceaanse kerk kijkt er op neer, en ziet het als iets voor de psychiater, waar ze ook graag mee samenwerken, geheel tegen het pastoraat in. Laodiceaans pastoraat is psychiatrisch, het vervolgen van de armen en de andersdenkenden, en de geestelijken, hen die hun behoudenis in vreze en beven bewerken. Dan ben je een buitenbeentje in de Laodiceaanse kerk. De kerk is nog zeer katholiek-materialisch, en kijkt neer op de Benedictijnse monniken. De Laodiceaance kerk is marktgevoelig, en wil blije, vruchtbare mensen.

Hegel waarschuwde tegen deze Laodiceaanse tendens. Hij stelde in hoofdstuk 7 van de Phänomenologie des Geistes (1807) dat deze kerk is opgegaan in kunstmatigheid en algemeenheid, en zichzelf daarin verloren heeft, en zo tot een gebiedende macht is geworden, een dictator. Hij geeft een goed beeld van de Laodiceaanse spookkerken in dit hoofdstuk over religie. In ruil voor hun toewijding aan dit algemene systeem, wat individualiteit ontkend, wordt men het volk van God genoemd. Ze worden dus betaald met een zijns-kwaliteit en met een lege werkelijkheid die verder de diepte van dit wezen niet hoeft te begrijpen. Zo wordt dan het bewustzijn van de Laodiceaanse mens bevredigd en in slaap gehouden. Het zijn slapende kerken.

Het draait om de dierenoffers, stelt Hegel, maar met het sterven van het dier sterven ook de machten van het hogere recht, dat bloed en werkelijk leven heeft. We kunnen daarbij denken aan wat God sprak tot Noach, dat hij niet mocht leven van vlees met levend bloed. We hebben ook niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden en machten in de hemelse gewesten die parasiteren op het volk, ook op de dieren. Toen de Levieten dieren moesten offeren ging dit in de grondteksten

om zinnebeelden, om het afleggen van de zonde en de leugen. Dat was een strijd in de hemelse gewesten, niet een letterlijk dierenoffer. Daar wijst onze catechismus ook op.

Het genot zorgt ervoor dat de individualiteit uitgeschakeld wordt, en gaat dan compenseren. Het is een Laodiceaans schakelsysteem.

Spreuken 1 zegt :

‘De vreze des Heren is het begin der kennis; de dwazen verachten wijsheid en tucht. Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet; want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd, een keten voor uw hals. Mijn zoon, indien zondaren u willen verleiden, bewillig niet; indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, laat ons de onschuldige belagen, ook al geeft hij geen oorzaak; laat ons hen levend verslinden evenals het dodenrijk,
met huid en haar, gelijk degenen die in de groeve nederdalen; wij zullen allerlei kostbare dingen vinden, wij zullen onze huizen vullen met buit; gij zult met ons uw aandeel krijgen, één buidel zal er zijn voor ons allen – mijn zoon, ga niet met hen op weg; weerhoud uw voet van hun pad; want hun voeten snellen naar het kwaad en haasten zich om bloed te vergieten.’

De nekketen kan ook een halssnoer zijn, de anaq in het Hebreeuws, de hamnika in het Aramees. De anaq komt van het Egyptische ‘ankh’, het kruis met de cirkel erop als een lus, een wurgtouw voor het vlees, wat dan wordt tot een halssnoer. Het halssnoer bevat dus de onderwijzingen, de leerstellingen, die de mens nodig heeft, en zo wordt de mens ook geleid, voortgetrokken door de hemel. Het is een beeld van de opname van de mens. In onze catechismus is dat een teken van de blijvende besnijdenis, tot volkomen maken van de vreze des Heeren (inzetting 27).

Dan komen we weer terug bij het vleesverbod van de Benedictijnen, wat zowel letterlijk als figuurlijk is. Bidt en werkt, en blijf binnen de paadjes van het geestelijke. Er moet een punt zijn waarop de hemel op ons inhaakt. Dat is het wurgtouw wat we moeten ontvangen (inzetting 2), waaraan ook Jezus hing in het Aramees, en wat werd tot de anaq, het Woord van onderwijzing, uitgebeeld als een halssnoer. Kanaan is de hogere kerk, het beloofde land, waardoor de mens loskomt van de lagere kerk, de Laodiceaanse kerk.

Geliefden, dit wurgtouw is diep te vinden in het kruis, als de doornenkroon. Er valt nog veel werk te verzetten, nog veel te bidden, en daarom nog veel te luisteren. Zo zal het wurgtouw tot lieflijk halssnoer worden, op het Benedictijnse pad van vleesonthouding. Dat ging vooraf aan de Lutherse reformatie. Dat was het fundament. We mogen hieraan vasthouden, op dit natuurpad. We mogen omhoog kijken en de Heere verwachten.

HOOFDSTUK 22. ZONDER STRIJD GEEN OVERWINNING

God is een wrekende God. God moet de zonde wel straffen, want de zonde gaat uit om te doden. ‘De zonde is een vijand die gedood moet worden, of de zonde zal u doden,’ stond er in Het Wekkertje van 1890 (nr. 31) van de christelijk gereformeerde kerk. ‘Doodt uw eigen wil, uw eigen zin, uw eigen raad en oordeel,’ sprak Kempis. Het wordt anders een wild dier op het gebergte, en een slang op de weg, stelde hij.

Ook Kuyper wist dat God een wrekende God was, en dat het oordeel zou komen, maar de gereformeerde kerk van Kuyper was te wereldgezind en losbollig in de genade. Vandaar dat de christelijk-gereformeerde kerk destijds niet mee wilde, alhoewel het grootste gedeelte van die kerk met de zware en sterke stromen van Kuyper werden meegezogen.

Het was een zware strijd. Kempis zei : Uw binnenkamer zij een paradijs, het zwijgen uw vriend, de arbeid uw makker, het gebed uw helper.

De christelijk-gereformeerde kerk waarschuwde in 1890 voor toenemende wereldgelijkvormigheid onder de belijders van Christus. T. Cabaret (1918-1985) stelde dat in zijn dagen de zonde tot religie was geworden, in zijn preek over Psalm 4:7.

Er is een nare vorm van theofilie en kerkofilie in de kerken binnengeslopen met een overdreven en overemotionele liefde voor de ‘eigen’ theologie en de ‘eigen’ kerk, ten koste van God zelf die boven al deze menselijke uitvindingen staat. Het moet gezegd worden. Het gaat dwars tegen de kerkorde van Emden in die stelde dat geen kerk over een andere kerk zou heersen, en geen taakuitvoerder over de andere. Men wil zich graag een troon plaatsen boven de ander, boven de theologie van de ander en boven de kerk van de ander. Men wil graag een troon plaatsen boven God, wat een kenmerk is van theofilie. Juist door alle vervolgingen door de theofilie van de katholieke kerk, van het spaanse bewind, kwam de kerk van Emden tot deze conclusie : Geen kerk zal over de andere heersen. Vandaar ook de geuzenstelling : ‘Liever Turks dan paaps.’ Uiteindelijk is die zogenaamde theofilie die zo ziekelijk en hysterisch is geworden in het uitbuiten en onder controle houden van de ander terug te leiden tot de liefde voor het geld. We vinden daar een marktdruk.

Ik had vannacht een droom dat er een herdershond op me af kwam rennen, en ook een heel groot roofdier, veel groter en langwerpiger dan een leeuw, met een in verhouding klein hoofd, rond, kortharig. Hij brulde harder dan een leeuw, veel woester nog, en joeg kerkelijke geesten weg die aan me aan het knagen waren. Ook de herdershond was mij ten hulp gekomen. Het is een zware strijd tegen de spookkerken van Laodicea. Ze hebben offerzucht, en het is altijd weer de ander die geofferd moet worden. Zij hebben immers alles bij het rechte eind en staan wit en smetteloos voor God. Dat ze elkaar tegenspreken en onderling ook met elkaar in gevecht zijn schijnt hen nimmer te storen. Het ‘ik’ zit immers op de troon.

De Heere zegt : ‘Ik kan geen adem halen in de kerken, zo verstikkend en benauwend als ze het hebben gemaakt. Keer weder tot Mijn Woord.’

Om veilig te zijn tegen zonde en leugen moeten we de pinnen door het vlees aanvaarden, zoals Paulus ook een pin door het vlees had (inzetting 39 van onze catechismus).

‘Van genade tot genade’ is typisch een Kuyperiaans gezegde, maar er worden stappen overgeslagen. De genade is een veel gebruikt woord door Kuyper, en wordt overmatig uitgegoten. Nederland werd omsingeld met hoge golven. Het zoete overspoelt de mens in de Kuyperiaanse theologie. Hij is een meesterverteller, dat wel, maar je moet zo oppassen. Natuurlijk is er ook een hogere Kuyper theologie. Kuyper predikt zeker een roede, maar het is uit balans, en de taal wordt al snel te verheven. Hij maakt snelle cirkels, en drijft zo zijn lezers het hemelse in, terwijl er veel meer moet gebeuren.

Snelle paarden berijdt je met Kuyper, naar zijn luilekkerland hemel. Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe. Kuyper wil het snel afronden, en heeft het veel over de heerlijkheid. Er wordt veel in algemeenheden gesproken, en zo blijft het oppervlakkig.

Te zoete koffie, een bakkie troost, krijg je van Kuypet op zijn kantoor, ook al vertelt hij het allemaal fabelachtig, en kun je zo de natuur van de hemel voor je zien liggen. Oppassen geblazen dus. Het is een overweldigende natuur van immense schoonheid, maar roofdieren liggen op de loer.

De Kuyper kerk was het grote kamp in de wildernis, en de christelijk-gereformeerde kerk het kleine kamp. Beiden waren ze uit de hervormde kerk gevlucht. De geest ‘As’ is de geest van de Kuyper kerk. Het kan komen als een spin, een cobra of een kat. Ik was ermee in gevecht in een droom. Het is een geest van handel. Hij handelt in religieuze goederen. Hij was in de droom aan het vloeken en beschuldigde mij ervan dat ik zijn koninkrijk aan het afbreken was. Hij zei dat hij niet wilde loslaten. Hij had er zo lang aan gebouwd.

‘Het vrolijk dragen van het kruis’ is ook iets typisch Kuyperiaans. Wat is er gebeurd met het ruwhouten kruis waaraan het ego doodbloedt ? Het zijn dansende geesten die gepensioneerd zijn, zwarte weduwen.

Wij zijn abstracte flitsen in de eeuwigheid. Het lagere zelf is het voorhangsel van het hogere zelf. Als we tot de eeuwige parel komen, dan geeft het allemaal weerkaatsingen en weerspiegelingen. Het leven zal zich vanzelf afpellen in de majesteitelijke schepping van God. Het goede in de mens zal overblijven, en het slechte zal wegvallen. Hierin is de leugen het raadsel van de waarheid en het kwaad het raadsel van het goede. Alles zal medewerken ten goede. Te lichtzinnig erover denken is niet goed, maar ook niet te dramatisch.

Ik had een droom dat ik met Kuyper was in zijn kamp, het grote kamp aan de zee. De zee had hoge golven die telkens het land overvloeiden, en die rivieren aanbrachten in de wildernis waar het volk zich aan kon laven. Het is de bedoeling dat we verder gaan met het goede van Kuyper, en het aanvullen met de missing links, want zijn theologie is te groots om zomaar weg te werpen.

Kuyper was een Comriaan. Comrie neigde naar Sola Gratia, waardoor ook de nadruk op genade in Kuyper’s werk verklaart kan worden. Comrie leefde in de jaren 1700. Ze sloegen door naar de genade, zoals ook Calvijn daarin doorsloeg. Vele predikanten strijden daarom met Calvijn, Comrie en Kuyper, en terecht. Laten we dankbaar zijn met de evolutie van theologie. Het Sola Gratia

‘geloof’ berust op westerse misvertalingen van de oude grondwoorden. Daarom is er ook een verschil tussen zomaar marktpredikanten die traditioneel mensen naar de mond praten (anders verkoopt het niet), en de taalkundige predikanten die door dit gedrag heenprikken. In die zin moet er een uittocht zijn uit de Laodiceaanse marktkerken die onder marktdruk staan en de beestjes niet bij de naampjes durven te noemen en zo gewoon de traditie in ere houden. Overmatig conservatisme is de strop voor de kerk, zoals onze catechismus ook stelt in inzetting 48.

De genade is daar waar de mens wordt geconfronteerd met valse oordelen en valse wetten, daar waar de mens overgeoordeeld is, zoals in het katholieke en farizeeïstische kerkmodel, maar daar waar de mens tot overgenade komt, waar genade een valse toon krijgt, daar wordt de mens weer geconfronteerd met wet en oordeel, en vooral met kennis. Aan twee kanten kan de mens er vanaf vallen. De genade bakkers zijn een wezenlijk gevaar voor de kerk. Comrie en Kuyper waren genade bakkers, en dat ging niet altijd goed. Er is daarom ook een onderscheid tussen het Kuyper kamp in de wildernis, en de Kuyper kerk in de stad, wat gewoon een gorgoonse kerk is. De mens moet vluchten van de gorgonen en tot het wildernis kamp gaan. De mens moet loskomen van zijn gorgonen achternaam, de valse identiteit die hij in de stad heeft gekregen.

Er is een grote strijd tussen ‘geloof’ en ‘genade’ in de kerk. Wat was er eerst ? Genade of geloof ? Maar hier gaat een strijd aan vooraf, namelijk tussen gnosis (kennis, Grieks) en buhhan (toetsing, Aramees). Teveel de nadruk leggen op genade of geloof doet de mens indutten. Jezus wees op gnosis, kennis, als de sleutel tot de hemelen, en zo moeten we de brieven van Paulus ook interpreteren, want charis betekent niet zomaar genade, maar loon en beloning, oftewel de vruchten van opvoeding en scholing. Omdat hierin veel mis kan gaan is buhhan, toetsing, zo belangrijk. Onze catechismus maakt duidelijk dat ook het toetsen getoetst moet worden, want de mens houdt er valse, overmoedige toetsmethodes op na vanwege marktdruk (inzetting 30). Als Jezus het belang van de geboden opnoemt, dan noemt hij ook het belang van het sterven aan jezelf. Daarom moet de mens de doodologie kennen en de bloedologie. Zoveel drogbeelden zijn ontstaan omtrend het bloed van Jezus. Men is tot bloedtovenarij gekomen, misbruikende het bloed van Jezus voor snelle paarden. Vandaar de belangrijke stelling : ‘ken en test.’ De mens is namelijk in gevaarlijke draaikolken terechtgekomen van kennisloze en toetsloze genade en geloof. De Aramese betekenis van die woorden liggen veel dieper.

Er is geen gnosis zonder agnosis en diagnosis, m.a.w. het begint bij twijfel en zelfdiscipline, om zo niet tot voorbarige conclusies te komen.

De Laodiceaanse kerken zijn gorgoonse kerken. De gorgonen zijn plaaggeesten die mensen tot het uiterste drijven, tot de dood, tot zelfmoord, tot krankzinnigheid, en daarom moet de reformatie verder en moet er een uittocht plaatsvinden. Ik had een droom dat ik met een groep in een oud kerk complex was, en plotseling kwamen er twee hele grote vleermuizen neerdalen op een muurtje. Iedereen moest wegrennen om zich niet door deze vleermuizen te laten bijten. Hun beet was giftig. Ze konden ook in honden veranderen, zwarte honden. Ik was de enige die bleef staan om met deze vleermuizen in gevecht te gaan.

Hierom was de kerkscheuring van 1953 zo belangrijk, maar ze waren er nog niet. We moeten voortbouwen op 1953. C. Steenblok vluchtte in 1942 uit de Gorgoonse Kuyperkerk, en sloot zich in 1943 aan bij de Gereformeerde Gemeente van Kersten, dus de laag die onder de Kuyper kerk ligt,

wat we de derde laag noemen (Hervormde kerk de eerste, daaronder de Kuyper kerk, en daaronder de Kersten kerk).

Klaas Schilder vluchtte in 1944 uit de Kuyper kerk, na zijn afzetting, samen met S. Greijdanus, C. Vonk e.a., met de vrijmaking, en zo ontstond de vrijgemaakte kerk, waarvan de Nederlands Gereformeerde Kerk zich in 1967 afsplitste, maar deze genootschappen waren nog zeer gorgoons. De strijd tegen de gorgonen moest doorgaan.

De reuzenvleermuizen die de grootte hadden van honden stelden de vrijgemaakte kerk (1944) voor, en de afsplitsing daarvan, de nederlands gereformeerde kerk (1967). De zwarte adelaren van 1953 kwamen mij in deze strijd tegemoet. Laten wij 1953 verwachten. De boodschap van 1953 was : De mens moet kleiner worden en God groter.

Wij moeten onder ogen komen dat God de schepping heeft verlaten, maar sporen heeft achtergelaten opdat wij zouden volgen. Dit betekent een leren omgaan met het geheimenis van ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ wat een dialectisch geheimenis is. God’s koninkrijk is namelijk niet van deze wereld. God doet niet vrolijk mee met onze zonden, en komt niet getrouw op onze feesten, maar heeft zich afgezonderd, opdat wij ons ook eens zullen afzonderen.

God houdt zich daarom stil voor een reden, opdat wij ook eens tot die eeuwige stilte zullen komen.

Ik ben in mijn leven zwaar vervolgd. Ik vroeg me zo af wat het eigenlijk zou hebben voorgesteld als die vervolging er nooit zou zijn geweest. Zonder strijd geen overwinning.

HOOFDSTUK 23. CALVIJN EN DE GALATEN

Ik had in de hemel een gesprek met J.P. Paauwe (1872-1956), in een droom. Hij verliet in 1914 de hervormde kerk, want hij was daar afgezet, en predikte toen veelal buiten de kerkmuren. Hij zei tegen mij in de hemel toen ik het had over de gorgoonse kerken, over de strijd ertegen, dat ik hemels moest zwendelen en hemels ‘laf’ moest zijn naar die geesten toe, in de zin van dat ik hen geen enkele verantwoording schuldig was. Ook zei hij dat ik niet lineair naar hen toe moest zijn. Ze staan namelijk niet open voor reden. Ze zijn niet voor reden vatbaar. Simone Weil (1909-1943), een theo-filosofe, had tegen mij in de hemel gezegd, een dag daarvoor, dat ik weg moest blijven van deze mensen. ‘Stay away from those people.’

Dat waren hemelse dromen. J.P. Paauwe en Simone Weil zijn nu in de wolk van getuigen, en strijden voor ons, zoals wij voor hen strijden. Dat is niet hetzelfde als ‘met de doden contact

hebben', want zij zijn niet dood, maar levend. Zij zijn engelen nu. Jezus had ook gesprekken met Mozes en Elia in de wolk van getuigen, en we lezen over zijn tocht naar de onderwereld waar hij de gevangenen vrijzette, en als wij Jezus willen volgen, dan moeten wij dat ook doen, en grotere werken, zegt de oude bijbel. Er is altijd die dialectische spanning in de oude bijbel van : 'niet door het vleselijke, maar door het geestelijke.' Zo mag je niet oordelen door het vlees, maar wel door het geestelijke. Zo mag je niet contact hebben met de zogenaamde 'doden' door het vleselijke, maar wel door het geestelijke. Dat onderscheid moet er zijn. Hier zijn veel misvattingen over in de kerk. Wij hebben deze gaven nodig. Het zijn geestelijke gaven geschonken door God zelf. Wel moet de mens in de gaven geoefend en gedisciplineerd zijn, opdat men de gaven niet misbruikt. Ook zijn er valse gaven, die van het vlees, die deze dingen imiteren en mensen op een dwaalspoor leiden, en daarom is de demonologie ook zo belangrijk.

Daar waar een kerk niet meer gefundeerd is op de demonologie is het een gevaarlijke kerk. Dan heeft de kerk geen alarm meer, en wordt prooi van boze geesten, van gorgonen, die vervolgens spelletjes met de mensen spelen. Het wil niet zeggen dat we daarom maar kriskras contact moeten zoeken met de 'doden'. Daar zijn regels voor. Er ligt een oproep voor ons om de doden op te wekken in de oude bijbel. Die oproep is waar, maar wat betekent het ? Wij moeten samenwerken met de wolk van getuigen, net zoals met de engelen. Dat is een onderdeel van het gebedsleven, maar dat mag niet afwijken van de geestelijke gave. Het begint met luisteren als Maria, en niet rondrennen als Martha, als we het over deze dingen hebben. Overmoed is een valstrik. Ondermoed ook. Alles moet getoetst worden.

In mijn droom kwam ik J.P. Paauwe tegen op een schip. De zee was woest, en het was oorlog. Hij was een kapitein op het schip. Hij gaf instructies. Die instructies had hij ontvangen van de Heere en die gaf hij door.

1914 was een belangrijke bevrijding uit de hervormde kerk. Ook is hij niet tot de Kuyper kerk gegaan. 1914 strijdt dus aan de kant van 1953, en houdt 1953 ook zuiver, net zoals 1953 1914 zuiver houdt.

J.P. Paauwe was radicaal, wilde geen water bij de melk doen. De gevestigde kerken vond hij gevaarlijk. Hij wilde leven door de hervormde kerk van vóór 1816, voordat het misging, dus eigenlijk toen het nog gewoon de nederduits-gereformeerde kerk was. Op sommige punten noemde hij zich gewoon vrij hervormd, dus eigenlijk vrijgemaakt hervormd, en daarom was de Paauwiaanse beweging een belangrijke beweging, een belangrijke uittocht uit de hervormde kerk en in principe ook uit de Kuyper kerk. 1914 was de diepte van de kerkelijke d-day. In dromen kwam ik J.P. Paauwe ook tegen in onderzeeboten die ontsnapt waren aan grote onderwater gevangeniscomplexen. 1914 is de sleutel tot de grote onderwater-machines van Eisenhower. Het is een soort pomp-systeem. Het redt zielen uit de allesverslindende gorgoonse zeegevangenissen van Laodicea. Ik zag J.P. Paauwe een beetje als een kapitein Nemo in het verhaal van Twintigduizend Mijlen onder Zee van Jules Verne (1870).

In de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek is de Nederlandse kerkgeschiedenis onderverdeeld in lagen. Hoe dieper de laag, hoe dichter bij de natuur, bij de wilde jongens, die niet braaf waren, maar rebels tegen het kerkensysteem, want dat was tot een groot en allesverslindend zeemonster uitgegroeid :

laag 1. koningskerk (hervormde kerk) – 1816

laag 2. gereformeerde (synodale) kerk – Kuyper – 1886

tussenlaag : kruisgezinden, christelijk gereformeerde kerk – Bavinck, van den Oever

laag 3. gereformeerde gemeenten – Kersten – 1907

tussenlaag : oud gereformeerd – Boone

laag 4. gereformeerde gemeenten in Nederland – Steenblok – 1953

laag 5. Paauwiaanse buitenkerkelijken - J.P. Paauwe - 1914

laag 6. Nederduits Gereformeerde Kerk, 1571

Zo is dus het kringetje weer rond, want zo kunnen we door de 1816 muur heenbreken terug tot vóór 1816 en het dan vanuit de huidige kennis wederopbouwen, want de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek is van de jaren 1970 tot nu hersteld. Die is te lezen in de 11-delige serie erover.

Een heleboel mensen zijn niet getrouw geweest in de uittocht, en bleven ergens vasthaken, keken om naar hun oude leven, en veranderden zo net als de vrouw van Lot in een zoutpilaar. Ze hebben veel te vertellen, maar er zit teveel zout in.

Broeder Paauwe stelde terecht dat we het niet zomaar door kennis zouden redden, en ook niet zomaar door het Woord, maar door Woord en geestelijke leiding. En geliefden, dat is zo waar, want de mens kan het Woord zo uitleggen door zijn vlees dat hij het gebruikt om zijn vleselijke begeerten te bevredigen, zijn vleselijkheid te strelen. Je kan het Woord alles laten zeggen wat je zelf wil. Het is zo gevaarlijk, en daarom hebben wij die bijzondere werking en leiding nodig van boven, waar broeder Paauwe over sprak. Opdat het geen dode werken zijn. Want daarvoor is alles dode kennis, en een dood Woord. Het moet levend gemaakt worden, en dat kan alleen van boven. ‘Mensenkind, graaf dieper,’ sprak Ezechiel. Broeder Paauwe liet zien dat we het niet redden zomaar door de algemene geestelijke werkingen, maar dat we een bijzondere roeping moet hebben. Alleen zo kunnen wij God daadwerkelijk kennen.

Misschien dat er sommigen onder u zijn die deze roeping niet kennen, maar die graag zo geroepen zouden willen zijn. Dan heb ik goed nieuws voor u, want dat is al een teken dat God u roept. En oh, broeder of zuster, het gewaarworden van die roeping begint daar waar u zelf begint te roepen tot God, het begint uit te roepen tot God, want God is in het geroep.

U bidt misschien om genade, maar soms moeten wij ons berusten in de oordelen des Heeren, want die zijn goed en waarachtig, en zo kan de Heere ook in ons een nieuw werk beginnen. Dat gaat niet buiten deze oordelen om, wat onze catechismus ook stelt. Wij moeten de tucht liefhebben, want zij is onze leiding.

Broeder Paauwe stelde dat de wereld zondigt en wil zondigen, en ook niet anders kan, want de wereld is zonde. Zo ernstig is het al om ons heen, dat de mens tot zonde is geworden. Het is niet zomaar de professie van de mens, maar de aard, de natuur en de identiteit van de mens. Het worden van de zonde is een hele hoge graad van zonde. Als de mens zich hierin volhardt, dan kan de mens op een bepaald moment niet meer terug en is dan tot eeuwige zonde geworden. Dat is een hele diepe val van de mens. We zien dit verschijnsel om ons heen als een geheimenis en een mysterie. We moeten ons ernstig uitstrekken naar God om hieraan te ontkomen. Dit gevaar ligt er voor ieder mens. Wij moeten daarom komen tot de hogere hemelse gebondenheid, en volharden in het eeuwige goede, om zo hierin ook vereeuwigd te worden. Wij moeten komen tot de veilige hemelse schelp. Och, laten we toch geen kortings-christenen zijn die denken dit wel met korting te kunnen verkrijgen. Laten we toch niks afrafelen. Het is een lange en smalle weg met vele ontberingen, waarin de mens in deze dingen geoefend mag worden. Dat ligt er voor ieder mens. Niets is vanzelfsprekend. Het komt en het gaat. De mens is maar een zucht. De hogere dingen zijn voor de hoogstrevenden. Velen komen op en vergaan weer, als bijwerkingen van de natuur. Velen hebben geen pit, en geen ziel, maar zijn gewoon weerkaatsingen van de eeuwige en majesteitelijke geheimenissen van de schepping van God. Zoals onze catechismus stelt is de eeuwige verdoemenis daarom ook niet voor de goddelozen, want die komen op en vergaan dan weer, alsof ze nooit bestaan hebben, maar de eeuwige verdoemenis is er voor de heiligen die zo hun vlees voor altijd kunnen afleggen als een blijvende besnijdenis, als een hemelse wassing. Wij mogen niet te lichtzinnig over deze zaken denken, maar ook niet te dramatisch en extremistisch. De grondtalen vertellen een heel ander verhaal dan wat ze vandaag de dag in veel kerken vertellen. Ook de nieuwe bijbel gaat op deze onderwerpen in om het recht te zetten. Dat is een opdracht van de Heere.

Moeten wij zomaar onze geestelijke wapenrusting aandoen ? Wij moeten onze dromen aandoen, door de Heere geschonken, opdat wij door deze hemelse stromen geleid worden in de juiste richting. Maar allereerst is het belangrijk, zoals onze catechismus ook stelt in inzetting 51 dat wij de wapenen des vlezes afdoen. Er moet eerst een ontwapening plaatsvinden alvorens wij tot de geestelijke wapenrusting kunnen gaan.

Calvijn was één van de grootste theologen die ooit heeft bestaan, maar hij was ook een christofascist. Wij respecteren zijn werk maar niet zijn ideeën van inquisitie. Alhoewel wij calvinistisch zijn van basis zijn wij niet zomaar calvinistisch op zich in letterlijke zin, maar calvinistisch gereformeerd, oftewel wij interpreteren zijn werken geestelijk, zoals we ook met de oude bijbel doen. Calvijn stelde in zijn commentaar op Galaten 1 dat er een heleboel wereldse bijgeloofs-christussen zijn die de afgoden van de mens zijn. Hij noemt het verdichtsels. Ze hebben Jezus in de uitverkoop, voor de helft van de prijs, als opblaaspoppen.

Hij noemt dit het andere evangelie, waarin Jezus dus gewoon nog een plaats heeft. Hij noemt het een verdorven evangelie, een evangelie van uiterlijkheden. Hij laat zien dat de genade de zonde vermeerderde, en zo ook de ondankbaarheid en de onstandvastigheid. Calvijn noemt het verstoringen. Ze wilden het evangelie omkeren, wat Calvijn een misdaad noemde.

Hij noemt het feit dat de mens door zijn ongeleerdheid geen weet had van de gezonde leer, en zo tot de verdichtsels ging. De mens kon er zo niet doorheen prikken.

Calvijn begon over genade omdat hij de katholieke wet moest uitschakelen, die materialistisch was geworden en vleselijk. Natuurlijk hield die genade een veel hogere wet in, de hemelse wet, als een hemels loon. Het katholieke loon moest hierbij uitgeschakeld worden. Het hele vleselijke katholieke rechtsmechanisme moest uitgeworpen worden, en daarom werd er de nadruk gelegd op sola gratia en de uitverkiezing, om de katholieke uitverkiezing te ontzenuwen, maar de mens moet weten wat sola gratia in diepte betekent, want het Aramees laat een veel ruimer en eerlijker beeld zien van de genade, die hemelse studie gradatie is, dus de mens kon niet op zijn lauweren gaan rusten. Er is de hogere genade en de lagere genade, de geestelijke genade en de vleselijke genade, en genade kan al heel snel bedriegelijk worden. Vandaar dat de mens de genadologie moet kennen, en de calvinologie, om niet met deze dingen totaal de mist in te gaan. De kerk moet weer op de rails terecht komen, want die is er door ongeleerdheid, door taalonkundigheid, ongeletterdheid, afgeschoten, tot de dode en dodende letter gegaan, waar onze catechismus ook voor waarschuwt. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis en speelt voor leider, stelt de nieuwe bijbel.

Calvijn stelt dat de zonde als een dief is in de spelonk van de huichelarij, in zijn verdere commentaar op Galaten. In die spelonk verbergt de zonde zich dus. In het probleem van de zonde moeten we het zaad verwachten, stelt hij. Dit gaat over het sterven aan het zelf, en ook aan de vleselijke wetten van het zelf.

De Galaten leefden in zonde en hadden eigen wetten gemaakt die het plafond niet bereikten. Het waren vleselijke wetten die de zonden juist ondersteunden, en daarom moesten de Galaten niet alleen van zonde bevrijd worden, maar ook van deze wetten die niet klopten en een heleboel oversloegen. Ook de wetten van genade in de Laodiceaanse kerk behoren hiertoe. Vaak is het helemaal de werkelijkheid niet. Ze hebben het zo simpel voorgesteld dat het tekort doet aan het meesterplan van de Heere om de mens daadwerkelijk van de zonde en de leugen vrij te maken. Calvijn stelt dat de Galaten een duistere en wettische spiegel hadden waardoor ze niet verder kwamen, als een web waarin zij waren verstrikt. Alles kleefde en het liet hen niet gaan.

Calvijn noemde het tijdperk van de Galaten het tijdperk van de duisternis, alhoewel de vaderen toch wel wisten welk pad ze moesten opgaan, want zij hadden alreeds de dageraad ontvangen. Ze wisten welke kant ze opmoesten. Paulus had de dageraad ontvangen, en zo kon hij de Galaten roepen, maar Calvijn stelde dat de klaarheid van de dageraad nog niet zo groot was.

Calvijn wijst erop dat er hypocrieten waren onder de Galaten die zich hooghartig op naakte, uitwendige tekenen belusten. Zij hebben niet de inzettingen van God op het oog maar de verdorven goddeloosheid. Uitwendige tekenen zijn ijdel en nutteloos. Calvijn noemt het ondankbaarheid. Het is de tirannie van de zonde. Hij stelt dat door deze schandelijke opsmuk de gemeente werd misvormd. Geliefden, nog steeds zijn deze Galaten onder ons.

Calvijn stelde dat de Galaten het evangelie hadden vervalst, en zo schuldig waren geworden, nog wel erger dan hun eerdere afgoderij. Ze probeerden dit te bedekken in de spelonk van huichelarij. In de mening zijn de afgoden goden, maar in de waarheid niet, stelt Calvijn dan, als hij Galaten 4 bespreekt. Hij merkt op dat alles wat de mensen bedenken over God verdichtsels zijn, en hij geeft als medicijn de hemelse kennis die aan de rechte godsdienst vooraf moet gaan. Calvijn wijst het pad van de godgeleerdheid aan als de weg om met dit soort zaken klaar te komen. Er zitten altijd wel weer addertjes onder het gras, dus daarom moet de mens wel doorleren. Heeft de mens daar wel tijd

voor ? Calvijn wijst op het belang van scholing, in de theologie, maar ook al heeft de mens werk te doen, de mens besteed zijn vrije tijd liever aan andere dingen gewoonlijks, en de theologie en godgeleerdheid, het kennen van God, neemt bij veel mensen het niveau van een bijzaak aan. De mens weet dingen niet op waarde te schatten. De mens heeft de eerste liefde verzaakt.

Dat is nu precies de ondankbaarheid die Paulus bedoelt, die er ook bij de Galaten was. Men heeft van theologie, door gebrek aan aandacht, een prutswerk gemaakt. Het is een Galaatse bende.

Als je je dan afvraagt waarom er in God's schepping zoveel mensen zijn met een Galaatse houding, dan wijst Calvijn op de uitverkiezing. Dat is in de leer van Calvijn altijd het centrum en de bron. En maar heel weinigen zijn uitverkoren. Eigenlijk is dit ook heel Darwinistisch, want Darwin stelt dat de natuur zich ook gedraagt, dat er maar een hele kleine groep is die zich uiteindelijk handhaaft, en de rest valt weg. Alleen het weinige overwint dus. Bij Calvijn heb je dan niks in te brengen, want dat zou dan eer aan jezelf geven, als het bijvoorbeeld door geloof zou gaan. Het werkt door genade, volgens Calvijn. Maar we hebben dus gezien dat het woord genade doorvertaald moet worden, en zo ook de uitverkiezing, zodat het een stuk eerlijker wordt. Wat de woorden van Calvijn ten diepste inhouden is dat uiteindelijk God beslist of het waarde heeft of niet en of het waar is of niet, en niet de rekensommetjes van de mens. Er is dus altijd weer die eeuwigheidsfactor die de menselijke bedenkingen en menselijke keuzes aan diggelen kan slaan, omdat het uiteindelijk ook weer heel vaak gewoon nog vleselijk is wat de mens verzint en verkiest, ook al claimt die mens dat het het goede is, en dat het geestelijk is, enz. De mens kan God niet duiden, en daarom beslist uiteindelijk God alles, alhoewel de leer van Calvijn door veel mensen te letterlijk wordt genomen en niet in dat verband. Ze kunnen er niet doorheen prikken, en zijn zo nog in de greep van een wurgslang. Calvijn's boodschap moet dus nog vertaald worden, en er moet nog onderwijs over komen.

Nee, natuurlijk kan het niet allemaal van God's kant komen, maar juist omdat de kant van de mens ook weer vaak nog zo vleselijk is, moet het weer teruggeschoven worden naar God, ook als mensen bijvoorbeeld door de wereld worden veroordeeld of door de kerk, dan is het altijd nog gewoon God die beslist en het laatste woord heeft, en het is toch altijd weer anders dan de mensen denken. Daden op zich zeggen niets, want God kent de harten. Velen zijn geschokt als een in hun ogen slecht mens dan toch gewoon naar de hemel zal gaan omdat die mens uitverkoren was door God, maar de mens heeft geen goed beeld van wat goed en slecht is. Sommige mensen zijn door en door verwond, en sommige mensen staan onder hoge dwang, en zijn zo zichzelf niet. Wat de boodschap van Calvijn in diepte is is dat de mens moet kappen met het spelen van God. De mens is een dwaas, ook in het geestelijke en in de theologie. Calvijn's woorden moeten dus genuanceerd worden, wat niet betekent dat hij dat zelf nu allemaal zo bedoelde, maar we moeten God's Woord erachter zien die er doorheen werkte. Calvijn had iets ontvangen, maar kon het niet altijd duiden. Hij had sympathie voor een reformatorische inquisitie in die dagen, dus laten we hier niet te licht over denken. Calvijn richtte een nieuw dwangbewind op. Hij had veel wijsheid, maar dat hadden tirannieke islamitische leiders ook. Zijn denkbeelden waren vaak belangrijk, maar hier en daar ook potentieel gevaarlijk. We moeten het daarom terugvertalen naar eerdere tijden, en naar deze tijd, wat we nog met de boodschap van Calvijn kunnen en hoe het precies begrepen moet worden. Laten we het dus niet letterlijk nemen, maar geestelijk, er de hogere betekenissen inzien waar het voor stond, en zo calvinistisch-gereformeerd zijn in dat opzicht, als leerlingen van de calvinologie.

De leer van Calvijn is een gedicht, een psalm, een allegorie, veelal verkeerd begrepen, maar in de evolutie van de theologie komt het tot zijn waarde. Het weinige zal overwinnen, zoals onze catechismus dat ook stelt in inzetting 53. Dat is dus een beeld van het sobere die door de smalle poort kan gaan. Het zijn zinnebeelden. Lichtzinnigheid hierover is niet de bedoeling, maar ook niet extremistisch en overdramatisch. De zwarte kantjes van de leer van Calvijn moeten er nog vanaf. Daar was de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek, wat inmiddels uit 11 delen bestaat, al mee begonnen. Wat we hiermee bedoelen is : Krijg zicht op de diepere Calvijn. Er is een lagere Calvijn en een hogere Calvijn, een vleselijke en een geestelijke.

Wat de woorden van Calvijn in diepte willen zeggen is dat het niet om de vleselijke werken gaat, dat we daarmee niets bereiken, maar er zijn dus wel hogere, geestelijke werken. Calvijn noemde de drijfveer van de vleselijke werken bijgelovigheid. Hij stelt dat het vlees altijd naar buiten is gericht, op het uitwendige, en het geestelijke op het inwendige. Het vlees is gericht op het vele, de grootse vertoningen en de praal, wereldse eer en wereldse waardigheid. Het zijn allemaal ingevingen van de duivel, stelt Calvijn. Het is de schijn van ijver om een naam te maken. Vervolgens laat Calvijn dan zien hoe Paulus de Galaten van hun sieraden beroofd.

Calvijn stelt dat het een strijd is tussen de hemelse roeping en de uitwendige schijn. Hij stelt dat er een strijd nodig is om geestelijk te kunnen leven, en dat gaat niet zonder het zelf, het ego, geweld aan te doen. Dit geweld ontstaat in het verzaken van het zelf, en zonder dit geweld kan men niet gehoorzaam zijn tot het geestelijke, stelt Calvijn. Hij stelt dan dat dit een strijd is tegen dartelheid, ongebondenheid. Calvijn richt dus weer de aandacht in die strijd op het hemelse touw. Ook is dit een strijd tegen allerlei gulzigheid, brasserijen, wat ook de werken van het vlees zijn die kunnen ontstaan als de mens niet ingetogen en sober leeft. Dit wekt dan ook weer bijgeloof op wat niets anders is dan eergierigheid. Eerzucht is de moeder van veel kwaad, stelt Calvijn. Ze proberen allemaal boven elkaar uit te steken, wat ook weer iets typisch Galaats is.

Wij hebben niets zomaar gemeen met volgelingen van Jezus laat Calvijn zien, want er zijn vele overspelers die van Jezus graag hun hoerenwaard zouden willen maken, en vele dieven die hem als hun heler willen maken, en allerlei boze en ongeschikte mensen zouden hem wel tot hun beschermheer willen stellen, stelt Calvijn. De kerk is tot een rovershol gemaakt, net zoals de Galaatse kerk. Verdraagzaamheid is dan een geestelijke vrucht die moet rijpen, langzaam te zijn tot gramschap. Het is zo belangrijk, ook als wij als Jeremia in de toorn des Heeren apart zijn gezet. Matigheid en mildheid is van groot belang, stelt Calvijn. Laten we goed beseffen dat het oordeel bij onszelf begint, en dat het oordeel de openbaring van de raad des Heeren is, oftewel de exegese. Telkens weer moeten wij leren remmen, en dat kan door in de diepte te gaan van het Woord, en niet aan de oppervlakte te blijven. Gebrek aan studie vormt een strik. Stilstand is fataal, zoals onze catechismus stelt in inzetting 48.

Daarom zegt Calvijn dat het goed is weer tot de slaapkamer terug te keren, en goed te doen in het verborgene, want God is ook in het verborgene. Zo moeten wij met matige kost tevreden zijn, stelt Calvijn, wetende dat onze vijanden overdaad en praal zijn.

Het is de zaaitijd nu, stelt Calvijn. Al het goeddoen is zaaien, en we mogen hoop hebben op de oogst. De landlieden doen niets liever dan zaaien. Ook Calvijn stelt dat het eeuwig leven een loon is, maar dit noemt hij de werken van de genade, die dus door God gegeven zijn en zo door de mens

stromen. Alleen die werken worden dus beloond. Altijd weer is er die dialectische spanning. Hij concludeerd dat wat niet anders dan door een loutere gave gegeven kan worden, omdat het van God moet komen, dan toch een loon voor onze werken is, en dat is eigenlijk ook zoals het in de Griekse grondtekst staat, want het is beiden een gave en een loon. Gave betekent in die zin dan dat het vanuit de hemel moet stromen, anders is het waardeloos. De vleselijke werken zoeken altijd eigen eer, en daarom is Calvijn terecht bang ervoor dat de mens door al zijn werken teveel eer aan zichzelf zou geven.

Toch moet er dan een beginsel in onszelf zijn die daar open voor staat, maar dit beginsel moet alles ook toetsen, zelfs het toetsen zelf, zoals onze catechismus ook stelt in inzetting 30. Dat is als Jakob gaan tot Pniël.

Wij moeten niet te snel plukken, stelt Calvijn, want dan worden we van de geestelijke oogst beroofd. Wij moeten dus lijdzaam blijven en hierin volharden. Hij stelt bij Galaten 6 dat eerzuchtigen hun hogeren vleien opdat zij ook hogerop kunnen komen. Zij hebben zo een zekere valse onderdanigheid waarmee zij de beteren afgeworpen hebben om zelf alleen te regeren, en deze houding ontdekte Paulus ook bij de Galaten. Calvijn noemt het een boos plan, en maant de Galaten op hun hoede te zijn hiertegen. Hij noemt het een valse lekkernij die voor hen is gehangen. Ze kopen de gunst van mensen met hun vlees, stelt Calvijn. Zo triomferen zij over anderen.

We kennen de weg : Niet zomaar van de vrucht plukken, niet van de verboden vrucht nemen, of voortijdig van de boom des levens. De Galaatse slang is in de tuin, zoekende wie hij zal verslinden. Wij moeten tot Pniël gaan, en niet in de tuin blijven om daar te consumeren. Wij moeten niet zomaar vertrouwen, maar toetsen. Wij moeten de wildernis in, de Jabbok over. Wij moeten geen torens van Babel bouwen, maar gaan tot de hemelse ladder die van boven komt.

HOOFDSTUK 24. CALVIJN EN DE THESSALONICENZEN

Calvijn stelt in zijn commentaar op de eerste Thessalonicenzen brief dat er een strijd is tussen de levende stem van God en de ijdele en dode welsprekendheid van de mens. Calvijn noemt de kerk van de Thessalonicenzen de kerk van de verdrukking en de kerk van de standvastigheid, waar anderen een voorbeeld aan kunnen nemen. Hij noemt het ook de kerk van de opwekking in de zin dat zij andere volkeren door hun voorbeeld hebben opgewekt.

Calvijn spreekt over de Thessalonicenzen als de tegengestelden van de Galaten. Zij zijn niet opgeblazen als de Galaten die de schijn willen opwekken van het ‘genoemd zijn’. Calvijn stelt dat de Thessalonicenzen het getuigenis van de uitverkorenheid hebben. Zij weten dus de weg, zij kennen de uitverkiezing, hoe dat in zijn werk gaat.

Ik had een droom dat ik met de levenspartner bij een bed stond in de hoek van de kamer. Er lag wat stof op het nachtkastje en ik wilde het weghalen. Iemand riep iets van buitenaf, maar ik dacht dat het ver weg was, dus ik gaf er geen aandacht aan. Ik liep toen naar de linkerkant van de kamer. Ik merkte toen dat er iemand vóór het gordijn stond, maar het was nog steeds achter het raam, dus dan zou het gordijn buiten hangen. Het was een Thessalonicens in de gedaante van mijn tante die altijd in dezelfde straat woonde. Ik schrok eerst, en liep eerst naar achteren. Toen hoorde ik de stem van een andere Thessalonicens, die de stem van mijn moeder had, en die had het over een andere tante, die altijd in een andere stad woonde, waar ik vroeger veel bij logeerde. Ik wist toen dat de Thessalonicenzen waren gekomen, en dat ze de gedaante van mijn familie hadden aangenomen, maar dat zij mijn ware geestelijke familie waren.

Calvijn laat de bewapenings-plicht zien in het boek Thessalonicenzen, wat laat zien dat het geen tijd is om te slapen. Zonder ophouden moeten wij op wacht zijn, stelt Calvijn. Dat kan alleen als de wacht vrij is van gulzigheid en wellust. Zo is er alleen bewaring door ernstig waken, stelt Calvijn. Calvijn wijst op de gedurige oorlog, want de duivel stopt niet met het zijn van hinderlijk en toornig te zijn. Het is een aanhoudende oorlog, chronisch, en zo moet men ook hemels chronisch zijn. Dat is de natuur van de Thessalonicenzen.

Calvijn toont aan dat Paulus het alleen maar heeft over het borstwapen en de helm, maar dat er niets van de geestelijke wapening wordt weggelaten. Hij stelt dat wij gewapend is met geloof, liefde en hoop nergens ongewapend gevonden wordt. Hij stelt dat de duivel niet ophoudt met arbeiden om gekijf, geschil of haat te bewerken tussen het volk en de herder, en hij stelt daarbij dat we dagelijks zien om wat voor kleine en nietige zaak de gemeente tegen haar herders verbolgen is, in zijn commentaar op 1 Thessalonicenzen 5. Calvijn stelt dan dat hoe ongeleerder de mensen zijn, des te meer opgeblazen en hooghartig ze zijn. Juist de hemelse kennis legt het menselijke vlees aan banden, en maakt ingetogen. Hij noemt de ongeleerdheid lichtvaardigheid en de misbruik van het geestelijke. Zij gaan geheel op in hun beuzelingen. Hij noemt het uiterst zorgelijke eigenzinnigheid, en hij prijst de matigheid aan als het medicijn. De matigheid is het daadwerkelijke luisteren naar God. Hij ontmaskerd de ongeleerdheid ook als haastigheid. De haastigheid in het vlees is tegelijkertijd ook traag om het goede te doen.

In zijn commentaar op 2 Thessalonicenzen doet Calvijn de suggestie dat het oordeel alleen komt wanneer onze gerechtigheid langdurig geoefend is. Wij moeten het dus net als de opname niet buiten onszelf zoeken. Daarom prijst Paulus de Thessalonicenzen ook in de groei van deze beginselen. Zij schuiven niet zomaar alles op God, maar hebben zelf ook deel in deze oorlog, die volgens Calvijn streng dient te zijn, gedisciplineerd. De Thessalonicenzen eisen niets van anderen wat ze zelf bereid zijn te doen.

Het is niet zomaar dat het oordeel begint bij uzelf, maar bij God en de goden. God is dat wat al gegroeid is, wat zowel van de toekomst als van het verleden tot ons komt. Dat is een groot geheimenis. Als wij niet zelf in deze dingen geoefend worden, dan zullen we nooit de volle betekenis hiervan kennen en begrijpen. De ongeleerdheid strijdt altijd weer tegen de geleerdheid, zoals het vleselijke strijdt tegen het geestelijke. Calvijn stelt dat het eeuwig leven het kennen van de waarachtige God is. Daarin ligt dus ook het geheim van de uitverkiezing. Er is een lagere uitverkiezing, een verzinsel van de mensen, en de hogere uitverkiezing, die van de hemelse kennis, wat alleen in de godgeleerdheid begrepen kan worden. Ongeleerden hebben de wetenschap van de

uitverkiezing altijd misbruikt, en velen zijn slachtoffer daaraan gevallen. Het is ook niet meer dan logisch dan dat het vlees dat zou doen, en dat het vlees een eigen kerk zou hebben, en eigen God zou spelen. Dat is immers de aard van het vlees. Dat kan gebeuren als geleerdheid ontbreekt. Waar kennis ontbreekt, verwilderd het volk, waarbij de nieuwe bijbel dan nog toevoegt : ‘en speelt het volk voor leider.’

Calvijn stelt dat de volmaking van het geloof een hele zware zaak is, waarin men onder ogen moet komen hoe groot hun zwakheid is, en hoe zwaar de aanvallen van de duivel zijn. Als de grootheid van God ons dan niet tegemoetkomt komen we nergens. Calvijn stelt dat het niet makkelijker is dan een toren uit water te maken. Met recht zou dat een wonder zijn, maar dit zijn tijden waarin zulke wonderen en tekenen zo nodig zijn. Daar mogen wij ook naar uitzien, maar dat gaat niet buiten onze geoefendheid in gerechtigheid om.

De verdorven mens, stelt Calvijn, zal de enige, ware religie zichzelf toeeigenen, en gebruiken zo God’s naam ijdel. Zo toont de verdorven mens zichzelf als God. Calvijn stelt dat ook gewoon de naam van Christus wordt gebruikt, en dat ze hiermee schuilen in de spelonk van allerlei bijgeloof. Het zegt dus helemaal niks als een mens beweert Jezus te volgen, want dat beweert de verdorven mens dus ook. Calvijn noemt het een verderfelijke pest, want er rezen vele secten op, en hij stelde dat het koren des Heeren zo door het zaad van dit onkruid bijna werd verstikt en bedorven. De kerk des Heeren is in de greep van een wurgslang door deze verdrukkingen en vervolgingen. Daarom riep Paulus de Thessalonicenzen op tot lijdzaamheid. Ook moesten de Thessalonicenzen strijden met geestelijke wapenen, opdat ze niet zouden verdrinken in de vloed van goddeloosheid.

Calvijn merkt terecht op dat als de duivel komt, de verdorven mens, dan komt deze met een schijn van Christus. Vervolgens richt het zich tegen het Jezus-principe, dus het wordt oppervlakkig gemaakt, tot persoonsverheerlijking. Christus wordt zo tot een afgod gemaakt, terwijl de kennis die eronder en erachter lag wordt weggekapt. Zo wordt het betekenisloos. Het is een valse, gemaakte christologie van letterslavernij en naamslaverij, waar onze catechismus ook tegen waarschuwt.

Er zal zo dwaling en verblinding zijn, stelt Calvijn, en zijn zij zonder oordeel en zonder verstand op een doodlopende weg. Calvijn noemt de Thessalonicenzen dan als de uitverkorenen. Zij zijn door de zaligmakende stem van God uit de dood opgewekt. Dat is wat Calvijn het evangelie noemt. Ook al zou de hemel vallen, stelt Calvijn, we mogen ons niet verflauwen. De Thessalonicenzen krijgen de oproep te staan, ook als zij mensen zien wegvallen en alle dingen geheel verward zijn. En in dat staan moeten zij de wapenen ontvangen, opdat ze niet meegezogen worden met deze dingen.

Calvijn stelt dat er vele meineedigen zijn onder hen die roemen in het hebben van de naam een christen te zijn. Het zijn naam-christenen. Ze hebben van het geloof een simpele formule gemaakt, zo simpel mogelijk, als uitverkoops-christenen. Zo gooien ze het te grabbel en misbruiken het.

Daarom moesten de Thessalonicenzen volharden in liefde en hoop, en hierin het verachten van de wereld, tot doding van het vlees, en tot verdraagzaamheid in de gedurige oefeningen van de lijdzaamheid, stelt Calvijn. Het oordeel over het vlees komt pas als wij leren de ander niet meer op te leggen dan wij zelf doen, stelt Calvijn.

Voor Calvijn is het van belang dat mensen schaamte kennen, want zo worden ze voorbereid de zonde te haten, en behagen ze zichzelf niet meer. Hij beschrijft die schaamte als het hemelse touw wat ervoor zorgt dat de mens niet ongebonden en dartel is, als hij 2 Thessalonicenzen 3 bespreekt. Hierin moet matigheid in strengheid zijn. Overmaat schaadt.

HOOFDSTUK 25. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 1

Calvijn liet dus eigenlijk zien dat hoe de mens ook denkt dat hij alles in kannen en kruiken heeft God altijd groter is en overal doorheen prikt. De uitverkiezing had nog een nare toon in de reformatie waardoor velen in de psychiatrische klinieken kwamen, want er is nog een geestelijke oorlog voor de exegese ervan. De mens was nog jong in de calvinologie en kon het niet duiden, ook Calvijn niet. Vandaar dat men in die zin calvinistisch-gereformeerd dient te worden om zicht te krijgen op de diepere betekenissen van de boodschap van Calvijn.

Het probleem is altijd geweest de eeuwige verdoemenis. Daar gingen de meest wilde verhalen over de ronde, die door markt-predikanten werden aangedikt, want het dreef hun kerken vol. De taalkundige predikanten weten wel beter, en zij hebben de pastorale taak en zorg om de betekenis ervan herderlijk over te dragen tot de schapen. Een voorbeeld ervan is het boekje ‘Egypto-Judeo Commentaar Hosea voor predikanten’ uitgegeven in 2021 door de regressief-gereformeerde gemeente. De eeuwige verdoemenis betekent in de grondwoorden gewoon eeuwige tucht en zorg, als een blijvende besnijdenis, wat voor de gelovigen is en niet voor de ongelovigen. De eeuwige verdoemenis is belangrijk opdat de oude mens zo afsterft en de mens de nieuwe mens aan kan doen en aan kan houden. Zo moet een ieder mens deze eeuwige verdoemenis van binnen ontvangen, net zoals het oordeel, de opname en de uitverkiezing. De mens moet het leren ontvangen en leren toepassen, met zichzelf en zijn godsbeelden beginnen. Het oordeel begint bij God’s huis, bij God zelf, bij de goden en afgoden van de mens waar hij aan vast zit of hangt.

Calvijn waarschuwde tegen allerlei scherpzinige hoovaardigheden die zich nog in de kerk bevonden. Die behagen nog de mens, en niet God, en zijn ijdel. Het is onze taak om die te ontwortelen. Daarom moeten ze eerst ontmaskerd worden.

Als er predikanten zijn die er telkens wat bij willen leren in plaats van telkens maar in dezelfde cirkeltjes te draaien, dan komen ze er wel. De Heere zal hen op sleeptouw nemen. Maar pas op voor de dode orthodoxie die niet groeit. Pas op voor het conservatisme, zij die de traditie boven God hebben geplaatst.

Calvijn waarschuwde tegen opgeblazen beuzelarij in de kerk. Hij heeft het over boeven die de gemeente zijn binnengeslopen in zijn commentaar op 1 Timotheüs, waar ook Timotheüs mee had te maken, die in Efeze verbleef.

Calvijn concludeerd dat de belijdenis van geloof bedrog is waar de liefde zich niet bewijst en waar er geen goed geweten is. Hij noemt hen fabelmeesters die lichtvaardig de dingen die zij niet weten bevestigen. Hij stelt dat ze de slaven van de duivel zijn en met enge duisternissen gebonden. Ze zijn vreemd van zowel geboden als evangelie, stelt Calvijn.

Nu is er nog al veel misverstand omtrend het evangelie vanwege misvertalingen in de westerse wereld. Het gaat niet zomaar om verhalen en namen, maar om principes. Sommige evangelisten willen de mens doen geloven dat het ligt in de naam van Jezus, maar die naam zegt op zich helemaal niks, want zelfs het grootste gespuis gebruikt die naam. De wereld is ondergedompeld in Jezus-afgoderij en heeft de principes uit het oog verloren waarvoor het oorspronkelijk stond. De wereld is verdwaasd door valse christologie. Calvijn probeert er weer richting aan te geven door de prediking van het hemelse touw, de hemelse gebondenheid, zoals Paulus dit ook deed. Dit houdt ook in dat de mens af moet komen van een heleboel valse christussen, afgoden. Het is een onderwerp wat vaak onder de stoel wordt geschoven, maar de nieuwe bijbel spreekt er voluit over.

Het probleem was dat er teveel kerkelijke formules werden gemaakt buiten de principes om, terwijl die formules alleen maar allegorisch waren en in een groter geheel moesten passen. Ook Calvijn zelf was onderhevig aan de tijdgeest, terwijl hij er tegen waarschuwde. Zo legde Calvijn samen met Luther het beginsel voor de reformatie, maar nu moest het nog opgroeien en uitbloeien. Er moest nog bloesem komen. Daarom moet men zich ook niet geheel blindstaren op de letterlijke Calvijn, maar om het principe wat het draagt in de diepte. Zalig is de mens die onderwezen is in de diepere calvinologie, en ook de valkuilen heeft leren ontdekken van het geheel.

C. Steenblok gaf vroeger aan dat men ethiek niet boven dogmatiek moest zetten. En dat is waar. Waar dat gebeurt wordt de ethiek namelijk selectief. Het is van belang dat de demonologie en het profetische de basis zijn van de ethiek, opdat het in de juiste richting wordt geleid, en het niet in de valstrikken van de duivel terechtkomt die zeer sluw is, en zich vaak voordoet als een engel des lichts. Onze vleselijke werken en vleselijke ethiek heeft geen waarde voor God en is bedriegelijk, selectief. Het moet vanuit het geestelijke, vanuit de hemel, gebeuren, anders is het schadelijk. Vaak wordt ethiek uit de context gehaald, en dan is het bijvoorbeeld alleen maar voor mensen, en niet voor dieren. Als ethiek ten koste moet gaan van de dieren dan gaat het tegen het hemelse beginsel van de ethiek in.

Timotheüs moest nog in Efeze blijven, om daar de leer zuiver te houden, en Paulus onderwees daar ook de geestelijke oorlogsvoering. Ik had een droom dat ik in het ouderlijke huis was. Er was daar een gevaar van binnensluipende geesten. Ik moest de geestelijke wapenen dichtbij me houden. Het was er een grote rommel. Ik had twee geestelijke slagersmessen bij me, grote messen. Het zusje had een Rus binnengelaten, maar het was een geest van kerkelijke ontucht. Het was een calvinistische dwaling, dat men het boek Timotheüs misbruikte voor eigen gewin. Het zusje onderkende het gevaar niet. Ze lag in bed, en de geest stond dichtbij haar. Ik begon toen de geest te ondervragen, en bracht hem toen naar een andere plaats, zodat het zusje veilig was. Ik ging toen naar een woonblok verderop waar altijd mensen van de gereformeerde gemeente woonden, die altijd soberder waren en meer op hun hoede tegen wereldse gevaren. Ik voelde me toen heel krachtig, niet op een aardse manier, maar op een bovennatuurlijke manier. Toen ik terugkwam bij het ouderlijke huis was het allemaal steen geworden. Er waren geen ramen meer. Er stond gewoon een muur, en van binnen was ook alles steen.

Calvijn noemt dat de wijsheden der mensen dwaas zijn en ijdel. Hij noemt dat de Raad des Heeren verborgen is, en ondoorzoekelijk. We kunnen stellen dat vandaar het belangrijk is dat we in het profetische komen. Nu, zonder de demonologie werkt het profetische niet en is het bedriegelijk. Er staan een heleboel vijanden op de loer, valse geesten, en daarom is onderwijs hierin zeer nodig, anders ontstaan er grote brokken. Dat er vaak brokken ontstaan waar de wetenschap van de theologische demonologie niet werkzaam is is geen goede reden om daarom maar helemaal niet naar de gave van profetie uit te strekken en daarmee bezig te gaan. Wat voor een relatie is het die we met de Heere hebben, als de Heere niet met ons kan communiceren ? Dit gaat door het hart, en door het Woord, door de dogmatiek die koers geeft aan de ethiek. Calvijn noemde profetie de exegese, en dat was ook de gangbare uitleg van profetie destijds in de reformatie. Profeten zijn dus exegeten, maar hierin heeft God verborgen omgang met de mens en mag het ook zeker persoonlijk zijn. Juist in de exegese kan God zich openbaren en de mens sturen door dromen. Maar de mens dient daadwerkelijk alles te toetsen, en ook de toetsmiddelen te toetsen, waar onze catechismus ook over spreekt.

Een relatie zonder communicatie is dood. Nee, dan is er wat ernstigs aan de hand. Het Woord des Heeren is levend en spreekt tot onze harten. Het zendt ons uit en haalt ons weer terug. Die woorden hebben wij nodig, de diepere exegese, de profetie, opdat wij niet bij de dode en dodende letter blijven. Daarom moet er uitleg zijn bij het Woord des Heeren, moet er woordstudie zijn, en moet men het geestelijke en de hemelse gebondenheden ontvangen.

Calvijn stelt dat alle verstand der mensen onderworpen is aan de verborgen raad des Heeren, en wij worden door verwondering van de ongemeten en onbegrijpelijke wijsheid des Heeren weerhouden, zoals onze catechismus ook stelt in inzetting 14 dat de kinderlijke verwondering één van de sterkste wapenen tegen het vlees en het ego is. Dit is zeer zeker geen lichtvaardige verwondering, maar een diepgaande verwondering in het leerproces.

De leer van de uitverkiezing van Calvijn is zowel beroemd als berucht. Het heeft velen versierd met verslagenheid. In diepte komt het er op neer dat we de exegese erop moeten loslaten, en dan zij het zo : dat geen mens, door het vlees, ook maar iets kan veranderen aan de wil van God, en dat de mens door het vlees zijn zaligheid niet kan bewerken. Wel staat er dan in de oude bijbel, wat tevens een waar woord is, dat de mens zijn behoudenis moet bewerken in vrezen en beven. We komen zo terecht op de dialectische theologie : Door het vlees hebben wij niets in te brengen, en kunnen wij niets doen, maar wel door het geestelijke, als wij wedergeboren worden, en natuurlijk komt dat in de dialectische theologie van twee kanten, want anders zou het eng robotisme worden. Het geestelijke van de mens is verder bedriegelijk, dus dan komt weer de ijzeren wet van Calvijn naar boven, dat wat de mens ook beslist, God’s beslissing is altijd hoger, en God prikt door elke geestelijke bedriegelijkheid heen. Calvijn had dus op een zeker moment de deur totaal voor de mens dichtgegooid, want anders zou de mens zelf nog eer kunnen behalen, maar in de dialectische theologie staat de deur op een kier. De mens hoeft dus niet in wanhoop ten onder te gaan alsof hij zelf helemaal niets meer kan veranderen aan God’s voorbeschikkingen, alsof hoe goed hij het ook doet en wil het allemaal afhangt of God hem buiten hemzelf om heeft uitverkoren of niet. Het is een samenwerking tussen God en mens, maar Calvijn’s ijzeren wet zal er telkens zijn om het vleselijke en bedriegelijke tegen te houden. Het is een filter die gegeven was, maar die aan het begin van de reformatie te extremistisch was in plaats van exegetisch.

Het is een ernstige dwaling aan het begin van de reformatie geweest, en nu nog steeds onder vele gereformeerden en christenen dat de oude bijbel afgesloten zou zijn, wat een pauselijke leugen is waar destijds nog niet volledig mee afgerekend was en wat maar bleef voortwoekeren. Jezus sprak dat toendertijd zijn discipelen voor een heleboel dingen nog niet klaar waren. Later zou het heilige geestelijke komen om hen te leiden tot de volle waarheid, oftewel de witte keursteen, de nieuwe bijbel, oftewel het boek des levens wat geopend en ontzegeld zou worden. Daar moest men zich naar uitstrekken, niet zomaar naar de dode letter, maar naar de levende letter, door de exegese en de overwinning hierin. Het is een ernstige dwaling tegen de woorden van Jezus in te gaan die sprak dat ze een heleboel nog niet konden verdragen, maar dat de geestelijke waarheid later zou komen om hen te leiden tot de volle waarheid. Dat heeft vele eeuwen geduurd, vele tijdperken, dus om zomaar de pauselijk afgesloten oude bijbel als het volkomen Woord des Heeren te beschouwen is zwaar onbijbels, en gaat ook tegen de stellingen in het boek Openbaringen in hierover. Dat is weer zeer Laodiceaans, en hoererij met de katholieke kerk. Het is groot bedrog. De eerste christenen geloofden niet dat het al af was.

Daarom moet de reformatie voortgaan en men met bijbels gereformeerd zijn. De Nederduits Gereformeerde Kerk is inmiddels in de wederopbouw christelijk-gereformeerd, calvinisch-gereformeerd en bijbels-gereformeerd. Dit zijn de drie fundamenten van de hedendaagse kerk des Heeren. Zij hebben de witte keursteen bemachtigd. De nieuwe bijbel is pas in deze dagen uitgekomen, de RV-bijbel, waarin ook onze catechismus staat.

Calvijn stelde dat Efeze, waar Timotheüs verbleef, een vermaarde en rijke koopstad was, en dat er een overmatige zorg heerste over uiterlijkheden en versieringen. Paulus wilde daarom dat haar versiering gematigd zou zijn met zedigheid en hemelse schaamte. De hemelse schaamte is de ware schoonheid van de mens die alles ingetogen en gematigd houdt als een goed wapen tegen de zonde en de hoogmoed die op de loer ligt. Eergierigheid is ook een soort van hoogmoed, en zeker ook ijdelheid.

In de theologie van Calvijn was schaamte en matigheid de keursteen tot het gebruik van uiterlijkheden en versieringen. Zo werd de mens beschermt tegen dartelheid. De hemelse schaamte was in Calvijn’s theologie de eigen en eeuwige versiering, en dat ze tevergeefs zouden proberen te verontschuldigen alles wat hiermee in strijd was.

Calvijn stelde in zijn exegesis van 1 Timotheüs 2 dat het gebruik van goud en kostbare stenen niet geheel verboden is, maar alleen als het voortkomt vanuit de fontuin van eergierigheid en onbeschaamdheid.

Wij moeten de hemelse schaamte ontvangen, want het vlees wat de mens in gebondenheid houdt is onbeschaamd (Ewa 22:5, Odenlech 17:25, 35:23).

Als we de pilaren van het calvinisme bespreken, dan ontkomen we niet aan Calvijn’s verborgenheidsleer, want zo leefde de mens vanuit dat wat er daadwerkelijk gaande was, vanuit de verborgenheden der dingen, en niet vanuit oppervlakkigheden en uiterlijkheden. Zo konden de hemelse bomen weer diep wortel schieten, dwars door het asfalt en het cement heen, terug naar het verborgene.

In zijn commentaar op 1 Timotheüs 3 bespreekt Calvijn ‘de verborgenheid des geloofs.’ Hij noemt de inhoud van de godsleer verborgenheid, wijzende op Paulus. De sleutel hiertoe is de ‘ernstige vreze des Heeren’ en de mate van onderwijs die hiertoe nodig is. Het is het geopenbaarde evangelie in wijsheid, stelt Calvijn, waarover de engelen in de hemelen zich verwonderen. De bewonderingsleer of verwonderingsleer is ook een basis in het werk van Calvijn, een belangrijke pilaar van het calvinisme, want zo komt de mens echt in contact met God. De psalmist wilde er deel aan hebben, en wilde er in opgaan, in het scheppingswerk van onschatbare waarde. Calvijn stelt terecht dat de naam van God niet slechts God is. Daar neemt Calvijn geen genoegen mee. Nee, het is de kennis, oftewel zijn kennisleer, ook een pilaar in het calvinisme, sola scientia. God is dus niet één of ander beuzelachtig spook die zomaar grillig is in zijn berekening van de uitverkiezing, maar er gaat heel wat aan vooraf, wat door mensen niet te volgen is.

De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur, door bewondering. De mens moet dus niet zomaar dankbaar zijn, maar bewonderen. Alleen zo kan de mens het op waarde schatten, koesteren en opslaan.

Uiteindelijk hebben we niet te maken met zomaar een sola gratia of sola fide, maar wordt alles onderworpen aan de hogere kennis van God die alles toetst, de sola scientia. Uiteindelijk is dat de basis pilaar van de reformatie en het calvinisme. Het werk van Calvijn was daarop gebaseerd. Door sola scientia los te koppelen van sola gratia wordt de genade extreem, tot hypergenade, een invloed die ook bij Calvijn op de loer lag, want hij stelde de sola gratia boven de sola fide, anders zou de mens nog teveel eer krijgen. Sola scientia wordt in veel gereformeerde kerken bijna niet besproken, en in veel gereformeerde kerken is sola gratia nog gewoon dat wat voor God doorgaat. Daarom ligt er een oproep om terug te keren tot de sola scientia, alleen door kennis (gnosis, Grieks ; yadt, Aramees). Het werd door Jezus verkondigd als de enige weg, de sleutel tot de behoudenis. (Lukas 11:52)

Deze hemelse kennis stijgt boven het menselijke vernuft uit. In de leer van Calvijn is God de ondoorgrondelijke en de verborgene. God houdt zich verborgen, opdat de mens ook leert tot het verborgene te gaan, want daarin ligt de weg der behoudenis, en daarin moet je eerst alles verliezen en jezelf verdoemd weten, oftewel je vlees, je oude mens, zodat het eraf kan. Door Laodiceaanse drugs van weet alles al en weet alles beter blijft de mens in het vlees leven. De mens moet in de verborgenheid van God onderwezen zijn, en zo tot verwondering komen, opdat het vlees geen voordeel op de mens behaalt. Calvijn wijst hiervoor op de ootmoed waardoor de mens zich voor God opent in gebed. Dat kan een mens niet uit zichzelf, maar heeft hiervoor de stromen van boven nodig. Vandaar dat Calvijn telkens weer op de genade wijst in de zin dat deze dingen alleen van boven kunnen komen, maar natuurlijk vereist dat wel opening van de kant van de mens af, als kanaal zijnde. Ook die opening van de kant van de mens af kan zeer bedriegelijk zijn, en daarom wijst Calvijn dus weer op de genade in de zin dat dat van boven moet komen. God is de eerste oorsprong. Hierin ligt het gevaar een hypergenade theologie te omhelzen als het niet in balans is met de andere pilaren van het calvinisme, en als hier geen gedegen onderwijs over is. Het pad van Calvijn ligt bezaaid met zulke valstrikken, die als boobytraps zijn, en die van God een eng spook maken die over de mens beslist zonder dat de mens ook maar enige inbreng heeft. Hierdoor is en blijft Calvijn een potentieel gevaarlijke hypergenade theoloog, waardoor er een gids nodig is in zijn

werk. Die wordt verschaft in de Nederduits gereformeerde dogmatiek. God heeft ons niet als wezen achtergelaten.

Zou genade onze God moeten zijn, of kennis ? Bij Calvijn slaat het gevaarlijk door naar de genade, maar dat komt ook doordat er nog zoveel gevaarlijke kennis tussen mens en God inzit. Vandaar dat deze ijzeren wetten van Calvijn tussen mens en God inblijven totdat de mens dit geheimenis heeft opgelost. Daartoe is de nieuwe bijbel gekomen, en onze catechismus.

Zo moet de mens onderwezen zijn in de verborgenheid van het geloof, zodat God veilig met de mens kan communiceren, door de verborgenheden, en dat de mens langs de voorhangsel-theologie mag gaan.

Calvijn laat zien dat de zwakte van de kerk al heel snel bij de diakenen ligt, de ethischen, omdat zij het leerambt niet hebben, en het zou bedriegelijk kunnen worden als ze in die hoedanigheid een ambt in de kerk zouden hebben, want daar zijn ze dan ongeschikt voor. Hij roept de diakenen op om in de verborgenheid van het geloof onderwezen te worden, in zuivere conscientie. Zo moet sola gratia dus onderworpen zijn aan sola conscientia, anders wordt de kerk Laodiceaans, en de duivel sluipt binnen door de zwakte van de diakenen die niet in deze verborgenheid zijn onderwezen. Daarom moeten deze dingen ook beproefd worden, zodat het een zuivere verkiezing zal zijn, stelt hij, in zijn commentaar op 1 Timotheüs 3. Hij wijst erop dat die verkiezing niet snel mag gebeuren. Calvijn roept op tot langdurig beproeven, langdurig toetsen, opdat lichtvaardigheid geen ingang vindt.

Het gaat de mist in als de ogen van de ongelovigen worden gevoed door allerlei schouwspelen van uiterlijkheden, stelt Calvijn, wat ook weer een teken van onbeschaamdheid is. Vandaar dat de leer van het ontvangen van de hemelse schaamte van belang is om hier veilig tegen te zijn, wat ook een belangrijke pilaar in de leer van Calvijn is :

1. verborgenheids-leer
2. verwonderings-leer
3. soberheids-leer (geen afgodsbeelden)
4. schaamte-leer
5. gestrengheids-leer (getemd worden door de hemelse tucht)
6. kennis-leer (God is kennis)
7. gedenkings-leer (aanvaarden van het lijden van de geschiedenis, leren van de fouten van de geschiedenis)
8. gebondenheidsleer (het hemelse touw, waar Paulus ook over predikte)
9. armenoffer-leer (het altaar is de armen, vgl. Mohammed’s armenbelasting)

De bijbel is in het westen door allerlei misvertalingen die de hypergenade theologie dienden te ondersteunen tot een papieren nietsnut geworden. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen, om weer terug te wijzen op de grondwoorden. Ook een heleboel hedendaagse hypergenade zou niet door de toets van Calvijn kunnen heenkomen.

De hypergenade is nog steeds het communistische bovenhokje van de reformatorische elite die leeft door de werken van de lagere arbeidsklasse. De één krijgt namelijk altijd net iets meer genade dan de ander.

Calvijn stelde dat door de prediking de waarheid van de duisternis verlost moest worden, opdat bijgeloof geen macht zou hebben. Hij had een gevaarlijke tendens in de gemeente ontdekt, namelijk die van de zwijgzaamheid, wat hij uitlegt als een verbanning en verdrukking van de waarheid. Hij sprak over de ongeschikten in de kerk die voortkwamen vanuit lichtvaardigheid en halfgebakken beproefdheid, die zichzelf met andermans veren versierden om zo lof af te dwingen. De kerk, stelt hij, is geen kerk meer, als de waarheid daar begraven ligt en gruwelijk is neergeworpen, om met voeten te worden vertreden. Calvijn vraagt zich af of dat een duister raadsel is of een lichte beuzeling. Hij stelt dat Paulus op zoek was naar gemeentes waar de waarheid nog in ere was, en waar deze duidelijk gezien werd.

Vandaag de dag worden we geleid naar de volle waarheid, waar de oude bijbel al over sprak. We hebben het dan over de witte keursteen voor de overwinnaars, het boek des levens, de nieuwe bijbel die in dit tijdperk is verschenen. De hedendaagse theologie is daarom ook de dubbeltheologie, waarin zowel de oude als de nieuwe bijbel worden besproken, en waarin de nieuwe bijbel ook zeker een sleutel is tot de oude bijbel. Hierin zijn ook zeker de pilaren van Calvijn van belang. We ontkomen niet meer aan het calvinisme. Het zit te diep, maar het moet nog wel geduid en uitgelegd worden, in goede banen worden geleid.

Calvijn stelt dat de oordelen des Heeren zijn gerechtvaardigd, uitnemend en geheel volmaakt, en dat het lof is gegeven. We hebben hier te maken met een tiende pilaar van het calvinisme, namelijk de lof der oordelen. Onze catechismus stelt daarom ook dat we niet alleen de grootte van zonde en schuld kennen, maar ook de grootte van het oordeel, in inzetting 57.

10. lof der oordelen leer

Laten wij de oordelen des Heeren loven, want die zijn goed en rechtvaardig, en die zijn tot herstel en openbaring van de nieuwe mens. Dit is het beginsel van de wederopstanding, stelt Calvijn. De engelen zouden een nieuw schouwspel zien. Het moest voor hen verborgen zijn, opdat zij zich over de grote goedheid van God des te meer zouden verwonderen.

HOOFDSTUK 26. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 2

Calvijn spreekt in zijn commentaar op 1 Timotheüs 4 over de opkomende beuzelingen die de gehele godzaligheid stellen tot uitwendige oefeningen en tucht die de geestelijke godsdienst verduisteren. Het is gedeformeerde theologie, en daarom moet de dubbeltheologie wel komen, want die verklaart de bijbel, alle paraplu termen waarachter mensen zich verstoppen, allerlei krachtwoorden en krachtnamen waar ze de betekenis niet van weten, maar wat ze als drugs gebruiken. De mens is zwaar aan de vocabulaire drugs, en Calvijn waarschuwde voor de vleselijke welsprekendheid die glad is als een aal, als bedriegelijke wijn. Het bedekt de zonde en komt zo tot een valse, ingebeelde hemel.

Zo werd de ware godzaligheid verduisterd door middelmatige dingen, stelt Calvijn, zodat ze vrijelijk de wetten van God zouden mogen overtreden. Zo werden die omgeruild en kwamen er nieuwe wetten opzetten.

Calvijn stelde dat de duivel niet zou rusten om het zuivere zaad met onkruid te verstikken. Hij stelt dat het gebruik van alle gaven van God onrein is, tenzij het gepaard gaat met de ware kennis en vanuit God als bron. In principe wijst hij daarbij op het hemelse touw, wat dus een bindend touw is.

De mens moet minder worden, ook de religieuze mens. De mens staat nog veel te hoog, en wordt daarom misleid door de geesten in de lucht. De lucht is zwanger van de zonde. Als je je met de reformatie gaat bezig houden en echt onder ogen wil komen wat daar nu gepredikt ben, dan weet je dat je zal eindigen aan de voeten des Heeren als een verdoemeling, huilende om de zonde, smekende om genade, om vervolgens te horen te krijgen : ‘Mijn oordeel is u genoeg,’ zoals onze catechismus stelt in inzetting 57.

Calvijn stelde dat de oordelen des Heeren zijn gerechtvaardigd, uitnemend en geheel volmaakt, en dat het lof is gegeven, in zijn ‘lof der oordelen’ leer, die hij predikt in zijn commentaar op Timotheüs. Als je de reformatie oprecht onderzoekt, en je toewijdt aan haar prediking, dan weet je dat je de kruistocht van Jezus dient te begaan, het spotkleed en de spotkroon dient te dragen tot aan de voeten des Heeren, om zo te minderen, opdat God groter zal zijn. De mens dient getreden te worden als druiven door deze voeten. De mens dient te wenen als Maria Magdalena aan de voeten des Heeren, om zo God’s stem te kunnen verstaan en geleid te worden, niet als Martha overal rondrennen om het menselijke vlees te dienen. Wij mogen niet zomaar onze mond openen, wij mogen niet zomaar zingen. De Heere veracht de overmoedigen en lichtvaardigen. Wij moeten met een verbroken hart komen tot de voeten des Heeren, en die nat maken met onze tranen, en zijn voeten drogen met onze haren. Wie heeft u misleid ? Er is geen andere weg. De weg des kruizes gaat diep, totdat wij onze visnetten opnemen en de Heere volgen, jacht makende op de zonde, want de zonde is uitgezonden om ons te doden. De zonde staat aan de deur, loerende op u. ‘De zonde ligt als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, maar gij moet erover heersen.’ (Genesis 4:7)

Huilt om uw zonde en uw vlees, en kom de grootte ervan onder ogen, en de grootte van het oordeel, om u te onderwerpen aan het oordeel des Heeren, aan de tucht, want zij is goed en waarachtig, tot uw geestelijke opvoeding aangesteld. Zij is meedogenloos om uw ziel te redden, door uw vlees te verdoemen, en die verdoemenis moet eeuwig zijn. Ziet u, zoals de catechismus stelt is de eeuwige

verdoemenis voor de gelovigen, niet voor de ongelovigen, en die eeuwige verdoemenis is een zegen, en verdient lof, omdat het vlees daarin ten onder gaat. Oh, brengt haar toch lof, en wees als een verdoemeling voor de Heere, en geen verwaande en verblinde Laodiceaan. U dient te kiezen tussen Maria en Martha. De gaven worden misbruikt, stelt Calvijn, tenzij door kennis. Die kennis wordt aan de verbrokenen gegeven, niet aan de hoog protsende, hen die op hoge paarden zitten en God spelen over iedereen.

God zal het gekrookte riet niet breken. God is bij de verbrokenen en verslagenen van hart. Als Jezus verslagen diende te worden, en Job, en David, en Jeremia, waarom dan niet u ? Ook u moet de grote verliezer zijn. Alleen zo zult u winnen, en de witte keursteen bemachtigen, zoals Jakob op Pniël.

Calvijn stelt dat zij die met zonde en gewetenloosheid zijn gebrandmerkt altijd zullen vluchten tot de vrijsteden van de nabootsing, en zij hebben ook God en kerk nagebootst. Wees daarom op uw hoede, dat gij niet één met hen bent. Zondert u af.

Zij verzinnen daar, in de Laodiceaanse vrijsteden van de nabootsing scherpzinnige beuzelingen, stelt Calvijn. Zij strijden niet meer met het vlees. Ze hebben de moed opgegeven, en hebben genoegen genomen met de nabootsingen. Wij moeten het vleselijke verslinden, opdat het niet ons zal verslinden. De zonde is onze vijand. Het zwijn valt de dorpen aan in de nacht.

Calvijn legt de vinger op de zere plek, en stelt dat vele mensen zoeken naar de lof der welsprekendheid in plaats van de lof der oordelen. Ze zoeken de lof van het vleselijke verstand en de vleselijke wetenschap. Met die lof proberen ze de mens groter te maken en God kleiner. Het is de lof van de algemene mens, en velen grijpen dit liever dan iets wat die lof niet voor elkaar krijgt. Alles wat niet makkelijk tot de lof van de algemene mens komt wordt stilzwijgend weggeschoven. De zonde zwijgt wanneer die behoort te spreken. Altijd weer. De wereld wordt verstikt in een vleselijke stilzwijgendheid. Men houdt de waarheid achter, en predikt de leugen.

Daarom ziet Paulus het als zijn taak om Timotheüs goed op te voeden en hem voor deze dingen te besparen. Daarom zei Paulus ook : Oefen uzelf. Hij stond voor de geestelijke opvoeding van Timotheüs, daar waar vele jeugd van het pad des Heeren afdwaalden. Timotheüs was een beeld van de volharding. Paulus gaf hem ook aan dat de lichamelijke opvoeding weinig nut heeft. Calvijn stelt dat de wereld God altijd weer wil dienen met uitwendige oefeningen, wat hij een dodelijk gedichtsel noemt. Calvijn stelt dat de gehele wereld is bevangen met de overgrote verwondering over de ijdele schijn van de lichamelijke oefeningen.

Calvijn stelt dat de gaven geoefend moeten worden, want als het begraven wordt in luiheid is het niets anders dan roof. Dit heeft ook weer met de vleselijke stilzwijgendheid der zonde te maken, het doodzwijgen van de geestelijke gaven. Het zijn doodsvijanden uitgezonden tot de kerk.

Het is allemaal tot koopwaar geworden, zoals Calvijn ook stelde dat monniken en nonnen hun prevelingen en kermingen verkochten.

Kuyper kwam in de zware stromen van overgenade terecht en sleurde velen mee. Dingen gingen zowel beter als slechter, zodat 1892 nog wel een gevaarlijker jaartal was dan 1816. De christelijk-gereformeerde kerk liep hieraan parallel, en lag tussen de Kuyper laag en de Ledeboer-Kersten laag

in. Het was een trap dieper naar beneden, terug naar een gereformeerde christologie, in plaats van Kuyper's overmatige genade-christologie.

Het gereformeerde verhaal van Jezus had missing links, en daarom moest de christelijk-gereformeerde engel komen. Het ging niet zomaar om Jezus, maar om de principes waar het voor stond. Ze hadden Jezus te kortaf gemaakt. Het waren snelle formules, snelle rekensommen, en er werd voorbij gegaan aan de geestelijke wiskunde. Naamsverheerlijking stond op de loer, persoonsverheerlijking, Jezus als personaliteits-cultus. Dat is als broodjes eten met ham en worst, de dingen van het vlees, en 't liefst overmatig. Hevig schrokken, als in de jaren 1980, blikje cola, rappers die door de mooie muziek heenrammen en allerlei stappen overslaan. Het geloof werd commercieel gemaakt. De diepere dichterlijkheid en proza ging verloren. Geestelijke literatuur werd meer en meer koopwaar. Het doel was de kerkstatistieken een zetje te geven, en dat kon alleen door toe te geven aan de wil van het volk.

'Ze is duur en staat aan de muur. Ik grijp naar mijn portemonnee, maar alles gaat traag en ik heb geen geld. Er zit een gat in. Ik moet werken, maar ik heb geen kracht. Als ik haar dan toch zou hebben, dan zou ik 's nachts vastgebonden wakker worden en moe. Ze staat mij naar het leven.'

Dat is een beschrijving van de christelijk-gereformeerde kerk. Het geheimenis van de gereformeerde christologie is vooral niet makkelijk. Daarom kiezen en kozen velen voor Kuyper. Zelfs het overgrootste deel van de christelijk-gereformeerde kerk ging met Kuyper mee in 1892.

Ook het christelijk-gereformeerde blad 'De Vrije Kerk' was ineens Kuypers-gereformeerd vanaf 1892. Eerder werd er al geklaagd in bladen van de afscheiding dat er zo weinig interesse voor het blad was, en dat ze vreesden dat het blad spoedig niet meer zou bestaan hierom, maar toen werden ze op sleeptouw genomen door de Kuyper beweging. Ze noemden het blad het toonaangevende blad voor gereformeerd-afgescheiden Nederland.

1891 was dus de laatste christelijk-gereformeerde jaargang van het blad, en daarom van belang. In deze jaargang stelde A. de Geus (1856-1929) in zijn artikel 'De arbeid der vrouw in en voor de gemeente' dat 'bij gebrek aan mannen' de Heere Debora's en Hulda's op mannenplaatsen zet, voor de bevestiging en uitbreiding van de gemeente des Heeren. In het Hebreeuws wordt dat uitgesproken als Chulda of Kulda met een zachte k. Zij komt in de oude bijbel twee keer voor, in 2 Koningen en 2 Kronieken.

De priester Chilkia had het wetsboek van Mozes gevonden in het huis des Heeren en bracht het aan de schrijver Safan, die het vervolgens aan koning Josia gaf. Toen koning Josia het boek las scheurde hij zijn klederen, want het volk had niet volgens het boek geleefd. Josia wilde toen de Heere raadplegen en zond Chilkia tot de profetes Chulda. Het was ten behoeve van het overblijfsel van Israel en Juda, maar Chulda profeteerde dat de plaats onder de gramschap van God was die uitgestort zou worden, en het zou niet geblust worden. Maar omdat Josia zich verootmoedigd had, en zijn klederen had verscheurd, en voor de Heere had geweend, zou hij aldus de profetes vergaderd worden met de vaderen, en zou hij worden weggenomen voordat de straf zou komen.

Komt het ons niet bekend voor ? De plaats waarover de gramschap niet uitgeblust zou worden ? In het Judaïsme wordt geen letterlijke eeuwige verdoemenis gepredikt, maar is het een beeld van de

volkomen tuchtiging, het volkomen oordeel, opdat het vlees geheel afsterft. Vandaar dat Josia ook niet letterlijk door die eeuwige verdoemenis ten onder ging. Hulda werd de moeder godin voor de Zuidelijke Germanen, Hel genoemd bij de Noordelijke Germanen, als de godin van de tucht en de vruchtbaarheid, wat ook de betekenis van de hel is in de Israelitische en Griekse grondteksten. Maar kijk wat reformatorische marktpredikanten ervan gemaakt hebben. Het is een grote schande. Hel, of Chulda, laat zien dat er betaling moet geschieden. Het wortelwoord van Chulda is Cheled, de duur, de eeuwigheid, waar ook ons woord ‘geld’ vandaan kwam, en ‘gulden’. Zij is een beeld van de belasting en de huur, en daarbuiten is geen leven te vinden, daar gaat het vlees ten onder.

A. de Geus wees op de toenemende heerschappij van slechte vrouwen, en er was een tendens dat vrouwen teveel in aanraking werden gebracht met de burgerlijke overheid die voor het ambtelijk leven een dodende invloed had in de kerk. Daarom wees A. de Geus terug op Chulda en de moederen van Timotheüs die zouden zorgen voor de beveiliging van de kerk tegen deze dingen.

In een droom kwam een christelijk-gereformeerde predikant die in de zestiger jaren was overleden tot mij en sprak dat het volk bedrogen was door valse prediking, en hij was hierover in rouw. Er werden gruwelen gepredikt die geen enkele basis hadden. Het geloof was samengebonden in westerse formules voor de markt, wat heel diep in de kerk doorgedrongen was. Hij was blij dat de nieuwe bijbel was gekomen om deze dingen aan de kaak te stellen, en hij ondersteunde het geheel. Hij was nu in de wolk van getuigen.

De gruwelijkheden hebben de jeugd opgehitst en rebels gemaakt, sprak hij. Er moet daarom veel rechtgezet worden. Er moet iets veranderen. De oude orde moet breken. Het kan zo niet langer. Het Woord des Heeren is tot koopwaar geworden. De marktkerk heeft de normen verlaagd voor betere verkoopcijfers, stelde hij. Door deze kier zijn de gruwelen binnengedrongen. Niemand kan het Woord des Heeren tegenhouden of temmen. God moet er wel wat aan doen. Het kan zo niet langer. Wereld en kerk zijn geworden tot gruwel, en hierin moeten kind en dier opgroeien. Dan moeten wij als kerkouders onze verantwoordelijkheden op ons nemen, sprak hij. Ik was het helemaal met hem eens, en liet hem spreken.

Hij voegde zich bij de uittocht uit Laodicea. Hij zou niet rusten voordat de gemeente zou zijn vrijgezet uit Laodicea. Hij had zich gevoegd bij het overblijfsel. ‘Het is genoeg,’ zei hij op een gegeven moment. Hij sprak toen over de woningen des Heeren, dat hij erin opgenomen was. ‘Wij hebben een taak,’ sprak hij.

Men pleegt hoererij in het huis des Heeren. Laten we het verhaal van Jezus met de gesel niet vergeten. Als Jezus vandaag de dag de kerken zou binnengaan zou hij ook met een gesel komen en de tafelen omkeren.

In de jaren 1600 en 1700 was er de Smytegelt beweging, de gekrookte rieters, wat met name ook weer opkwam in de tachtiger jaren van de vorige eeuw, als een beweging naast de Gereformeerde Bond in de hervormde kerk. Het waren de rieters, of de gekrookte riet-predikanten. Smytegelt had gepredikt dat de zonde gehaat moest worden, want het was een beest gruwelijker dan de duivel en de hel. Velen hadden de zonde lief, en vandaag de dag is dat nog steeds het geval. Ik had een droom dat ik bij een gezin was van de kerk vroeger, ergens op of bij het platteland. De oudste dochter had een hele wijde jurk gekregen met een indiaanse vrouw erop, en rietvelden, volop natuur.

De christelijke-gereformeerde predikant had gezegd dat de gemeente vol moordenaars was, want als je de zonde liefhebt, dan haat je de Heere, en haat is moord. Zij hebben de Heere wederom gekruisigd. Ze begeren het bloed van de Heere. Daarom worden deze dingen ook nooit uitgewerkt. Smytegelt zei dat ze niet eens de prijs van het bloed begeerden, maar het bloed zelf. De wereld is belust op bloed door de zonde. Daarom ben ik altijd heel voorzichtig geweest in mijn prediking over het bloed. Vaak hult deze bloedlust zich in religieuze gewaden, in theologische taal, en die kan uitwijden over van alles, maar is in wezen heel kortaf. Smytegelt wees erop dat de Heere klaagde over deze dingen, dat ze de mug uitspuwen en de kameel doorzwelgen. De balk zien ze niet en de splinter willen ze eruit hebben.

Wie heeft er nog oog voor de Heere ? Wie ziet er hoe hij nog dagelijks gekruisigd wordt, en dat de discipelen slapen, en niemand iets doet ? Het is beter vandaag de dag gekrookt riet te zijn. Laten we delen in het lijden van de Heere. De mens moet het boetekleed weer aantrekken. Waakt en bidt, maar bovenal : luistert en toets, want de dagen zijn kwaad.

De zonde hitst het volk op tot leven door de krachten van het vlees, spierkracht, de krachten van de buik en van het kwaad. Dit is een boze kracht die tot het verderf leidt. Maar het volk moet leren leven vanuit de kracht van het gestorven zaad, en moet dus herkrachtigd worden. Calvijn stelde dat de kracht van boven alleen kon komen als de gevangenschap bitter zou zijn (Ewa 29:8). Het bittere lijden is nodig opdat het zaad geheel zal sterven, het oude leven afgedaan zal worden. De mens moet vernieuwd worden in zijn kracht en opvaren als de arenden (Jesaja 40:31, Psalm 103:5).

Het Woord zegt : ‘Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.’ (Ewa 39:11) Wanneer gaan wij inzien dat het lijden er is om ons te corrigeren en ons in de juiste richting te leiden. Het lijden des Heeren is onze gids. Dat lijden moeten wij ons eigen maken. Wij moeten hiertoe de pinnen door ons vlees aanvaarden, anders zouden we van het rechte pad afdwalen en gegrepen worden door de stad. Dan zouden we een kroon en een troon krijgen, en zouden we de mammon moeten dienen en vereren. Laten we ons daarom verheugen in ons lijden, want zo zijn wij in verbintenis met de Heere.

De mens heeft een wedergeboorte nodig, een wederopvoeding, en een wederbekrachtiging, vanuit de gesel des Heeren, waarin zich het Woord bevindt. De gesel brengt het Woord tot ons in die zin. De gesel predikt het Woord, en doet ons horen, luisteren en gehoorzamen. (Ewa 39:11-13) Het is een bittere melk die het kind versterkt. Dat gaat niet buiten de hemelse zwakheid en de hemelse dood om, maar verdiept deze juist. God’s wegen zijn hierin ondoorgrondelijk.

De nieuwe bijbel stelt dat door de verletterlijkingen van de kerk en het gebed, van de menselijke tradities is de kracht ervan verloren gegaan (Ewa 50:14). Bij God is de ware kracht de gevoeligheid en de alertheid waarmee de mens met God communiceert (Ewa 56:7). Het gaat in diepte niet om zomaar kracht, en al helemaal niet geweld, maar kennis (Belech 9:24).

We mogen de diepste duisternis niet negeren en ontwijken maar haar onderzoeken, want hierin ligt het geheim van God’s hemelse kracht. We kunnen geen stappen overslaan hierin. (Beloch 14:3) Het is een opname door het lijden. Als de Heere moest lijden, dan waarom wij niet ? Staan wij boven de Heere ? Neen. Wij moeten er dwars doorheen, dwars door de grote verdrukking, want alleen zo zal

onze ziel gevormd worden. Alleen zo zullen wij van het kwaad worden losgesneden. Als wij delen in het lijden en sterven van de Heere, dan zullen wij ook delen in de kracht des Heeren. Dit is uiteindelijk een dieper lijden en sterven waarin we los komen van de verletterlijkingen. God zal het gekrookte riet niet verbreken. In de gesel ligt het Woord verborgen, het verborgen manna van de witte keursteen, wat bestemd is voor de overwinnaars die het letterlijke hebben overwonnen. Dat is de nieuwe bijbel, het geopenbaarde boek des levens, wat al in het boek Openbaring werd aangekondigd.

Wij lijden, opdat wij God's dienstknecht mogen zijn (Beloch 14:1-3). Als wij die gesel zullen omhelzen en kussen, geliefden, dan zal het gekrookt riet niet verbroken worden. Die gesel is alleen vernietigend als wij van de gesel wegrennen en er tegen strijden. Wij moeten leren de gesel lief te hebben en te beminnen. Zo mogen wij ook rieters worden in deze tijden. Er is niks meer van onszelf bij. De gesel heeft ons oude leven afgebroken, en ons nieuwe leven opgericht.

Velen hebben bloedangsten, angsten voor dood, lijden, vervolgingen en noem maar op, als ze aan het smalle pad en de enge poort denken, en zoeken daarom hun toevlucht op de brede weg, maar geliefden : God is goed en barmhartig. God's oordelen zijn rechtmatig en goed. Ze zijn niet ondermatig, niet overmatig, maar rechtmatig en waarachtig. Ze zijn uitnemend en geheel volmaakt, en zij zijn lof gegeven, stelde Calvijn in zijn 'leer der oordelen'. Zij verdienen lof. Zij zijn niet zomaar bot en bruut, maar teder en bezonnen, gericht, en de mens kan dat inderdaad niet overzien, en zijn vlees begrijpt het verkeerd. God's wegen zijn ondoorgrondelijk, en wie zijn wij om God te berechten en te veroordelen ? Weten wij het beter dan God ?

Maar ik zal u een geheimenis vertellen, geliefde broeder of zuster, want het Woord zegt in Beloch 25 in de Jachtspsalm van Buli : 'Het is niet mijn pijn, maar mijn werk.' Wij zijn bovenal werkers des Heeren. Laten wij nooit afdwalen van het werk. Als wij lijden, laten wij dan lijden in en voor het werk des Heeren, en niet voor de wereld en de afgoden. Het is een psalm die strijdt tegen de leugens omtrend deze onderwerpen. Ook zegt de psalm in vers 10 : 'Het is geen strijd, maar werk.' Laten wij dus alleen strijden in en voor het werk des Heeren, en niet voor de wereld en haar afgoden. Wij doen gewoon onze plicht. Wij doen gewoon ons werk, en zijn daar op gericht, op de zalige bronnen des hemels waaruit wij voortkomen, waarvanuit wij gericht kunnen werken, en waar wij ook toe zullen terugkeren.

Het is geen lijden, broeder of zuster, het is werk. Het is geen strijden. Het is werk. Alleen in het werk des Heeren is het geheiligd. Wij mogen gaan zien wat het daadwerkelijk is, opdat wij de ziel niet al teveel verzwaren. Het werk des Heeren is bitter en zoet. Het gekrookte riet zal niet verbroken worden. Denk aan een moeder die haar kind beschermt en geneest. Ja, de striemen zijn nodig, om het kind te waarschuwen, maar het lijden zal zich altijd verzoeten in het werk des Heeren. De Heere is zachtmoedig. Het juk des hemels is zacht, en haar last is licht. Komt allen die vermoeid en belast zijn. (Mattheus 11:28-30) Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen heeft God bereid voor hen die de Heere liefhebben.

HOOFDSTUK 27. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 3

Er is maar één ‘ik’, één zelf, wat van belang is en wat bestaat en zal bestaan, en ook altijd heeft bestaan, voortkomende vanuit het niet-ik, het niet-zijn, het niet-bestaan, oftewel vanuit de zelfverloochening, en dat is het bestaan van het hogere zelf van God, waar ook Galaten 2:20 op wijst, namelijk dat wij met Christus, oftewel chasma, de baarmoeder in de worteltekst, gekruisigd zijn, en toch leven wij, maar dit is niet onze ik, maar Christus, oftewel chasma, de baarmoeder, leeft in ons. Het eigen ik is namelijk levens en levensgevaarlijk.

God de moeder leeft in ons, en wij leven als door een spiegel, in een wildernis vol spiegels, waarin wij nog steeds verdwaald zijn, want wij kennen het hogere zelf van God niet of nauwelijks. Daartoe moeten wij nog ontwaken. Dan spreek ik even voor de mensheid in zijn algemeen. De mens is nog heel laag in het evolutie plan, staat nog in zijn kinderschoenen, en dat zien we ook om ons heen. Religie is de grote boosdoener, en wel in de zin dat ieder zijn eigen afgod heeft, en daar strijden ze voor, ook tegen elkaar, en zo ontstaan grote oorlogen waar gewoonlijks kinderen in worden opgeofferd. De hoge bazen, de oude mannen, zitten lekker hoog en droog, en laten hun kinderen het met elkaar uitvechten.

Karl Barth zei dat we niet hoefden te twijfelen aan het bestaan van God, maar wel aan het bestaan van mensen. Bestaat de mens wel, of zijn dit slechts spiegelingen ? Er is het verschil tussen het gekende zelf van God en het vreemde zelf van God, als een hemelse gespletenheid eigenlijk. Die gespletenheid is er in ieder mens, niemand uitgezonderd.

De man is een onderdeel van de moeder, het luisterende deel, het deel wat bekend is, terwijl de vrouw het ongekende is, het vreemde. De bruid is donker en de bruidegom is blank in het Hooglied. Het zijn slechts beelden. De bruidegom moet de staat van gevallenheid, ellende en oordeel onder ogen komen, de duisternis, waarvan zijn donkere bruid een beeld is, van die ontwaking, dus niet in de zin dat zij zelf slecht is, maar zij laat het zien, en onderwijst hem hierin, en leert hem de nederigheid.

Jezus wees in het evangelie op de bekering, de gehoorzaamheid en het sterven van het zaad. Alleen in die kracht kunnen wij werken. Dat is precies waar de baarmoeder voor staat, de chasma. De predikant F. Bakker stelde in zijn boekje ‘Facets of Prayer’ dat zij die een ware nood hebben niet weglopen van het zijn aan de voeten van Jezus, maar dat ze daar liever zouden willen sterven. Hij stelt hoe erg het is als God dan stil blijft, of dat God dan over rechtvaardigheid spreekt in plaats van genade, en dat we dan een ‘nee’ te horen krijgen, dat God niks voor ons kan doen. Ons vlees moet namelijk sterven aan de voeten van Jezus, aan de voeten van Moeder God, net zoals Ruth in slaap viel aan de voeten van Boaz. F. Bakker stelt dan dat we in onszelf geen rechten hebben, maar dat alleen God rechten heeft.

Nu sprak Calvijn in zijn commentaar op 1 Timotheüs dat velen liever lof geven aan het menselijke verstand, de welsprekendheid en de menselijke wetenschap in plaats van lof geven aan de waarachtige, goede en rechtmatige oordelen van God. Daarom is er ook zijn ‘lof der oordelen’ leer.

Onze catechismus wijst erop in inzetting 57 hoe belangrijk het is om de grootte te kennen van God's oordeel. Ook moeten we de grootte kennen van de zonde en de ellende, en de doodstaat waarin de mens zich verkeerd, anders komen we onherroepelijk terecht in de verstrikkingen van Laodicea. En we zien om ons heen wel dat de leer van hypergenade gewoon niet werkt, maar dat we van God te horen krijgen als we om genade smeken : 'Mijn oordeel zij u genoeg.' Onder het oordeel des Heeren worden wij getuchtigd en opgevoed, op de juiste paden geleid, en daarom is dit oordeel lof gegeven en verdiend het lof. Het oordeel is niet ondermatig of bovenmatig. God is een goede God die zijn kinderen beschermt, en wiens werken wonderbaar zijn, boven alle verwachting.

Aardse mensen zijn sadistisch, bitter en letterlijk, terwijl het koninkrijk des Heeren, en ook de oordelen des Heeren geestelijk zijn. Het is de mens geweest die het heeft doorgevoerd in het vleselijke. De wegen des Heeren en de diepten des Heeren in het oordeel zijn ondoorgrondelijk. Door het vlees, ook door het religieuze vlees, wordt de mens altijd weer op het verkeerde been gezet. De mens wil nog graag gezien worden, en praat daarom met de massa mee, ook voor de markt. Wie durft vandaag de dag nog de kudde te verlaten om op zoek te gaan naar het verloren schaap of het verloren varken ? Dan moet je gaan daar waar alleen arenden durven te komen. Zij die denken jou te bezitten zullen je dan terug proberen te roepen als een hond. Maar je bent hun hondje niet. Dat zijn allemaal de instellingen van het vlees, en dat zal vallen, als wij maar blijven volharden op het smalle pad tot in de verloren dieptes van de wildernis. Dat is niet zomaar het pad van het volk Israel, maar het pad van Ismael die ieder mens als zijn vijand had, als beeld van het toetsen in de Vreze des Heeren. Ismael vreesde de mens niet, maar alleen de Heere, en bouwde zo met zijn vader in de dieptes van de verloren wildernis het gebedsoord, in het land Rebekkah, zoals we kunnen lezen in de nieuwe bijbel. Dat is het waarlijke komen tot het hemelse vreemde (Odenlech 14:20).

Als we al die aardse koninkrijken om ons heen zien en beseffen dat we als mens in ballingschap leven, dan mogen we volgens Calvijn met één ding tevreden te zijn, en dat is een dienstknecht des Heeren te zijn. Zo onderwees Paulus Timotheüs. De rest moeten we op de koop toenemen. Het hoort bij het werk des Heeren. Het is niet lijden, maar werk. Het is niet strijden, maar werk. (Beloch 25)

Wij moeten net als God herders zijn op zoek naar de verloren schapen, wat een diepe betekenis heeft, want dit is ook een studie opdracht om tot de hogere hemelse context te gaan, tot de missing links. Telkens ontbreken er dingen in de kerken, waar ze vervolgens hun marktjes en koninkrijkjes omheen bouwen, dus moeten we verder trekken. Wij zijn vreemden die van station tot station gaan. Wij horen hier niet. Wij zijn niet van deze wereld. Geliefden, het zijn allemaal maar tijdelijke plaatsen waar we dingen van kunnen leren, en dan moeten we verder trekken, dieper de wildernis in, op zoek naar de verloren, vergeten, onontdekte gebieden, ook de wilde stammen waar de buitenwereld nog nooit contact mee heeft gehad.

In het werk des Heeren gaat het erom dat wij niets anders behoren te zoeken dan een goede werker te zijn, een goede dienstknecht des Heeren, stelt Calvijn. Laten we eerlijk zijn, en niet het doel missen door mensenverering of zelf vereerd willen worden. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt, wanneer een ieder u vereerd. Waar is het offensief ? Wij dienen net als de Heere een steen des aanstoots te zijn, omdat wij de waarheid prediken, en niet op de stoel van Eli gaan zitten om de lof van het volk te ontvangen. Zij die op de stoel van Eli zitten en hun kinderen niet tuchtigen en

hun kinderen naar de mond praten, die hebben hun loon al. Die worden volop vereerd door het grote volk. Ze hebben misschien grote wijsheid gebracht, maar een stuk van de tucht en het oordeel weggelaten, en daarom zit er een lek in het schip en moet de mens verder. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Veelal werden zij zo groot door de markt. Het verkoopt goed en zo is het simonie, tovenarij. Het volk is betoverd. Ze zwelgen en vleien met de grote namen. Och, rent toch tot de wildernis om naar de verloren schapen te gaan zol.ang gij nog kunt. Laat u niet op een voetstuk zetten. Ren voor uw leven. Neem niet de kronen en tronen aan van de stad, want zij zullen u gevangen zetten, en u tot een slaaf van hun mammon maken en tot hun mores (Zeeën 1:51). Hun spieren zijn volgepompt met uitwerpselen om vrouw en kind te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras (Zeeën 1:50). Zijn we dan het gevaar van de nephilim vergeten ? Dit geheimenis van Genesis 6 is nog steeds onder de mensen. Wij leven weer in de dagen van Noach. Men eet, drinkt en huwt, en stoort zich nergens aan. Men is Laodiceaans. Keer toch terug tot de lof der zondvloed die nodig is, de lof van het oordeel (inzetting 1 van de nieuwe bijbel catechismus).

Calvijn stelt dat het geluk voor de vleselijken is gelegen in twee dingen : eer en gemak, maar dat voor Paulus om twee tegengestelden gaat, namelijk arbeid en oneer. Oneer bevestigt de arbeid des Heeren. Hij verstaat hieronder allerlei ongerief en zwarigheid : armoede, kou, naaktheid honger, ballingschap, berovingen, gevangenissen, slagen en andere vervolgingen. Alhoewel dit ellendig is als wij voor de gerechtigheid lijden, is dit ook een bron van vreugde, wat de dialectiek van het lijden voor de Heere is. In de verdrukkingen hebben wij hoop op de levende God, stelt Calvijn. Alle dingen zijn zo tot gewin gerekend.

We gaan door verdrukkingen heen opdat het zaad wat we in goede aarde hebben gezaaid zal sterven. Zo zullen wij een oogst hebben. Daarom moeten wij leren volharden. Wij moeten leren in de duisternis te wandelen zonder licht (Jesaja 50:10).

Er wordt een laffe, snelle christologie gepredikt die om Getsemané heengaat, er met een leien dakje vanaf komt. We noemen dit ook wel sneltrein-christologie of sneltrein-theologie.

In Getsemané moeten wij ons aan het lijden des Heeren ontdekken, die benauwd was ten dode, die vreesde ten dode, die bedroefd was ten dode, en die verlamming werkte door totdat hij niet meer sprak. De verbrokenheid moet doorwerken tot hemelse stomheid, opdat ons vlees niet meer zal spreken. Als we om ons heen kijken, ook onder de religieuzen, dan zien we hoe zij nog verdeeld zijn onder elkaar en dan mogen we beseffen dat deze verbrokenheid niet diep genoeg is doorgewerkt, dat men nog in sneltrein-christologie zit en langs de Heere en langs elkaar zijn heengeraasd. Dan moeten wij terugkeren tot Getsemané en het allemaal nog eens overdoen, als gekrookt riet. Dat was de beweging van de predikant Smytegelt (1665-1739) van wiens predikingen in 1744 het boek ‘Het gekrookte riet’ verscheen, waar de beweging van gekrookte riet-predikanten binnen de hervormde kerk in de tachtiger jaren zich op baseerde. Men moest terug naar de basis. Oh, hoe belangrijk dit is ook vandaag de dag.

Om het zaad te laten sterven moeten wij dieper de aarde in, dieper de verborgenheid in, voor een verborgen omgang des Heeren, niet voor het oog van de mensen, niet voor eer en aanzien, niet voor de verkoop, want dan zouden wij ons loon al hebben, en dit is aards loon. De kerk is door en door Laodiceaans geworden. Ook Getsemané wordt verkocht, en het is een heel kortaf en selectief Getsemané geworden. Men gaat gewoon op het gouden stokje zitten in het gouden kooitje, als een

vogeltje, en dan denkt men dat het klaar is, maar het is niet klaar. Men spreekt snel afrondend met de hete aardappel in de keel. Er is een grote, zeer grote nood in religieus Nederland. Het is een rovershol geworden, een hoerenhol. Het volk is bedrogen voor een markt. Het volk wordt onder zware betovering gehouden. De heksen en geesten gaan rond in religieuze gewaden.

We moeten terug tot de benauwdheid des Heeren die we hebben achtergelaten in de hof van Getsemané. Wij komen niet tot het paradijs dan door de dieptes van de hof van Getsemané. Getsemané is het voorportaal, en het paradijs ligt in de dieptes van Golgotha. Nog steeds is dit Getsemané. Golgotha is het diepere Getsemané waar het vlees uiteindelijk afsterft. Wij moeten toetsen ten dode toe, en hierin verlamd zijn om maar iets voortijdig te zeggen of te doen. Het moet komen vanuit het gestorven zaad. We moeten te benauwd en verlamd zijn, te gammel, te fragiel, om nog de werken van het vlees te doen. Dat is het lijden des Heeren in de hof van Getsemané. Ook Paulus werd hiermee geslagen bij Damascus, en ook Jakob werd hiermee geslagen op Pniël. Wij komen niet zomaar tot de witte keursteen. Het is de vreze des Heeren ten dodens toe, om alles te toetsen. Zo kan het goede uiteindelijk behouden worden.

Ook Job en Jeremia kenden dit pad, en ook de psalmendichter. Ook Adam kende dit pad, en ook Ismael en Ezau. Maar vandaag de dag zijn deze paden dichtgegooid met cement en asfalt. Men heeft er een hoererende kerk op gebouwd. Daarom moeten wij terug de dieptes in. Wij moeten de kerkgeschiedenis onder ogen komen en zien wat er gebeurd is. Zo mogen wij tot innerlijke en diepe verbrokenheid komen, ten dodens toe. Wij moeten niet ergens halverwege stoppen om weer onze vleselijke werken op te pakken, onze vleselijke gereedschappen en werktuigen. Neen. Wij moeten wederkeren tot de bron en daar volkomen afsterven aan onszelf. De heilige schaamte moet wederkeren, als sleutel om uit Laodicea te komen. Laodicea is een zinkend schip.

Geliefde lezer, als u er toe komt ‘Jezus aan te nemen,’ dan gaat dit niet om het afgodsbeeld van Jezus in de stad, maar om Getsemané aan te nemen, wat helemaal doorloopt tot het voortijdse Getsemané. Laat u niet bedriegen door de afgoden van de sneltrein-christologie, door de snelle auto’s, want daar pronkt men mee in Laodicea. Die zetten ze graag voor hun tuintjes neer. Heb uw huis en tuin in de dieptes van Getsemané, en ga dan dieper, want Jezus had geen steen om zijn hoofd ten ruste te leggen.

Er is geen leervrijheid in Laodicea. Ze zijn bang dat hun producten ontwaken tot de waarheid en de benen nemen. Daarom moet een man zijn ouders verlaten om zijn vrouw aan te hangen. Die vrouw is het werk des Heeren.

In het jaar 1906 ontstond de Gereformeerde Bond binnen de hervormde kerk, als de hervormd-gereformeerden. In 1909 werd het blad ‘De Waarheidsvriend’ uitgegeven, waarvan M. van Grieken destijds de hoofdredacteur was. In nr. 2 van 1909 werd gesteld dat ouderdom het boze hart niet geneest, maar dat het in smartelijk licht de diepe en gehele verdorvenheid van het menselijk hart vertoont. En dat is waar. Er is een ouderdomscultus gaande in het bourgondische leven, onder de hedonisten, ook de religieuze hedonisten, die de ouderdom vieren en verafgoden. Verjaardagen worden volop gevierd en er wordt naar uitgekeken, alsof dat een graadmeter is voor het geloof. Jeremia vervloekte zijn geboortedag en de baarmoeder die hem voortbracht. Hij vervloekte ook de man die zijn vader de blijde boodschap bracht (Jeremia 20:14-15, Ewa 47:13).

Jeremia had willen sterven in de baarmoeder (Jeremia 20:17-18). Hij wilde dieper de dood in, dieper Golgotha in, opdat hij niet in het vlees zou leven, onderhevig aan vleselijke bloedlijnen. Hij was in gevecht met de moeder aller vleselijkheden, en daarom kwam hij tot Getsemané. Hij voelde zich verraden door het leven.

Benut de tijd van uw jeugd goed. Wordt niet voortijdig oud. Wees vruchtbaar in het werk des Heeren. Werk zolang het dag is, want als het nacht is kan niemand werken. Begraaf uw talenten niet. De ouderdoms-afgoderij is een gevaarlijke drugs van de sneltrein-christologie. Kom tot de Heere als een kind, en worstel zoals Jakob op Pniël. Geef je niet zomaar over aan dingen die oud klinken. Alles moet getoetst worden. Velen hebben een ouderdoms-fetisch die hun geestelijk leven in de weg staat. Het is van het vlees en sleept je naar de dood. Vecht daarom voor je leven. Weiger net als Jeremia op te groeien in het vlees. Zoek de dood van het zaad in de baarmoeder. Ga terug naar waar je stappen hebt overgeslagen, waar je vlees niet diep genoeg is afgestorven. Wordt hervormd door de vernieuwing van je denken.

Wij moeten de grootte van het vlees, van zonde en ellende, onder ogen komen, en het zien te ontvluchten, op het Jeremiaanse pad. Wij moeten de noodzaak van het sterven in de baarmoeder onder ogen komen, en ons er naar uitstrekken. De bloedbanden van het vlees knellen en benauwen, want het wil niet loslaten, en het is wellustig in al zijn wegen, dus daarom hebben we die dood aan het voorgeslachtelijke vlees zo hard nodig. Hevig pronkt zij en betuttelt zij. Jezus sprak : Laat de doden de doden begraven. Hij had een heel ander beeld van wat familie is en familie leven. Dat was iets hemels, niet van deze aarde. Wij hebben hier op deze aarde niets te zoeken. Wij moeten boven zijn.

Soms moet je tegen de ouderlijke geesten zeggen : ‘Ik ben je hondje niet,’ en soms is het maar beter om te zwijgen. Het kan een hele benauwende strijd zijn als je als bezit wordt gezien, als een monument, en als voetveeg. Vaak ben je in de aardse families niets dan aas, en wordt je als kind aan het front gezet, als levend schild om de familie elite te beschermen. Zo ben je dat ook als burger : De oude mannen voeren oorlog, en de kinderen moeten er voor sterven. Het zijn allemaal gevolgen van de ouderdoms-cultussen. De trots en hoogmoed, de eigengerechtigheid ook, is dan tot een hoogtepunt gekomen, en dan roept Jeremia zijn vervloekingen weer uit.

Geef niet toe aan het vlees. Ga het gehele pad van Getsemané. Wees geen slapende discipel. Laodicea slaapt en geeuwt.

Wij willen tot Bethlehem gaan, tot nieuwe geboorte, ver weg van de stad, want daar was toch geen plaats voor ons. We zijn diep in de wildernis, diep in Getsemané, voor die nieuwe geboorte. Die komt samen met een nieuw afsterven, in Golgotha. Bethlehem staat niet los van Golgotha, en ook niet los van Getsemané. Er is geen nieuwe geboorte zonder Getsemané en Golgotha.

Stel je voor dat Jozef en Maria niet arm naar de wereld zouden zijn geweest, en dat ze aangenomen waren in de stad, in de herberg. Dan was die nieuwe geboorte er nooit gekomen. Neen. Ze moesten buiten de stad zijn. Laten we daarom het nut van de verworpenheid zien, het nut van Golgotha en Getsemané, om zo tot de Bethlehemse wildernissen te komen, bij de verloren schapen en varkens. Nr. 4 van de Waarheidsvriend van 1909 noemt het een plaats van verachting, en dat we dieper moeten graven om het rechte antwoord te vinden.

Die geboorte vindt alleen plaats in de diepere exegese van Getsemané. Bethlehem ligt in de diepte van Getsemané, waar na Golgotha het zaad is gestorven, en wortel schiet. Dan ineens is de spruit er.

De Waarheidsvriend stelde dat voor valse christussen wel plaats in de stad en in de herberg zou zijn geweest, en in het paleis van Herodus. De Waarheidsvriend stelde dat hen van de stal zouden zeggen dat ze niet waardig waren dat Jezus onder hun dak zou komen, want ze herbergen alleen dieren. Het zou geen plaats zijn voor de Zoon van God. Zo kunnen arme bekommerden en verslagenen van ziel het niet geloven dat de Heere intrek in hen neemt. Toch is dit de voorwaarde des Heeren dat de Heere intrek neemt in hen die gelijk zijn aan de onwaardige stal.

M. van Grieken stelt in de Waarheidsvriend van 1910, nr. 6, dat het hele leven van God's kind in het teken staat van strijd, lijden en smart, maar dat het eind van de historie ten slotten victorie is.

Als we het traject van de rieters-beweging in de tachtiger jaren willen bestuderen dan zijn hierbij de dagboekjes van 'Verzamelde aren' van de gekrookte riet-predikanten binnen de hervormde kerk onmisbaar. Deze verschenen vanaf 1985.

Het eerste dagboek uit 1985 begint al direct met de uittocht en de dood van Mozes. De riet-predikant Tj. de Jong verklaart de dood van Mozes als de dood van de wet. We kunnen er namelijk niet zomaar doorheen, door de doods-Jordaan, door de wet. Tj. de Jong merkte op dat toen Jozua kwam. Hier mogen we bij stellen dat Jozua in het Grieks Iesous is, in de Septuagint, oftewel Jezus, en ook een typologisch beeld was van Jezus. Ook mogen we hierbij opmerken dat Yeshua in het Hebreeuws het sterven van het zaad is, gewoon als woord, wat dus op een principe duidt, en niet zomaar op een naam of een persoon. Tj. de Jong wijst dan op de meerdere Jozua, wijzende op Lucas 2.

Nu, de lagere wet moest afsterven, de wet van de vleselijke werken, de wet naar de dode letter, en zo moeten wij komen tot de hogere wet. Daarom moest Mozes sterven en Jozua opstaan om het volk verder te leiden. De wet op zich is niks, want eerst moet het zaad sterven, zodat de wet tot leven wordt gebracht en in de juiste richting, in de juiste verhouding. De wet moet gaan bloeien. We kunnen dus geenszins stellen dat de wet heeft afgedaan, maar het moet stromen vanuit de hemel. Daartoe kwam de meerdere Jozua om daar op te wijzen. Zo is daar in het donker ineens een doorgang, waar Tj. de Jong over sprak.

Tj. de Jong stelt vervolgens dat er veel ijdel roemen is in dit verbond, maar dat de mens dan terug mag vallen op God. We mogen stellen dat het tijd en moeite kost in het leerproces om leren richting te houden en niet terecht te komen in de valstrikken in de uittocht. Hij stelt dat er een heilige harmonie is tussen het doen van de wet en het sterven aan de wet. Hij stelt dat er een hemels pad van de hogere wet voor ons ligt wat bewandeld kan worden door liefde en dankbaarheid. In die zin, stelt hij, is er een verschil tussen wettisch zijn en wettelijk, daarbij wijzende op psalm 119. Oh, hoe belangrijk dit is, want in het enthousiasme van de hypergenade wordt al snel de wet totaal overboord gegooid alsof we ons daar niet meer aan hoeven te houden. Zo wordt deze lagere en valse genade de mens tot een strik. Dan is de mens zo vrijgemaakt dat hij hyperliberaal is geworden, en zo zijn de banden tussen hemel en mens gebroken door het vlees. De riet-predikant stelde toen dat de ware vrucht van het geestelijk leven het liefhebben van de hemelse wet is.

Laten wij ons onderwerpen aan wat de gekrookte rietvaderen predikten in de tachtiger jaren, en wat Smytegelt predikte in de jaren 1700 over het gekrookte riet. Laten wij onze geestelijke rietvaderen en rietmoeders eren opdat onze dagen verlengd, oftewel verdiept, worden. Zo zal de uittocht zich volbrengen en zullen wij opgaan tot het beloofde land.

HOOFDSTUK 28. CALVIJN EN TIMOTHEUS - 4

Calvijn stelt in zijn commentaar op 1 Timotheüs 5 dat dartele tongen bedwongen moeten worden met soberheid. Hij wijst erop dat een gebrek aan overdenking tot lichtvaardig vooroordeel leidt. Er moet gebeden worden om het leren van gematigdheid, opdat het geen vleselijke gematigdheid zal zijn.

Laten wij oppassen met oeverloos lofprijzen, zoals veel in de vrije gemeentes gebeurt, die zo vrij zijn dat het zelfs vrijheid geeft aan het vlees. Laten we oppassen en maat houden met enige vorm van lofprijs, want het mag niet de studie des Heeren tegenhouden. Ook moeten we ervoor zorgen dat we niet afdwalen tot vleselijke studie, en daarom moeten we ons op boven richten, maar laten we beseffen dat de Heere kennis is, en dat het zaad moet sterven, twee dingen die Jezus predikte. Teveel lofprijzen kan ook ruimte geven aan het vlees. De ware lofprijs is de gehoorzaamheid in het werk des Heeren. Het vele zingen kan het heilige geestelijke doven, wat men ook leerde in het methodisme. Het heeft allemaal te maken met het in bedwang houden van de tong. Er moet eerst diepgaande zondologie en demonologie plaatsvinden. Men moet zich niet overgeven aan lichtzinnige liederlijkheid. Men moet leren als Maria aan de voeten van de Heere te zitten, en niet zomaar rond te rennen als een zingende, lofprijzende Martha. Velen vinden Maria te saai. Het vlot niet, en verkoopt niet goed. Maar in de ogen des Heeren had Maria het beste deel gekozen.

Daarom roept Calvijn met Paulus op tot soberheid en de verachting van de rijkdom.

Er is laag, vleselijk geloof, dat blind is, en het hogere geloof. Een mens kan teveel kennen, dat door zijn kennis er geen ruimte meer is voor de vreemde kennis des Heeren. Dat teveel kennen is dan aardse, vleselijke kennis, die het heilige geestelijke en de werkingen van het hemelse woord tegenhoudt.

Men moet zich niet zomaar aan het heilige geestelijke wagen, maar aan de pneumatologie. Er zijn namelijk veel dwaalwegen in het geestelijke, als de wetenschap van het geestelijke ontbreekt.

Er waren verschillende bewegingen binnen de hervormde kerk die de mens terug wilde laten gaan naar bepaalde oude, verloren instellingen. In de jaren 1980 was dat de beweging van het gekrookte

riet. In 1906 werd de gereformeerde bond opgericht. In de jaren 1810 ontstond het reveil. Ze vonden dat de hervormde kerk te liberaal en vrijzinnig was geworden. Er moest nog veel veranderen. De kerk moest zowel terug als verder. Beide bewegingen waren belangrijk, maar de hervormde koningskerk op zich werd voor velen te benauwend, want er was maar weinig godsdienstvrijheid en leervrijheid. Daarom ontstonden er zowel bewegingen binnen als buiten de hervormde kerk.

Da Costa was van het reveil. In 1825 stelde hij : ‘Oh, Nederland, gij zult eens weer het Israel van het Westen worden. God zal uw kerk met licht omgorden, uw koningen met David’s eer.’

Da Costa stelde dat de mens moest heersen over de lagere schepping, wijzende op Genesis. We kunnen stellen dat er allerlei lagen zijn van schepping, en dat de laagste schepping die van het vlees is, die de mens nog moet overwinnen. Voor de overwinnaars is de witte keursteen weggelegd, het verborgen Woord des Heeren, het hemelse manna.

Ik had een droom over Da Costa, en hij sprak dat er een half paradijs was, en dat de rest oorlog was. Hij sprak over het halve paradijs als een studie-oord. Er was een grote oorlog. Ik zag een andere predikant die gekweld werd tot het uiterste door demonen. Da Costa probeerde de mensen te leiden tot de hemelse woningen. Het Reveil moest verder uitgewerkt worden. Da Costa streed met de oude en nieuwe bijbel in zijn hand. Hij probeerde de mens los te kappen van de knellende Kuyper banden. Kuyper kwam ook uit het reveil, en maakte zijn eigen beweging, en die stond al snel bekend als neigend tot wereldsgezinde overgenade, wat in principe ook de sneltrein-christologie was. Daar streed Da Costa tegen in mijn droom. Hij riep de mens terug. De mens moest weer komen tot de goddelijke dwaasheid. De mens was te wijs geworden in Laodicea, in eergierigheid, wat gewoon vleselijke, verkeerd afgestemde wijsheid is. Ik zag hoe hij een ontsnapping organiseerde uit de Kuyper kerk. Het was een diepere tunnel terug tot de wildernis.

In zijn eerste deel van de serie ‘Bijbellezingen’ uit 1864 stelde Da Costa dat God de bruid van Adam uit zijn binnenste nam, en toen buiten hem werd gesteld om vervolgens tot hem geleid te worden. Isch is de man, en Ischa is de mannin, stelde hij.

Nu, daar kunnen we diep over nadenken. Uit het binnenste van de mens, van de kerk, werd zij genomen, kwam zij opzetten (het reveil, 1810). Vervolgens werd zij buiten hem gesteld (de afscheiding, 1834 Nederland, 1831 Zwitserland), en toen werd zij tot hem teruggeleid (de nieuwe bijbel, 1970 (ontstaan), 2024 (uitgave).

Da Costa stelde dat man en vrouw naakt waren in het paradijs als een beeld van onschuld, niet van onwetendheid, maar alleen in een onwetendheid van het kwaad, en daarom moet de mens vandaag de dag heilig worden door de kennis van goed en kwaad te bezitten, als de weg tot het geloof, want we kunnen niet geloven wat we niet kennen. De kennis is dus de sleutel tot het geloof in de theologie van Da Costa, en zeker ook de kennis van het kwaad, oftewel de zondologie en de demonologie. Laten we hierbij in de gaten houden dat er in de demonologie altijd projectie-gevaar ligt. Er moet balans blijven tussen zondologie en demonologie. De grootste vijand is het eigen vlees van de mens, zoals Smytegeld stelde dat de zonde een gruwelijker beest was dan de duivel en de hel.

Da Costa stelde dat alles beproefd moest worden. Het zou niet zonder strijd, bidden en vasten gaan. De mens moest verzocht worden. Zonder strijd geen overwinning. No pain, no gain. Wij moeten dus wel asceten zijn, en het niet proberen te ontlopen.

De manier waarop de duivel de mens probeert te verleiden, stelt Da Costa, is door schoonheid en halve waarheden. De duivel werkt dus met aas. De leugen komt altijd met een gedeelte waarheid om doorgang te vinden. Daarom is de demonologie ook zo belangrijk, de kennis van het kwaad. Deze kennis, samen met de kennis van het goede, is de sleutel tot het geloof, stelt Da Costa. Zonder deze kennis is dus het geloof al snel vals.

Zo is er, stelt Da Costa, een verboden spijs, maar ook een geboden spijs, namelijk het hemelse brood. Dat is het levende brood wat uit de hemel neerdaalt, het verborgen manna, van de boom des levens. Dat is een boom die eeuwig doet leven.

Adam was gehoorzaam geweest tot de vrouw die God hem had gegeven en die hem van de vrucht van de verboden boom had gegeven. Dat was het probleem van Adam : zijn gehoorzaamheid, stelde Da Costa. We moeten een hemelse ongehoorzaamheid hebben om niet met de anderen mee te zondigen. De mensen mogen als ze gezondigd hebben ook de schuld niet afschuiven.

De gekruisigde is het zaad van de vrouw, stelt Da Costa, en de gekruisigde overwon de machten van het kwaad niet door geweld, maar door zijn lijden en zwakheid, door zijn doorboorde voeten aan de kruispaal. Er is alleen overwinning door overwonnen te zijn, stelt Da Costa. Wij moeten het lijden wat God ons geeft lijden tot het einde toe. Alleen zo is er bevrijding, stelt Da Costa.

In de reveil vinden we de kroonjuwelen van de hervormde kerk. Vanwege dat dit hemelse prisma’s zijn en een breed spectrum geven, als in een pyramide vorm verklaart het de vele verschillende karakters binnen de hervormde kerk in de reveil beweging, de gereformeerde bond, en de gekrookte riet beweging.

Da Costa stelde dat wij wedergeboren dienen te worden in het zaad van de mannin. Da Costa noemde haar de moeder van alle levenden, van allen die zalig zouden worden. Ook in de nieuwe bijbel wordt dit onderscheid getoond tussen de lagere Eva en de hogere Eva. Uiteindelijk is Ischa de vrouw ook weer verbonden aan Isa, Jezus in het Arabisch. Er is niet zomaar zoonschap. Het Arabisch doet daar heel moeilijk over, zoals ook de nieuwe bijbel. De weg moet de weg kennen tot het zoonschap, niet door de sneltrein-theologie. De mensheid is door gebrekkige theologie gekomen tot vals zoonschap. Die banden moeten weer afgebroken worden, en daarom zijn de hervormde kroonjuwelen ook als prisma’s die alle lichtstralen afbreken om zo de duisternis te laten zien, de donkere bruid. Da Costa stelt dat alles in de oude bijbel verbonden is aan Golgotha.

Calvijn stelt in zijn commentaar op 2 Timotheüs dat God de mens inleidt tot het hemelse koninkrijk zowel door leven als door dood. Wij moeten hierin de strijd die we te voeren hebben vervullen om zo de victorie te behalen, stelt Calvijn. Wij moeten geen Demas zijn die een vroom kamper des Heeren was en daarna van de Heere afviel. Calvijn stelde dat de hele wereld schuimde van het kwaad tegenover hen die volharden in hun strijd tegen het kwaad. Wij moeten volharden en hierin liever honderd keer sterven dan ons te besmetten met enige van de boze werken, stelt hij.

Na de bespreking van Heva (Hebreeuws voor Eva) bespreekt Da Costa Rebekkah en wijst daarbij op Genesis 24:60 : ‘En zij zegenden Rebecka en zeiden tot haar : O, onze zuster, word gij tot duizende miljoenen, en uw zaad bezitte de poort zijner haters.’ Zo werd Rebekkah tot Izaak geleid, als de donkere bruid, als de vrouw van wie het zaad de vijand zou verslaan. We zien dat dit zaad van Eva ging tot Rebekka. Izaak had haar meegenomen naar de tent van Sara en nam Rebekka als zijn vrouw, om zo over de dood van zijn moeder heen te komen. Da Costa stelde dat het een volkomen huwelijk was in geloof en liefde, en dat het al vanaf het begin in de vreze des Heeren tot stand was gebracht.

Da Costa stelde dat zo diep Izaak hij zich bedroefde over de dood van zijn moeder, zo innig lief had hij Rebekka.

Diep in de reveil vinden we de Jakobsladder, de hervormde prisma van al die verschillende karakters in de hervormde bewegingen die als engelen heen en weer gaan tussen hemel en aarde. Het is te vinden in de geschriften van Da Costa. Da Costa stelde dat Jakob de hemelse ladder nooit meer kon vergeten, dat het altijd bij hem was.

Er was een strijd in die dagen tussen de Dacostianen (reveil) en de Kantianen (idealisme, verlichting), als op een schaakbord, maar in wezen zijn het twee zijden van dezelfde medaille en vullen ze elkaar aan, corrigeren ze elkaar. De Kantiaanse geschriften zijn een beeld van de witte keursteen, want Kant stelde dat de mensen niet zomaar de objecten om zich heen voor waarheid moesten aannemen, want er klopte iets niet met het waarnemingsvermogen van de mens. Er moest eerst een zekere afstand komen, en het moest getoetst worden, en er moesten tussenstappen komen, als de ladder van Jakob. Da Costa stelde dat op een Bethel altijd een Pniël volgt.

Dit is zeker geen steriel keurproces. Da Costa wees op Hosea 12 waarin staat dat Jakob de engel Jehova door wening en smeking overmocht, door een hoge mate van droefheid van de ziel. Wij moeten doorworstelen totdat de dageraad opkomt. Da Costa stelde dat Jakob niet opgaf in zijn worsteling met God, en dat de geweldigen het koninkrijk der hemelen met geweld nemen. De nieuwe bijbel verbindt die hemelse geweldadigheid met Ismael, als een toetsende, metaforische gewelddadigheid in de geestelijke oorlog. (Odenlech 18:40)

We moeten door en door toetsen, en ook het toetsen toetsen. Calvijn stelde dat de duivel met vele middelen bewapend is, dus wij mogen niet traag zijn.

Da Costa stelde dat we kruipend en armoedig doorgang zouden vinden in Pniël, niet koninklijk moedig.

Wij komen niet zomaar tot de witte keursteen. We moeten de wachter van de witte keursteen verslaan, een vuurspuwende slang, en voordat we daar komen hebben we met een heleboel vuurspuwende slangen te maken die allemaal meekwamen met de reveil. Da Costa sprak dat we door vele verdrukkingen het koninkrijk van God moeten ingaan.

Ik had een droom dat ik in een wijk van het gekrookte riet was, omgeven door een riviertje, en er was ook een meer dichtbij waar watersport werd bedreven. En ik hield zoveel van het water, want het beeldde de tranen des Heeren uit, die ook door ons mogen stromen om ons zuiver te houden.

Daarvoor zijn tranen, om ons oog zuiver te houden, opdat we zuiver leven naar het Woord en de geboden bewaren. In het dagboek ‘Verzamelde Aren’ deel 1 uit 1985 wijst de rietpredikant H. Zweistra op 2 Johannes : 6 : ‘En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden.’ Hij noemt het een vrucht van het heilige geestelijke in contrast met de liefde voor het zelf. Wij behoren het ik te haten, stelt hij. Dat is de ware liefde die de Waarheid bemint, stelt hij.

In de jaren 1600 kwam het boek ‘De Boom der Gierigheiheid in rijm’ uit. Het boek stelde dat God’s volk jacht maakten naar de vrucht van de boom der gierigheid, en dat de profeten daarover klaagden. De verboden boom is de boom van het vlees, het strijden tegen vlees en bloed, wat altijd de gemakkelijkste weg is, ook het eten van vlees.

Het boek stelt dan dat zij kaf als koren verkochten en de zaden vervalsten. Ze verdoven zich zo voor het geroep der armen. Het boek stelt dat gierigheid de wortel van al het kwaad is. Het zijn de vlees-kabouters. Mensen, pas er toch voor op. Laat je niet met die kabouters in.

In het boek ‘De leer der verkiezing en verwerping’ uit 1798 wordt gesteld dat de verkiezing in de oude bijbel gewoon betekent dat er verschillende rangen en gaven zijn, zoals ook in de schepping er verschillende rangen zijn, wat gewoon verschil is in openbaringen. Het boek noemt het woord ‘verkiezing’ als een zelfde soort woord als roeping, geformeerd, afgezonderd, bijzonder erfdeel etc. Het boek stelt dat de verkiezing gewoon betekent de roeping en afgezonderdheid van de kerk.

Het boek noemt Calvijn een groot man, maar Calvijn, stelt het boek, was ook feilbaar en heerszuchtig, die door zijn oppergezag alles in het leerstelsel van de hervormde kerk kon beslissen.

Het boek noemt Israel als uitverkorene omdat ze juist meer aandacht van God nodig hadden, omdat het het hardnekkigste volk is, en het ruwste in die tijd, dus moest God wel de meeste moeite van de opvoeding aan Israel besteden, stelt het boek. Het had dus niks te maken met dat Israel zaliger zou zijn in het hiernamaals, maar dat God de godsdienst daar wilde herstellen, en ook de christelijke godsdienst, want de uitverkorenheid van de christenen kunnen we hiermee vergelijken. De verwerping moeten wij dus niet opvatten in zomaar negatief verband, stelt het boek, maar het is meer taakverdeling. We kunnen de verwerping dus ook positief opvatten in de zin dat andere volkeren die speciale aandacht vanwege hun toestand niet zozeer nodig heeft. Het boek stelt dat de calvinistische opvattingen hierover te zwart-wit waren, te ongenuanceerd, en ook onbijbels omdat Mozes en de profeten het hier niet of nauwelijks over hadden. Het boek stelt dat de verkiezing losgekoppeld moet worden van eeuwige besluiten en de dag des oordeels, dat dat helemaal niets met elkaar heeft te maken.

Het boek noemt dan dat deze stukken voor de eenvoudige mensen te diepzinnig en onbegrijpelijk zijn, dus het boek stelt dat er eigenlijk ook geen godsdienstige openbaring waardoor allen geoordeeld zouden worden hier echt over zou spreken.

Het boek stelt dat de verkiezing maar tijdelijk is, niet eeuwig.

Het boek stelt dat de verkiezing over volkeren gaat, en niet persoonlijk is.

Het boek stelt terecht dat de calvinisten alles onvoorwaardelijk maken, dat God alles doet, en dat de mens een robot is. God is immers onweerstaanbaar in het calvinisme. Die zorgt zelf dat aan alle voorwaarden wordt voldaan. Het boek stelt dat God ons verkiest en dat we die verkiezing vast moeten maken. Dat is onze opdracht. We worden geroepen maar moeten deze roeping wel opvolgen, en waardig naar die roeping te wandelen. De onvoorwaardelijkheid van het calvinisme vinden we ook weer terug in de new age, maar dan net op een andere manier. Toch heeft het calvinisme waarde omdat Calvijn zichzelf regelmatig tegenspreekt. Hier spreekt de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek verder over. Zo kunnen we ook met het boek stellen dat de Dordtse leerregels een gewaande gereformeerde rechtzinnigheid is. Dat wil niet zeggen dat ze niet bruikbaar en kneedbaar zijn. Er zitten goede stukken tussen en minder goede stukken. We moeten het lagere Dordt achter ons laten en komen tot het hogere Dordt, en zo is dat ook met het calvinisme. Er is vleselijk en geestelijk calvinisme. Calvijn is te groot om zomaar weg te werpen. Maar het boek stelt terecht dat het gevaarlijk wordt waar men Calvijn als onfeilbaar gaat verafgoden. Dat is ook gebeurd, en dat gebeurd nog steeds. Dat hebben ze ook gedaan met de voor hen onschendbare Dordtse leerregels, stelt het boek.

Zo spreekt de Heere : ‘Ik provoceer. De Heere Jezus is een archetype, door onnozele mensen geheel uit het verband gerukt, en doorgegeven aan hun onnozele kinderen, die het groot maakten voor een markt. Te groot. Want het pretendeerde over Mij te heersen. Keer terug van uw afgodsbeelden. Bekeer u. Ben ik het niet die de ware betekenissen geef aan hen die Mij liefhebben ? Maar gij hebt een gruwel gebouwd. Bent u niet bereid om omwegen te maken, om hemelse verhalen te zien omtrend de objecten die gij kortaf hebt gemaakt en hebt verafgood ? Bent u niet bereid de tweede mijl te gaan om Mij waarlijk te leren kennen ? Mensen hebben in hun onnozelheid Mij verkeerd voorgesteld. Maar Ik heb een bron geopend. Ik provoceer. Ik kom tegen al uw afgodsbeelden vandaag, dus laat af, laat hen los, en laat Mij u meenemen. Toets alle dingen, en ga weer slapen, want het is nog geen dag. Gij zult dieper de dood inmoeten aan het oude vlees om waarlijk tot leven te komen. Gij zult dieper de duisternis inmoeten om tot het waarlijke licht te komen. Oh, kom toch, Mijn volk, en laat u niet meer bedriegen door de snelle afgodsbeelden van Christus, die immers als een voorbeeld was neergezet, als een gelijkenis. Is de oude bijbel dan niet vol met gelijkenissen ? Zie, gij hebt ze materieel gemaakt, en materialistisch, als een allesverwoestend monster. Gij hebt een monsterlijk gedrocht van Mij gemaakt, en daarom zitten uw psychiatrische klinieken vol met gevoelige mensen en kinderen die hieronder bezweken zijn. Ik ben met hen, en Ik ben met U. Ik ben een barmhartige God. Ik ben de hemelse kennis van het verleden en de toekomst. Ik ben de vreemdeling die gij niet kent, maar beweert te kennen. Kom daarom terug, vandaag, en laat uw afgoden voor wat ze zijn. Kom tot de hogere verhalen en laat Mij u meenemen. Ga de hemelse omweg. Cirkel om de taart heen in plaats van telkens toe te happen. Taartenhappers noem ik u. Vraatzuchtigen, tafelschuimers. Kom terug en neem uw kinderen mee. Gij zijt op een rampzalige dwaalweg gekomen. Dit volk dwaalt. Dit volk heeft geen inzicht. Maar zie, Ik heb de hemelen geopend. Ik ga u onderwijzen. Hoort daarom naar Mijn stem, de kennis die spreekt. Toets alles. Bewaar Mijn geboden. Blijf op het rechte pad, wat alleen kan ontstaan als de zaadkorrel sterft. Bent u dan boven Mij gesteld ? Wie heeft u boven Mij gesteld en boven uw broeder of zuster ? Wie ? Zeg het Mij, en kom met bewijzen. Gij zult tot het diepste beproefd worden in uw beweringen.

Vandaag heb ik een bron geopend,’ spreekt de Heere. ‘Wijs Mij daarom niet af. De voorgeslachten hebben gezondigd. Ween hierover en kom tot de verhalen die om de verhalen liggen. Heb Ik daarom niet de tweede bijbel en de nieuwe bijbel gezonden ? Alreeds lang geleden aangekondigd.

Zij zijn de eeuwige evangelieën en de boeken des levens. Gij zijt dan dichtbij de witte keursteen gekomen. Laat u keuren, en leer te keuren, oh volk. Neem niet meer de snelle afgoden tot u. Breid uw studie uit. Ik provoceer. Breid uw onderzoek uit, en uw zelf-onderzoek. En ga niet voort te liegen, want dan zal Ik weldra komen met Mijn stok en staf, om de schapen te beschermen tegen de roofdieren. Oh, geen arend zal hen roven uit Mijn hand. Wat van Mij is is van Mij,' spreekt de Heere. 'Ik provoceer, ja, Ik provoceer. Ik kom tegen al uw afgoden.'

HOOFDSTUK 29. DE JACHT OP DE GALAATSE ZWIJNEN

God is eindeloze liefde en eindeloze barmhartigheid wat ver boven de knullige en onnozele liefde en barmhartigheid van de mens uitstijgt, want die is vaak kortaf, geirriteerd en verbitterd. God is eindeloze liefde en barmhartigheid, ook voor hen waarvan de vleselijke mens denkt dat die de eeuwige hel verdienen. God denkt niet zoals de vleselijke mens. De vleselijke mens heeft van God een sadistisch monster gemaakt, maar God is altijd groter dan die denkbeelden die vele gevoelige mensen en kinderen in de psychiatrische klinieken hebben gedreven als voer voor de knettergekke farmaceutische industrie die gedreven wordt door de marktdrang boven al het andere. Dan is God niet meer eindeloze liefde en eindeloze barmhartigheid ineens. Dan laat God haar achterkant zien. Ook als God denkt aan tandartsen die zijn volk hebben gemarteld met gedwongen giftige bot-implantaten, dan is God ineens geen eindeloze liefde en barmhartigheid meer.

Maar hoe kan dat dan ? Nu, het is heel simpel : De liefde haat de zonde met een eindeloze haat, voornamelijk waar die zonde 'professioneel' is geworden. Dan is het lopende-band-zonde geworden, en dat is de grootste gruwel. De liefde moet de zonde wel straffen, anders is de liefde de liefde niet. De eindeloze liefde heeft dus haar fundament in de eindeloze haat tegen het kwaad. Hemel en hel. Dat zijn slechts zinnebeelden. God's liefde wordt altijd ingetoomd door God's haat tegen het kwaad. En God's haat tegen het kwaad wordt altijd ingetoomd door God's oneindige liefde, maar er zijn momenten waarop God's liefde niet meer eindeloos is. Dat is een groot mysterie, maar zo begrijpelijk. We noemen dit de dialectische theologie. God heeft verschillende zijden. Het hangt heel erg van de mens af welke zijde hij zal zien.

God's toorn rust op de industrieën die een markt hebben gemaakt van de zonde. Die toorn is eindeloos, maar is toch ingetoomd door God's liefde en barmhartigheid. Het is een hemelse paradox, een hemelse kunst met contrasten en grenzen. Er zijn ook grenzen aan God's eindeloosheid. De eindeloosheid wordt namelijk richting gegeven, en is dus niet onvoorwaardelijk. God's eindeloosheid is niet roekeloos en bandeloos. Daarom is God's liefde ook niet oeverloos, maar onderworpen aan God's hemelse orde, die geopenbaard is en wordt in de hemelse kennis en wijsheid die eeuwig is. Hierin heeft de mens veel te leren, en ook veel af te leren.

Ik wil u uitnodigen om die God te leren kennen, om al uw theologieën af te leggen voor de hemelpoort om leeg binnen te kunnen gaan, als tot een school, zoals ik ook eens moest, en wat het geheimenis van de opname is, die allang is geweest. Het is een heilsfeit, maar nu moet het nog een persoonlijk ervaringsfeit voor u worden. Ik wil u hartelijk uitnodigen. Eeuwig en eindeloos zijn relatieve termen. Zo was dat al in de oude talen, maar in het westen zijn ze onnozel. Daarom moet er wat onderwijs komen.

Eindeloze liefde is dus heel beperkt, want wie God liefheeft wandelt in haar geboden, stelt de tweede brief van Johannes. God's liefde is de geboden. Toch reikt God's liefde heel ver, want dat zijn de geboden waard, dat ze uitreikend zijn en barmhartig, innemend. Ze brengen zorg, heel ver, tot de verlorenen, zo ver als ze kunnen. Het zijn stralende sterren. Zij leiden en beschermen het volk, ook het gevallen volk, ook het verdwaalde volk. Zij kunnen ook relativeren en 'de verhalen rondom de verhalen' zien.

God is eindeloze en eeuwige liefde en barmhartigheid. Wat betekent dat ? Je mag het ontvangen, en je mag hierin wandelen, in de hemelse kennis en de hemelse geboden, en dan zul je dit geheimenis zien. Het heeft richting, het houdt koers, het is niet oeverloos. Het schept land, het eerbiedigt land, en is dus niet allesverwoestend. God toornt voor eeuwig op de zonde, maar ook God's toorn heeft richting en houdt koers, en is daarom eindig in zijn eindeloosheid, begrenst in haar grenzeloosheid. Dat is de hemelse paradox, de dialectische theologie. De medaille heeft twee zijden, maar die draait soeverein telkens terug, dus de mens moet niet denken het even in zijn broekzak te hebben allemaal. God is de beginfactor en de eindfactor, niet de mens. De mens mag daarom ook niet oordelen. Vaak oordeelt de mens te hard, te onrechtvaardig en te overmatig, waar God roept : 'Stop.' Daarom moet het vlees gedood worden, en moet God meedogenloos zijn tot het vlees als een roofdier, waar de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus over spreken. Dat is aan God, niet aan de mens, want de mens zal dit altijd weer verkeerd interpreteren, en zal dit altijd misbruiken. De mens speelt graag voor God. De mens moet volkomen afsterven aan het vlees. Het moet een volkomen, eeuwige en eindeloze dood zijn voor het vlees. Hierin zal het zaad wortel schieten, maar ook dan zijn er vele gevaren. Daarom is de nieuwe bijbel gekomen om die gevaren en valstrikken te laten zien, en de mens toe te rusten. God heeft de mens niet aan zijn lot overgelaten. We hebben nu de oude bijbel en de nieuwe bijbel, twee vleugels op ons pad. Zo kunnen we verder, wat we de dubbel-theologie noemen. God komt vanuit het verleden en vanuit de toekomst, sluit het vlees geheel in, om geboorte te geven aan de nieuwe mens.

Ga tot de verhalen rondom de verhalen. Kom tot nuance en context. U bent zowel uitverkoren als verworpen. De uitverkorene is het goede in u, en de verworpene is het slechte in u. Dat zijn slechts zinnebeelden. Ook kijkt God naar het hart. Wat voor de mens slecht is kan misschien goed zijn voor God, en omgekeerd. De mens is grillig en verward, onnozel in zijn oordeel. God is dat niet. De verworpenheid is niet negatief. De verworpenheid is een verlorenheid die juist speciale aandacht van God vereist, want God is altijd weer op zoek naar het verloren schaap, het verloren kalf en het verloren varken. In die zin wordt de verworpenheid tot uitverkorenheid. De Israelieten en christenen waren uitverkoren juist omdat ze het koppigste volk waren. Zij waren de moeilijk opvoedbaren die speciale aandacht van God nodig hadden. Dat is wat uitverkorenheid betekent. Dat is iets voor de verlorenen, de verworpenen. Dat is iets voor hen met grote mankementen, hen die moeite hebben mee te komen.

Er mag daarom ook getwijfeld worden aan menselijk geredeneer over hemel en hel, over verkiezing en verworpenheid. Uiteindelijk is de mens maar een zucht. Dit leven gaat niet om of over mensen, maar over hogere systemen. Mensen liggen totaal niet op de kaart. Daarom stelde Barth ook dat aan het bestaan van God niet getwijfeld hoeft te worden, maar wel aan het bestaan van de mens. Paulus sprak al dat het ik hogerop al helemaal niet leeft, maar alleen Christus, in de Galaten brief. Hebben wij dit goed gelezen ? Daar is de mens niet meer, daar heeft de mens helemaal niets meer in te brengen. Daar leeft alleen Christus nog. Daar leeft alleen God nog. De mens zelf zal het niet overleven. Dat daar een nieuwe mens is is duidelijk, maar dat is niet zomaar menselijk. Het is ook niet zomaar Christus of christelijk, want we zagen dat het wortelwoord van Christus de chasma is, oftewel de oneindig diepe afgrond van het moederlijk wezen, de baarmoeder. In het Hebreeuws en Aramees heeft het dezelfde betekenis verbonden aan het sterven van het zaad, of een mens op het strijdveld, stervende aan het zelf. We moeten het dus niet te menselijk maken. Daarboven gaat het om systemen, en de mens is maar een zinnebeeld. Uiteindelijk zijn wij krachten tussen archetypes in die nog hun plaats moeten vinden, en daar moeten oplossen in iets veel groters dan zomaar een mens.

De mens, hemel en hel, God, zijn allemaal zinnebeelden van veel diepere processen. De mens moet hierin zichzelf verliezen, stoicijns en ascetisch worden tot de hogere wetten van het heelal en het bestaan, want nu is de mens losbandig, ongeletterd, en het brengt de mens telkens weer in grote problemen. De mens moet onderworpen worden aan de hogere educatie, ingeleid worden tot de hogere filosofie en theologie die staat te dringen in dit tijdperk. Dan komen we terug op het grote ‘niet ik, maar chasma, de hemelse baarmoeder, de paradijselijke afgrond van de schepping’ in de Galatenbrief.

Dat is een groot gevecht tegen een zwijn, het ik. Dat is ook een strijd tegen de theologie van het ik, want het ik heeft een eigen god gemaakt, wars van alle kennis. Het ik heeft een eigen beknopte, kortaffe kennis, en onderwijst die ook in het vlees aan anderen, en dringt die kennis ook op, want het ik wil heersen. Die strijd is er ook in de Galatenbrief.

Het is een mens moeilijk uit te leggen dat hij zelf niet meer zal bestaan in het koninkrijk der hemelen. Van de zee van het zelf zal maar een druppel overblijven, waarin God alles is in allen. Alleen een parallel-zelf zal dus nog overblijven, maar vrijwel niets van het bestaan van het aardse zelf. De nieuwe mens moet opstaan, die niet valt te vergelijken met de oude mens. De zee van het zelf van de mens zal dus gereduceerd moeten worden tot een druppel, en daar zal de schepping mee verder gaan. Dat is het hemelse werk, als de hemelse wolken tot de aarde gaan komen. Die staan te dringen. De mens zal in een nieuwe hemelse grammatica gaan komen. Daarin zal het ego opgelost worden. De mens moet overgaan tot de parallelle wereld. Dat moet wel, want nu leeft de mens in een afgedwaalde wereld, afgedwaald van het paradijs.

Galaten is daarom een belangrijk strijdveld en jachtsveld, want Paulus had hier te strijden met het stijfkoppige zelf van de Galaten, een zwijn van het oervlees. Paulus was gezonden door de chasma, de baarmoeder, niet door een mens of iets menselijks, niet door of vanuit het zelf, maar het was iets wat was gestorven op het strijdveld als zaad, en wat wortel had geschoten en was opgegroeid, om zo de Galaten te waarschuwen en te overwinnen. Die strijd is er voor ieder mens. Niemand zal die strijd zomaar winnen dan door het sterven van het zaad van het zelf. De Galatenbrief staat voor de overwinning over het zelf, zowel het individuele zelf, als het collectieve zelf, het ‘wij’.

Het gaat niet om deze of die mens, maar om wat tussen die mensen is, als de kracht Gods die door alles heengaat. Hieraan moet de mens en al het menselijke, het vleselijke, afsterven, en tot zelfverloochening komen, en dan blijft er van de hele zee van het ik nog maar één druppel over, die de parel in God's hand is, en dat is niet meer je eigen ik, maar de kracht Gods, de nieuwe mens, en dat is een zinnebeeld die alleen duidelijk krijgt in de hogere taal, in de hemelse taal dus en de hemelse grammatica. Zo gaat de mens dan zichzelf verliezend over tot de parallelle wereld en zal er nog maar bar weinig van de mens overblijven. De mens bestaat toch vrijwel niet, spreekt de nieuwe bijbel, want wat we hier op aarde zien is grotendeels illusie. Ook van de zee der aarde en aardse realiteiten, die vaak schijnrealiteiten zijn, zal er maar een druppel overblijven, als een parel in God's hand. U bestaat dus grotendeels niet, spreekt de nieuwe bijbel. Het meeste is gewoon verzonnen en gezichtsbedrog, maar er zit een kern van waarheid in, en hier mogen we mee werken, zolang het zaad maar sterft, zolang u uzelf maar verloochend, en u op de dingen van boven richt. Dan zal alles opgelost worden.

Paulus had dus op het jachtveld een strijd met de Galaatse zwijnen, en was in die strijd aan zichzelf gestorven, en chasma, de hemelse baarmoeder, leefde in hem. Hij wees op het zoonschap, waar Jezus ook voor staat, tot de hemelse baarmoeder.

De doodstaat van de mens moet onder ogen gekomen worden, zoals ook de Galaten hun doodsstaat onder ogen moesten komen, want zij waren als de Laodiceanen. De predikant J.P. Paauwe wees op Galaten 6:14 over het roemen in het kruis, wat hij als de sleutel noemt tot het leren kennen van de doodstaat in Adam, wat ook de 'lof der oordelen' leer van Calvijn is, en waar de nieuwe bijbel ook over spreekt (Belech 1:56) en onze catechismus in inzetting 57. Onze lof tot de oordelen moet volkomen zijn, opdat het vonnis over de doodstaat kan komen.

Het is een farizeese geest die eigen wetten maakt, ook die van genade, die dus ook een geheel eigen christologie heeft, en daardoor anderen bespot en bezwaard. We staan oog in oog met deze farizeeën, en dan moeten we ons onderwerpen aan de oordelen. God's oordelen zijn goed en waarachtig, en daardoor zal uiteindelijk het vlees opgelost worden, als een voorhangsel weggeschoven worden. Ons eigen lijden is het wapen, zoals de speer van Orion beschreven wordt (Stranden 5:7). Wij moeten dus blijven roemen in het kruis, daarin standvastig zijn, opdat het vlees zal sterven. Vaak wordt dit onderschat en wil de mens zo snel mogelijk van het lijden af, maar laten wij van geen bevrijding willen weten, opdat we aan iets hogers deel zullen hebben (Hebreeën 11:35). Laat je hiertoe folteren, net als hen in de wolk van getuigen. Uiteindelijk zal gerechtigheid zegevieren. Door het lijden zijn wij losgesneden van de zonde, en worden wij bespaard tegen hoogmoed. Hoe belangrijk is dit lijden, hoe belangrijk is dit kruis. Laten we het niet onderschatten. Laten we niet tot allerlei gezondheids-drogredenen gaan en drogredenen van levensgeluk, want dat kunnen we alleen vinden in het kruis. We moeten hiertoe loskomen van een heleboel valse gezondheid en vals levensgeluk. Geluk kan al zo snel een parasiet zijn of worden. Laten we daarom de diepere weg gaan. Er is geen heil in aards geluk, en dan heb je je loon al, en dat is slechts tijdelijk en bedriegelijk. Moeten kruisvolgelingen dan zo gelukkig zijn ? Onze wereld is niet van deze wereld. Soberheid en gematigdheid leidt veel verder. Wij moeten kennis laten rijpen, en dat heeft genoeg aan zijn eigen zoet. Ook de bitterheid van de vrucht kan zeer weldadig zijn, voor allerlei dingen nodig. De mens moet ook leren het kruis te waarderen. Als onze zintuigen overbelast

raken met allerlei heerlijkheid en geluk, dan sterven zij, dan worden zij uitgedoofd. Laten we daarom voorzichtig zijn met sneltrein-christologie.

Ook de Galaten waren gevallen voor een ander evangelie. Ze stonden onder een andere engel. In de strijd tegen de Galaatse zwijnen zijn de Thessalonicenzen, de hemelbewoners, een grote hulp. Vannacht had ik weer een droom over hen, dat ze een opvangcentrum hadden waarin ik ook een kamer had, want zij kennen de trauma's van hen die van de aarde komen, de aardlingen. Ik had ook een sleutel van de kamer ontvangen.

Laten we niet moe worden goed te doen. Zoals de Galaatse zwijnen chronisch zijn zo is de hemel ook chronisch. Het loopt parallel aan elkaar. Het kaf groeit op met het koren. Dat heeft een bedoeling. Laten we roemen in het chronische kruis, in de chronische oordelen die nodig zijn. Het is een langdurig proces wat diep gaat, maar zo kan het volkomen gebeuren. Uiteindelijk is dit de weg tot het dragen van vrucht. Laten we verbonden blijven aan de wijnstok. De ranken die geen vrucht dragen zullen vanzelf weg worden gekapt.

HOOFDSTUK 30. VAN GALATEN TOT THESSALONICENZEN

Calvijn stelde in zijn commentaar op het boek Handelingen dat Jezus niet zomaar door de prediking van het evangelie verlost, maar ons voert tot de overdenking van het toekomende leven tot verbetering en hervorming. Zo worden we afgescheiden van de wereld en het vlees. Wij worden verlost naarmate de inwendige mens vernieuwd wordt, stelt Calvijn, in de voortgang van het geestelijke leven. Hij toont de mechaniek hiervan als een theologische architect.

Eens had ik een droom over Calvijn dat ik hem in een zaal zag met tribunes, en hij zat daar ergens, maar op het podium waren drie nephilim geesten, drie opgeblazen mannen in blauwe tuigjes, en die voerden iets op. Ja, Calvijn is belangrijk, maar laten we oppassen voor die drie nephilim geesten die zich ook in zijn werk bevinden. Het kaf groeit op met het koren.

Calvijn stelde dat Jezus de discipelen terugriep tot de last die hij ze oplegde en de overdenking, om zo hun taak te volbrengen. Hierin moesten ze geduldig zijn en niet haastig. Ze waren te gulzig en haastig hierin, want ze wilden het heilige geestelijke forceren, en ook de geestelijke gaven, stelt Calvijn, Ze waren geroepen op de rechte weg te gaan en strijd te voeren, niet te rusten. Ze mochten geestelijke kracht niet ontijdig najagen. Calvijn stelt dat er geen overwinning is zonder strijd, en geen vrucht zonder arbeid. Hij wijst op 2 Timotheüs 2:6 : 'De landman moet eerst arbeiden, voordat hij van de vrucht genieten mag.'

J.P. Paauwe stelt dat wij ons met het leven moeten verzoenen, en achter alles, onder alles en in alles God moeten zien. Hij predikte over de noodzaak van de tranen vanwege dat God er niet meer is, en waarschuwde tegen de godsdienst en tegen dat wat zich 'kerk' noemt. Zo doen wij dat ook, waar de

nieuwe bijbel het ook over heeft. Wij moeten wel waarschuwen, anders hebben wij ook bloed aan onze handen. Dat is iets zeer ernstigs wat in de bijbel wordt beschreven en waar alle predikanten rekening mee dienen te houden. God heeft dit volk verlaten en overgeleverd aan hun zonden en leugens, maar door de tranen over de afwezigheid van God zal God zeker terugkomen tot een ieder met een verbroken ziel en verslagen hart die open staat voor de hemel. God is nabij de verbrokenen van hart die wenen en beven voor het hemels woord. Moeten we dan in angst en droefheid leven ? Ja, want dit zijn gevaarlijke tijden. Laat het alarm in je niet gedoofd worden. Maar de Heere zal die angst wel richten, dat het een waakangst is, oftewel een oplettendheid, een gevoeligheid. Het is de vreze des Heeren, niet de vreze der wereld. In de vreze des Heeren zijn wij in de Heere geborgen. Geeft lof aan die hemelse vreze, want zij is u een leidsraad en een schild.

Vandaag de dag leven we als in de dagen van Noach. De mensen spotten met de Heere, met het evangelie en met de kerk, en weet u wat nu zo naar is ? Ze hebben vaak nog gelijk ook, want de kerk is verder van de Heere afgedwaald dan ooit tevoren, en predikt een hele andere Heere, en een ander evangelie, net zoals de Galaten vroeger. De oude profeten zouden ook spotten met hoe de kerk vandaag de dag is, want ze is een aanfluiting, een karikatuur. En als Jezus nu zou wederkomen, dan zou hij komen met de gesel om door de kerken heen te gaan en hun tafels van hoererij en roverij omver trappen. Zo erg is het. De Thessalonicenzen zijn nu in de wolk der getuigen, en zij hebben een speciale taak in het heilsplan, namelijk om hen die wenen en kermen om de zonde en de afwezigheid van God een zegel te geven, zoals in Ezechiël 9, en hen op te nemen tot de hemelse woningen, en tot de hemelse opvangcentra. Zo kan de mens loskomen van die verschrikkelijke Galaatse en Laodiceaanse zwijnen. De Thessalonicenzen prediken geen goedkoop evangelie. Neen. De landman moet eerst arbeiden alvorens er een oogst is.

Zal God het geloof nog vinden als God wederkeert tot de aarde ? Neen. Er is nu vals geloof. Dat is iets massaals. Het ware evangelie wordt bijna niet gepredikt. Het is een verloren druppel in de oceaan. Het is de laatste parel. Verkoop alles daarvoor. Laat alles daarvoor achter. Overdrijf ik nu niet een beetje ? Neen. Ik voel de toorn des Heeren over deze wereld, dag en nacht. Het komt als golven over de aarde. Wij moeten door het oog van de naald. Dat kan alleen als je alles opgeeft en jezelf volledig verliest. Anders is er geen hoop meer voor deze wereld. Er zal maar een heel klein overblijfsel zijn. Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen zullen binnengaan. Geef de moed niet op. Laat deze boodschap diep tot u doordringen, en strijdt om in te gaan. Bewerk uw behoudenis in vrezen en beven, want het volk zoals het nu is zit tot zijn nek in het vlees. Daar mag ik als predikant zijnde niet over liegen. Ik mag u niet naar de mond praten. Ik moet prediken zoals de hemel wil dat ik predik, en deze dingen zijn belangrijk te noemen. Er is een pad. Er is een uittocht. Daarin moet de mens leren minderen, leren leven met de kleinste hoeveelheden, en zo gaan tot het beloofde land, en dat is een strijd tegen vleselijke eenheden. Dat is een strijd tegen het ‘ik’ wat op de troon zit in deze wereld, een zeer onrechtvaardige en huichelachtige meester. Ik mag u geen goedkoop evangelie prediken, geen sneltrein-evangelie. Vandaar dit onderwijs. God zaait in de harten van de mens, en het zaad zal niet ledig wederkeren. Ik mag ook geen valse vrede en valse heerlijkheden prediken. De mens heeft zichzelf gruwelijke, bedriegelijke en ijdele afgodsbeelden verkozen. Dat is vandaag de dag tot een toppunt gekomen. Het schreeuwt tot de hemel.

Ik mag ook niet zomaar troosten terwijl er niks te troosten valt. De mens moet wakkergeschud worden. De mens moet gewaarschuwd worden. Het is oorlog in de geestelijke gewesten. Doet de wapenrusting aan en houdt stand in deze boze dagen. Het zijn dagen van groot bedrog. De mens is

te groot geworden. Het is buigen of breken. Wij zijn nu in het tijdperk van ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ Dat bad David, dat bad Ezau, dat bad Jeremia, en ook Jezus. Alle oude profeten kennen die fase wel. Daar moet alles beginnen. Alles begint met die duistere nacht aan het kruis. Hier hebben we niks meer, ook al denken we soms nog dingen te hebben. Hier moet alles afgelegd worden, en moeten we benauwd zijn ten dodens toe, en toetsen ten dodens toe, opdat het vlees sterft. Dit blad wordt verder niet verkocht, dus we prediken ook niet voor het geld. We prediken het om de Heere en om de Heere alleen.

Het is een enge wereld geworden. We zijn op het smalle, kronkelige, lange pad, en we moeten ook door een enge poort. We mogen het niet te gezellig maken, want dan valt er hier en daar eentje in slaap.

J.P. Paauwe stelde dat we een venijnige vijand hebben, de wereld, die als een gevallen engel, de vorst der duisternis, niets anders kan dan tegen de waarheid te strijden. Hij stelde dat het zo in de kerken is en buiten de kerken. Waar moeten we dan naartoe ? Hij riep de mens op om weer zijn verantwoordelijkheden op zich te nemen. Laten we dat doen. Er is slecht nieuws, maar ook goed nieuws. De rode lijn loopt door alles heen. Die mogen wij volgen. Dat is misschien als koorddansen, maar dat mogen we leren. Er is een weg, er is een pad, en het hemels touw wat ons binnen zal leiden ligt voor ons klaar. Telkens weer vallen de koorddansers naar links of rechts, totdat we gaan beseffen dat we gebonden moeten worden door de hemelse touwen.

HOOFDSTUK 31. BESPREKING HET GEKROOKTE RIET VAN SMYTEGELT - 1

Het gekrookte riet is een beweging binnen de hervormde kerk die in de tachtiger jaren ontstond en die wees op een prekenserie uit de jaren 1700 van Bernardus Smytegelt. Dit zijn 145 preken die bekend staan als ‘het gekrookte riet.’

In de eerste preek schetst Smytegelt God als een herder die de lammetjes niet onzinnelijk drijft, maar draagt in hun zwakheid. Dat kan alleen als ze verbroken zijn, en zo worden ze dan ook in de juiste richting geleid vanwege hun zwakheid.

Wij kunnen dus alleen op de wegen des Heeren wandelen als we verbroken zijn tot zwakheid en zo gedragen worden. Zo kunnen wij op het smalle pad blijven, hetzelfde als hoe een visser zijn net met vissen ophaalt.

Wij moeten zijn als gekrookt riet. Smytegelt wijst erop dat riet en biezen groeien in valleien en moerassen, en het staat diep in het water, in het water van tranen. Zo is het heel vruchtbaar. Hij wijst dan op Psalm 73:14 : Mijn bestraffing is er alle morgens, en : Mijn bestraffingen zijn veel, in het boek Job.

In zijn tweede preek roept Smytegelt op om de dag der kleine dingen niet te verachten. God is juist gekomen voor de kleinen. De nieuwe bijbel zegt dat er een weg tot het kleine is waar alle betekenissen veranderen. (Behemma 26:29) We moeten oog hebben voor het kleine, anders zal ons schip zinken door een klein lek (II Duizen 1:22).

God strekt zich uit tot het kleine, stelt Smytegelt, en zo en niet anders zullen ze het koninkrijk der hemelen vinden. Hij stelt dat er bij de kleinen meer ijver en tederheid is, en dat de sterken vele smoesjes hebben. In zijn derde preek stelt hij dat we alleen sterk moeten zijn in de liefde. De liefde is sterker dan de dood. Ook moeten wij sterk zijn in het bidden, oftewel het luisteren. Ook moeten we sterk zijn in de volharding in de lijdzaamheid.

HOOFDSTUK 32. MISDAAD LOONT NIET

Wie oh wie kent dit gezegde niet ?
Maar wie oh wie beseft ten diepste dit gezegde ?

De misdaad geeft alleen tijdelijk schijnloon, zeer bedriegelijk.
De misdaad zou de misdaad niet zijn als die ook niet zeer heimelijk zou zijn.

Daarom is de misdaad ook doorgedrongen tot de huiskamers en de kerken,
en allerlei gevestigde organisaties, en niet velen die het doorhebben.

Vaak weten ze maar de helft, en bekommeren ze er voor de rest niet om,
want dat is de ver-van-hun-bed show denken ze, en daar willen ze zich
niet in verdiepen.

Zo is er een opa en oma cultus ontstaan van verwennerij
en pensionering, en dat spreekt velen tot de verbeelding. Snel de opa sloffen
aan, snel de oma sloffen aan.

Het is een ouderdomscultus van snel oud
worden. Hier kan men zich zo lekker in verstoppen, lekker aan de drugs.
Het is een soort dienstweigering, een soort landverraad.

Trek daarom dagelijks je geestelijke wapenrusting aan,
de speer van het hemelse woord, het schild van de hemelse kennis,
de helm van de waakzaamheid, want de dagen zijn kwaad,
'bar en boos' zou mijn inmiddels overleden oudtante zeggen.

En wordt weer kind. Dat betekent niet oningelicht te zijn,
niet naïef en onbenullig, niet kinderachtig, maar het betekent
creatief te zijn, verbonden met de goddelijke wereld in plaats
van met de bedriegelijke aardse wereld.

HOOFDSTUK 33. HET DAL VAN VRAGEN

Aan het duistere ijs komt geen einde,
het wonder geschiedt binnenin
Behemma 9:15

Ze schuiven alles weg,
Niemand heeft het gedaan,
Het is altijd de ander,
En altijd moeten de anderen het maar oplossen

Aan het duistere ijs komt geen einde,
het wonder geschiedt binnenin

Daar in het dal van vragen,
waar niet velen zich aan haar dieptes wagen

Aan het duistere ijs komt geen einde,
het wonder geschiedt binnenin

HOOFDSTUK 34. BESPREKING 1 TIMOTHEÜS 1:1-8

1. Paulus, een apostel van Jezus Christus, naar de ordening van God onze Zaligmaker, en de Heere Jezus Christus onze hoop.

In de grondtekst en worteltekst wordt er gesproken van chasma, die zowel de diepte uitbeeldt als de geestelijke baarmoeder, en in de Hebreeuwse wortelteksten van Yeshua hebben wij te doen met het

zaad stervende in de grond, of iemand stervend op het slagveld, aan zijn vlees. Paulus wijst erop dat hij daaruit voortgekomen is.

2. Aan Timotheus, mijn oprechte zoon in het geloof: genade, barmhartigheid en vrede van God onze Vader, en Jezus Christus onze Heere.

Timotheus is het boek over het zoonschap, het geestelijke zoonschap, om hier op te wijzen. Paulus betekent het minderen, en zo is Timotheus dus datgene wat voortkomt vanuit een sober leven, als vrucht. Genade betekent studie-verband, wat ook op de opvoeding wijst, waarin de mens betrokken mag zijn door zelf te groeien in deze dingen, en het niet telkens op iemand anders af te schuiven. Dat is ook het doel van de opvoeding dat de mens zelf dingen leert te doen en te zijn, zodat de mens zelf dat ouderschap later kan doorgeven aan zijn eigen kinderen.

Door de hypergenade leer in de kerken groeit dit vast. In het Grieks is de genade het loon, de vrucht van de landman die hiervoor heeft gearbeid. Nu is het zo dat wij niet tot God zullen gaan door vleselijke werken, maar wel door de hogere werken waarbij wij zelf betrokken zijn door het sterven van het zaad aan zichzelf. Die hogere werken zijn dan onze natuur geworden. Het lagere zelf, en de lagere god, die van het vlees, moet zo afsterven.

3. Gelijk ik u gebeden heb, dat gij te Efeze zoudt blijven, toen ik naar Macedonië toog, alzo wil ik dat gij sommigen verkondigt, dat zij niet anders leren.

Paulus was Timotheüs een leidsraad. Het minderen dreef Timotheüs dus voort. Het sobere riep dus tot Timotheüs. Hij was een geroepene. Paulus zou hem niet spekken met allerlei vreemde wind van leer. Hij werd tot de wildernis gedreven, tot de honger, opdat hij zuiver zicht zou hebben op het beloofde land, wat niet vertroebeld zou zijn door opgeblazenheid. De Efeziërs waren ergens vastgelopen in de wildernis halverwege het beloofde land, vanwege gebrek aan geestelijke oorlogsvoering en ontmaskering. Vandaar dat Paulus een brief naar hen had geschreven om hen toe te rusten in de geestelijke oorlogsvoering, en ook Timotheüs zou hen daarbij helpen.

De Efeziërs vereerden de Amazones, sinds de nederzetting van Efeze was gesticht door amazones. Ook stelden zij God voor als een amazone, zoals Paulus dit ook deed in de grondteksten. In het westen zijn vaak de oorspronkelijke betekenissen weggekapt om zo de schijn te wekken dat de brieven van Paulus de westerse theologie ondersteunen die ze nodig hebben voor hun markt. Het was juist Paulus die daar tegen waarschuwde.

In de westerse vertalingen hebben vrouwen vaak een ondergeschikte rol in de theologie van Paulus, terwijl in de grondteksten Paulus onderscheid maakt tussen vleselijke vrouwen en geestelijke vrouwen, en de mens onderworpen moet zijn aan de deugd, de geestelijke oefening en opvoeding, Areta, wat uit de stoïcijnse mythologie komt. Heracles moest kiezen tussen Areta (geestelijke opvoeding) en Kakia (ijdele wereldsgezindheid). De oorspronkelijke brieven van Paulus waren Aramees-Egyptisch, sinds Aramees de taal van Jezus was. Het heeft zijn bronnen in Afrika, waar deze verhalen vandaan komen.

4. En dat zij geen acht hebben op fabelen, en oneindelijke geslachtregisters, welke meer vragen voortbrengen, dan stichting Gods, die in het geloof is.

Uiteindelijk werd het volk toch gegrepen door de patriarchische theologie en werd matriarchische theologie stapsgewijs uitgebant. De patriarchie is op zich geen probleem, maar zij moet ondergeschikt zijn aan de geestelijke matriarchie, niet op een aardse manier, en niet aan aardse vrouwen, maar aan de hemelse vrouwelijke zinnebeelden die de mens tot wedergeboorte leiden. Paulus had zijn gehele theologie matriarchisch gemaakt, maar wel zo dat de mens door onderwerping aan de geestelijke moeder los zou kunnen komen van de vleselijke vrouw en de vleselijke moeder. In het westen heeft men deze teksten verloederd en verkeerd voorgesteld. Paulus was gnostisch-matriarchisch, maar ze maakten een karikatuur van hem. Ook was Paulus een stoicijn, een volgeling van Areta, zoals Heracles, en was diep onderwezen in zowel Griekse als Egyptische filosofie.

5. Maar het einde des gebods is liefde uit een zuiver hart, en een goed geweten, en ongeveinsd geloof.

De grenzen van de geboden zijn liefde. Wie de liefde heeft bewaart de geboden. De geboden worden in liefde bewaart en bewaakt. De liefde zuivert de geboden en de geboden zuiveren de liefde.

6. Van welke dingen sommigen afgedwaald zijnde, zijn geweken, tot ijdelspreking.

Omdat de liefde een offer is vluchten velen daarvan tot ijdele welsprekendheid, want dat verkoopt immers goed. Ze rennen weg van het kruis. Ze willen vrij zijn opdat ze kunnen doen wat ze willen : ‘ik een beetje meer dan jij.’ Ja, het overmatige liberalisme is al snel opportunisme, waar Paulus tegen waarschuwt.

7. Willende leraars der wet zijn, niet verstaande wat zij spreken, noch wat zij bevestigen.

Ze hebben heerszucht, geen kenniszucht. Ze willen de woorden die ze prediken niet leren kennen. Het gaat hen om de vormen, opdat ze het kunnen verkopen. Ze hebben de woorden gekidnapped en uit hun verband gerukt.

8. Wij weten dat de geboden goed zijn, zo iemand ze behoorlijk gebruikt.

Het is niet zo dat de liefde in de plaats is gekomen van de geboden, maar de liefde is wel de bron van de geboden, en de liefde wandelt in de geboden. De liefde bewaart de geboden. De geboden en zo ook de liefde kunnen alleen in kennis gericht worden.

HOOFDSTUK 35. DE ONTWAKING TOT DE LITERATUUR

Ik was vandaag weer in de natuurstad waar ik wel vaker naartoe ga.
De mensen waren allemaal afgeleid.
Ze waren met hun eigen dingen bezig.
Het was als gedichten.
Iedereen was weer met andere dingen bezig.
Ik ving hier en daar wat halve woorden op,
Je ziet hier en daar wat halve gezichten.
Het zijn halve verhalen.
In de diepte ontwaak je tot de literatuur van het leven.
Het verhaal is niet af.
Overal ontvang je maar hele kleine stukjes.
Er worden geen twee liedjes voor één cent gezongen.

Ik kwam mensen tegen waar ik me goed bij voelde, en mensen waarbij ik me niet goed voelde,
Ik kwam een dakloze tegen die om een euro vroeg.
Ik gaf hem een zakje met geld waar ook een euro tussenzat,
zoals ik altijd doe voor de daklozen. Ik heb altijd zakjes met geld voor ze bij me.
Hij zei dat de wereld anders was geworden sinds corona, dat de mensen banger zijn geworden,
dat het minder druk is en dat mensen verder uit elkaar zitten.

Ik zei dat dat klopt, want er is iets levensgevaarlijks in de lucht.

Je voelt gewoon dat er iets niet klopt, en dat vond hij ook.
Een heleboel dingen kunnen we beter over dromen dan er te dichtbij komen.
Je kunt op veilige afstand toch van de dingen genieten,
In de ontwaking van de literatuur,
en dan gaat het vaak dieper dan wanneer je het daadwerkelijk bij je gehad zou hebben.
Het geluk van boeken.

HOOFDSTUK 36. DE DOOD HEERST

heb je heimwee naar de andere wereld ?
je bent hier op aarde om liefde te geven,
de weg te wijzen, de weg terug,
alleen zo kun je de weg vinden

Dat wat je om je heen ziet is het ware leven niet.

Het is parasitair leven.
Mensen leven van de dood.
De parasieten spreken door hen heen.
Het is allemaal tijdelijk, en het is bedrog.
Het heeft niks met God en de hemel te maken.
God heeft zich allang teruggetrokken van de mensheid.
Het leidt allemaal z’n eigen leven.
Het is allemaal wildgroei.
God heeft wel een spoor achtergelaten,
maar er zijn maar bar weinig die het spoor volgen.
De dood heerst hier op aarde.
Dat zie je overal om je heen,
en de mensen willen het niet weten,
willen het niet horen,
ze willen doorslapen,
Ze zijn al dood.
Deze aarde is tegen alle leven.
Als ze maar iets van leven zien maken ze het dood.
En daar verdienen ze dik aan.
Zo verdienen ze geld aan de dood.
De één zijn dood is de ander zijn brood.
Maar weet dan wel dat je ook al dood bent als je je aan die onzin leent.
In liefde weer mens worden.
In liefde weer tot leven komen,
tot ware leven dit keer.
Dat is wat ik je toewens.
Op dat pad is God nog te vinden.

heb je heimwee naar de andere wereld ?
je bent hier op aarde om liefde te geven,
de weg te wijzen, de weg terug,
alleen zo kun je de weg vinden

HOOFDSTUK 37. BESPREKING HET GEKROOKTE RIET VAN SMYTEGELT - 2

Hoe ver is de mens wel niet van Yeshua afgedwaald ? De kerk heeft een grote mond als het aankomt op sexuele zonden. Smytegelt wees in zijn prekenserie van het Gekrookte Riet (1744) in zijn derde preek op Johannes 8, waarin Jezus zei over de overspelige vrouw : ‘Wie zonder zonde is werpe de eerste steen.’ Niemand oordeelde haar toen, en Jezus ook niet. Waar Jezus wel veel tegen streed was juist de farizeeërs.

Wel is het zo dat we niet zomaar ons moeten overgeven aan sexualiteit. We mogen sexueel niet vraatzuchtig zijn, want ook de boze geesten willen zich voortplanten in ons. We moeten onderscheid maken tussen het vleselijke en het geestelijke, en alles toetsen, ook sexuele drangen. We moeten niet zomaar allerlei drangen navolgen, maar ze moeten onderworpen worden aan het Woord des Heeren. Verbeter de wereld en begin bij uzelf.

Zaak is dat eerst u en de kerk een gekrookt riet worden voor de Heere, en niet jezelf zomaar op de stoel van Mozes gaan zetten om overal over te oordelen. Het oordeel begint bij jezelf en bij God. Het oordeel begint bij God’s huis. Ook in zijn vierde preek laat Smytegelt zien dat Jezus voorzichtig was met de mensen, zoals met de ongelovige Thomas. Jezus was zacht met hem, en verbrak het gekrookte riet niet. De farizeeën, de duivel en de wereld die doen dat wel, stelt Smytegelt. Die willen de mensen onderdrukken.

We zien dat in de wereld. De duivel komt om te stelen, en daarvoor komt hij op onbevoegd terrein, zoals allerlei gestoorde dwangmedici (tandartsen, psychiaters etc.) dit doen bij de mens, en dan gaat op een gegeven moment het alarm aan, als een banshee-alarm, de toorn van God, om haar kinderen te beschermen. Corona was zo’n alarm. De seculiere mens is te ver gegaan, zoals de studentenpredikant Bernard Rootmensen (1939-2013) verkondigde in zijn boekje ‘40 woorden in de woestijn’ uit 1988 dat de kerk in een grote crisis terecht was gekomen, en dat dat niet meer ontkend kon worden, en dat secularisatie één van de grote boosdoeners was hiervan. Wij zijn het daar helemaal mee eens, want de kerk heeft rustig meegewerkt met de psychiatrie om ‘geloofs-ervaring’ te demoniseren, en daar horen ook de gaven van het heilige geestelijke bij. Dat mag niet. Die mensen worden vervolgd. Jezus zei : ‘Wie zonder zonde is werpe de eerste steen.’ Als de zonde professioneel wordt is dat de ergste graad van zonde, zo erg, dat de mens dan zelf tot zonde wordt. Het is lopende-band-zonde geworden.

Verder noemt Rootmensen de ontpersoonlijking die plaatsvindt in de technocratie dat mensen tot een object worden en een nummer. Daarom mag het geestelijke en het medische ook nooit verkocht worden. Maar dat doen ze. Het is de industrie van het vlees. We leven in een ziekelijke dwangcultuur, waar we nog voor moeten betalen ook. Het is allemaal prustwerk. Het is te gek voor woorden in deze bizarrocratie.

Rootmensen noemt het wantrouwen wat daardoor ontstaat, want mensen voelen zich niet meer veilig. Ze hebben het gevoel alsof er jacht op hen wordt gemaakt, dat er winst met hen wordt gemaakt. Het is een tikkende tijdbom. Daarom moeten we terug naar het pastoraat en opgaan naar de dubbel bijbel prediking, zowel over de oude en de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel is de missende schakel, de witte steen, het boek des levens, die al in de oude bijbel werd beloofd. Die is al gekomen, en u kunt een gratis exemplaar aanvragen. De nieuwe bijbel wordt niet verkocht, zoals

de oude bijbel. Dat is ten strengste verboden. Jezus zei : ‘Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.’

Daarom is de kerk in crisis, want zij verkopen het woord van God. Zij zijn dus als dieven tot het woord van God gekomen, en nu is het alarm aan gegaan. Dat alarm kan niet meer gedoofd worden. Ze zijn op onbevoegd terrein gekomen. Dit had nooit mogen gebeuren. Ze hebben de ark aangeraakt met vuile vingers. Ze stonden niet heilig voor God.

Rootmensen roept op om elkaar niet meer voor de gek te houden, maar de crisis in de kerk onder ogen te komen. We zitten er middenin. Ontkenning is een groot probleem volgens hem, de struisvogel-politiek. Ook waarschuwt hij tegen traditionalisme en fundamentalisme als grote problemen, grote oorzaken van de crisis in de kerk. We moeten zowel terug als vooruit. God is het onbekende verleden en de onbekende toekomst.

Ook noemt hij professionalisering. Het is een gevaarlijke geest. Het heeft de mensen bedrogen. De vleselijke professionaliteit kan voor God niet bestaan. Rootmensen stelt dat deze trend tot een Pavlov-cultuur is geworden. De mens zit aan de touwtjes vast als marionet van het redders-syndroom. Men haalt overal deskundige redders vandaan. Hij zet het woord ‘deskundig’ tussen aanhalingstekens. Hij noemt dat de ‘deskundige’ een mythische uitstraling heeft, maar dat in dat beeld een deuk is gekomen hier en daar. Natuurlijk, want de mensen worden wakker, en velen hebben zich nooit aan dit soort boerenbedrog geleend. Rootmensen wijst erop dat de mens zich niet moet laten bedotten door een koffertje en allerlei vaktermen die indrukwekkend klinken.

Rootmensen stippelt uit hoe de weg van het vlees in deze dingen gaat, en legt zijn vinger op de zere plek. Er komt dan dus een man met een koffertje met vaktermen en technische plannen voor verbetering in iets of wat, en dan begint de hele kermis hier zich om heen te bouwen, ja, allemaal voor geld natuurlijk, dus dan komt er eerst een commisie hiervoor opdagen, stelt Rootmensen. Ja, want die zien hier natuurlijk ook geld in, als er zo’n idee is, en ze moeten toch wat met hun leven ? Het is een beetje als investeren, als een gok, maar daar gaan ze voor, want hoe meer ze optrommelen, hoe meer ze het kunnen opdringen, en er zijn altijd wel weer anderen die ervoor vallen of die er geld inzien, dus die doen dan ook mee, en zo bouwen ze hun leger.

Dus de commisie komt dan om het idee en plan heenstaan, en dan moet er een onderzoek en enquete worden uitgevoerd, moet er een rapport geschreven worden, stelt Rootmensen, dat vervolgens in vergaderingen wordt besproken.

Je moet eens weten hoeveel er wordt vergaderd in medische instanties zoals de psychiatrie en de tandartserij, terwijl mensen ondertussen gerichte hulp nodig hebben die ze niet krijgen. Daar zijn veel voorbeelden van. Er wordt maar vergaderd en vergaderd om hun tijd vol te maken, en problemen van de mensen worden genegeerd, want dat zijn maar nummers, objecten. Daar hebben ze geen tijd voor. Het gaat om hun organisatorische structuren en hun financiele verwikkelingen. Als de patient binnenkomt dan gaan ze eerst kijken hoe die persoon is verzekerd en bij wie, of het hele financiële plaatje wel klopt en haalbaar is, en of die persoon de juiste papieren wel heeft. Er wordt niet gekeken naar wat die persoon daadwerkelijk nodig heeft, maar er zijn allerlei schijnvertoningen om de persoon heen, om te zien waar en hoe die persoon financieel ergens inpast.

Want geliefde, het is daar een industrie, en die industrie is zelfs al in de kerk doorgedrongen, en daarom is er crisis, en daarom is nu het alarm aan gegaan.

Man met koffertje, vaktermen, commisie, rapport, enquete, onderzoek, vergaderingen, en dan, stelt Rootmensen, zullen er voorstellen tot herstructurering volgen, die dan dus ook nog eens tot overmaat van ramp onder begeleiding van deskundigen uitgevoerd moeten worden, en daar moet dan ook weer overleg over komen, en nog een congres over komen, stelt Rootmensen. Dat is onze wereld waar we vandaag in leven. Hier worden dan vervolgens duizenden papieren over gedrukt, stelt Rootmensen, wat flinke kassa is. Hij stelt dat de mens hier doorheen moet prikken, en zich er niet door moet laten overweldigen. Hij noemt dit als grondbeginsel. We moeten niet geloven in professionalisering, stelt hij. Er zijn andere wegen. Hij stelt dat al die zogenaamde professionaliteit vaak gewoon symptoom-bestrijding is. Er zijn dus missing links, en het vlees maakt hier een markt van, een kermis. Bij gebrek aan kennis gaat het volk verloren. Dat is gebeurd. Nu moeten we er een weg uit zien te vinden. Rootmensen roept op tot herbronning en verdieping, in deze woestijn. Hij stelt dat de mens is overgenomen door fata morgana's in de woestijn. De mens moet komen tot een nieuw pleidooi voor gerechtigheid, hier voor opstaan, voor het behoud van de schepping. De mens moet aan de zijde van God gaan staan en ophouden met financiële en deskundige spelletjes te spelen, want dat heeft niets meer met de hemelse kennis te maken, maar met drogredenen, zoals de sofisten deden, en waar de nieuwe bijbel ook tegen waarschuwt.

Er is voor deze dingen nieuwe geloofsbeleving nodig, stelt Rootmensen. Daartoe zijn nieuwe vormen nodig die over de dode punten zullen vallen. Rootmensen wijst erop dat de woestijn zal bloeien.

Alleen het gekrookte riet zal door de woestijn heenkomen, het vlees achterlatende. Het kaf zal wel opgroeien met het koren. Er is een Afrikaanse scheppingsmythe die vertelt dat de mens is voortgekomen vanuit het riet. Het zijn scheppings-mysteriën.

Smytegelt stelt in zijn vijfde preek van het gekrookte riet dat de geringen zullen prediken, en dat is een onverdraagbaar lijden voor hen die hoog op de stoel van Mozes zitten, want die prediking ging erover dat al het vleselijke offeren moest ophouden. Ze hebben juist hun rijkdom en macht, en eer, door de vleselijke offerdienst, waar onze catechismus ook tegen waarschuwt. Het ware offer gebeurt diep van binnen. Dat is het enige offer wat door God aanvaart wordt. Dat is een studie-offer. Wij kunnen alleen gehoorzamen als we leren gehoorzamen, dat is de diepte kennen van de geboden.

Smytegelt wijst op Prediker 9:17, dat veel gezwets en een groot opstel, zoals in de vergaderingen van de 'deskundigen' de zaak niet is. Het pad is smal, voor de soberen, de stillen, de eenvoudigen. Dat is het pad van het gekrookte riet. In de tachtiger jaren leefde dat op, maar het kaf groeide op met het koren. De bevindelijke gereformeerden werden zwaar vervolgd vanwege hun geloofs-ervaringen, en de gedeformeerde kerk had een inquisitie opgesteld, met 'huurmoordenaars', opdat zij niet ver zouden komen in de woestijn. De woestijn zou hun graf worden. Maar we mogen de schepping en herschepping niet onderschatten. God gaf haar woord, de nieuwe bijbel, als een brug vanuit de hemel. Zo mogen oude bijbel en nieuwe bijbel samenkomen. Zo zal er vanuit de nieuwe bijbel nieuw zicht zijn op de oude bijbel, en kunnen we verder. Velen zijn vastgelopen, velen zien het niet meer zitten. Nu is er een weg. Dat is wat de RV-bijbel is, de Rodenberg Versie van de bijbel.

Wat geweldig, geliefden, dat we in zulke tijden mogen leven, anders zou er geen hoop meer voor ons zijn. De kerk was er bijna geheel onder. Maar dat houdt voor ons ook in dat we strijd moeten voeren, dat we moeten zaaien, opdat er een oogst is. Het heilsfeit van de nieuwe bijbel is niet genoeg, want het moet ook een persoonlijk ervarings-feit worden.

Smytegelt stelde dat het dwaze Gods wijzer dan de wereld is, in zijn vijfde preek, en het zwakke Gods sterker is dan de wereld. Wij hoeven de woorden van het vlees dus niet te vrezen. Hij wijst op Romeinen 3:19, dat de gehele wereld voor God verdoemelijk ligt, dus ook de wereldse en vleselijke 'deskundigen' en 'professionelen' en al hun eindeloze vergaderingen, commissies en congressen. Het is allemaal vuilnis in de ogen des Heeren. Het vlees speelt voor God, maar komt nooit ver, want het moet rekenschap afleggen ten jongste dage, voor het aangezicht des Heeren. Het is beter gekrookt riet te zijn in die dagen. Vernederd u voor de Heere.

Smytegelt stelde dat het in het oordeel het dragelijker zou zijn voor Tyrus en Sidon dan de modernen in de zogeheten genade tijd die ogen hadden maar niet zagen, en harten maar niet verstonden. Het modernisme heeft niets meer met God of gebod te maken, maar heeft zichzelf tot wet gesteld. De natuur is zo onder beton gegaan. Ze noemen zich geestelijk, maar zijn dit helemaal niet. Ze hebben het geestelijke beroofd en geroofd, en daarom is het alarm aangegaan. Ze zijn onbevoegden op verboden terrein. Kom daarom terug tot de Heere met een verbroken hart, want God is barmhartig en rechtvaardig.

Smytegelt stelde dat de overleveringen der vaderen ijdel zijn, met al hun ceremoniën en eigengerechtige oudheden, maar dat de opperste Wijsheid uit het boek Spreuken haar stem zal verheffen. Het alarm is aangegaan, geliefden. Hoort u het alarm ? Leeft u ernaar ? De eigen gerechtigheid komt te kort, stelt Smytegelt. Het witte paard zal komen. En dat is een verwijzing naar de nieuwe bijbel, in het boek Openbaring, naar de witte keursteen, het verborgen manna, wat weggelegd is voor de overwinnaars. Strijd om in te gaan. Smytegelt noemt hen 'meer dan overwinnaars' naar Romeinen 8:37 :

In dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door de Heere, die ons heeft liefgehad.

De Leidse vertaling vertaalt *: 'Maar in al die dingen behalen wij een volkomen overwinning.'*

Smytegelt stelde dat we te doen hebben met vervloekten en verdoemden die duizendmaal een sprong hebben gedaan maar ze hebben altijd verloren. De voet van Jozua is al op hun nekken, stelt hij, want zo zal de Heere met de vijanden doen. Dat zijn beelden, want hij stelt hierbij dat de overwinning het meest ligt in het lijden en verdragen. De lammetjes overwinnen door hun lijden de leeuwen, en door hun verdraagzaamheid overwinnen de duifjes arenden, stelt Smytegelt. Hij beeindigt zijn vijfde preek met de wens dat de Heere hem en allen zou overwinnen.

HOOFDSTUK 38. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE

Calvijn stelde dat de evangelist de mens inleidde tot de eeuwige binnenste heiligdommen van God opdat de mens zou weten dat daar het verborgen woord van God was voordat het zich naar buiten toe ging openbaren in de schepping. Augustinus stelde al dat deze bron geen begin heeft. Zo zijn wij levend gemaakt door het eeuwige Woord, stelt Calvijn.

Hij wijst erop dat mensen de woorden van Yeshua soms verkeerd verstaan en zo in een dwaling terechtkomen. Hij noemt het gevaar van de schadelijke nieuwsgierigheid die de mens op anderen laat richten, zodat er plichtsverzuim ontstaat. Hij waarschuwt zo tegen allerlei ijdele uitvluchten.

Yeshua droeg Petrus op de schapen te weiden, maar bewapende hem ook tegen de boosheid die hij daardoor zou moeten ondervinden. Dit betekende standvastigheid in het dragen van het kruis, stelde Calvijn. In de herdersroeping heeft Petrus niet alleen met schapen te maken, maar ook met wolven, stelde Calvijn. De duivel komt telkens weer met nieuwe aanvallen, en die zijn met velen. De herder moet bereid zijn te sterven voor de schapen. Dat is onherroepelijk een martelaarsschap, wat de herder als een sieraad mag dragen voor de Heere. Anderen zouden Petrus hierin moeten volgen. Op het herderspad is het een onrustig leven, met zware strijd en grote gevaren. Hoe hard het ook is, ze moeten het geduldig dragen. Smytegelt wees daar ook op dat de overwinning door lijden en verdraagzaamheid komt. De herder heeft wapenen die niet van deze wereld zijn. Ook is er geen overwinning zonder innerlijke strijd, stelt Calvijn. Juist in het diepere lijden is er grote vrees en ook grote woede, grote klacht, terwijl hen die alleen aan de oppervlakte lijden gemak en luxe hebben. Het gouden new age kruis neemt maar een klein hapje van het kruis van Yeshua. Dat is geen ruw, houten kruis, maar goud bedekt met fluweel, voor aanzien in de stad. Het kruis van Yeshua is in het verborgene, waar niemand het ziet. Dat is een groot herderslijden in grote eenzaamheid. Dit alles om het verloren schaap te vinden. Nooit komen wij tot de verloren schapen als wij niet in grote eenzaamheid en afzondering zijn gegaan en hebben gevochten tegen de grotere beesten op plaatsen waar niemand durft te komen.

Dit houdt ook in zonder antwoord te leven, want soms zijn er onbekende redenen voor ons lijden, stelt Calvijn. Wij mogen niet komen tot overmoedige antwoorden die we zelf in elkaar hebben gezet om aan het zwaardere lijden tegemoet te komen, voortijds. We moeten de langere weg nemen, ‘van geen bevrijding willen weten, opdat we deel zullen hebben aan een hogere opstanding,’ zoals Hebreeën het stelt, en waarvan de nieuwe bijbel stelt dat de hogere opstanding een ontwaken is tot de Vreze des Heeren, als een diepere dood tot het vlees, wat ook wel nodig is vandaag de dag, want men heeft zich vele voorzieningen gemaakt om aan de tucht des Heeren te ontsnappen. Die tucht is ons leven, maar die moet volkomen doordringen, opdat het zaad volkomen kan sterven in de aarde, en daar nieuw leven uit voortkome.

De herder dient te leren onderscheid te maken tussen de schapen en de wilde beesten, en dient ook te beproeven of hij de wilde beesten kan temmen, stelt Calvijn in zijn commentaar op het Johannes evangelie. Hij stelt dat hierin alleen de zachtmoedigheid en de leerzaamheid de sleutel is tot het koninkrijk (Johannes 21).

Dit is ook niet zo vreemd, gezien Calvijn God beschrijft als zijnde de hemelse kennis, en daarom kan het ook niet anders dat alleen de leerzaamheid ingang vindt in God, en niets anders. Deze leerzaamheid kan alleen volkomen worden in zachtmoedigheid, als medicijn tegen de overmoed die stappen overslaat in het rechtsproces en daarom tot valse oordelen komt, vooroordelen. Daarom kan de gehoorzaamheid ook alleen maar volkomen worden in de leerzaamheid omtrend de geboden, de dieptes van hen te leren kennen. Zo groeit gehoorzaamheid, en zo groeit men in God die de eeuwige en hemelse kennis is. We komen bij Calvijn dan ook de stelling tegen : 'Ik ken, dus ik besta.' Kennis zal dus ook het teken zijn van de uitverkorenen, maar dit is een diepe en beproefde kennis die verzegeld is door de leerzaamheid en de zachtmoedigheid. Er is namelijk veel overmoedige wildgroei in de kennis als een virus, waarvan het teken opgeblazenheid is, waardoor het zich kenmerkt. Deze wil niet lijden in het verborgene, maar wil altijd gezien worden, en vlakt dit lijden ook af met een overmoedige Christus-formule, met zalverig, afrondend prediken, om zo de dieptes van God's woord voor het volk af te sluiten. Deze wetgeleerden hebben een kale wet, als gewitte graven, en hebben zo de sleutel van kennis van de mens weggehouden, zodat zij tot de markt zouden komen in plaats van tot God. De naam Christus is een vorm, en velen zullen met deze naam niet binnen kunnen komen, omdat ze wetteloos waren, oftewel ze waren niet ontwaakt tot de hemelse geboden, tot de dieptes ervan, die in zachtmoedigheid en leerzaamheid verborgen zijn, waar Calvijn over sprak.

Vandaar dat er een gruwelijke geest van Christus-verafgoding heerst, want het volk is in deze moderne tijden verslaafd geraakt aan luxe, ook geestelijke luxe, door een gebrek aan kennis.

Calvijn wilde zo naar eigen zeggen de maskers afrukken van de gehoornde bisschoppen die zich alleen met praalvertoon en ijdele titels bezig hielden, en zo bezig waren het volk af te leiden van beklimming van de hemelse berg om hen zo het gouden kalf in het dal te laten aanbidden, laag bij de grond, gezien door alle menigtes. Overmoedig matigden zij henzelf 'het recht als opziener' aan.

Voor Calvijn was het evangelie van Johannes er om weer diepte aan te brengen en matigheid om zo elke vorm van aanmatiging te beproeven. Hij ontkomt er dan ook niet aan deze gegevens op zichzelf toe te passen. We zien in Calvijn het beeld van het schaap, de herder en het wilde beest. TULIP was maar een heel klein onderdeel van Calvijn's gigantisch schrijvers-archief, maar het werd zo groot gemaakt door lieden die eigenlijk niets anders kenden, want het kost je je gehele leven om je door zijn gehele archief heen te spitten. TULIP was maar een druppel van die zee, en werd het meest beroemd en berucht van al zijn leringen, geheel ten onrechte, want hij heeft veel beter werk geleverd, en veel betere leerstellingen gebracht dan TULIP. TULIP waren de duivelsverzen in zijn werk. Het was ondoordacht, en verkeerd vertaald vanuit de bijbel. De oude talen hebben een heel andere betekenis in het Aramees en Grieks als het aankomt op genade als het vergeleken wordt met de betekenis die men eraan geeft in het westen. Het westen heeft het veel luier gemaakt en veel zoeter.

Genade, charis in het Grieks, wordt gebruikt als dankbaarheid, als beloning, zoals bijvoorbeeld in 1 Korinthe 15:57 :

Maar Gode zij dank (charis), die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus.

Charis betekent ook lieflijkheid, tederheid, oftewel zorgvuldigheid, in de zin dat je geen stappen overslaat, en niet overmoedig te werk gaat. Dat is wat genade is. Het is de hemelse economie van het karakter, om te zorgen dat er zo geen bedrog binnenkomt, maar kijk wat ze er in het westen van hebben gemaakt. Ze hebben de beproeving weggehaald, en noemen het ‘de vrije gave,’ maar het is helemaal niet vrij. Ze hebben de genade bandeloos, teugelloos gemaakt, en zo is het in handen gekomen van bandieten. Vervolgens verkopen ze het. Ze hebben het om niet verkregen, gestolen, maar geven het niet ‘om niet’. Het zijn vagebonden, en ze hebben een vagebonden-kerk gebouwd, allemaal op misvertalingen, en doen er alles aan om de sleutel van kennis van de mens weg te houden om het succes van hun valse religie te waarborgen.

In het Aramees, de taal van Jezus, betekent genade, tebuta, toewijding en tucht, zorgvuldigheid. Wij zijn niet gered door westerse, luie genade, maar door de zorgvuldigheid van God die onze eigen zorgvuldigheid dus tegemoetkomt. We kunnen het niet projecteren op iemand anders. Het westerse, moderne christendom is een projectie-cultus, die totaal ongeletterd is naar de oude talen toe. De westerse taal geeft bij hen de doorslag. Zo zijn ze geprogrammeerd als Pavlov-honden. En zo bewaken ze hun schijn-theologie. Het is een zoet vergif. Deze dingen moeten gezegd worden deze tijden. De mens heeft rotte tanden gekregen door deze pseudo-theologie. Daarom moet de aandacht in Calvijn’s werk van TULIP verschoven worden tot hele andere dingen. Calvijn ligt aan het fundament van de hedendaagse samenleving, dus we moeten wel.

Zowel in het Grieks als in het Aramees had genade de karakteristiek van het genuanceerd zijn, een betekenis die in het westen verloren is gegaan.

Hier moest de mens liefdevol in onderwezen worden door de herder, maar men verachtte de herderlijke roeping en werd huurling, econoom, om winst te maken met het leed van de schapen. Men was helemaal niet de opvolger van Petrus. Ze maakten God’s huis tot een rovershol. Zodra Yeshua met de gesel kwam werd hij opnieuw gekruisigd. Daarom zal er een diepere opstanding moeten komen door een diepere dood, waar de nieuwe bijbel over spreekt, tot de wederopstanding van de Vreze des Heeren. Die was op alle fronten afgezwakt, zodat de beproeving niet volkomen was. Gemak kwam in de plaats van zorgvuldigheid en volbrenging.

We hebben te maken met een heleboel hinderpalen op dit pad, stelt Calvijn. Het is moeilijk de mens onder het juk van God te houden, want velen zijn zwak, of lichtzinnig, loszinnig, of traag en lui, of hard en onleerzaam, stelt hij. Ook noemt hij de ondankbaarheid van de mensen als grote hinderpaal. Alleen door zelfverloochening en volkomen toewijding kunnen deze hinderpalen overwonnen worden, stelt Calvijn. Dat is ook precies wat genade betekent in het Aramees.

‘Pay the price,’ is het dus, maar er wordt vaak gezegd dat de prijs al is betaald door Christus. Natuurlijk ligt het pad er al, maar nu moet je het zelf nog bewandelen. Het één sluit het ander niet uit. ‘Pay the price.’ Ik blijf het zeggen. Doe boete tot God. Wees leerzaam om in te gaan. Leg je oude mens af. Hiervoor moet de zaadkorrel sterven, opdat je het niet door je vleselijke mens doet die altijd nog reserves heeft en altijd wel weer een handeltje erin probeert op te richten. Het vlees heeft vele wegen die tot verderf leiden en die moeten allemaal afsterven. Als je om je heenkijkt dan zie je die oude mens, in al zijn wegen, in al zijn bedriegelijkheden, sluwheden en slimheden. Het moet allemaal afsterven. Richt jezelf naar binnen. Daar moet het gebeuren. Aan het duistere ijs geen einde, zegt de nieuwe bijbel, maar het wonder geschiedt binnenin. Je kunt het buiten niet

veranderen. Je moet naar binnen gaan. Je moet het persoonlijk goedmaken met God, de bron van al het leven, door ingeleid te worden tot de hemelse kennis.

HOOFDSTUK 39. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 2

Calvijn was een strijder tegen de onverzadelijke nieuwsgierigheid die zichzelf geen paal en perk stelde.

De vreze des Heeren is het begin der kennis, maar het is ook het begin des geloofs, stelt Calvijn in zijn commentaar op Johannes 20. Hij stelt dat de tucht het begin is van de vreze des Heeren, die alleen komt in de bezoeking des Heeren, en die ten doel heeft de overmoed van het vlees ten onder te doen gaan. Er is namelijk ook zoveel valse tucht, zelfs in de naam van God. De overmoed is veel te ver gegaan in de mens, maar de tucht door de bezoeking des Heeren brengt de vreze des Heeren. Geloof is dus niet zomaar iets zoetsappigs. Het bewerkt discipline en zorgvuldigheid, wat ook de definitie is van tederheid. De vreze des Heeren is niet overmoedig en slaat niets over. Het is de vleselijke mens die snel naar de stok of naar de staf grijpt. De vleselijke mens is nieuwsgierig, machtsgierig en eergierig, en ook nog eens belust op geld. De vleselijke mens is bezitterig, en maakt zichzelf graag een naam en een stad, laat zijn rechterhand met luide stem weten wat de linkerhand doet, en zoekt altijd de beloning van de mensen, niet van de hemel.

Calvijn noemt het vlees zorgeloos en zinneloos, maar dat de oneindige goedheid van God de uitverkorenen daar tegen beschermt, tegen de uiterste vleselijkheid. Hier komt God de mens tegemoet, daar waar wij naarstig wachten en niet van het geloof afvallen, stelt Calvijn. Wij moeten vasthouden, en in die volharding beteugeld God ons.

Calvijn stelt dat de vleselijke mens wordt gedreven door gevoelsoordeel en veroorloofd zichzelf daarom teveel. Ze hebben een zelfgehechtheid waardoor er geen plaats meer is voor God en God’s Woord.

In het westen betekenen geloof, vergeving en genade iets heel anders dan in de oude bijbelse talen. In het westen, door de oppervlakkige taal, is het ontdaan van zijn diepte, van zijn bouwstoffen, en wordt de westerse mens die ervoor valt in principe gewoon vetgemest door geloof, vergeving en genade, als vee voor de slager. Vandaar dat TULIP maar heel erg selectief calvinisme is, en eigenlijk niet het waarlijke calvinisme is van de reformatie, want het werk van Calvijn ontmaskerde al deze geesten, en ging de diepte in, terug tot de oude talen.

Calvijn stelt dat alleen de Heere zonden kan vergeven, en niet de mens. Wat is er veel vleselijk misbruik van de vergeving door mensen. Een mens kan en mag helemaal niet vergeven. De mens maakt dit namelijk altijd weer bedriegelijk. Daarom moet de mens zichzelf verloochenen en aan zichzelf afsterven, opdat het niet het ik is dat leeft, maar de Heere, naar Galaten 2. Dat is wat

moedigheid is. De mens moet stoppen met gevoels-vergeving en gevoels-oordeel en terugkeren tot de principes des Heeren, die zorgvuldig is, en die de enige is die kan vergeven en oordelen. Het is niet de taak van de mens, alleen als een geestelijke gave, die ontwikkelt is in zachtmoedigheid en leerzaamheid.

Zij die een herderlijke roeping hebben ontvangen daartoe ook de gaven, stelt Calvijn in zijn commentaar op Johannes 20, opdat zij hun werk kunnen volbrengen.

Hij stelde dat onder het pausdom Yeshua dagelijks werd geslacht, maar dat de apostelen aangesteld waren om de mensen met het mes van het evangelie te ‘doden’. Zij hadden dus een dodenbediening. Zij mochten mensen niet naar de mond spreken, moesten niet uit zijn op lof der mensen, maar zij moesten het evangelie prediken wat kwam om het menselijke vlees te doden. Zij waren dus ‘killers’. Deze doodsbediening wordt ook uitvoerig door Paulus beschreven in zijn brieven. Zij moesten de mens dus leiden tot de dood aan het zelf. Dat was een zeer belangrijke bediening.

Calvijn stelde dat de mens de vrees en de zwakte van het vlees moest overwinnen.

In de directe omgeving van het rode beest is een enorme zwakte van het vlees, als een opponent of negatieve spiegeling van ‘de kom met het rode’ van Ezau, wat hij moest drinken om zijn sociale en familiaire status op te geven voor het hogere goed, zoals beschreven in zowel de grondteksten van de oude bijbel als de nieuwe bijbel, als een beeld dat wij de lijdensbeker tot de bodem leeg moeten drinken, en zo het visioen hebben van het wilde rode beest, zoals Johannes op Patmos.

Uiteindelijk zijn deze verschijningen spiegelingen van het prisma van het leven deels een teken dat er geen goed en kwaad is, maar dat het een zijns-kwaliteit van het leven is. Het ‘is’ er gewoon, vanwege de spiegelingen van de hemelse steen, dus vanwege stralingen binnen de steen die gebroken worden vanwege de verschillende vlaktes van de steen, dus die zorgen voor fragmentatie en afbuiging, waardoor de wereld is zoals die is. Dit is slechts een deelwaarheid, want hoe dan ook moet het kwaad opgelost worden, en dit kan alleen door tot de hogere hemelse stenen op de Ezausladder te komen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Er is dus een lagere Ezau en een hogere Ezau. Uiteindelijk komt God van Edom, zoals de oude bijbel sprak. Er liggen daar onopgeloste geheimenissen (Jesaja 63, Habakuk 3).

Dit houdt ook in dat de mens een beter zicht moet krijgen op de verdoemelingen-theologie. In de oudheid, bij de oude vaderen, ging het vaak om ‘een verdoemeling te zijn voor God’, in de zin dat je doorhebt dat het vlees de aarde heeft ingenomen, en dat je tot de kennis van de grootte daarvan, van de doodstaat en de verdoemelijke staat van de mens moet ontwaken om vervolgens ook ‘uit’ die staat kunt ontwaken. Men moet dus een beter inzicht krijgen in waar Ezau voor stond.

Zou je niet alles wat je hebt verkopen voor die hogere hemelse steen die nog meer het vermogen heeft om inzicht te bieden en het vlees af te kappen, te ontmaskeren ? Dan zie je waar en hoe de lijnen lopen. Als er nog problemen zijn dan wijst dat op spiegelingen van een prisma van iets wat nog belangrijk is. Ons lijden wordt gevormd door kennis, en onze kennis wordt gevormd door lijden.

Gaat het om diepgaand, chronisch of traumatisch lijden, een bepaalde gebeurtenis of een reeks gebeurtenissen die een lange nasleep hebben, dan zijn dat prisma's op zich waarmee je met God kunt communiceren, door de hemelse taal ervan te leren.

Calvijn stelde in zijn commentaar op Johannes 18 dat Yeshua moest lijden onder de hoogmoed der mensen die minachting had voortgebracht vanwege een gebrek aan leerzaamheid, waarin zij zichzelf van alles aanmatigden. Hij stelt dat de waarheid wordt gezien als iets normaals, alsof het gewoon voor het oprapen ligt, terwijl God getuigt dat het het menselijk begrip ver te boven gaat.

Als Calvijn de voornaamste stukken van de theologie opsomt, dan staan bij hem, net zoals bij C. Steenblok en F. Mallan overigens, de vervloeking van het menselijk geslacht en de verdorven natuur voorop. Daarna komt de doding van het vlees. Wij kunnen het zwijn van de zonde alleen lokaliseren en zien rennen wanneer wij de volle grootte van de zonde onder ogen zijn gekomen en de gevolgen ervan. Pas dan kan het zwijn waarlijk gedood worden. Mensen met hun kerken en theologieën proberen dit vaak te omzeilen, omdat ze geen confrontatie aanwillen met dit beest.

Hij stelt dat weinigen vorderingen maken in de school van God, omdat nauwelijks één op de tien acht geeft op deze beginselen. TULIP is ervoor in de plaats gekomen, wat in het grotere verband niet eens zo zeer calvinistisch is, maar heel selectief, afgeweken calvinisme. De mens moet de grootte van het zwijn onder ogen komen en wat het zwijn heeft aangericht, en zo het zwijn des vlezes doden. Dat staat voorop in Calvijn's theologie.

Calvijn legt uit dat de mens de verborgen wijsheid van God afmeet aan zijn eigen gedachten, en dat het daarom niet werkt en ze achterblijven.

Zo verwerpt de mens dan wel de leer van het evangelie, stelt Calvijn, maar toch worden ze daardoor door de kracht ervan getroffen. Als wij daarom gekweld worden door de wreedheid van de goddelozen, dan kunnen wij toch als stenen zijn in het koninkrijk des hemels, stelt Calvijn, want dat is niet onderworpen aan de moedwil van de mensen.

De toorn van God matigt zich altijd weer, stelt Calvijn, want er zijn veel meer hemelse factoren. Zo is het van belang dat wij niet afdoen aan de toorn van God, en dat wij die toorn tot de zonde ook in onszelf dragen, niet onderschatten, want dan zouden wij ten prooi vallen aan onverschilligheid, maar we mogen niet boven de toorn van God uitstijgen in haar gematigdheid, want zij laat telkens de touwen vieren, anders zouden wij in overmoed terechtkomen. Als voorbeeld daarvan noemt Calvijn de dwaze ijver van Petrus die Yeshua verdedigde met het mes, terwijl Yeshua moest lijden, want de toorn des Heeren matigt zichzelf altijd door de lijdzaamheid. De lof der mensen is niet de goedkeuring des Heeren, stelt Calvijn. Onze ijver moet dus gematigd worden, stelt hij. Wij mogen niet ijverig zijn waar de hemel al gestopt is. Calvijn roept dan op tot gebed en voorzichtigheid. Wij moeten met bezonnenheid de paden des Heeren begaan. Wij moeten niet voor de Heere uitlopen of te traag worden. Daarom moeten we het hemelse geestelijke ontvangen en de hemelse gebondenheden, het hemelse touw, opdat wij niet afwijken.

Petrus werd tot straatrover, hanteerde geweld in plaats van de tong, maar sloeg toen door naar de andere kant en verloochende Yeshua. Petrus stond aan beide kanten van de duisternis, omdat overmoed dezelfde geest is als het treuzelen. Dit is allemaal de dartelheid van het vlees in de leer

van Calvijn. Calvijn moedigt de mens aan om in het woord des Heeren te blijven en niet erbuiten te gaan om meer te durven doen dan de Heere bevolen heeft, want dat zal een slecht einde hebben. Yeshua deed niets zonder dat hij het eerst de Heere zag doen. Daarvan is het hemelse touw een beeld. Het is de hemelse gehoorzaamheid die alleen in leerzaamheid verborgen is. Het ligt op de bodem van de hemelse geboden.

Zo angstig zijn de wettelozen om door werken behouden te worden, en zij houden vast aan de westerse misvertaling en dwaling dat de behoudenis gratis is. Toen iemand aan Jezus vroeg wat hij moest doen om behouden te worden, toen wees Jezus hem op de geboden. Dat zijn geen vleselijke werken, maar hemelse werken zodra de zaadkorrel sterft in de aarde, waar Jezus daarna op wees, dus er is geen behoudenis door zomaar vleselijke werken, maar door de hemelse werken van de hemelse natuur, wat uitgebeeld wordt door het lijden en sterven van Yeshua als een voorbeeld om na te volgen, niet als iets letterlijks en monopolistisch om te verafgoden. Dwaze verafgoding is het, als er zomaar letterlijk wordt gesteld dat er behoudenis is door in Jezus te geloven, want de boze geesten geloven ook in Jezus, en slaan daar telkens weer munt uit. Geloof betekent in het westen ook heel iets anders dan in de bijbelse talen.

Men trommelt dan Paulus op wat die gezegd zou hebben, om zich te verdedigen, maar moet Paulus dan boven de woorden van Yeshua gesteld worden ? En daar komt bij dat de woorden van Paulus in het westen misvertaald werden. Wij moeten teruggaan naar de Griekse en Aramese context, want Aramees was de taal van Yeshua. Dan pas wordt het duidelijk, waar uitvoerig over wordt gesproken in de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek. Deze bestaat alreeds uit elf delen. Het laat zien hoe er een valse westerse, moderne Jezus ontstond, en ook een valse westerse, moderne Paulus. Nee, het gaat er niet om om zomaar in Jezus te geloven, en dat er letterlijk behoudenis is in de naam van Jezus. Velen zullen aan de poort komen met die naam en zullen niet binnengelaten worden, maar teruggezonden worden naar school. ‘De hel’ is in de grondteksten een school, een instituut van correctie en een ziekenhuis, dus de westers-gereformeerde mens heeft deze zaken verkeerd voorgesteld veelal, en overgedramatiseerd, en dit werd klinkende munt voor de psychiatrie. Ik bestraf deze waanzinnige leugens over de hel. Het wordt allemaal doorgegeven van generatie op generatie, wars van bijbelse talenkennis, allemaal voor de markt, terwijl Openbaring zo mooi zegt dat de markt zal vallen.

De dartelheid van het vlees hunkert ernaar om meer te durven dan God beveelt, stelt Calvijn in zijn commentaar op Johannes 18. Het hunkert ernaar om meer te geloven dan God zegt of heeft gezegd, ook over de hel. Dat is het dartele, onverschillige vlees, die van God een monsterlijke en achterlijke sadist heeft gemaakt. Alsof de hel die ze zelf gemaakt hebben het beste is waar de eeuwig creatieve God van hemel en aarde mee aan kan komen. Neen. Het is boerenbedrog. Het zijn de nakers, de vrouwen van de nephilim, die met zulke dingen kwamen om hun schermen op te richten, van het marktinstituut, een fokkerij. Zij verdienden klinkende munt met het vlees. Het zijn de ‘dochters der mensen’, zoals Eva eens Adam verleidde. Eén van hun orders is de Johannaitieten, de geesten van de verdraaiingen en misvertalingen van het Johannes evangelie in het westen, want hier halen ze dat allemaal vandaan, en mengen het met hun vervalste Paulinische schijntheologie. Het zijn vrouwen in witte pakken met geschoren hoofden. Zij hebben altijd verbaasde gezichten, want zij hebben immers niks gedaan in hun ogen. Zij zijn aan de drugs van geloof, vergeving en genade, maar zij zijn zeer geweldadig in hun oeverloze onverschilligheid, net als de vleselijke Petrus. Er is een hogere en een lagere Petrus. De nieuwe mens van Petrus werd de herderssteen waarop de gemeente

des hemels werd gebouwd. Laten we daarom de lijkgewaden van de oude mens van Petrus afdoen. In de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek wordt deze geest uitvoerig besproken.

Calvijn stelde dat het lijdenswerk van Yeshua een voorbeeld was voor de herders. De principes van het kruis waren ervoor de schapen te beschermen. De herder staat tussen de schapen en de wolven in. Zo moeten wij net als Yeshua herderlijk door het leven gaan.

De wolven waren te sterk en waren de noodzaak van het sterven aan hetzelf. Yeshua gaf zich vrijwillig over aan de verrader en de vijanden, stelde Calvijn. Hij stelde dat het geen vergissing was van onnadenkendheid. Ook de schapen zouden verscheurd worden, want de zaadkorrel moest sterven. Zo moest ook Hosea zich vrijwillig overgeven aan de hoer, aan de twistzieke vrouw. God's wegen zijn ondoorgrondelijk. De wapenen zijn niet vleselijk, maar geestelijk. Wie zijn leven zou willen behouden zal het verliezen. Dit is dus tegenovergesteld aan het wereldse pad. Zo werd het vlees uiteindelijk door de dood overwonnen. Dit is waar elke vleselijke dartelheid aan probeert te ontkomen. Het ligt diep in de aard van de mens, maar het moet ontworteld worden.

Calvijn stelde dat Yeshua driemaal bad om de dood te ontgaan, wat niets had te maken met ongehoorzaamheid, maar hij moest met de bezwaren worstelen, om zo te overwinnen. Yeshua was dan wel een leraar, stelde Calvijn, maar hij gebruikte ook de zogeheten 'verborgen openbaring', omdat zijn koninkrijk niet van de aarde is, maar van de hemelen. Deels in de verborgen openbaring moeten wij dus geestelijke kinderen voortbrengen. Immers, zo stelt Calvijn, is het de hemelse kennis die de oorzaak is dat de mens van de overige wereld wordt afgescheiden.

Het romantiseren van de familiebanden is ook niet christelijk. De bloedlijnen zijn vaak aards en geformeerd door het systeem. De mens is geforceerd in de bloedlijnen van de wereld, buiten het paradijs. Men beseft vaak niet dat dit veelal niet eens meer de schepping van God is, maar van de duivel, die de overste van deze wereld is. Zo kunnen de bloedlijnen een enorm lijden zijn voor de mens, als een gevangenis-implantaat. De familie is tot een cultus geworden op aarde, een grote afgod.

We moeten het verleden als een prisma beschouwen en erdoor leren communiceren met God als door een orakel. Ook moeten we veel deze prisma in de hand van God leggen, opdat de Heere het zal zuiveren. Het is geen lijden, maar werk, zoals het ook geen strijden, maar werk is, zoals de nieuwe bijbel verklaart. Zo mogen we exotisch omgaan met het verleden, als inspiratie bron. Deze steen ligt in een veel groter oerwoud, als de hemelse context. We mogen naar al die andere stenen kijken om ons erin te verplaatsen. Dat is de route van de hemelse bij die van bloem tot bloem gaat om daar nectar uit te halen. Zo kan alles naar de bijenkorf gebracht worden om tot honing te worden, om gezuiverd te worden. Puur natuur.

Laten we beseffen hoe groot het misbruik van de naam des Heeren vandaag de dag is, dat wanneer de mens geconfronteerd wordt met het lijdenwerk en het strijdenswerk, en de daarbij horende hemelse kennis, dan probeert de mens dat vaak liever af te wimpelen door 'Jezus' te zeggen, want dan voelt de mens zich ineens tien keer heiliger en is alles al volbracht. Zo wordt Jezus als een stopwoord gebruikt om de kennis achter te houden. De mens roept liever tien keer Jezus dan terug te gaan naar school. De naam Jezus zegt op zich niets, omdat het slechts een voorbeeld is, en velen er niet mee door de poort komen, maar Jezus wijst op het Woord, de hemelse kennis, de geboden en

het sterven van de zaadkorrel, oftewel zoals in de leer van Calvijn het doden van het vlees, wat voor Calvijn hoge theologische prioriteit had, en waar hij vaak over predikte. Vaak predikte Calvijn over de werken van het vlees, de aard van het vlees, opdat het vlees ook daadwerkelijk gedood kon worden.

HOOFDSTUK 40. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 3

C.S. Lewis gaf aan dat hoe meer iemand onder de invloed was van de duivel, hoe minder die persoon zich daar van bewust was, hetzelfde als dat bij kleine dronkenschap de dronkaard weet dat hij dronken is, maar bij grote dronkenschap weet hij dat niet. Zo is de kerk dus in grote mate dronken, en weet zij dat niet van haarzelf. Calvijn stelde dat de zorgeloosheid van de wereld vreselijk is.

Als wij hier om des Heeren wil om lijden in ons werk voor de Heere, als geroepenen, dan mogen we ook weten dat we hiervoor zijn toegerust om deze last te dragen, stelt Calvijn.

God zal zijn schapen niet laten dolen tussen de wolven zonder dat de Heere toont hun herder te zijn, stelt Calvijn. In Calvijn's leer vloeit het geloof voort vanuit de eeuwige verkiezing van God wat hij de verborgen Raad noemt. Daar kan een mens niet bij, daar beslist een mens niet over. Daar beslist alleen God over die alle dingen overziet. Wel is het dan zo dat de voornaamste stukken van de theologie de vervloeking van het menselijke geslacht, de verdorven natuur en het doden van het vlees zijn, stelt Calvijn. Hij laat zien dat God's werken ondoorgrondelijk zijn, maar wijst dan toch op deze drie eerste grondbeginselen, waardoor we kunnen zien hoe de eeuwige verkiezing van God werkt. Bij Calvijn was het God die verkiest, niet de mens, en de mens kon ook niets doen om verkozen te worden, want dan zou de eer naar de mens gaan, zo redeneerde Calvijn, maar wij moeten dus goed beseffen dat de katholieke kerk al alles had uitgestippeld als een vleselijke weg tot de hemel, als de nieuwe toren van Babylon, en Calvijn kwam om die om te werpen. Zo was er geen verheerlijking voor het katholieke, materialistische vlees, maar in de geschriften van Calvijn zien we wel een diepere weg. Calvijn gaf de beginselen, maar die moesten nog verder uitgewerkt worden. Het vlees was in die tijd nog te gevaarlijk, en stond teveel op de loer, als een stalker, klaar om toe te springen. De oude bijbel stelde : niet door het vlees, maar door het geestelijke, als zowel een nee als een ja. Eerst moest Calvijn dus een grote nee leveren tegen de katholieke aflaat. Uiteindelijk moest alles van boven komen, want zelfs als de mens God verkoos dan was dat vaak voor vleselijke redenen, en dat wilde Calvijn uitschakelen.

Zo kon een mens dus vijandig zijn tot de katholieke God, maar wel uitverkoren zijn in het stelsel van Calvijn. Op het eerste gezicht lijkt het allemaal onvoorwaardelijk, maar wie dieper in de geschriften van Calvijn dwaalt komt uit op een voorwaardelijkheid. Dieper in de geschriften van Calvijn blijft er van TULIP niet veel meer over. De mens wordt in andere richtingen getrokken. Het

is een oerwoud waarin verschillende krachten tegen elkaar strijden. Net zoals de bijbel moet je de geschriften van Calvijn niet al te letterlijk en direct nemen. Het is allemaal zeer dichterlijk. Calvijn schreef het op als psalmen waarvan hij zelf de diepte nog niet zag.

God is het proces en die maakt geen onderscheid gebaseerd op vleselijke werken van de mens. Zo moeten we dat eigenlijk lezen. God kijkt alleen naar de geestelijke werken, en zelfs zijn er een heleboel vleselijke geestelijke werken, dus vandaar dat Calvijn hier heel voorzichtig mee is, en eigenlijk gewoon de deur bijna gesloten houdt, maar niets is onmogelijk bij God.

Het probleem was dat de katholieke kerk de werken canoniek had gemaakt, en daarom moest Calvijn de werken wel aanvallen. Maar als er iemand is die over het belang van de geestelijke werken spreekt, dan is het Calvijn wel. Hij heeft het gehele pad door de wildernis uitgestippeld. Hij spreekt over de wederbaring, dat wij zo kinderen van God worden, en dat alleen de kinderen van God zo de gave van geloof ontvangen, dit omdat er in de mensen niets recht en waar is, in hun natuur, en dat er veel vals en overmoedig, gemakszuchtig geloof is, maar Calvijn wijst altijd op de kennis, op het kennen van God, wat de bron is van alle leven. Geloof ligt bij Calvijn dus hoog op de kast. Daar kun je niet zomaar bij.

Het is dus wel zo dat het evangelie aan iedereen wordt aangeboden, stelt Calvijn, maar er is een verborgen en krachtige wijze van leren. In zijn commentaar op Johannes 17 stelt hij dat het rijk des Heeren zich uitstrekt over alle mensen, maar het is alleen de uitverkorenen tot behoudenis. De uitverkorenen zijn hen die de herder vrijwillig volgen. De anderen worden door geweld en dwang tot gehoorzaamheid gebracht, om zo door de ijzeren stok uiteindelijk verdelgd te worden. Hoe moeten we dit zien ? Het is een beeld van de verdelging van het vleselijke. Het uitverkorene is het weinige, het mindere, het sobere in ons, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt. Wat we om ons heen zijn zijn zinnebeelden. Alles zal medewerken ten goede. God is geen psychopaat, zoals de westerse ongeletterden God hebben voorgesteld, en waardoor nog steeds de psychiatrische ziekenhuizen volzitten. Ik bestraf de psychopathische theologie. Ook Calvijn had psychopathische trekken hier en daar, maar dat doet verder niet af aan de waarheden die hij predikt ter bestrijding en ontmaskering van het vlees. De kerk moet nog steeds ontwaken uit de greep van de wurgslang. Daarom stelt de nieuwe bijbel catechismus ook dat de reformatie doorgezet moet worden en niet mag stilstaan. Vandaar dat we bezig zijn met een gedegen commentaar op Calvijn’s werk, naast het commentaar op de oude bijbel.

De mens maakte zichzelf luie en trage wagens tot de hemel, stelt Calvijn, door uiterlijke vormen, maar men moet ervoor oppassen dat de uiterlijke vormen niet meer uitdrukken dan in het hart is. Het innerlijke moet dus alles beheersen, stelt hij.

Als de Heere door de mensen wordt verlaten wordt hij daar niet minder door, stelt Calvijn, want de heerlijkheid des Heeren is niet afhankelijk van het geloof der mensen, maar ligt in zichzelf vast. De vervolging is een keursteen om het geloof te beproeven, stelt hij. We mogen eraan denken dat de witte keursteen ook niet zonder vervolging bereikt kan worden. Wee u wanneer een ieder wel over u spreekt. Het is een prisma, en zo zal eerst alles afbuigen en afgebroken worden voordat wij tot haar bron komen. Wij moeten hiervoor tegen de stroom inzwemmen als bewijs dat wij niet dood als de massa’s zijn.

Eerst wordt dat geloof in kleinheid geopenbaard in vreze en beven, om zo een schuilplaats in het binnenste te zoeken, stelt Calvijn. Dit is geenszins de opgeblazenheid die we vandaag de dag in het overmoedige, westerse geloof veelal zien. De mens in deze tijd is ernstig van de bron afgeweken, en daarom is het werk van Calvijn een ernstige waarschuwing wat met de reformatie meekwam. Ook Calvijn kon deze sterke stromen niet tegenhouden. Dat was iets van de hemel die haar volk tegemoet kwam, en haar volk beproefde. Er zou maar een klein overblijfsel zijn. Velen waren geroepen, maar weinigen zouden binnengaan, wat in de nieuwe bijbel catechismus ook verder wordt uitgelegd, want dit gaat over een principe dat alleen het weinige, het minderen, tot die hemelse kracht kan komen, en dat we het vele moeten achterlaten. God wil dat wij met lege handen komen tot de Heere. Wij mogen niet vooringenomen zijn. Dat is wat het reformatorische psalmgedicht is, wat door alle verletterlijkingen en moderniseringen tot een gruwel is geworden. De reformatorische kerk is niks meer zoals het vroeger was. Dat wil niet zeggen dat ze vroeger niet hun eigen problemen hadden, en daarom is ook de nieuwe bijbel gekomen om het sluitend te maken. De oude bijbel is een Israelitische bijbel, en de nieuwe bijbel is een Nederlandse bijbel, waardoor ook de profetie van Isaac Da Costa in vervulling is gegaan, dat Nederland het Israel van het Westen zou worden.

‘Oh, Nederland, gij zult eens
weer het Israel van het Westen worden.
God zal uw kerk met licht omgorden,
uw koningen met David’s eer.’

Daar zal een dubbel bijbel theologie zijn, met onderwijs en exegese van zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel. Dit werd al in het boek Openbaring aangekondigd als de witte steen, het verborgen manna, als het boek des levens wat is weggelegd voor de overwinnaars, hen die de grootte van de zonde onder ogen zijn gekomen om zo het zwijn van de zonde te kunnen doden. Dat is niet zomaar wat de ander verkeerd doet, maar het eigen vlees, de leugenachtige natuur die de mens diep van binnen draagt. Zij die geen goed besef hebben van de gelijkenis van de balk en de splinter zullen nooit met de overwinnaars zijn. Zij hebben hun broeders en zusters gedood in plaats van het zwijn van de zelfzucht. Geen mensenmoordenaar heeft eeuwig leven in zich. Dat zijn principes. Daar hoeven we niet overdramatisch en psychopathisch over te doen, maar het heeft genoeg aan zijn eigen psalmdichterlijke drama, en daar moet het bij blijven. Dat mag ook niet onderschat worden. We mogen de ernst en de dreiging daarvan niet onderschatten. Het hoort bij het leven, en het hoort bij het Woord des Heeren.

De Johannaieten, een bepaalde naker stam, de dochters der mensen uit Genesis 6, oftewel de vrouwen van de nephilim, de reuzen en mannen van naam, zijn psychopathisch in hun doen en laten, en hebben van God een gruwelijk monster gemaakt zonder enige barmhartigheid in de eeuwigheid naar hen die net even iets anders dachten of geloofden dan hen. Zij zijn letterslaven en naamslaven. Over het nakergeslacht wordt uitvoerig gesproken in de nieuwe bijbel. Toendertijd was het volk daar nog niet klaar voor, wat Jezus ook uitsprak. Ze konden het nog niet dragen. Daarom kondigde het boek Openbaring voor de toekomst de witte steen, het verborgen manna, aan, waarin nieuwe namen zouden worden besproken.

Calvijn stelt dat de gerustheid bedwongen moet worden, als die buiten de perken wil gaan, en de ledigheid van alles moet ontdekt worden. Al het geloof moet neergeworpen worden en vernietigd,

en er zal een klein overblijfsel zijn waarvan later nieuwe scheuten zullen uitbotten, stelt Calvijn. Grotendeels is het geloof der mensen vals voor God, bedrieglijk. Eerst moet de verbrokenheid ingegaan worden. Op harde grond kan niets groeien. Grotendeels is het geloof der mensen een valse noot van het vlees, wat toch nog uitvluchten probeert te vinden. Daarom moet de mens het geloof teruggeven aan God, zaaien in de aarde, opdat de zaadkorrel sterft. De mens heeft monsters in zijn hart binnengelaten, die volgzaam zijn tot de mensenmassa's, niet tot God. Vaak is het geloof gewoon een geloof in de algemene opinie. Daarom sprak de studentenpredikant Bernard Root-mensen in zijn boekje '40 woorden in de woestijn' ook over het belang van 'culturele ongehoorzaamheid' om te kunnen overleven in de woestijn, wat één van de levensbronnen was in zijn theologie. Het moderne, westerse geloof is vaak veel te braaf. Yeshua was geen brave, meelopende broeder. Hij was niet politiek of kerkelijk correct. Hij ging er dwars tegenin, als een barbaar, als een wilde jongen. Hij wilde er niet bijhoren. Hij zei dingen die niemand begreep, en hij wilde vaak ook niet begrepen worden, omdat ze er nog niet aan toe waren. Hij kwam om het Woord te prediken, voor alle tijden, niet slechts hun eigen tijd. Hij sprak geen mensen naar de mond. Hij sprak vaak in gelijkenissen en duistere raadselen, zoals de oude profeten.

Andere levensbronnen in zijn theologie waren verdieping en herbronning, het terug gaan naar de bronnen, en dan herbronnen, niet zomaar de geschiedenis canoniek maken. Ze hadden hun eigen strijd en hun eigen verdwaasdheden. De wereld komt voort uit een donker gat. Er is nog veel werk te doen. Ga daarom niet pensioneren en rentenieren met het evangelie. Je bewijst de vaderen geen dienst door ze zomaar blindelings te volgen. Zij moeten geholpen worden in hun gevangenissen, zoals Yeshua ook tot de gevangenis afdaalden om de gevangenen vrij te zetten. Hij liet de diepere betekenissen zien van het Oude Testament, en verbrak de letterlijke wetten, omdat het hogere betekenissen had. Daarom sprak Bernard Rootmensen ook over woestijntheologie. We moeten de stad uit, de wildernis door, en niet ergens halverwege ons een stad en naam maken. Bernard Roormensen stond voor het stimuleren van een tegencultuur, van een groot vraagteken neerzetten achter de hedendaagse cultuur, in plaats van het uitroepteken wat er nu staat, stelt hij. Hij noemt het de weg van het kritische bevragen in zijn woestijntheologie. Hij noemt de omweg van de tegen-cultuur een vruchtbare omweg. Hij stelt dat dit alleen kan gebeuren daar waar kwantiteit niet geldt, maar kwaliteit.

Laten wij bedenken dat van Yeshua een gruwelijke afgod is gemaakt in het westen, geheel buiten de perken, en die zo een valse gerustheid bracht tot de mensen. Dat alle kerken elkaar de hersenen inslaan over hun Yeshua-afgod schijnt niet velen te storen in hun heilloze weg, want ze gaan er rustig mee door. Iedereen maakt een eigen Yeshua-afgod, en deze afgoden zijn in oorlog met elkaar om de eer. Maar laten wij strijden voor de principes des Heeren, en niet voor namen in de stad. De markt van Babylon zal vallen. Maar scheuringen moeten er wel zijn, opdat gezien zal worden wat de toets zal doorstaan. Het gaat niet zomaar om het 'wie', maar om het 'wat'. Deze wereld komt uit een diep, duister gat van vele persoonlijkheids-cultussen. Het vlees is geheel vetgemest, en ligt klaar voor de slacht. De zwijnen komen al bijna niet meer vooruit. Alles is vastgelopen en dichtgegroeid. En nog klaagt de mens niet om de zonde, maar om het oordeel. De mens strijdt niet tegen de zonde, maar tegen God en de schepping.

Dit kan niet altijd zo voortduren, stelt Calvijn. De wereld die haar vermaak zoekt in vergankelijke dingen zal spoedig van haar valse blijdschap worden beroofd, stelt hij. De droefheid die gedragen wordt ter wille van het evangelie zal echter vrucht dragen, stelt hij. Vruchtbaarheid in het kruis

groeit tezamen op met vruchteloosheid in wereldse, vergankelijke ijdelheden. Het kaf groeit op met het koren. Het is de mest die nodig is opdat alles zal groeien. Zo zal ook de woestijn bloeien.

Calvijn vergelijkt het met de droefheid van een barende vrouw, in zijn bespreking van Johannes 16, en zo wordt zij beloond door het dragen van vrucht. Calvijn spreekt dat die zwangere vrouwen nodig zijn om uit de kerker van het vlees te kunnen komen. Dat zijn de natuurvrouwen, als beeld van de barende kerk. De wederbaring heeft een grote plaats in de theologie van Calvijn.

De directeur van mijn eerste theologische opleiding noemde het vlees een ‘bezig baasje’. Het is typerend als we de geschriften van Calvijn doornemen dat we veel gevaarlijkere leringen tegenkomen dan TULIP. We gaan zo ook de bronnen zien van de TULIP-dwaling. De reformatie stond nog maar in de kinderschoenen en werd vastgehouden door dit soort geesten. De mens zat nog diep in de kerker van het vlees, en daarom moesten de natuurvrouwen komen voor de hemelse wederbaringen, en de mens moest gaan van wederbaring tot wederbaring, van reformatie tot reformatie.

We gaan het hebben over de vader van TULIP, Calvijns meest beroemde en beruchte leer. Het is belangrijk tot de bron hiervan te gaan, om deze leer te kunnen ontkrachten, want het is nog steeds een leer die zijn miljoenen verslaat en vasthoudt, in een ijzeren grip, en waardoor de psychiatrische klinieken blijven volstromen. Ze verdienen er klinkende munt aan, aan het leed van anderen. Tijd daarom om hier wat aandacht aan te besteden, zoals de opmerking van de directeur ook kwam om ‘de vader van het vlees’ aan te duiden, als een ‘bezig baasje’ dus.

Het gaat om Calvijn’s commentaar op Johannes 16:20 :

‘*Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat gij zult schreien en klagelijk wenen, maar de wereld zal zich verblijden en gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden.*’

Hier maakt Calvijn een grote fout die grote gevolgen zou hebben. Hij stelt namelijk dat de mens na de verslagenheid nieuwe blijdschap zal ontvangen die immer zal toenemen totdat de blijdschap in de hemel volkomen is. Het is de leer van de immergroeiende blijdschap, terwijl onze blijdschap juist moet minderen om plaats te maken voor veel belangrijkere dingen, zoals nut, kennis, ingetogenheid en tederheid. Het gaat helemaal niet zozeer om blijdschap. Die maakt niet gelukkig, en mag maar op een heel laag pitje staan, om oog te krijgen voor het grote drama van de schepping, waar de mens door strengheid en soberheid een bittere vrucht voortbrengt die ook een zekere zoetheid heeft. Die blijdschap moet juist ingetogen zijn, en minderen om de diepere waarheden des Heeren te communiceren. Calvijn was in grote theologische dronkenschap terechtge-komen en had zelf niet eens meer door hoe dronken hij was, vanwege de aard van die dronkenschap.

Onze blijdschap en zoetheid moet minderen, opdat wij onszelf niet zullen bedriegen, en niet zullen indutten, zelfs in de eeuwigheid niet, en wij moeten van ontwaking tot ontwaking komen, en van bewaking tot bewaking, en zo zullen wij een eeuwige, lankmoedige vrucht voortbrengen waardoor wij geen deel hebben aan de lachpartijen van de dwazen. De vreugde zal gematigd zijn, want er is een diepere vrucht dan dat, die alleen kan komen als onze vreugde zal minderen. Bij Johannes 16:20 nam Calvijn zijn jackpot, en het is de bron van zowel TULIP als Toronto geweest, want hij kwam

hier in grote dwaasheid. Teveel vreugde, ook in de eeuwigheid, zou alles verwoesten, en is het pad van de heks Kakia, zoals in de Griekse mythologie en de nieuwe bijbel.

De vreze des Heeren en de kennis des Heeren zullen ons hart vervullen, en teveel vreugde zou dit tegenhouden, en die immergroeiende vreugde zou ons vernietigen en waarlijk pijndoen, want het dooft de waakzaamheid uit, de zintuigen. We moeten voelen en leren voelen, en vreugde is vaak geen betrouwbare raadgever, vooral als die vreugde overmatig is. Het staat in contrast met Calvijn's verdere leringen, want hij wijst vaak op het belang van de gematigdheid. Hier bij Johannes 16:20 glijdt hij gevaarlijk uit. Hij houdt het hier theologisch niet meer uit en grijpt naar onbehoorlijke theologische dronkenschap.

Het is een droevig moment waarop hij theologisch zichzelf te buiten gaat. Dat gebeurt wel vaker. Soms heeft hij psychopathische trekken. Dat moet gezegd worden, zonder het werk van de man geheel weg te schuiven. Er was een hogere en een lagere Calvijn, een geestelijke en een vleselijke. Soms verloor hij de macht over het stuur. Hoe dan ook, met Calvijn gingen dingen zowel beter als slechter. We zien in het calvinisme de strijd tussen goed en kwaad, tussen kennis en onwetendheid.

Overmatige vreugde is gevaarlijk, want het dooft de geestelijke gaven uit, de hemelse zintuigen, en de lust tot de hemelse werken. We moeten geen genotzoekers worden, want het tast de kennis aan, de hersenen aan, en laat de mens leven door roekeloze en tomeloze emoties. We moeten heel voorzichtig zijn met verwijzingen naar blijdschap, want het kunnen sluwe vijanden zijn, vooral als het 'voortdurend groeit' totdat de mens in heerlijkheid is opgenomen. Is dit de weg tot de opname ? Nee, ook niet na de verslagenheid. De mens moet het hemelse touw ontvangen. De mens moet worstelen, en God zal de mens niet overmatig verwennen. God is niet de romanticus zoals in de immergroeiende blijdschap van Calvijn tot volkomen blijdschap. Er liggen teveel gevaren op de loer, er zijn teveel kapers op de kust. De nieuwe bijbel noemt de ware opstanding een diepere dood, en de vreze des Heeren. Aan dit touw wordt de mens opgenomen, tot wurging van de oude mens.

De mensheid is verkocht onder de overmatige blijdschap en de leer van de immergroeiende blijdschap van Calvijn, ook al is dit alleen beloofd na de verslagenheid en noemt hij het verslagen liggen als maar een korte tijd. Vandaar dat de verslagenheid van Calvijn nooit diep genoeg heeft doorgedrongen, want er werden dingen overgeslagen, en hij ging voor de blijdschap, als sinterklaas voor de uitverkorenen en de verslagenen. En zo kon de TULIP-dwaling wortelschieten.

Ook al streed Calvijn tegen hoogmoed en nalatigheid en wees hij op het belang van nederigheid en gierigheid, was hij dus ook een theologische genotszoeker wat zijn val veroorzaakte. Dat was zijn zwakheid. Hij rondde dingen te snel af, en daarom kwam hij ook tot zijn soms wat psychopathische handelingen. Laten we niet vergeten dat hij niet vies was van wat reformatorische inquisitie.

Hij wijst op 2 Korinthe 5:16 : 'Al hebben wij Christus naar het vlees gekend, nochtans kennen wij hem nu niet meer.' Zo moet dat toegepast worden, want nu kent men Jezus overvloedig naar het vlees in de kerken, en daar moet men mee stoppen, en er veel voorzichtiger mee omgaan, want het heeft hen in valse gerustheid en valse blijdschap gehad die overmatig is en de religieuze zinnen streelt. Zij hebben een relatie van de heks Kakia die een beeld is van werelds hedonisme en haar uitspattingen.

Calvijn, alhoewel op velerlei punt een uitmuntend leraar, was ook in de klauwen van deze heks, die het volk niet wilde laten gaan.

Als Calvijn het over het oordeel heeft dan is dat volgens hem niet zomaar het oordeel als een veroordeling, maar als de rechte hemelse orde tegen de verwarde en verdeelde samenleving. Het is de bevrijding van duivelse tirannie. Hij wijst erop dat het oordeel pas begint met het aanwijzen van de zonde. Dat is dus niet volkomen gebeurt, dus het oordeel van de mensen is vaak vals. De mens is tot gevoelsoordeel gekomen, wat een emotie van het vlees is.

De ongelovigen zijn in blinde woede tot de gelovigen, stelt Calvijn, omdat zij de Heere niet kennen. De goddelozen hebben zich zo autoriteit aangematigd die een duivelse glans met zich meebrengt, waardoor de soberen en ingetogenen geschokt zijn, stelt hij. Maar die blinde vuistvechters in blinde woede die niet de tijd nemen om de Heere te leren kennen, en een ieder verachten die dat wel doen, zijn zelf verachtelijk. Calvijn stelt dat ze hun verstand hebben verloren, maar dat God de soberen beschermt met een ijzeren muur tegen hen. Het niet kennen van God is in de theologie van Calvijn de oorzaak ervan dat moordenaren lof en eer zoeken voor hun misdaden. Calvijn stelt dat de lof van de misdaden nog wel erger is dan de misdaden zelf. De glorie van het vlees is zo nog wel dodelijker dan de werken van het vlees op zich. Het is als een Medusa, als een gorgoon, en deze gorgonen hebben zich ook in de kerk opgesteld. Zij drinken het bloed van de martelaren, en vereren en bevestigen elkaar in deze gruwelen, waardoor ze het ongestoord kunnen blijven doen. Zo is de lof van het vlees het schild en het wapen van het vlees. Daar doen ze alles voor. Daar verkopen ze alles voor. Zo worden ze ook geprezen door hun afgoden.

In de theologie van Calvijn is de lof van het vlees dus nog wel een gevaarlijkere en ergere vijand dan het vlees op zich. Deze lof uit zich ook in de ‘rechtvaardiging van het vlees’ waardoor het geestelijke en sobere veroordeeld en gedemoniseerd wordt, en zo is het tot één van de grootste doodsvijanden van hen die zich volhardend op het smalle pad begeven. De vijand bedriegt dus niet slechts de mensen, stelt Calvijn, maar ze eisen ook nog eens de lof bij God op voor hun wandaden.

Dit is inderdaad een nieuwe reformatie. Die moet er wel zijn. Daar zijn ook engelen mee gemoeid. Die reformatie gaat dus ook deels terug. Hiertoe kwamen engelen, die in de nieuwe bijbel vaak hemelse gezanten of getuigen worden genoemd. Vannacht had ik een droom waarin een engel kwam in de gedaante van een jongen waarmee ik in de buitendienst van een rolgordijnenfabriek werkte. We reden toendertijd hiervoor door het hele land voor de voorhangsels. Hij zei dat hij was gekomen om de oude natuur van de dochteren te stenigen. Hij zei dat de bokgeesten de leiders waren van de varkensgeesten, in de zin dat de bokgeesten de lof en de rechtvaardiging van het vlees zijn. Maar de nieuwe bijbel laat zien dat ze door de vraatzucht van de varkens ten onder zullen gaan. Hun eigen vraatzucht zal hen een halt toeroepen. De ouroboros zal in zijn eigen staart bijten. Koningsgeesten noemde hij de bokgeesten. Die zouden eerst heel groot worden, en dan ten onder gaan door hun eigen onderdanen. Telkens weer zien we dit proces in de geschiedenis. Hij noemde toen verschillende geesten in het werk van Calvijn, territoriale geesten, oftewel heersersgeesten : Satak, Gargul en Virtro. Dezen houden het volk in bedwang. Ik moest toen in verschillende steden en dorpen waar ik op school zat naar de bossen rennen, om in de bossen te komen tot de verborgen natuursteden. Ik keek naar de lucht en zag vanuit de hemel reusachtige bronnen van water geopend worden, die als een zondvloed over de aarde kwamen. Ik voelde de Vreze des Heeren over me komen. Die zou terugkomen. Dat is ook wat in de nieuwe bijbel de ware opstanding wordt

genoemd, tot een diepere dood van het vlees. Ik was toen in huis met een natuurvrouw, en er was toen iemand aan de deur. Het was een hemelse loodgieter die met de leidingen bezig ging. De engel zei toen ook dat hij voor genezing gekomen was.

HOOFDSTUK 41. DE BOK EN HET VARKEN IN DE APOCALYPSE VAN DE NIEUWE BIJBEL

En de engel sprak :
‘Geen leider van het vlees zal kunnen standhouden, spreekt de Heere. Uiteindelijk zullen ze door hun vraatzuchtige onderdanen verslonden worden. Hun volkeren zullen hen kruisigen, omdat de vraatzuchtige volkeren altijd meer willen dan er beschikbaar is. Daar kunnen zelfs de bokkenleiders niet aan tippen.’

Nu, dat zien we ook gebeuren in de nieuwe bijbel, in de apocalypse, in Buli 8:9-10 bijvoorbeeld :

‘*En een bok die voor een lam zorgde,*
maakte zich groot tegen de haan en doodde het. En een ander varken kwam
uit de zee om de bok te ondersteunen,
maar na het einde van de periode van
samenwerking doodde het varken de
bok. En het varken werd zo groot dat het tot de hemelen reikte. En de aarde
volgde het varken, en het varken bracht
vele varkens voort. Het is het laatste
uur.’

Uiteindelijk zullen de varkens hun leiders dus gaan aanvallen, omdat ze klaarblijkelijk niet genoeg van die leiders, de bokken, krijgen. Er is te weinig. Ze willen teveel. Dit zien we telkens weer gebeuren in de geschiedenis.

In het boek II Duizen, hoofdstuk 26, zien we de opkomst van de bok, waarna de gehele aarde de bok in verbazing achterna gaat. In de oude bijbel is de bok soms een beeld van het Griekse wereldrijk, de basis van de hedendaagse samenleving. ‘Wie is aan de bok gelijk ?’ staat er dan verder in II Duizen 26. De mensen zijn onder hypnose gekomen door deze overwinnaar, deze held, want die had datgene verslagen wat hen zo lang had gekweld. Zo lang waren ze slaaf geweest, en nu had deze grote leider hen vrijgezet, dachten ze. Net als in het boek Buli, het laatste boek van de nieuwe bijbel, als de Openbaring van de nieuwe bijbel, zien we ook in het boek II Duizen de opkomst van de varkens nadat de bok zijn heerschappij heeft gevestigd. Deze varkens komen om de soberheid aan te vallen, en dat zal ook zeker de soberheid van de bok zijn geweest, want het varken kan geen enkele soberheid verdragen. Het varken is een beeld van het altijd maar meer willen, de vraatzucht en hebzucht van de mensen. Dat wordt de volgende beweging, wat vergeleken kan worden met de komst van het Romeinse rijk.

Ook in het boek Kamba komen we dit verhaal tegen, in hoofdstuk 22. Als de varkens opkomen wordt dat de afval van de profeten genoemd.

De bokkengeest is de lof, eer, glorie en rechtvaardiging van het vlees, maar dit zal uiteindelijk ten onder gaan door de vraatzucht van het vlees. Het loon van de professionele, glorieuze zonde is uiteindelijk toch de dood. Dat is het lot van alle vlees, zowel voor het onderdanige als het heersende vlees. Dat ligt allemaal besloten in het ouroboros principe, het beest die zichzelf verslindt. Het kan niet eeuwig standhouden, want het heeft een lek. De bokkenleiders zijn dus ook niet onaantastbaar of onoverwinnelijk. Zij zijn maar tijdelijk en vergankelijk, en zullen voer zijn voor hun eigen onderdanen. Het vlees kan uiteindelijk het vlees niet vertrouwen. Er zal altijd vijandschap zijn tussen vlees en vlees. De zonde zal de zonde neerhalen. Van een daadwerkelijke relatie tussen vlees en vlees kon dan ook niet gesproken worden. Ze zullen altijd elkaars vijanden zijn, en op elkaars dood uitzijn, om daardoor winst te behalen.

De nieuwe bijbel spreekt dus als een massale uitstorting van de varkensgeest die in zijn vraatzucht het gehele vlees ten gronde zal richten, als de vrucht van het vlees, de dood.

We lezen dan in Buli 8 :15-16 :
‘*En veel van de vromen werden ziek*
en bezochten de gebieden onder de
aarde. En een monster als een varken
kwam tevoorschijn uit een scheur in de
aarde. En het monster dat als een
varken was verslond velen.
En de zwarte vrouw nam het varken
en hing het op als een voorhangsel voor
haar tent.’

De zwarte vrouw is een beeld van de kerk die ontdekt is aan haar zonden, en die leeft in grote verborgenheid, haar rechterhand niet laten weten wat haar linkerhand doet. Uiteindelijk zal zij dit varken overwinnen en als een voorhangsel hangen voor haar tent. Dit houdt in dat alle dingen zullen medewerken ten goede voor hen die de hemelse kennis liefhebben en uitdragen.

HOOFDSTUK 42. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 4

Calvijn stelde dat de waarheid God’s alles wat in de wereld was verachtte. Die is door het heilige geestelijke in ons hart verzegeld, stelt hij. Het is niet onderworpen aan het oordeel der mensen, anders zou het geloof telkens weer ondersteboven worden geworpen, stelt hij. Hij wijst erop dat we

moeten weten waar we staan moeten onder zoveel beroering, weten dat we niet de geest van de wereld hebben ontvangen, maar het heilige en hemelse geestelijke wat van boven komt, en wat ons doet weten wat ons geschonken is. Het is dus een weter, een geweten. De mens heeft dit geprobeerd na te maken. Daarom moeten wij op onze hoede zijn, en weten waar we moeten staan. We moeten dus oppassen dat we niet de geest van de wereld ontvangen.

Calvijn stelt dat ons een getuige is gegeven die alles wat de wereld hoog verheft verstrooit en met kracht omver werpt. Wij moeten daarom waken om niet afhankelijk te worden van het aanzien van mensen, stelt hij. Dit is een verslaving van het vlees die verbroken moet worden. De mens kan dit ontwennen door tot de rivier van de hemelse vergetelheid te gaan. De mens moet weer geheel kind worden. De volwassenheid van het vlees is te ver gegaan. Het heeft de waarheid willen verduisteren, willen achterhouden, waar ook Yeshua al tegen waarschuwde, en Yeshua sprak ook over het worden van een kind, want zij hebben de sleutel tot het hemelse koninkrijk.

Calvijn stelde dat daarom het geloof teruggegroepen moest worden tot het innerlijke en verborgen getuigenis waarvan de mens teveel was afgedreven. Zo zullen wij niet ten onder gaan in de beproeving.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Johannes 15 dat het vlees dat wat boven de natuur is niet begrijpt, en dat het vlees daarom God haat zonder oorzaak, wat nog wel onredelijker is. Hun hart is vergiftigd door boosheid, stelt hij. Deze boosheid is van generatie tot generatie doorgegeven, en moet bestrafd worden.

We moeten opmerkzaam zijn in de beschouwing van de hemelse werken, stelt Calvijn. Hij stelt dat zij die de hemelse gaven willen verduisteren of met minachting voorbijgaan kwaadwillig en ondankbaar zijn tot God.

Calvijn ziet het allemaal met lede ogen aan. Hij acht het zeer typisch en vreemd dat de wereld in haar woede raast tegen haar eigen behoudenis, tegen de leer daarvan, en door haar blinde onkunde stort zij haarzelf in het verderf. Nu is het wel zo dat Calvijn’s systeem te sluitend was, terwijl er nog ontbrekende schakels waren, dus daarom is de ‘woede der wereld’ hierin ook deels verklaard. Het werk was nog niet af. Er moest nog een reformatie komen binnen de reformatie, dus ook in het werk van Calvijn. De wereld moest nog ‘calvinistisch-gereformeerd’ worden. Het neo-calvinisme moest dus nog komen, want Calvijn was als een sluitende, canonieke piraat. Toen Kuyper in Nederland zijn neo-calvinistische systeem plaatste was dit ook te sluitend en te canoniek, en toen raaste wereld en kerk er ook tegen, en dit was deels nodig, want de reformatie was nog niet klaar, en mag ook niet klaar zijn, waar de nieuwe bijbel catechismus ook op wijst. Stilstand zou fataal zijn. We hebben nog steeds te maken met calvinistische en neo-calvinistische modepoppen. Die staan dood en opgezet in de etalages van de winkelcentrums van het vlees.

Hierin wordt het vlees veel getroost, maar Calvijn stelt dat de ware vertroosting het getuigenis van een goed geweten is. Die grote Calvijn, die theologische reus, die potentieel gevaarlijk was vanwege zijn soms vreemde leringen, en die zo beroemd en tegelijkertijd berucht was geworden vanwege TULIP, wat door calvinisten vaak de zoete genade wordt genoemd, stelde dus dat er geen andere vertroosting was dan in het getuigenis van een goed geweten, dus niet in Jezus, niet in geloof, uitverkiezing of genade, maar alleen in het getuigenis van een goed geweten. De rest is

slechts onderdelen daarvan, metaforen die ergens inpassen. Dat is de grootheid van Calvijn, veelal onbegrepen. TULIP is slechts een verkeerd begrepen voorhangsel wat de kerk op het verkeerde been heeft gezet, maar het gaat veel dieper, en dan kom je hier op uit, op Calvijn's commentaar op Johannes 15:21, in het jaar 1553.

Ik had een droom dat ik in een stad was met wat mensen in een gebouw, en er was daar een slang die daar gehouden werd, maar die slang kon gewoon in en uit zijn terrarium. Het was een calvinistische geest die ervoor gezorgd had dat TULIP koning werd in de leer van Calvijn, boven al zijn andere principes, ook boven het getuigenis van een goed geweten, waarvan Calvijn had gezegd dat er 'geen andere' vertroosting was dan dat. Ze hadden TULIP dus uit het mechanisme gehaald opdat het kon heersen. De slang gedroeg zich vriendelijk en zachtaardig, maar er was die dreigende sfeer. Er was geen duidelijkheid over wie nu precies de eigenaar was. De mensen die bij me waren in het gebouw waren er ook allemaal heel onverschillig over, en hadden zachtaardige, vriendelijke, ietwat verwarde karakters, ook zeer besluiteloos, en ik moest toen de slang in twee doorzichtige plastic zakken doen. De ene was gesloten, en de tweede had een hele kleine kier. Verder mocht ik niks doen, en verder durfde ik ook niets te doen. De slang werd verschrikkelijk aggressief, en ik twijfelde eraan of ik wel het goede had gedaan, maar ik kon niet anders. Ik durfde ook de zakken niet meer open te maken. De besluiteloze mensen zeiden verder ook niets. Er zou een engel komen die verder zou afhandelen met de slang, maar ik was hier klaar nu, en ik moest naar het bos rennen en net zolang doorrennen totdat ik in een natuurstad zou zijn gekomen. Ik voelde de woede van de slang, als een hete adem in mijn nek, en mij werd geopenbaard dat die mensen die daar in die kamer waren met mij allemaal vormen waren van de slang. Die mensen deden dus verder niets. Het was puur die slang zelf. Dit zijn dingen die moeten gebeuren. Ik ben in alles voornamelijk exorcist en demonoloog, wat zelfs mijn predikantschap voorop staat. Ik zou ook geen predikant kunnen zijn als ik niet allereerst een exorcist en demonoloog zou zijn, want dat zou dan te gevaarlijk zijn. Een predikant zonder degelijke onderscheiding is een prooi voor de markt. Mijn demonologenschap heeft mij dan ook gedwongen om me te laten specialiseren als taalkundige, anders zou ik ook pootje zijn gelicht in de bedriegelijkheden van het moderne westen.

Al met al zou de engel komen, en die zou het verder afhandelen. Zonder het getuigenis van een goed geweten zijn we nergens. Ook Jezus begon geen vreemdsoortige theologische wiskunde van geloof, genade en uitverkiezing toen hem werd gevraagd hoe men behouden kon worden. Hij richtte zijn vinger toen op de geboden, het sterven van de zaadkorrel, en de hemelse kennis. Alle andere vormen zijn slechts allegorieën met een diepere betekenis die in dat verband ingepast dienen te worden, maar ze mogen er niet zomaar uitgehaald worden, want dan gaat het een eigen leven leiden, zoals de slang die ik zag in de droom. De slang was overigens genaamd 'Kanona'.

Calvijn stelde dat het onmogelijk was dat het evangelie gepredikt wordt zonder dat de wereld begint te razen. Hij stelt dat het onmogelijk is dat leraren met de vreze des Heeren in zich aan de haat van de wereld ontkomen.

Voordat ik de droom over de slang kreeg had ik een droom waarin ik een valse hemel zag die ze hadden gebouwd, met valse engelen, en er werd valse hemelse muziek gespeeld, een soort variatie op Bach's 'Air' van Orkestsuite nr. 3 in D groot, en de valse engel van het morgenrood kwam met een eigen deuntje, maar het was allemaal de dood. We moeten niet vergeten dat de duivel vaak niet komt als een brullende leeuw, maar als een engel des lichts, maar als dan een valse engel des lichts

door de hemelse prediking wordt ontmaskerd, dan kan die soms wel worden als een brullende leeuw, zoals in de droom over de slang. Ze hebben het over liefde, maar dan zonder geweten. Het geweten zou dan via TULIP in de uitverkorenen geplaatst zijn, volledig gedwongen, zodat het kunstmatig is. Er zit niets van henzelf bij. Ze zijn weg. Het zijn de gewetensvolle gewetenlozen. Het is heel eng en naargeestig, en ze noemen het 'zoete genade'. Juist zo vindt het vlees zijn weg, in en uit. Er is geen andere vertroosting dan het getuigenis van een goed geweten. Geen andere, dus ook niet TULIP. Laat dat heel duidelijk zijn. Ze komen aan de poorten met TULIP en worden niet binnen gelaten als ze nog andere vertroostingen hebben dan het getuigenis van een goed geweten. Ze worden niet weggestuurd als ze Jezusloos zijn of geloofsloos, maar omdat ze wetteloos zijn, gewetensloos, zegt de tekst in Mattheus 7:23:

'En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.'

Het Grieks, 'anomia', zegt dat zij 'verachters van de geboden' zijn, ze minachten de geboden dus, hebben de geboden op een lager plan gezet, zoals in TULIP. De geboden zullen vanzelf in ons leven als de zaadkorrel sterft en wij de diepere betekenis ervan leren kennen en toepassen. In het Aramees, de taal van Jezus zelf waarin hij sprak, zijn de 'werkers der wetteloosheid', de aanbidders van de ongerechtigheid. Kortom ze hebben hier een godsdienst van gemaakt, zoals in TULIP, want de geboden zijn 'kunstmatig' geworden. Het zijn dode geboden geworden, sinds er geen levende omgang meer is tussen God en mens. Zij dienen en aanbidden 'awale', de misdadige in het Aramees, ook wel awalla, en die is zoals we zagen dronken in de 'immergroeiende blijdschap', de bron van TULIP. Het is een theologische dronkenschap die uitgebant dient te worden, die ontwend dient te worden, afgeleerd.

Zomaar met de persoon of naam van Jezus kom je dus niet binnen, maar door de 'leer' van Jezus, de principes waarvoor hij stond. Yeshua is een werkwoord, een principe, in de oude Israelitische talen, wat al overvloedig werd gebruikt in het Oude Testament. Het is daarom de grootst mogelijke onzin om zomaar te zeggen dat de Joden Yeshua hebben verworpen, want het is iets van hun eigen taal. Ze hebben slechts de afgod die ze ervan hebben gemaakt verworpen. Zij kennen de taal. De westersen kennen die taal niet en hebben het verletterlijkt en gemonopoliseerd, voor veel geld, dat kan ik u vertellen. En het is bloedgeld. Het westen is de Judas geweest tot de Yeshua van de oude talen. Het is een verschrikkelijk beest wat zou opkomen, om zijn wereldrijk te vestigen, maar het zal ten onder gaan door haar eigen vraatzucht.

Het heeft haar eigen wet gemaakt, ze is haarzelf tot wet, en ze heeft altijd de profeten de wet willen aanzeggen.

Calvijn begeeft zich met TULIP op glad ijs. Het blijft zo nu en dan terugkeren in zijn leer, maar laten we beseffen tegen wat voor beest hij had te strijden : de koppige, bedriegelijke wil van de mens. Zelfs het goede willen in de mens is door en door verdorven. De mens is door en door vleselijk, zelfs in zijn goede wil en hart. Het is misschien goed, maar niet het beste. Het is niet zuiver. Daarom strijdt Calvijn tegen de romantische en romantiserende verhouding tussen de genade van God en de menselijke wil. Calvijn toont aan dat het van veel diepere bronnen moet komen. TULIP heeft dus wel potentieel als het zachtaardig gedraaid wordt. Er ligt dus in de mens een diepere, paradijselijke mens verborgen, waar Nietzsche het ook over heeft, en wat hij de hogere

mens noemt. Waar Calvijn zegt : ‘de mens is dood,’ zegt Nietzsche er nog bij : ‘God is ook dood.’ Het begrip God is namelijk ook verschrikkelijk bezoedeld door de mens. Daarom wijzen zowel Calvijn als Nietzsche een diepere weg. De leren van deze mannen vinden alleen hun plaats in de dialectische theologie, die ook in de oude bijbel te vinden is, zowel het ‘ja’ als het ‘nee’, oftewel door het geestelijke, niet door het vleselijke. Alleen in de dialectische theologie is TULIP functioneel. Daarbuiten is zij volkomen dood.

De dode en kunstmatige liefde in de leer van Calvijn is dat wat tot pensioen drijft. Dat is de soort liefde die ik zag in de valse hemel die ze hadden gebouwd. Het was het werk van de slang Kanona. Het is besluiteloos en onverschillig, met alleen een liefde voor het eigene en het vertrouwde. Je moet dus altijd een beetje tussen de regels doorlezen bij Calvijn, en het hebben van zijn betere stukken.

De liefde moet in balans blijven, en moet vaak plaats maken juist voor andere kenmerken van het hemelse koninkrijk, anders wordt het bedriegelijk. Calvijn is zich hiervan bewust en wijst er daarom ook op dat de mens door het geloof de oneindige liefelijkheid van zijn goedheid moeten aannemen, om zo gelokt te worden tot de beoefening van de liefde. De liefelijkheid van God’s goedheid en zo het gelokt worden tot de beoefening van de liefde is namelijk een beteugeling en matiging van de liefde daar waar de liefde overmoedig en opgeblazen is geworden. De tederheid is er altijd voor om de liefde te temperen en te richten. In de wereld zien we veel afgedwaalde liefde, de liefde tot het zelf en tot allerlei vreemde afgoden. De mens moet ook terugkeren naar zijn eerste liefde. De liefde van de wereld is roekeloos en over de maat, hebzuchtig en ijdel, en zij is tevens koud en onverschillig, besluiteloos, naar alles wat niet van haar wereld is. Het is een minne liefde van zeer plaatselijke uitbarstingen. De onstuimige, eigenaardige liefde van de mens moet getemperd worden door het sterven van de zaadkorrel, de hemelse kennis, en de beoefening daarvan in de oneindige liefelijkheid van God’s goedheid. Er is een groot verschil tussen zomaar verwennende liefde en de oneindige liefelijkheid van God’s goedheid die leerzaam is tot de diepte van God’s geboden. De oneindige liefelijkheid van God’s goedheid tempert altijd weer de liefde. ‘Wek de liefde niet op voordat het haar behaagt’.

Calvijn stelt hierbij dat de wil van God verstaan moet worden, en dat is dan de wil van de hemelse kennis in de leer van Calvijn. Wij moeten dus niet alleen bidden : ‘Niet mijn wil maar Uw wil geschiede,’ maar ook ‘Leer mij Uw wil te verstaan.’

Natuurlijk zijn er ‘verzen’ in Calvijn’s canon die hier allemaal weer tegenin gaan, want Calvijn sprak zichzelf voortdurend tegen. Ook moet men Calvijn’s leer leren te vertalen. Men kan in Calvijn’s werk al snel op het verkeerde been gezet worden als men het verband niet kent waarin dingen gezegd worden. Natuurlijk is een goed geweten in de leer van Calvijn komende van God, en dient de mens dit te ‘ontvangen’, maar dan heeft Calvijn het dus over de hemelse kennis, wat zijn definitie is van God. Er moet wel een deel zijn in de mens die zich daaraan onderwerpt, en een ander deel moet zelf deel zijn van de goddelijke natuur, en dan gaat het niet om zomaar wat goede werken te doen. Maar het is juist de goddelijke natuur die zich verlaagd en zich onderwerpt aan de hemelse kennis. Zo legt de goddelijke natuur dus het God zijn af om zich te onderwerpen aan God, en daarom ontkomen we ook niet aan de dialectische theologie.

God is de hemelse kennis, die zich ook weer in vlagen personificeert, als archetype, en dan ook weer wordt tot zuiver principe, als in golfbewegingen, en de mens moet die hemelse natuur leren kennen en er leren in mee te gaan en er onderdeel van te zijn. Dat zien we ook terug in het Yeshua principe, wat een belangrijk principe is. Nooit kun je stellen dat Yeshua zomaar God is, maar er moet een gevoeligheid komen tot de hemelse golfbewegingen hierin. De mens mag hier niet eenzijdig in zijn. Vandaar dat de nieuwe bijbel in die zin ook spreekt over de 'Orionse hersenspinsels'. Dat zijn hemelse hersenspinsels die de golfbewegingen van de hemelse zeeën kennen en uitvoeren. Dit is dus Hegeliaans ingewikkeld. Daartoe moet de mens tot de hemelse leerschool komen. Er zijn dus hemelse tegenstellingen die de mens moet leren kennen en toepassen.

Calvijn noemt de gehoorzaamheid de vrucht van God's liefde. Het ontspringt dus uit God, de hemelse kennis, zelf, en die bron ligt juist in de mens, en alleen de mens die in God is kan dit door zich heen laten stromen, en alleen als de mens deel heeft aan de goddelijke natuur, met deze goddelijke natuur kruist, dan kan de mens dit door zich heen laten stromen, en zelf ook deel hebben aan de stromen, en deel zijn van de stromen, zolang de mens zich er ook aan kan onderwerpen en de goddelijke gedaante kan afleggen om volledig mens te worden, wat juist ook weer een kenmerk is van de goddelijke natuur, en wat te maken heeft met de herder die de kudde achterlaat om het verloren schaap te zoeken.

De vrucht van de zonde, van het vlees, is deels de glorie en lof van het vlees, de rechtvaardiging van het vlees, en deels de dood. De vrucht van de zonde is dus deels de leugen. We zien dit ook in de leer van Calvijn. Er werken verschillende lijnen doorheen. De geest van de lof van het vlees is genaamd Saktarus.

De nieuwe bijbel beschrijft de val van de engelen. Zij hadden zich vergaderd rondom de verboden boom, de boom der zonde, en zij namen van de verboden vrucht, de Saktakus. De naam ´Saktarus' heeft hier dus mee te maken. Deze geest Saktarus is een slang. Het is de lof, glorie en rechtvaardiging van het vlees, nauw verwoven met de Saktakus, als de vrucht der zonde.

II Duizen 31:10.
Toen was er een geroep in de
hemelen, en omdat zij van de Saktakus
hadden gegeten, de vervloekte vrucht,
werden zij en hun legioenen uit de
hemelen gejaagd door hen die hun Heer
getrouw waren gebleven.

Calvijn waarschuwt dat als wij niet de heiligheid van de engelen hebben, dan zal de liefde ijdel zijn, ook al noemen we het God's liefde.

TULIP was maar een hele kortzichtige en enge filtratie uit het werk van Calvijn, als de lof, glorie en rechtvaardiging van het vlees, vanuit de bron van de immergroeiende blijdschap van het vlees. Als Calvijn in zijn commentaar op Johannes 15 stelt dat de hoofdzaak van de leer van Jezus de genadige toerekening van de gerechtigheid is, dan kunnen we stellen dat dit komt doordat de gehele wereld buiten het paradijs is overgeoordeeld, dat de mensen onderworpen waren aan wetten die er helemaal niet toe deden, die slechts de wetten van mensen waren, en daarom moest de mens hiervan verlost

worden. Ze zijn verlost van de strengheid der menselijke wet, van de vloek ervan als je niet alles doet wat mensen je hebben opgelegd. Wij moeten klaar komen met deze theologische stukken en ons niet laten verleiden om zomaar vuist op vuist gevechten met mensen of systemen op zich te hebben.

We kunnen stellen dat omdat God de hemelse kennis is, God ook het hemelse en goede geweten is, de ‘weter’, en dat de mens daar deel aan heeft. Er is een hogere mens en een lagere mens, maar dat er kruizingen zijn met de goddelijke natuur is onderdeel van de hogere mens, en behoort tot het mens zijn. Mens en God zijn archetypes die ergens voor staan. De mens is onderdeel van de goddelijke natuur die zich onderworpen heeft aan God, aan de hogere natuur, wat ook weer een bewijs van de goddelijke natuur van de hogere mens is. De goddelijke natuur die zichzelf niet aflegt en zich niet onderwerpt aan de hogere natuur is vals.

Calvijn wijst op de spiegel die in dit alles is. Deze spiegel is dus ook een middelaar, en er zijn ook valse spiegelingen, zoals hen die de genade niet aannemen, en wegwerpen wat zij in handen hadden. Dit zijn allemaal archetypes die in de mens gebouwd zijn. De spiegelingen hebben veel vervormingen, omdat de mens klaar moet komen met deze theologische stukken.

De lagere mens maakt altijd afgoden buiten de hogere mens om, en laat deze afgoden de hogere mens bestrijden. Calvijn vermaant hierin tot vreze, opdat het vlees zich niet zal verheffen en ons niet zal ontwortelen. De vreze is dus een basisdeel van het goede geweten.

In de leer van Calvijn is de ontvangen genade niet iets passiefs, maar men moet met ijver en zorg de genade behouden. Als een kind vals wordt beschuldigd en bovenmate wordt gekweld met onrechtvaardige maatstaven, dan grijpt de ouder in voor zover dat in het vermogen ligt van de ouder, maar de ouder zelf gaat ook door deze problematiek. Daarom hebben ze God ook gekruisigd, en blijft God zeggen dat het hemelse koninkrijk en de hemelse overwinning niet iets van deze wereld is, maar iets ondoorgrondelijks. De zaadkorrel moet sterven. Zelfs God kan dat niet tegenhouden. God gaat de langere weg, en zo ook de kinderen van de Heere. Daarom stelt Calvijn ook dat de gerustheid van het vlees wakker geschud dient te worden. Hij stelt dat dat niet eenmalig is, maar dat het vlees nooit genoeg wakker geschud kan worden.

Hierin waarschuwde Calvijn ook dat de genade van God vervalst kon worden door sommigen, en het kon ook uitgeblust worden door zorgeloosheid, of onderdrukt worden door kwaadwilligheid. Calvijn predikte dus geen goedkoop en zoetsappig evangelie. Hij doet brute uitspraken, maar die nuanceert hij ook weer. Uiteindelijk komt het er op neer, stelt hij, dat dan de onvruchtbare ranken uit de wijnstok weggesnoeid moeten worden.

Calvijn stelt dat God zijn glans niet overal zonder onderscheid verspreidt. God openbaart zich maar aan weinigen, en verbergt zich voor de meerderheid. De wereld is te diep van God vervreemd, en alles is omgedraaid. Daarom, zo stelt Calvijn, kan God niemand uitverkiezen die de Heere liefheeft, maar kiest God uit de vijanden om hen dienstbaar te maken. Dat is dus een oorlogsstrategie. Een ouder geeft gewoonlijks meer aandacht aan de moeilijkste van zijn of haar kinderen. Zo moeten we die hele calvinistische uitverkiezing ook zien. God houdt er geen lievertjes op na, maar werkt uit pure noodzaak, gaat tot de verloren schapen. De vijandschap van Ismael is immers een beeld van het toetsen. Zij die zomaar de goden liefhebben en die blindelings volgen, in een wereld zo

verdwaald als deze, zijn juist de afgewekenen. Daarom gaat God tot hen die door de wereld als de verlorenen zijn bestempeld. God houdt zich niet aan de maatstaven van de mensen en veracht dezen.

Het is juist ook de woede des Heeren die de vreze des Heeren opwekt. Men wordt herkend aan de woede, niet aan de vreze op zich. In deze oorlogswoede is de ware wedergeboorte. De vreze des Heeren zal dus ook nooit groter zijn dan de woede des Heeren die wij in ons dragen. Juist als de woede naar de zonde er is zal de vreze vanzelf wel komen. In die zin worden wij door de Heere niet herkend aan onze liefde zomaar, maar onze woede, onze vijandschap tot de wereld en haar vreemde afgoden. Daarin, in dit principe, ligt de uitverkiezing van Calvijn versleuteld.

Calvijn stelt dat de mens in zichzelf dood is, en dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is. In deze situatie moet de godvrezende zichzelf bewust zijn van zijn zwakheid en zichzelf wantrouwen. De godgeleerdheid van de wereld is dwaas, stelt Calvijn. Het is verward en ledig. Hij stelt dat de wijsgeren van de wereld soms schone woorden hebben, maar dat ze niets dan ijdel zijn en vermengd met gevaarlijke dwalingen in hun valsheid en bedrieglijkheid. Hij noemt dat het kruis dan geen ondergang is, maar een doorgang. Aan het kruis zullen wij dan niet zoals de wereld ten onder gaan en niet onder het oordeel van de wereld terechtkomen, maar worden opgenomen in de eeuwige kennis die van een hele andere orde is dan die van de mensen.

Pauselijke Johannaitische huur-moordenaars zijn tot de gelovigen uitgezonden. Kinderen die in deze tijd onbegrepen geloofservaringen hebben worden al snel doorverwezen naar de psychiater om geëtiketteerd te worden voor de rest van hun leven, want de psychiatrie heeft haarzelf pauselijke macht toegezegd in haar godslasterlijke wanen, en rijdt rond op het rode beest. Hetzelfde kan gezegd worden van de dentistrie waar mensen gedwongen worden geïmplanteerd in hun botten (tand is bot). Dit zijn allemaal uittingen van de merktekenen van het beest waarvoor wij gewaarschuwd zijn. Gaat uit van Babylon. Iedereen is daar gebrandmerkt. Je kunt uit Babylon weggaan, maar hoe krijg je Babylon uit je ? Dan moeten we tot de fundamenten van het calvinisme gaan. Calvijn was diep onderwezen in de ascetische filosofie en in de soberheid, iets wat veel minder aanwezig was in Luther, want die was meer bourgondisch. Luther was dan wel het beginsel van de reformatie, na Hus, maar Calvijn was de architect van de reformatie. Dat wil niet zeggen dat Calvijn een beter mens was dan Luther, want Calvijn had zijn gruwelen van reformatorische inquisitie en zijn eigen gevaarlijke dwaalleringen, maar hij was op sommige punten beter onderwezen dan Luther.

Pauselijke macht hebben de aardse instituties zichzelf aangematigd. Het is iets waar Calvijn tegen streed. Hij noemt het dwaas en verward. Ze staan buiten God en hebben overmoedig vertrouwen in hun eigen kunnen, terwijl ze niet zijn verbonden aan de wijnstok, niet zijn vastgeworteld in de grond van de wijngaard. Zo razen ze in hun overmoed, stelt Calvijn. Hij roept de gelovigen op om dan niet wankelmoedig te worden vanwege de razernij en de hardnekkigheid van de wereld. Hij wijst op het woord dat niet menselijk is, het hemelse woord, wat de bron van eeuwig leven is. Dit kunnen we niet begrijpen door ons verstand, maar door geloofservaringen, stelt hij.

Daarom haat de psychiatrie de geloofservaringen zo, en maakt de psychiatrie het belachelijk. Er is een koude oorlog tussen psychiatrie en pastoraat, al heel lang. De psychiatrie heeft ten onrechte zichzelf aangematigd dat zij geestelijke zorg is, maar zij is helemaal niet geestelijk, maar aards, van

de markt. Het geestelijke is hun vakgebied niet, omdat ze de theologie hebben veracht. Zij zijn dan ook niet geroepen door God, maar hebben hun macht ontvangen van het rode beest. De leugen regeert en de duivel is de overste van deze wereld buiten het paradijs. Er is geen andere vertroosting dan in een goed geweten en geen contracten te sluiten met de duivel. Aan het duistere ijskomt geen einde, het wonder geschiedt binnenin, zegt Behemma 9:15 in de nieuwe bijbel. Laten we ons daaraan vasthouden en daarin volharden.

Calvijn wijst erop dat de duivel vele lokmiddelen heeft waarmee hij de gelovigen probeert te bedriegen.

Hierin zijn juist de woede des Heeren en de vreze des Heeren zegelen in ons binnenste dat wij eigendom des Heeren zijn. Laten wij hieraan vasthouden dat wij naar Ezechiël 9 door onze eigen tranen en zuchten over de zonde bezegeld zijn door de engelen, opdat wij niet onder het oordeel der wereld ten onder zullen gaan. Onze eigen tranen zullen onze ark in de zondvloed zijn. Zij vloeien voort vanuit het getuigenis van een goed geweten.

HOOFDSTUK 43. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 5

De doodsvijanden van de gelovigen zullen vastraken in een leugenachtig gif, waar ze zullen vastplakken. Ze zijn niet onaantastbaar, want zij hebben een achillushiel. Er is een lek in hun wapenrusting, een gat in hun visnet.

Zonder deze doodsvijanden hadden de gelovigen niet meer geleefd, hadden zij geen prikkel gehad. Zonder het kruis zouden de gelovigen totaal verlamd zijn geraakt.

Calvijn stelde dat de liefde nooit recht is als die niet tot God opleidt. Er is een heleboel dode en afgeweken liefde in de wereld, die gericht is op de afgoden, op vleierij die de ziel aantast.

Thomas Merton (1915-1968), een Trappistische monnik, stelde in dat opzicht : ‘Mensen kunnen hun hele leven bezig zijn met het beklimmen van de ladder van succes, om er, zodra ze de top bereiken, achter te komen dat de ladder tegen de verkeerde muur leunt.’

Alles in zowel de wereld als in religie is geobjectiveerd. We moeten in de Kantiaanse filosofie afstand doen van de objecten, en er eerst een ander zicht op krijgen, anders zou het misbruik zijn. We spreken in dit opzicht van filotheie, oftewel de godsbegeerte, het zoeken van de dingen die boven zijn. Vandaar dat Kant belangrijk was voor de theologie, want objectivicatie was ook diep in de theologie doorgedrongen. De theologie moest bevrijd worden.

Ik heb het me veel afgevraagd : Hoe komt het dat de één het goede wil doen, en de ander het kwade ? Hoe kan het dat de één onwetend wil blijven, en de ander kennis wil opdoen ? Hoe kan het dat de één vleselijk wil leven en de ander geestelijk ? Calvijn vroeg het zich ook af. ‘Hoe komt het dat de een meer dan de ander zich onderwerpt aan God’s Woord ?’ Zijn antwoord is dan ‘omdat hij uitverkoren is.’ We kunnen er naar kijken als naar een prisma. Er is een bron in de prisma die deze bron ook natuurgetrouw overbrengt, maar door de andere vlakken worden de stralingen afgebogen, en ontstaan er door de spiegelingen andere richtingen, en op bepaalde punten wordt zelfs alles omgedraaid. Het is dus een natuurverschijnsel. Zaak is dat we naar de bron toegaan. Wij moeten natuurgetrouw de bron overdragen, maar geen paarlen voor de zwijnen werpen. We moeten dat wat heilig is niet aan de honden geven. Daarom moeten we onze tocht voortzetten tot in de prisma, een tocht van binnen maken, en dat is ook wat bedoeld wordt met de kudde achterlaten om tot het verlorene te gaan. Wie hierin geen koers kan houden, en altijd maar polariseert en polariseert, altijd maar dreigt met hel en verdoemenis, en verder niet uitlegt wat het betekent in dichterlijke zin, die is bezig mensen psychologisch kapot te maken. Er moet uitleg komen over deze dingen. Ook dat zijn allemaal afbuigingen en omdraaiingen. Maar zulke mensen, hoewel zij spiegelingen zijn, zijn gevaarlijk voor de kerk. Ook hen die alles te zoetsappig voorstellen en de spiegelingen gebruiken als een excuus om te zondigen en geen strijd meer te hoeven voeren, alsof alles goed is, ook diegenen moeten ontweken worden, want zij zijn een gevaar voor de kerk. Zo zijn er vele gevaren. Wij moeten tot de diepere en betere prisma’s komen. We moeten er dieper in om er dieper uit te komen. De gelovigen zijn verdwaald in een wildernis van spiegels. In de woestijn zijn vele luchtweer-spiegelingen. Dat zijn niet zomaar loze spiegelingen, maar geesten, dus er is wel degelijk een strijd nodig. Het zijn de werken van het vlees. Je kunt ze dus niet zomaar ontkennen alsof het niet bestaat. De gelovige moet klaarkomen met de stukken van de filotheie.

Calvijn wijst er hierbij op dat het een normaal verschijnsel in de kerk was in alle eeuwen, dat haar huisgenoten haar ergste vijanden waren. Hij wijst erop dat dit ook zo was in het leven van Yeshua en David, die beiden door hun eigen huisgenoten werden verraden. Calvijn roept dan op tot het eraan wennen de verraders te verdragen, ook al is hun gedrag schandalig. De filotheie is de enige weg om ermee af te handelen, niet de directe weg. De gelovige moet tot zijn binnenste gaan en de dingen van boven zoeken.

Hij vermaant tot lijdzaamheid onder het kruis. Het is ijdele inbeelding, stelt hij, als wij Yeshua slechts buiten ons beschouwen. Hij stelt dat zolang iemand zich niet beneden zijn broeder stelt hij ook niet kan weten dat God meester is over alle dingen. Hij zal zich waarschijnlijk andere goden maken. Voor Calvijn is dan ook het leren je beneden de broeder te stellen opdat men weet dat God meester is de definitie van geloof.

De hoogmoedigen worden niet beschaamd door hoogmoed, maar door nederigheid, stelt Calvijn, door jezelf te vernederen. Ook wijst hij erop dat men niet Yeshua in alles zomaar zonder onderscheid mag volgen, zoals de pauselijken dat doen. Yeshua had zijn eigen leven en zijn eigen opdrachten, en men moest weten of iets ter voorbeeld was of niet. Hij wijst er dus op dat er een extremistische Jezus-verafgoding kan ontstaan als wij niet waakzaam zijn.

Juist de houding van ‘Yeshua in alles navolgen’ wordt door Calvijn eng en afgedwaald genoemd, want dan is men teveel bezig met de uiterlijke tekenen, zoals Calvijn ook raast tegen de jaarlijkse rituelen van de voetwassing, die hij ijdel noemt. Hij wijst erop dat door al deze dingen ze dan juist

Yeshua niet volgen waar ze hem hadden moeten volgen, en dat ze vallen tot huichelarij en het naäpen, want als dan het ritueel van de voetwassing voorbij is dan minachten ze de broeders weer.

Hij stelt dat nadat ze twaalf mensen de voeten hebben gewassen, trekken ze Jezus kapot en spuwen hem in het gezicht. Hij noemt het een belachelijke vertoning die niets anders doet dan Jezus te bespotten. Het zijn in zijn ogen de gewitte graven. Niets gebeurt door een jaarlijks ritueel, maar door het principe het gehele leven toe te passen.

Dat deze dingen gebeuren betreurt hij, en wijst er op dat het kan gebeuren omdat elk zich hoger acht dan betamelijk is en bijna alle anderen minacht. Zo doen zij dit ook Jezus zelf aan. Calvijn is er woedend over, en raast er een heel stuk over door. Hij ziet de geest van Judas door dit alles heen, de verrader. Hij stelt dat reinheid geen algemene geestelijke gave is die je zomaar zou kunnen ontvangen, maar er moet hard voor gewerkt worden, veel voor geleerd worden. Dat is de weg die Calvijn wijst. Calvijn wijst dus het pad van ‘arete’, de deugd, de geoefendheid in het Grieks, waar Petrus en Paulus ook op wezen, wat komt van de stoicijnse filosofie, waarvan ook Calvijn een beoefenaar was, in tegenstelling tot Luther. Als we echt dieper in de reformatie willen gaan, in het bevindelijk-gereformeerde leven, dan behoren we dus niet zomaar bij Luther te blijven en daar te stoppen, maar dan dienen wij het pad van Calvijn op te gaan, in zijn wildernissen. Dat is ver buiten de Lutherse tuinhekjes.

Calvijn roept op tot de strijd, vanwege de overblijfselen van het vlees. Al de neigingen en drangen waarmee de aardlingen de wereld aanraken worden door Calvijn ‘voeten’ genoemd, die met de wereld in contact staan dus, en die moeten gereinigd worden, want die zitten dus onder het vuil. Maar die wassing gaat niet door uiterlijke rituelen. De mens wordt geleidelijk verlost van de vleselijke begeerlijkheden door de geestelijke, innerlijke oefeningen. Zo komt de mens los van ‘kakia’, de opponent van ‘arete’. Kakia is de vleselijke werelds-gezindheid en gehechtheid aan het aardse, de genotsbegeerte in plaats van de godsbegeerte. Hier wordt ook in de nieuwe bijbel over gesproken in het boek Odenlech voornamelijk. Calvijn staat voor het pad van arete, waarop de gelovige wordt toegerust voor de strijd.

Calvijn stelt dat ieder mens stinkende en onrein staat voor God zolang zij niet van hun vuiligheid zijn gewassen in de hemelse wateren. Dat gaat in de leer van Calvijn niet slechts over de vergeving van de zonden, maar over de uitdelging van de zonden, dat de mens ook daadwerkelijk wordt losgemaakt van de kwade en zondige begeerlijkheden van het vlees. Alleen zo kan de wedergeboorte doorwerken in de leer van Calvijn. Wel vindt dit dus allemaal plaats in het verband van de genade, zodat er geen vleselijke, menselijke inmeng is. De mens kan er in de leer van Calvijn geen vinger tussen krijgen, en dat heeft een reden. De genade voorkomt dat in de leer van Calvijn. De genade laat zien dat alles van boven moet komen. Zelfs de menselijke verkiezing met al zijn werken, al zijn willen en wensen, is door en door verdorven. Calvijn doet dus een beroep op iets veel diepers. Zou hij het te gemakkelijk gemaakt hebben voor de mens om er tussendoor te komen, dan zou de pauselijke geest er nog door kunnen komen. Calvijn was dus extremistisch, opdat het later uitgewerkt zou kunnen worden en genuanceerd. Dat het remonstrantse, alhoewel belangrijk, ook zijn gevaren had is bekend, en daarom is het van belang het werk van Calvijn te verdiepen en op waarde te schatten. Het remonstrantse beschermde tegen de geest van Calvijn, maar de diepte van Calvijn beschermt tegen de remonstrantse geest. Wij hebben dus beiden nodig, en dan

valt het gewicht tot de diepte van Calvijn, waarin wij het grotere verband gaan zien. Daarom moet de gelovige niet zomaar komen tot Calvijn, maar tot het calvinistisch-gereformeerde.

Het is hoogmoedig als iemand het bevel van God verwerpt, omdat hem de beweegreden daarvan niet bekend is, stelt Calvijn. Dat gebeurt voortdurend in het vleselijke. Het vlees beroemt zichzelf tegen de uitspraken van God, en God's bevelen, omdat het vlees die niet kent en niet wil kennen. Immers, dan zou het vlees sterven, en het vlees wil niet sterven. Dat is de aard van het vlees. Omdat de theologie ook veel vagebonden aantrekt die het willen gebruiken tot eer van het vlees, en er een markt mee willen bedrijven, terwijl hun hart verre van God is, zo is dan ook theologie op zichzelf niet genoeg, maar moet men tot de filotheie gaan, de godsbegeerte. Alleen de godsbegeerte zal uiteindelijk de vleesbegeerte teniet kunnen doen.

In zijn commentaar op Johannes 12:50 stelt Calvijn dat de wrake God's de bron van het leven is, die de goddelozen weigeren te erkennen. De wrake God's is dus de woede tegen het vlees in combinatie met de strijd tegen het vlees. Wij komen nergens als er geen wraak is tegen de zonde. Het is de bron des levens, en dit is waaruit het goede geweten is opgebouwd. De wrake God's tegen de zonde en het vlees is dus ook de bron van de leer van Calvijn die wees op het belang van een sober en ascetisch leven om het vlees zo te bedwingen en af te doen. Daarom stelt Calvijn ook dat het gezag van het evangelie nooit hoger geroemd kan worden dan het ontzag voor de oordelen des Heeren.

In een droom hoorde ik de engelen zingen, de natuurvrouwen : 'Dat is alles wat ik u aanbiedt, dat is alles wat ik u aanbiedt, in 't geloof, in 't geloof.' Een belangrijke tekst in het calvinisme is Johannes 12:47 : 'En indien iemand mijn woorden gehoord en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zaligmake.' Calvijn stelt nadrukkelijk dat de wrake God's, het oordeel, de levensbron is, maar dat die hoofdzakelijk gekomen is om zalig te maken, allen zalig te maken wel te verstaan, en dat de veroordeling op zich een bijkomstigheid is. Dit is geen vrijkaartje voor de goddelozen om te zondigen, want het Woord zal hen veroordelen. Het laatste oordeel noemt Calvijn een bevestiging van de leer van het evangelie. Dit is het moment waarop de natuurvrouwen in volheid worden hersteld. Dat geheimenis is nu al gaande. Dit beeldt het herstel van de kerk uit, van de donkere vrouw, oftewel de kerk die aan de zondeval ontdekt is, waar F. Mallan ook over sprak in zijn bespreking van de catechismus uit 1973.

Het oordeel is dus niet direct, maar de strengheid is gematigd, opdat het oordeel door het Woord komt :

Johannes 12:48 : 'Wie Mij verwerpt, en mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt, het woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordeelen ten laatsten dage.'

Het Woord zal dus oordelen, niet zomaar een persoon. In de leer van Calvijn is geloof een beeld van de standvastigheid in het Woord. Dit geloof verkiest de oordelen van God boven de lofuitingen van de mensen.

Het Woord is ondoorgrondelijk, en zal niet zoals mensen oordelen. Mensen hebben een beeld opgericht van het Woord, als een namaak, wat gewoon het woord der mensen is, als het beeld van het beest, om zo het hemelse Woord af te zwakken, opdat zij kunnen doorgaan met hun zonde, en

hierin zijn ze erg bedreven en gewiekst en hebben ze veel volgelingen, zoals Schopenhauer al zei : ‘Degene die voor dwazen schrijft, is altijd zeker van een groot publiek.’ De mens heeft een vals woord opgericht om te schuilen tegen de tucht en het oordeel, door het Woord van God verkeerd te vertalen en verkeerd over te dragen, om het in hun begeertes te laten doorwerken. Ze hebben tot de heuvelen en de bergen geroepen : ‘Val op ons en bedek ons.’ Het zijn hitsige cobra geesten die een hele andere tucht in de kerken hebben gebracht. Het is hiervoor belangrijk terug te keren tot de tucht des Heeren, tot de hemelse gesel, de infitar, zoals die in de nieuwe bijbel wordt besproken, om zo het zegel der cobra’s die zich tegen de gemeente Godś hebben gekeerd te verbreken. De infitar is de gekraalde roede met meerdere strengen. Hierin is de hemelse kennis opgeslagen. Daarom moeten wij de infitar, ook wel de Adbe’el genoemd, ontvangen. Adbe’el is ook de naam van de derde zoon van Ishmael, wat tucht, kastijding en scheiding betekent, in de zin dat we ons moeten afscheiden van de zonde, en dat de gesel ons daarbij helpt. De nieuwe bijbel toont ook aan dat de gesel spreekt. De gesel leidt de mens tot het beloofde land.

Calvijn toont aan dat er veel misbruik is van de tucht in de kerk, en maant daarom tot verdieping van de theologie en voorzichtigheid. Uiteindelijk moeten we eerst zelf tot de gesel van God komen om ons daaraan te onderwerpen, en goed het balk en splinter verhaal in de gaten houden. Er is veel scheefgroei in de kerk, en daarom moet de mens terugkeren tot de wildernis, en hierin de langere weg gaan, niet zomaar van Mozes, maar van Ishmael, die vanwege zijn vijandelijkheid naar de mens moeilijker door het vlees gevangen kon worden. Laten we niet vergeten dat Mozes viel door overmoed, waardoor hij het beloofde land uiteindelijk niet binnen kon gaan. Eerst moet ons overmoedige vlees sterven, waar meer Ezau en Ishmael een beeld van zijn. Ezau moest al zijn aardse sociale en familiaire status afleggen om zo de kom met het rode te ontvangen, wat heenwees op het werk van Yeshua, en waar het kruis van Yeshua vervolgens op terugwijst. Laten we niet vergeten dat alreeds de psalmist in de psalmen het kruis liet zien in Psalm 22:17-19:

‘*Een bende boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren. Al mijn beenderen kan ik tellen; zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad.’*

Ook Jakob ging diep de wildernis in tot Bethel waar hij de hemelse ladder zag, en tot Pniël, waar hij met de Heere worstelde, maar velen gaan nooit zo diep. Zij bouwen ergens halverwege hun stad en hun markt om henzelf een naam te maken en om vele volgelingen van dwazen te krijgen. Daarom moet de mens op zoek gaan naar de verloren gesel des Heeren in de dieptes van de wildernis. Nu is alles om ons heen direct in haar afdwaling, als een verdorven tucht, maar daarom moet er gezocht worden naar de hemelse veerkracht. De directeur van mijn eerste theologische opleiding zei over het vlees dat het ‘busy bodies’ zijn.

Als we zo de geschriften van Calvijn doornemen, dan wordt het duidelijk dat de mensheid is ingenomen door een vleselijk geloof wat geboren is vanuit het aardse verstand, het menselijke algemene verstand, terwijl Calvijn erop wijst dat het ware geloof een zeldzame en bijzondere gave van God is. De mens moet zichzelf niet op de borst slaan met zijn protserige geloof.

Als Calvijn Johannes 12:32 bespreekt : ‘En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal ze allen tot Mij trekken,’ dan stelt hij dat het woordje ‘allen’ alleen hen van de hemelse kudde voorstelt. Degenen die buiten de kudde zijn zijn niet echt mensen. Met ‘allen’ bedoelt hij ook dat ze

uit alle volkeren genomen zullen worden, zowel uit de Joden als uit de heidenen, wat Chrysostomos ook eens stelde. Als Calvijn het dan over het ‘oordeel’ heeft dan bedoelt hij daarmee een omkering van toestanden waardoor de wereld weer tot zijn oorspronkelijke staat wordt teruggebracht. Hij wijst dan op het Hebreeuws : misphat, oordeel, wat goede richting betekent. Buiten God is niets dan verwarring. Calvijn stelt dat het heel lang zal duren voordat het kwaad uiteindelijk uitgeworpen is, dat dat geen kort tijdsbestek is.

Calvijn stelt dat als neuswijze mensen met de dingen van God spotten dit doen omdat ze het niet verstaan, en ze zouden het alleen kunnen verstaan als ze het zelf ondervinden. Het zijn dus de beste stuurlui die aan wal staan, die over alles wel een vooroordeel hebben. Zo leven ze dag in dag uit, al roddelende en spottende, omdat ze de dingen van God niet hebben ondervonden, en die zo niet kunnen verstaan. Het lijden van Yeshua is een lijden van uiterste kwellingen geweest, en daar moet ook een ieder ander doorheen die tot deze dingen wil ontwaken, en daarom worden deze dingen ook zo bespot, want het vlees wil leven en plezier maken, veel volgelingen maken, een grote naam hebben, met veel lof en glorie. Zo is het kruis van Yeshua en dat wat door het gehele OT heenloopt, door de oude profeten, een dwaasheid voor het vlees.

Calvijn stelt dat het kruis een ergernis is voor hooghartige mensen. Ze doen er alles voor om het als dwaasheid te bestempelen.

Als wij om ons heenkijken en we zien de spotters en hoe de wereld in grote problemen is gekomen en dat het maar niet op schijnt te houden, en ons misschien afvragen waarom God niets doet, dan moeten we beseffen dat het enige pad is de theologie te verdiepen. We mogen niet alles zomaar op God afschuiven, want het pad ligt er al wat wij dienen te begaan. God wordt als zondebok bestempeld, maar er moet losgekomen worden van gebrek aan kennis. De aarde is ten onder gegaan in vooroordelen, in aardse pseudo-kennis. Als mensen dit willen overslaan onder het mom van geloof en genade, dan is dat zeer bedrieglijk, en komt men daar ook in de leer van Calvijn niet mee weg.

Om dit enige pad van de theologie te gaan moet het vergankelijke leven veracht en gehaat worden, en zij die al te begerig zijn naar het aardse leven moeten vrees aangejaagd worden, anders is het voor hen onmogelijk om naar de hemel te gaan, stelt hij.

In de leer van Calvijn is het Woord voorgesteld als de leidsvrouw en leermeesteres. Toch is dit voor Calvijn niet genoeg, want er moet ook geestelijke leiding zijn, waar ook de nieuwe bijbel catechismus op wijst. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook spreekt over meerdere natuurvrouwen. Calvijn noemt de kerk bijvoorbeeld ook een moeder. In zijn commentaar op Johannes 12 wijst hij erop dat Yeshua op een ezel reed om zo te laten zien dat het paradijs vreemd zal zijn aan wereldse pracht en glans en rijkdom en macht. Het paradijs is natuurlijk en primitief, en vandaar dat als de nieuwe bijbel het heeft over de vrouwen van het paradijs, dan worden zij natuurvrouwen genoemd.

Calvijn wees erop dat Yeshua niet voor de eer van mensen van gekomen. Daarom reed hij op een eenvoudige ezel. Yeshua was niet gekomen om een aardse koning te zijn. Toen de schare hem in de wildernis tot koning wilde maken toen verborg hij zich op de berg, stelt Calvijn, want de mensen dachten aan een heel ander koninkrijk. Calvijn noemt het ijdele verzinsels die de mensen in gedachten hadden. Hierdoor zijn ze beneveld, en ze praten zichzelf hiermee ook goed.

Goddeloosheid komt vaak met huichelarij, stelt Calvijn. Hij stelt ook dat mensen soms geen mensen, maar monsters zijn.

In zijn commentaar op Johannes 11 stelt Calvijn dat Jezus niet naar het graf ging als een lege toeschouwer, maar als een worstelaar. Zo moeten ook wij die keuze maken. Ook Jakob was een worstelaar die tot Pniël ging om met God te worstelen, wat bij de uittocht hoort, de diepte van de uittocht. Er was een verschrikkelijke tirannie van de dood die Jezus moest overwinnen, stelt Calvijn.

Het leven bestaat ogenschijnlijk uit toevalligheden die samengeweefd zijn met allerlei traumatische gebeurtenissen en tegenstrijdigheden, verwarringen, chaos, maar er zit een hogere orde achter, en uiteindelijk gaat het in het leven met al zijn onverklaarbare eigenaardigheden dat zulke vreemde sprongen telkens schijnt te maken die onnavolgbaar zijn om de orionse hersenspinsels om erdoor te komen, want de mens ligt verlamd in een calvinistische woestijnzee. Er is land in zicht, maar het land is droog en dor, want het is immers een woestijn. De mens is totaal afhankelijk van de genade van God, maar beseft niet wat dit inhoudt. Het wil zeggen dat de goddelijke natuur door de mens heen moet werken, niet zijn vleselijke natuur. Er ligt een hogere natuur verborgen in de mens. Zelfs het willen en wensen is in de mens door en door vleselijk, en daarom wilde Calvijn geen risico nemen, en legde hij de lat zo hoog, te hoog eigenlijk, en alleen door de exegese kan die lat op juiste hoogte worden geplaatst, en zal ons vlees afsterven, en zo ook het extremistische, paranoïde calvinistische vlees, opdat dit vervangen kan worden met de hemelse vreze des heeren.

Calvijn stelde dat Yeshua de eenzaamheid in de woestijn opzocht om daar een heiligdom God's op te richten. Calvijn noemt dit de wrake God's, want de kerk in de stad, in Jeruzalem, was een spelonk van moordenaars. Yeshua zou nooit zo diep in de woestijn zijn gekomen om het heiligdom op te richten als hij niet zo verworpen was door Jeruzalem. We zien hier dus weer het pad van Ishmael en Ezau, die ook verworpenen waren en alles moesten afleggen. Net als de psalmist, Ishmael en Ezau riep Yeshua het op een gegeven moment uit : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij Mij verlaten.' De kerk heeft de verworpenheid van Ezau altijd verkeerd begrepen. Ezau was 'gehaat' door God, omdat hij een moeilijk opvoedbaar, rebels kind was, maar kreeg zo de extra aandacht van God, als een liefdevolle Moeder. Het is duidelijk dat de kerk de bijbelse nuance van de haat niet begrijpt. Yeshua sprak dat niemand hem kon volgen die zijn moeder, vrouw en kinderen niet 'haat'. (Lukas 14:26) Dit is in het Aramees 'sny' een bepaalde vijandschap, wat ook een worsteling kan betekenen, het toetsen. Dat is ook de 'haat' van Ishmael naar ieder mens. Wij moeten hen teruggeven aan God, en niet bevooroordelen door vleselijke gedachtes, emoties en gehechtheden. Daarom moest Ezau zijn familaire en sociale status afleggen om het rode te ontvangen, wat een beeld is van het kruis. Ook God 'haat', oftewel toetst, de mens in die zin. We spreken daarom ook in de dialectische theologie over het Pniël van Ezau, waar hij worstelt met God. Toen Jakob op Pniël worstelde met God werd hij 'overwonnen om te overwinnen', en zo was Ezau 'gehaat om te haten', oftewel een vijandschap te hebben tot alle vlees, en om alles zo te toetsen. Uiteindelijk kwam God uit Edom en Teman, zoals de oude bijbel stelt, en waar de nieuwe bijbel mee verder gaat. Daarom was er in de jaren 1700 in de kerkgeschiedenis ook een grote opleving van het Edomitische Judaïsme, nadat er in de jaren 1600 een grote opleving was geweest van het Ishmaelitische Judaïsme, wat ook een deel was van de reformatie. De mens had deze bronnen nodig om verder te gaan. Ook binnen het intellectuele calvinisme was hiervoor ruimte, terwijl in het oppervlakkige leken-calvinisme er een grote weerstand was tegen de hogere exegese, alles wat niet in hun straatjes van eenzijdige

theologie paste. Calvijn was echter ook een man van vele richtingen, want hij had zich verdiept in het humanisme, het stoïcisme, en andere filosofische stromingen, en moedigde ook het bestuderen van de filosofie aan.

Calvijn spreekt over de beteugeling van de moedwillige goddelozen door God, opdat wij verder kunnen komen in deze woestijn, opdat we niet telkens hoeven te strijden zonder dat het veel vrucht oplevert. Zo kon Yeshua ook ontkomen aan de bozen en zo de Jordaan over gaan. Uiteindelijk zijn we geen speelbal van het kwaad, maar van God, als de Orionse hersenspinsels waar de nieuwe bijbel het over heeft, wat hemelse hersenspinsels zijn, als natuurverschijnselen, wat ook weer met de opname te maken heeft. Zo kan de mens veerkracht ontwikkelen in de eigenaardige wereld waarin hij terecht is gekomen.

Calvijn laat in zijn commentaar op Johannes 10 zien dat alleen de gehoorzaamheid de sleutel is tot de hemelse kennis die verborgen is. Daarom moeten we met Yeshua de Jordaan overgaan wanneer God het vlees beteugelt. De kennis baat ons niet wanneer wij gewoon in de stad blijven en ongehoorzaam zijn aan de roep van God, en wanneer wij niet met God worstelen in de wildernis zoals Jakob en Ezau. Dan verstijft al die kennis en wordt het gebruikt voor vleselijke redenen. In die gehoorzaamheid moeten we open staan voor de leiding Gods, zonder welk we niets mogen doen, stelt Calvijn. Als die leiding er niet is, dan is het een vleselijke gehoorzaamheid, die bedrieglijk is. Daarom moet de zaadkorrel sterven, opdat God leven van boven laat stromen. Zo zal zelfs de woestijn bloeien, alhoewel met gematigdheid. Het is het bloeien van het kruis, van de stok van Aäron. Uiteindelijk komen we zo tot het beloofde land. Telkens weer moeten we de kuddes hiervoor achterlaten om tot de verloren schapen te gaan, of de verloren varkens, of de verloren vissen. We mogen ons geen koning laten maken in de stad, of in nederzettingen in de wildernis. We zijn op doortocht, net zoals Yeshua. Yeshua verborg zich hiertegen op de berg, stelde Calvijn. We moeten verder. Er zijn vele gevaren. Kronen van aanzien, kronen van macht, en allerlei vleselijke tronen. De mens moet het haten en achterlaten. Verkoop alles om aan de armen te geven. Verkoop alles voor die ene parel. Neem met niets minder genoegen.

Calvijn stelde dat men niet moest komen tot snelle eenheden, saamhorigheid in de stad, als een complot tegen de hemel, maar dat men zich moest richten op de hemelse openbaring. Eendracht of openbaring ? Daartussen moeten wij kiezen. Overmoedige eendracht ten koste van de hemelse openbaring is een wapen gesmeed tegen de hemel, wat geen stand zal houden. God zal alles beteugelen wanneer het God behaagt, stelt Calvijn. En dan is afzondering de weg om tot die hemelse openbaring te komen, zoals Yeshua zich ook hiertoe afzonderde.

Al deze dingen gaan niet zonder strijd, stelt Calvijn, want de boosheid ontpopt zich maar al te vaak als een huichelaar, en noemt haarzelf dan ook nog de wreker van God’s eer en beschermer. Daarom hebben wij een goed geweten nodig als een ijzeren muur om alle laster en smaad die op ons afkomt te weerstaan, stelt hij. Hierin geven zij een schone schijn aan hun boosheid waar wij een tijdlang door onderdrukt worden, wat een schande is, stelt Calvijn. Het is de aard van het vlees, en die is onbeschaamd, stelt hij. Ze matigen zich dan ook een schijn van recht aan, waarmee ze Yeshua wilden stenigen, wijzende op de wet in Deuteronomium 13:6, waar de valse profeten gestenigd moesten worden, stelt Calvijn. Er is veel religieus onrecht, religieus wetsmisbruik, naar de letter, omdat ze de wet niet begrijpen, niet hebben verdiept. Ze kennen de betekenis van de wet niet omdat ze wetteloos zijn naar de hogere wetten van de hemelse kennis, van studie en openbaring, van

exegese. Het zijn letterslaven. Ze hebben het geestelijke verworpen. Ze leven zo in vooroordelen en worden geleid door het vlees. Ze worden voortgedreven door hun eigen verdervelijke begeerten. Deze monsters, deze tetracten, proberen de mens in de woestijnzee naar de dieptes te trekken, opdat zij het beloofde land niet in zullen gaan. Het is een enorme strijd aan de kust, waar de mens verlamd in het warme woestijnwater ligt, evenals vele dieren. De mens komt de grens maar niet over. Telkens als de mens er bijna is, of bijna denkt te zijn, wordt de mens weer door iets teruggegrepen. De farao wil het volk niet laten gaan, en het volk is ongehoorzaam. Toch is er een weg. Toch wijst Calvijn de weg in zijn commentaar op het Johannes evangelie. De zaadkorrel moet eerst sterven. Er is nog teveel vlees van de mens dat aan land wil gaan om een eigen koninkrijk te bouwen, tot verheerlijking van zijn eigen vlees. Het is nog te gevaarlijk om aan land te gaan. Eerst moet de mens, net als Yeshua, net als de psalmist, net als Ismael en Ezau, ter helle dalen. Er is geen opstanding zonder een diep sterven, en zelfs de opstanding is een diepere dood, en de vreze des Heeren, zoals de nieuwe bijbel stelt. Men moet oppassen met het vele en snelle licht. De mens moet tot het verloren licht in de duisternis gaan, tot de diepere duisternis, waar licht van een andere orde is, namelijk het inzicht. Het is een heel ander zintuig dan zomaar het oog, of de smaak, maar het is de honger, de honger naar hemelse kennis wel te verstaan.

Daarvoor moeten we dieper in de wildernis zijn. Mozes had nog teveel bedrieglijke waanbeelden van zijn eigen overmoed, zijn eigen macht. Hij had geen geduld, waardoor hij het beloofde land niet in kon gaan. Hier moet het vlees afsterven. Het vlees zal niet meegaan in het beloofde land. Er moest een hogere Mozes komen, zoals in het werk van Jeremia naar voren kwam. Die maakte geen compromissen, deed geen water bij de melk. Als wij te braaf zijn naar de vleselijke instellingen, dan komen we er niet. Daarom kwamen we er ook niet zomaar met Luther, die nog te bourgondisch was ingesteld, maar moesten we komen tot een Calvijn, alhoewel die nog heel erg extremistisch was en kortzichtig op bepaalde punten. We moesten het ermee doen. We moesten ermee werken, het uitwerken, om de brug over te gaan tot het beloofde land. We moesten ervoor de wildernis in. Die wildernis ligt besloten in zijn commentaar op het Johannes evangelie, wat een omvangrijk werk is. Daar loopt het pad verder. Vele calvinisten hebben nooit kennis gemaakt met dit werk. Het stadse calvinisme is niet het ware calvinisme wat van God aan de mensheid was gegeven. Ook moeten wij niet zomaar calvinistisch zijn, maar calvinistisch gereformeerd, want Calvijn was slechts een beeld, een gelijkenis, een archetype, een gedicht, een psalm. Hij was verre van een zuiver beeld des Heeren.

Calvijn stelde dat de kerk was omringd door machtige vijanden, en dat de wankelmoedigheid van de gelovigen groot was, dat ze elk moment de dood nabij waren, maar ze hadden een onderpand. Zo zijn ze niet overgeleverd aan de willekeur van de vijanden, want die zouden daarvoor eerst God moeten overwinnen die hen beschermt, stelt hij. De uitverkorenen worden krachtdadig geroepen, stelt hij, en worden geleid door hun vroegere wildheid af te leggen. Calvijn wijst op de leidzaamheid die hierbij nodig is. We kunnen stellen dat die samen gaan met strijdzaamheid, toetszaamheid, lijdzaamheid en leerzaamheid. De wilde beesten moeten zich hiervoor laten temmen, stelt Calvijn. Zij die nog niet door het geestelijke tot schapen zijn geworden zijn nog onbetamelijk, ongerijmd en ongetemd, stelt hij. Ze zijn nog vol met moedwillige boosheid. Alleen God kan een wild beest tot een schaap maken.

Velen komen met list tot Yeshua, stelt Calvijn. Het zijn oppervlakkige geesten, stelt hij, die rondfladderen in ijdele bespiegelingen. Als iemand is geroepen door de Heere dan kan zo iemand

niet ontkomen aan de listen en lasteringen van deze kwaadwilligen, stelt Calvijn. Er zijn getrainde ogen voor nodig om het werk van Calvijn door te nemen. Er liggen namelijk vele valstrikken in verborgen. De vijand was nog steeds naar de mens op jacht. De farao wilde het volk niet laten gaan. De tetracten wilden hun voedselbronnen niet verliezen.

Hoe komen wij aan land ? De martelaren roepen het uit tot de hemel, schreeuwen om wraak, maar ze krijgen het witte kleed om nog geduld te hebben. Er is hier geen snelle wedergeboorte. Het gaat volkomen mis in de kerk met de snelle wedergeboortes. De kinderen worden overvoed, verwend. Ze worden opgeblazen en krijgen snel allerlei hoge posities in de kerk of in de kerkeraad. Sommigen worden dan zelfs vervolgers van de predikanten, want vandaag de dag beslissen de kerkeraden bijna alles, en gebruiken ze de predikanten als hun marionetten om hen naar de pijpen te laten dansen. Wat moet er gebeuren ?

De mens ligt verlamd aan de kusten van de woestijnzeeën, nog gewoon in het warme water. Zomaar een snelle wedergeboorte hier door één of ander opzegversje, één of andere spreuk, zou te gevaarlijk zijn. Het vlees in de mens raaskalt nog. De mens ligt ijlend in het water, zijn vlees op zoek naar houvast. Het vlees wil zijn sterkte laten gelden, en is op zoek naar een moederschoot in het beloofde land, maar die is er niet. God heeft geen kinderen. Dat was de moeilijk te verteren boodschap van de islam, en dat is de moeilijk te verteren boodschap van de nieuwe bijbel.

Ook de nieuwe bijbel catechismus heeft het hierover : God heeft geen kinderen. Dat wijst weer terug op het ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.’ Toen was Yeshua geen kind van God. Hij moest dat afleggen, want de verstandhoudingen tussen God en kind waren door de ideeën van de mens ijdel. Vanwege de ijdelheid der mensen werden deze dingen gezegd, maar de mens was stijfnekkig islamofoob. Nu zegt ook de nieuwe bijbel catechismus het, en de nieuwe bijbel. Het staat geschreven dus op de witte steen en in het boek des levens. God heeft geen kinderen. Wat betekent het ?

Het zal via een andere weg moeten, want het was maar een beeld. Het moest nog verdiept worden. De mens ligt in het water, verlamd. Het boek Duizen is in de nieuwe bijbel het tweede boek, als het exodus boek van de nieuwe bijbel.

We lezen in hoofdstuk 2:1-3 :

‘Het volk Israel was in de woestijn in
grote honger, terwijl ze werden
omsingeld door de Amalekieten. Toen werden ze de zee in getrokken.
Het begin van de Amalekitische
ballingschap. Hun hoofden werden
geslagen met stalen stokken, hun kaken
werden verbrijzeld, en zo dreven zij
levenloos in de wateren.’

Daar kunnen we het mee vergelijken, en de TULIP leer van Calvijn heeft de mensheid geheel verlamd, en niet zonder reden, maar hoe nu verder ? Hoe komen wij aan land, wetende dat God geen kinderen heeft, dat er hier geen snelle wederbaringen zijn of wedergeboortes ?

Het antwoord is eenvoudig in het boek Duizen hoofdstuk 2:15-17 :
‘Zou u dan niet haastig eten, wetende dat Amalek haar dienstknechten opbrengt in honger ? Zo werden deze woorden geprent in de harten en hoofden van de Israelieten. Eet haastig wanneer gij kan, want Amalek's honger zal u weldra overweldigen en u de zee indrijven.’

Telkens weer wordt de mens afgehouden van het beloofde land, weggeduwd, weggetrapt, terug de zee in, tot de honger, alsof de mens in Tantalos is. Dit is iets heel Kantiaans, want de mens mag het object niet zomaar grijpen, maar moet leren een ander zicht te krijgen op het object en er doorheen te prikken. Nu leeft de mens nog in een samenleving van extremistische objectivicatie. Alles is tot object geworden, tot een product, en wordt verkocht.

In de honger komt de mens, als dit diep genoeg gaat, en zo de mens diep genoeg aan zich afsterft, tot het hemelse touw, en wordt de mens voortgetrokken door het geestelijke, niet meer door het geestelijke. Dan is de mens gekomen tot het onweerstaanbare in de leer van Calvijn, wat veelal uit het verband wordt getrokken door oppervlakkige calvinisten die niet meer weten dan TULIP.

De baarmoeder verwerpt ons, het is nog geen tijd. Wel neemt de mens allerlei vleselijke baarmoederen aan, maar die zijn slechts in de zee om hen te verscheuren. Dat zijn de tetracten waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Er is niet zomaar een baarmoeder voor de mens. De mens komt niet zomaar aan land terwijl hij zijn leven nog wil behouden. De mens moet in het water aan zichzelf sterven, als een boom geplant aan waterstromen. Dit is de enige manier om aan land te komen. De nieuwe bijbel In het scheppingsverhaal van Duizen 6 lezen we hoe de mens aan land komt :

‘Drie mannen op een boot kwamen tot
het eiland van Jaterin en Jata. Dichtbij
het eiland gingen de mannen zwemmen,
maar werden gevangen in de netten van
de zusters Jaterin en Jata. Zij werden op het eiland getrokken.’

II Kamba 10:117-118 :
Het gaat altijd weer dieper,
Deze zeeen zijn te groot,
Deze zeeen zijn onoverbruggelijk,
Deze zeeen zijn eindeloos,
Allen zullen in deze zeeen in vissen
veranderen,
Er is geen doorkomen aan,
Zij kunnen hier alleen maar dromen,
Totdat de nachtmerrie toeslaat,
Een vis zullen zij zijn,
Alleen als vissen kunnen wij tot U
naderen, in de diepste duisternis.’

Er is dus niet zomaar toegang tot een moederschoot, tot land. Het visnet is daarom van belang in de schepping.

Overgerustheid noemt Calvijn de oorzaak van valse leringen. Hij noemt het ook een gebrek aan vreze des Heeren dat ze zo rondfladderen in lichtgelovigheid. Valse leringen kenmerken zich vaak door eenzijdigheid. Dat moet allemaal afsterven in het visnet voordat de mens aan land kan gaan. Juist door het vis zijn en afsterven als vis kan de mens voorbereid worden om waarlijk mens te worden.

Calvijn wil dat de kerk met zorgvuldigheid behandeld wordt in de zin dat men het onderscheid tussen ware kerk en valse kerk goed opmerkt. Hierin kan van alles misgaan als men overmoedig is. Daarom moet de mens sterven als een vis, net zoals Yeshua, de ichtus. Dit onderwerp komt telkens weer voor in de nieuwe bijbel, en is dus van belang. Op het herstelde beeld van de geestelijke visserij en het belang van het geestelijke visnet kan de kerk worden vernieuwd en zo hersteld.

Is er dan wedergeboorte nadat we als de ichtus, de vis, aan onszelf zijn gestorven ? Neen. God heeft geen kinderen. De mens moet het visnet leren kennen, en zelf visser worden. Als de mens volleerd raakt in het geestelijke vissen, dan kan de mens door God geadopteerd worden.

Calvijn stelt dat Jezus kwam om de oude wet te verbreken juist omdat het diepere betekenis had en de mens dat maar eens moest onderzoeken. Vandaar dat hij opzettelijk werkte op de sabbath. Zo verbreekt de nieuwe bijbel ook de inzettingen van de oude bijbel omdat het diepere betekenis heeft. De mens moet er geestelijk mee omgaan en niet vleselijk. Het zijn stappen in de soteriologie die niet overgeslagen mogen worden.

HOOFDSTUK 44. CALVIJN EN HET JOHANNES EVANGELIE - 6

Hoe komen wij door de woestijn van het calvinisme heen ? Hoe komen wij aan land als wij verlamd liggen aan de kusten van de woestijn zee door het leven ? In de zondvloed moeten we komen tot de wijngaard van Noach. Nu zal de honger uiteindelijk leiden tot de tranenzee, oftewel het zaad van de verbrokenheid, waarvan de wijngaard van Noach dan een beeld van de vrucht is. Calvijn stelt dat de waarheid het enige leven is, en dat de duivel daarom de leugen als zijn dodelijkste pijl heeft, en zelf ook dronken is van de leugen. Er is dus ook heel veel namaak wat op de loer ligt als we het over deze dingen hebben, en daarom moeten we komen tot de bron en de diepte daarvan. Calvijn stelt dat er een vervalsing van het zaad des levens is, waardoor zij hun enige roem hebben in het zijn van opvolgers van de heilige vaderen waarmee ze kunnen bluffen. De hoge posities die ze hebben in de kerk door dit zaad zijn puur kunstmatig dus en buiten de hemelse natuur. Het zal zichzelf dus gaan aanvreten.

Hij stelt dat ijdele titels, hoe groot die ook mogen zijn in de ogen der mensen, bij God niets voorstellen. Daartoe was het zaad van Ezau die zijn aardse, aangeboren sociale en familiaire status moest afleggen een weg om hiermee af te rekenen, een pad dat uiteindelijk ook Jakob ging, en dit

pad was ook al begaan door Ishmael, die een rebelsheid had naar de menselijke inzettingen. Calvijn stelt dat een groot deel van de wereld denkt koning te zijn, terwijl ze zich bevinden in de jammerlijkste dienstbaarheid. We kunnen dan stellen dat daarom Ezau daarom wel tot het rode moest komen, ter aflegging van zijn wereldse eerstgeboorterecht, wat een beeld is van Yeshua, die zo ook tot een verdoemeling werd en uitriep : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten,' en het zo onder tranen zocht, maar het niet vond. Ook de psalmist ging op dit pad, en de oude profeten. Jakob had zijn broeder verachtelijk bedrogen, zoals ook de katholieke kerk het Israelitische geloofsgoed later bedroog en misbruikte, en zo zichzelf toeëigende.

Als wij zulk een verblinding zien bij kerk en wereld, stelt Calvijn, dan moet dat in ons heilzame vreze opwekken.

Calvijn laat de strijd zien die de heiligen hebben, in zijn commentaar op Johannes 8. De vijanden van God's koninkrijk noemt hij erger dan dronkemanswaanzin. Als het oordeel van God tot hen komt, dan schertsen en spotten ze, en als ze door priemen worden doorstoken, dan barsten ze uit in onzinnig lachen alsof ze van verstand zijn beroofd, stelt hij.

Hij legt ook uit waarom de zondaren die dan onder een heviger oordeel tot angst worden gedreven en het in hun nood uitroepen tot God, terwijl hun geween tevergeefs is, want 'zoekende zoeken zij niet'. Zij zijn dus zelfs in hun zoeken van God zoekende in het vlees. Daarom moet God wel zeggen : 'gij zult in uw zonden sterven,' stelt hij.

Met deze kennis moeten wij echter niet op hol draven, stelt Calvijn, want het oordeel is aan God, en niet aan een mens. Hij stelt dat het beter is een schuldige vrij te spreken dan een onschuldige te veroordelen. Vandaar dat hij wijst op de heilzame vreze. Dit is ook de reden waarom Yeshua zijn rechterschap aflegde, zoals ook Ezau zijn bijzondere status van eerstgeborene aflegde. Ook Ishmael was geen mensenbehager. Als wij te braaf zijn dan kunnen wij nooit het pad van Yeshua over de Jordaan volgen de wildernis in. Yeshua ging tot de bergen om zich daar verborgen te houden, want de mensen wilden van hem een aardse koning maken.

Zo liggen wij dan in het warme water van de tranenzee in de woestijn, verbroken, met heilzame vreze om niet overmoedig aan land te gaan om daar een koninkrijk te bouwen, een stad en een naam. Wij zijn in de diepte van de woestijn, waar eens Yeshua was, en Johannes de Doper, waar Ezau was, Ishmael, en de oude profeten. Hier liggen wij in de tranenzee, aan de woestijnkusten. Onze kracht mag niet groter zijn dan onze vreze. Hier moeten wij groeien, als een boom geplant aan waterstromen, als een wijnstok in de wijngaard van Noach, middenin de zondvloed. De mens kan hier niet verder, en wordt uiteindelijk gevangen als een vis door hemelse visnetten.

Calvijn wijst er ook op dat Paulus stelde dat hij gebonden was en het Woord was niet gebonden, wat in de leer van Calvijn als de leermeesteres is. Het staat ook in 2 Timotheus 2:9, waar Paulus op wijst in zijn commentaar op Handelingen 28.

'*Om hetwelk ik kwaad lijd en gebonden ben als een kwaaddoener, maar het woord Gods is niet gebonden.*'

Als wij tot het Woord komen, dan moeten wij gebonden zijn, zodat het Woord ons kan leiden en we het Woord niet in de weg staan. Ook Yeshua leed onrecht. Hij werd door de schare benoemd als iemand die de duivel had, en Calvijn stelt dat ze daarmee wilden zeggen dat hij krankzinnig was, wat daaraan gelijk stond. Calvijn stelt dat we geen oordeel mogen uitspreken over onbekende zaken, en als iemand ons dat onrecht aandoet, dat we door onverstandige mensen zomaar worden veroordeeld, dan moeten we naar het voorbeeld wat Jezus het geduldig verdragen.

Calvijn is natuurlijk een mythische figuur, als een machine. Hij wees in zijn commentaar op Handelingen 28 op de problematiek van de Joden dat ze een messias verwachtten die alle dingen in orde zou maken, terwijl Yeshua juist zou komen om de diepte op het offer te richten, omdat Yeshua vaak een voorbeeld wordt genoemd door Calvijn, maar Calvijn slaat dan ook vaak door naar de orthodoxe en extremistische zijde. Hij laat de touwtjes vieren, zoals het oordeel in zijn leer ook telkens gematigd moet worden en uitgesteld, maar dan trekt hij de touwtjes weer strak, alsof hij een paard berijdt. Hij was een menner van de volkspaarden.

Een goed en zuiver geweten heeft in de leer van Calvijn een groot monopolie, zowel in zijn commentaar op het evangelie van Johannes, als in zijn commentaar op het boek Handelingen. In zijn commentaar op Handelingen 28:11 noemt hij dat wanneer een schepsel van God is aangeraakt door de duivel en zo is bezoedeld, dat dan alleen een zuiver geweten zo iemand kan reinigen. ‘Alleen een zuiver geweten,’ dus. Dat Jezus hierin een schakel is in de leer van Calvijn mag duidelijk zijn, maar dat werkt niet buiten een zuiver geweten om. Dat een zuiver geweten alleen de bron heeft in God mag ook duidelijk zijn in de leer van Calvijn. Je kunt het niet van elkaar loskoppelen. Als de mens betuigt God te hebben, en Jezus, maar hij heeft geen zuiver en goed geweten, dan baat het hem niet, en vervalt hij tot namenverering. Calvijn is wat dat aangaat een hele practische theoloog. Hij legt ook uit hoe dingen met elkaar in verhouding staan.